

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(ඡට්ඨො භාෂො)

22. මහානිපාතො

[538] 1. මූලපක්ඛජාතකවණ්ණනා

මා පණ්ඩිතවයං විභාවයාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසඤ්ඨි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා භගවතො තෙක්ඛම්මපාරම්. වණ්ණයන්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ, ඉදානි මම පුරිතපාරම්ස්ස රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා මහාභිනික්ඛමනං නාම අනච්ඡරියං. අභඤ්ඨි පුබ්බෙ අපරිපක්කෙ ඤාණෙ පාරම්සො පුරොන්තොපි රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙයො බාරාණසියං කාසිරාජා නාම ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සොළසසහස්සා ඉත්ථියො අහෙසුං. තාසු එකාපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභි. නාගරා “අම්මාකං රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො එකොපි පුත්තො නත්ථි”ති රාජකීගණෙ සන්තිපතිත්වා කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) ආගතනායෙනෙව රාජානං එවමාහංසු “දෙව, පුත්තං පත්ථෙථා”ති. රාජා තෙසං වචනං සුත්වා සොළසසහස්සා ඉත්ථියො “තුම්හෙ පුත්තං පත්ථෙථා”ති ආණාපෙසි. තා වන්දාදිනං දෙවතානං ආයාචනාපට්ඨානාදිනි කත්වා පත්ථෙත්තියොපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභිංසු. අග්ගමහෙසී පනස්ස මද්දරාජධිතා වන්දාදෙවී නාම සීලසම්පන්නා අහොසි. රාජා “හද්දෙ, ත්වම්පි පුත්තං පත්ථෙත්ථි”ති ආහ. සා පුණ්ණමදිවසෙ උපොසථං සමාදිශිත්වා වූළසයනෙ නිපන්නාව අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා “සවාහං අඛණ්ඩසීලා ඉමිනා මෙ සච්චෙන පුත්තො උප්පජ්ජතු”ති සච්චකිරියං අකාසි.

තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා “වන්දාදෙවී පුත්තං පත්ථෙති, හන්දාහං පුත්තං දස්සාමි”ති තස්සානුවඡිවිකං පුත්තං උපධාරෙන්තො බොධිසත්තං පස්සි. බොධිසත්තොපි තදාවිසතිවස්සානි බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්වා තතො වුතො උස්සදනිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා අසීතිවස්සසහස්සානි තත්ථ පච්චිත්වා තතො වචිත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තත්ථාපි යාවතායුකං යත්වා තතො වචිත්වා උපරිදෙවලොකං ගන්තුකාමො අහොසි. සක්කො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මාරිස, තයි මනුස්සලොකෙ උප්පන්නෙ පාරම්සො ව තෙ පුරිස්සන්ති, මහාජනස්ස වුඩ්ඨි ව භවිස්සති, අයං කාසිරඤ්ඤො වන්දාදෙවී නාම අග්ගමහෙසී පුත්තං පත්ථෙති, තස්සා කුච්ඡියං උප්පජ්ජාති”ති වත්වා අඤ්ඤාසඤ්ච වචනධම්මානං පඤ්චසත්තානං දෙවපුත්තානං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තිත්වා පඤ්චහි දෙවපුත්තසතෙහි සද්ධිං දෙවලොකතො වචිත්වා සයං වන්දාදෙවියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. ඉතරෙ පන දෙවපුත්තා අමච්චහරියානං කුච්ඡිසු පටිසන්ධිං ගණ්ඨිංසු.

තදා වන්දාදෙවියා කුච්ඡි වජිරපුණ්ණා විය අහොසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා ගබ්භස්ස පරිහාරං දාපෙසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා දසමාසච්චයෙන ධඤ්ඤපුඤ්ඤාලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි. තං දිවසමෙව අමච්චගෙහෙසු පඤ්ච කුමාරසතානි ජායිංසු. තස්මිං ඛණෙ රාජා අමච්චගණපරිවුතො මහාතලෙ නිසිත්තො අහොසි. අප්පස්ස “පුත්තො, තෙ දෙව, ජාතො”ති ආරොවයිංසු. තෙසං වචනං සුත්වා රඤ්ඤො පුත්තපෙමං උප්පජ්ජිත්වා ඡට්ඨාදිනි ඡිත්තිත්වා අට්ඨම්ඤ්ජං ආහච්ච අට්ඨාසි, අබ්භන්තරෙ පිති උප්පජ්ජි, හදයං සිතලං ජාතං. සො අමච්චෙ පුච්ඡි “තුට්ඨා නු බො තුම්හෙ, මම පුත්තො ජාතො”ති? “කිං කපෙථ, දෙව, මයං පුබ්බෙ අනාථා, ඉදානි පන සනාථා ජාතා, සාමිකො නො ලද්ධො”ති ආහංසු. රාජා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙත්වා ආණාපෙසි “මම පුත්තස්ස පරිවාරො ලද්ධං වට්ටති, ගච්ඡ ත්වං අමච්චගෙහෙසු අප්ප ජාතා දාරකා කිත්තකා නාමානි ඔලොකෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තිත්වා අමච්චගෙහානි ගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො පඤ්ච කුමාරසතානි දිස්වා පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි.

රාජා පඤ්චන්තං දාරකසත්තානං කුමාරපසාධනානි පෙසෙත්වා පුන පඤ්ච ධානිසතානි ව දාපෙසි. මහාසත්තස්ස පන අතිදිසාදිදොසවජ්ජිතා අලම්බන්ථනියො මධුරපඤ්ඤායො වතුසට්ඨි ධානියො අදාසි. අතිදිසාය හි ඉත්ථියා පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචතො දාරකස්ස ගීවා දිසා හොති, අතිරස්සාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචතො දාරකො නිප්පිළිතන්ධට්ඨිකො හොති, අතිකිසාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචතො දාරකස්ස ඌරු රුජ්ජන්ති, අතිපුලාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචතො දාරකො පක්ඛපාදො හොති, අතිකාළිකාය බීරං අතිසිතලං හොති, අතිඔදානාය බීරං අතිඋණ්භං හොති, ලම්බන්ථනියා පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචතො දාරකො නිප්පිළිතනාසිකො හොති. කාසානඤ්ච පන ඉත්ථිනං බීරං අතිඅම්බිලං හොති, සාසානඤ්ච පන ඉත්ථිනං බීරං අතිකටුකාදිහෙදං හොති, තස්මා තෙ

සබ්බෙසි දොසෙ විවජ්ජෙන්වා අලම්බන්ථනියො මධුරථඤ්ඤායො චතුසට්ඨි ධාතියො දන්වා මහන්තං සක්කාරං කන්වා චන්දාදෙවියාපි වරං අදාසි. සාපි ගහිතකං කන්වා යපෙසි.

රාජා කුමාරස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ලක්ඛණපාඨකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා තෙසං මහන්තං සක්කාරං කන්වා කුමාරස්ස අන්තරායාභාවං පුච්ඡී. තෙ තස්ස ලක්ඛණසම්පන්නො අයං කුමාරො, තිට්ඨතු එකදිපො, ද්විසහස්සපරිවාරානං චතුත්තම්පි මහාදීපානං රජ්ජං කාරොතුං සමත්ථො භොති, නාස්ස කොචි අන්තරායො පඤ්ඤායති”ති වදිංසු. රාජා තෙසං වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා කුමාරස්ස නාමං කරොන්තො යස්මා කුමාරස්ස ජාතදිවසෙ සකලකාසිරට්ඨෙ දෙවො වස්සි, යස්මා ච රඤ්ඤො වෙච අමච්චානඤ්ච හදයං සිතලං ජාතං, යස්මා ච තෙමයමානො ජාතො, තස්මා “තෙමියකුමාරො”තිස්ස නාමං අකාසි. අථ නං ධාතියො එකමාසිකං අලඬකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජා පියපුත්තං ආලිඬගිත්වා සීසෙ චුම්බිත්වා අඬකෙ නිසිදාපෙන්වා රමයමානො නිසිදි.

තස්මිං බණෙ චත්තාරො වොරා ආනීතා. රාජා තෙ දිස්වා “තෙසු එකස්ස වොරස්ස සකණ්ටකාහි කසාහි පහාරසහස්සං කරොථ, එකස්ස සඬබලිකාය බන්ධිත්වා බන්ධනාගාරපවෙසනං කරොථ, එකස්ස සරිරෙ සත්තිපහාරං කරොථ, එකස්ස සුලාරොපනං කරොථ”ති ආණාපෙසි. අථ මහාසත්තො පිතු වචනං සුත්වා භීතතස්සිතො හුත්වා “අහො මම පිතා රජ්ජං නිස්සාය අතිභාරියං නිරයගාමිකම්මං අකාසී”ති චින්තෙසි. පුනදිවසෙ පන තං සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අලඬකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙසුං. සො ථොකං නිද්දායිත්වා පබුද්ධො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා සෙතච්ඡත්තං ඔලොකෙන්තො මහන්තං සිරිවිභවං පස්සි. අථස්ස පකතියාපි භීතතසිතස්ස අතිරෙකතරං භයං උජ්ජජී. සො “කුතො නු ඛො අහං ඉමං වොරගෙහං ආගතොමිති”ති උපධාරෙන්තො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන දෙවලොකතො ආගතභාවං ඤත්වා තතො පරං ඔලොකෙන්තො උස්සදනිරයෙ පක්කභාවං පස්සි, තතො පරං ඔලොකෙන්තො තස්මිංයෙව නගරෙ රාජභාවං අඤ්ඤාසි.

අථස්ස “අහං විසතිවස්සානි බාරාණසියං රජ්ජං කාරොත්වා අසිතිවස්සසහස්සානි උස්සදනිරයෙ පච්චිං, ඉදානි පුනපි ඉමස්මිංයෙව වොරගෙහෙ නිබ්බන්තොමිති, පිතා මෙ භියොයා චතුසු වොරෙසු ආනිතෙසු තථාරූපං ඵරුසං නිරයසංවත්තනිකං කථං කථෙසි, සවාහං රජ්ජං කාරොස්සාමි, පුනපි නිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවිස්සාමි”ති ආචජ්ජෙන්තස්ස මහන්තං භයං උජ්ජජී. බොධිසත්තස්ස කඤ්චනවණ්ණං සරිරං හත්ථෙන පරිමද්දිතං පදුමං විය මිලාතං දුබ්බණ්ණං අහොසි. සො “කථං නු ඛො ඉමම්හා වොරගෙහා මුච්චෙයා”න්ති චින්තෙන්තො නිපජ්ජී. අථ නං එකස්මිං අත්තභාවෙ මාතුභුතපුබ්බා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවධිතා අස්සාසෙන්වා “තාත තෙමියකුමාර, මා භායි, මා සොචි, මා චින්තයි. සවෙ ඉතො මුච්චිතුකාමොසි, ත්වං අපීඨසජ්ජිපි පීඨසජ්ජි විය භොහි, අබ්බරොපි බ්බරො විය භොහි, අමුගොපි මුගො විය භොහි, ඉමානි තීණි අඬගානි අධිට්ඨාය අත්තනො පණ්ඩිතභාවං මා පකාසෙහි”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ -

1. “මා පණ්ඩිච්චයං විභාවය, බාලමතො හව සබ්බපාණිනං;
සබ්බො තං ජනො ඔච්චායතු, එවං තව අත්ථො හවිස්සති”ති.

තත්ථ පණ්ඩිච්චයන්ති පණ්ඩිච්චං, අයමෙව චා පායො. බාලමතොති බාලො ඉති සම්මතො. සබ්බො ජනොති සකලො අන්තොජනො වෙච බහිජනො ච. ඔච්චායතුති “නිහරථෙතං කාලකණ්ණි”න්ති අවමඤ්ඤතු, අවජානාතුති අත්ථො.

සො තස්සා වචනෙන අස්සාසං පටිලභිත්වා -

2. “කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්හි දෙවතෙ;
අත්ථකාමාසි මෙ අම්ම, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති. -

ඉමං ගාථං වත්වා තානි තීණි අඬගානි අධිට්ඨාසි. සා ච දෙවධිතා අන්තරධායි. රාජා පුත්තස්ස අනුක්කණ්ඨනත්ථාය තානි පඤ්ච කුමාරසතානි තස්ස සන්තිකෙයෙව යපෙසි. තෙ දාරකා ථඤ්ඤත්ථාය රොදන්ති පරිදෙවන්ති. මහාසත්තො පන නිරයභයතජ්ජිතො “රජ්ජනො මෙ සුස්සිත්වා මතමෙව සෙයොයා”ති න රොදති න පරිදෙවති. අථස්ස ධාතියො තං පවත්තිං ඤත්වා චන්දාදෙවියා ආරොවයිංසු. සාපි රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡී. අථ බ්‍රාහ්මණා ආහංසු “දෙව, කුමාරස්ස පකතිවෙලං අතික්කම්මිත්වා ථඤ්ඤං දාතුං වට්ටති, එවං සො රොදමානො ථනං දළ්භං ගහෙන්වා සයමෙව පිටිස්සති”ති. තතො පට්ඨාය ධාතියො කුමාරස්ස පකතිවෙලං අතික්කම්මිත්වා ථඤ්ඤං දෙන්ති. දදමානා ච කදාචි එකවාරං අතික්කම්මිත්වා දෙන්ති, කදාචි සකලදිවසං බිරං න දෙන්ති.

විමංසනකණ්ඩං.

සො නිරයභයතජ්ජිතො සුස්සන්තොපි ථඤ්ඤත්ථාය න රොදති, න පරිදෙවති. අථ නං අරොදන්තම්පි දිස්වා “පුත්තො මෙ ජාතො”ති මාතා චා ථඤ්ඤං පායෙති, කදාචි ධාතියො චා පායෙති. සෙසදාරකා ථඤ්ඤං අලද්ධවෙලායමෙව රොදන්ති පරිදෙවන්ති. මහාසත්තො පන නිරයභයතජ්ජිතො න රොදති, න පරිදෙවති, න නිද්දායති, න හත්ථපාදෙ සම්ඤ්ජති, න සද්දං කරොති. අථස්ස ධාතියො “පීඨසජ්ජිනං හත්ථපාදා නාම න ඵචරූපා භොන්ති,

මුගානං හනුකපරියොසානං නාම න ඵවරුපං හොති, ඛධිරානං කණ්ණසොතානි නාම න ඵවරුපානි හොන්ති, හවිතඛිබ්බමේථ කාරණෙන, වීමංසිස්සාම න”න්ති වින්තෙත්වා “බීරෙන තාව නං වීමංසිස්සාමා”ති සකලදිවසං බීරං න දෙන්ති. සො සුස්සන්තොපි බීරත්ථාය සද්දං න කරොති. අපස්ස මාතා “පුත්තො මෙ ඡාතො”ති සයමෙව ඵඤ්ඤං පායෙති. ඵවං අන්තරන්තරා බීරං අදත්වා එකසංවච්ඡරං වීමංසන්තාපිස්ස අන්තරං න පස්සිංසු.

තතො අමච්චාදයො රඤ්ඤො ආරොවෙසුං “එකවස්සිකදාරකා නාම පුවඛජ්ජකං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති පඤ්ච කුමාරසතානි තස්ස සන්තිකෙයෙව නිසීදාපෙත්වා නානාපුවඛජ්ජකානි උපනාමෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙත්වා “යථාරුචි තානි පුවඛජ්ජකානි ගණ්හවා”ති පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන තිට්ඨන්ති. සෙසදාරකා කලහං කරොන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරන්තා තං තං ගහෙත්වා බාදන්ති. මහාසත්තො පන අත්තානං ඔවදිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, නිරයභයං ඉච්ඡන්තො පුවඛජ්ජකං ඉච්ඡාහී”ති නිරයභයතජ්ජිතො පුවඛජ්ජකං න ඔලොකෙයි. ඵවං පුවඛජ්ජකෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “ද්විවස්සිකදාරකා නාම ඵලාඵලං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාඵලානි උපනාමෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙත්වා වීමංසිංසු. සෙසදාරකා කලහං කත්වා යුජ්ඣන්තා තං තං ගහෙත්වා බාදන්ති. සො නිරයභයතජ්ජිතො තම්පි න ඔලොකෙයි. ඵවං ඵලාඵලෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “තිවස්සිකදාරකා නාම කිලනභණ්ඩකං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාසුවණ්ණමයානි හත්ථිඅස්සරුපකාදීනි කාරාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙසුං. සෙසදාරකා අඤ්ඤමඤ්ඤං චුළුමපන්තා ගණ්හිංසු. මහාසත්තො පන න කිඤ්චි ඔලොකෙයි. ඵවං කිලනභණ්ඩකෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “චතුර්වස්සිකදාරකා නාම භොජනං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාභොජනානි උපනාමෙසුං. සෙසදාරකා තං පිණ්ඩං පිණ්ඩං කත්වා භුඤ්ජන්ති. මහාසත්තො පන අත්තානං ඔවදිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, අලද්ධභොජනානං තෙ අත්තභාවානං ගණනා නාම නත්ථී”ති නිරයභයතජ්ජිතො තම්පි න ඔලොකෙයි. අපස්ස මාතා සයමෙව හදයෙන භීජ්ජමානෙන විය අසභන්තෙන සහත්ථෙන භොජනං භොජෙයි. ඵවං භොජනෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “පඤ්චවස්සිකදාරකා නාම අග්ගිනො භායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති රාජඬගණෙ අනෙකද්වාරයුත්තං මහන්තං ගෙහං කාරෙත්වා තාලපණ්ණෙහි ඡාදෙන්වා තං සෙසදාරකෙහි පරිවුතං තස්ස මජ්ඣෙ නිසීදාපෙත්වා අග්ගිං දෙන්ති. සෙසදාරකා අග්ගිං දිස්වා චිරවන්තා පලායිංසු. මහාසත්තො පන වින්තෙයි “නිරයඅග්ගිසන්තාපනතො ඉදමෙව අග්ගිසන්තාපනං සහගුණෙන සහස්සගුණෙන සහසහස්සගුණෙන වරතර”න්ති නිරොධසමාපන්නො මහාථෙරො විය නිච්චලොව අහොයි. අප් නං අග්ගිමිහි ආගච්ඡන්තෙ ගහෙත්වා අපනෙත්ති. ඵවං අග්ගිනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “ඡවස්සිකදාරකා නාම මත්තභත්ථිනො භායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති එකං හත්ථීං සුසික්ඛිතං සික්ඛාපෙත්වා බොධිසත්තං සෙසදාරකෙහි පරිවුතං රාජඬගණෙ නිසීදාපෙත්වා තං හත්ථීං මුඤ්චන්ති. සො කොඤ්චනාදං නදන්තො සොණ්ඩාය භූමියං පොථෙන්නො භයං දස්සෙන්නො ආගච්ඡති. සෙසදාරකා තං දිස්වා මරණභයහීනා දිසාවිදිසාසු පලායිංසු. මහාසත්තො පන මත්තභත්ථීං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වින්තෙයි “චණ්ඩනිරයෙ පච්චනතො චණ්ඩභත්ථිනො හත්ථෙ මරණමෙව සෙයො”ති නිරයභයතජ්ජිතො තත්ථෙව නිසීදි. සුසික්ඛිතො හත්ථි මහාසත්තං පුප්ඵකලාපං විය උක්ඛිපිත්වා අපරාපරං කත්වා අකිලමෙත්වාව ගච්ඡති. ඵවං හත්ථිනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “සත්තවස්සිකදාරකා නාම සප්පස්ස භායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති බොධිසත්තං සෙසදාරකෙහි සද්ධිං රාජඬගණෙ නිසීදාපෙත්වා උද්ධට්ඨායෙ කතමුඛබන්ධෙ සප්පෙ විස්සජ්ජෙසුං. සෙසදාරකා තෙ දිස්වා චිරවන්තා පලායිංසු. මහාසත්තො පන නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා “චණ්ඩසප්පස්ස මුඛෙ විනාසමෙව වරතර”න්ති නිරොධසමාපන්නො මහාථෙරො විය නිච්චලොව අහොයි. අපස්ස සප්පො සකලසරීරං වෙයෙත්වා මත්ථකෙ එණං කත්වා අවජී. තදාපි සො නිච්චලොව අහොයි. ඵවං සප්පෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු .

තතො “අට්ඨවස්සිකදාරකා නාම නටසමජ්ජං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති තං පඤ්චදාරකසතෙහි සද්ධිං රාජඬගණෙ නිසීදාපෙත්වා නටසමජ්ජං කාරාපෙසුං. සෙසදාරකා තං නටසමජ්ජං දිස්වා “සාධු සාධු”ති වදන්තා මහාහසිතං හසන්ති. මහාසත්තො පන “නිරයෙ නිබ්බන්තකාලෙ තව ඛණමත්තම්පි භාසො වා සොමනස්සං වා නත්ථී”ති නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා නිච්චලොව අහොයි, තං න ඔලොකෙයි. ඵවං නටසමජ්ජෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තනො “නවවස්සිකදාරකා නාම අසිනො භායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති තං පඤ්චදාරකසතෙහි සද්ධිං රාජධිගණෙන නිසිදාපෙත්වා දාරකානං කීළනකාලෙ එකො පුරිසො ඵලිකවණ්ණං අසිං ගහෙන්වා පරිබහමන්තො නදන්තො වග්ගන්තො තාසෙන්තො ලඛ්ඝන්තො අප්ථොටෙන්තො මහාසද්දං කරොන්තො “කාසිරඤ්ඤා කිර කාළකණ්ණි එකො පුත්තො අත්ථි, සො කුභිං, සිසමස්ස ඡින්දිස්සාමි”ති අභිධාවති. තං පුරිසං දිස්වා සෙසදාරකා භික්ෂුසිතා හුත්වා විරවන්තා දිසාවිදිසාසු පලායිංසු. මහාසත්තො පන නිරයභයං ආවජ්ජෙන්වා අජානන්තො විය නිසිදි. අථ නං සො පුරිසො අසිනා සිසෙ පරාමසින්වා “සිසං තෙ ඡින්දිස්සාමි”ති තාසෙන්තොපි තාසෙත්තුං අසක්කොන්තො අපගමි. එවං ඛග්ගෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තනො දසවස්සිකකාලෙ පනස්ස ඛධිරභාවවීමංසනත්ථං සිරිසයනෙ නිසිදාපෙත්වා සාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා වතුසු පස්සෙසු ඡිද්දානි කත්වා තස්ස අදස්සෙන්වා හෙට්ඨාසයනෙ සඬ්ඛධමකෙ නිසිදාපෙත්වා එකප්පහාරෙතෙව සඬ්ඛධෙ ධමාපෙත්ති, එකනින්නාදං අහොසි. අමච්චා වතුසු පස්සෙසු යත්වා සාණියා ඡිද්දෙහි ඔලොකෙන්තාපි මහාසත්තස්ස එකදිවසමිපි සතිසම්මොසං වා හත්ථපාදවිකාරං වා ඵන්දනමත්තං වා න පස්සිංසු. එවං එකසංවච්ඡරං සඬ්ඛසද්දෙනපි අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තනො පරමිපි එකාදසවස්සිකකාලෙ එකසංවච්ඡරං තථෙව හෙරිසද්දෙන වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තනො ද්වාදසවස්සිකකාලෙ “දිපෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති “රත්තිභාගෙ අන්ධකාරෙ හත්ථං වා පාදං වා ඵන්දාපෙති නු ඛො, නො”ති සටෙසු දිපෙ ජාලෙන්වා සෙසදිපෙ නිබ්බාපෙත්වා ථොකං අන්ධකාරෙ සයාපෙත්වා සටෙති දිපෙ උක්ඛිපින්වා එකප්පහාරෙතෙව ආලොකං කත්වා ඉරියාපථං උපධාරෙන්ති. එවං දිපෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස කිඤ්චි ඵන්දනමත්තමිපි න පස්සිංසු.

තනො තෙරසවස්සිකකාලෙ “ථාණිතෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති සකලසරිරං ථාණිතෙන මක්ඛෙන්වා ඛහුමක්ඛිකෙ යානෙ නිපජ්ජාපෙසුං. මක්ඛිකා උට්ඨහන්ති, තා තස්ස සකලසරිරං පරිවාරෙන්වා සුච්ඡි විජ්ඣමානා විය බාදන්ති. සො නිරොධසමාපන්තො මහාථෙරො විය නිව්චලොව අහොසි. එවං ථාණිතෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස කිඤ්චි ඵන්දනමත්තමිපි න පස්සිංසු.

අථස්ස චුද්දසවස්සිකකාලෙ “ඉදානි පනෙස මහල්ලකො ජානො සුචිකාමො අසුචිජ්ගුව්ඡකො, අසුචිනා නං වීමංසිස්සාමා”ති තනො පටියාය නං නෙව න්භාපෙත්ති න ව ආවමාපෙත්ති. සො උච්චාරපස්සාවං කත්වා තත්ථෙව පලිපන්තො සයති. දුග්ගන්ධභාවෙන පනස්ස අන්තරුධිනං නික්ඛමනකාලො විය අහොසි, අසුචිගන්ධෙන මක්ඛිකා බාදන්ති. සො නිව්චලොව අහොසි. අථ නං පරිවාරෙන්වා ධීතා ධාතියො ආහංසු “තාත තෙමීයකුමාර, ත්වං මහල්ලකො ජානො, කො තං සබ්බදා පටිජග්ගිස්සති, කිං න ලජ්ජසි, කස්මා නිපන්තොසි, උට්ඨාය තෙ සරිරං පටිජග්ගාහි”ති අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති. සො තථාරූපෙ පටිකුලෙ ගුථරාසිමිහි නිමුග්ගොපි දුග්ගන්ධභාවෙන යොජනසතමත්ථකෙ ධීතානමිපි හදයුප්පතනසමත්ථස්ස ගුථනිරයස්ස දුග්ගන්ධභාවං ආවජ්ජෙන්වා නිව්චලොව අහොසි. එවං අසුචිනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තනො පන්තරසවස්සිකකාලෙ “අඬිගාරෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති අථස්ස හෙට්ඨාමඤ්චකෙ අග්ගිකපල්ලානි යපයිංසු “අප්පෙව නාම උණ්හෙන පිළිතො දුක්ඛවෙදනං අසහන්තො විජ්ජන්දනාකාරං දස්සෙය්‍යා”ති. අථස්ස සරිරෙ ථොටානි උට්ඨහන්ති. මහාසත්තො “අච්චිතිරයසන්තාපො යොජනසතමත්ථකෙ ඵරති, තමිභා දුක්ඛතො ඉදං දුක්ඛං සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වරතර”න්ති අධිවාසෙන්වා නිව්චලොව අහොසි. අථස්ස මාතාපිතරො භිජ්ජමානහදයා විය මනුස්සෙ පටික්කමාපෙත්වා තං තනො අග්ගිසන්තාපනතො අපනෙන්වා “තාත තෙමීයකුමාර, මයං තව අපියස්පිඤ්ඤාභාවං ජානාම. න හි එතෙසං ඵවරූපානි හත්ථපාදකණ්ණසොතානි හොන්ති, ත්වං අමිහෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො, මා නො නාසෙහි, සකලපමිබුද්ධෙ වසන්තානං රාජුනං සන්තිකෙ ගරහතො නො මොවෙහි”ති යාවිංසු. එවං සො තෙහි යාවිතොපි අසුණන්තො විය හුත්වා නිව්චලොව නිපජ්ජි. අථස්ස මාතාපිතරො රොදමානා පරිදෙවමානා පටික්කමන්ති. එකදා මාතා එකිකා උපසඬ්ඛිකමින්වා යාවති, එකදා පිතා එකකොව උපසඬ්ඛිකමින්වා යාවති. එවං එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

අථස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ අමච්චබ්‍රාහ්මණාදයො වින්තයිංසු “පියස්පිඤ්ඤා වා හොතු, මුග්ගො වා බධිරො වා හොතු, වයෙ පරිණතෙ රජනීයෙ අරජ්ජන්තා නාම නත්ථි, දුස්සනීයෙ අදුස්සන්තා නාම නත්ථි, සමයෙ සම්පත්තෙ පුජ්ජවිකසනං විය හි ධම්මතා එසා, නාටකානමිපිස්ස පච්චුපටියාපෙත්වා තාහි නං වීමංසිස්සාමා”ති. තනො උත්තමරූපධරා දෙවකඤ්ඤායො විය විලාසසම්පන්නා නාටකින්ථියො පක්කොසාපෙත්වා “යා කුමාරං හසාපෙත්තුං වා කිලෙසෙහි බන්ධිතුං වා සක්කොති, සා තස්ස අග්ගමහෙසී හවිස්සති”ති වත්වා කුමාරං ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දෙවපුත්තං විය අලඬ්ඛිකරින්වා දෙවචිත්තාසදිසෙ සිරිගබ්භෙ සුපඤ්ඤත්තෙ සිරිසයනෙ ආරොපෙන්වා ගන්ධදාමපුජ්ජදාමධුමාවාසවුණ්ණාදිහි අන්තොගබ්භං එකගන්ධසමොදකං කත්වා පටික්කමිංසු. අථ නං තා ඉත්ථියො පරිවාරෙන්වා නව්චගිතෙහි වෙව මධුරවචනාදිහි ව නානාප්පකාරෙහි අභිරමාපෙත්තුං වායමිංසු. සො බුද්ධිසම්පන්නතාය තා ඉත්ථියො අනොලොකෙන්වා “ඉමා ඉත්ථියො මම සරිරසම්ඵස්සං මා වින්දන්තු”ති අධිට්ඨතිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ සන්තිරුමිහි, අථස්ස සරිරං ථද්ධං අහොසි. තා තස්ස සරිරසම්ඵස්සං අවින්දන්තියො හුත්වා “ථද්ධසරිරො එස, නායං

මනුෂ්‍යයා, යක්කෝ හවිස්සනී” ති භීතතසිතා හුත්වා අත්තානං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තියො පලායිංසු. එවං නාටකෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

එවං සොළස සංවච්ඡරානි සොළසහි මහාවීමංසාහි වෙව අනෙකාහි බුද්දකවීමංසාහි ව වීමංසමානාපි තස්ස චිත්තං පරිගණ්හිතුං නාසක්ඛිංසු.

වීමංසනකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

රජ්ජයාවනකණ්ඩං

තතො රාජා විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා ලක්ඛණපායකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “තුම්හෙ කුමාරස්ස ජාතකාලෙ ‘ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නො අයං කුමාරො, නාස්ස කොචි අන්තරායො පඤ්ඤායතී’ති මෙ කථයිත්ථ, ඉදානි පන සො පියස්පී මුග්ගධිරො ජාතො, කථා වො න සමෙති”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණා වදිංසු “මහාරාජ, ආවරියෙහි අදිට්ඨකං නාම නත්ථි, අපිව ඛො පන, දෙව, ‘රාජකුලෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො කාලකණ්ණි’ති චුත්තෙ ‘තුම්හාකං දොමනස්සං සියා’ති න කථයිමිහා”ති. අථ නෙ රාජා එවමාහ “ඉදානි පන කිං කාතුං වට්ඨති”ති? “මහාරාජ, ඉමස්මිං කුමාරෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ වසන්තෙ තයො අන්තරායා පඤ්ඤායස්සන්ති – ජීවිතස්ස වා අන්තරායො, සෙනච්ඡත්තස්ස වා අන්තරායො, අග්ගමහෙසියා වා අන්තරායො”ති. “තස්මා, දෙව, පපඤ්චං අකත්වා අවමඬගලරුපෙ අවමඬගලඅස්සෙ යොජෙත්වා තත්ථ නං නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරොන නිහරිත්වා ආමකසුසානෙ චතුබ්බිත්තිකං ආවාටං ඛණ්ණත්වා නිබණ්ණං වට්ඨති”ති. රාජා අන්තරායහයෙන භීතො තෙසං වචනං “සාධු”ති සම්පට්ඨිඪි.

තදා වන්දාදෙවී තං පවත්තිං සුත්වා තුරිතතුරිතාව එකිකා රාජානං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා “දෙව, තුම්හෙහි මය්හං වරො දින්නො, මයා ව ගහිතකො කත්වා යපිතො, ඉදානි තං මෙ දෙවා”ති යාචි. “ගණ්හාහි, දෙවී”ති. “දෙව, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “කිංකාරණා, දෙවා”ති. “පුත්තො, තෙ දෙවී, කාලකණ්ණි”ති. “තෙන හි, දෙව, යාවජීවං අදදන්තාපි සත්ත වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ඡ වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, පඤ්ච වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, චත්තාරි වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, තිණි වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ද්වෙ වස්සානි දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, එකවස්සං රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, සත්ත මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ඡ මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, පඤ්ච මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, චත්තාරි මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, තිණි මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ද්වෙ මාසානි රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, එකමාසං රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, අඬ්ඬමාසං රජ්ජං දෙවා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, සත්ත දිවසානි රජ්ජං දෙවා”ති. රාජා “සාධු, දෙවී, ගණ්හාහි”ති ආහ. සා තස්මිං ඛණෙ පුත්තං අලඬකාරාපෙත්වා “තෙමියකුමාරස්ස ඉදං රජ්ජ”න්ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සකලනගරං අලඬකාරාපෙත්වා පුත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා සෙනච්ඡත්තං තස්ස මත්ථකෙ කාරාපෙත්වා නගරං පදක්ඛණං කත්වා පුන ආගන්ත්වා අන්තොනගරං පවෙසෙත්වා තං සිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පියපුත්තං සබ්බරත්තිං යාචි “තාත තෙමියකුමාර, තං නිස්සාය සොළස වස්සානි නිද්දං අලහිත්වා රොදමානාය මෙ අක්ඛිති උපක්කානි, සොකෙන මෙ හදයං හිජ්ජමානං විය අහොසි, අහං තව අපියස්පිආදිභාවං ජානාමි, මා මං අනාටං කරි”ති. සා ඉමිනා උපායෙනෙව පුනදිවසෙපි පුනදිවසෙපිති පඤ්ච දිවසානි යාචි.

රජ්ජයාවනකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

අථ ඡට්ඨෙ දිවසෙ රාජා සුනන්දං නාම සාරථීං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සුනන්දසාරථී ස්වෙ පාතොව අවමඬගලරුපෙ අවමඬගලඅස්සෙ යොජෙත්වා කුමාරං තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරොන නිහරිත්වා ආමකසුසානෙ චතුබ්බිත්තිකං ආවාටං ඛණ්ණත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා කුද්දාලපිට්ඨෙන මත්ථකං හින්දිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා උපරි පංසුං දත්වා පථව්වඬ්ඪනකම්මං කත්වා න්හත්වා එහි”ති ආණාපෙසි. සො “සාධු, දෙවා”ති සම්පට්ඨිඪි. අථ ඡට්ඨමිපි රත්තිං දෙවී කුමාරං යාචිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, තව පිතා කාසිරාජා තං ස්වෙ පාතොව ආමකසුසානෙ නිබණ්ණං ආණාපෙසි, ස්වෙ පාතොව මරණං පාපුණ්ණස්ස පුත්තා”ති ආහ. තං සුත්වා මහාසත්තස්ස “තාත තෙමියකුමාර, සොළස වස්සානි තයා කතො වායාමො ඉදානි මත්ථකං පක්කො”ති චිත්තෙන්තස්ස අබ්බන්තරෙ පිති උජ්ජජි. මාතුයා පනස්ස හදයං හිජ්ජමානං විය අහොසි, එවං සන්තෙපි “මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති මාතුයා සද්ධිං නාලපි.

අථස්සා රත්තියා අව්වයෙන පාතොව සුනන්දො සාරථී රථං යොජෙන්නො දෙවතානුභාවෙන මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන ව මඬගලරුපෙ මඬගලඅස්සෙ යොජෙත්වා රථං රාජද්වාරෙ යපෙත්වා මහාතලං අභිරුහිත්වා සිරිගබ්බං පට්ඨිත්වා දෙවිං වන්දිත්වා එවමාහ – “දෙවී, මය්හං මා කුජ්ඣ, රඤ්ඤො ආණා”ති චත්වා පුත්තං ආලඬගිත්වා නිපන්නං දෙවිං පිට්ඨිහත්ථෙත අපනෙත්වා පුජ්ජකලාපං විය කුමාරං උක්ඛිපිත්වා පාසාදා ඔතරි. තදා වන්දාදෙවී උරං පහරිත්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවිත්වා මහාතලෙ ඔහිසි. අථ නං මහාසත්තො ඔලොකෙත්වා

“මයි අකටේන්තෙ මාතා හදයෙන එලිතෙන මරිස්සනී” ති කටේතුකාමො හුත්වාපි “සවෙ අහං කටේස්සාමි, සොළස වස්සානි කතො වායාමො මෙ මොසො භවිස්සති, අකටේන්තො පනාහං අත්තනො ව මාතාපිතුනඤ්ච මහාජනස්ස ව පච්චයො භවිස්සාමි” ති අධිවාසෙසි.

අථ නං සාරථී රථං ආරොපෙත්වා “පච්ඡිමද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙස්සාමි” ති වින්තෙත්වා රථං පෙසෙසි. තදා මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන දෙවතාවිග්ගහිතො හුත්වා රථං නිවත්තාපෙත්වා පාච්ඡිමද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙසි, අථ රථචක්කං උම්මාරො පතිහඤ්ඤි. මහාසත්තොපි තස්ස සද්දං සුත්වා “මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තො” ති සුට්ඨතරං තුට්ඨවිත්තො අහොසි. රථො නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවතානුභාවෙන තියොජනිකං යානං ගතො. තත්ථ වනසංඝං සාරථීස්ස ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි. සො “ඉදං යානං එසුක” ති සල්ලක්ඛෙත්වා රථං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා මග්ගපස්සෙ යපෙත්වා රථා ඔරුය්හ මහාසත්තස්ස ආභරණභණ්ඩං ඔමුඤ්චිත්වා භණ්ඩිකං කත්වා එකමත්තං යපෙත්වා කුද්දාලං ආදාය රථස්ස අවිදුරෙ යානෙ චතුබ්බිත්තිකං ආවාටං බණ්තුං ආරභී.

තතො බොධිසත්තො වින්තෙසි “අයං මෙ වායාමකාලො, අහඤ්ඤි සොළස වස්සානි හත්ථපාදෙ න වාලෙසිං, කිං නු බො මෙ බලං අත්ථී, උදාහු තො” ති. සො උට්ඨාය වාමහත්ථෙන දක්ඛිණහත්ථං, දක්ඛිණහත්ථෙන වාමහත්ථං පරාමසන්තො උහොති හත්ථෙහි පාදෙ සම්බාහිත්වා රථා ඔතරිතුං විත්තං උප්පාදෙසි. තාවදෙවස්ස පාදපතිතට්ඨානෙ වාතපුණ්ණභස්තවම්මං විය මහාපට්ඨි අබ්බුග්ගන්ත්වා රථස්ස පච්ඡිමන්තං ආභවිව අට්ඨාසි. මහාසත්තො රථා ඔතරිත්වා කතිපයෙ වාරෙ අපරාපරං වඩ්ඪමිත්වා “ඉමිනාව නියාමෙන එකදිවසං යොජනසතම්පි මෙ ගන්තුං බලං අත්ථී” ති ඤත්වා “සවෙ, සාරථී, මයා සද්ධං විරුජ්ඣෙය්‍ය, අත්ථී නු බො මෙ තෙන සහ පට්ඨිරුජ්ඣිතුං බල” ති උපධාරෙන්තො රථස්ස පච්ඡිමන්තං ගහෙත්වා කුමාරකානං කීළනායානකං විය උක්ඛිපිත්වා රථං පරිබ්භමෙන්තො අට්ඨාසි. අථස්ස “අත්ථී මෙ තෙන සහ පට්ඨිරුජ්ඣිතුං බල” ති සල්ලක්ඛෙත්වා පසාධනත්ථාය විත්තං උප්පජ්ජී.

තං බණඤ්ඤෙව සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා “තෙමියකුමාරස්ස මනොරථො මත්ථකං පත්තො, ඉදානි පසාධනත්ථාය විත්තං උප්පන්නං, කිං එතස්ස මානුසකෙන පසාධනෙනා” ති දිබ්බපසාධනං ගාභාපෙත්වා විස්සකම්මදෙවපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත විස්සකම්ම දෙවපුත්ත, ත්වං ගච්ඡ, කාසිරාජස්ස පුත්තං තෙමියකුමාරං අලඬිකරොහී” ති ආණාපෙසි. සො “සාධු” ති සම්පට්ඨිත්වා තාවතිංසභවනතො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා දසහි දුස්සසභස්සෙහි වෙය්‍යං කත්වා දිබ්බෙහි වෙව මානුසකෙහි ව අලඬිකාරෙහි සක්කං විය තං අලඬිකරිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සො දෙවරාජලීලාය සාරථීස්ස බණනොකාසං ගන්ත්වා ආවාටනිරො යත්වා පුච්ඡන්තො තතියං ගාථමාහ –

3. “කිං නු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඨි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කරිස්සසී” ති.

තත්ථ කාසුන්ති ආවාටං.

තං සුත්වා සාරථී ආවාටං බණන්තො උද්ධං අනොලොකෙත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

4. “රඤ්ඤො මුගො ව පක්ඛො ව, පුත්තො ජාතො අවෙනසො;
සොමිහි රඤ්ඤා සමජ්ඣිට්ඨො, පුත්තං මෙ නිබණං වනෙ” ති.

තත්ථ පක්ඛොති පීඨසජ්ජී. “මුගො” ති වචනෙනෙව පනස්ස බධිරභාවොපි සිජ්ඣති බධිරස්ස හි පට්ඨවනං කටේතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අවෙනසොති අවිත්තකො විය ජාතො. සොළස වස්සානි අකථිතත්තා එවමාහ . සමජ්ඣිට්ඨොති ආණන්තො, පෙසිතොති අත්ථො. නිබණං වනෙති වනෙ නිබණ්ණෙය්‍යාසි.

අථ නං මහාසත්තො ආහ –

5. “න බධිරො න මුගොස්මි, න පක්ඛො න ව චිකලො;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ.
6. “ඌරු බාහුඤ්ච මෙ පස්ස, භාසිතඤ්ච සුණොහි මෙ;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ” ති.

තත්ථ න බධිරොති සම්ම සාරථී, සවෙ තං රාජා එවරුපං පුත්තං මාරාපෙතුං ආණාපෙසි, අහං පන එවරුපො න භවාමිති දිපෙතුං එවමාහ. මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙති සවෙ බධිරභාවාදිවරිතිතං එවරුපං මං වනෙ නිබණ්ණෙය්‍යාසි, අධම්මං කම්මං කරෙය්‍යාසිති අත්ථො. “ඌරු” ති ඉදං සො පුරිමගාටං සුත්වාපි නං අනොලොකෙන්තමෙව දිස්වා “අලඬිකකසිරිමස්ස දස්සෙස්සාමි” ති වින්තෙත්වා ආහ. තස්සත්ථො – සම්ම සාරථී, ඉමෙ කඤ්චනකදලික්ඛන්ධසදිසෙ ඌරු, කනකච්ඡට්ඨං බාහුඤ්ච මෙ පස්ස, මධුරචචනඤ්ච මෙ සුණාහීති.

තතො සාරථී එවං වින්තෙසි “කො නු බො එස, ආගතකාලතො පට්ඨාය අත්තානමෙව වණ්ණෙහී” ති. සො ආවාටබණනං පභාය උද්ධං ඔලොකෙන්තො තස්ස රුපසම්පත්තිං දිස්වා “අයං පුරිසො කො නු බො, මනුස්සො වා

දෙවො වා”ති අජානන්තො ඉමං ගාථමාහ —

7. “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අද්ද සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

අථස්ස මහාසත්තො අත්තානං ආචික්ඛිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ —

8. “නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නම්හි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං කාසුයා නිහඤ්ඤසි.
9. “තස්ස රඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං ත්වං සම්මුපජීවසි;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබ්බං වනෙ.
10. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසිදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.
11. “යථා රුක්ඛො තථා රාජා, යථා සාබා තථා අහං;
යථා ඡායුපගො පොසො, එවං ත්වමසි සාරථී;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබ්බං වනෙ”ති.

තත්ථ නිහඤ්ඤසීති නිහනිස්සසි. යං ත්වං එත්ථ නිහනිස්සාමිති සඤ්ඤාය කාසුං බ්බසි, සො අහන්ති දීපෙති. සො “රාජපුත්තො අහ”න්ති චුත්තෙපි න සද්දහනියෙව, මධුරකථාය පනස්ස බජ්ඣත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානො අට්ඨාසි. මිත්තදුබ්බොති පරිභුක්තඡායස්ස රුක්ඛස්ස පත්තං වා සාබං වා අඩ්ඤාය වා භඤ්ජන්තො මිත්තසාතකො හොති ලාමකපුරිසො, කිම්බිගං පන සාමිපුත්තසාතකො. ඡායුපගොති පරිභොගත්ථාය ඡායං උපගතො පුරිසො විය රාජානං නිස්සාය ජීවමානො ත්වන්ති වදන්ති.

සො එවං කථෙන්නෙපි බොධිසත්තෙ න සද්දහනියෙව. අථ මහාසත්තො “සද්දහාපෙස්සාමි න”න්ති දෙවතානං සාධුකාරෙන වෙව අත්තො සොසෙන ව වනසටං උන්නාදෙන්තො දස මිත්තපුජගාථා නාම ආරභි —

12. “පහුතභක්ඛො භවති, විජ්ජවුට්ඨො සකංසරා;
බ්බු නං උපජීවන්ති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
13. “යං යං ජනපදං යාති, නිගමෙ රාජධානියො;
සබ්බත්ථ පුජිතො හොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
14. “නාස්ස වොරා පසාහන්ති, නාතිමඤ්ඤන්ති ඛත්තියා;
සබ්බෙ අමිත්තෙ තරති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
15. “අක්කුද්ධො සසරං එති, සභායං පටිනන්දිතො;
ඤාතීනං උත්තමො හොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
16. “සක්කත්වා සක්කතො හොති, ගරු හොති සගාරවො;
වණ්ණකිත්තිභතො හොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
17. “පුජකො ලහනෙ පුජං, වන්දකො පටිවන්දනං;
යසොකිත්තිඤ්ඤි පජ්ජෙති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
18. “අග්ගි යථා පජ්ජලති, දෙවතාව විරොචති;
සිරියා අජභිතො හොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
19. “ගාවො තස්ස පජායන්ති, බෙත්තෙ චුත්තං විරුහති;
චුත්තානං ඵලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
20. “දරිතො පබ්බතානො වා, රුක්ඛතො පතීතො නරො;
චුතො පතිට්ඨං ලහති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.
21. “විරුජ්ඣලසන්නානං, නිග්‍රොධම්ච මාලුතො;
අමිත්තා නප්පසාහන්ති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති.

තත්ථ සකං සරාති සකසරා, අයමෙව වා පායො. න දුබ්භතීති න දුස්සති. මිත්තානන්ති බුද්ධාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං න දුබ්භති. “සබ්බත්ථ පුජිතො හොති”ති ඉදං සිවලිචිත්ථුනා වණ්ණෙතබ්බං. න පසාහන්තිති පසය්භකාරං කාතුං න සක්කොන්ති. ඉදං සංකිච්චසාමණෙරවත්ථුනා දීපෙතබ්බං. “නාතිමඤ්ඤන්ති ඛත්තියා”ති ඉදං ජොතිකසෙට්ඨිවත්ථුනා දීපෙතබ්බං. තරතීති අතික්කමති. සසරන්ති අත්තසරං. මිත්තානං දුබ්භන්තො අත්තතො සරං ආගව්ජන්තොපි සට්ඨිතවිත්තො කුද්ධොව ආගව්ජති, අයං පන අකුද්ධොව සකසරං එති. පටිනන්දිතොති බ්බුතං සන්නිපාතට්ඨානෙ අමිත්තදුබ්භිතො ගුණකථං කථෙන්නි, තාය සො පටිනන්දිතො හොති පමුදිතවිත්තො.

සක්කන්වා සක්කතො භොතීති පරං සක්කන්වා සයම්පි පරෙහි සක්කතො භොති. ගරු භොති සගාරවොති පරෙසු සගාරවො සයම්පි පරෙහි ගරුකො භොති. වණ්ණකිත්තිහතොති හතවණ්ණකිත්ති, ගුණඤ්චෙව කිත්තිසද්දඤ්ච උක්ඛිපිත්වා වරන්තො නාම භොතීති අත්ථො. පුජකොති මිත්තානං පුජකො හුත්වා සයම්පි පුජං ලභති. වන්දකොති බුද්ධාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං වන්දකො හුත්වා පුනඛහවෙ පටිවන්දනං ලභති. යසොකිත්තිඤ්චාති ඉස්සරියපරිවාරඤ්චෙව ගුණකිත්තිඤ්ච පජ්ජොති. ඉමාය ගාථාය විත්තගහපනිතො වන්දු (ධ. ප. 73-74) කථෙතබ්බං.

පජ්ජලතීති ඉස්සරියපරිවාරෙන පජ්ජලති. සිරියා අජහිතො භොතීති එත්ථ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස වන්දු (ධ. ප. 119-120) කථෙතබ්බං. අස්නාතීති පරිභුඤ්ජති. “පතිට්ඨං ලභතී”ති ඉදං චූළපද්‍රුමජාතකෙන (ජා. 1.2.85-86) දීපෙතබ්බං. විරුළුහමුලසන්තානන්ති වඩ්ඪිතමුලපාරොහං. අමිත්තා නජ්ජසාහන්තීති එත්ථ කුරරසරියසොණත්ථෙරස්ස මාතු ගෙහං පටිට්ඨවොරවන්දු කථෙතබ්බං.

සුනන්දො සාරථී එත්තකාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙන්තම්පි තං අසඤ්ජානිත්වා “කො නු බො අය”න්ති ආවාටබණ්ණං පභාය රථසම්පං ගන්ත්වා තත්ථ තඤ්ච පසාධනහණ්ඩඤ්ච උභයං අදිස්වා පුන ආගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො තං සඤ්ජානිත්වා තස්ස පාදෙසු පනිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්හ යාවන්තො ඉමං ගාථමාහ —

22. “එහි තං පටිනෙස්සාමි, රාජපුත්ත සකං සරං;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි”ති.

අථ නං මහාසත්තො ආහ —

23. “අලං මෙ තෙන රජ්ජෙන, ඤාතකෙහි ධනෙන වා;
යං මෙ අධම්මවරියාය, රජ්ජං ලබ්භෙථ සාරථී”ති.

තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං.

සාරථී ආහ —

24. “පුණ්ණපත්තං මං ලාභෙහි, රාජපුත්ත ඉතො ගතො;
පිතා මාතා ච මෙ දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.
25. “ඔරොධා ව කුමාරා ව, වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා;
තෙපි අත්තමනා දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.
26. “හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
තෙපි අත්තමනා දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.
27. “බහුධඤ්ඤා ජානපදා, නෙගමා ව සමාගතා;
උපායනාති මෙ දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ”ති.

තත්ථ පුණ්ණපත්තන්ති තුට්ඨිදායං. දජ්ජුන්ති සත්තරතනවස්සං වස්සන්තා විය මම අජ්ඣාසයපුරුණං තුට්ඨිදායං දදෙය්‍යුං. ඉදං සො “අජ්ජෙව නාම මයි අනුකම්පාය ගච්ඡෙය්‍යා”ති වින්තෙන්වා ආහ. වෙසියානා වාති වෙස්සා ව. උපායනාතීති පණ්ණාකාරානි.

අථ නං මහාසත්තො ආහ —

28. “පිතු මාතු වහං වන්තො, රට්ඨස්ස නිගමස්ස ව;
අථො සබ්බකුමාරානං, නත්ථී මය්හං සකං සරං.
29. “අනුඤ්ඤාතො අහං මත්තා, සඤ්චන්තො පිතරා මහං;
එකොරඤ්ඤෙ පබ්බජිතො, න කාමෙ අහිපත්ථයෙ”ති.

තත්ථ පිතු මාතු වාති පිතරා ව මාතරා ව අහං වන්තො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. මත්තාති සම්ම සාරථී, අහං සත්තාහං රජ්ජං පරිච්ඡින්නිත්වා වරං ගණ්හන්තියා මාතරා අනුඤ්ඤාතො නාම. සඤ්චන්තොති සුට්ඨු වන්තො. පබ්බජිතොති පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ වසනත්ථාය නික්ඛන්තොති අත්ථො.

එවං මහාසත්තස්ස අත්තතො ගුණෙ කථෙන්නස්ස පීති උජ්ජජ්ජී, තතො පීතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ආහ

30. “අපි අතරමානානං, එලාසාව සම්ප්ඤ්ඤාති;
විපක්කබ්‍රහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි සාරථී.

31. “අපි අතරමානානං, සම්මදන්තො විපව්වති;
විපක්කබ්බන්තො වරියොස්මි, නික්ඛන්තො අකුතොභයො”ති.

තත්ථ ඵලාසාවාති අතරමානස්ස මම සොළසවස්සෙහි කතවායාමස්ස සමිද්ධං අප්ඤ්ඤාසයඵලං දස්සෙතුං ඵවමාහ.
විපක්කබ්බන්තො වරියොස්මිති නිව්ඨප්පත්තමනොරථො. සම්මදන්තො විපව්වතීති සම්මා උපායෙන කාරණෙන
කත්තබ්බකිව්වං සම්පජ්ජති.

සාරථී ආහ —

32. “ඵවං වග්ගුකථො සන්තො, විසට්ඨවචනො වසි;
කස්මා පිතු ව මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණ්ඨි තදා”ති.

තත්ථ වග්ගුකථොති සබ්බකථො.

තතො මහාසන්තො ආහ —

33. “නාහං අසන්ධිතා පක්ඛො, න ඛධිරො අසොතතා;
නාහං අජීවිහතා මුගො, මා මං මුගමධාරයි.

34. “පුරිමං සරාමහං ජාතිං, යත්ථ රජ්ජමකාරයිං;
කාරයිත්වා තභිං රජ්ජං, පාපත්ථං නිරයං භුසං.

35. “විසතිඤ්චෙව වස්සාති, තභිං රජ්ජමකාරයිං;
අසීතිවස්සභස්සාති, නිරයමිහි අපව්විසං.

36. “තස්ස රජ්ජස්සහං භිතො, මා මං රජ්ජාභිසෙවයුං;
තස්මා පිතු ව මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණ්ඨි තදා.

37. “උච්ඡඬිගෙ මං නිසාදෙන්වා, පිතා අත්ථානුසාසති;
ඵකං හනථ ඛන්ධථ, ඵකං ඛාරාපතච්ඡිකං;
ඵකං සුලස්මිං උජ්ජෙථ, ඉච්චස්ස මනුසාසති.

38. “තායාහං ඵරුසං සුත්වා, වාචායො සමුදිරිතා;
අමුගො මුගචණ්ණෙන, අපක්ඛො පක්ඛසම්මතො;
සකෙ මුත්තකරිසස්මිං, අච්ඡාහං සම්පරිජ්ජුතො.

39. “කසිරඤ්ච පරිත්තඤ්ච, තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුතං;
කොමං ජීවිතමාගම්ම, වෙරං කයිරාථ කෙනවි.

40. “පඤ්ඤාය ව අලාභෙන, ධම්මස්ස ව අදස්සනා;
කොමං ජීවිතමාගම්ම, වෙරං කයිරාථ කෙනවි.

41. “අපි අතරමානානං, ඵලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්බන්තො වරියොස්මි, ඵවං ජානාහි සාරථී.

42. “අපි අතරමානානං, සම්මදන්තො විපව්වති;
විපක්කබ්බන්තො වරියොස්මි, නික්ඛන්තො අකුතොභයො”ති.

තත්ථ අසන්ධිතාති සන්ධිතං අභාවෙන. අසොතතාති සොතනං අභාවෙන. අජීවිහතාති සම්පරිචන්තනජීවිභාය
අභාවෙන මුගො අහං න භවාමි. යත්ථාති යාය ජාතියා ඛාරාණසිනගරෙ රජ්ජං අකාරයිං. පාපත්ථන්ති පාපනං. පතිතො
අස්මිති වදති. රජ්ජාභිසෙවයුන්ති රජ්ජෙ අභිසෙවයුං. නිසාදෙන්වාති නිසීදාපෙන්වා. අත්ථානුසාසතීති අත්ථං අනුසාසති.
ඛාරාපතච්ඡිකන්ති සත්තිහි පහරිත්වා ඛාරාහි පතච්ඡිකං කරොථ. උජ්ජෙථාති ආවුනථ. ඉච්චස්ස මනුසාසතීති ඵවමස්ස
අත්ථං අනුසාසති. තායාහන්ති තායො වාචායො අහං. පක්ඛසම්මතොති පක්ඛො ඉති සම්මතො අහොසිං. අච්ඡාහන්ති
අච්ඡිං අහං, අවසින්ති අත්තො. සම්පරිජ්ජුතොති සම්පරිකිණ්ණො, නිමුග්ගො හුත්වාති අත්තො.

කසිරන්ති දුක්ඛං. පරිත්තන්ති අප්පං. ඉදං චුත්තං හොති — සම්මසාරථී, සචෙපි සත්තානං ජීවිතං දුක්ඛම්පි සමානං
බහුවිරට්ඨිකං භවෙය්‍ය, පත්තෙය්‍ය, පරිත්තම්පි සමානං සචෙ සුඛං භවෙය්‍ය, පත්තෙය්‍ය, ඉදං පන කසිරඤ්ච
පරිත්තඤ්ච සකලෙන වට්ටදුක්ඛෙන සංයුත්තං සන්තිහිතං ඔථද්දිතං. කොමන්ති කො ඉමං. වෙරන්ති
පාණාතිපාතාදිපඤ්චිධං වෙරං. කෙනවිති කෙනවි කාරණෙන . පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය අලාභෙන.
ධම්මස්සාති සොතාපත්තිමග්ගස්ස අදස්සනෙන. පුන උදානගාථායො අගන්තුකාමතාය ථීරභාවදස්සනත්ථං කථෙසි.

තං සුත්වා සුනන්දො සාරථී “අයං කුමාරො ඵවරූපං රජ්ජසිරිං කුණපං විය ඡඩ්ඛෙන්වා අත්තනො අධිට්ඨානං අභින්දිත්වා “පබ්බජිස්සාමිති අරඤ්ඤං පට්ටයො, මම ඉමිනා දුප්ථිවිනෙන කො අත්ථො, අභමිපි තෙන සද්ධිං පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ –

43. “අභමිපි පබ්බජිස්සාමි, රාජපුත්ත තවන්තිකෙ;
අවිභායස්සු මං හද්දන්තෙ, පබ්බජ්ජා මම රුච්චති”ති.

තත්ථ තවන්තිකෙති තව සන්තිකෙ. අවිභායස්සුති “එහි පබ්බජාහි”ති පක්කොසස්සු.

ඵවං තෙන යාවිතොපි මහාසත්තො “සවාහං ඉදානෙව තං පබ්බාපෙස්සාමි, මාතාපිතරො ඉධ නාගච්ඡිස්සන්ති, අථ නෙසං පරිහානි භවිස්සති, ඉමෙ අස්සා ව රථො ව පසාධනභණ්ඩඤ්ච ඉධෙව නස්සිස්සන්ති, ‘යක්ඛො සො, බාදිතො නු ඛො තෙන සාරථී’ති ගරහාපි මෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති වින්තෙන්වා අත්තනො ව ගරහාමොචනත්ථං මාතාපිතූනඤ්ච වුඩ්ඪිං සම්පස්සන්තො අස්සෙ ව රථඤ්ච පසාධනභණ්ඩඤ්ච තස්ස ඉණං කත්වා දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

44. “රථං නිය්‍යාදයිත්වාන, අනණො එහි සාරථී;
අනණස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිහි වණ්ණිත”න්ති.

තත්ථ එතන්ති එතං පබ්බජ්ජාකරණං බුද්ධාදිහි ඉසිහි වණ්ණිතං පසත්ථං ථොමිතං.

තං සුත්වා සාරථී “සවෙ මයි නගරං ගතෙ එස අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍ය, පිතා වස්ස ඉමං පවත්තිං සුත්වා ‘පුත්තං මෙ දස්සෙහි’ති පුත ආගතො ඉමං න පස්සෙය්‍ය, රාජදණ්ඩං මෙ කරෙය්‍ය, තස්මා අහං අත්තනො ගුණං කථෙත්වා අඤ්ඤත්ථාගමනත්ථාය පට්ඨෙය්‍යං ගණ්හිස්සාමි”ති වින්තෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

45. “යදෙව ත්‍යාහං වචනං, අකරං හද්දමත්ථු තෙ;
තදෙව මෙ ත්වං වචනං, යාවිතො කත්තුමරහයි.
46. “ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව රාජානමානසෙ;
අජ්ජෙව තෙ පිතා දිස්වා, පතීතො සුමනො සියා”ති.

තතො මහාසත්තො ආහ –

47. “කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්හි සාරථී;
අභමිපි දට්ඨුකාමොස්මි, පිතරං මෙ ඉධාගතං.
48. “එහි සම්ම නිවත්තස්සු, කුසලං වජ්ජාසි ඤාතිනං;
මාතරං පිතරං මය්හං, චුත්තො වජ්ජාසි වන්දන”න්ති.

තත්ථ කරොමි තෙතන්ති කරොමි තෙ එතං වචනං. එහි සම්ම නිවත්තස්සුති සම්ම සාරථී, තත්ථ ගන්ත්වා එහි, එත්තොව ඛිප්පමෙව නිවත්තස්සු. චුත්තො වජ්ජාසිති මයා චුත්තො හුත්වා “පුත්තො ථො තෙමියකුමාරො වන්දති”ති වන්දනං වදෙය්‍යාසිති අත්ථො.

ඉති වත්වා මහාසත්තො සුවණ්ණකදලි විය ඔනමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන බාරාණසිනගරාහිමුඛො මාතාපිතරො වන්දිත්වා සාරථීස්ස සාසනං අදාසි. සො සාසනං ගහෙන්වා කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා රථමාරුය්හ නගරාහිමුඛො පායාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

49. “තස්ස පාදෙ ගහෙන්වාන, කත්වා ව නං පදක්ඛිණං;
සාරථී රථමාරුය්හ, රාජද්වාරං උපාගමී”ති.

තස්සත්ථො – හික්ඛවෙ, ඵවං චුත්තො සො සාරථී, තස්ස කුමාරස්ස පාදෙ ගහෙන්වා තං පදක්ඛිණං කත්වා රථං ආරුය්හ රාජද්වාරං උපාගමීති.

තස්මිං බණෙ වන්දාදෙවි සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා “කා නු ඛො මෙ පුත්තස්ස පවත්ති”ති සාරථීස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති තං එකකං ආගච්ඡන්තං දිස්වා උරං පහරිත්වා පරිදෙවි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

50. “සුඤ්ඤං මාතා රථං දිස්වා, එකං සාරථීමාගතං;
අස්සුපුණ්ණෙහි තෙත්තෙහි, රොදන්ති නං උදික්ඛති.
51. “අයං සො සාරථී එති, නිහන්ත්වා මම අනුජං;
නිහනො නුන මෙ පුත්තො, පඨබ්‍යා භූමිවඩ්ඪනො.
52. “අමිත්තා නුන නන්දන්ති, පතීතා නුන වෙරිතො;
ආගතං සාරථීං දිස්වා, නිහන්ත්වා මම අනුජං.

53. “සුඤ්ඤං මාතා රථං දිස්වා, එකං සාරථිමාගතං;
අස්සුපුණ්ණෙනි නෙත්තෙනි, රොදන්ති පරිපුච්ඡි නං.
54. “කිං නු මුගො කිංනු පක්ඛො, කිංනු සො විලපී තදා;
නිභඤ්ඤමානො භුමියා, තං මෙ අක්ඛාහි සාරථි.
55. “කථං හත්ථෙහි පාදෙහි, මුගපක්ඛො විවජ්ජයි;
නිභඤ්ඤමානො භුමියා, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ මාතාති තෙමියකුමාරස්ස මාතා. පඨබ්බා භූමිවඩ්ඪනොති සො මම පුත්තො භූමිවඩ්ඪනො හුත්වා පඨබ්බා නිභතො නුත. රොදන්ති පරිපුච්ඡි නන්ති තං රථං එකමන්තං යපෙත්වා මහාතලං අභිරුය්හ වන්දාදෙවිං වන්දිත්වා එකමන්තෙ ධීතං සාරථිං පරිපුච්ඡි. කිත්තුති කිං නු සො මම පුත්තො මුගො එව පක්ඛො එව. තදාති යදා නං ත්වං කාසුයං පක්ඛිපිත්වා කුද්දාලෙන මත්ථකෙ පහරි, තදා. නිභඤ්ඤමානො භුමියාති තයා භුමියං නිභඤ්ඤමානො කිං නු විලපී. තං මෙති තං සබ්බෙ අපරිභාපෙත්වා මෙ අක්ඛාහි. විවජ්ජයිති “අපෙහි සාරථි, මා මං මාරෙහි”ති කථං හත්ථෙහි පාදෙහි ව එන්දන්තො තං අපනුදි, තං මෙ කථෙහිති අත්ථො.

තතො සාරථි ආහ —

56. “අක්ඛෙය්‍යං තෙ අහං අයෙය, දජ්ජාසි අභයං මම;
යං මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, රාජපුත්තස්ස සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ දජ්ජාසිති සචෙ අභයං දදෙය්‍යාසි, සො ඉදං “සචාහං ‘තව පුත්තො නෙව මුගො න පක්ඛො මධුරකථො ධම්මකථිකො’ති වක්ඛාමි, අථ ‘කස්මා තං ගභෙත්වා නාගතොසි’ති රාජා කුද්ධො රාජදණ්ඩම්පි මෙ කරෙය්‍ය, අභයං තාව යාචිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ.

අථ නං වන්දාදෙවි ආහ —

57. “අභයං සම්ම තෙ දම්මි, අභිතො භණ්ණ සාරථි;
යං තෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, රාජපුත්තස්ස සන්තිකෙ”ති.

තතො සාරථි ආහ —

58. “න සො මුගො න සො පක්ඛො, විසට්ඨවචනො ව සො;
රජ්ජස්ස කිර සො භිතො, අකරා ආලයෙ බහු.
59. “පුරිමං සරති සො ජාතිං, යත්ථ රජ්ජමකාරයි;
කාරයිත්වා තහිං රජ්ජං, පාපත්ථ නිරයං භුසං.
60. “විසතිඤ්ඤෙව වස්සානි, තහිං රජ්ජමකාරයි;
අසිතිවස්සසහස්සානි, නිරයම්හි අපච්චි සො.
61. “තස්ස රජ්ජස්ස සො භිතො, මා මං රජ්ජාහිසෙවයුං;
තස්මා පිතු ව මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණ්ණි තදා.
62. “අභිගපච්චධිගසම්පත්තො, ආරොහපරිණාහවා;
විසට්ඨවචනො පඤ්ඤො, මග්ගෙ සග්ගස්ස නිට්ඨති.
63. “සචෙ ත්වං දට්ඨුකාමාසි, රාජපුත්තං තවත්‍රජං;
එහි තං පාපයිස්සාමි, යත්ථ සම්මති තෙමියො”ති.

තත්ථ විසට්ඨවචනොති අපලිබුද්ධකථො. අකරා ආලයෙ බහුති තුම්භාකං වඤ්චනාති බහුති අකාසි. පඤ්ඤොති පඤ්ඤවා. සචෙ ත්වන්ති රාජානං ධුරං කත්වා උභොපි තෙ එවමාහ. යත්ථ සම්මති තෙමියොති යත්ථ චො පුත්තො මයා ගහිතපටිඤ්ඤො හුත්වා අච්ඡති, තත්ථ පාපයිස්සාමි, ඉදාති පපඤ්චං අකත්වා ලහුං ගන්තුං වට්ටතිති ආහ.

කුමාරො පන සාරථිං පෙසෙත්වා පබ්බජිතුකාමො අභොසි. තදා සක්කො තස්ස මනං ඤත්වා තස්මිං බණ්ණෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත විස්සකම්මදෙවපුත්ත, තෙමියකුමාරො පබ්බජිතුකාමො, ත්වං තස්ස පණ්ණසාලඤ්ඤෙව පබ්බජිතපරික්ඛාරඤ්ඤෙව මාපෙත්වා එහි”ති පෙසෙසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තවා වෙගෙන ගන්ත්වා තියොජනිකෙ ව්‍යාසණ්ඨෙ අත්තො ඉද්ධිබලෙන රමණීයං අස්සමං මාපෙත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානඤ්ඤෙව පොක්ඛරණිඤ්ඤෙව ආවාටඤ්ඤෙව අකාලඵලසම්පන්නං රුක්ඛඤ්ඤෙව කත්වා පණ්ණසාලසම්පෙ වතුච්ඡිනිහත්ථජපමාණං වඩ්ඪකමං මාපෙත්වා අන්තොවඩ්ඪකමෙ ව ඵලිකවණ්ණං රුචිරං වාලුකං ඔකිරිත්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ මාපෙත්වා “යෙ පබ්බජිතුකාමා, තෙ ඉමෙ ගභෙත්වා පබ්බජන්තු”ති හින්තියං අක්ඛරාති ලිඛිත්වා වණ්ඩවාලෙ ව අමනාපසද්දෙ සබ්බෙ මිගපක්ඛිනො ව පලාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

තස්මිං ඛණේ මහාසත්තො තං දිස්වා සක්කදත්තියභාවං ඤාත්වා, පණ්ණසාලං පවිසිත්වා චත්ථානි අපනෙත්වා, රත්තවාකචිරං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා අජිනවම්මං එකංසෙ කත්වා ජටාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා කාජං අංසෙ කත්වා කත්තරදණ්ඩමාදාය පණ්ණසාලනො නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතසිරිං සමුඛිඛන්තො අපරාපරං වඩ්ඛමිත්වා “අභො සුඛං, අභො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙත්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණේ නිසිත්තො පඤ්ච අභිඤ්ඤා අවධි සමාපත්තියො ච නිබ්බන්තෙත්වා සායන්භසමයෙ පණ්ණසාලනො නික්ඛමිත්වා වඩ්ඛමනකොටියං ධීතකාරරුක්ඛනො පණ්ණානි ගහෙත්වා, සක්කදත්තියභාජනෙ අලොණකෙ අතක්කෙ නිධුපනෙ උදකෙ සෙදෙත්වා අමතං විය පරිභුඤ්ජිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි.

කාසිරාජාපි සුනන්දසාරථීස්ස වචනං සුත්වා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙත්වා තරමානරුපොච ගමනසජ්ජං කාරෙතුං ආහ –

64. “යොජයන්තු රටෙ අස්සෙ, කච්ඡං නාගාන බන්ධට්ඨ;
උදිරයන්තු සඩ්ඛපණවා, වාදන්තු එකපොක්ඛරා.
65. “වාදන්තු හෙරි සන්නද්ධා, වග්ගු වාදන්තු දුන්දුහි;
නෙගමා ච මං අන්වෙත්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.
66. “ඔරොධා ච කුමාරා ච, වෙසියානා ච බ්‍රාහ්මණා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙත්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.
67. “හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙත්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.
68. “සමාගතා ජානපදා, නෙගමා ච සමාගතා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙත්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො”ති.

තත්ථ උදිරයන්තුති සද්දං මුඤ්චන්තු. වාදන්තුති වජ්ජන්තු. එකපොක්ඛරාති එකමුඛහෙරියො. සන්නද්ධාති සුට්ඨ නද්ධා. වග්ගුති මධුරස්සරා. ගච්ඡන්ති ගමිස්සාමි. පුත්තනිවෙදකොති පුත්තස්ස නිවෙදකො ඔවාදකො හුත්වා ගච්ඡාමි. තං ඔවදිත්වා මම වචනං ගාභාපෙත්වා තත්ථෙව තං රතනරාසිමිති යිපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා ආනෙතුං ගච්ඡාමිති අධිජ්ජායෙනෙවමාහ. නෙගමාති කුටුම්භිකජනා. සමාගතාති සන්නිපතිතා හුත්වා.

එවං රඤ්ඤා ආණත්තා සාරථීනො අස්සෙ යොජෙත්වා රටෙ රාජද්වාරෙ යිපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

69. “අස්සෙ ච සාරථී යුත්තෙ, සින්ධවෙ සිසවාහනෙ;
රාජද්වාරං උපාගච්ඡුං, යුත්තා දෙව ඉමෙ හයා”ති.

තත්ථ අස්සෙති සින්ධවෙ සින්ධවජානිකෙ සිසවාහනෙ ජවසම්පන්නෙ අස්සෙ ආදාය. සාරථීති සාරථීනො. යුත්තෙති රටෙසු යොජිතෙ. උපාගච්ඡුන්ති තෙ රටෙසු යුත්තෙ අස්සෙ ආදාය ආගමංසු, ආගන්ත්වා ච පන “යුත්තා, දෙව, ඉමෙ හයා”ති ආරොවෙසුං.

තතො සාරථීනං වචනං සුත්වා රාජා උපඩ්ඪගාථමාහ –

70. “පුලා ජවෙන භායන්ති, කිසා භායන්ති ථාමුනා”ති.
තං සුත්වා සාරථීනොපි උපඩ්ඪගාථමාහංසු –

“කිසෙ පුලෙ විවජ්ජෙත්වා, සංසට්ඨා යොජිතා හයා”ති.

තස්සත්ථො – දෙව, කිසෙ ච පුලෙ ච එවරුපෙ අස්සෙ අග්ගණ්ඨිත්වා වයෙන වණ්ණෙන ජවෙන බලෙන සදිසා හයා යොජිතාති.

අථ රාජා පුත්තස්ස සන්නිකං ගච්ඡන්තො චත්තාරො වණ්ණෙ අට්ඨාරස සෙනියො සබ්බඤ්ච බලකායං සන්නිපාතාපෙසි. තස්ස සන්නිපාතෙත්තස්සෙව තයො දිවසා අතික්කන්තා. අථ චතුත්ථෙ දිවසෙ කාසිරාජා නගරනො නික්ඛමිත්වා ගහෙතබ්බයුත්තකං ගාභාපෙත්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා පුත්තෙන සද්ධිං පටිනන්දිතො පටිසන්ථාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

71. “තතො රාජා තරමානො, යුත්තමාරුග්ග සන්දනං;
ඉත්ථාගාරං අජ්ඣාභාසි, සබ්බාව අනුයාථ මං.
72. “වාළබ්ජනිමුණ්ඨිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්ච පණ්ඩරං;
උපාධි රථමාරුග්ග, සුවණ්ණෙහි අලඬිකතා.

73. “තතො ස රාජා පායාසි, පුරක්ඛත්ථාන සාරථි;
ඛිජ්ජමෙව උපාගච්ඡී, යත්ථ සම්මති තෙමියො.
74. “තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තං, ජලන්තම්ච තෙජසා;
ඛත්තසඛසපරිබ්බුල්ලං, තෙමියො එතදබ්බි.
75. “කච්චි නු තාත කුසලං, කච්චි තාත අනාමයං;
සබ්බා ව රාජකඤ්ඤායො, අරොගා මය්හ මාතරො.
76. “කුසලඤ්චෙව මෙ පුත්ත, අපො පුත්ත අනාමයං;
සබ්බා ව රාජකඤ්ඤායො, අරොගා තුය්හ මාතරො.
77. “කච්චි අමජ්ජපො තාත, කච්චි තෙ සුරමජ්ජියං;
කච්චි සච්චෙ ව ධම්මෙ ව, දානෙ තෙ රමතෙ මනො.
78. “අමජ්ජපො අහං පුත්ත, අපො මෙ සුරමජ්ජියං;
අපො සච්චෙ ව ධම්මෙ ව, දානෙ මෙ රමතෙ මනො.
79. “කච්චි අරොගං යොග්ගං තෙ, කච්චි වහනි වාහනං;
කච්චි තෙ බ්‍යාධයො නත්ථී, සරිරස්සුපතාපනා.
80. “අපො අරොගං යොග්ගං මෙ, අපො වහනි වාහනං;
අපො මෙ බ්‍යාධයො නත්ථී, සරිරස්සුපතාපනා.
81. “කච්චි අන්තා ව තෙ ජීතා, මජ්ඣෙ ව බහලා තව;
කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, කච්චි තෙ පටිසන්ථතං.
82. “අපො අන්තා ව මෙ ජීතා, මජ්ඣෙ ව බහලා මම;
කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, සබ්බං මෙ පටිසන්ථතං.
83. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අපුරාගතං;
පතිට්ඨපෙත්තු පල්ලඬකං, යත්ථ රාජා නිසක්කති”ති.

තත්ථ උපාධි රථමාරුය්හානි සුවණ්ණපාදුකා ව රථං ආරොපෙත්තුති අත්ථො. ඉමෙ තයො පාදෙ පුත්තස්ස තත්ථෙව අභිසෙකකරණත්ථාය “පඤ්ච රාජකකුඨගණ්ඩානි ගණ්හවා”ති ආණාපෙත්තො රාජා ආහ. සුවණ්ණෙහි අලඬකතානි ඉදං පාදුකං සන්ධායාහ. උපාගච්ඡීති උපාගතො අහොසි. කාය වෙලායාති? මහාසත්තස්ස කාරපණ්ණානි පචිත්වා නිබ්බාපෙත්තස්ස නිසින්තවෙලාය. ජලන්තම්ච තෙජසානි රාජතෙජෙන ජලන්තං විය. ඛත්තසඛසපරිබ්බුල්ලන්ති කථාචාසුකෙන අමච්චසඬ්ඝෙන පරිවුතං, ඛත්තියසමුහෙහි වා පරිවාරිතං. එතදබ්බිති කාසිරාජානං ඛති ඛන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා පදසාව පණ්ණසාලං ආගන්ත්වා තං වන්දිත්වා නිසින්තං පටිසන්ථාරං කරොත්තො එතං වචනං අබ්බි.

කුසලං අනාමයන්ති උභයෙනපි පදෙන ආරොග්‍යමෙව පුච්ඡති. කච්චි අමජ්ජපොති කච්චි මජ්ජං න පිච්ඡිති පුච්ඡති. “අජ්ජමත්තො”තිපි පායො, කුසලධම්මෙසු නජ්ජමජ්ජපිති අත්ථො. සුරමජ්ජියන්ති සුරාපානං අජ්ජියං. “සුරමජ්ජියා”තිපි පායො, සුරා අජ්ජියානි අත්ථො. ධම්මෙති දසවිධෙ රාජධම්මෙ. යොග්ගන්ති යුගෙ යුඤ්ජිතබ්බං තෙ තව අස්සගොණාදිකං. කච්චි වහනීති කච්චි අරොගං හුත්වා වහනි. වාහනන්ති හත්ථිඅස්සාදි සබ්බං වාහනං. සරිරස්සුපතාපනානි සරිරස්ස උපතාපකරා. අන්තානි පච්චන්තජනපදා. ජීතානි ඉද්ධා සුභික්ඛා, වත්ථාහරණෙහි වා අන්තපානෙහි වා පරිපුණ්ණා ගාල්භවාසා. මජ්ඣෙ වානි රට්ඨස්ස මජ්ඣෙ. බහලානි ගාමනිගමා සනවාසා. පටිසන්ථතන්ති පටිච්ඡාදිතං ගුත්තං, පරිපුණ්ණං වා. යත්ථ රාජා නිසක්කතිති යස්මිං පල්ලඬකෙ රාජා නිසිදිස්සති, තං පඤ්ඤාපෙත්තුති වදති.

රාජා මහාසත්තෙ ගාරවෙන පල්ලඬකෙ න නිසිදති. අථ මහාසත්තො “සවෙ පල්ලඬකෙ න නිසිදති, පණ්ණසන්ථාරං පඤ්ඤාපෙථා”ති වත්වා තස්මිං පඤ්ඤත්තෙ නිසිදනත්ථාය රාජානං නිමන්තෙත්තො ගාථමාහ —

84. “ඉධෙව තෙ නිසිදස්සු, නියතෙ පණ්ණසන්ථරෙ;
එත්තො උදකමාදාය, පාදෙ පක්ඛාලයස්සු තෙ”ති.

තත්ථ නියතෙති සුසන්ථතෙ. එත්තොති පරිභොගඋදකං දස්සෙත්තො ආහ.

රාජා මහාසත්තෙ ගාරවෙන පණ්ණසන්ථාරෙපි අනිසිදිත්වා භූමියං එව නිසිදි. මහාසත්තොපි පණ්ණසාලං පච්ඡිත්වා තං කාරපණ්ණකං නිහරිත්වා රාජානං තෙන නිමන්තෙත්තො ගාථමාහ —

85. “ඉදම්පි පණ්ණකං මය්හං, රන්ධං රාජ අලොණකං;
පරිභුඤ්ජ මහාරාජ, පාහුනො මෙසිධාගතො”ති.

අප්‍රේමය රාජා ආහ -

86. “න වාහං පණ්ණං භුක්ඛාමි, න හෙනං මය්හ භොජනං;
සාලිතං ඔදනං භුක්ඛෙය්, සුචිං මංසුපසෙවන”න්ති.

තත්ථ න වාහන්ති පටික්ඛෙපවචනං.

රාජා තථාරූපං අත්තනො රාජභොජනං වණ්ණෙත්වා තස්මිං මහාසත්තෙ ගාරවෙන ථොකං පණ්ණං
හත්ථතලෙ යපෙන්වා “තාත, ත්වං එවරූපං භොජනං භුක්ඛෙය්”ති පුත්තෙන සද්ධං පියකථං කට්ඨන්තො නිසීදි. තස්මිං
බණ්ණෙ වන්දාදෙවී ඔරොධෙන පරිවුතා එකමග්ගෙන ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස අස්සමපදං පත්වා පියපුත්තං දිස්වා
තත්ථෙව පතිත්වා විසඤ්ඤී අහොසි. තතො පටිලද්ධස්සාසා පතිතට්ඨානතො උට්ඨන්තිවා ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස
පාදෙ දළ්භං ගහෙන්වා වන්දිත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි තෙත්තෙහි රොදිත්වා වන්දනට්ඨානතො උට්ඨාය එකමන්තං නිසීදි.
අප්‍රේමය රාජා “භද්දෙ, තව පුත්තස්ස භොජනං පස්සාහි”ති වත්වා ථොකං පණ්ණං තස්සා හත්ථෙ යපෙන්වා
සෙසඉත්ථීනම්පි ථොකං ථොකං අදාසි. තා සබ්බාසි “සාමි, එවරූපං භොජනං භුක්ඛෙය්”ති වදන්තියො තං ගහෙන්වා
අත්තනො අත්තනො සීසෙ කත්වා “අතිදුක්ඛරං කරොසි, සාමි”ති වත්වා නමස්සමානා නිසීදිංසු. රාජා පුත “තාත, ඉදං
මය්හං අච්ඡරියං හුත්වා උපට්ඨාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

87. “අච්ඡරකං මං පටිභාති, එකකම්පි රහොගතං;
එදිසං භුක්ඛෙය්මානානං, කෙන වණ්ණො පසීදති”ති.

තත්ථ එකකන්ති තාත, තං එකකම්පි රහොගතං ඉමිනා භොජනෙන යාපෙන්තං දිස්වා මම අච්ඡරියං හුත්වා
උපට්ඨාති. එදිසන්ති එවරූපං අලොභකං අතක්කං නිධුපනං රන්ධං පත්තං භුක්ඛෙය්මානානං කෙන කාරණෙන වණ්ණො
පසීදතිති නං පුච්ඡි.

අප්‍රේමය සො ආවික්ඛන්තො ආහ -

88. “එකො රාජ නිපජ්ජාමි, නියතෙ පණ්ණස්සන්ථරෙ;
තාය මෙ එකසෙය්‍යාය, රාජ වණ්ණො පසීදති.
89. “න ව තෙත්තිංසබන්ධා මෙ, රාජරක්ඛා උපට්ඨිතා;
තාය මෙ සුබසෙය්‍යාය, රාජවණ්ණො පසීදති.
90. “අතීතං නානුසොවාමි, නප්පජ්ජපාමිනාගතං;
පටිවුප්පන්තෙන යාපෙමි, තෙන වණ්ණො පසීදති.
91. “අනාගතප්පජ්ජපාය, අතීතස්සානුසොවනා;
එතෙන බාලා සුස්සන්ති, නලොව හරිතො ලුතො”ති.

තත්ථ තෙත්තිංසබන්ධාති බග්ගබන්ධා. රාජරක්ඛාති රාජානං රක්ඛිතා. නප්පජ්ජපාමිති න පත්ථෙමි. හරිතොති
හරිතවණ්ණො. ලුතොති ලුඤ්චිත්වා ආතපෙ ඛිත්තනලො විය.

අප්‍රේමය රාජා “ඉධෙව නං අභිසිඤ්චිත්වා ආදාය ගම්ස්සාමි”ති විත්තෙන්වා රජ්ජෙන නිමන්තෙන්තො ආහ -

92. “හත්ථානීකං රථානීකං, අස්සෙ පත්ති ව වම්මිනො;
නිවෙසනාති රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.
93. “ඉත්ථාගාරම්පි තෙ දම්මි, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතං;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, ත්වං නො රාජා හවිස්සසි.
94. “කුසලා නච්චගීතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො;
කාමෙ තං රම්මස්සන්ති, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.
95. “පටිච්ඡන්ති තෙ කඤ්ඤා, ආනයිස්සං අලඬකතා;
තාසු පුත්තෙ ජනෙන්වාන, අප්‍රේමය පබ්බජිස්සසි.
96. “යුචා ව දහරො වාසි, පට්ඨප්පත්තිකො සුසු;
රජ්ජං කාරෙහි හද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි”ති.

තත්ථ හත්ථානීකන්ති දසහත්ථිතො පට්ඨාය හත්ථානීකං නාම, තථා රථානීකං. වම්මිනොති වම්මබද්ධසුරයොධෙ.
කුසලාති ඡෙකා. සික්ඛිතාති අඤ්ඤෙසුපි ඉත්ථිකිව්වෙසු සික්ඛිතා. වාතුරිත්ථියොති වතුරා විලාසා ඉත්ථියො, අප්‍රේමය වා
වතුරා නාගරා ඉත්ථියො, අප්‍රේමය වා වතුරා නාම නාටකිත්ථියො. පටිච්ඡන්ති තෙ කඤ්ඤාති අඤ්ඤෙහි රාජුහි තව

රාජකඤ්ඤායො ආනයිස්සාමි. යුවාති යොබ්බනප්පත්තො. දහරොති කරුණො. පයමුප්පත්තිකොති පයමවයෙන උප්පත්තිතො සමුග්ගතො. සුසුති අතිතරුණො.

ඉතො පට්ඨාය බොධිසත්තස්ස ධම්මකථා හොති —

97. “යුවා වරෙ බ්‍රහ්මවරියං, බ්‍රහ්මවාරි යුවා සියා;
දහරස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිති වණ්ණිතං.
98. “යුවා වරෙ බ්‍රහ්මවරියං, බ්‍රහ්මවාරි යුවා සියා;
බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො.
99. “පස්සාමි වොහං දහරං, අම්ම තාත වදන්තරං;
කිච්ඡාලද්ධං පියං පුත්තං, අප්පත්වාච ජරං මතං.
100. “පස්සාමි වොහං දහරිං, කුමාරිං වාරුදස්සනිං;
නවවංසකළිරංව, පලුග්ගං ජීවිතක්ඛයං.
101. “දහරාපි හි මියන්ති, නරා ව අථ නාරියො;
තත්ථ කො විස්සසෙ පොසො, ‘දහරොමහි’ති ජීවිතෙ.
102. “යස්ස රත්තා විවසානෙ, ආයු අප්පතරං සියා;
අප්පොදකෙව මච්ඡානං, කිං නු කොමාරකං තහිං.
103. “නිච්චමබ්භාහතො ලොකො, නිච්චඤ්ච පරිවාරිතො;
අමොසාසු වජන්තිසු, කිං මං රජ්ජෙහිසිඤ්චසි”ති.

කාසිරාජා ආහ —

104. “කෙන මබ්භාහතො ලොකො, කෙන ව පරිවාරිතො;
කායො අමොසා ගච්ඡන්ති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

බොධිසත්තො ආහ —

105. “මච්චුනාබ්භාහතො ලොකො, ජරාය පරිවාරිතො;
රත්තො අමොසා ගච්ඡන්ති, එවං ජානාහි ඛත්තිය.
106. “යථාපි තත්තෙ විතතෙ, යං යදෙවුපචියති;
අප්පකං හොති වෙනබ්බං, එවං මච්චාන ජීවිතං.
107. “යථා වාරිවහො පුරො, ගච්ඡං නුපනිවත්තති;
එවමායු මනුස්සානං, ගච්ඡං නුපනිවත්තති.
108. “යථා වාරිවහො පුරො, වහෙ රුක්ඛෙපකුලපේ;
එවං ජරාමරණෙන, වුස්භන්තෙ සබ්බපාණිනො”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මවාරි යුවා සියාති බ්‍රහ්මවරියං වරන්තො යුවා භවෙයා. ඉසිති වණ්ණිතන්ති බුද්ධාදිහි ඉසිති ථොමිතං පසත්ථං. නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකොති අහං රජ්ජෙන අත්ථිකො න හොමි. අම්ම තාත වදන්තරන්ති “අම්ම, තාතා”ති වදන්තං. පලුග්ගන්ති මච්චුනා ලුඤ්චිත්වා ගහිතං. යස්ස රත්තා විවසානෙති මහාරාජ, යස්ස මාතුකුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිග්ගණකාලතො පට්ඨාය රත්තිදිවාතික්කමෙන අප්පතරං ආයු හොති. කොමාරකං තහින්ති තස්මිං වයෙ තරුණභාවො කිං කරිස්සති.

කෙන මබ්භාහතොති කෙන අබ්භාහතො. ඉදං රාජා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස අත්ථං අජානන්තොව පුච්ඡති. රත්තොති රත්තියො. තා හි ඉමෙසං සත්තානං ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච බලඤ්ච බෙපෙන්නියො එව ගච්ඡන්තිති අමොසා ගච්ඡන්ති නාමාති වෙදිතබ්බං. යං යදෙවුපචියතිති යං යං තත්තං උපචියති. වෙනබ්බන්ති තත්තස්මිං වීතෙ සෙසං වෙනබ්බං යථා අප්පකං හොති, එවං සත්තානං ජීවිතං. නුපනිවත්තතිති තස්මිං තස්මිං බණෙ ගතං ගතමෙව හොති, න උපනිවත්තති. වහෙ රුක්ඛෙපකුලපේති උපකුලපෙ රුක්ඛෙ වහෙයා.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා “කිං මෙ සරාවාසෙනා”ති අතිවිය උක්කණ්ඨිතො පබ්බජිතුකාමො හුත්වා “නාහං තාව පුත නගරං ගමිස්සාමි, ඉධෙව පබ්බජිස්සාමි. සචෙ පන මෙ පුත්තො නගරං ගච්ඡෙයා, සෙනච්ඡත්තමස්ස දදෙයා”න්ති වින්තෙත්වා තං වීමංසිතුං පුත රජ්ජෙන නිමන්තෙත්තො ආහ —

109. “හත්ථානිකං රථානිකං, අස්සෙ පත්ති ව වම්මිතො;
නිවෙසනානි රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.

110. “ඉත්ථාගාරම්පි තෙ දම්මි, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනං;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, ත්වං නො රාජා භවිස්සසි.
111. “කුසලා නච්චගීතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො;
කාමෙ තං රමයිස්සන්ති, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.
112. “පට්ඨාපුභි තෙ කඤ්ඤා, ආනයිස්සං අලඬකතා;
තාසු පුත්තෙ ජනෙත්වාන, අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසි.
113. “යුචා ව දහරො වාසි, පට්ඨුප්පත්තිකො සුසු;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.
114. “කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, වාහනානි බලානි ව;
නිවෙසනානි රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.
115. “ගොමණ්ඩලපරිබ්ඛුල්ලො, දාසිසඬ්ඝපුරක්ඛනො;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි”ති.

තත්ථ ගොමණ්ඩලපරිබ්ඛුල්ලොති සුභඬ්ගිනං රාජකඤ්ඤානං මණ්ඩලෙන පුරක්ඛනො.

අථ මහාසත්තො රජ්ජෙන අනත්ථිකභාවං පකාසෙත්තො ආහ —

116. “කිං ධනෙන යං බියෙථ, කිං භරියාය මරිස්සති;
කිං යොබ්බනෙන ජිණ්ණෙන, යං ජරායාහිභුයාති.
117. “තත්ථ කා නන්දි කා බිඬ්ඛා, කා රතී කා ධනෙසනා;
කිං මෙ පුත්තෙහි දාරෙහි, රාජ මුත්තොස්මි බන්ධනා.
118. “යොහං එවං පජානාමි, මච්චු මෙ නප්පමජ්ජති;
අන්තකෙනාධිපන්නස්ස, කා රතී කා ධනෙසනා.
119. “එලානම්ච පක්කානං, නිච්චං පතනතො භයං;
එවං ජාතාන මච්චානං, නිච්චං මරණතො භයං.
120. “සායමෙකෙ න දිස්සන්ති, පාතො දිට්ඨා බහු ජනා;
පාතො එතෙ න දිස්සන්ති, සායං දිට්ඨා බහු ජනා.
121. “අජ්ජෙව කිච්චං ආතපං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙ;
න හි නො සඬ්ගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චනා.
122. “වොරා ධනස්ස පත්ථෙත්ති, රාජ මුත්තොස්මි බන්ධනා;
එහි රාජ නිවත්තස්සු, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො”ති.

තත්ථ යං බියෙථාති මහාරාජ, කිං ත්වං මං ධනෙන නිමන්තෙසි, යං බියෙථ බයං ගච්ඡෙය්‍යා. ධනං වා හි පුරිසං වජ්ජති, පුරිසො වා තං ධනං වජ්ජත්වා ගච්ඡති සබ්බාලාපි බයගාමියෙව හොති, කිං ත්වං මං තෙන ධනෙන නිමන්තෙසි. කිං භරියායාති භරියාය කිං කරිස්සාමි, යා මයි ධීතෙයෙව මරිස්සති. ජිණ්ණෙනාති ජරාය අනුපරිතෙන අනුභූතෙන. අභිභූයාති අභිභවියාති. තත්ථාති තස්මිං එවං ජරාමරණධම්මෙ ලොකසන්නිවාසෙ. කා නන්දිති කා නාම තුට්ඨි. බිඬ්ඛාති කීළා. රතීති පඤ්චකාමගුණරතී. බන්ධනාති කාමබන්ධනා මුත්තො අස්මි, මහාරාජාති ක්කානෙන වික්ඛම්භිතත්තා එවමාහ. මච්චු මෙති මම මච්චු නප්පමජ්ජති, නිච්චං මම වධාය අප්පමතොයෙවාති. යො අහං එවං පජානාමි, තස්ස මම අන්තකෙන අධිපන්නස්ස වධිතස්ස කා නාම රතී, කා ධනෙසනාති. නිච්චන්ති ජාතකාලතො පට්ඨාය සදා ජරාමරණතො භයමෙව උප්පජ්ජති.

ආතපන්ති කුසලකම්මවිරියං. කිච්චන්ති කත්තබ්බං. කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙති සුවෙ වා පරසුවෙ වා මරණං වා ජීවිතං වා කො ජානෙය්‍යා. සඬ්ගරන්ති සඬ්ඝෙනං. මහාසෙනෙනාති පඤ්චවිසතිභයබාත්තිංසකම්මකරණජන්තවුතිරොගප්පමුඛාදිවසෙන පුටුසෙනෙන. වොරා ධනස්සාති ධනත්ථාය ජීවිතං වජ්ජත්තා වොරා ධනස්ස පත්ථෙත්ති නාම, අහං පන ධනපත්ථනාසඬ්ඛාතා බන්ධනා මුත්තො අස්මි, න මෙ ධනෙනත්ථොති අත්ථො. නිවත්තස්සුති මම වචනෙන සම්මා නිවත්තස්සු, රජ්ජං පහාය තෙක්ඛම්මං පටිසරණං කත්වා පබ්බජස්සු. යං පන වින්තෙසි “ඉමං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති, තං මා වින්තයි, නාහං රජ්ජෙන අත්ථිකොති. ඉති මහාසත්තස්ස ධම්මදෙසනා සභානුසන්ධිනා මත්ථකං පත්තා.

තං සුත්ථා රාජානඤ්ච වන්දාදෙවිඤ්ච ආදිං කත්වා සොළසසභස්සා ඔරොධා ව අමච්චාදයො ව සබ්බෙ පබ්බජිතුකාමා අහෙසුං. රාජාහි නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “යෙ මම පුත්තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිතුං ඉච්ඡන්ති, තෙ පබ්බජන්තු”ති. සබ්බෙසඤ්ච සුවණ්ණකොට්ඨාගාරාදිනං ද්වාරානි විවරාපෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ ව මහානිධිකුම්භියො

අත්ථි, අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති සුවණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි ලිඛාපෙත්වා මහාථම්මෙහෙ ඛන්ධාපෙසි. තෙ නාගරා යථාපසාරිතෙ ආපණෙ ව විවට්ඨ්ථාරානි ගෙහානි ව පහාය නගරතො නික්ඛමිත්වා රක්ඛ්ඤො සන්තිකං ආගමිංසු. රාජා මහාජනෙන සද්ධිං මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජි. සක්කදත්තියං තියොජනිකං අස්සමපදං පරිපුණ්ණං අහොසි. මහාසත්තො පණ්ණසාලායො විචාරෙසි, මජ්ඣෙකං ධීනා පණ්ණසාලායො ඉත්ථිනං දාපෙසි. කිංකාරණා? භීරුකජාතිකා එතාති. පුරිසානං පන ඛතිපණ්ණසාලායො දාපෙසි. තා සබ්බාපි පණ්ණසාලායො විස්සකම්මදෙවපුත්තොව මාපෙසි. තෙ ව ඵලධරරුක්ඛෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තොයෙව අත්තනො ඉද්ධියා මාපෙසි. තෙ සබ්බෙ විස්සකම්මෙන නිම්මිතෙසු ඵලධරරුක්ඛෙසු උපොසථදිවසෙ භූමියං පතිතපතිතානි ඵලානි ගහෙත්වා පරිභුක්ඛන්තිවා සමණධම්මං කරොන්ති. තෙසු යො කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස මනං ජානිත්වා මහාසත්තො ආකාසෙ නිසිදිත්වා මධුරධම්මං කපෙසි. තෙ ජනා බොධිසත්තස්ස මධුරධම්මං සුත්වා එකග්ගචිත්තා හුත්වා බිජ්ජමෙව අභික්ඛන්තිවා සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙසු.

තදා එකො සාමන්තරාජා “කාසිරාජා කිර බාරාණසිනගරතො නික්ඛමිත්වා වනං පවිසිත්වා පබ්බජිතො”ති සුත්වා “බාරාණසිං ගණ්හිස්සාමි”ති නගරා නික්ඛමිත්වා බාරාණසිං පත්වා නගරං පවිසිත්වා අලඬකතනගරං දිස්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සත්තවිධං වරරතනං ඔලොකෙන්වා “කාසිරක්ඛ්ඤො ඉමං ධනං නිස්සාය එකෙන භයෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙන්තො සුරාසොණ්ඩෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡි “තුම්හාකං රක්ඛ්ඤො ඉධ නගරෙ භයං උප්පන්නං අත්ථි”ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති. “අම්මහාකං රක්ඛ්ඤො පුත්තො තෙමියකුමාරො ‘බාරාණසිං රජ්ජං න කරිස්සාමි’ති අමුගොපි මුගො විය හුත්වා ඉමම්මා නගරා නික්ඛමිත්වා වනං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි, තෙන කාරණෙන අම්මහාකං රාජා මහාජනෙන සද්ධිං ඉමම්මා නගරා නික්ඛමිත්වා තෙමියකුමාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිතො”ති ආරොචෙසු. සාමන්තරාජා තෙසං වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා “අභමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “තාත, තුම්මහාකං රාජා කතරද්ධාරෙන නික්ඛන්තො”ති පුච්ඡි. “දෙව, පාචිනද්ධාරෙනා”ති චුත්තෙ අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තෙනෙව පාචිනද්ධාරෙන නික්ඛමිත්වා නදීතීරෙන පායාසි.

මහාසත්තොපි තස්ස ආගමනං ඤත්වා වනන්තරං ආගන්ත්වා ආකාසෙ නිසිදිත්වා මධුරධම්මං දෙසෙසි. සො පරිසාය සද්ධිං තස්ස සන්තිකෙයෙව පබ්බජි. එවං අපරෙපි සත්ත රාජානො “බාරාණසිනගරං ගණ්හිස්සාමි”ති ආගතා. තෙපි රාජානො සත්ත රජ්ජානි ඡඩ්ඛෙන්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙයෙව පබ්බජිංසු. හත්ථිපි අරක්ඛ්ඤහත්ථි ජාතා, අස්සාපි අරක්ඛ්ඤඅස්සා ජාතා, රථාපි අරක්ඛ්ඤෙයෙව විනට්ඨා, හණ්ඩාගාරෙසු කභාපණෙ අස්සමපදෙ වාලුකං කත්වා විකිරිංසු. සබ්බෙපි අභික්ඛන්තිවා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසු. තිරච්ඡානගතා හත්ථිඅස්සාපි ඉසිගණෙ චිත්තං පසාදෙන්වා ඡකාමාවචරලොකෙසු නිබ්බත්තිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි රජ්ජං පහාය නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවධීනා උප්පලවණ්ණා අහොසි, සුනන්දො සාරථි සාරිපුත්තො, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මුගපක්ඛපණ්ඩිතො පන අභමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

[539] 2. මහාජනකජාතකවණ්ණනා මුගපක්ඛජාතකවණ්ණනා පඨමා.

කොයං මජ්ඣෙකෙ සමුද්දස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසක්ඛි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා තථාගතස්ස මහාභිනික්ඛමනං වණ්ණයන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරගි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිථිලායං මහාජනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස ද්වෙ පුත්තා අහෙසු අරිට්ඨජනකො ව පොලජනකො වාති. තෙසු රාජා ජෙට්ඨපුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි, කනිට්ඨස්ස සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. අපරභාගෙ මහාජනකො කාලමකාසි. තස්ස සරීරකිච්චං කත්වා රක්ඛ්ඤො අවිවයෙන අරිට්ඨජනකො රාජා හුත්වා ඉතරස්ස උපරජ්ජං අදාසි. තස්සෙකො පාදමුලිකො අමච්චො රක්ඛ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, උපරාජා තුම්මෙහ සාතෙතුකාමො”ති ආහ. රාජා තස්ස පුනප්පුනං කථං සුත්වා කනිට්ඨස්ස සිනෙහං භින්දිත්වා පොලජනකං සඬ්ඛලිකාහි ඛන්ධාපෙත්වා රාජනිවෙසනතො අවිදුරෙ එකස්මිං ගෙහෙ වසාපෙන්වා ආරක්ඛං යපෙසි. කුමාරො “සචාහං භාතු වෙරිමිහි, සඬ්ඛලිකාපි මෙ හත්ථපාදා මා මුච්චන්තු, ද්වාරමිපි මා විවරියතු, සචෙ නො වෙරිමිහි, සඬ්ඛලිකාපි මෙ හත්ථපාදා මුච්චන්තු, ද්වාරමිපි විවරියතු”ති සච්චකිරියමකාසි. තාවදෙව සඬ්ඛලිකාපි බණ්ඩාබණ්ඩං ඡිජ්ජිංසු, ද්වාරමිපි විවට්ඨං. සො නික්ඛමිත්වා එකං පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි.

පච්චන්තගාමවාසිනො තං සඤ්ජානිත්වා උපට්ඨන්ති. රාජාපි තං ගාභාපෙතුං නාසක්ඛි. සො අනුපුබ්බෙන පච්චන්තජනපදං හත්ථගතං කත්වා මහාපරිවාරො හුත්වා “අහං පුබ්බෙ භාතු න වෙරි, ඉදානි පන වෙරිමිහි”ති මහාජනපරිවුතො මිථිලං ගන්ත්වා බහිනගරෙ ඛන්ධාවාරං කත්වා වාසං කප්පෙසි. නගරවාසිනො යොධා “කුමාරො කිර ආගතො”ති සුත්වා යෙභුයොන හත්ථිඅස්සචාහනාදීනි ගහෙත්වා තස්සෙව සන්තිකං ආගමිංසු, අක්ඛ්ඤපි නාගරා ආගමිංසු. සො භාතු සාසනං පෙසෙසි “නාහං පුබ්බෙ තුම්මහාකං වෙරි, ඉදානි පන වෙරිමිහි, ඡත්තං වා මෙ දෙට්ඨ, යුද්ධං වා”ති. රාජා තං සුත්වා යුද්ධං කාතුං ඉච්ඡන්තො අග්ගමහෙසිං ආමන්තෙන්වා “හද්දෙ, යුද්ධෙ ජයපරාජයො නාම න

සක්කා ඤාතූං, සචෙ මම අන්තරායො හොති, ත්වං ගබ්භං රක්ඛෙය්‍යාසී”ති වත්වා මහනියා සෙනාය පරිවුතො නගරා නික්බ්බේ.

අප්‍රාප්තියේ පොලප්පනකස්ස යොධා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසුං. තදා “රාජා මනො”ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං ජාතං. දෙව්වි තස්ස මහතාවං ඤාතවා සීසං සීසං සුවණ්ණසාරාදීනි ගහෙන්වා පච්ඡියං පක්ඛිපිත්වා මත්ථකෙ කිලිට්ඨපිලොතිකං අත්ථරිත්වා උපරි තණ්ඩුලෙ ඔකිරිත්වා කිලිට්ඨපිලොතිකං නිවාසෙන්වා සරිරං විරූපං කත්වා පච්ඡියං සීසෙ යපෙන්වා දිවා දිවස්සෙව නික්බ්බේ, න කොචි නං සඤ්ජානි. සා උත්තරද්වාරොන නික්බ්බිත්වා කත්ථවි අගතපුබ්බත්තා මග්ගං අජානන්ති දිසං වචන්ථාපෙතුං අසක්කොන්ති කෙවලං “කාලවම්පානගරං නාම අත්ථී”ති සුත්තත්තා “කාලවම්පානගරං ගම්කා නාම අත්ථී”ති පුච්ඡමානා එකිකා සාලායං නිසිදි. කුච්ඡිමිති පනස්සා නිබ්බන්තස්සත්තො න යො වා සො වා, පුරිතපාරම් මහාසත්තො නිබ්බන්ති.

තස්ස තෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤාතවා “තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බන්තස්සත්තො මහාපුඤ්ඤො, මයා ගන්තුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා පටිච්ඡන්තයොග්ගං මාපෙන්වා තත්ථ මඤ්ථං පඤ්ඤාපෙන්වා මහල්ලකපුරිසො විය යොග්ගං පාපෙන්තො තාය නිසින්නසාලාය ද්වාරෙ යත්වා “කාලවම්පානගරං ගම්කා නාම අත්ථී”ති පුච්ඡි. “අහං, තාත, ගම්ස්සාමි”ති. “තෙන හි යොග්ගං ආරුය්හ නිසිද, අම්මා”ති. “තාත, අහං පරිපුණ්ණගබ්භා, න සක්කා මයා යොග්ගං අභිරුහිතුං, පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො ගම්ස්සාමි, ඉම්ස්සා පන මෙ පච්ඡියා ඔකාසං දෙහි”ති. “අම්ම, කිං වදෙසි, යොග්ගං පාපෙන්තුං ජානනසමත්ථො නාම මයා සදිසො නත්ථී. අම්ම, මා භායි, ආරුය්හ නිසිදා”ති. සා “තාත, සාධු”ති වදති. සො තස්සා ආරොහනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන වාතපුණ්ණභස්තවම්මං විය පථවිං උත්තාමෙන්වා යොග්ගස්ස පච්ඡිමන්තෙ පහරාපෙසි. සා අභිරුය්හ සයනෙ නිපජ්ජිත්වා ව “අයං දෙවතා භවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. සා දිබ්බසයනෙ නිපන්තමත්තාව නිද්දං ඔක්කම්.

අප්‍රාප්තියේ සක්කො කිංසයොජනමත්ථකෙ එකං නදිං පත්වා පබොධෙන්වා “අම්ම, ඔතරිත්වා නදියං න්භායිත්වා උස්සිසකෙ සාටකයුගං අත්ථී, තං නිවාසෙහි, අත්තොයොග්ගෙ පුට්ඨත්තං අත්ථී, තං භුඤ්ජාහි”ති ආහ. සා තථා කත්වා පුන නිපජ්ජිත්වා සායන්භසමයෙ කාලවම්පානගරං පත්වා ද්වාරට්ටාලකපාකාරෙ දිස්වා “තාත, කිං නාම නගරමෙත”න්ති පුච්ඡි. “කාලවම්පානගරං, අම්මා”ති. “කිං වදෙසි, තාත, නනු අම්භාකං නගරතො කාලවම්පානගරං සට්ඨියොජනමත්ථකෙ හොති”ති? “එවං, අම්ම, අහං පන උජුග්ගං ජානාමි”ති. අප්‍රාප්තියේ දක්ඛිණද්වාරසමීපෙ ඔතාරෙන්වා “අම්ම, අම්භාකං ගාමො පුරතො අත්ථී, ත්වං ගන්ත්වා නගරං පච්ඡාහි”ති වත්වා පුරතො ගන්ත්වා විය සක්කො අන්තරධායිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

දෙව්වි එකිකාව සාලායං නිසිදි. තස්මිං බණ්ණෙ එකො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො කාලවම්පානගරවාසී මන්තජ්ඣායකො බ්‍රාහ්මණො පඤ්චවහි මාණවකසතෙහි පරිවුතො න්භානත්ථාය ගච්ඡන්තො දුරතොව ඔලොකෙන්වා තං අභිරූපං සොභග්ගප්පත්තං තත්ථ නිසින්නං දිස්වා තස්සා කුච්ඡියං මහාසත්තස්සානුභාවෙන සහ දස්සනෙනෙව කනිට්ඨභගිනිසිනෙහං උප්පාදෙන්වා මාණවකෙ බහි යපෙන්වා එකකොව සාලං පච්ඡිත්වා “භගිනි, කතරගාමවාසිකා ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “තාත, මිලියං අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසීම්හි”ති. “අම්ම, ඉධ කස්මා ආගතාසී”ති? “තාත, පොලප්පනකෙන රාජා මාරිතො, අපාහං භිතා ‘ගබ්භං අනුරක්ඛිස්සාමි’ති ආගතා”ති. “අම්ම, ඉම්ස්මිං පන තෙ නගරෙ කොචි ඤාතකො අත්ථී”ති? “නත්ථී, තාතා”ති. තෙන හි මා වින්තෙසි, අහං උදිච්චබ්‍රාහ්මණො මහාසාලො දිසාපාමොක්ඛොආවරියො, අහං තං භගිනිට්ඨානෙ යපෙන්වා පටිපග්ගිස්සාමි, ත්වං “භාතිකා”ති මං වත්වා පාදෙසු ගහෙන්වා පරිදෙවති. සා මහාසද්දං කත්වා තස්ස පාදෙසු ගහෙන්වා පරිදෙවි. තෙ ද්වේපි අඤ්ඤමඤ්ඤං පරිදෙවිංසු.

අප්‍රාප්තියේ අන්තෙවාසිකා මහාසද්දං සුත්වා බිජ්ජං උපධාවිත්වා “ආවරිය, කිං තෙ හොති”ති පුච්ඡිංසු. සො ආහ – “කනිට්ඨභගිනි මෙ එසා, අසුකකාලෙ නාම මයා විතා ජාතා”ති. අප්‍රාප්තියේ “තව භගිනිං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය මා වින්තෙසිත්ථ ආවරියා”ති ආහංසු. සො මාණවෙ පටිච්ඡන්තයොග්ගං ආහරාපෙන්වා තං තත්ථ නිසිදාපෙන්වා “තාතා, වො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා මම කනිට්ඨභගිනිභාවං කට්ඨන්වා සබ්බකිච්චානි කාතුං වදෙථා”ති වත්වා ගෙහං පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා කට්ඨංසු. අප්‍රාප්තියේ බ්‍රාහ්මණී උණ්ණොදකෙන න්භාපෙන්වා සයනං පඤ්ඤාපෙන්වා නිපජ්ජාපෙසි. අප්‍රාප්තියේ බ්‍රාහ්මණී න්භාත්වා ආගතො හොජනකාලෙ “භගිනිං මෙ පක්කොසථා”ති පක්කොසාපෙන්වා තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජිත්වා අත්තොනිවෙසනෙයෙව තං පටිපග්ගි.

සා න විරස්සෙව සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි, “මහාජනකකුමාරො”තිස්ස අයාකසන්නකං නාමමකාසි. සො වඩ්ඪමානො දාරකෙහි සද්ධිං කීළන්තො යෙ තං රොසෙන්ති, තෙ අසම්මින්නබන්තිකුලෙ ජාතත්තා මහාබලවතාය වෙව මානට්ඨතාය ව දළ්භං ගහෙන්වා පහරති. තදා තෙ මහාසද්දෙන රොදන්තා “කෙන පහටා”ති චුත්තෙ “විධවාපුත්තෙනා”ති වදන්ති. අප්‍රාප්තියේ චුත්තෙසි “ඉමෙ මං ‘විධවාපුත්තො’ති අභිණ්භං වදන්ති, හොතු, මම මාතරං පුච්ඡිස්සාමි”ති. සො එකදිවසං මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, කො මය්හං පිතා”ති? අප්‍රාප්තියේ “තාත, බ්‍රාහ්මණො තෙ පිතා”ති වඤ්චෙසි. සො පුනදිවසෙපි දාරකෙ පහරන්තො “විධවාපුත්තො”ති චුත්තෙ “නනු බ්‍රාහ්මණො මෙ පිතා”ති වත්වා “බ්‍රාහ්මණො කිං තෙ හොති”ති චුත්තෙ වින්තෙසි “ඉමෙ මං, බ්‍රාහ්මණො තෙ කිං හොති”ති අභිණ්භං වදන්ති, මාතා මෙ ඉදං කාරණං යථාභූතං න කට්ඨෙසි, සා අත්තනො මනෙත මෙ න කට්ඨෙසිසි, හොතු, කථාපෙස්සාමි න”න්ති. සො ථඤ්ඤං පිවන්තො ථනං දන්තෙහි ඩංසිත්වා “අම්ම, මෙ පිතරං කට්ඨෙහි, සචෙ න කට්ඨෙසිසි, ථනං තෙ ඡින්දිස්සාමි”ති ආහ. සා පුත්තං වඤ්චෙතුං අසක්කොන්ති “තාත, ත්වං මිලියං අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො පුත්තො, පිතා

තෙ පොලජනකෙන මාරිතො, අභං තං අනුරක්ඛන්ති ඉමං නගරං ආගතා, අයං බ්‍රාහ්මණො මං භගිනිට්ඨානෙ යපෙත්වා පටිප්ථගති” ති කපෙසි. සො තං සුත්වා තතො පට්ඨාය “විධවාපුත්තො” ති චුත්තෙපි න කුප්ඤ්ඤි.

සො සොළසවස්සඛන්තරෙයෙව තයො වෙදෙ ව සබ්බස්සපානි ව උග්ගණ්ඨි , සොළසවස්සිකකාලෙ පන උත්තමරූපධරො අහොසි. අප් සො “පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි” ති චින්තෙත්වා මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, කිඤ්චි ධනං තෙ භත්ථෙ අත්ථී, උදාහු නො, අභං වොහාරං කත්වා ධනං උප්පාදෙත්වා පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි” ති. අප් නං මාතා ආහ – “තාත, නාහං කුච්ඡන්ත්වා ආගතා, තයො මෙ භත්ථෙ ධනසාරා අත්ථී, මුත්තසාරො, මණ්ණසාරො, වජිරසාරොති, තෙසු එකෙකො රජ්ජග්ගහණ්ණපමාණො, තං ගහෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨ, මා වොහාරං කරි” ති. “අම්ම, ඉදම්පි ධනං මය්භමෙව උපඨිසං කත්වා දෙහි, තං පන ගහෙත්වා සුවණ්ණභුමිං ගන්ත්වා ඛනුං ධනං ආභරිත්වා රජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි” ති. සො උපඨිසං ආභරාපෙත්වා භණ්ඩිකං කත්වා සුවණ්ණභුමිං ගමිකෙහි වාණිජෙහි සද්ධිං නාවාය භණ්ඩං ආරොපෙත්වා පුන නිවත්තිත්වා මාතරං වන්දිත්වා “අම්ම, අභං සුවණ්ණභුමිං ගමිස්සාමි” ති ආහ. අප් නං මාතා ආහ – “තාත, සමුද්දො නාම අප්පසිද්ධිකො ඛනුඅන්තරායො, මා ගච්ඡ, රජ්ජග්ගහණ්ණාය තෙ ධනං ඛනු” ති. සො “ගච්ඡස්සාමෙව අම්මා” ති මාතරං වන්දිත්වා ගෙහා නික්ඛම්ම නාවං අභිරුහි.

තං දිවසමෙව පොලජනකස්ස සරිරෙ රොගො උප්පජ්ජි, අනුට්ඨානසෙය්‍යාං සයි. තදා සත්ත ජඩ්ඝසතානි නාවං අභිරුහිංසු. නාවා සත්තදිවසෙහි සත්ත යොජනසතානි ගතා. සා අතිවණ්ඩවෙගෙන ගන්ත්වා අත්තානං වහිතුං නාසක්ඛි, එළකානි භින්නානි, තතො තතො උදකං උග්ගතං, නාවා සමුද්දමජ්ඣෙව නිමුග්ගා. මහාජනා රොදන්ති පරිදෙවන්ති, නානාදෙවතායො නමස්සන්ති. මහාසත්තො පන නෙව රොදති න පරිදෙවති, න දෙවතායො නමස්සති, නාවාය පන නිමුජ්ජනභාවං ඤත්වා සප්පිතා සක්ඛරං ඔමද්දිත්වා කුච්ඡිපුරං බාදිත්වා ද්වෙ මට්ඨකසාටකෙ තෙලෙන තෙමෙත්වා දළ්භං නිවාසෙත්වා කුපකං නිස්සාය ධීතො නාවාය නිමුජ්ජනසමයෙ කුපකං අභිරුහි. මහාජනා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා ජාතා, සමන්තා උදකං අඨ්ඨුසහමන්තං ලොභිතං අහොසි. මහාසත්තො කුපකමත්ථකෙ ධීතොව “ඉමාය නාම දිසාය මිට්ඨිලනගර” ති දිසං වචන්ථපෙත්වා කුපකමත්ථකා උප්පතිත්වා මච්ඡකච්ඡපෙ අතික්කම්ම මහාබලවතාය උසහමත්ථකෙ පති. තං දිවසමෙව පොලජනකො කාලමකාසි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තො මණ්ඩණ්ණසු උභිසු පරිවත්තන්තො සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය සමුද්දං තරති. සො යථා එකදිවසං, එවං සත්තාහං තරති, “ඉදානි පුණ්ණමිදිවසො” ති වෙලං පන ඔලොකෙත්වා ලොභොදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකො හොති.

තදා ව “යෙ මාතූපට්ඨානාදිගුණයුත්තා සමුද්දෙ මරිතුං අනනුච්ඡවිකා සත්තා, තෙ උද්ධාරෙහි” ති වතුහි ලොකපාලෙහි මණ්ඩෙබ්බා නාම දෙවධීතා සමුද්දරක්ඛිකා යටිතා හොති. සා සත්ත දිවසානි සමුද්දං න ඔලොකෙසි, දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවන්තියා කිරස්සා සති පමුට්ඨා. “දෙවසමාගමං ගතා” තිපි වදන්ති. අප් සා “අජ්ජ මෙ සත්තමො දිවසො සමුද්දං අනොලොකෙත්තියා, කා නු බො පවත්ති” ති ඔලොකෙත්ති මහාසත්තං දිස්වා “සවෙ මහාජනකකුමාරො සමුද්දෙ නස්සිස්ස, දෙවසමාගමපවෙසනං න ලභිස්ස” ති චින්තෙත්වා මහාසත්තස්ස අවිදුරෙ අලඬිකතෙන සරිරෙන ආකාසෙ යන්ත්වා මහාසත්තං චිමංසමානා පයමං ගාථමාහ –

123. “කොයං මජ්ඣෙව සමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ;
කං ත්වං අත්ථවසං ඤත්වා, එවං වායමසෙ භුස” ති.

තත්ථ අපස්සං තීරමායුහෙති තීරං අපස්සන්තොව ආයුහති චිරියං කරොති.

අප් මහාසත්තො තස්සා වචනං සුත්වා “අජ්ජ මෙ සත්තමො දිවසො සමුද්දං තරන්තස්ස, න මෙ දුතියො සත්තො දිට්ඨපුබ්බො, කො නු මං වදති” ති ආකාසං ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා දුතියං ගාථමාහ –

124. “නිසම්ම වත්තං ලොකස්ස, වායාමස්ස ව දෙවතෙ;
තස්මා මජ්ඣෙව සමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ” ති.

තත්ථ නිසම්ම වත්තං ලොකස්සානි අභං ලොකස්ස වත්තකිරියං දිස්වා උපධාරෙත්වා විහරාමිති අත්ථො. වායාමස්ස වානි වායාමස්ස ව ආනිසංසං නිසාමෙත්වා විහරාමිති දිපෙති. තස්මානි යස්මා නිසම්ම විහරාමි, “පුරිසකාරො නාම න නස්සති, සුබ්බෙ පතිට්ඨාපෙති” ති ජානාමි, තස්මා තීරං අපස්සන්තොපි ආයුහාමි චිරියං කරොමි, න උක්කණ්ඨාමිති.

සා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා උත්තරි සොතුකාමා හුත්වා පුන ගාථමාහ –

125. “ගම්හිරෙ අප්පමෙය්‍යස්මිං, තීරං යස්ස න දිස්සති;
මොසො තෙ පුරිසවායාමො, අප්පත්තාව මරිස්සසි” ති.

තත්ථ අප්පත්තාවානි තීරං අප්පත්තායෙව.

අප් නං මහාසත්තො “දෙවතෙ, කිං නාමෙතං කපෙසි, වායාමං කත්වා මරන්තොපි ගරහතො මුච්චිස්සාමි” ති වත්වා ගාථමාහ –

126. “අනුභූත ඤාතිනං හොති, දෙවානං පිතුනඤ්ච සො;
කරං පුරිසකිච්චානි, න ච පච්ඡානුතප්පති”ති.

තත්ථ අනුභූතා වායාමං කරොන්තො ඤාතිනඤ්චෙව දෙවතානඤ්ච බ්‍රහ්මානඤ්ච අන්තරෙ අනුභූතො හොති අගරහිතො අනින්දිතො. කරං පුරිසකිච්චානීති යථා සො පුග්ගලො පුරිසෙහි කත්තබ්බානි කම්මානි කරං පච්ඡාකාලෙ න ච අනුතප්පති, යථා නානුසොචති, එවාහම්පි වීරියං කරොන්තො පච්ඡාකාලෙ නානුතප්පාමි නානුසොචාමිති අත්ථො.

අථ නං දෙවධිතා ගාථමාහ –

127. “අපාරනෙය්‍යං යං කම්මං, අඵලං කිලමුද්දයං;
තත්ථ කො වායාමෙනත්ථො, මච්චු යස්සාහිනිප්පත”ති.

තත්ථ අපාරනෙය්‍යන්ති වායාමෙන මත්ථකං අපාපෙනබ්බං. මච්චු යස්සාහිනිප්පතන්ති යස්ස අට්ඨානෙ වායාමකරණස්ස මරණමෙව නිප්පන්නං, තත්ථ කො වායාමෙනත්ථොති.

එවං දෙවධිතාය චුත්තෙ තං අප්පට්භානං කරොන්තො මහාසත්තො උත්තරි ගාථා ආහ –

128. “අපාරනෙය්‍යමච්චන්තං, යො විදිත්වාන දෙවතෙ;
න රක්ඛෙ අත්තනො පාණං, ජඤ්ඤා සො යදි භාපයෙ.

129. “අධිප්පායඵලං ඵකෙ, අස්මිං ලොකස්මි දෙවතෙ;
පයොජයන්ති කම්මානි, තානි ඉප්ඤ්ඤානි වා න වා.

130. “සන්දිට්ඨිකං කම්මඵලං, නනු පස්සසි දෙවතෙ;
සන්නා අඤ්ඤෙ තරාමහං, තඤ්ච පස්සාමි සන්නිකෙ.

131. “සො අහං වායම්ස්සාමි, යථාසත්ති යථාබලං;
ගච්ඡං පාරං සමුද්දස්ස, කස්සං පුරිසකාරිය”ති.

තත්ථ අච්චන්තන්ති යො “ඉදං කම්මං වීරියං කත්වා නිප්ථාදෙතුං න සක්කා, අච්චන්තමෙව අපාරනෙය්‍ය”න්ති විදිත්වා චණ්ඩහත්තීආදයො අපරිහරන්තො අත්තනො පාණං න රක්ඛති. ජඤ්ඤා සො යදි භාපයෙති සො යදි තාදිසෙසු යානෙසු වීරියං භාපෙය්‍ය, ජානෙය්‍ය තස්ස කුසිත්භාවස්ස ඵලං. ත්වං යං වා තං වා නිරත්ථකං වදස්සිති දීපෙති. පාළියං පන “ජඤ්ඤා සො යදි භාපය”න්ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථාසු නත්ථි. අධිප්පායඵලන්ති අත්තනො අධිප්පායඵලං සම්පස්සමානා ඵකච්චෙ පුරිසා කසිවණ්ණප්පාදිනි කම්මානි පයොජයන්ති, තානි ඉප්ඤ්ඤානි වා න වා ඉප්ඤ්ඤානි. “ඵත්ථ ගම්ස්සාමි, ඉදං උග්ගහෙස්සාමි”ති පන කායිකචෙතසිකවීරියං කරොන්තස්ස තං ඉප්ඤ්ඤානෙව, තස්මා තං කාතුං වට්ටනියෙවානි දස්සෙති. සන්නා අඤ්ඤෙ තරාමහන්ති අඤ්ඤෙ ජනා මහාසමුද්දෙ සන්නා නිමුග්ගා වීරියං අකරොන්තා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා ජාතා, අහං පන ඵකකොච තරාමි. තඤ්ච පස්සාමි සන්නිකෙති ඉදං මෙ වීරියඵලං පස්ස, මයා ඉමිනා අත්තභාවෙන දෙවතා නාම න දිට්ඨපුබ්බා, සොහං තඤ්ච ඉමිනා දිබ්බරූපෙන මම සන්නිකෙ යිතං පස්සාමි. යථාසත්ති යථාබලන්ති අත්තනො සත්තියා ච බලස්ස ච අනුරූපං. කස්සන්ති කරිස්සාමි.

තතො දෙවතා තස්ස තං දුල්භවචනං සුත්වා ථුතිං කරොන්ති ගාථමාහ –

132. “යො ත්වං ඵවං ගතෙ ඔසෙ, අප්පමෙය්‍යො මහණ්ණවෙ;
ධම්මවායාමසම්පන්නො, කම්මුනා නාවසීදස්සි;
සො ත්වං තත්ථෙව ගච්ඡාහි, යත්ථ තෙ නිරතො මනො”ති.

තත්ථ ඵවං ගතෙති ඵවරූපෙ ගම්හිරෙ විත්ථතෙ මහාසමුද්දෙ. ධම්මවායාමසම්පන්නොති ධම්මවායාමෙන සමන්තාගතො. කම්මුනාති අත්තනො පුරිසකාරකම්මෙන. නාවසීදස්සිති න අවසීදස්සි. යත්ථ තෙති යස්මිං යානෙ තච මනො නිරතො, තත්ථෙව ගච්ඡාහිති.

සා ඵවඤ්ච පන වත්වා “පණ්ඩිත මහාපරක්කම, කුහිං තං නෙමි”ති පුච්ඡි. “මිට්ඨිලනගර”න්ති චුත්තෙ සා මහාසත්තං පුප්ඵකලාපං විය උක්ඛිපිත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගස්භ උරෙ නිප්ප්ථාපෙත්වා පියපුත්තං ආදාය ගච්ඡන්ති විය ආකාසෙ පක්ඛන්දි. මහාසත්තො සත්තාහං ලොභොදකෙන උපක්කසරිරො හුත්වා දිබ්බඵස්සෙන ථුට්ඨො නිද්දං ඔක්කමි. අථ නං සා මිට්ඨිලං නෙත්වා අමිබ්වනුය්‍යානෙ මඛිගලසිලාපට්ටෙ දක්ඛිණපස්සෙන නිප්ප්ථාපෙත්වා උය්‍යානදෙවතාහි තස්ස ආරක්ඛං ගාහාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතා.

තදා පොලජනකස්ස පුත්තො නත්ථි. එකා පනස්ස ධිතා අහොසි, සා සිවලිදෙවී නාම පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා. අමච්චා තමෙන මරණමඤ්චෙ නිපන්නං පුච්ඡිංසු “මහාරාජ, තුම්හෙසු දිව්ඛගතෙසු රජ්ජං කස්ස දස්සාමා”ති? අථ නෙ රාජා “තාතා, මම ධිතරං සිවලිදෙවීං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථ, යො වා පන චතුරස්සපල්ලඛකස්ස උස්සිසකං

ජානාති, යො වා පන සහස්සථාමධනුං ආරොපෙතුං සක්කොති, යො වා පන සොළස මහානිධි නිහරිතුං සක්කොති, තස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආහ. අමච්චා “දෙව, තෙසං නො නිධිනං උද්දානං කට්ඨං”ති ආහංසු. අප් රාජා —

“සුරියුග්ගමනෙ නිධි, අපො ඔක්කමනෙ නිධි;
අන්තො නිධි ඛභි නිධි, න අන්තො න ඛභි නිධි.

“ආරොහනෙ මහානිධි, අපො ඔරොහනෙ නිධි;
චතුසු මහාසාලෙසු, සමන්තා යොජනෙ නිධි.

“දන්තග්ගෙසු මහානිධි, වාලග්ගෙසු ච කෙසුකෙ;
රුක්ඛග්ගෙසු මහානිධි, සොළසෙනෙ මහානිධි.

“සහස්සථාමො පල්ලඛකො, සිවලිආරාධනෙන වා”ති. —
මහානිධිහි සද්ධිං ඉතරෙසම්පි උද්දානං කට්ඨං. රාජා ඉමං කපං වත්වා කාලමකාසි.

අමච්චා රඤ්ඤො අව්වයෙන තස්ස මතකිව්වං කත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සන්තිපතිත්වා මන්තයිංසු “අම්භො රඤ්ඤො ‘අත්තනො ධිතරං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දාතබ්බ’න්ති චුත්තං, කො තං ආරාධෙතුං සක්ඛිස්සති”ති. තෙ “සෙනාපති වල්ලභො”ති වත්වා තස්ස සාසනං පෙසෙසුං. සො සාසනං සුත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා රජ්ජත්ථාය රාජද්වාරං ගන්ත්වා අත්තනො ආගතභාවං රාජධිතාය ආරොවාපෙසි. සා තස්ස ආගතභාවං ඤත්වා “අත්ථි නු ඛිවස්ස සෙනච්ඡත්තසිරිං ධාරෙතුං ධිති”ති තස්ස විමංසනත්ථාය “ඛිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති ආහ. සො තස්සා සාසනං සුත්වා තං ආරාධෙතුකාමො සොපානපාදමූලතො පට්ඨාය ජවෙනාගන්ත්වා තස්සා සන්තිකෙ අට්ඨාසි. අප් නං සා විමංසමානා “මහාතලෙ ජවෙන ධාවා”ති ආහ. සො “රාජධිතරං තොසෙස්සාමි”ති වෙගෙන පක්ඛන්දි. අප් නං “පුන ඵභි”ති ආහ. සො පුන වෙගෙන ආගතො. සා තස්ස ධිතියා විරහිතභාවං ඤත්වා “ඵභි සම්ම, පාදෙ මෙ සම්බාහා”ති ආහ. සො තස්සා ආරාධනත්ථං නිසිදිත්වා පාදෙ සම්බාහි. අප් නං සා උරෙ පාදෙන පහරිත්වා උත්තානකං පාතෙත්වා “ඉමං අන්ධබාලපුරිසං ධිතිවිරහිතං පොටෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා නිහරථා”ති දාසිනං සඤ්ඤං අදාසි. තා තථා කරිංසු. සො තෙහි “කිං සෙනාපති”ති පුට්ඨො “මා කට්ඨං, සා නෙව මනුස්සිත්ථි, යක්ඛිති”ති ආහ. තතො භණ්ඩාගාරිකො ගතො, තම්පි තට්ඨෙව ලජ්ජාපෙසි. තථා සෙට්ඨිං, ඡත්තග්ගාහං, අසිග්ගාහන්ති සබ්බෙපි තෙ ලජ්ජාපෙසියෙව.

අප් අමච්චා සන්තිපතිත්වා “රාජධිතරං ආරාධෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, සහස්සථාමධනුං ආරොපෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආහ, තම්පි කොච්ඡ ආරොපෙතුං නාසක්ඛි. තතො “චතුරස්සපල්ලඛකස්ස උස්සිසකං ජානන්තස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආහ, තම්පි කොච්ඡ ජානාති. තතො සොළස මහානිධි නිහරිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආහ, තෙපි කොච්ඡ නිහරිතුං නාසක්ඛි. තතො “අම්භො අරාජිකං නාම රට්ඨං පාලෙතුං න සක්කා, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති මන්තයිංසු. අප් නෙ පුරොහිතො ආහ — “භො තුම්භෙ මා චිත්තයිත්ථ, චුස්සරථං නාම විස්සජ්ජෙතුං වට්ඨති, චුස්සරථෙන හි ලද්ධරාජා සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථො භොති”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා නගරං අලඛිකාරාපෙත්වා මඬගලරටෙ වත්තාරො කුමුදවණ්ණෙ අස්සෙ යොජෙත්වා උත්තමපච්චත්ථරණං අත්ථරිත්වා පඤ්ච රාජකකුඩානි ආරොපෙත්වා චතුරඬ්ඛිතියා සෙනාය පරිවාරෙසුං. “සසාමිකස්ස රථස්ස පුරතො තුරියානි වජ්ජන්ති, අසාමිකස්ස පච්ඡතො වජ්ජන්ති, තස්මා සබ්බතුරියානි පච්ඡතො වාදෙථා”ති වත්වා සුවණ්ණභිකාරෙන රථධුරඤ්ච පතොදඤ්ච අභිසිඤ්චිත්වා “යස්ස රජ්ජං කාරෙතුං පුඤ්ඤං අත්ථි, තස්ස සන්තිකං ගච්ඡතු”ති රථං විස්සජ්ජෙසුං. අප් රටො රාජගෙනං පදක්ඛිණං කත්වා වෙගෙන මහාවිථිං අභිරුහි.

සෙනාපතිආදයො “චුස්සරථො මම සන්තිකං ආගච්ඡතු”ති චිත්තයිංසු. සො සබ්බෙසං ගෙහානි අතික්කමිත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උය්‍යානහිමුබො පායාසි. අප් නං වෙගෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “නිවත්තෙථා”ති ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථ, ඉච්ඡන්තො යොජනසතම්පි ගච්ඡතු, මා නිවාරෙථා”ති ආහ. රටො උය්‍යානං පවිසිත්වා මඬගලසිලාපට්ටං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. පුරොහිතො මහාසන්තං නිපන්තකං දිස්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “අම්භො එකො සිලාපට්ටෙ නිපන්තකො පුරිසො දිස්සති, සෙනච්ඡත්තානුච්ඡවිකා පනස්ස ධිති අත්ථිති වා නත්ථිති වා න ජානාම, සවෙ එස පුඤ්ඤවා භවිස්සති, අම්භෙ න ඔලොකෙස්සති, කාලකණ්ණිසත්තො සවෙ භවිස්සති, භිතතසිතො උට්ඨාය කම්පමානො ඔලොකෙස්සති, තස්මා ඛිජ්ජං සබ්බතුරියානි පග්ගණ්භවා”ති ආහ. තාවදෙව අනෙකසතානි තුරියානි පග්ගණ්භිංසු. තදා තුරියසද්දො සාගරසොසො විය අහොසි.

මහාසත්තො තෙන සද්දෙන පබුජ්ඣිත්වා සීසං විවරිත්වා ඔලොකෙත්තො මහාජනං දිස්වා “සෙනච්ඡත්තෙන මෙ ආගතෙන භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා පුන සීසං පාරුපිත්වා පරිවත්තිත්වා වාමපස්සෙන නිපජ්ජි. පුරොහිතො තස්ස පාදෙ විවරිත්වා ලක්ඛණානි ඔලොකෙත්තො “තිට්ඨතු අයං එකො දිපො, චතුත්තම්පි මහාදිපානං රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථො භොති”ති පුන තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසි. අප් මහාසත්තො මුඛං විවරිත්වා පරිවත්තිත්වා දක්ඛිණපස්සෙන නිපජ්ජිත්වා මහාජනං ඔලොකෙසි. තදා පුරොහිතො පරිසං උස්සාරෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්‍ය අවකුජ්ජො හුත්වා “උට්ඨෙහි, දෙව, රජ්ජං තෙ පාපුණාති”ති ආහ. අප් නං මහාසත්තො “රාජා වො කුභි”න්ති පුච්ඡිත්වා “කාලකතො දෙවා”ති චුත්තෙ “තස්ස පුත්තො වා භාතා වා නත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි සාධු රජ්ජං

කාරෙස්සාමි” ති වත්වා උට්ඨාය සිලාපට්ටෙ පල්ලඬකෙන නිසිදි. අට් නං තත්ථෙව අභිසිඤ්චිංසු. සො මහාජනකො නාම රාජා අහොසි. සො රථවරං අභිරුද්ධ මහන්තෙන සිරිවිභවෙන නගරං පවිසිත්වා රාජනිවෙසනං අභිරුහන්තො “සෙනාපතිආදීනං තානෙව යානානි භොන්තු” ති විචාරෙත්වා මහාතලං අභිරුහි.

රාජධිතා පන පුරිමසඤ්ඤාය එව තස්ස විමංසනත්ථං එකං පුරිසං ආණාපෙසි “තාත, ත්වං ගච්ඡ, රාජානං උපසඬකමිත්වා එවං වදෙහි ‘දෙව, සිවලිදෙවී තුම්හෙ පක්කොසති, ඛිජ්ජං කිරාගච්ඡතු” ති. සො ගන්ත්වා තථා ආරොවෙසි. රාජා පණ්ඩිතො තස්ස වචනං සුත්වාපි අස්සුණන්තො විය “අහො සොහනො වතායං පාසාදො” ති පාසාදමෙව වණ්ණෙති. සො තං සාවෙතුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා රාජධිතාය තං පවත්තිං ආරොවෙසි “අයො, රාජා තුම්හාකං වචනං න සුණාති, පාසාදමෙව වණ්ණෙති, තුම්හාකං වචනං තිණං විය න ගණෙති” ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා “සො මහජ්ඣායසො පුරිසො භවිස්සති” ති වින්තෙන්වා දුතියමිපි තතියමිපි පෙසෙසි. රාජාපි අත්තනො රුටියා පකතිගමනෙන සිහො විය විජම්භමානො පාසාදං අභිරුහි. තස්මිං උපසඬකමන්තෙ රාජධිතා තස්ස තෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති ආගන්ත්වා හත්ථාලම්බකං අදාසි.

සො තස්සා හත්ථං ඔලම්බිත්වා මහාතලං අභිරුහිත්වා සමුස්සිතසෙතව්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා අමච්චෙව ආමන්තෙන්වා “අම්භො, අත්ථි පන වො රඤ්ඤා කාලං කරොන්තෙන කොචි ඔවාදො දින්නො” ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා” ති චුත්තෙ “තෙන හි වදෙවා” ති ආහ. දෙව “සිවලිදෙවිං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙවා” ති තෙන චුත්තන්ති. සිවලිදෙවියා ආගන්ත්වා හත්ථාලම්බකො දින්නො, අයං තාව ආරාධිතා නාම, අඤ්ඤං වදෙවාති. දෙව “චතුරස්සපල්ලඬකස්ස උස්සිසකං ජානිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙවා” ති තෙන චුත්තන්ති. රාජා “ඉදං දුජ්ජානං, උපායෙන සක්කා ජානිතු” ති වින්තෙන්වා සිසනො සුවණ්ණසුවිං නිහරිත්වා සිවලිදෙවියා හත්ථෙ යපෙසි “ඉමං යපෙහි” ති. සා තං ගහෙත්වා පල්ලඬකස්ස උස්සිසකෙ යපෙසි. “ඛග්ගං අදාසි” තිපි වදන්තියෙව. සො තාය සඤ්ඤාය “ඉදං උස්සිසක” ති කුත්වා තෙසං කථං අස්සුණන්තො විය “කිං කථෙවා” ති වත්වා පුත තෙහි තථා චුත්තෙ “ඉදං ජානිතුං න ගරු, එතං උස්සිසක” ති වත්වා “අඤ්ඤං වදෙවා” ති ආහ. දෙව, “සහස්සථාමධනුං ආරොපෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙවා” ති තෙන චුත්තන්ති. “තෙන හි ආහරථ න” ති ආහරාපෙත්වා සො ධනුං පල්ලඬකෙ යථානිසින්නොව ඉත්ථිතං කප්පාසථොට්ඨානධනුං විය ආරොපෙත්වා “අඤ්ඤං වදෙවා” ති ආහ. “දෙව, සොළස මහානිධි නිහරිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙවා” ති තෙන චුත්තන්ති. “තෙසං කිඤ්චි උද්දානං අත්ථි” ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා” ති චුත්තෙ “තෙන හි නං කථෙවා” ති ආහ. තෙ “සුරියුග්ගමනෙ නිධි” ති උද්දානං කථයිංසු. තස්ස තං සුණන්තස්සෙව ගගනතලෙ පුණ්ණචන්දො විය සො අත්ථො පාකටො අහොසි.

අට් නෙ රාජා ආහ – “අජ්ජ, භණ්ණ, වෙලා නත්ථි, ස්වෙ නිධි ගණ්ඨස්සාමි” ති. සො පුනදිවසෙ අමච්චෙව සන්තිපාතෙන්වා පුච්ඡි “තුම්හාකං රාජා පච්චෙකඬුද්ධෙ භොජෙසි” ති? “ආම, දෙවා” ති. සො වින්තෙසි “සුරියොති නායං සුරියො, සුරියසද්ධිත්තා පන පච්චෙකඬුද්ධා සුරියා නාම, තෙසං පච්චුග්ගමනට්ඨානෙ නිධිතා භවිතබ්බ” ති. තතො රාජා “තෙසු පච්චෙකඬුද්ධෙසු ආගච්ඡන්තෙසු පච්චුග්ගමනං කරොන්තො කතරං යානං ගච්ඡති” ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානං නාම දෙවා” ති චුත්තෙ “තං යානං ඛණිත්වා නිධිං නිහරථා” ති නිධිං නිහරාපෙසි. “ගමනකාලෙ අනුගච්ඡන්තො කත්ථ යත්වා උයොජෙසි” ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාමා” ති චුත්තෙ “තතොපි නිධිං නිහරථා” ති නිධිං නිහරාපෙසි. අට් මහාජනා උක්කට්ඨිසහස්සාති පවත්තෙන්තා “සුරියුග්ගමනෙ නිධි” ති චුත්තන්තා සුරියුග්ගමනදිසායං ඛණන්තා විචරිංසු. අථො “ඔක්කමනෙ නිධි” ති චුත්තන්තා සුරියත්ථගිගමනදිසායං ඛණන්තා විචරිංසු. “ඉදං පන ධනං ඉධෙව භොති, අහො අච්ඡරිය” ති පිතිසොමනස්සං පවත්තයිංසු. අන්තොනිධිති රාජගෙහෙ මහාද්වාරස්ස අන්තොඋම්මාරා නිධිං නිහරාපෙසි. ඛණි නිධිති ඛණිඋම්මාරා නිධිං නිහරාපෙසි. න අන්තො න ඛණි නිධිති හෙට්ඨාඋම්මාරතො නිධිං නිහරාපෙසි. ආරොහනෙ නිධිති මඬගලහත්ථිං ආරොහනකාලෙ සුවණ්ණනිස්සෙණියා අත්ථරණට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. අථො ඔරොහනෙ නිධිති හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරොහනට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. චතුසු මහාසාලෙසුති භූමියං කතඋපට්ඨානට්ඨානෙ සිරිසයනස්ස වත්තාරො මඤ්චපාදා සාලමයා, තෙසං හෙට්ඨා වතස්සො නිධිකුම්භියො නිහරාපෙසි. සමන්තායොජනෙ නිධිති යොජනං නාම රථයුගපමාණං, සිරිසයනස්ස සමන්තා රථයුගපමාණතො නිධිං නිහරාපෙසි. දන්තග්ගෙසු මහානිධිති මඬගලහත්ථිට්ඨානෙ තස්ස ද්වින්නං දන්තානං අභිමුඛට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. වාලග්ගෙසුති මඬගලහත්ථිට්ඨානෙ තස්ස වාලග්ගමුඛට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. කෙසුකෙති කෙසුකං චුච්චති උදකං, මඬගලපොක්ඛරණිතො උදකං නිහරාපෙත්වා නිධිං දස්සෙසි. රුක්ඛග්ගෙසු මහානිධිති උයානෙ මහාසාලරුක්ඛමුලෙ ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ පරිමණ්ඩලාය රුක්ඛච්ඡායාය අන්තො නිධිං නිහරාපෙසි. එවං සොළස මහානිධියො නිහරාපෙත්වා “අඤ්ඤං කිඤ්චි අත්ථි” ති පුච්ඡි. “නත්ථි දෙවා” ති වදිංසු. මහාජනො හට්ඨතුට්ඨො අහොසි.

අට් රාජා “ඉදං ධනං දානමුඛෙ විකිරිස්සාමි” ති නගරමජ්ඣෙව වෙව චතුසු නගරද්වාරෙසු වාති පඤ්චසු යානෙසු පඤ්ච දානසාලායො කාරාපෙත්වා මහාදානං පට්ඨපෙසි, කාලවම්පානගරතො අත්තනො මාතරඤ්ච බ්‍රාහ්මණඤ්ච පක්කොසාපෙත්වා මහන්තං සක්කාරං අකාසි. තස්ස තරුණරජ්ජෙයෙව සකලං විදෙහරට්ඨං “අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො කිර පුත්තො මහාජනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙති, සො කිර පණ්ඩිතො උපායකුසලො, පස්සිස්සාම න” ති දස්සන්ත්ථාය සධ්දුභිතං අහොසි. තතො තතො ඛහුං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගමිංසු, නාගරාපි මහාජණං සජ්ජයිංසු. රාජනිවෙසනෙ අත්ථරණාදිති සන්ථරිත්වා ගන්ධදාමමාලාදාමාදිති ඔසාරෙත්වා විජ්ජකිණ්ණලාජාකුසුමවාසධුමගන්ධාකාරං කාරෙත්වා නානප්පකාරං පානභොජනං උපට්ඨාපෙසු. රඤ්ඤො පණ්ණාකාරත්ථාය රජතසුවණ්ණභාජනාදිසු අනෙකප්පකාරානි බාදනියභොජනියමුච්ඡාණිතච්ඡාදිති ගහෙත්වා තත්ථ

තත්ථ පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. එකතො අමච්චමණ්ඩලං නිසීදි, එකතො බ්‍රාහ්මණගණො, එකතො සෙට්ඨිආදයො නිසීදිංසු, එකතො උත්තමරූපධරා නාටකින්ටියො නිසීදිංසු, බ්‍රාහ්මණාපි සොත්ථිකාරොන මුඛමඬ්ඨලිකානි කටේන්ති, නච්චගීතාදිසු කුසලා නච්චගීතාදීනි පවත්තයිංසු, අනෙකසනානි තුරියානි පච්ඡේංසු. තදා රාජනිවෙසනං යුගන්ධරවාතවෙගෙන පහටා සාගරකුචීඡී විය එකනින්නාදං අහොසි. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං කම්පති.

අථ මහාසත්තො සෙනවිෂත්තස්ස හෙට්ඨා රාජාසනෙ නිසින්තොව සක්කසිරිසදිසං මහන්තං සිරිවිලාසං ඔලොකෙන්වා අත්තනො මහාසමුද්දෙ කතවායාමං අනුස්සරි. තස්ස “විරියං නාම කත්තබ්බයුත්තකං, සවාහං මහාසමුද්දෙ විරියං නාකරිස්සං, න ඉමං සම්පත්තිං අලභිස්ස”න්ති තං වායාමං අනුස්සරන්තස්ස පිති උජ්ජජ්ජී. සො පිතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ආහ –

133. “ආසිසෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බන්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.
134. “ආසිසෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බන්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.
135. “වායමෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බන්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.
136. “වායමෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බන්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.
137. “දුක්ඛුපනීතොපි නරො සපඤ්ඤො, ආසං න ඡින්දෙයා සුඛාගමාය;
බහු හි ඵස්සා අහිතා හිතා ව, අවිතක්කිතා මච්චුමුපබ්බජන්ති.
138. “අවින්තිතම්පි හවති, වින්තිතම්පි විනස්සති;
න හි වින්තාමයා භොගා, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා”ති.

තත්ථ ආසිසෙට්ඨොති ආසාෂෙදකම්මං අකත්වා අත්තනො කම්මං ආසං කරොට්ඨෙව. න නිබ්බන්දෙයානි විරියං කරොන්තො න නිබ්බන්දෙයා න අලසෙයා. යථා ඉච්ඡින්නි යථා රාජභාවං ඉච්ඡිං, තට්ඨෙව රාජා ජානොමිති. උඛහතන්ති නිහටං. දුක්ඛුපනීතොති කායිකචෙතසිකදුක්ඛෙන පුට්ඨොපිති අත්ථො. අහිතා හිතා වාති දුක්ඛඵස්සා අහිතා, සුඛඵස්සා හිතා. අවිතක්කිතාති අවිතක්කිතාරො අවින්තිතාරො. ඉදං වුත්තං භොති – තෙසු ඵස්සෙසු අහිතඵස්සෙන පුට්ඨා සත්තා “හිතඵස්සොපි අත්ථිති විරියං කරොන්තා තං පාපුණන්ති”ති අවින්තෙන්වා විරියං න කරොන්ති, තෙ ඉමස්ස අත්ථස්ස අවිතක්කිතාරො හිතඵස්සං අලභින්වා මච්චුමුපබ්බජන්ති මරණං පාපුණන්ති, තස්මා විරියං කත්තබ්බමෙවාති.

අවින්තිතම්පිති ඉමෙසං සත්තානං අවින්තිතම්පි භොති, වින්තිතම්පි විනස්සති. මයාපි හි “අයුජ්ඣිත්වාච රජ්ජං ලභිස්සාමි”ති ඉදං අවින්තිතං, “සුවණ්ණභුමිතො ධනං ආහරින්වා යුජ්ඣිත්වා පිතු සත්තකං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති පන වින්තිතං, ඉදානි මෙ වින්තිතං නට්ඨං, අවින්තිතං ජානං. න හි වින්තාමයා භොගාති ඉමෙසං සත්තානාද්දි භොගා වින්තාය අනිප්ඵජ්ජනතො වින්තාමයා නාම න භොන්ති, තස්මා විරියමෙව කත්තබ්බං. විරියවතො හි අවින්තිතම්පි භොතිති.

සො තතො පට්ඨාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි, පච්චෙකඤ්ඤාදි උපට්ඨාසි. අපරභාගෙ සිව්ලිදෙවී ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි, “දිසාවුකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස වයප්පත්තස්ස රාජා උපරජ්ජං දන්වා සත්තඵස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙසි. සො එකදිවසං උය්‍යානපාලෙන ඵලාඵලෙසු වෙච නානාපුප්ඵෙසු ව ආහතෙසු තානි දිස්වා කුට්ඨො හුන්වා තස්ස සම්මානං කාරෙන්වා “සම්ම උය්‍යානපාල, අහං උය්‍යානං පස්සිස්සාමි, ත්වං අලඬ්ඨකරොහි න”න්ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා කත්වා රඤ්ඤො පට්චෙදෙසි. සො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහන්තෙන පරිවාරෙන නගරා නික්ඛමින්වා උය්‍යානද්වාරං පාපුණි. තත්ථ ව ද්වෙ අම්බා අත්ථි නිලොභාසා. එකො අඵලො, එකො ඵලධරො. සො පන අතිමධුරො, රඤ්ඤා අග්ගඵලස්ස අපරිභුක්තත්තා තතො කොච්චි ඵලං ගහෙතුං න උස්සහති. රාජා හත්ථික්ඛන්ධවරගතොව තතො එකං ඵලං ගහෙන්වා පරිභුඤ්ඡී, තස්ස තං ජීවිහග්ගෙ යපිතමත්තමෙව දිබ්බොජං විය උපට්ඨාසි. සො “නිවත්තනාලෙ බහු බාදිස්සාමි”ති වින්තෙසි. “රඤ්ඤා අග්ගඵලං පරිභුන්ත”න්ති ඤාත්වා උපරාජානං ආදිං කත්වා අත්තමසො හත්ථිමෙණ්ඩඅස්සමෙණ්ඩාදයොපි ඵලං ගහෙන්වා පරිභුඤ්ඡී. අඤ්ඤ ඵලං අලහන්තා දණ්ඩෙහි සාබං හින්දින්වා නිපණ්ණමකංසු. රුක්ඛො ඔහග්ගවිහග්ගො අට්ඨාසි, ඉතරො පන මණිපබ්බතො විය විලාසමානො යීතො.

රාජා උය්‍යානා නික්ඛන්තො තං දිස්වා “ඉදං කි”න්ති අමච්චෙ පුච්ඡති. “දෙවෙන අග්ගඵලං පරිභුන්තන්ති මහාජනෙන විලුම්පිතො දෙවා”ති ආහංසු. “කිං නු ඛො හණ, ඉමස්ස පන නෙව පත්තං, න වණ්ණො බිණො”ති? “නිප්ඵලතාය න බිණො, දෙවා”ති. තං සුත්වා රාජා සංවෙගං පටිලභින්වා “අයං රුක්ඛො නිප්ඵලතාය නිලොභාසො යීතො, අයං පන සඵලතාය ඔහග්ගවිහග්ගො යීතො. ඉදම්පි රජ්ජං සඵලරුක්ඛසදිසං, පබ්බජ්ජා පන නිප්ඵලරුක්ඛසදිසා. සකිඤ්චනස්සෙව හයං, නාකිඤ්චනස්ස. තස්මා අහං ඵලරුක්ඛො විය අහුන්වා

නිජ්ඵලරුක්කසදිසො භවිස්සාමි, ඉමං සම්පත්තිං වජ්ඣතං නික්කම්ම පබ්බජිස්සාමි”ති දළ්භං සමාදානං කත්වා මනං අධිට්ඨානිත්වා නගරං පටිසිත්වා පාසාදද්වාරෙ යිතොව සෙනාපතිං පක්කොසාපෙත්වා “මහාසෙනාපති, අජ්ජ මෙ පට්ඨාය භත්තභාරකඤ්චෙව මුඛොදකදන්තකට්ඨදායකඤ්ච එකං උපට්ඨාකං යපෙත්වා අඤ්ඤෙ මං දට්ඨුං මා ලභන්තු, පොරාණකච්චිච්ඡයාමච්චෙ ගභෙත්වා රජ්ජං අනුසාසට්, අහං ඉතො පට්ඨාය උපරිපාසාදනලෙ සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති වත්වා පාසාදමාරුය්භ එකකොව සමණධම්මං අකාසි. එවං ගතෙ කාලෙ මහාජනො රාජධිගණෙ සන්නිපතිත්වා මහාසත්තං අදිස්වා “න නො රාජා පොරාණකො විය හොති”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

139. “අපොරාණං වත හො රාජා, සබ්බභූමිමො දිස්මිපති;
නජ්ජ නච්චෙ නිසාමෙති, න ගීතෙ කුරුතෙ මනො.

140. “න මිගෙ නපි උය්‍යානෙ, නපි භංසෙ උදික්කති;
මුගොව තුණ්හිමාසිනො, න අත්ථමනුසාසති”ති.

තත්ථ මිගෙති සබ්බසංඛාතිකවචනං, පුබ්බෙ භත්ථි යුජ්ඣාපෙති, මෙණ්ඩෙ යුජ්ඣාපෙති, අජ්ජ තෙපි න ඔලොකෙතිති අත්ථො. උය්‍යානෙති උය්‍යානකීළම්පි නානුභොති. භංසෙති පඤ්චපද්‍රමසඤ්ජන්නාසු උය්‍යානපොක්ඛරණිසු භංසගණං න ඔලොකෙති. මුගොවාති භත්තභාරකඤ්ච උපට්ඨාකඤ්ච පුච්ඡිංසු “හො රාජා, තුමිහෙති සද්ධිං කිඤ්චි අත්ථං මන්තෙති”ති. තෙ “න මන්තෙති”ති වදිංසු. තස්මා එවමාහංසු.

රාජා කාමෙසු අනල්ලියන්තෙන විවෙකනින්තෙන චිත්තෙන අත්තනො කුලුපකපච්චෙකබුද්ධො අනුස්සරිත්වා “කො නු ඛො මෙ තෙසං සීලාදිගුණයුත්තානං අකිඤ්චනානං වසනට්ඨානං ආචික්ඛිස්සති”ති තිහි ගාථාහි උදානං උදානෙසි –

141. “සුඛකාමා රහොසීලා, වධබන්ධා උපාරතා;
කස්ස නු අජ්ජ ආරාමෙ, දහරා වුද්ධා ව අච්ඡරෙ.

142. “අතික්කන්තවනථා ධීරා, නමො තෙසං මහෙසිනං;
යෙ උස්සුකම්හි ලොකම්හි, විහරන්ති මනුස්සුකා.

143. “තෙ ඡෙත්වා මච්චුනො ජාලං, තතං මායාවිනො දළ්භං;
ඡින්නාලයත්තා ගච්ඡන්ති, කො තෙසං ගතිමාපයෙ”ති.

තත්ථ සුඛකාමාති නිබ්බානසුඛකාමා. රහොසීලාති පටිච්ඡන්තසීලා න අත්තනො ගුණජපකාසනා. දහරා වුඩ්ඨා වාති දහරා චෙව මහල්ලකා ව. අච්ඡරෙති වසන්ති.

තස්සෙවං තෙසං ගුණෙ අනුස්සරන්තස්ස මහති පීති උජ්ජපජ්ජි. අථ මහාසත්තො පල්ලඛිකතො උට්ඨාය උත්තරසිහපඤ්ජරං විවරිත්වා උත්තරදිසාහිමුඛො සිරිසි අඤ්ජලිං පතිට්ඨාපෙත්වා “එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා පච්චෙකබුද්ධා”ති නමස්සමානො “අතික්කන්තවනථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අතික්කන්තවනථාති පහිනනණ්භා. මහෙසිනන්ති මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො ගුණෙ එසිත්වා යිතානං. උස්සුකම්හිති රාගාදීහි උස්සුක්කං ආපන්නෙ ලොකස්මිං. මච්චුනො ජාලන්ති කිලෙසමාරොන පසාරිතං තණ්හාජාලං. තතං මායාවිනොති අතිමායාවිනො. කො තෙසං ගතිමාපයෙති කො මං තෙසං පච්චෙකබුද්ධානං නිවාසට්ඨානං පාපෙය්‍ය, ගභෙත්වා ගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො.

තස්ස පාසාදෙයෙව සමණධම්මං කරොන්තස්ස වත්තාරො මාසා අතිතා. අථස්ස අතිවිය පබ්බජ්ජාය චිත්තං නමි, අගාරං ලොකන්තරිකනිරයො විය ඛායි, තයො භවා ආදිත්තා විය උපට්ඨහිංසු. සො පබ්බජ්ජාහිමුඛෙන චිත්තෙන “කදා නු ඛො ඉමං සක්කභවනං විය අලඛිකතප්පටියන්තං මිටීලං පහාය හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිතවෙසගහණකාලො මය්භං භවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා මිටීලවණ්ණනං නාම ආරහි –

144. “කදාහං මිටීලං ජීතං, විහත්තං භාගසො මිතං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

145. “කදාහං මිටීලං ජීතං, විසාලං සබ්බතොපහං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

146. “කදාහං මිටීලං ජීතං, බහුපාකාරතොරණං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

147. “කදාහං මිටීලං ජීතං, දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

148. “කදාහං මිටීලං ජීතං, සුවිහත්තං මහාපථං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

149. “කදාහං මිටීලං ජීතං, සුවිහත්තන්තරාපණං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

150. “කදාහං මිට්ඨං ඵීතං, ගවාස්සරථපිළිනං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
151. “කදාහං මිට්ඨං ඵීතං, ආරාමවනමාලිනිං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
152. “කදාහං මිට්ඨං ඵීතං, උය්‍යානවනමාලිනිං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
153. “කදාහං මිට්ඨං ඵීතං, පාසාදවනමාලිනිං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
154. “කදාහං මිට්ඨං ඵීතං, තිපුරං රාජබන්ධුනිං;
මාපිතං සොමනස්සෙන, වෙදෙහෙන යසස්සිනා;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
155. “කදාහං වෙදෙහෙ ඵීතෙ, නිවිතෙ ධම්මරක්ඛිතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
156. “කදාහං වෙදෙහෙ ඵීතෙ, අපෙය්‍යෙ ධම්මරක්ඛිතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
157. “කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, විහත්තං භාගසො මීතං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
158. “කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, සුධාමත්තිකලෙපනං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
159. “කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, සුවිගන්ධං මනොරමං;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
160. “කදාහං කුටාගාරෙ ව, විහත්තෙ භාගසො මීතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
161. “කදාහං කුටාගාරෙ ව, සුධාමත්තිකලෙපනෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
162. “කදාහං කුටාගාරෙ ව, සුවිගන්ධෙ මනොරමෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
163. “කදාහං කුටාගාරෙ ව, ලිත්තෙ චන්දනචොසිතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
164. “කදාහං සොණ්ණපල්ලඬිකෙ, ගොනකෙ විත්තසන්ථතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
165. “කදාහං මණිපල්ලඬිකෙ, ගොනකෙ විත්තසන්ථතෙ;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
166. “කදාහං කප්පාසකොසෙය්‍යං, බොමකොටුම්බරානි ව;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
167. “කදාහං පොක්ඛරණී රම්මා, චක්කවාකපකුප්පිනා;
මන්දාලකෙහි සඤ්ජන්තා, පදුමුප්පලකෙහි ව;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
168. “කදාහං හත්ථිගුම්බෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභුසිතෙ;
සුවණ්ණකච්ඡෙ මාතඬිගෙ, හෙමකප්පනවාසසෙ.
169. “ආරුල්ලෙහෙ ගාමණියෙහි, තොමරඬිකුසපාණිහි;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
170. “කදාහං අස්සගුම්බෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභුසිතෙ;
ආජානියෙව ජාතියා, සින්ධුවෙ සිසවාහනෙ.
171. “ආරුල්ලෙහෙ ගාමණියෙහි, ඉල්ලියාවාපධාරිහි;
පභාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
172. “කදාහං රථසෙනියො, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;

දීපෙ අපොයි වෙයාග්සෙ, සබ්බාලඨිකාරභුසිතෙ.

- [illegible]

194. “කදාහං රාජපුත්තෙ ව, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනෙ;
චිත්තවම්මධරෙ සුරෙ, කඤ්ඤානාචෙළධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
195. “කදාහං අරියගණෙ ව, චතවන්තෙ අලඬකතෙ;
හරිවන්දනලිත්තඤ්ඤා, කාසිකුත්තමධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
196. “කදාහං අමච්චගණෙ ව, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනෙ;
පිතවම්මධරෙ සුරෙ, පුරතො ගච්ඡමාලිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
197. “කදාහං සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
198. “කදාහං සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
199. “කදාහං සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියභාණිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
200. “කදාහං සතපලං කංසං, සොවණ්ණං සතරාජිකං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
201. “කුදාස්සු මං හත්ථිගුම්භා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
සුචණ්ණකච්ඡා මාතඤ්ඤා, හෙමකප්පතවාසසා.
202. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, තොමරඬකුසපාණිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
203. “කුදාස්සු මං අස්සගුම්භා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
ආජානියාව ජාතියා, සිත්ඨවා සිසවාහතා.
204. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, ඉල්ලියාවාපධාරිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
205. “කුදාස්සු මං රථසෙනි, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.
206. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
207. “කුදාස්සු මං සොණ්ණරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.
208. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
209. “කුදාස්සු මං සප්ඤ්ඤරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.
210. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
211. “කුදාස්සු මං අස්සරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.
212. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
213. “කුදාස්සු මං ඔට්ඨරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.
214. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
215. “කුදාස්සු මං ගොණරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ගො, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

216. “ආරුල්හා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
217. “කදාස්සු මං අජරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා.
218. “ආරුල්හා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
219. “කදාස්සු මං මෙණ්ඩරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා.
220. “ආරුල්හා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
221. “කදාස්සු මං මිගරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා.
222. “ආරුල්හා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
223. “කදාස්සු මං හත්ථාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
නිලවම්මධරා සුරා, තොමරඤ්ඤාසපාණිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
224. “කදාස්සු මං අස්සාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
නිලවම්මධරා සුරා, ඉල්ලියාචාපධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
225. “කදාස්සු මං රථාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
නිලවම්මධරා සුරා, වාපහත්ථා කලාපිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
226. “කදාස්සු මං ධනුග්ගහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
නිලවම්මධරා සුරා, වාපහත්ථා කලාපිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
227. “කදාස්සු මං රාජපුත්තා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
චිත්‍රවම්මධරා සුරා, කඤ්ඤාචෙළධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
228. “කදාස්සු මං අරියගණා, වතවන්තා අලඬකතා;
හරිවන්දනලිත්තඬගා, කාසිකුත්තමධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
229. “කදාස්සු මං අමච්චගණා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
පිතවම්මධරා සුරා, පුරතො ගච්ඡමාලිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
230. “කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභුසිතා;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
231. “කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
232. “කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
233. “කදාහං පත්තං ගභෙත්වාන, මුණ්ඩො සඬ්ඝාට්ඨාරුතො;
පිණ්ඩිකාය වරිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
234. “කදාහං පංසුකුලානං, උජ්ඣාතානං මහාපථෙ;
සඬ්ඝාට්ඨං ධාරයිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
235. “කදාහං සත්තාහසම්මෙසෙ, ඔවට්ඨො අල්ලච්චරො;
පිණ්ඩිකාය වරිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.
236. “කදාහං සබ්බත්ථ ගන්ත්වා, රුක්ඛා රුක්ඛං වනා වනං;

අනපෙක්කො ගමිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

237. “කදාහං ගිරිදුග්ගෙසු, පහිනභයභෙරවො;
අදුනියො ගමිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

238. “කදාහං විණංව රුජ්ජකො, සත්තතන්තිං මනොරමං;
චිත්තං උජුං කරිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

239. “කදාහං රථකාරොව, පරිකන්තං උපාහනං;
කාමසඤ්ඤොජනෙ ඡෙවිජං, යෙ දිබ්බෙ යෙ ව මානුසෙ”ති.

තත්ථ කදාහි කාලපරිචිතක්කො. ඒතන්ති වත්ථාලඛිකාරාදිහි සුපුජ්චිතං. විහත්තං භාගසො මිතන්ති ඡෙකෙහි නගරමාපකෙහි රාජනිවෙසනාදිතං වසෙන විහත්තං ද්වාරවිථිතං වසෙන කොට්ඨාසතො මිතං. තං කුදාස්සු භවිස්සතිති තං එවරුපං නගරං පභාය පබ්බජනං කුදා නාම මෙ භවිස්සති. සබ්බතොපහන්ති සමන්තතො අලඛිකාරොභාසෙන යුත්තං. බහුපාකාරතොරණන්ති බහලෙන පුටුලෙන පාකාරෙන වෙව ද්වාරතොරණෙහි ව සමන්තාගතං. දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකන්ති දළ්භෙහි අට්ටාලකෙහි ද්වාරකොට්ඨකෙහි ව සමන්තාගතං. පිළිතන්ති සමාකිණ්ණං. තිපුරන්ති තිහි පුරෙහි සමන්තාගතං, තිපාකාරන්ති අත්ථො. අථ වා තිපුරන්ති තික්ඛන්තුං පුණ්ණං. රාජබන්ධුනීන්ති රාජඤ්ඤතකෙහෙව පුණ්ණං. සොමනස්සෙනාති එවංනාමකෙන විදෙහරාජෙන.

නිවිතෙති ධනධඤ්ඤනිවයාදිනා සම්පන්නෙ. අජෙයොති පච්චාමිත්තෙහි අජෙතබ්බෙ. වන්දනථොසිතෙති ලොභිතවන්දනෙන පරිජ්ඣෙයාසිතෙ. කොටුම්බරානීති කොටුම්බරරට්ඨෙ උට්ඨිතවත්ථානි. හත්ථිගුම්බෙති හත්ථිසංඛායො. හෙමකප්පනවාසසෙති හෙමමයෙන සීසාලඛිකාරසංඛිතතෙන කප්පනෙන ව හෙමජාලෙන ව සමන්තාගතෙ. ගාමණීයෙහිති හත්ථාවරියෙහි. ආජානීයෙව ජාතියාති ජාතියා කාරණාකාරණජානනාය ආජානීයෙව, තාදිසානං අස්සානං ගුම්බෙ. ගාමණීයෙහිති අස්සාවරියෙහි. ඉල්ලියාවාපධාරිහිති ඉල්ලියඤ්ඤ වාපඤ්ඤ ධාරෙන්තෙහි. රථසෙනියොති රථසංඛායො. සන්නන්ධෙති සුට්ඨු නද්ධෙ. දීපෙ අථොපි වෙයාග්ගෙහි දිපිබ්බාග්ගෙවම්මපරික්ඛිත්තෙ. ගාමණීයෙහිති රථාවරියෙහි. සජ්ඣුරථෙති රජතරථෙ. අජරථමෙණ්ඩරථමිගරථෙ සොහනත්ථාය යොජෙත්ති.

අරියගණෙති බ්‍රාහ්මණගණෙ. තෙ කිරි තදා අරියාවාරා අහෙසුං, තෙන තෙ එවමාහ. හරිවන්දනලිත්තඛිගෙති කඤ්ඤවනවණ්ණෙන වන්දනෙන ලිත්තසරීරෙ. සත්තසතා හරියාති පියහරියායෙව සන්ධායාහ. සුසඤ්ඤාති සුට්ඨු සඤ්ඤිතා. අස්සවාති සාමිකස්ස වචනකාරිකා. සතපලන්ති පලසතෙන සුවණ්ණෙන කාරිතං. කංසන්ති පාතිං. සතරාජිකන්ති පිට්ඨිපස්සෙ රාජිසතෙන සමන්තාගතං. යන්තං මන්ති අනිත්ථිගන්ධවනසණ්ඨෙ එකමෙව ගවිජන්තං මං කදා නු තෙ නානුයිස්සන්ති. සත්තාහසම්මෙසෙති සත්තාහං සමුට්ඨිතෙ මහාමෙසෙ, සත්තාහවද්දලිකෙති අත්ථො. ඔවට්ඨොති ඔනනසීසො. සබ්බත්ථාති සබ්බදිසං. රුජ්ජකොති විණාවාදකො. කාමසංයොජනෙති කාමසංයොජනං. දිබ්බෙති දිබ්බං. මානුසෙති මානුසං.

සො කිරි දසවස්සභස්සායුකකාලෙ නිබ්බන්තො සත්තවස්සභස්සානි රජ්ජං කාරෙත්වා තිවස්සභස්සාවසිට්ඨෙ අයුම්භි පබ්බජිතො. පබ්බජන්තො පනෙස උය්‍යානද්වාරෙ අම්බරුක්ඛස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය වත්තාරො මාසෙ අගාරෙ වසිත්වා “ඉමම්භා රාජවෙසා පබ්බජිතවෙසො වරතරො, පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා උපට්ඨාකං රහස්සෙන ආණාපෙසි “තාත, කඤ්චි අජානාපෙත්වා අන්තරාපණතො කාසායවත්ථානි වෙව මන්තිකාපත්තඤ්ච කිණිත්වා ආහරා”ති. සො තථා අකාසි. රාජා කප්පකං පක්කොසාපෙත්වා කෙසමස්සු ඔහාරාපෙත්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා කප්පකං උය්‍යොජෙත්වා එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා එකං අංසෙ කත්වා මන්තිකාපත්තම්පි ථවිකාය ඔසාරෙත්වා අංසෙ ලග්ගෙසි. තතො කත්තරදණ්ඩං ගහෙත්වා මහාතලෙ කතිපයෙ වාරෙ පච්චෙකඤ්ඤද්ධලීලාය අපරාපරං වඬිකම්. සො තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ සුරියුග්ගමනවෙලාය පාසාදා ඔතරිතුං ආරභි.

තදා සිවලිදෙවී තා සත්තසතා වල්ලභිත්ථියො පක්කොසාපෙත්වා “චිරං දිට්ඨො නො රාජා, වත්තාරො මාසා අතිතා, අජ්ජ නං පස්සිස්සාම, සබ්බාලඛිකාරෙහි අලඛිකරිත්වා යථාබලං ඉත්ථිකුත්තභාසවිලාසෙ දස්සෙත්වා කිලෙසබන්ධනෙන බන්ධිතුං වායමෙය්‍යාමා”ති වත්වා අලඛිකතප්පටියත්තාහි තාහි සද්ධිං “රාජානං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදං අභිරුහන්ති තං ඔතරන්තං දිස්වාපි න සඤ්ජානි. “රඤ්ඤො ඔවාදං දාතුං ආගතො පච්චෙකඤ්ඤද්ධො භවිස්සති”ති සඤ්ඤාය වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. මහාසත්තොපි පාසාදා ඔතරි. ඉතරාපි පාසාදං අභිරුහිත්වා සිරිසයනපිට්ඨෙ හමරවණ්ණකෙසෙ ව පසාධනභණ්ඩඤ්ච දිස්වා “න සො පච්චෙකඤ්ඤද්ධො, අම්භාකං පියසාමිකො භවිස්සති, එථ නං යාවිත්වා නිවත්තාපෙස්සාමි”ති මහාතලා ඔතරිත්වා රාජඛිගණං සම්පාපුණි. පාපුණිත්වා ව පන සබ්බාහි තාහි සද්ධිං කෙසෙ මොචෙත්වා පිට්ඨියං විකිරිත්වා උභොහි හත්ථෙහි උරං සංසුම්භිත්වා “කස්මා එවරුපං කම්මං කරොථ, මහාරාජා”ති අතිකරුණං පරිදෙවමානා රාජානං අනුබන්ධි, සකලනගරං සඩ්ධුහිතං අහොසි. තෙපි “රාජා කිරි නො පබ්බජිතො, කුතො පන එවරුපං ධම්මිකරාජානං ලභිස්සාමා”ති රොදමානා රාජානං අනුබන්ධිංසු. තත්‍ර තාසං ඉත්ථිතං පරිදෙවනඤ්ඤෙව පරිදෙවන්තියොපි තා පභාය රඤ්ඤො ගමනඤ්ච ආවිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

240. “තා ව සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඛිකාරභූසිතා;
බාහා පග්ගස්භ පක්කන්දුං, කස්මා නො විජහිස්සසි.

241. “තා ව සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
බාහා පග්ගය්හ පක්කන්දුං, කස්මා නො විජභිස්සසි.
242. “තා ව සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
බාහා පග්ගය්හ පක්කන්දුං, කස්මා නො විජභිස්සසි.
243. “තා ව සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඤ්ඤා භුසිතා;
භිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.
244. “තා ව සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
භිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.
245. “තා ව සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
භිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.
246. “භිත්වා සතපලං කංසං, සොවණ්ණං සතරාජිකං;
අග්ගභී මත්තිකං පත්තං, තං දුතියාභිසෙවන”න්ති.

තත්ථ බාහා පග්ගය්හාති බාහා උක්ඛිත්වා. සම්පද්දවීති භික්ඛවෙ, සො මහාජනකො රාජා, තා ව සත්තසතා හරියා “කිං නො, දෙව, පහාය ගච්ඡසි, කො අම්මාකං දොසො”ති විලපන්තියොව ඡඩ්ඛත්වා සම්පද්දවී ගතො, “පබ්බජ්ජාය යාහි”ති වොදියමානො විය පුරක්ඛතො හුත්වා ගතොති අත්ථො. තං දුතියාභිසෙවනන්ති භික්ඛවෙ, තං මත්තිකාපත්තග්ගණං දුතියාභිසෙවනං කත්වා සො රාජා නික්ඛන්තොති.

සිවලිදෙවිපි පරිදෙවමානා රාජානං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති “අත්ථොසො උපායො”ති වින්තෙත්වා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, රඤ්ඤො පුරතො ගමනදිසාභාගෙ ජිණ්ණසරජිණ්ණසාලාදීසු අග්ගිං දෙහි, තිණපණ්ණානි සංහරිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ ධූමං කාරෙහි”ති ආණාපෙසි. සො තථා කාරෙසි. සා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පාදෙසු පතිත්වා මිටිලාය ආදිත්තභාවං ආරොවෙන්ති ගාථාද්වයමාහ –

247. “භෙස්මා අග්ගිසමා ජාලා, කොසා ඩය්හන්ති භාගසො;
රජතං ජාතරූපඤ්ච, මුත්තා වෙචරියා බහු.
248. “මණයො සඩ්ඛමුත්තා ව, වත්ථිකං හරිවන්දනං;
අජිනං දන්තහණ්ඩඤ්ච, ලොහං කාලායසං බහු;
එහි රාජ නිවත්තස්සු, මා තෙතං විනසා ධන”න්ති.

තත්ථ භෙස්මාති භයානකා. අග්ගිසමා ජාලාති තෙසං තෙසං මනුස්සානං ගෙහානි අග්ගි ගණ්හි, සො එස මහාජාලොති අත්ථො. කොසාති සුවණ්ණරජතකොට්ඨාගාරාදීනි. භාගසොති කොට්ඨාසතො සුවිහත්තාපි නො එතෙ අග්ගිනා ඩය්හන්ති, දෙවාති. ලොහන්ති තම්බලොභාදිකං. මා තෙතං විනසා ධනන්ති මා තෙ එතං ධනං විනස්සතු, එහි නං නිබ්බාපෙති, පච්ඡා ගමිස්සසි, “මහාජනකො නගරං ඩය්හමානං අනොලොකෙන්වාව නික්ඛන්තො”ති තුම්භාකං ගරභා භවිස්සති, තාය තෙ ලජ්ජාපි විජ්ජිසාරොපි භවිස්සති, එහි අමච්චෙ ආණාපෙන්වා අග්ගිං නිබ්බාපෙහි, දෙවාති.

අථ මහාසත්තො “දෙවි, කිං කට්ඨෙසි, යෙසං කිඤ්චනං අත්ථි, තෙසං තං ඩය්හති, මයං පන අකිඤ්චනා”ති දීපෙන්තො ගාථමාහ –

249. “සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
මිටිලා ඩය්හමානාය, න මෙ කිඤ්චි අඩය්හථ”ති.

තත්ථ කිඤ්චනන්ති යෙසං අම්මාකං පලිබ්ඳධකිලෙසසඩ්ධාතං කිඤ්චනං නත්ථි, තෙ මයං තෙන අකිඤ්චනභාවෙන සුසුඛං වත ජීවාම. තෙනෙව කාරණෙන මිටිලාය ඩය්හමානාය න මෙ කිඤ්චි අඩය්හථ, අජ්ජමත්තකම්පි අත්තනො හණ්ඩකං ඩය්හමානං න පස්සාමිති වදති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො උත්තරද්වාරෙත නික්ඛමි. තාපිස්ස සත්තසතා හරියා නික්ඛමිංසු. පුන සිවලිදෙවි එකං උපායං වින්තෙත්වා “ගාමසාතරට්ඨවිලුම්පනාකාරං විය දස්සෙථා”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි. තංඛණංයෙව ආවුඩහත්ථො පුරිසෙ තතො තතො ආධාවන්තෙ පරිධාවන්තෙ විලුම්පන්තෙ විය සරීරෙ ලාබාරසං සිඤ්චිත්වා ලද්ධජ්ජහාරෙ විය එලකෙ නිපජ්ජාපෙන්වා වුය්හන්තෙ මතෙ විය ව රඤ්ඤො දස්සෙසු. මහාජනො උපක්කොසි “මහාරාජ, තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව රට්ඨං විලුම්පන්ති, මහාජනං සාතෙන්නි”ති. අථ දෙවිපි රාජානං වන්දිත්වා නිවත්තනත්ථාය ගාථමාහ –

250. “අට්ඨියො සමුප්පන්නා, රට්ඨං විද්ධංසයන්ති තං;
එහි රාජ නිවත්තස්සු, මා රට්ඨං විනසා ඉද”න්ති.

තත්ථ අටවියොති මහාරාජ, තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව අටවිවොරා සමුප්පන්නා සමුට්ඨිතා, තං තයා ධම්මරක්ඛිතං තව රට්ඨං විද්ධංසෙන්නි.

තං සුත්වා රාජා “මයි ධරන්තෙසෙව වොරා උට්ඨාය රට්ඨං විද්ධංසෙන්නා නාම නත්ථි, සිවලිදෙවියා කිරියා එසා භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා තං අප්පට්භානං කරොන්තො ආහ –

251. “සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
රට්ඨෙවි චුළුමපමානමිහි, න මෙ කිඤ්චි අහිරථ.

252. “සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
පිතිභක්ඛා භවිස්සාම, දෙවා ආභස්සරා යථා”ති.

තත්ථ චුළුමපමානමිහි චුළුප්පමානෙ. ආභස්සරා යථාති යථා තෙ බ්‍රහ්මානො පිතිභක්ඛා හුත්වා සමාපත්තිසුඛෙන විනිනාමෙන්නි, තථා විනිනාමෙස්සාමාති.

එවං චුත්තෙපි මහාජනො රාජානං අනුබන්ධියෙව. අථස්ස එතදභොසි “අයං මහාජනො නිවත්තිතුං න ඉච්ඡති, නිවත්තෙස්සාමි න”න්ති. සො අඬ්ඨගාචුතමත්තං ගතකාලෙ නිවත්තිත්වා මහාමග්ගෙ ධීතොව අමච්චෙ “කස්සිදං රජ්ජ”න්ති පුච්ඡිත්වා “තුම්හාකං, දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි ඉමං ලෙඛං අන්තරං කරොන්තස්ස රාජදණ්ඩං කරොථා”ති කත්තරදණ්ඩෙන තිරියං ලෙඛං ආකඩ්ඪී. තෙන තෙජවතා රඤ්ඤා කතං ලෙඛං කොචි අන්තරං කාතුං නාසක්ඛි. මහාජනො ලෙඛං උස්සිසකෙ කත්වා බාළ්භපරිදෙවං පරිදෙවි. දෙවිපි තං ලෙඛං අන්තරං කාතුං අසක්කොන්ති රාජානං පිට්ඨිං දත්වා ගච්ඡන්තං දිස්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති උරං පහරිත්වා මහාමග්ගෙ තිරියං පතිත්වා පරිවත්තමානා අගමාසි. මහාජනො “ලෙඛසාමිකෙහි ලෙඛා භින්නා”ති වත්වා දෙවියා ගතමග්ගෙනෙව ගතො. අථ මහාසත්තොපි උත්තරගිමවත්තාහිමුඛො අගමාසි. දෙවිපි සබ්බං සෙනාවාහනං ආදාය තෙන සද්ධිංයෙව ගතා. රාජා මහාජනං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තොයෙව සට්ඨියොජනමග්ගං ගතො.

තදා නාරදො නාම තාපසො භිමවන්තෙ සුචණ්ණගුහායං වසිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤො ඤානසුඛෙන විනිනාමෙත්වා සත්තාහං අතික්කාමෙත්වා ඤානසුඛතො චුට්ඨාය “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙසි. සො “අත්ථි නු ඛො කොචි ජම්බුදීපතලෙ ඉදං සුඛං පරියෙසන්තො”ති දිබ්බවක්ඛුතා ඔලොකෙන්තො මහාජනකබුද්ධඤ්ඤා දිස්වා “රාජා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොපි සිවලිදෙවිප්පමුඛං මහාජනං නිවත්තෙතුං න සක්කොති, අන්තරායමිපිස්ස කරොයා, ඉදානි ගන්ත්වා භියොයාසො මත්තාය දළ්භසමාදානත්ථං ඔවාදං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉද්ධිබලෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ආකාසෙ ධීතොව තස්ස උස්සාහං ජනෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

253. “කිම්හෙසො මහතො සොසො, කා නු ගාමෙව කිළියා;
සමණ තෙව පුච්ඡාම, කත්ථෙසො අභිසට්ඨො ජනො”ති.

තස්ස තං සුත්වා රාජා ආහ –

254. “මම ඔහාය ගච්ඡන්තං, එත්ථෙසො අභිසට්ඨො ජනො;
සිමාතික්කමනං යන්තං, මුනිමොනස්ස පත්තියා;
මිස්සං නන්දිහි ගච්ඡන්තං, කිං ජානමනුපුච්ඡසි”ති.

තත්ථ කිම්හෙසොති කිම්හි කෙන කාරණෙන එසො භත්ථිකායාදිවසෙන මහතො සමුභස්ස සොසො. කා නු ගාමෙව කිළියාති කා නු එසා තයා සද්ධිං ආගච්ඡන්තානං ගාමෙ විය කිළි. කත්ථෙසොති කිමත්ථං එස මහාජනො අභිසට්ඨො සන්නිපතිතො, තං පරිවාරෙත්වා ආගච්ඡතිති පුච්ඡි. මමන්ති යො අහං එතං ජනං ඔහාය ගච්ඡාමි, තං මං ඔහාය ගච්ඡන්තං. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ එසො මහාජනො අභිසට්ඨො අනුබන්ධන්තො ආගතො. සිමාතික්කමනං යන්තන්ති ත්වං පන තං මං කිලෙසසිමං අතික්කමම අනගාරියමුනිඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස මොනස්ස පත්තියා යන්තං, “පබ්බජිතො වතමිහි”ති නන්දිං අච්ඡන්තිවා බණ්ණෙ බණ්ණෙ උප්පජ්ජමානාහි නන්දිහි මිස්සමෙව ගච්ඡන්තං කිං ජානන්තො පුච්ඡසි, උදාහු අජානන්තො. මහාජනකො කිර විදෙහරට්ඨං ජඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතොති කිං න සුතං තයාති.

අථස්ස සො දළ්භසමාදානත්ථාය පුන ගාථමාහ –

255. “මාස්සු තිණ්ණො අමඤ්ඤිත්ථ, සරිරං ධාරයං ඉමං;
අතීරණෙයා යමිදං, බහු හි පරිපන්ථයො”ති.

තත්ථ මාස්සු තිණ්ණො අමඤ්ඤිත්ථාති ඉමං භණ්ඩුකාසාවනිවත්ථං සරිරං ධාරෙන්තො “ඉමිනා පබ්බජිතලිඬ්ගග්ගණමත්තෙනෙව කිලෙසසිමං තිණ්ණො අතික්කන්තොස්මි”ති මා අමඤ්ඤිත්ථ. අතීරණෙයා යමිදන්ති ඉදං කිලෙසජානං නාම න එත්තකෙන තිරෙනබ්බං. බහු හි පරිපන්ථයොති සග්ගමග්ගං ආවරිත්වා ධීතා තව බහු කිලෙසපරිපන්ථාති.

තතො මහාසත්තො තස්ස චචනං සුත්වා පරිපන්ථෙ පුච්ඡන්තො ආහ -

256. “කො නු මෙ පරිපන්ථස්ස, මමං එවංචිහාරිනො;
යො නෙව දිට්ඨෙය් නාදිට්ඨෙය්, කාමානමභිපත්ථෙය්”ති.

තත්ථ යො නෙව දිට්ඨෙය් නාදිට්ඨෙය්ති යො අහං නෙව දිට්ඨෙය් මනුස්සලොකෙ, නාදිට්ඨෙය් දෙවලොකෙ කාමානං අභිපත්ථෙමි, තස්ස මම එවං එකච්චාරිනො කො නු පරිපන්ථො අස්සාති වදති.

අථස්ස සො පරිපන්ථෙ දස්සෙන්තො ගාථමාහ -

257. “නිද්දා තන්දි විජම්භිතා, අරති භත්තසම්මදො;
ආවසන්ති සරිරට්ඨා, බහු හි පරිපන්ථෙයො”ති.

තත්ථ නිද්දාති කපිනිද්දා. තන්දිති ආලසියං. අරතීති උක්කණ්ඨිතා. භත්තසම්මදොති භත්තපරිලාභො. ඉදං වුත්තං හොති - “සමණ, ත්වං පාසාදිකො සුවණ්ණවණ්ණො රජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති වුත්තෙ තුය්හං පණ්ණං ඔජවන්තං පිණ්ඩපාතං දස්සන්ති, සො ත්වං පත්තපුරං ආදාය යාවදත්ථං පරිභුඤ්ජිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිපජ්ජිත්වා කාකච්ඡමානො නිද්දං ඔක්කමීත්වා අන්තරා පබුද්ධො අපරාපරං පරිවත්තිත්වා භත්ථපාදෙ පසාරෙත්වා උට්ඨාය චීවරවංසං ගහෙන්වා ලග්ගචීවරං නිවාසෙත්වා ආලසියො හුත්වා නෙව සම්මජ්ජතිං ආදාය සම්මජ්ජස්සසි, න පානීයං ආහරිස්සසි, පුන නිපජ්ජිත්වා නිද්දායස්සසි, කාමචිතක්කං චිතක්කෙස්සසි, තදා පබ්බජ්ජාය උක්කණ්ඨස්සසි, භත්තපරිලාභො තෙ භවිස්සතිති. ආවසන්ති සරිරට්ඨාති ඉමෙ එත්තකා පරිපන්ථා තච සරිරට්ඨකා හුත්වා නිවසන්ති, සරිරෙයෙව තෙ නිබ්බත්තන්තිති දස්සෙති.

අථස්ස මහාසත්තො ථුතිං කරොන්තො ගාථමාහ -

258. “කල්‍යාණං වත මං භවං, බ්‍රාහ්මණ මනුසාසති;
බ්‍රාහ්මණ නෙව පුච්ඡාමි, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණ මනුසාසතීති බ්‍රාහ්මණ, කල්‍යාණං වත මං භවං අනුසාසති.

තතො තාපසො ආහ -

259. “නාරදො ඉති මෙ නාමං, කස්සපො ඉති මං විදු;
හොතො සකාසමාගච්ඡිං, සාධු සබ්භි සමාගමො.

260. “තස්ස තෙ සබ්බො ආනන්දො, විහාරො උපවත්තතු;
යං ඌනං තං පරිපුරෙහි, ඛන්තියා උපසමෙන ව.

261. “පසාරය සන්නතඤ්ච, උන්නතඤ්ච පසාරය;
කම්මං විජ්ජඤ්ච ධම්මඤ්ච, සක්කත්ථාන පරිබ්බජා”ති.

තත්ථ විදුති ගොත්තෙන මං “කස්සපො”ති ජානන්ති. සබ්භීති පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සමාගමො නාම සාධු හොතීති ආගතොමිති. ආනන්දොති තස්ස තච ඉමිස්සා පබ්බජ්ජාය ආනන්දො තුට්ඨි සොමනස්සමෙව හොතු මා උක්කණ්ඨී. විහාරොති වතුබ්බිධො බ්‍රහ්මචිහාරො. උපවත්තතුති නිබ්බත්තතු. යං ඌනං තන්ති යං තෙ සිලෙන කසිණපරිකම්මෙන ක්කානෙන ව ඌනං, තං එතෙහි සීලාදීහි පුරය. ඛන්තියා උපසමෙන වාති “අහං රාජපබ්බජිතො”ති මානං අකත්වා අධිවාසනඛන්තියා ව කිලෙසුපසමෙන ව සමන්තාගතො හොති. පසාරයාති මා උක්ඛිප මා පත්ථර, පජ්භාති අත්ථො. සන්නතඤ්ච උන්නතඤ්චාති “කො නාමාහ”න්තිආදිනා නයෙන පවත්තං ඔමානඤ්ච “අහමස්මි ජාතිසම්පන්නො”තිආදිනා නයෙන පවත්තං අතිමානඤ්ච. කම්මන්ති දසකුසලකම්මපථං. විජ්ජන්ති පඤ්චඅභිඤ්ඤා-අට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණං. ධම්මන්ති කසිණපරිකම්මසඤ්ඤාණං සමණධම්මං. සක්කත්ථාන පරිබ්බජාති එතෙ ගුණ සක්කත්ථා වත්තස්සු, එතෙ වා ගුණ සක්කත්ථා දළ්භං සමාදාය පරිබ්බජ, පබ්බජ්ජං පාලෙහි, මා උක්කණ්ඨීති අත්ථො.

එවං සො මහාසත්තං ඔවදිත්වා ආකාසෙන සකට්ඨානමෙව ගතො. තස්මිං ගතෙ අපරොපි මිගාජිනො නාම තාපසො තථෙව සමාපත්තිනො වුට්ඨාය ඔලොකෙන්තො බොධිසත්තං දිස්වා “මහාජනං නිවත්තනත්ථාය තස්ස ඔවාදං දස්සාමි”ති තත්ථෙවාගන්ත්වා ආකාසෙ අත්තානං දස්සෙන්තො ආහ -

262. “බහු භත්ථී ව අස්සෙ ව, නගරෙ ජනපදානි ව;
හිත්වා ජනක පබ්බජිතො, කපාලෙ රතිමජ්ඣගා.

263. “කච්චි නු තෙ ජානපදා, මිත්තාමච්චා ව ඤාතකා;
දුබ්භිමකංසු ජනක, කස්මා තෙතං අරුච්චා”ති.

තත්ථ කපාලෙති මත්තිකාපත්තං සන්ධායාහ. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, ත්වං ඵවරුපං ඉස්සරියාධිපච්චං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතො ඉමස්මිං කපාලෙ රතිං අජ්ඣායා අධිගතොති පබ්බජ්ජාකාරණං පුච්ඡන්තො ඵවමාහ. දුබ්භිත්ති කිං නු ඵතෙ තව අන්තරෙ කිඤ්චි අපරාධං කරිංසු, කස්මා තව ඵවරුපං ඉස්සරියසුඛං පභාය ඵතං කපාලමෙව අරුචිත්ථාති.

තතො මහාසත්තො ආහ –

264. “න මිගාජින ජාතුච්ඡෙ, අහං කඤ්චි කුදාවනං;
අධම්මෙන ජිනෙ ඤාතිං, න වාපි ඤාතයො මම”න්ති.

තත්ථ න මිගාජිනාති අමිහො මිගාජින ජාතුච්ඡෙ ඵකංසෙනෙව අහං කඤ්චි ඤාතිං කුදාවනං කිස්මිඤ්චි කාලෙ අධම්මෙන න ජිනාමි. තෙපි ව ඤාතයො මං අධම්මෙන න ජිනන්තෙව, ඉති න කොචි මයි දුබ්භිං නාම අකාසිති අත්ථො.

ඵවමස්ස පඤ්ඤං පටික්ඛිපිත්ථා ඉදාති යෙන කාරණෙන පබ්බජිතො, තං දස්සෙන්තො ආහ –

265. “දිස්වාන ලොකචත්තත්තං, ඛජ්ජන්තං කද්දමිකතං;
හඤ්ඤරෙ ඛජ්ඣරෙ චෙත්ථ, යත්ථ සන්තො පුටුඡ්ජනො;
ඵතාහං උපමං කත්වා, භික්ඛකොස්මි මිගාජිනා”ති.

තත්ථ දිස්වාන ලොකචත්තත්තන්ති වට්ඨානුගතස්ස බාලලොකස්ස වත්තං තන්තිං පචෙණං අහමද්දසං, තං දිස්වා පබ්බජිතොමිහිති දීපෙති. ඛජ්ජන්තං කද්දමිකතන්ති කිලෙසෙහි ඛජ්ජන්තං තෙහෙව ච කද්දමිකතං ලොකං දිස්වා. යත්ථ සන්තො පුටුඡ්ජනොති යමිහි කිලෙසවත්ථුමිහි සන්තො ලග්ගො පුටුඡ්ජනො, තත්ථ ලග්ගා බහු සත්තා හඤ්ඤන්ති චෙව අන්ද්වන්ධනාදිහි ව ඛජ්ඣන්ති. ඵතාහන්ති අහමපි සචෙ ඵත්ථ ඛජ්ඣස්සාමි, ඉමෙ සත්තා විය හඤ්ඤස්සාමි චෙව ඛජ්ඣස්සාමි වාති ඵචං ඵතදෙව කාරණං අත්තනො උපමං කත්වා කද්දමිකතං ලොකං දිස්වා භික්ඛකො ජාතොති අත්ථො. මිගාජිනාති තං නාමෙන ආලපති. කථං පන තෙන තස්ස නාමං ඤාතන්ති? පටිසන්ථාරකාලෙ පයමමෙව පුච්ඡිතත්තා.

තාපසො තං කාරණං චිත්ථාරතො සොතුකාමො හුත්වා ගාථමාහ –

266. “කො නු තෙ හගවා සත්ථා, කස්සෙතං වචනං සුචි;
න හි කප්පං වා විජ්ජං වා, පච්චක්ඛාය රථෙසහ;
සමණං ආහු වත්තත්තං, යථා දුක්ඛස්සතික්කමො”ති.

තත්ථ කස්සෙතන්ති ඵතං තයා චුත්තං සුචිවචනං කස්ස වචනං නාම. කප්පන්ති කප්පෙන්වා කප්පෙන්වා පචත්තිතානං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනං ලාභිං කම්මවාදිං තාපසං. විජ්ජන්ති ආසවක්ඛයඤාණවිජ්ජාය සමන්තාගතං පච්චෙකබුද්ධං. ඉදං චුත්තං හොති – රථෙසහ මහාරාජ, න හි කප්පසමණං වා විජ්ජාසමණං වා පච්චක්ඛාය තස්සොවාදං විනා ඵචං පටිපජ්ජිතුං සක්කා. යථා දුක්ඛස්ස අතික්කමො හොති, ඵචං වත්තත්තං සමණං ආහු. තෙසං පන වචනං සුත්වා සක්කා ඵචං පටිපජ්ජිතුං, තස්මා වදෙහි, කො නු තෙ හගවා සත්ථාති.

මහාසත්තො ආහ –

267. “න මිගාජින ජාතුච්ඡෙ, අහං කඤ්චි කුදාවනං;
සමණං බ්‍රාහ්මණං වාපි, සක්කත්වා අනුපාවිසි”න්ති.

තත්ථ සක්කත්වාති පබ්බජ්ජාය ගුණපුච්ඡනත්ථාය පුජෙත්වා. අනුපාවිසිත්ති න කඤ්චි අනුපච්චිධපුබ්බොස්මි, න මයා අඤ්ඤො කොචි සමණො පුච්ඡිතපුබ්බොති වදති. ඉමිනා හි පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තෙනපි න කදාචි ඔදිස්සකචසෙන පබ්බජ්ජාය ගුණො පුච්ඡිතපුබ්බො, තස්මා ඵවමාහ.

ඵවඤ්ච පන වත්ථා යෙන කාරණෙන පබ්බජිතො, තං ආදිතො පට්ඨාය දීපෙන්තො ආහ –

268. “මහතා වානුභාවෙන, ගච්ජන්තො සිරියා ජලං;
ගියමානෙසු ගීතෙසු, වජ්ජමානෙසු වග්ගෙසු.

269. “තුරියතාලසඩ්දුට්ඨො, සම්මතාලසමාහිතෙ;
ස මිගාජින මද්දක්ඛිං, ඵලිං අමිබං තිරොච්ඡදං;
හඤ්ඤමානං මනුස්සෙහි, ඵලකාමෙහි ජන්තුහි.

270. “සො බොහං තං සිරිං හිත්වා, ඔරොහිත්වා මිගාජින;
මූලං අමිබස්සපාගච්ඡිං, ඵලිනො නිප්ඵලස්ස ව.

271. “එලිං අම්බං හතං දිස්වා, විද්ධස්තං විනළිකතං;
අපේකං ඉතරං අම්බං, නිලොභාසං මනොරමං.
272. “එවමෙව නුනම්හෙපි, ඉස්සරෙ බහුකණ්ටකෙ;
අමිත්තා නො වධිස්සන්ති, යථා අම්බො එලී හතො.
273. “අජිනම්හි හඤ්ඤතෙ දීපි, නාගො දන්තෙහි හඤ්ඤතෙ;
ධනම්හි ධනිනො හන්ති, අනිකෙතමසන්ථවං;
එලී අම්බො අඵලො ව, තෙ සත්ථාරො උභො මමා”ති.

තත්ථ වග්ගසුති මධුරස්සරෙසු තුරියෙසු වජ්ජමානෙසු. තුරියතාලසඬ්ඪසුට්ඨෙති තුරියානං තාළිතෙහි සඬ්ඪසුට්ඨෙ උය්‍යානෙ. සම්මතාලසමාහිතෙති සම්මෙහි ව තාලෙහි ව සමන්තාගතෙ. ස මිගාජිනාති මිගාජින, සො අහං අදක්ඛිං. එලිං අම්බන්ති එලිතං අම්බරුක්ඛන්ති අත්ථො. තිරොච්ඡදන්ති තිරොපාකාරං උය්‍යානස්ස අන්තොධීතං බහිපාකාරං නිස්සාය ජාතං අම්බරුක්ඛිං. හඤ්ඤමානන්ති පොථියමානං. ඔරොහිත්ථාති හත්ථික්ඛන්ධා ඔතරිත්ථා. විනළිකතන්ති නිපත්තනලං කතං.

එවමෙවාති එවං එව. එලිති එලසම්පන්නො. අජිනම්හිති වම්මන්ථාය වම්මකාරණා. දන්තෙහිති අත්තනො දන්තෙහි, හඤ්ඤතෙ දන්තනිමිත්තං හඤ්ඤතෙති අත්ථො. හන්තිති හඤ්ඤති. අනිකෙතමසන්ථවන්ති යො පන නිකෙතං පභාය පබ්බජිතත්තා අනිකෙතො නාම සත්තසඬ්ඪබාරවත්ථුකස්ස තණ්හාසන්ථවස්ස අභාවා අසන්ථවො නාම, තං අනිකෙතං අසන්ථවං කො හනිස්සන්ති අධිප්පායො. තෙ සත්ථාරොති තෙ ද්වෙ රුක්ඛා මම සත්ථාරො අහෙසුන්ති වදති.

තං සුත්ථා මිගාජිනො “අප්පමත්තො භොහී”ති රඤ්ඤො ඔවාදං දත්ථා සකට්ඨානමෙව ගතො. තස්මිං ගතෙ සිවලිදෙවී රඤ්ඤො පාදමුලෙ පතිත්ථා ආහ –

274. “සබ්බො ජනො පබ්බාටිතො, රාජා පබ්බජිතො ඉති;
හත්ථාරොහා අනිකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා.
275. “අස්සාසයිත්ථා ජනතං, යපයිත්ථා පටිච්ඡදං;
පුත්තං රජ්ජෙ යපෙත්ථාන, අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසී”ති.

තත්ථ පබ්බාටිතොති හීනො උත්තස්තො. පටිච්ඡදන්ති අම්හෙ ඩය්භමානෙපි විලුප්පමානෙපි රාජා න ඔලොකෙතිති පබ්බාටිතස්ස මහාජනස්ස ආවරණං රක්ඛං යපෙත්ථා පුත්තං දීඝාචුකුමාරං රජ්ජෙ යපෙත්ථා අභිසිඤ්චිත්ථා පච්ඡා පබ්බජිස්සසීති අත්ථො.

තතො බොධිසත්තො ආහ –

276. “වත්තා මයා ජානපදා, මිත්තාමච්චා ව ඤාතකා;
සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඨනො;
තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිටීලායං පජාපති”ති.

තත්ථ සන්ති පුත්තාති සිවලි සමණානං පුත්තා නාම නත්ථි, විදෙහරට්ඨවාසීනං පන පුත්තා දීඝාචු අත්ථි, තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති. පජාපතිති දෙවිං ආලපති.

දෙවී ආහ “දෙව, තුම්හෙසු තාව පබ්බජිතෙසු අහං කිං කරොමි”ති. අථ නං සො “හද්දෙ, අහං තං අනුසික්ඛාමි, වචනං මෙ කරොහී”ති වත්ථා ගාථමාහ –

277. “එහි තං අනුසික්ඛාමි, යං වාක්‍යං මම රුච්චති;
රජ්ජං තුවං කාරයසි, පාපං දුච්චරිතං බහුං;
කායෙන වාචා මනසා, යෙන ගච්ඡසි දුග්ගතිං.

278. “පරදින්නකෙන පරනිට්ඨිතෙන, පිණ්ඩෙන යාපෙහි ස ධීරධම්මො”ති.

තත්ථ තුවන්ති ත්වං පුත්තස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්ථා “මම පුත්තස්ස රජ්ජ”න්ති රජ්ජං අනුසාසමානා බහුං පාපං කරිස්සසි. ගච්ඡසිති යෙන කායාදිහි කතෙන බහුපාපෙන දුග්ගතිං ගමිස්සසි. ස ධීරධම්මොති පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙතබ්බං, එස පණ්ඩිතානං ධම්මොති.

එවං මහාසත්තො තස්සා ඔවාදං අදාසි. තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපන්නානං ගච්ඡන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඬිගතො. දෙවී පතිරුපෙ යානෙ බන්ධාවාරං නිවාසාපෙසි. මහාසත්තොපි එකං රුක්ඛමුලං උපගතො. සො තත්ථ රත්තිං වසිත්ථා පුනදිවසෙ සරීරපටිප්පගනං කත්ථා මග්ගං පටිපජ්ජී. දෙවීපි “සෙනා පච්ඡතොව ආගච්ඡතු”ති වත්ථා තස්ස පච්ඡතොව අහොසි. තෙ හික්ඛාවාරවෙලායං ථුණං නාම නගරං පාපුණ්ණසු. තස්මිං බණෙ අන්තොනගරෙ එකො

පුරිසො සුණතො මහන්තං මංසඤ්ඤං කිණ්ණිකා සුලෙන අධිගාරෙසු පවාපෙත්වා නිබ්බාපනත්ථාය ඵලකකොටියං
යපෙත්වා අට්ඨාසි. තස්ස අඤ්ඤාචිතිතස්ස ඵකො සුනාබො තං ආදාය පලායි. සො ඤත්වා තං අනුබන්ධන්තො යාව
බහිදක්ඛිණද්වාරං ගන්ත්වා නිබ්බන්දො නිවත්ති. රාජා ව දෙවී ව සුනාබස්ස පුරතො ගච්ඡන්තා ද්විධා අභෙසුං . සො
භයෙන මංසඤ්ඤං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායි.

මහාසත්තො තං දිස්වා වින්තෙසි “අයං සුනාබො ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛො පලාතො, අඤ්ඤොපිස්ස සාමිකො න
පඤ්ඤායති, ඵවරුපො අනවජ්ජො පංසුකුලපිණ්ඩපාතො නාම නත්ථී, පරිභුඤ්ජිස්සාමි න”න්ති. සො මත්තිකාපත්තං
නිහරිත්වා තං මංසඤ්ඤං ආදාය පුඤ්ජිත්වා පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා උදකඵාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභුඤ්ජිතුං ආරභී.
තතො දෙවී “සචෙ එස රජ්ජෙනත්ථිකො භවෙයා, ඵවරුපං ජෙගුච්ඡං පංසුමක්ඛිතං සුනාබුච්ඡිට්ඨකං න බාදෙයා. සචෙ
බාදෙයා, ඉදානෙස අමිහාකං සාමිකො න භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “මහාරාජ, ඵවරුපං ජෙගුච්ඡං බාදසී”ති ආභ.
“දෙවි, ත්වං අන්ධබාලතාය ඉමස්ස පිණ්ඩපාතස්ස විසෙසං න ජානාසී”ති වත්වා තස්සෙව පතිතට්ඨානං
පච්චචෙක්ඛිත්වා අමතං විය පරිභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙ ධොවති. තස්මිං ඛණෙ දෙවී නින්දමානා ආභ –

279. “යොපි චතුත්ථෙ භත්තකාලෙ න භුඤ්ජෙ, අප්පට්ඨමාරීච බුදාය මියො;
න ත්වෙව පිණ්ඩං ලුළිතං අනරියං, කුලපුත්තරුපො සප්පුරිසො න සෙවෙ;
තයිදං න සාධු තයිදං න සුට්ඨු, සුනාබුච්ඡිට්ඨකං ජනක භුඤ්ජෙ තුව”න්ති.

තත්ථ අප්පට්ඨමාරීචාති අනාථමරණමෙව. ලුළිතන්ති පංසුමක්ඛිතං. අනරියන්ති අසුන්දරං. න සෙවෙති න-කාරො
පරිපුච්ඡන්තත්ථෙ නිපාතො. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ චතුත්ථෙ භත්තකාලෙ න භුඤ්ජෙයා, බුදාය මරෙයා, නනු ඵවං
සන්තෙපි කුලපුත්තරුපො සප්පුරිසො ඵවරුපං පිණ්ඩං න ත්වෙව සෙවෙයාති. තයිදන්ති තං ඉදං.

මහාසත්තො ආභ –

280. “න වාපි මෙ සිවලි සො අභක්ඛො, යං හොති වත්තං ගිහිනො සුනස්ස වා;
යෙ කෙචි හොගා ඉධ ධම්මලද්ධා, සබ්බො සො භක්ඛො අනවයොති චුත්තො”ති.

තත්ථ අභක්ඛොති සො පිණ්ඩපාතො මම අභක්ඛො නාම න හොති. යං හොතීති යං ගිහිනො වා සුනස්ස වා
වත්තං හොති, තං පංසුකුලං නාම අසාමිකත්තා අනවජ්ජමෙව හොති. යෙ කෙචි තස්මා අඤ්ඤොපි යෙ කෙචි ධම්මෙන
ලද්ධා හොගා, සබ්බො සො භක්ඛො. අනවයොති අනුභවයො, අනුපුනප්පුනං ඔලොකියමානොපි අවයො
පරිපුණ්ණගුණො අනවජ්ජො, අධම්මලද්ධං පන සහස්සග්ගනකම්පි ජිගුච්ඡනියමෙවාති.

ඵවං තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං කට්ඨන්තාව පුණ්ණගරද්වාරං සම්පාපුණ්ණං. තත්ථ දාරිකාසු කීළන්තිසු ඵකා කුමාරිකා
බුද්දකකුල්ලකෙන වාලුකං පජ්ජොටෙති. තස්සා ඵකස්මිං හත්ථෙ ඵකං වලයං, ඵකස්මිං ද්වෙ වලයාති. තානි
අඤ්ඤාමඤ්ඤං සධ්දිට්ඨන්ති, ඉතරං නිස්සද්දං. රාජා තං කාරණං ඤත්වා “සිවලිදෙවී මම පච්ඡන්තො වරති, ඉත්ථී ව
නාම පබ්බජිතස්ස මලං, ‘අයං පබ්බජිත්වාපි හරියං ජහිතුං න සක්කොති’ති ගරහිස්සන්ති මං. සවායං කුමාරිකා පණ්ඩිතා
භවිස්සති, සිවලිදෙවියා නිවත්තනකාරණං කට්ඨස්සති, ඉමස්සා කථං සුත්වා සිවලිදෙවිං උයොපෙස්සාමි”ති
වින්තෙත්වා ආභ –

281. “කුමාරිකෙ උපසෙනියෙ, නිව්චං නිග්ගළමණ්ඩිතෙ;
කස්මා තෙ ඵකො භුජො ජනති, ඵකො තෙ න ජනති භුජො”ති.

තත්ථ උපසෙනියෙති මාතරං උපගන්ත්වා සෙනිකෙ. නිග්ගළමණ්ඩිතෙති අගලිතමණ්ඩනෙන මණ්ඩනසිලිකෙති
වදති. ජනතීති සද්දං කරොති.

කුමාරිකා ආභ –

282. “ඉමස්මිං මෙ සමණ භත්ථෙ, පටිමුක්කා දුනිවරා;
සඩ්ඝාතා ජායතෙ සද්දො, දුතියස්සෙව සා ගති.

283. “ඉමස්මිං මෙ සමණ භත්ථෙ, පටිමුක්කො එකනිවරො;
සො අදුනියො න ජනති, මුනිභුතොව තිට්ඨති.

284. “විවාදප්පත්තො දුතියො, කෙනෙකො විවදිස්සති;
තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොචත”න්ති.

තත්ථ දුනිවරාති ද්වෙ වලයාති. සඩ්ඝාතාති සංභනනතො සධ්දිට්ඨනතොති අත්ථො. ගතීති නිබ්බන්ති. දුතියස්සෙව
හි ඵවරුපා නිබ්බන්ති හොතීති අත්ථො. සොති සො නිවරො. මුනිභුතොවාති පභීනසබ්බකිලෙසො අරියපුග්ගලො විය
තිට්ඨති. විවාදප්පත්තොති සමණ දුතියකො නාම විවාදමාපන්නො හොති, කලහං කරොති, නානාගාහං ගණ්හාති.
කෙනෙකොති එකකො පන කෙන සද්ධිං විවදිස්සති. එකත්තමුපරොචතන්ති එකිභාවො තෙ රුච්චතු. සමණා නාම

හගිනිමිපි ආදාය න වරන්ති, කිං පන ත්වං එවරුපං උත්තමරුපධරං හරියං ආදාය විවරසි, අයං තෙ අන්තරායං කර්ස්සති, ඉමං නිහරිත්වා එකකොව සමණකම්මං කරොහිති නං ඔවදති.

සො තස්සා කුමාරිකාය වචනං සුත්වා පච්චයං ලභිත්වා දෙවියා සද්ධිං කට්ඨන්තො ආහ -

285. “සුණාසි සිවලි කථා, කුමාරියා පච්චෙදිතා;
පෙසියා මං ගරහිත්ථො, දුතියස්සෙව සා ගති.

286. “අයං ද්වේධාපථො භද්දෙ, අනුචිණ්ණො පථාවිහි;
තෙසං ත්වං එකං ගණ්හාහි, අභමෙකං පුනාපරං.

287. “මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති, නාහං ‘හරියා’ති වා පුනා”ති.
තත්ථ කුමාරියා පච්චෙදිතාති කුමාරිකාය කථිතා. පෙසියාති සවාහං රජ්ජං කාරෙයාං, එසා මෙ පෙසියා වචනකාරිකා භවෙයා, ඔලොකෙනුමිපි මං න විසභෙයා. ඉදාහි පන අන්තනො පෙසියං විය ව මඤ්ඤති, “දුතියස්සෙව සා ගති”ති මං ඔවදති. අනුචිණ්ණොති අනුසඤ්චරිතො. පථාවිහිති පථිකෙහි. එකන්ති තව රුච්චනකං එකං මග්ගං ගණ්හ, අහං පන තයා ගතිතාවසෙසං අපරං ගණ්හිස්සාමි. මාවච මං ත්වන්ති සිවලි ඉතො පටියාය පුන මං “පති මෙ”ති මා අවච, අහං වා ත්වං “හරියා මෙ”ති නාවචං.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “දෙව, තුම්හෙ උත්තමා, දක්ඛණමග්ගං ගණ්හථ, අහං වාමමග්ගං ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා ථොකං ගන්ත්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං කට්ඨන්ති එකතොව නගරං පාවිසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා උපඩ්ඨගාථමාහ -

“ඉමමෙව කථයන්තා, ථුණං නගරුපාගමු”න්ති.

තත්ථ නගරුපාගමුන්ති නගරං පච්චියා.

පවිසිත්වා ව පන මහාසත්තො පිණ්ඩත්ථාය වරන්තො උසුකාරස්ස ගෙහද්වාරං පත්තො. සිවලිදෙවිපි එකමන්තං අට්ඨාසි. තස්මිං සමයෙ උසුකාරො අඬගාරකපල්ලෙ උසුං තාපෙත්වා කඤ්ජියෙන තෙමෙත්වා එකං අක්ඛිං නිමිලෙන්වා එකෙන අක්ඛිනා ඔලොකෙන්තො උජුං කරොති. තං දිස්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “සවායං පණ්ඩිතො භවිස්සති, මය්හං එකං කාරණං කට්ඨස්සති, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති. සො උපසඩ්ධකම්මිත්වා පුච්ඡති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

288. “කොට්ඨකෙ උසුකාරස්ස, භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ;
තත්තා ව සො උසුකාරො, එකං දණ්ඩං උජුං කතං;
එකඤ්ච වක්ඛුං නිග්ගය්හ, ජිම්භමෙකෙන පෙක්ඛති”ති.

තත්ථ කොට්ඨකෙති හික්ඛවෙ, සො රාජා අන්තනො භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ උසුකාරස්ස කොට්ඨකෙ අට්ඨාසි. තත්තා වාති තස්මිඤ්ච කොට්ඨකෙ. නිග්ගය්හාති නිමිලෙන්වා. ජිම්භමෙකෙනාති එකෙන අක්ඛිනා වඩ්ඪං සරං පෙක්ඛති.

අථ නං මහාසත්තො ආහ -

289. “එවං නො සාධු පස්සසි, උසුකාර සුණොහි මෙ;
යදෙකං වක්ඛුං නිග්ගය්හ, ජිම්භමෙකෙන පෙක්ඛසි”ති.

තස්සත්ථො - සම්ම උසුකාර, එවං නු ත්වං සාධු පස්සසි, යං එකං වක්ඛුං නිමිලෙන්වා එකෙන වක්ඛුනා වඩ්ඪං සරං පෙක්ඛසිති.

අථස්ස සො කට්ඨන්තො ආහ -

290. “ද්විති සමණ වක්ඛුහි, විසාලං විය බායති;
අසම්පත්වා පරමං ලිඬගං, නුජ්ඣවාය කප්පති.

291. “එකඤ්ච වක්ඛුං නිග්ගය්හ, ජිම්භමෙකෙන පෙක්ඛතො;
සම්පත්වා පරමං ලිඬගං, උජ්ඣවාය කප්පති.

292. “විවාදප්පත්තො දුතියො, කෙනෙකො විවදිස්සති;
තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොවත”න්ති.

තත්ථ විසාලං වියාති විත්ථිණ්ණං විය හුත්වා බායති. අසම්පත්වා පරමං ලිඬගන්ති පරතො වඩ්ඪකට්ඨානං අප්පත්වා. නුජ්ඣවායාති න උජ්ඣවාය. ඉදං වුත්තං හොති - විසාලෙ බායමානෙ පරතො උජ්ඣට්ඨානං වා වඩ්ඪකට්ඨානං වා න පාපුණෙයා, තස්මිං අසම්පත්තෙ අදිස්සමානෙ උජ්ඣවාය කිච්චං න කප්පති න සම්පප්පති. සම්පත්වාති වක්ඛුනා

පත්වා , දිස්වාති අත්පො. විවාදප්පත්තොති යථා දුතියෙ අක්ඛිමිති උමිමිලිතෙ ලිඛිගං න පඤ්ඤායති, වඩ්ඤායනමපි උජුකං පඤ්ඤායති, උජුට්ඨානමපි වඩ්ඤායනම පඤ්ඤායති විවාදො හොති, එවං සමණස්සපි දුතියො නාම විවාදමාපන්නො හොති, කලහං කරොති, නානාගාහං ගණ්හාති. කෙනෙකොති එකො පන කෙන සද්ධිං විවදිස්සති. එකත්තමුපරොවතන්ති එකිභාවො තෙ රුච්චතු. සමණා නාම හගිනිමපි ආදාය න වරන්ති, කිං පන ත්වං එවරුපං උත්තමරුපධරං හරියං ආදාය විවරසි. අයං තෙ අන්තරායං කරිස්සති, ඉමං නිහරිත්වා එකකොව සමණධම්මං කරොතිති සො තං ඔවදති.

එවමස්ස සො ඔවාදං දත්වා තුණ්හි අහොසි. මහාසත්තොපි පිණ්ඩාය වරිත්වා මිස්සකහත්තං සංකඩ්ඪිත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා උදකථාසුකට්ඨානෙ නිසිදිත්වා කතහත්තකිව්වො මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පත්තං ට්ටිකාය ඔසාරෙත්වා සිවලිදෙවිං ආමන්තෙත්වා ආහ -

293. “සුණාසි සිවලි කථා, උසුකාරෙන වෙදිතා;
පෙසියා මං ගරහිත්පො, දුතියස්සෙව සා ගති.

294. “අයං ද්වෙධාපපො හද්දෙ, අනුචිණ්ණො පථාචිති;
තෙසං ත්වං එකං ගණ්හාති, අහමෙකං පුනාපරං.

295. “මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති, නාහං ‘හරියා’ති වා පුනා”ති.
තත්ථ සුණාසිති සුණ, ත්වං කථා. “පෙසියා ම”න්ති ඉදං පන කුමාරිකාය ඔවාදමෙව සන්ධායාහ.

සා කිර “මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති” චුත්තාපි මහාසත්තං අනුබන්ධයෙව. රාජා නං නිවත්තෙතුං න සක්කොති. මහාජනොපි අනුබන්ධි. තතො පන අට්ඨි අවිදුරෙ හොති. මහාසත්තො නිලවනරාජිං දිස්වා තං නිවත්තෙතුකාමො හුත්වා ගච්ඡන්තොයෙව මග්ගසමීපෙ මුඤ්ජනිණං අද්දස. සො තතො ඊසිකං ලුඤ්චිත්වා “පස්සසි සිවලි, අයං ඉධ පුන සට්ඨෙතුං න සක්කා, එවමෙව පුන මය්හං තයා සද්ධිං සංවාසො නාම සට්ඨෙතුං න සක්කා”ති වත්වා ඉමං උපඩ්ඪගාට්ඨාහ

“මුඤ්ජාවෙසිකා පවාළ්භා, එකා විහර සිවලි”ති.

තත්ථ එකා විහරාති අහං එකිභාවෙන විහරිස්සාමි, ත්වමපි එකා විහරාහිති තස්සා ඔවාදමදාසි.

තං සුත්වා සිවලිදෙවි “ඉතොදානි පට්ඨාය නත්ථි මය්හං මහාජනකනරින්දෙන සද්ධිං සංවාසො”ති සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති උහොති හත්ථෙහි උරං පහරිත්වා මහාමග්ගෙ පති. මහාසත්තො තස්සා විසඤ්ඤිභාවං ඤත්වා පදං විකොපෙත්වා අරඤ්ඤං පාචිසි. අමච්චා ආගන්ත්වා තස්සා සරිරං උදකෙන සිඤ්චිත්වා හත්ථපාදෙ පරිමජ්ජිත්වා සඤ්ඤං ලභාපෙසුං. සා “තාතා, කුහිං රාජා”ති පුච්ඡි. “නනු තුමිහෙව ජානාථා”ති? “උපධාරෙට්ඨ තාතා”ති. තෙ ඉතො විතො ධාවිත්වා විචින්නාපි මහාසත්තං න පස්සිංසු. දෙවි මහාපරිදෙවං පරිදෙවිත්වා රඤ්ඤො ධීතට්ඨානෙ වෙතියං කාරෙත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා නිවන්ති. මහාසත්තොපි හිමවන්තං පච්ඡිත්වා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව පඤ්ච අභිඤ්ඤා ව, අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා පුන මනුස්සපථං නාගමි. දෙවිසි උසුකාරෙන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, කුමාරිකාය සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, මංසපරිභොගට්ඨානෙ, මිගාජිනෙන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, නාරදෙන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ වාති සබ්බට්ඨානෙසු වෙතියානි කාරෙත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා සෙනඬගපරිවුතා මිථිලං පත්වා අමිඛවනුය්‍යානෙ පුත්තස්ස අභිසෙකං කාරෙත්වා තං සෙනඬගපරිවුතං නගරං පෙසෙත්වා සයං ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථෙව උය්‍යානෙ වසන්ති කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහොසි. මහාසත්තොපි අපරිහිනජ්ඣානො හුත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සමුද්දරක්ඛිකා දෙවධිතා උප්පලවණ්ණා අහොසි, නාරදො සාරිපුත්තො, මිගාජිනො මොග්ගල්ලානො, කුමාරිකා බෙමා භික්ඛුනී, උසුකාරො ආනන්දො, සිවලිදෙවි රාහුලමාතා, දිසාචුකුමාරො රාහුලො, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, මහාජනකනරින්දො පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

[540] 3. සුවණ්ණසාමජාතකවණ්ණනා දුතියා. මහාජනකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කො නු මං උසුනා විජ්ඣති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර අට්ඨාරසකොට්ඨිභවස්ස එකස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස එකපුත්තකො අහොසි මාතාපිතුනං පියො මනාපො. සො එකදිවසං පාසාදවරගතො සිහපඤ්ජරං උග්ගොට්ඨවා වීථිං ඔලොකෙන්තො ගන්ධමාලාදිහත්ථං මහාජනං ධම්මස්සවන්ත්ථාය ජෙනවනං ගච්ඡන්තං දිස්වා “අහමිති ධම්මං සුණිස්සාමි”ති මාතාපිතරො වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදිහි ගාහාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා වත්ථහෙසජ්ජපානකාදිනි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිහි ව හගවන්තං පුපෙත්වා එකමන්තං නිසින්තො ධම්මං සුත්වා කාමෙසු ආදිනවං දිස්වා පබ්බජ්ජාය ව ආනිසංසං සල්ලක්ඛෙත්වා

පරිසරය වුවදිතය හඟවන්න පබ්බජිත යාවත්වා “මාතෘපිතෘ අනුක්‍රමයෙන් පුත්තං තපාගතා නාම න පබ්බාජෙත්ති” නි සුත්වා හඟවන්න වන්දිත්වා පුත ගෙහං ගන්නවා සභාරවෙන මාතෘපිතරො වන්දිත්වා එවමාහ – “අම්මතාතා, අහං තපාගතස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි” නි. අපස්ස මාතෘපිතරො තස්ස වචනං සුත්වා එකපුත්තකභාවෙන සත්තධා භිජ්ජමානභද්‍යා විය පුත්තසිනෙහෙන කම්පමානා එවමාහංසු “තාත පියපුත්තක, තාත කුලඬකුර, තාත නයන, තාත භද්‍ය, තාත පාණසද්දිස, තයා විනා කථං ජීවාම, තයි පට්ඨද්ධං නො ජීවිතං. මයඤ්ඤි තාත, ජරාජිණ්ණා වුඩ්ඪා මහල්ලකා, අජ්ජ වා සුචෙ වා පරසුචෙ වා මරණං පාපුණ්ණස්සාම, තස්මා මා අම්මෙ ඔහාය ගවිජ්ඣි. තාත, පබ්බජ්ජා නාම අතිදුක්කරා, සිතෙන අත්ථෙ සති උණ්හං ලහති, උණ්හෙන අත්ථෙ සති සීතං ලහති, තස්මා තාත, මා පබ්බජාමි” නි.

තං සුත්වා කුලපුත්තො දුක්ඛි දුම්මනො ඔනතසිසො පජ්ඣායන්තොව නිසීදි සත්තාහං නිරාහාරො. අපස්ස මාතෘපිතරො එවං වින්තෙසුං “සචෙ නො පුත්තො අනුක්‍රමයෙන් පුතා, අද්ධා මරිස්සති, පුත න පස්සිස්සාම, පබ්බජ්ජාය ජීවමානං පුත නං පස්සිස්සාමා” නි. වින්තෙත්වා ච පන “තාත පියපුත්තක, තං පබ්බජ්ජාය අනුජානාම, පබ්බජාමි” නි අනුජානංසු. තං සුත්වා කුලපුත්තො තුට්ඨමානසො හුත්වා අත්තනො සකලසරිරං ඔණාමෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා විහාරං ගන්නවා හඟවන්න පබ්බජිත යාවි. සත්ථා එකං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං කුමාරං පබ්බාජෙති” නි ආණාපෙසි. සො තං පබ්බාජෙසි. තස්ස පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය මහාලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති. සො ආවරියුපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා ලද්ධපසම්පදො පඤ්ච වස්සානි ධම්මං පරියාපුණ්ත්වා “අහං ඉධ ආකිණ්ණො විහරාමි, න මෙ ඉදං පතිරුප” නි විපස්සනාධුරං පුරෙකුකාමො හුත්වා උපජ්ඣායස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා උපජ්ඣායං වන්දිත්වා ජෙනවනා නික්ඛමිත්වා එකං පව්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහාසි. සො තත්ථ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ද්වාදස වස්සානි සට්ඨන්තො වායමන්තොපි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. මාතෘපිතරොපිස්ස ගවිජන්තෙ ගවිජන්තෙ කාලෙ දුග්ගතා අහෙසුං. යෙ හි තෙසං ඛෙත්තං වා වණ්ඨජ්ජං වා පයොජෙසුං, තෙ “ඉමස්මිං කුලෙ පුත්තො වා භාතා වා ඉණං වොදෙත්වා ගණ්හන්තො නාම නත්ථි” නි අත්තනො අත්තනො හත්ථගතං ගහෙත්වා යථාරුචි පලායිංසු. ගෙහෙ දාසකම්මකරාදයොපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිනි ගහෙත්වා පලායිංසු.

අපරභාගෙ ද්වෙ ජනා කපණා හුත්වා හත්ථෙ උදකසිඤ්චනම්පි අලභිත්වා ගෙහං වික්කිණ්ත්වා අසරා හුත්වා කාරුඤ්ඤභාවං පත්තා පිලොතිකං නිවාසෙත්වා කපාලහත්ථා භික්ඛාය වරිංසු. තස්මිං කාලෙ එකො භික්ඛු ජෙනවනතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තස්ස වසනට්ඨානං අගමාසි. සො තස්ස ආගන්තුකවත්තං කත්වා සුබ්බන්තින්තකාලෙ “හන්තෙ, කුතො ආගතත්ථා” නි පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනා ආගතො ආවුසො” නි වුත්තෙ සත්ථුනො වෙච මහාසාවකාදිනඤ්ච ආරොග්‍යං පුච්ඡිත්වා මාතෘපිතෘඤ්ච පවත්තිං පුච්ඡි “කිං, හන්තෙ, සාවත්ථියං අසුකස්ස නාම සෙට්ඨිකුලස්ස ආරොග්‍යං” නි? “ආවුසො, මා තස්ස කුලස්ස පවත්තිං පුච්ඡා” නි. “කිං හන්තෙ” නි. “ආවුසො, තස්ස කිර කුලස්ස එකො පුත්තො අත්ථි, සො බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො, තස්ස පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය එතං කුලං පරික්ඛිණං, ඉදානි ද්වෙ ජනා පරමකාරුඤ්ඤභාවං පත්තා භික්ඛාය වරන්ති” නි. සො තස්ස වචනං සුත්වා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි රොදිතුං ආරභි. “ආවුසො, කිං රොදසි” නි? “හන්තෙ, තෙ මය්හං මාතෘපිතරො, අහං තෙසං පුත්තො” නි. “ආවුසො, තච මාතෘපිතරො තං නිස්සාය විනාසං පත්තා, ගවිජ, තෙ පටිජග්ගාමි” නි.

සො “අහං ද්වාදස වස්සානි සට්ඨන්තො වායමන්තොපි මග්ගං වා එලං වා නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛිං, අභබ්බො භවිස්සාමි, කිං මෙ පබ්බජ්ජාය, ගිහි හුත්වා මාතෘපිතරො පොසෙත්වා දානං දත්වා සග්ගපරායණො භවිස්සාමි” නි වින්තෙත්වා අරඤ්ඤාභාවං තස්ස ථෙරස්ස නියායාදෙත්වා පුතදිවසෙ අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගවිජන්තො සාවත්ථිතො අවිදුරෙ ජෙනවනපිට්ඨිවිහාරං පාපුණ්. තත්ථ ද්වෙ මග්ගා අහෙසුං. තෙසු එකො මග්ගො ජෙනවනං ගවිජති, එකො සාවත්ථි. සො තත්ථෙව යත්වා “කිං නු බො පඨමං මාතෘපිතරො පස්සාමි, උදාහු දසබල” නි වින්තෙත්වා “මයා මාතෘපිතරො චිරං දිට්ඨපුබ්බා, ඉතො පට්ඨාය පන මෙ බුද්ධදස්සනං දුල්ලහං භවිස්සති, තස්මා අජ්ජමෙව සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා ධම්මං සුත්වා ස්වෙ පාතොව මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමි” නි සාවත්ථිමග්ගං පහාය සායන්භසමයෙ ජෙනවනං පාවිසි. තං දිවසං පන සත්ථා පව්වුසකාලෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමස්ස කුලපුත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං අද්දස. සො තස්සාගමනකාලෙ මාතුපොසකසුත්තෙන (සං. නි. 1.205) මාතෘපිතෘනං ගුණං වණ්ණෙසි. සො පන භික්ඛු පරිසපරියන්තෙ යත්වා සත්ථුස්ස ධම්මකථං සුණන්තො වින්තෙසි “අහං ගිහි හුත්වා මාතෘපිතරො පටිජග්ගිතුං සක්කොමිති වින්තෙසිං, සත්ථා පන ‘පබ්බජිතොව සමානො පටිජග්ගිතො උපකාරකො මාතෘපිතෘන’ නි වදති. සවාහං සත්ථාරං අදිස්වා ගතො, එවරුපාය පබ්බජ්ජාය පරිහිතො භවෙය්‍යං. ඉදානි පන ගිහි අහුත්වා පබ්බජිතොව සමානො මාතෘපිතරො පොසෙස්සාමි” නි.

සො සලාකග්ගං ගන්නවා සලාකහත්තඤ්චෙව සලාකයාගුඤ්ච ගණ්හිත්වා ද්වාදස වස්සානි අරඤ්ඤෙ වුත්ථන්තිබු පාරාජිකප්පත්තො විය අහොසි. සො පාතොව සාවත්ථියං පවිසිත්වා “කිං නු බො පඨමං යාගුං ගණ්හිස්සාමි, උදාහු මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමි” නි වින්තෙත්වා “කපණානං මාතෘපිතෘනං සන්තිකං තුච්ඡහත්ථෙව ගන්තුං අයුත්ත” නි වින්තෙත්වා යාගුං ගහෙත්වා එතෙසං පොරාණකගෙහද්වාරං ගතො, මාතෘපිතරොපිස්ස යාගුහික්ඛං වරිත්වා පරහිත්තිං නිස්සාය විහරන්ති. සො උපගන්ත්වා නිසින්තකෙ දිස්වා උප්පන්නසොකො අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තෙසං අවිදුරෙ අට්ඨාසි. තෙ තං දිස්වාපි න සඤ්ජානංසු. අප මාතා “භික්ඛත්ථාය ධිතො භවිස්සති” නි සඤ්ඤාය “හන්තෙ, තුම්භාකං දාතබ්බයුත්තකං නත්ථි, අතිවිජ්ජා” නි ආහ. සො තස්සා කථං සුත්වා භද්‍යපුරං සොකං ගහෙත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තත්ථෙව අට්ඨාසි. දුතියමිපි තතියමිපි “අතිවිජ්ජා” නි වුවුවමානොපි අට්ඨාසියෙව. අපස්ස පිතා මාතරං ආහ

– “ගව්‍ය, හද්දේ, ජානාහි, පුත්තො නු බො නො එසො” කි. සා උට්ඨාය උපගන්ත්වා ඔලොකෙන්ති සඤ්ජානිත්වා පාදමුලෙ පතිත්වා පරිදෙවි, පිතාපිස්ස තට්ඨ අකාසි, මහන්තං කාරුඤ්ඤං අහොසි.

සොපි මාතාපිතරො දිස්වා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො අස්සුති පවත්තෙසි. සො සොකං අධිවාසෙන්වා “අම්මතාතා, මා චිත්තයිත්ථ, අහං වො පොසෙස්සාමී” ති මාතාපිතරො අස්සාසෙන්වා යාගුං පායෙන්වා එකමන්තෙ නිසීදාපෙන්වා පුත භික්ඛං ආහරිත්වා තෙ හොපෙන්වා අත්තනො අත්ථාය භික්ඛං පරියෙසිත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පුත හත්තෙනාපුච්ඡිත්වා පච්ඡා සයං පරිභුඤ්ජති. සො තතො පට්ඨාය ඉමිනා නියාමෙන මාතාපිතරො පටිජග්ගති. අත්තනා ලද්ධානි පක්ඛිකභත්තාදීනි තෙසංයෙව දත්වා සයං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලභමානො භුඤ්ජති, අලභමානො න භුඤ්ජති, වස්සාවාසිකමිපි අඤ්ඤමිපි යං කිඤ්චි ලභිත්වා තෙසංයෙව දෙති. තෙහි පරිභුත්තං පිණ්ණපිලොතිකං ගහෙන්වා අග්ගළං දත්වා රජිත්වා සයං පරිභුඤ්ජති. භික්ඛලභනදිවසෙහි පනස්ස අලභනදිවසා බහු අහෙසුං. අපස්ස නිවාසනපාරුපනං අතිලුබ්භොති.

ඉති සො මාතාපිතරො පටිජග්ගන්තොයෙව අපරභාගෙ කිසො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගන්තො අහොසි. අථ නං සන්දිට්ඨසම්භත්තා භික්ඛු පුච්ඡිංසු “ආවුසො, පුබ්බෙ තව සරිරවණ්ණො සොහති, ඉදානි පන කිසො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගන්තො, බ්‍යාධි තෙ නු බො උප්පන්තො” ති. සො “නත්ථි මෙ, ආවුසො, බ්‍යාධි, අපිව පන පලිබොධො මෙ අත්ථි” ති තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං තෙ භික්ඛු ආහංසු “ආවුසො, භගවා සද්ධාදෙයං චිතිපාතෙතුං න දෙති, ත්වං පන සද්ධාදෙයං ගහෙන්වා ගිහිනං දදමානො අයුත්තං කරොසි” ති. සො තෙසං කථං සුත්වා ලජ්ජිතො ඔලීසි. තෙ එත්තකෙනපි අසන්තුට්ඨා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා “හත්තෙ, අසුකො නාම භික්ඛු සද්ධාදෙයං චිතිපාතෙත්වා ගිහි පොසෙති” ති සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු සද්ධාදෙයං ගහෙන්වා ගිහි පොසෙසි” ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ” ති චුත්තෙ තං කිරියං වණ්ණෙතුකාමො අත්තනො ව පුබ්බවරියං පකාසෙතුකාමො “භික්ඛු, ගිහි පොසෙන්තො කෙ පොසෙසි” ති පුච්ඡි. “මාතාපිතරො මෙ, හත්තෙ” ති චුත්තෙ සත්ථා තස්ස උස්සාහං ජනෙතුං “සාධු සාධු, භික්ඛු” ති තික්ඛත්තුං සාධුකාරං දත්වා “ත්වං මම ගතමග්ගෙ ධීතො, අහමිපි පුබ්බවරියං වරන්තො මාතාපිතරො පොසෙසි” ති ආහ. සො අස්සාසං පටිලභි. සත්ථා තාය පුබ්බවරියාය ආචිකරණත්ථං තෙහි භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිනගරතො අවිදුරෙ නදියා ඔරිමතීරෙ එකො නෙසාදගාමො අහොසි, පාරිමතීරෙ එකො නෙසාදගාමො. එකෙකස්මිං ගාමෙ පඤ්ච පඤ්ච කුලසතානි වසන්ති. ද්විසුපි ගාමෙසු ද්වෙ නෙසාදපෙට්ඨකා සභායකා අහෙසුං. තෙ දහරකාලෙයෙව කතිකවත්තං කරිංසු “සවෙ අම්හෙසු එකස්ස ධිතා හොති, එකස්ස පුත්තො හොති, තෙසං ආවාහවිවාහං කරිස්සාමා” ති. අථ ඔරිමතීරෙ ගාමපෙට්ඨකස්ස ගෙහෙ පුත්තො ජායි, ජාතක්ඛණ්ණෙයෙව දුකුලෙන පටිග්ගහිත්තා “දුකුලො” ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. ඉතරස්ස ගෙහෙ ධිතා ජායි, තස්සා පරතීරෙ ජාතත්තා “පාරිකා” ති නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි අභිරුපා පාසාදිකා අහෙසුං සුවණ්ණවණ්ණා. තෙ නෙසාදකුලෙ ජාතාපි පාණාතිපාතං නාම න කරිංසු.

අපරභාගෙ සොළසවස්සුද්දෙසිකං දුකුලකුමාරං මාතාපිතරො ආහංසු “පුත්ත, කුමාරිකං තෙ ආනයිස්සාමා” ති. සො පන බ්‍රාහ්මලොකතො ආගතො සුද්ධස්සන්තො උභො කණ්ණෙ පිට්ඨාය “න මෙ සරාවාසෙනත්ථො අම්මතාතා, මා එවරුපං අවචුත්ථා” ති වත්වා යාවතතියං චුච්චමානොපි න ඉච්ඡියෙව. පාරිකාපි මාතාපිතූහි “අම්ම, අම්මාකං සභායකස්ස පුත්තො අත්ථි, සො අභිරුපො සුවණ්ණවණ්ණො, තස්ස තං දස්සාමා” ති චුත්තා තට්ඨ වත්වා උභො කණ්ණෙ පිදහි. සාපි බ්‍රාහ්මලොකතො ආගතා සරාවාසං න ඉච්ඡී. දුකුලකුමාරො පන තස්සා රහස්සෙන සාසනං පභිණි “සවෙ පාරිකෙ මෙටුනධම්මෙන අත්ථිකා, අඤ්ඤස්ස ගෙහං ගව්ඡතු, මය්හං මෙටුනධම්මෙ ඡන්දො නත්ථි” ති. සාපි තස්ස තට්ඨ සාසනං පෙසෙසි.

අථ මාතාපිතරො තෙසං අනිච්ඡමානානඤ්ඤෙව ආවාහවිවාහං කරිංසු. තෙ උභොපි කිලෙසසමුද්දං අනොතරිත්වා ද්වෙ මහාබ්‍රහ්මානො විය එකතොව වසිංසු. දුකුලකුමාරො පන මච්ඡං වා මිගං වා න මාරෙති, අත්තමසො ආහට්ඨංසමිපි න වික්කිණාති. අථ නං මාතාපිතරො වදිංසු “තාත, ත්වං නෙසාදකුලෙ නිබ්බන්තිත්වාපි නෙව සරාවාසං ඉච්ඡසි, න පාණවධං කරොසි, කිං නාම කම්මං කරිස්සසි” ති? “අම්මතාතා, තුම්හෙසු අනුජානන්තෙසු මයං පබ්බජිස්සාමා” ති. තං සුත්වා මාතාපිතරො “තෙන හි පබ්බජ්ථා” ති ද්වෙ ජනෙ අනුජානිංසු. තෙ තුට්ඨහට්ඨා මාතාපිතරො වන්දිත්වා ගාමතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගඬිගාතීරෙන හිමවන්තං පවිසිත්වා යස්මිං යානෙ මිගසම්මතා නාම නදී හිමවන්තතො ඔතරිත්වා ගඬිගං පත්තා, තං යානං ගන්ත්වා ගඬිගං පභාය මිගසම්මතාහිමුබා අභිරුහිංසු.

තස්මිං බණ්ණෙ සක්කස්ස භවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ඔලොකෙන්තො තං කාරණං ඤාත්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙන්වා “තාත විස්සකම්ම, ද්වෙ මහාපුරිසා ගාමා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පට්ටියා, තෙසං නිවාසට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති, මිගසම්මතානදියා අඬ්ඬකොසන්තරෙ එතෙසං පණ්ණසාලඤ්ච පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ව මාපෙන්වා එහී” ති ආහ. සො “සාධු” ති සම්පට්චිත්ථවා මුගපක්ඛජාතකෙ (ජා. 2.22.1 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව සබ්බං සංවිදහිත්වා අමනාපසද්දෙ මිගපක්ඛිනො පලාපෙන්වා එකපදිකං ජඬ්ඬසමග්ගං මාපෙන්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි තං මග්ගං දිස්වා තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා තං අස්සමපදං පාපුණිංසු. දුකුලපණ්ඩිතො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දිස්වා “සක්කෙන මය්හං දින්නා” ති සක්කදත්තියභාවං ඤාත්වා සාටකං ඔමුඤ්චිත්වා රත්තවාකචිරං නිවාසෙන්වා එකං

පාරුපිත්වා අජිනවම්මං අංසෙ කත්වා ජටාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා ඉසිවෙසං ගහෙත්වා පාරිකායපි පබ්බජ්ජං අදාසි. උභොපි කාමාවචරමෙත්තං භාවෙත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙසං මෙන්තානුභාවෙන සබ්බෙපි මිගපක්ඛිනො අඤ්ඤමඤ්ඤං මෙන්තවිත්තමෙව පටිලභිංසු, න කොච්ඡ කඤ්චි විහෙයෙසි. පාරිකා තතො පට්ඨාය පාතීයං පරිභොජනීයං ආහරති, අස්සමපදං සම්මජ්ජති, සබ්බකිව්වාති කරොති. උභොපි ඵලාඵලාති ආහරිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලං පටිසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තා තත්ථ වාසං කප්පයිංසු.

සක්කො තෙසං උපට්ඨානං ආගච්ඡති. සො එකදිවසං අනුඛලොකෙන්තො “ඉමෙසං චක්ඛුති පරිභායිස්සන්ති”ති අන්තරායං දිස්වා දුකුලපණ්ඩිතං උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා ඵලමාහ – “භන්තෙ, තුම්භාකං අන්තරායො පඤ්ඤායති, පටිජග්ගනකං පුත්තං ලද්ධං වට්ටති, ලොකධම්මං පටිසෙව්වා”ති. අප්ථ නං දුකුලපණ්ඩිතො ආහ – “සක්ක, කින්නාමෙතං කටෙසි, මයං අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තාපි එතං ලොකධම්මං පුළුවකගුරුරාසිං විය ජිගුච්ඡිමිහා, ඉදාති පන අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කපං ඵවරූපං කරිස්සාමා”ති. අප්ථ සක්කො තං ආහ – “භන්තෙ, සවෙ ඵවං න කරොථ, පාරිකාය තාපසියා උතුනිකාලෙ නාහිං භත්තෙ පරාමසෙය්‍යාපා”ති. දුකුලපණ්ඩිතො “ඉදං සක්කා කාතු”න්ති සම්පට්චිඡී. සක්කො තං චන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

දුකුලපණ්ඩිතොපි තං කාරණං පාරිකාය ආවික්ඛිත්වා අස්සා උතුනිකාලෙ නාහිං භත්තෙ පරාමසි. තදා බොධිසත්තො දෙවලොකතො චට්ඨිත්වා තස්සා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසච්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි, තෙනෙවස්ස “සුවණ්ණසාමො”ති නාමං කරිංසු. පාරිකාය ඵලාඵලත්ථාය වනං ගතකාලෙ පබ්බතන්තරෙ කින්නරියො ධාතිකිව්වං කරිංසු. තෙ උභොපි බොධිසත්තං න්භාපෙත්වා පණ්ණසාලායං නිපජ්ජාපෙත්වා ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති. තස්මිං බණෙ කින්නරා කුමාරං ගහෙත්වා ගිරිකන්දරාදියු න්භාපෙත්වා පබ්බතමත්ථකං ආරුය්හ නානාපුජ්ජෙහි අලඬකරිත්වා හරිතාලමනොසිලාදිති සිලායං සංසිත්වා නලාටෙ තිලකෙ කත්වා පුන ආනෙත්වා පණ්ණසාලායං නිපජ්ජාපෙසු. පාරිකාපි ආගන්ත්වා පුත්තං ථඤ්ඤං පායෙසි. තං අපරභාගෙ වඩ්ඪිත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකම්පි අනුරක්ඛන්තා මාතාපිතරො පණ්ණසාලායං නිසිදාපෙත්වා සයමෙව වනමුලඵලාඵලත්ථාය වනං ගච්ඡන්ති. මහාසත්තො “මම මාතාපිතුනං කදාචි කොච්චෙව අන්තරායො භවෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා තෙසං ගතමග්ගං සල්ලක්ඛෙසි.

අටෙකදිවසං තෙසං වනමුලඵලාඵලං ආදාය සායන්හසමයෙ නිවත්තන්තානං අස්සමපදතො අවිදුරෙ මහාමෙසො උට්ඨති. තෙ එකං රුක්ඛමුලං පටිසිත්වා වම්මිකමත්ථකෙ අට්ඨංසු. තස්ස ව අබ්භන්තරෙ ආසිවිසො අත්ථි. තෙසං සරිරතො සෙදගන්ධමිස්සකං උදකං ඔතරිත්වා තස්ස නාසාපුටං පාවිසි. සො කුජ්ඣිත්වා නාසාවාතෙන පහරි. ද්වෙපි අන්ධා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං න පසිංසු. දුකුලපණ්ඩිතො පාරිකං ආමන්තෙත්වා “පාරිකෙ මම චක්ඛුති පරිහිනාති, අහං තං න පස්සාමි”ති ආහ. සාපි තටෙව ආහ. තෙ “නත්ථි නො ඉදාති ජීවිත”න්ති මග්ගං අපස්සන්තා පරිදෙවමානා අට්ඨංසු. “කිං පන තෙසං පුබ්බකම්ම”න්ති? තෙ කිර පුබ්බෙ වෙජ්ජකුලෙ අහෙසු. අප්ථ සො වෙජ්ජො එකස්ස මහාධනස්ස පුරිසස්ස අක්ඛිරොගං පටිජග්ගි. සො තස්ස කිඤ්චි ධනං න අදාසි. අප්ථ වෙජ්ජො කුජ්ඣිත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා හරියාය ආරොචෙත්වා “භද්දෙ, අහං තස්ස අක්ඛිරොගං පටිජග්ගාමි, ඉදාති මය්හං ධනං න දෙති, කිං කරොමා”ති ආහ. සාපි කුජ්ඣිත්වා “න නො තස්ස සන්තකෙනත්ථො, හෙසජ්ජං තස්ස එකයොගං දත්වා අක්ඛිති කාණාති කරොති”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තථා අකාසි. සො නචිරස්සෙව අන්ධො හොති. තෙසං උභින්නම්පි ඉමිනා කම්මෙන චක්ඛුති අන්ධාති ජායිංසු.

අප්ථ මහාසත්තො “මම මාතාපිතරො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමාය වෙලාය ආගච්ඡන්ති, ඉදාති තෙසං පවත්තිං න ජානාමි, පටිමග්ගං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා මග්ගං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. තෙ තස්ස සද්දං සඤ්ජානිත්වා පටිසද්දං කරිත්වා පුත්තසිනෙහෙන “තාත සුවණ්ණසාම, ඉධ පරිපන්ථො අත්ථි, මා ආගමි”ති වදිංසු. අප්ථ තෙසං “තෙන හි ඉමං ලට්ඨිකොට්ටං ගහෙත්වා මම සන්තිකං ඵලං”ති දිසලට්ඨිං අදාසි. තෙ ලට්ඨිකොට්ටං ගහෙත්වා තස්ස සන්තිකං ආගමිංසු. අප්ථ තෙ “කෙන කාරණෙන වො චක්ඛුති විතට්ඨාති”ති පුච්ඡී. අප්ථ නං මාතාපිතරො ආහංසු “තාත, මයං දෙවෙ වස්සන්තෙ ඉධ රුක්ඛමුලෙ වම්මිකමත්ථකෙ යිතා, තෙන කාරණෙනා”ති. සො මාතාපිතුනං කපං සුත්ථාව අඤ්ඤාසි “තත්ථ ආසිවිසෙන භවිතබ්බං, තෙන කුද්ධෙන නාසාවාතො විස්සට්ඨො භවිස්සති”ති. සො මාතාපිතරො දිස්වා රොදි වෙව හසි ව. අප්ථ නං තෙ පුච්ඡිංසු “කස්මා, තාත, රොදසි වෙව හසසි වා”ති? අම්මතාතා, “තුම්භාකං දහරකාලෙයෙව ඵලං චක්ඛුති විතට්ඨාති”ති රොදිං, “ඉදාති පටිජග්ගිතුං ලභිස්සාමි”ති හසි. අම්මතාතා, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, අහං වො පටිජග්ගිස්සාමිති.

සො මාතාපිතරො අස්සාසෙත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා තෙසං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු වඩ්ඪකමෙ පණ්ණසාලායං වච්චට්ඨානෙ පස්සාවට්ඨානෙ වාති සබ්බට්ඨානෙසු රජ්ජුකෙ බන්ධි, තතො පට්ඨාය තෙ අස්සමපදෙ යට්පත්වා සයං වනමුලඵලාදිති ආහරිත්වා පණ්ණසාලායං යට්පත්වා පාතොව තෙසං වසන්ට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා මාතාපිතරො චන්දිත්වා සටං ආදාය මිගසම්මතානදිං ගන්ත්වා පාතීයපරිභොජනීයං ආහරිත්වා උපට්ඨාපෙති, දන්තකට්ඨමුඛොදකාදිති දත්වා මුදුරඵලාඵලං දෙති, තෙහි භුඤ්ජිත්වා මුඛෙ වික්ඛාලිතෙ සයං බාදිත්වා මාතාපිතරො චන්දිත්වා මිගගණපරිවුතො ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පාවිසි. පබ්බතපාදෙ කින්නරපරිවාරො ඵලාඵලං ගහෙත්වා සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා සටෙන උදකං ආහරිත්වා උණ්භොදකෙන තෙසං යථාරූචි න්භාපනං පාදොධානං වා කත්වා අඬගාරකපල්ලං උපනෙත්වා භත්තපාදෙ සෙදෙත්වා තෙසං නිසින්නානං ඵලාඵලං දත්වා බාදාපෙත්වා පරියොසානෙ සයං බාදිත්වා සෙසකං යට්පෙසි. ඉමිනා නියාමෙනෙව මාතාපිතරො පටිජග්ගි.

තස්මිං සමයෙ ඛාරාණසියං පිළියක්කො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. සො මිගමංසලොහෙන මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙන්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො හිමවන්නං පටිසිත්වා මිගෙ වධිත්වා මංසං බාදන්නො මිගසම්මතානදිං පත්වා අනුපුබ්බෙන සාමස්ස පාතියග්ගහණාතිත්ථං සම්පන්නො මිගපදවලඤ්ජං දිස්වා මණ්ඩණ්ණාහි සාබාහි කොට්ඨකං කත්වා ධනුං ආදාය විසජිතං සරං සන්නතිත්වා නිලිනොව අවජී. මහාසන්නොපි සායන්හසමයෙ ඵලාඵලං ආහරිත්වා අස්සමපදෙ යපෙන්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා “පාතියං ආහරිස්සාමි”ති සංගහෙන්වා මිගගණපරිවුතො ද්වෙපි මිගෙ ඵකතො කත්වා තෙසං පිට්ඨියං පාතියසංගං යපෙන්වා හත්ථෙන ගහෙන්වා නදීතිත්ථං අගමාසි. රාජා කොට්ඨකෙ යිතොව තං තථා ආගච්ඡන්නං දිස්වා “මයා ඵත්තකං කාලං ඵචං විවරන්නෙනපි මනුස්සො නාම න දිට්ඨපුබ්බො, දෙවො නු ඛො ඵස නාගො නු ඛො, සවෙ පනාහං ඵතං උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡිස්සාමි. දෙවො වෙ හවිස්සති, ආකාසං උප්පතිස්සති. නාගො වෙ, භූමියං පටිසිස්සති. න ඛො පනාහං සබ්බකාලං හිමවන්නෙයෙව විවරිස්සාමි, ඛාරාණසියං ගම්ස්සාමි. තත්ත්මං පුච්ඡිස්සන්ති ‘අපි නු ඛො තෙ, මහාරාජ, හිමවන්නෙ වසන්නෙන කිඤ්චි අජරියං දිට්ඨපුබ්බො’න්ති? තත්ත්මං ‘ඵවරුපො මෙ සන්නො දිට්ඨපුබ්බො’ති වක්කාමි. ‘කො නාමෙසො’ති චුත්තෙ සවෙ ‘න ජානාමි’ති වක්කාමි, අප්ගරහිස්සන්ති මං, තස්මා ඵතං විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්නෙසි.

අප් තෙසු මිගෙසු පයමමෙව ඔතරිත්වා පාතියං පිටිත්වා උත්තිණ්ණෙසු ඛොධසන්නො උග්ගහිතවන්නො මහාථෙරො විය සණ්ඨකං ඔතරිත්වා පස්සද්ධරුපො පච්චුත්තරිත්වා රත්තවාකචිරං නිවාසෙන්වා ඵකං පාරුජිත්වා අජිතවම්මං අංසෙ කත්වා පාතියසංගං උක්ඛිපිත්වා උදකං පුඤ්ඡිත්වා වාමඅංසකුටෙ යපෙසි. තස්මිං කාලෙ “ඉදානි විජ්ඣිතුං සමයො”ති රාජා විසජිතං සරං උක්ඛිපිත්වා මහාසන්නං දක්ඛිණපස්සෙ විජ්ඣාමි, සරො වාමපස්සෙන නික්ඛමි. තස්ස විද්ධිභාවං ඤාත්වා මිගගණා භිතා පලායිංසු. සුවණ්ණසාමපණ්ඩිතො පන විද්ධොපි පාතියසංගං යථා වා තථා වා අනවසුම්භිත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙන්වා සණ්ඨකං ඔතාරත්වා වාලුකං වියුහිත්වා යපෙන්වා දිසං වචත්ථපෙන්වා මාතාපිතූනං වසනට්ඨානදිසාභාගෙන සීසං කත්වා රජතපට්ටවණ්ණාය වාලුකාය සුවණ්ණපට්මා විය නිපජ්ජිත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙන්වා “ඉමස්මිං හිමවන්තප්පදෙසෙ මම වෙරි නාම නත්ථි, මය්හං මාතාපිතූනඤ්ච වෙරි නාම නත්ථි”ති මුඛෙන ලොහිතං ඡඩ්ඛෙත්වා රාජානං අදිස්වාප පයමං ගාථමාහ –

296. “කො නු මං උසුනා විජ්ඣාමි, පමත්තං උදහාරකං;
ඛත්තියො බ්‍රාහ්මණො වෙස්සො, කො මං විද්ධා නිලියසි”ති.

තත්ථ පමත්තන්ති මෙත්තාභාවනාය අනුපට්ඨිතසතිං. ඉදඤ්චි සො සන්ධාය තස්මිං බණෙ අත්තානං පමත්තං නාම අකාසි. විද්ධාති විජ්ඣිත්වා.

ඵවඤ්ච පන වත්වා පුන අත්තනො සරිරමංසස්ස අභක්ඛසම්මතභාවං දස්සෙතුං දුතියං ගාථමාහ –

297. “න මෙ මංසානි ඛජ්ජානි, වම්මෙනත්ථො න විජ්ජති;
අප් කෙන නු වණ්ණෙන, විද්ධෙය්‍යං මං අමඤ්ඤාමා”ති.

දුතියගාථං වත්වා තමෙව නාමාදිවසෙන පුච්ඡන්තො ආහ –

298. “කො වා ත්ථං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං මං විද්ධා නිලියසි”ති.

තත්ථ අමඤ්ඤාමාති අයං පුරිසො කෙන කාරණෙන මං විජ්ඣිතඛිඛන්ති අමඤ්ඤිත්ථාති අත්ථො.

ඵවඤ්ච පන වත්වා තුණ්චි අහොසි. තං සුත්වා රාජා “අයං මයා විසජිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣිත්වා පාතිතොපි නෙව මං අක්කොසති න පරිභාසති, මම හදයං සම්බාහන්නො විය පියවචනෙන සමුදාවරති, ගච්ඡිස්සාමස්ස සන්නික”න්ති වින්නෙත්වා ගන්ත්වා තස්ස සන්නිකෙ යිතොව ද්වෙ ගාථා අභාසි –

299. “රාජාහමස්මි කාසිනං, පිළියක්කොති මං විදු;
ලොභා රට්ඨං පහිත්වාන, මිගමෙසං වරාමහං.

300. “ඉස්සත්ථෙව වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
නාගොපි මෙ න මුච්චෙය්‍ය, ආගතො උසුපාතන”න්ති.

තත්ථ රාජාහමස්මිති ඵචං කිරස්ස විතක්කො අහොසි “දෙවාපි නාගාපි මනුස්සභාසාය කථෙන්නියෙව, අහමෙනං දෙවොති වා නාගොති වා මනුස්සොති වා න ජානාමි. සවෙ කුප්ඤ්ඤාය, නාසෙය්‍ය මං, ‘රාජා’ති චුත්තෙ පන අභායන්නො නාම නත්ථි”ති. තස්මා අත්තනො රාජභාවං ජානාපෙතුං පයමං “රාජාහමස්මි”ති ආහ. ලොභාති මිගමංසලොහෙන. මිගමෙසන්ති මිගං ඵසන්නො. වරාමහන්ති වරාමි අහං. දුතියං ගාථං පන අත්තනො බලං දීපෙතුකාමො ඵවමාහ. තත්ථ ඉස්සත්ථෙති ධනුසිප්පෙ. දළ්භධම්මොති දළ්භධනුං සහස්සත්ථාමධනුං ඔරොපෙතුඤ්ච ආරොපෙතුඤ්ච සමත්ථො.

ඉති රාජා අත්තනො බලං වණ්ණෙත්වා තස්ස නාමගොත්තං පුච්ඡන්තො ආහ –

301. “කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං;
පිතුනො අත්තනො වාපි, නාමගොත්තං පවෙදයා”ති.

තත්ථ පවෙදයාති කථය.

තං සුත්වා මහාසත්තො “සවාහං ‘දෙවනාගකින්නරඛත්තියාදිසු අඤ්ඤතරොහමස්මි’ති කථෙයාං, සද්දහෙයොව එස, සච්චමෙව පනස්ස කථෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා එවමාහ —

302. “නෙසාදපුත්තො භද්දන්තෙ, සාමො ඉති මං ඤාතයො;
ආමන්තයිංසු ජීවන්තං, ස්වජ්ජෙවාහං ගතො සයෙ.

303. “විද්ධොස්මි පුටුසල්ලෙන, සවිසෙන යථා මිගො;
සකම්හි ලොහිතෙ රාජ, පස්ස සෙමි පරිජ්ඣතො.

304. “පට්ඨාමගතං සල්ලං, පස්ස ධම්මාමි ලොහිතං;
ආතුරො ත්‍යානුපුච්ඡාමි, කිං මං විද්ධා නිලියසි.

305. “අජිනම්හි භඤ්ඤතෙ දීපි, නාගො දන්තෙහි භඤ්ඤතෙ;
අථ කෙන නු චණ්ණෙන, විද්ධෙයාං මං අමඤ්ඤපා”ති.

තත්ථ ජීවන්තන්ති මං ඉතො පුබ්බෙ ජීවමානං “එහි සාම, යාහි සාමා”ති ඤාතයො ආමන්තයිංසු. ස්වජ්ජෙවාහං ගතොති සො අහං අජ්ජ එවං ගතො මරණමුබ්බෙ සම්පත්තො, පට්ඨොති අත්ථො . සයෙති සයාමි. පරිජ්ඣතොති නිමුග්ගො. පට්ඨාමගතන්ති දක්ඛිණපස්සෙන පටිසිත්වා වාමපස්සෙන නිග්ගතන්ති අත්ථො. පස්සාති ඔලොකෙහි මං. ධම්මාමිති නිට්ඨුභාමි, ඉදං සො සතිං පට්ඨුපට්ඨාපෙත්වා අවිකම්පමානොව ලොහිතං මුබ්බෙන ජඩ්ඛෙත්වා ආහ. ආතුරො ත්‍යානුපුච්ඡාමි”ති බාල්හගිලානො හුත්වා අහං තං අනුපුච්ඡාමි. නිලියසිති එතස්මිං වනගුම්බෙ නිලිනො අවිජ්ජි. විද්ධෙයාන්ති විජ්ඣිතබ්බං. අමඤ්ඤපාති අමඤ්ඤත්ථ.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා යථාභූතං අනාවික්ඛිත්වා මුසාවාදං කථෙන්නො ආහ —

306. “මිගො උපට්ඨිතො ආසි, ආගතො උසුපාතනං;
තං දිස්වා උබ්බිජී සාම, තෙන කොධො මමාවිසී”ති.

තත්ථ ආවිසීති අජ්ඣොත්ථරි. තෙන කාරණෙන මෙ කොධො උජ්ජන්නොති දීපෙති.

අථ තං මහාසත්තො “කිං වදෙසි, මහාරාජ, ඉමස්මිං හිමවන්තෙ මං දිස්වා පලායනම්ගො නාම නත්ථි”ති වත්වා ආහ —

307. “යතො සරාමි අත්තානං, යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤතං;
න මං මිගා උත්තසන්නි, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි.

308. “යතො නිධිං පරිහරිං, යතො පත්තොස්මි යොබ්බතං;
න මං මිගා උත්තසන්නි, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි.

309. “භීරු කම්පුරිසා රාජ, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
සම්මොදමානා ගච්ඡාම, පබ්බතානි වනානි ව.

310. “න මං මිගා උත්තසන්නි, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි;
අථ කෙන නු චණ්ණෙන, උත්තසන්නි මිගා මම”න්ති.

තත්ථ න මං මිගාති හො මහාරාජ, යතො කාලතො පට්ඨාය අහං අත්තානං සරාමි, යතො කාලතො පට්ඨාය අහං විඤ්ඤභාවං පත්තො අස්මි භවාමි, තතො කාලතො පට්ඨාය මං දිස්වා මිගා නාම න උත්තසන්නි. සාපදානිපිති වාළුම්ගාපි. යතො නිධන්ති යතො කාලතො පට්ඨාය අහං වාකචීරං පරිහරිං. භීරු කම්පුරිසාති මහාරාජ, මිගා තාව නිට්ඨන්තු, කම්පුරිසා නාම අතිභීරුකා හොන්ති. යෙ ඉමස්මිං ගන්ධමාදනපබ්බතෙ විහරන්ති, තෙපි මං දිස්වා න උත්තසන්නි, අථ බො මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා ගච්ඡාම. උත්තසන්නි මිගා මමන්ති මමං දිස්වා මිගා උත්තසෙය්‍යං, කෙන කාරණෙන ත්වං මං සද්දහාපෙස්සසිති දීපෙති.

තං සුත්වා රාජා “මයා ඉමං නිරපරාධං විජ්ඣිත්වා මුසාවාදො කට්ඨො, සච්චමෙව කථයිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ —

311. “න තං තස මිගො සාම, කිං තාහං අලිකං භණ්ණෙ;
කොධලොභාහිභූතාහං, උසුං තෙ තං අවස්සජී”න්ති.

තත්ථ න තං තසාති න තං දිස්වා මිගො තස, න භිතොති අත්ථො. කිං තාහන්ති කිං තෙ එවං කල්‍යාණදස්සනස්ස සන්තිකෙ අහං අලිකං හණ්සස්සාමි . කොධලොභාභිභූතාහන්ති කොධෙන ව ලොභෙන ව අභිභූතො හුත්වා අහං. සො හි පයමමෙව මිගෙසු උප්පන්නෙන කොධෙන “මිගෙ විජ්ඣිස්සාමි”ති ධනුං ආරොපෙත්වා යීතො පච්ඡා බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස දෙවතාදිසු අඤ්ඤතරභාවං අජානන්තො “පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති ලොභං උප්පාදෙසි, තස්මා එවමාහ.

එවඤ්ඤා පන වත්වා “නායං සුචණ්ණසාමො ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ එකකොව වසිස්සති, ඤාතකෙහිපිස්ස භවිතබ්බං, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා ඉතරං ගාථමාහ –

312. “කුතො නු සාම ආගම්ම, කස්ස වා පභිතො තුවං;
‘උදහාරො නදිං ගච්ඡ’, ආගතො මිගසම්මත”න්ති.

තත්ථ සාමාති මහාසත්තං ආලපති. ආගම්මාති කුතො දෙසා ඉමං වනං ආගමිත්වා “අම්භාකං උදහාරො උදකං ආහරිතුං නදිං ගච්ඡා”ති කස්ස වා පභිතොකෙන පුග්ගලෙන පෙසිතො හුත්වා තුවං ඉමං මිගසම්මතං ආගතොති අත්ථො.

සො තස්ස කථං සුත්වා මහන්තං දුක්ඛවෙදනං අධිවාසෙත්වා මුඛෙන ලොභිතං ඡඩ්ඛෙත්වා ගාථමාහ –

313. “අන්ධා මාතාපිතා මය්හං, තෙ භරාමි බ්‍රහාවනෙ;
තෙසාහං උදකාහාරො, ආගතො මිගසම්මත”න්ති.

තත්ථ භරාමිති මූලඵලාදීනි ආහරිත්වා පොසෙමි.

එවඤ්ඤා පන වත්වා මහාසත්තො මාතාපිතරො ආරබ්භ විලපන්නො ආහ –

314. “අත්ථි තෙසං උසාමත්තං, අථ සාහස්ස ජීවිතං;
උදකස්ස අලාභෙන, මඤ්ඤෙ අන්ධා මරිස්සරෙ.

315. “න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, ලබ්භා හි පුමුනා ඉදං;
යඤ්ඤ අම්මං න පස්සාමි, තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

316. “න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, ලබ්භා හි පුමුනා ඉදං;
යඤ්ඤ තාතං න පස්සාමි, තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

317. “සා නුන කපණො අම්මා, විරරත්තාය රුච්ඡති;
අඬ්ඬරත්තෙව රත්තෙ වා, නදීව අවසුච්ඡති.

318. “සො නුන කපණො තාතො, විරරත්තාය රුච්ඡති;
අඬ්ඬරත්තෙව රත්තෙ වා, නදීව අවසුච්ඡති.

319. “උට්ඨානපාදවරියාය, පාදසම්බාහනස්ස ව;
සාම තාතවිලපන්නා, භිණ්ඩිස්සන්ති බ්‍රහාවනෙ.

320. ඉදම්පි දුතියං සල්ලං, කම්පෙති හදයං මමං;
යඤ්ඤ අන්ධෙ න පස්සාමි, මඤ්ඤෙ භිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ උසාමත්තන්ති භොජනමත්තං. “උසා”ති හි භොජනස්ස නාමං තස්ස ව අත්ථිතාය. සාහස්ස ජීවිතන්ති ඡදිවසමත්තං ජීවිතන්ති අත්ථො. ඉදං ආහරිත්වා යපිතං ඵලාඵලං සන්ධායාහ . අථ වා උසාති උස්මා. තෙනෙනං දස්සෙති – තෙසං සරීරෙ උස්මාමත්තං අත්ථි, අථ මයා ආහතෙන ඵලාඵලෙන සාහස්ස ජීවිතං අත්ථිති. මරිස්සරෙති මරිස්සන්තිති මඤ්ඤාමි. පුමුනාති පුරිසෙන, එවරුපඤ්ඤි දුක්ඛං පුරිසෙන ලභිතබ්බමෙවාති අත්ථො. විරරත්තාය රුච්ඡතිති විරරත්තං රොදිස්සති. අඬ්ඬරත්තෙ වාති මජ්ඣිමරත්තෙ වා. රත්තෙ වාති පච්ඡිමරත්තෙ වා. අවසුච්ඡතිති කුන්තදී විය සුස්සිස්සතිති අත්ථො. උට්ඨානපාදවරියායාති මහාරාජ, අහං රත්තිමිපි දිවාපි ද්වෙ තයො වාරෙ උට්ඨාය අත්තනො උට්ඨානවිරියෙන තෙසං පාදවරියං කරොමි, හත්ථපාදෙ සම්බාහාමි, ඉදානි මං අදිස්වා මමත්ථාය තෙ පරිභිනවක්ඛුකා “සාමතාතා”ති විලපන්නා කණ්ටකෙහි විජ්ඣියමානා විය ඉමස්මිං වනප්පදෙසෙ භිණ්ඩිස්සන්ති විචරිස්සන්තිති අත්ථො. දුතියං සල්ලන්ති පයමවිද්ධිවිසපිතසල්ලතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන දුක්ඛතරං ඉදං දුතියං තෙසං අදස්සනසොකසල්ලං.

රාජා තස්ස විලාපං සුත්වා “අයං අවිචන්තං බ්‍රහ්මචාරී ධම්මෙ යීතො මාතාපිතරො භරති, ඉදානි එවං දුක්ඛජ්ජත්තොපි තෙසංයෙව විලපති, එවං ගුණසම්පන්නො නාම මයා අපරාධො කතො, කථං නු බො ඉමං සමස්සාසෙය්‍යා”න්ති චිත්තෙන්වා “නිරයෙ පච්චනකාලෙ රජ්ජං කිං කරිස්සති, ඉමිනා පටිජග්ගිතනියාමෙනෙවස්ස මාතාපිතරො පටිජග්ගිස්සාමි, ඉමස්ස මරණම්පි අමරණං විය භවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා ආහ –

321. “මා බාළිඟ පරිදෙවෙයි, සාම කලාණදස්සන;
අභං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.
322. “ඉස්සත්තේ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
අභං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.
323. “මිගානං විසාසමත්තෙසං, වනමුලඵලානි ව;
අභං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.
324. “කතමං තං වනං සාම, යත්ථ මාතාපිතා තව;
අභං තෙ තථා හරිස්සං, යථා තෙ අභරි තුව”න්ති.

තත්ථ හරිස්සං තෙති තෙ තව මාතාපිතරො හරිස්සාමි. මිගානන්ති සීභාදීනං මිගානං විසාසං අන්වෙසන්තො. ඉදං සො “ඉස්සත්තේ වස්මි කුසලොති ථුලථුලෙ මිගෙ වධිත්වා මධුරමංසෙන තව මාතාපිතරො හරිස්සාමි”ති වත්වා “මා, මහාරාජ, අමිහෙ නිස්සාය පාණවධං කරි”ති චුත්තෙ ඵවමාහ. යථා තෙති යථා ත්වං තෙ අභරි, තථෙවාහමිපි හරිස්සාමිති.

අථස්ස මහාසත්තො “සාධු, මහාරාජ, තෙන හි මෙ මාතාපිතරො හරස්සු”ති වත්වා මග්ගං ආචික්ඛන්තො ආහ —

325. “අයං එකපදී රාජ, යොයං උස්සීසකෙ මම;
ඉතො ගන්ත්වා අඩ්ඨකොසං, තත්ථ නෙසං අගාරකං;
යත්ථ මාතාපිතා මය්හං, තෙ හරස්සු ඉතො ගතො”ති.

තත්ථ එකපදීති එකපදමග්ගො. උස්සීසකෙති යො එස මම මත්ථකට්ඨානෙ. අඩ්ඨකොසන්ති අඩ්ඨකොසන්තරෙ.

ඵවං සො තස්ස මග්ගං ආචික්ඛන්වා මාතාපිතුසු බලවසිනෙහෙන තථාරූපං වෙදනං අධිවාසෙත්වා තෙසං හරණත්ථාය අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යාවන්තො පුන ඵවමාහ —

326. “නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඨන;
අන්ධා මාතාපිතා මය්හං, තෙ හරස්සු බ්‍රහාවනෙ.
327. “අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි, කාසිරාජ නමත්ථු තෙ;
මාතරං පිතරං මය්හං, චුත්තො වජ්ජාසි වන්දන”න්ති.

තත්ථ චුත්තො වජ්ජාසීති “පුත්තො වො සුවණ්ණසාමො නදීතීරෙවිසපිතෙන සල්ලෙන විද්ධො රජතපට්ඨසදිසෙ වාලුකාපුලිනෙ දක්ඛිණපස්සෙන නිපන්තො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ තුම්භාකං පාදෙ වන්දති”ති ඵවං මහාරාජ, මයා චුත්තො හුත්වා මාතාපිතුනං මෙ වන්දනං වදෙය්‍යාසීති අත්ථො.

රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. මහාසත්තොපි මාතාපිතුනං වන්දනං පෙසෙත්වා විසඤ්ඤිතං පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

328. “ඉදං වත්ථාන සො සාමො, යුවා කලාණදස්සනො;
මුච්ඡිතො විසවෙගෙන, විසඤ්ඤී සමපජ්ජථා”ති.

තත්ථ සමපජ්ජථාති විසඤ්ඤී ජානො.

සො හි හෙට්ඨා එත්තකං කට්ඨන්තො නිරස්සාසො විය අහොසි. ඉදානි පනස්ස විසවෙගෙන මද්දිතා භවඬගචිත්තසන්තති හදයරූපං නිස්සාය පවත්ති, කථා පච්ඡිජ්ජි, මුඛං පිහිනං, අක්ඛිනි නිමිලිතානි, හත්ථපාදා ථද්ධභාවං පත්තා, සකලසරීරං ලොහිතෙන මක්ඛිතං. රාජා “අයං ඉදානෙව මයා සද්ධිං කට්ඨෙ, කිං නු ඛො”ති තස්ස අස්සාසපස්සාසෙ උපධාරෙසි. තෙ පන නිරුද්ධා, සරීරං ථද්ධං ජානං. සො තං දිස්වා “නිරුද්ධො දානි සාමො”ති සොකං සද්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උභො හත්තේ මත්ථකෙ යපෙත්වා මහාසද්දෙන පරිදෙවි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

329. “ස රාජා පරිදෙවෙසි, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්ඤිතං;
අජරාමරොහං ආසිං, අජ්ජෙනං ඤාමි නො පුරෙ;
සාමං කාලඬිකතං දිස්වා, නත්ථි මච්චුස්ස නාගමො.
330. “යස්සු මං පටිමන්තෙති, සවිසෙන සමජ්ජිතො;
ස්වජ්ජ ඵවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසති.
331. “නිරයං නුන ගච්ඡාමි, එත්ථ මෙ නත්ථි සංසයො;
තදා හි පකතං පාපං, චිරරත්තාය කිඛිබ්බං.

332. “භවන්ති තස්ස චත්තාරො, ගාමෙ කිබ්බිසකාරකො;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සමිහි, කො මං චත්තුමරහති.

333. “සාරයන්ති හි කම්මානි, ගාමෙ සංගච්ඡ මාණවා;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සමිහි, කො නු මං සාරයිස්සති”ති.

තත්ථ ආසින්නි අහං එත්තකං කාලං අපරාමරොමිහිති සඤ්ඤී අහොසිං. අප්පෙතන්ති අප්ප අහං ඉමං සාමං කාලකතං දිස්වා මමඤ්ඤෙව අඤ්ඤෙසඤ්ඤා නත්ථි මච්චුස්ස නාගමොති තං මච්චුස්ස ආගමනං අප්ප ජානාමි, ඉතො පුබ්බෙ න ජානාමිති විලපති. ස්වප්ප එවං ගතෙ කාලෙති යො සවිසෙන සල්ලෙන සමප්පිතො ඉදානෙව මං පටිමන්තෙති, සො අප්ප එවං ගතෙ කාලෙ එවං මරණකාලෙ සම්පත්තෙ කිඤ්ච අප්පමත්තකම්පි න භාසති. තදා හීති තස්මිං බණෙ සාමං විජ්ඣාන්තෙන මයා පාපං කතං. විරරත්තාය කිබ්බිසන්ති තං පන විරරත්තං විපච්චනසමත්ථං දාරුණං ඵරුසං.

තස්සාති තස්ස ඵරුපං පාපකම්මං කත්වා විවරන්තස්ස. චත්තාරොති නින්දිතාරො භවන්ති “කුහිං ගාමෙ කින්නි කිබ්බිසකාරකො”ති. ඉමස්මිං පන අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සමිහි කො මං චත්තුමරහති, සවෙ හි භවෙය්‍යා, වදෙය්‍යාති විලපති. සාරයන්ති ගාමෙ වා නිගමාදිසු වා සංගච්ඡ මාණවා තත්ථ තත්ථ බහු පුරිසා සන්නිපතිත්වා “අම්හො පුරිසසාතක, දාරුණං තෙ කම්මං කතං, අසුකදණ්ඩං පත්තො නාම ත්ව”න්ති එවං කම්මානි සාරොන්ති වොදෙන්ති. ඉමස්මිං පන නිම්මනුස්සෙ අරඤ්ඤෙ මං කො සාරයිස්සතිති අත්තානං වොදෙන්තො විලපති.

තදා බහුසුන්දරී නාම දෙවධිතා ගන්ධමාදනවාසිති මහාසත්තස්ස සත්තමෙ අත්තභාවෙ මාතුභුතපුබ්බා. සා පුත්තසිනෙහෙන බොධිසත්තං නිව්චං ආවජ්ජෙති, තං දිවසං පන දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානා න තං ආවජ්ජෙති. “දෙවසමාගමං ගතා”තිපි වදන්තියෙව. සා තස්ස විසඤ්ඤාභුතකාලෙ “කිං නු බො මෙ පුත්තස්ස පවත්ති”ති ආවජ්ජමානා අද්දස “අයං පිළියක්බො නාම රාජා මම පුත්තං විසපිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣාන්වා මිගසම්මතානදීතිරෙ වාලුකාපුලිනෙ සාතෙත්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවති. සවාහං න ගම්ස්සාමි, මම පුත්තො සුවණ්ණසාමො එත්ථෙව මරිස්සති, රඤ්ඤොපි හදයං ඵලිස්සති, සාමස්ස මාතෘපිතරොපි නිරාභාරා පානියම්පි අලභන්තා සුස්සිත්වා මරිස්සන්ති. මයි පන ගතාය රාජා පානියසංචං ආදාය තස්ස මාතෘපිතූනං සන්නිකං ගම්ස්සති, ගන්ත්වා ව පන “පුත්තො වො මයා හතො”ති කථෙස්සති. එවඤ්ච වත්වා තෙසං වචනං සුත්වා තෙ පුත්තස්ස සන්නිකං ආනයිස්සති. අථ බො තෙ ව අභඤ්ච සච්චකිරියං කරිස්සාම, සච්චබලෙන සාමස්ස විසං විනස්සිස්සති. එවං මෙ පුත්තො ජීවිතං ලභිස්සති, මාතෘපිතරො ව චක්ඛුති ලභිස්සන්ති, රාජා ව සාමස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා නගරං ගන්ත්වා මහාදානං දත්වා සග්ගපරායණො භවිස්සති, තස්මා ගච්ඡාමහං තත්ථා”ති. සා ගන්ත්වා මිගසම්මතානදීතිරෙ අදිස්සමානෙන කායෙන ආකාසෙ යත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං කථෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

334. “සා දෙවතා අන්තරහිතා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
රඤ්ඤොව අනුකම්පාය, ඉමා ගාථා අභාසථ.

335. “ආගුං කිර මහාරාජ, අකරි කම්මදුක්කථං;
අදුසකා පිතාපුත්තා, තයො එකුසුනා හතා.

336. “එහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා තෙ සුගති සියා;
ධම්මෙනන්ධෙ වනෙ පොස, මඤ්ඤෙහං සුගති තයා”ති.

තත්ථ රඤ්ඤොවාති රඤ්ඤොයෙව. ආගුං කිරාති මහාරාජ, ත්වං මහාපරාධං මහාපාපං අකරි. දුක්කථන්ති යං කතං දුක්කථං හොති, තං ලාමකකම්මං අකරි. අදුසකාති නිද්දොසා. පිතාපුත්තාති මාතා ව පිතා ව පුත්තො ව ඉමෙ තයො ජනා එකඋසුනා හතා. තස්මිඤ්ච හතෙ තප්පට්ඨද්ධා තස්ස මාතෘපිතරොපි හතාව හොන්ති. අනුසික්ඛාමිති සික්ඛාපෙම් අනුසාසාමි. පොසාති සාමස්ස යානෙ යත්වා සිනෙහං පච්චුපට්ඨාපෙන්වා සාමො විය තෙ උභො අන්ධෙ පොසෙහි. මඤ්ඤෙහං සුගති තයාති එවං තයා සුගතියෙව ගන්තබ්බා භවිස්සතිති අහං මඤ්ඤාමි.

සො දෙවතාය වචනං සුත්වා “අහං කිර තස්ස මාතෘපිතරො පොසෙත්වා සග්ගං ගම්ස්සාමි”ති සද්දහිත්වා “කිං මෙ රජ්ජෙන, තෙයෙව පොසෙස්සාමි”ති දළ්භං අධිට්ඨාය බලවපරිදෙවං පරිදෙවන්තො සොකං තනුකං කත්වා “සුවණ්ණසාමො මතො භවිස්සති”ති නානාපුප්ඵෙති තස්ස සරිරං පූජෙන්වා උදකෙන සිඤ්චත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා වතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තෙන පුරිතං උදකසංචං ආදාය දොමනස්සප්පත්තො දක්ඛිණදිසාහිමුබ්බො අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

337. “ස රාජා පරිදෙවිත්වා, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්ඤිතං;
උදකකුම්භමාදාය, පක්කාමි දක්ඛිණාමුබ්බො”ති.

පකතියාපි මහාථාමො රාජා පානියසංචං ආදාය ගච්ඡන්තො අස්සමපදං කොට්ටෙන්තො විය පච්චිත්වා දුකුලපණ්ඩිතස්ස පණ්ණසාලාද්ධාරං සම්පාපුණි. දුකුලපණ්ඩිතො අන්තො නිසින්තොව තස්ස පදසද්දං සුත්වා “නායං සාමස්ස පදසද්දො, කස්ස නු බො”ති පුච්ඡන්තො ගාථාද්වයමාහ –

338. “කස්ස නු එසො පදසද්දො, මනුස්සස්සෙව ආගතො;
නෙසො සාමස්ස නිග්ඝොසො, කො නු ත්වමසි මාරිස.

339. “සන්තඤ්ඤි සාමො චජති, සන්තං පාදානි නෙයති;
නෙසො සාමස්ස නිග්ඝොසො, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති.

තත්ථ මනුස්සස්සෙවාති නායං සීහබ්‍යග්ගදීපියක්ඛනාගකින්නරානං, ආගච්ඡතො පන මනුස්සස්සෙවායං පදසද්දො, නෙසො සාමස්සාති. සන්තං භීති උපසමයුත්තං එව. චජතීති වඩ්ඤමති. නෙයතීති පතිට්ඨාපෙති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං අත්තනො රාජභාවං අකථෙත්වා ‘මයා තුම්භාකං පුත්තො මාරිතො’ති වක්ඛාමි, ඉමෙ කුප්ඤ්ඤිත්වා මයා සද්ධිං ඵරුසං කථෙස්සන්ති. එවං මෙ තෙසු කොධො උප්පජ්ජිස්සති, අථ නෙ විහෙයෙස්සාමි, තං මම අකුසලං භවිස්සති, ‘රාජා’ති පන වුත්තෙ අභායන්තා නාම නත්ථි, තස්මා රාජභාවං තාව කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතියමාළුකෙ පාතියසංගං යපෙත්වා පණ්ණසාලාද්වාරෙ යත්වා ආහ –

340. “රාජාහමස්මි කාසීනං, පිළියක්ඛෙති මං විදු;
ලොභා රට්ඨං පහිත්වාන, මීගමෙසං වරාමහං.

341. “ඉස්සත්ථෙ චස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
නාගොපි මෙ න මුච්චෙය්‍ය, ආගතො උසුපානන”න්ති.

දුකුලපණ්ඩිතොපි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ –

342. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යං ඉධත්ථි පච්චෙය්‍ය.

343. “තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
එලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

344. “ඉදම්පි පාතියං සීතං, ආහතං ගිරිගඛහරා;
තතො පිච මහාරාජ, සචෙ ත්වං අභිකඩ්ඛසී”ති;

තස්සත්ථො සන්තිගුම්ඛජාතකෙ (ජා. 1.15.159 ආදයො) කථිතො. ඉධ පන “ගිරිගඛහරා”ති මීගසම්මතං සන්ධාය වුත්තං. සා භි නදී ගිරිගඛහරා නික්ඛන්තන්තා “ගිරිගඛහරා” ත්වෙව ජාතා.

එවං තෙන පටිසන්ථාරෙ කතෙ රාජා “පුත්තො වො මයා මාරිතො”ති පයමමෙව චත්තුං අයුත්තං, අජානන්තො විය කථං සමුට්ඨාපෙත්වා කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

345. “නාලං අන්ධා වනෙ දට්ඨුං, කො නු වො ඵලමාහරි;
අනන්ධස්සෙවයං සම්මා, නිවාපො මය්හ බායති”ති.

තත්ථ නාලන්ති තුම්භෙ අන්ධා ඉමස්මිං වනෙ කිඤ්චි දට්ඨුං න සමත්ථා. කො නු වො ඵලමාහරීති කො නු තුම්භාකං ඉමානි ඵලාඵලානි ආහරි. නිවාපොති අයං සම්මා නයෙන උපායෙන කාරණෙන කතො ඛදිතබ්බයුත්තකානං පරිසුද්ධානං ඵලාඵලානං නිවාපො සන්තිවයො අනන්ධස්ස විය මය්හං බායති පඤ්ඤායති උපට්ඨාති.

තං සුත්වා දුකුලපණ්ඩිතො “මහාරාජ, න මයං ඵලාඵලානි ආහරාම, පුත්තො පන නො ආහරතී”ති දස්සෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

346. “දහරො යුවා නාතිබ්‍රහා, සාමො කලාණ්දස්සනො;
දීඝස්ස කෙසා අසීතා, අථො සුනග්ගචෙල්ලිතා.

347. “සො භවෙ ඵලමාහරිත්වා, ඉතො ආදාය කමණ්ඩලුං;
නදිං ගතො උදහාරො, මඤ්ඤෙ න දුරමාගතො”ති.

තත්ථ නාතිබ්‍රහාති නාතිදීඝො නාතිරස්සො. සුනග්ගචෙල්ලිතාති සුනසඬ්ඛාතාය මංසකොට්ටනපොත්ථනියා අග්ගං විය විනතා. කමණ්ඩලුන්ති සංගං. න දුරමාගතොති ඉදානි න දුරං ආගතො, ආසන්නට්ඨානං ආගතො භවිස්සතීති මඤ්ඤාමීති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා ආහ –

348. “අහං තං අවධිං සාමං, යො තුය්හං පරිවාරකො;
යං කුමාරං පච්චෙදෙථ, සාමං කලාණ්දස්සනං.

349. “දීඝස්ස කෙසා අසිතා, අටො සුනග්ගවෙල්ලිතා;
තෙසු ලොහිතලිත්තෙසු, සෙනි සාමො මහා හතො”ති.

තත්ථ අවධිත්ති විසභිතෙන සරෙන විජ්ඣිත්වා මාරෙසිං. පච්චෙදොති කට්ඨං. සෙනිති මිගසම්මතානදීතිරෙ
වාලුකාපුලිනෙ සයති.

දුකුලපණ්ඩිතස්ස පන අවිදුරෙ පාරිකාය පණ්ණසාලා හොති. සා තත්ථ නිසින්නාව රඤ්ඤො වචනං සුත්වා තං
පවත්තිං සොතුකාමා අත්තනො පණ්ණසාලතො නික්ඛමීත්වා රජ්ජකසඤ්ඤාය දුකුලපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා
ආහ –

350. “කෙන දුකුල මන්තෙසි, ‘හතො සාමො’ති වාදිනා;
‘හතො සාමො’ති සුත්වාන, හදයං මෙ පච්චෙධති.

351. “අස්සත්ථස්සෙව තරුණං, පවාළං මාලුතෙරිතං;
‘හතො සාමො’ති සුත්වාන, හදයං මෙ පච්චෙධති”ති.

තත්ථ වාදිනාති “මයා සාමො හතො”ති වදන්තෙන. පවාළන්ති පල්ලවං. මාලුතෙරිතන්ති වාතෙන පහටං.

දුකුලපණ්ඩිතො ඔවදන්තො ආහ –

352. “පාරිකෙ කාසිරාජායං, සො සාමං මිගසම්මතෙ;
කොධසා උසුනා විජ්ඣා, තස්ස මා පාපමිච්ඡිමහා”ති.

තත්ථ මිගසම්මතෙති මිගසම්මතානදීතිරෙ. කොධසාති මිගෙසු උප්පන්නෙන කොධෙන. මා පාපමිච්ඡිමහාති තස්ස
මයං උභොපි පාපං මා ඉච්ඡිමිහා.

පුන පාරිකා ආහ –

353. “කිච්ඡා ලද්ධො පියො පුත්තො, යො අන්ධෙ අහරී වනෙ;
තං එකපුත්තං සාතිමිහි, කථං චිත්තං න කොපයෙ”ති.

තත්ථ සාතිමිහිති සාතකෙ.

දුකුලපණ්ඩිතො ආහ –

354. “කිච්ඡා ලද්ධො පියො පුත්තො, යො අන්ධෙ අහරී වනෙ;
තං එකපුත්තං සාතිමිහි, අක්කොධං ආහු පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ අක්කොධන්ති කොධො නාම නිරයසංවත්තනිකො, තස්මා තං කොධං අකත්වා පුත්තසාතකමිහි
අක්කොධො එව කත්තබ්බොති පණ්ඩිතා ආහු කට්ඨන්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා තෙ උභොහි හත්ථෙහි උරං පහරිත්වා මහාසත්තස්ස ගුණෙ වණ්ණෙත්වා භුසං පරිදෙවිංසු. අථ
තෙ රාජා සමස්සාසෙන්තො ආහ –

355. “මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, ‘හතො සාමො’ති වාදිනා;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බ්‍රහාවනෙ.

356. “ඉස්සත්ථෙ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බ්‍රහාවනෙ.

357. “මිගානං විසාසමන්ථෙසං, වනමුලඵලාති ව;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බ්‍රහාවනෙ”ති.

තත්ථ වාදිනාති තුම්හෙ “සාමො හතො”ති වදන්තෙන මයා සද්ධිං “තයා නො එවං ගුණසම්පන්නො පුත්තො
මාරිතො, ඉදානි කො අම්හෙ හරිස්සති”තිආදීනි වත්වා මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, අහං තුම්හාකං කම්මකරො හුත්වා
සාමො විය තුම්හෙ හරිස්සාමිති.

එවං රාජා “තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථ, න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො, අහං වො යාවජීවං හරිස්සාමි”ති තෙ අස්සාසෙසි.
තෙ තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නා ආහංසු –

358. “නෙස ධම්මො මහාරාජ, නෙතං අම්හෙසු කප්පති;

රාජා ත්වමසි අම්භාකං, පාදෙ චන්දාම තෙ මය”න්ති.

තත්ථ ධම්මොති සභාවො කාරණං වා. නෙතං අම්භෙසු කප්පති ඵනං තව කම්මකරණං අම්භෙසු න කප්පති න සොහති. “පාදෙ චන්දාම තෙ මය”න්ති ඉදං පන තෙ පබ්බජිතලිඨගෙ ඨිතාපි පුත්තසොකෙන සමබ්භාහතාය වෙව නිහතමානතාය ව වදිංසු. “රඤ්ඤො විස්සාසං උප්පාදෙතුං ඵවමාහංසු”තිපි වදන්ති.

තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සිත්වා “අහො අච්ඡරියං, ඵවං දොසකාරකෙ නාම මයි ඵරුසවචනමත්තම්පි නත්ථී, පග්ගණ්හන්තියෙව මම”න්ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

359. “ධම්මං නෙසාදා භණං, කතා අපචිති තයා;
පිතා ත්වමසි අම්භාකං, මාතා ත්වමසි පාරිකෙ”ති.

තත්ථ තයාති එකෙකං වදන්තො ඵවමාහ. පිතාති දුකුලපණ්ඩිත, අප්ප පට්ඨාය ත්වං මය්හං පිතුට්ඨානෙ තිට්ඨ, අම්ම පාරිකෙ, ත්වම්පි මෙ මාතුට්ඨානෙ තිට්ඨ, අහං පන වො පුත්තස්ස සාමස්ස යානෙ යත්වා පාදධොවනාදීනි සබ්බකිච්චානි කරිස්සාමි, මං රාජාති අසල්ලක්ඛෙන්වා සාමොති සල්ලක්ඛෙථාති.

තෙ අඤ්ජලිං පග්ගය්හ වන්දිත්වා “මහාරාජ, තව අම්භාකං කම්මකරණකිච්චං නත්ථී, අපිව බො පන ලට්ඨිකොට්ඨා නො ගහෙන්වා ආනෙන්වා සාමං දස්සෙහි”ති යාවන්තා ගාථාද්වයමාහංසු –

360. “නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඪන;
අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාම, යාව සාමානුපාපය.

361. “තස්ස පාදෙ සමප්පන්නා, මුඛඤ්ච භුජදස්සනං;
සංසුම්භමානා අත්තානං, කාලමාගමයාමසෙ”ති.

තත්ථ යාව සාමානුපාපයාති යාව සාමො යත්ථ, තත්ථ අම්භෙ අනුපාපය. භුජදස්සනන්ති කල්‍යාණදස්සනං අභිරුපං. සංසුම්භමානාති පොටෙන්තා. කාලමාගමයාමසෙති කාලකිරියං ආගමෙස්සාම.

තෙසං ඵවං කටෙන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඨගතො. අථ රාජා “සවාහං ඉදානෙව ඉමෙ තත්ථ නෙස්සාමි, තං දිස්වාච නෙසං හදයං ඵලිස්සති, ඉති තිණ්ණම්පි එතෙසං මතකාලෙ අහං නිරයෙ උප්පජ්ජන්තොයෙව නාම, තස්මා තෙසං ගන්තුං න දස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා වතස්සො ගාථායො අප්ඤ්ඤාසි –

362. “බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, වන්දොව පතිතො ඡමා.

363. “බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, සුරියොව පතිතො ඡමා.

364. “බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, පංසුනා පතිකුන්ථිතො.

365. “බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, ඉධෙව වසථස්සමෙ”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මාති අච්චුග්ගතං. ආකාසන්තංවාති ඵනං වනං ආකාසස්ස අන්තො විය හුත්වා දිස්සති. අථ වා ආකාසන්තන්ති ආකාසමානං, පකාසමානන්ති අත්ථො. ඡමාති ඡමායං, පථවියන්ති අත්ථො. “ඡම”න්තිපි පායො, පථවිං පතිතො වියාති අත්ථො. පතිකුන්ථිතොති පරිකිණ්ණො, පලිවෙය්ගොති අත්ථො.

අථ තෙ අත්තනො වාළම්භයාහාවං දස්සෙතුං ගාථමාහංසු –

366. “යදි තත්ථ සහස්සානි, සතානි නියුතානි ව;
නෙවම්භාකං භයං කොචි, වනෙ වාලෙසු විජ්ජති”ති.

තත්ථ කොචිති ඉමස්මිං වනෙ කත්ථවි එකස්මිං පදෙසෙපි අම්භාකං වාලෙසු භයං නාම නත්ථී.

රාජා තෙ පට්ඨාහිතුං අසක්කොන්තො හත්ථෙසු ගහෙන්වා තත්ථ නෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

367. “තතො අත්ඨානමාදාය, කාසිරාජා බ්‍රහ්මවනෙ;
හත්ථෙ ගහෙන්වා පක්කාමි, යත්ථ සාමො හතො අහු”ති.

තත්ථ තතොති තදා. අන්ධානන්ති අන්ධෙ. අහුති අහොසි. යත්ථාති යස්මිං යානෙ සො නිපන්නො, තත්ථ නෙසිති අත්ථො.

සො ආනෙත්වා ච පන සාමස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා “අයං වො පුත්තො”ති ආවික්ඛි. අථස්ස පිතා සීසං උක්ඛිපිත්වා මාතා පාදෙ ගහෙත්වා ඌරුසු යපෙත්වා නිසීදිත්වා චිලපිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

368. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපච්ඡිද්ධං බ්‍රහ්මරුක්ඛෙ, වන්දංව පතිතං ඡමා.
369. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපච්ඡිද්ධං බ්‍රහ්මරුක්ඛෙ, සුරියංව පතිතං ඡමා.
370. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපච්ඡිද්ධං බ්‍රහ්මරුක්ඛෙ, කලුනං පරිදෙවසුං.
371. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
බාහා පග්ගස්ස පක්කන්දුං, ‘අධම්මො කිර හො’ඉති.
372. “බාළ්හං බො ත්වං පමත්තොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.
373. “බාළ්හං බො ත්වං පදිත්තොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.
374. “බාළ්හං බො ත්වං පකුද්ධොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසති.
375. “බාළ්හං බො ත්වං පසුත්තොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.
376. “බාළ්හං බො ත්වං විමනොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.
377. “ජටං චලිතං පංසුගතං, කොදානි සණ්ඨපෙස්සති;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.
378. “කො මෙ සම්මජ්ජමාදාය, සම්මජ්ජස්සති අස්සමං;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.
379. “කොදානි න්භාපයිස්සති, සීතෙත්තං හොදකෙන ච;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.
380. “කොදානි හොපයිස්සති, වනමුලඵලානි ච;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො”ති.

තත්ථ අපච්ඡිද්ධන්ති රුක්ඛානි නිරත්ථකං ඡඩ්ඛිතං. අධම්මො කිර හො ඉතීති අයුත්තං කිර හො, අජ්ජ ඉමස්මිං ලොකෙ වත්තති. පමත්තොති තිබ්බසුරං පිචිත්වා විය මත්තො පමත්තො පමාදං ආපන්තො. පදිත්තොති දජ්ජිතො. “පකුද්ධොසි විමනොසි”ති සබ්බං විලාපවසෙන භණන්ති. ජටන්ති තාත , අම්භාකං ජටාමණ්ඩලං. චලිතං පංසුගතන්ති යදා ආකුලං මලග්ගහිතං භවිස්සති. කොදානීති ඉදානි කො සණ්ඨපෙස්සති, සොධෙත්වා උජුං කරිස්සති.

අථස්ස මාතා බහුං චිලපිත්වා තස්ස උරෙ හත්ථං යපෙත්වා සන්තාපං උපධාරෙන්නී “පුත්තස්ස මෙ සන්තාපො පවත්තතියෙව, විසවෙගෙන විසඤ්ඤිතං ආපන්තො භවිස්සති, නිබ්බිසභාවත්ථාය වස්ස සච්චකිරියං කරිස්සාමී”ති විත්තෙත්වා සච්චකිරියමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

381. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අච්චිතා පුත්තසොකෙන, මාතා සච්චං අභාසථ.
382. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, ධම්මචාරී පුරෙ අහු;
ඵතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස භඤ්ඤතු.
383. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, බ්‍රහ්මචාරී පුරෙ අහු;
ඵතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස භඤ්ඤතු.
384. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, සච්චචාරී පුරෙ අහු;
ඵතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස භඤ්ඤතු.

385. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, මාතාපෙත්තිහරො අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
386. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
387. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, පාණා පියතරො මම;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
388. “යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව පිතුච්ච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති.

තත්ථ යෙන සච්චෙනාති යෙන භූතෙන සභාවෙන. ධම්මචාරීති දසකුසලකම්මපට්ඨමචාරී. සච්චවාදීති හසිතවසෙනපි මුසාවාදං න වදති. මාතාපෙත්තිහරොති අනුලසො හුත්වා රත්තින්දිවං මාතාපිතරො හරි. කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකොති ජෙට්ඨානං මාතාපිතුනං සක්කාරකාරකො හොති.

එවං මාතරා සත්තහි ගාථාහි සච්චකිරියාය කතාය සාමො පරිවත්තිත්වා නිපජ්ජී. අට්ඨස්ස පිතා “ජීවති මෙ පුත්තො, අහම්පිස්ස සච්චකිරියං කරිස්සාමි”ති තථෙව සච්චකිරියමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

389. “දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අට්ටිතො පුත්තසොකෙන, පිතා සච්චං අභාසට්.
390. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, ධම්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
391. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, බ්‍රහ්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
392. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, සච්චවාදී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
393. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, මාතාපෙත්තිහරො අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
394. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
395. “යෙන සච්චෙනයං සාමො, පාණා පියතරො මම;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
396. “යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව මාතුච්ච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති.

එවං පිතරි සච්චකිරියං කරොන්නෙ මහාසත්තො පරිවත්තිත්වා ඉතරෙන පස්සෙන නිපජ්ජී. අට්ඨස්ස තතියං සච්චකිරියං දෙවතා අකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා අහ –

397. “සා දෙවතා අන්තරහිතා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
සාමස්ස අනුකම්පාය, ඉමං සච්චං අභාසට්.
398. “පබ්බතඥාහං ගන්ධමාදනෙ, විරරත්තනිවාසිනී;
න මෙ පියතරො කොචි, අඤ්ඤො සාමෙන විජ්ජති;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
399. “සබ්බෙ වනා ගන්ධමයා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.
400. “තෙසං ලාලප්පමානානං, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්ඡිතං;
බිජ්ජං සාමො සමුට්ඨාසි, යුවා කල්‍යාණදස්සනො”ති.

තත්ථ පබ්බතඥාහන්ති පබ්බතෙ අහං. සබ්බෙ වනා ගන්ධමයාති සබ්බෙ රුක්ඛා ගන්ධමයා. න හි තත්ථ අගන්ධො නාම කොචි රුක්ඛො අත්ථි. තෙසන්ති හික්ඛෙව, තෙසං උභින්නං ලාලප්පමානානාඤ්ඤෙව දෙවතාය සච්චකිරියාය පරියොසානෙ බිජ්ජං සාමො උට්ඨාසි, පසුමපත්තනො උදකං වියස්ස විසං චිතිවත්තෙන්වා ආබාධො විගතො, ඉධ නු බො විද්ධො, එත්ථ නු බො විද්ධොති විද්ධට්ඨානම්පි න පඤ්ඤාසි.

ඉති මහාසත්තස්ස නිරොගභාවො, මාතෘපිතුනඤ්ච වක්ඛුපට්ඨානො, අරුණුග්ගමනඤ්ච, දෙවනානුභාවෙන තෙසං චතුත්තං අස්සමෙයෙව පාකට්ඨානො චාති සබ්බං එකක්ඛණෙයෙව අහොසි. මාතෘපිතරො “චක්ඛුති නො ලද්දානි, සුවණ්ණසාමො ච අරොගො ජාතො”ති අතිරෙකතරං තුස්සිංසු. අථ නෙ සාමපණ්ඩිතො ගාථං අභාසි –

401. “සාමොහමස්මි හද්දං වො, සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතො;
මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, මඤ්චුනාහිවදෙථ ම”න්ති.

තත්ථ සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතොති සොත්ථිනා සුබෙන උට්ඨිතො අමිති භවාමි. මඤ්චුනාති මධුරස්සරෙන මං අහිවදෙථ.

අථ සො රාජානං දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ –

402. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යං ඉධන්ථි පවෙදය.

403. “තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
එලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

404. “අත්ථි මෙ පානියං සීතං, ආහතං ගිරිගඬහරා;
තතො පිච මහාරාජ, සවෙ ත්ථං අභිකඩ්ඛසි”ති.

රාජාපි තං අච්ඡරියං දිස්වා ආහ –

405. “සම්මුය්හාමි පමුය්හාමි, සබ්බා මුය්හන්ති මෙ දිසා;
පෙනං තං සාම මද්දක්ඛිං, කො නු ත්ථං සාම ජීවසි”ති.

තත්ථ පෙනන්ති සාම අහං තං මතං අද්දසං. කො නු ත්ථන්ති කථං නු ත්ථං ජීවිතං පටිලභසිති පුච්ඡි.

මහාසත්තො “අයං රාජා මං ‘මතො’ති සල්ලක්ඛෙසි, අමතභාවමස්ස පකාසෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ආහ –

406. “අපි ජීවං මහාරාජ, පුරිසං ගාල්භවෙදනං;
උපනිතමනසඬකප්පං, ජීවන්තං මඤ්ඤතෙ මතං.

407. “අපි ජීවං මහාරාජ, පුරිසං ගාල්භවෙදනං;
තං නිරොධගතං සන්තං, ජීවන්තං මඤ්ඤතෙ මත”න්ති.

තත්ථ අපි ජීවන්ති ජීවමානං අපි. උපනිතමනසඬකප්පන්ති භවඬගමනිණ්ණචිත්තාචාරං. ජීවන්තන්ති ජීවමානමෙව “එසො මතො”ති මඤ්ඤති. නිරොධගතන්ති අස්සාසපස්සාසනිරොධං සමාපන්නං සන්තං විජ්ජමානං මං එවං ලොකො මතං විය ජීවන්තමෙව මඤ්ඤති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො රාජානං අත්ථෙ යොජෙතුකාමො ධම්මං දෙසෙන්තො පුන ද්වෙ ගාථා අභාසි –

408. “යො මාතරං පිතරං වා, මච්චො ධම්මෙන පොසති;
දෙවාපි නං තිකිච්ඡන්ති, මාතෘපෙත්තිහරං තරං.

409. “යො මාතරං පිතරං වා, මච්චො ධම්මෙන පොසති;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති.

තං සුත්වා රාජා “අච්ඡරියං චත, හො, මාතෘපෙත්තිහරස්ස ජන්තුනො උප්පන්නරොගං දෙවතාපි තිකිච්ඡන්ති, අතිවිය අයං සාමො සොහති”ති අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යාවන්තො ආහ –

410. “එස භියො පමුය්හාමි, සබ්බා මුය්හන්ති මෙ දිසා;
සරණං තං සාම ගච්ඡාමි, ත්ථඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති.

තත්ථ භියොනි යස්මා තාදිසෙ පරිසුද්ධසීලගුණසම්පන්නෙ තසි අපරජ්ඣං, තස්මා අතිරෙකතරං සම්මුය්හාමි. ත්ථඤ්ච මෙ සරණං භවාති සරණං ගච්ඡන්තස්ස මෙ ත්ථං සරණං භව, පතිට්ඨා හොහි, දෙවලොකගාමිමග්ගං කරොහිති.

අථ නං මහාසත්තො “සවෙපි, මහාරාජ, දෙවලොකං ගන්තුකාමොසි, මහන්තං දිබ්බසම්පත්තිං පරිභුඤ්ජිතුකාමොසි, ඉමාසු දසරාජධම්මවරියාසු වත්තස්සු”ති තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො දස රාජධම්මවරියගාථා අභාසි

411. “ධම්මං චර මහාරාජ, මාතෘපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
412. “ධම්මං චර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
413. “ධම්මං චර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
414. “ධම්මං චර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
415. “ධම්මං චර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
416. “ධම්මං චර මහාරාජ, රට්ඨෙසු ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
417. “ධම්මං චර මහාරාජ, සමණබ්බාහිමණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
418. “ධම්මං චර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
419. “ධම්මං චර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
420. “ධම්මං චර මහාරාජ, සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා;
සුවිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තාසං අත්ථො තෙසකුණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) විත්ථාරිතොව. එවං මහාසත්තො තස්ස දස රාජධම්මෙ දෙසෙත්වා උත්තරිපි ඔවදිත්වා පඤ්ච සීලානි අදාසි. සො තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්ඨිත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා බමාපෙත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. බොධිසත්තොපි යාවජීවං මාතෘපිතරො පරිචරිත්වා මාතෘපිතුහි සද්ධිං පඤ්ච අභිඤ්ඤා ව අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉදං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “භික්ඛවෙ, මාතෘපිතුනං පොසනං නාම පණ්ඩිතානං වංසො”ති චත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොතාපත්තිඵලං පාපුණි.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, දෙවධීතා උප්පලවණ්ණා, සක්කො අනුරුද්ධො, දුකුලපණ්ඩිතො මහාකස්සපො, පාරිකා හද්දකාපිලානී භික්ඛුනී, සුවණ්ණසාමපණ්ඩිතො පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසිත්ති.

[541] 4. නිමිජාතකවණ්ණනා සුවණ්ණසාමජාතකවණ්ණනා තතියා.

අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිත්ති ඉදං සත්ථා මිටීලං උපනිස්සාය මඝදෙවඅම්බවනෙ විහරන්තො සිතපාතුකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා සායන්හසමයෙ සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං තස්මිං අම්බවනෙ වාරිකං චරමානො එකං රමණීයං භූමිප්පදෙසං දිස්වා අත්තනො පුබ්බවරියං කට්ඨකාමො හුත්වා සිතපාතුකම්මං කත්වා ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සිතපාතුකම්මකාරණං පුට්ඨො “ආනන්ද, අයං භූමිප්පදෙසො පුබ්බෙ මයා මඝදෙවරාජකාලෙ ඤානකිල්භං කීළන්තෙන අප්ඤ්ඤාපුට්ඨපුබ්බො”ති චත්වා තෙන යාවිතො පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසිදිත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලනගරෙ මඝදෙවො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. සො චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි කුමාරකිල්භං කීළි, චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි උපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙන්තො “යදා මෙ සම්ම කප්පක, සිරස්මිං පලිතානි පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති ආහ. අපරභාගෙ කප්පකො පලිතානි දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා පලිතං සුවණ්ණසංඝණ්ඩාසෙන උද්ධරාපෙත්වා හත්ථනලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පලිතං ඔලොකෙත්වා මච්චුරාජෙන ආගන්ත්වා නලාටෙ ලග්ගං විය මරණං සම්පස්සමානො “ඉදානි මෙ පබ්බජිතකාලො”ති කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, රජ්ජං පටිච්ඡ, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති චත්වා “කිං කාරණා දෙවා”ති වුත්තෙ –

“උත්තමධීගරුහා මය්ගං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභූතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. –

වත්වා පුත්තං රජපෙ අභිසිඤ්චිත්වා “තාත, ත්වම්පි එවරුපං පලිතං දිස්වාච පබ්බජෙය්‍යාසි”ති තං ඔවදිත්වා නගරා නික්බමිත්වා අම්බවනෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. පුත්තොපිස්ස එතෙනෙව උපායෙන පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. තථා තස්ස පුත්තො, තථා තස්ස පුත්තොති එවං ද්විති උනානි චතුරාසීතිවත්තියසහස්සානි සීසෙ පලිතං දිස්වාච ඉමස්මිං අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

තෙසං සබ්බපඨමං නිබ්බන්තො මසදෙවරාජා බ්‍රහ්මලොකෙ යීතොච අත්තනො වංසං ඔලොකෙන්තො ද්විති උනානි චතුරාසීතිවත්තියසහස්සානි පබ්බජිතානි දිස්වා තුට්ඨමානසො හුත්වා “ඉතො නු ඛො පරං පචත්තිස්සති, න පචත්තිස්සති”ති ඔලොකෙන්තො අප්පචත්තනභාවං ඤාත්වා “මම වංසං අහමෙව සට්ඨෙසාමි”ති චින්තෙන්වා තතො චචිත්වා මිට්ඨිලනගරෙ රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා දසමාසච්චයෙන මාතු කුච්ඡිතො නික්බමි. රාජා තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡි. තෙ තස්ස ලක්ඛණානි ඔලොකෙන්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො තුම්හාකං වංසං සට්ඨෙන්තො උප්පන්නො. තුම්හාකඤ්ඤි වංසො පබ්බජිතවංසො, ඉමස්ස පරතො නාගමිස්සති”ති වදිංසු. තං සුත්වා රාජා “අයං කුමාරො රථවක්කනෙමි විය මම වංසං සට්ඨෙන්තො ජාතො, තස්මා තස්ස ‘නිමිකුමාරො’ති නාමං කරිස්සාමි”ති චින්තෙන්වා “නිමිකුමාරො”තිස්ස නාමං අකාසි.

සො දහරකාලතො පට්ඨාය දානෙ සීලෙ උපොසථකම්මෙ ව අභිරතො අහොසි. අථස්ස පිතා පුරිමනායෙනෙව පලිතං දිස්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං නියායාදෙන්වා අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. නිමිරාජා පත දානජ්ඣාසයනාය චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ වානි පඤ්චසු යානෙසු පඤ්ච දානසාලායො කාරාපෙන්වා මහාදානං පචත්තෙසි. එකෙකාය දානසාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දෙවසිකං පඤ්ච පඤ්ච කහාපණසතසහස්සානි පරිච්චජි, නිච්චං පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, පක්ඛදිවසෙසු උපොසථං සමාදිසි, මහාජනම්පි දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු සමාදපෙසි, සග්ගමග්ගං ආචික්ඛිත්වා නිරයහයෙන තප්පෙන්වා ධම්මං දෙසෙසි. තස්ස ඔවාදෙ යීතා මනුස්සා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තතො චුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු, දෙවලොකො පරිපුරි, නිරයො තුච්ඡො විය අහොසි. තදා තාවතිංසහවනෙ දෙවසඬ්ඨා සුධම්මායං දෙවසහායං සන්නිපතිත්වා “අහො, වත අම්හාකං ආචරියො නිමිරාජා, තං නිස්සාය මයං ඉමං බුද්ධඤ්ඤණෙනපි අපරිච්ඡින්නදීයං දිබ්බසම්පන්නිං අනුභවාමා”ති වත්වා මහාසත්තස්ස ගුණෙ වණ්ණයිංසු. මනුස්සලොකෙපි මහාසමුද්දපිට්ඨෙ ආසිත්තතෙලං විය මහාසත්තස්ස ගුණකථා පත්ථරි. සත්ථා තමත්ථං ආචිභුතං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඨස්ස කට්ඨෙන්තො ආහ –

- 421. “අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිං, උප්පජ්ජන්ති විචක්ඛණා;
යදා අහු නිමිරාජා, පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකො.
- 422. “රාජා සබ්බවිදෙහානං, අදා දානං අරින්දමො;
තස්ස තං දදතො දානං, සඬ්ඨකප්පො උදපජ්ජථ;
දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ඣල”න්ති.

තත්ථ යදා අහුති භික්ඛවෙ, යදා පණ්ඩිතො අත්තනො ව පරෙසඤ්ච කුසලත්ථිකො නිමිරාජා අහොසි, තදා දෙවමනුස්සා “අච්ඡෙරං වත, හො, එවරුපාපි නාම අනුප්පන්නෙ බුද්ධඤ්ඤණෙ මහාජනස්ස බුද්ධකිච්චං සාධයමානා ලොකස්මිං විචක්ඛණා උප්පජ්ජන්ති”ති එවං තස්ස ගුණකථං කට්ඨෙන්ති අත්ථො. “යථා අහු”තිපි පායො. තස්සත්ථො – යථා අහු නිමිරාජා පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකොයෙව, තථාරුපා මහාජනස්ස බුද්ධකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජන්ති විචක්ඛණා. යං තෙසං උප්පන්නං, තං අච්ඡෙරං වත ලොකස්මින්ති. ඉති සත්ථා සයමෙව අච්ඡරියජාතො එවමාහ. සබ්බවිදෙහානන්ති සබ්බවිදෙහරට්ඨවාසිනං. කතමං සුති එතෙසු ද්විසු කතමං නු ඛො මහජ්ඣලන්ති අත්ථො.

සො කිර පන්නරසීඋපොසථදිවසෙ උපොසථිකො හුත්වා සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා සිරිසයනපිට්ඨෙ නිපන්නොච ද්වෙ යාමෙ නිද්දං ඔක්කමිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පබුද්ධො පල්ලඬ්ඨකං ආභුජිත්වා “අහං මහාජනස්ස අපරිමාණං දානම්පි දෙමි, සීලම්පි රක්ඛාමි, දානස්ස නු ඛො මහත්තං ඵලං, උදාහු බ්‍රහ්මවරියස්සා”ති චින්තෙන්වා අත්තනො කඬ්ඨං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස හවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආචජ්ජෙන්තො තං තථා විතක්කෙන්තං දිස්වා “කඬ්ඨමස්ස ඡින්දිස්සාමි”ති එකකොච සීසං ආගන්ත්වා සකලනිවෙසනං එකොභාසං කත්වා සිරිගබ්භං පච්ඡිත්වා ඔභාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ යත්වා තෙන පුට්ඨො බ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

- 423. “තස්ස සඬ්ඨකප්පමඤ්ඤාය, මසවා දෙවකුඤ්ඤරො;
සහස්සනෙන්තො පාතුරහු, වණ්ණෙන විහනං තමං.
- 424. “සලොමහට්ඨො මනුජින්දො, වාසවං අවවා නිමි;
දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දො.
- 425. “න ව මෙ තාදිසො වණ්ණො, දිට්ඨො වා යදි වා සුතො;
ආචික්ඛ මෙ ත්වං හද්දන්තෙ, කථං ජානෙමු තං මයං.
- 426. “සලොමහට්ඨං ඤාත්වාන, වාසවො අවවා නිමි;

සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
අලොමහටියො මනුජින්ද, පුච්ඡ පඤ්භං යමිච්ඡයි.

427. “සො ච තෙන කතොකාසො, වාසවං අවවා නිමි;
පුච්ඡාමි තං මහාරාජ, සබ්බභූතානම්ස්සර;
‘දානං වා බ්‍රහ්මචරියං වා, කතමංසු මහජ්ඵලං’.

428. “සො පුටියො නරදෙවෙන, වාසවො අවවා නිමි;
විපාකං බ්‍රහ්මචරියස්ස, ඡානං අක්ඛස්සිජානතො.

429. “භීනෙන බ්‍රහ්මචරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

430. “න හෙනෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;
යෙ කායෙ උපපජ්ජන්ති, අනාගාරා තපස්සිනො”ති.

තත්ථ සලොමහටියොති භික්ඛවෙ, සො නිමිරාජා ඔභාසං දිස්වා ආකාසං ඔලොකෙන්තො තං
දිබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතං දිස්වා භයෙන ලොමහටියො හුත්වා “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො”ති ආදිනා පුච්ඡි.
අලොමහටියොති නිබ්බහයො අහට්ඨලොමො හුත්වා පුච්ඡ, මහාරාජාති. වාසවං අවවාති තුට්ඨමානසො හුත්වා සක්කං
අවොච. ඡානං අක්ඛස්සිජානතොති භික්ඛවෙ, සො සක්කො අතීතෙ අත්තනා පච්චක්ඛතො දිට්ඨපුබ්බං බ්‍රහ්මචරියස්ස
විපාකං ඡානන්තො තස්ස අජානතො අක්ඛස්සි.

භීනෙනාති ආදීසු පුට්ඨත්ථායතනෙ මෙට්ඨනවිරතිමත්තං සීලං භීනං නාම, තෙන ඛත්තියකුලෙ උපපජ්ජති.
කුමාරස්ස උපචාරමත්තං මජ්ඣිමං නාම, තෙන දෙවත්තං උපපජ්ජති. අට්ඨස්මාපත්තිනිබ්බත්තනං පන උත්තමං නාම,
තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති, තං බාහිරකා නිබ්බානන්ති කථෙත්ති. තෙනාහ “විසුජ්ඣති”ති. ඉමස්මිං පන
බුද්ධසාසනෙ පරිසුද්ධසීලස්ස භික්ඛුනො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පත්ථෙත්තස්ස බ්‍රහ්මචරියවෙනනා භීනතාය භීනං
නාම, තෙන යථාපත්ථිතෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස භික්ඛුනො අට්ඨස්මාපත්තිනිබ්බත්තනං මජ්ඣිමං
නාම, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තුප්පත්ති උත්තමං නාම, තෙන
විසුජ්ඣති. ඉති සක්කො “මහාරාජ, දානතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන බ්‍රහ්මචරියවාසොච
මහජ්ඵලො”ති වණ්ණෙති. කායාති බ්‍රහ්මසථා. යාවයොගෙනාති යාවනායුත්තකෙන යඤ්ඤයුත්තකෙන වාති
උභයත්ථාපි දායකස්සෙවෙනං නාමං. තපස්සිනොති තපනිස්සිතකා.

ඉමාය ගාථාය බ්‍රහ්මචරියවාසස්සෙව මහජ්ඵලභාවං දීපෙත්වා ඉදානි යෙ අතීතෙ මහාදානං දත්වා කාමාවචරං
අතික්කමිතුං නාසක්ඛංසු, තෙ රාජානො දස්සෙන්තො ආහ –

431. “දුද්දිපො සාගරො සෙලො, මුජ්ඣන්දො භගිරසො;
උසින්දරො කස්සපො ච, අසකො ච පුට්ඡජ්ජනො.

432. “එතෙ වඤ්ඤෙ ව රාජානො, ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු;
පුට්ඨයඤ්ඤං යජීත්වාන, පෙතත්තං නාතිවත්තිසු”න්ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, පුබ්බෙ බාරාණසියං දුද්දිපො නාම රාජා දානං දත්වා මරණවක්කෙන ඡින්තො
කාමාවචරෙයෙව නිබ්බත්ති. තථා සාගරාදයො අට්ඨාති එතෙ ව අඤ්ඤෙ ව බහු රාජානො වෙච ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා ච
පුට්ඨයඤ්ඤං යජීත්වාන අනෙකජ්ජකාරං දානං දත්වා කාමාවචරභූමිසඬ්ඛානං පෙතත්තං නාතිවත්තිංසුති අත්ථො.
කාමාවචරදෙවතා හි රූපාදිනො කිලෙසවත්ථුස්ස කාරණා පරං පච්චාසිසනතො කපණතාය “පෙතා”ති වුව්චන්ති.
චුත්තමිපි වෙනං –

“යෙ අද්දුතියා න රමන්ති ඵකිකා, විවෙකජං යෙ න ලහන්ති පීතිං;
කිඤ්චාපි තෙ ඉන්ද්‍රියමානභොගා, තෙ වෙ පරාධිනසුබා වරාකා”ති.

එවමිපි දානඵලතො බ්‍රහ්මචරියඵලස්සෙව මහත්තභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි බ්‍රහ්මචරියවාසෙන පෙතභවනං
අතික්කමිත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තතාපසෙ දස්සෙන්තො ආහ –

433. “අථ යිමෙ අවත්තිංසු, අනාගාරා තපස්සිනො;
සත්තිසයො යාමහනු, සොමයාමො මනොජවො.

434. “සමුද්දො මාසො භරතො ච, ඉසි කාලපුරක්ඛතො;
අඬ්ඨිරසො කස්සපො ච, කිසචචිජො අකත්ති වා”ති.

තත්ථ අවත්තිංසුති කාමාවචරං අතික්කමිංසු. තපස්සිනොති සීලතපඤ්චෙව සමාපත්තිතපඤ්ච නිස්සිතා.
සත්තිසයොති යාමහනු ආදයො සත්ත භාතරොච සන්ධායාහ. අඬ්ඨිරසාදිති චතුහි සද්ධිං එකාදසෙනෙ අවත්තිංසු

අතික්කමිසුති අත්ථො.

එවං තාව සුතවසෙනෙව දානඵලතො බ්‍රහ්මචරියවාසස්සෙව මහජ්ඵලතං වණ්ණෙත්වා ඉදානි අත්තනා දිට්ඨපුබ්බං ආහරන්තො ආහ -

435. “උත්තරෙන නදී සීදා, ගම්භීරා දුරතික්කමා;
නළග්ගිවණ්ණා ජොතන්ති, සදා කඤ්චනපබ්බතා.

436. “පරුල්භකච්ඡා තගරා, රුල්භකච්ඡා වනා නගා;
තත්‍රාසුං දසසහස්සා, පොරාණා ඉසයො පුරෙ.

437. “අහං සෙට්ඨොස්මි දානෙන, සංයමෙන දමෙන ව;
අනුත්තරං වතං කත්වා, පකිරවාරි සමාහිතෙ.

438. “ජාතිමන්තං අපච්චඤ්ච, අහං උජුගතං නරං;
අතිවෙලං නමස්සිස්සං, කම්මබන්ධු හි මාණවා.

439. “සබ්බෙ වණ්ණා අධම්මට්ඨා, පතන්ති නිරයං අධො;
සබ්බෙ වණ්ණා විසුජ්ඣන්ති, වරින්වා ධම්මමුත්තම”න්ති.

තත්ථ උත්තරෙනාති මහාරාජ, අතීතෙ උත්තරහිමවන්තෙ ද්වින්නං සුවණ්ණපබ්බතානං අත්තරෙ පවත්තා සීදා නාම නදී ගම්භීරා නාවාහිපි දුරතික්කමා අහොසි. කිං කාරණා? සා හි අතිසුබ්‍රමොදකා, සුබ්‍රමත්තා උදකස්ස අත්තමසො මොරපිඤ්ජ-මත්තමපි තත්ථ පතිතං නං සණ්ඨාති, ඔසිදිත්වා හෙට්ඨාතලමෙව ගච්ඡති. තෙනෙව සා සීදා නාම අහොසි. තෙ පන තස්සා තීරෙසු කඤ්චනපබ්බතා සදා නළග්ගිවණ්ණා හුත්වා ජොතන්ති ඔභාසන්ති. පරුල්භකච්ඡා තගරාති තස්සා පන නදියා තීරෙ කච්ඡා පරුල්භතගරා අහෙසුං තගරගන්ධසුගන්ධිනො. රුල්භකච්ඡා වනා නගාති යෙ තත්ථ අඤ්ඤෙපි පබ්බතා, තෙසම්පි අත්තරෙ කච්ඡා රුල්භවනා අහෙසුං, පුජ්ථඵලපගරුක්කසඤ්ජන්තාති අත්ථො. තත්‍රාසුන්ති තස්මිං එවං රමණීයෙ භූමිභාගෙ දසසහස්සා ඉසයො අහෙසුං. තෙ සබ්බෙපි අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනොව. තෙසු හික්ඛාවාරවෙලාය කෙච්චි උත්තරකුරුං ගච්ඡන්ති, කෙච්චි මහාජම්බුදිපෙ ජම්බුඵලං ආහරන්ති, කෙච්චි හිමවන්තෙයෙව මධුරඵලාඵලාති ආහරින්වා බාදන්ති, කෙච්චි ජම්බුදිපතලෙ තං තං නගරං ගච්ඡන්ති. එකොපි රසතණ්භාහිභූතො නත්ථි, ඤානසුබ්බෙනෙව විතිනාමෙත්ති. තදා එකො තාපසො ආකාසෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා සුතිවත්ථො සුපාරුතො පිණ්ඩාය වරන්තො පුරොහිතස්ස ගෙහද්වාරං පාපුණි. සො තස්ස උපසමෙ පසිදිත්වා අන්තොනිවෙසනං ආනෙත්වා භොජෙත්වා කතිපාහං පටිජග්ගන්තො විස්සාසෙ උජ්ජන්තෙ “හන්තෙ, කුම්භෙ කුහිං වසථා”ති පුච්ඡී. “අසුකට්ඨානෙ නාමාවුසො”ති. “කිං පන කුම්භෙ එකකොච තත්ථ වසථ, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”ති? “කිං වදෙසි, ආවුසො, තස්මිං පදෙසෙ දසසහස්සා ඉසයො වසන්ති, සබ්බෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනො”ති. තස්ස තෙසං ගුණං සුත්වා පබ්බජ්ජාය වින්තං නම්. අථ නං සො ආහ - “හන්තෙ, මම්පි තත්ථ නෙත්වා පබ්බාජෙථා”ති. “ආවුසො, ත්වං රාජපුරිසො, න තං සක්කා පබ්බාජෙතු”න්ති. “තෙන හි, හන්තෙ, අජ්ජාහං රාජානං ආපුච්ඡිස්සාමි, කුම්භෙ ස්වෙපි ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති. සො අධිවාසෙසි.

ඉතරොපි භුත්තපාතරාසො රාජානං උපසඬකම්ත්වා “ඉච්ඡාමහං, දෙව , පබ්බජිතු”න්ති ආහ. “කිං කාරණා පබ්බජිස්සාමි”ති? “කාමෙසු දොසං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා”ති. “තෙන හි පබ්බජාහි, පබ්බජිතොපි මං දස්සෙය්‍යාමි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පුත්තදාරං අනුසාසිත්වා සබ්බං සාපතෙය්‍යං දස්සෙත්වා අත්තනො පබ්බජිතපරික්ඛාරං ගහෙත්වා තාපසස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙත්තොව නිසිදි. තාපසොපි තථෙව ආකාසෙනාගන්ත්වා අන්තොනගරං පවිසිත්වා තස්ස ගෙහං පාච්ඡි. සො තං සක්කච්චං පරිවිසිත්වා “හන්තෙ, මයා කථං කාතබ්බ”න්ති ආහ. සො තං බහිනගරං නෙත්වා හත්ථෙ ආදාය අත්තනො ආනුභාවෙන තත්ථ නෙත්වා පබ්බාජෙත්වා පුනදිවසෙ තං තත්ථෙව ය්‍පෙත්වා හත්තං ආහරින්වා දත්වා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො කතිපාහෙනෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා සයමෙව පිණ්ඩාය වරති.

සො අපරභාගෙ “අහං රඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙතුං පටිඤ්ඤං අදාසිං, දස්සෙස්සාමස්ස අත්තාන”න්ති වින්තෙත්වා තාපසෙ වන්දිත්වා ආකාසෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා හික්ඛං වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි. රාජා තං දිස්වා සඤ්ජාතිත්වා අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා සක්කාරං කත්වා “හන්තෙ, කුහිං වසථා”ති පුච්ඡී. “උත්තරහිමවන්තපදෙසෙ කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ පවත්තාය සීදානදියා තීරෙ, මහාරාජා”ති. “කිං පන, හන්තෙ, එකකොච තත්ථ වසථ, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”ති. “කිං වදෙසි, මහාරාජ, තත්ථ දසසහස්සා ඉසයො වසන්ති, සබ්බෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනො”ති? රාජා තෙසං ගුණං සුත්වා සබ්බෙසං හික්ඛං දාතුකාමො අහොසි. අථ නං රාජා ආහ - “හන්තෙ, අහං තෙසං ඉසිනං හික්ඛං දාතුකාමොමිති, කිං කරොමි”ති? “මහාරාජ, තෙ ඉසයො ජීවිභාවිඤ්ඤෙය්‍යාරසෙ අගිද්ධා, න සක්කා ඉධානෙතු”න්ති. “හන්තෙ, කුම්භෙ නිස්සාය තෙ භොජෙස්සාමි, උපායං මෙ ආචික්ඛං”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, සවෙ තෙසං දානං දාතුකාමොසි, ඉතො නික්ඛම්ත්වා සීදානදීතිරෙ වසන්තො තෙසං දානං දෙහි”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා සබ්බපකරණානි ගාහාපෙත්වා වතුරඬගිනියා සෙනාය සද්ධිං නික්ඛම්ත්වා අත්තනො රජ්ජසිමං පාපුණි. අථ නං තාපසො අත්තනො ආනුභාවෙන සද්ධිං සෙනාය සීදානදීතිරෙ නෙත්වා නදීතිරෙ බන්ධාවාරං කාරාපෙත්වා ආකාසෙන අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ පච්චාගමි. අථ නං රාජා සක්කච්චං

හොප්පත්වා “ස්වෙ, හන්තෙ, දසසහස්සෙ ඉසයො ආදාය ඉධෙව ආගච්ඡා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගන්ත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛාචාරවෙලාය තෙසං ඉසීනං ආරොවෙසි “මාරිසා, බාරාණසිරාජා ‘තුම්භාකං භික්ඛං දස්සාමී’ති ආගන්ත්වා සිදානදීතිරෙ නිසින්තො ස්වෙ වො නිමන්තෙති, තස්සානුකම්පාය ඛන්ධාචාරං ගන්ත්වා භික්ඛං ගණ්භා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා ඛන්ධාචාරස්ස අවිදුරෙ ඔතරිංසු. රාජා තෙ දිස්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා ඛන්ධාචාරං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදාපෙත්වා ඉසිගණං පණිතෙනාහාරෙන සන්තප්පෙත්වා තෙසං ඉරියාපටෙ පසන්තො ස්වාතනයපි නිමන්තෙසි. එතෙනුපායෙන දසන්තං තාපසසහස්සානං දසවස්සසහස්සානි දානං අදාසි. දදන්තො ච තස්මිංයෙව පදෙසෙ නගරං මාපෙත්වා සස්සකම්මං කාරෙසි. න ඛො පන, මහාරාජ, තදා සො රාජා අඤ්ඤො අහොසි, අප් ඛො අහං සෙට්ඨොස්මි දානෙන, අහමෙව හි තදා දානෙන සෙට්ඨො හුන්වා තං මහාදානං දත්වා ඉමං පෙතලොකං අතික්කමිත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිතුං නාසක්ඛිං. මයා දින්නං පන දානං භුඤ්ජිත්වා සබ්බෙව තෙ තාපසා කාමාවචරං අතික්කමිත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තා, ඉම්නාපෙතං වෙදිතබ්බං “බ්‍රහ්මවරියවාසොව මහජ්ඵලො”ති.

එවං දානෙන අත්තනො සෙට්ඨභාවං පකාසෙත්වා ඉතරෙහි තීහි පදෙහි තෙසං ඉසීනං ගුණං පකාසෙති. තත්ථ සංයමෙනාති සිලෙන. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන. අනුත්තරන්ති එතෙහි ගුණෙහි නිරන්තරං උත්තමං වතං සමාදානං වරිත්වා. පකිරවාරිති ගුණං පකිරිත්වා පටික්ඛිපිත්වා පහාය එකචාරිකෙ, එකිභාවං ගතෙති අත්ථො. සමාහිතෙති උපචාරප්පනාසමාධිති සමාහිතචිත්තෙ. එවරුපෙ අහං තපස්සිනො උපට්ඨතින්ති දස්සෙති. අහං උජුගතන්ති අහං, මහාරාජ, තෙසං දසසහස්සානං ඉසීනං අත්තරෙ කායවච්ඡාදිනං අභාවෙන උජුගතං එකමිපි නරං හිනප්චිවො වා හොතු ජාතිසම්පන්නො වා, ජාතිං අච්චාරෙත්වා තෙසං ගුණෙසු පසන්තමානසො හුන්වා සබ්බමෙව අතිවෙලං නමස්සිස්සං, නිච්චකාලමෙව නමස්සිස්සන්ති වදති. කිං කාරණං? කම්මබන්ධු හි මාණවාති, සත්තා හි නාමෙනෙ කම්මබන්ධු කම්මපට්ඨරණා, තෙනෙව කාරණෙන සබ්බෙ වණ්ණාති වෙදිතබ්බං.

එවඤ්ච පන වත්වා “කිඤ්චාපි, මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියමෙව මහජ්ඵලං, ද්වෙපි පනෙනෙ මහාපුරිසචිත්තකාව, තස්මා ද්විසුපි අප්පමන්තොව හුන්වා දානඤ්ච දෙහි, සීලඤ්ච රක්ඛාහි”ති තං ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ —

440. “ඉදං වත්වාන මසවා, දෙවරාජා සුජම්පති;
වෙදෙහමනුසාසිත්වා, සග්ගකායං අපක්කමී”ති.

තත්ථ අපක්කමීති පක්කමි, සුධම්මාදෙවසභායං නිසින්තමෙව අත්තානං දස්සෙසීති අත්ථො.

අප් නං දෙවගණා ආහංසු “මහාරාජ, නනු න පඤ්ඤාසිත්ථ, කුහිං ගතත්ථා”ති? “මාරිසා මිට්ඨ්ථායං නිමිරඤ්ඤො එකා කඬ්ඛා උජ්ජජ්ජි, තස්ස පඤ්ඤං කට්ඨත්වා තං රාජානං නික්කඬ්ඛං කත්වා ආගතොමිහි”ති වත්වා පුන තං කාරණං ගාථාය කට්ඨං ආහ —

441. “ඉමං හොන්තො නිසාමෙථ, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
ධම්මිකානං මනුස්සානං, වණ්ණං උච්චාවචං බහුං.

442. “යථා අයං නිමිරාජා, පණ්ඩිතො කුසලන්ටිකො;
රාජා සබ්බවිදෙහානං, අදා දානං අරින්දමො.

443. “තස්ස තං දදතො දානං, සඬ්ඛප්පො උදපජ්ජථ;
දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ඵලං”න්ති.

තත්ථ ඉමන්ති ධම්මිකානං කල්‍යාණධම්මානං මනුස්සානං මයා චූච්චමානං සීලවසෙන උච්චං දානවසෙන අවචං බහුං ඉමං වණ්ණං නිසාමෙථ සුණාථාති අත්ථො. යථා අයන්ති අයං නිමිරාජා යථා අතිවිය පණ්ඩිතොති.

ඉති සො අපරිභාපෙත්වා රඤ්ඤො වණ්ණං කට්ඨෙසි. තං සුන්වා දෙවසඬ්ඛසා රාජානං දට්ඨුකාමා හුන්වා “අම්භාකං නිමිරාජා ආචරියො, තස්සොවාදෙ යත්වා තං නිස්සාය අම්මෙහි අයං දිබ්බසම්පත්ති ලද්ධා, මයං දට්ඨුකාමම්භා, තං පක්කොසාපෙහි, මහාරාජා”ති වදිංසු. සක්කො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා මාතලිං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම මාතලි, වෙජයන්තරථං යොපෙත්වා මිට්ඨ්ථං ගන්ත්වා නිමිරාජානං දිබ්බයානෙ ආරොපෙත්වා ආනෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා රථං යොපෙත්වා පායාසි. සක්කස්ස පන දෙවෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තස්ස මාතලිං ආණාපෙත්තස්ස ච රථං යොපෙත්තස්ස ච මනුස්සගණනාය මාසො අතික්කන්තො. ඉති නිමිරඤ්ඤො පුණ්ණමායං උපොසට්ඨිකස්ස පාචිනසිහපඤ්ජරං විවරිත්වා මහාතලෙ නිසීදිත්වා අමච්චගණපරිවුත්තස්ස සීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පාචිනලොකධාතුතො උග්ගච්ඡන්තෙන වන්දමණ්ඩලෙන සද්ධිංයෙව සො රථො පඤ්ඤායති. මනුස්සා භුත්තසායමාසා සරද්ධාරෙසු නිසීදිත්වා සුඛකථං කට්ඨන්තා “අජ්ජ ද්වෙ වන්දා උග්ගතා”ති ආහංසු. අප් තෙසං සල්ලපන්නානඤ්ඤෙව රථො පාකටො අහොසි. මහාජනො “නායං, වන්දො, රථො”ති වත්වා අනුක්කමෙන සින්ධවසහස්සයුත්තෙ මාතලිසඬ්ඛගාහකෙ වෙජයන්තරථෙ ච පාකටෙ ජාතෙ “කස්ස නු ඛො ඉදං දිබ්බයානං ආගච්ඡති”ති වින්තෙත්වා “න කස්සචි අඤ්ඤස්ස, අම්භාකං රාජා ධම්මිකො, සක්කෙන වෙජයන්තරථො පෙසිතො භවිස්සති, අම්භාකං රඤ්ඤොව අනුච්ඡවිකො”ති කුට්ඨජ්ජහට්ඨො ගාථමාහ —

444. “අබ්‍රහ්මා වත ලොකස්මිං, උප්පජ්ජි ලොමහංසනො;
දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො”ති.

තත්ථ අබ්‍රහ්මානි අභුතපුබ්බො. අච්ඡරියොති තෙ විම්භයවසෙනෙවමාහංසු.

තස්ස පන මහාජනස්ස එවං කටේන්තස්සෙව මාතලි වාතවෙගෙන ආගන්ත්වා රථං නිවන්තෙන්වා සිහපඤ්ජරඋම්මාරෙ පච්ඡාභාගෙන යපෙන්වා ආරොහණසජ්ජං කත්වා ආරොහණත්ථාය රාජානං නිමන්තෙසි .
තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

445. “දෙවපුත්තො මහිද්ධිකො, මාතලි දෙවසාරථී;
නිමන්තයිත්ථ රාජානං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං.

446. “එහිමං රථමාරුක්ඛ, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
දෙවා දස්සනකාමා තෙ, තාවතිංසා සගුන්දකා;
සරමානා හි තෙ දෙවා, සුධම්මායං සමච්ඡරෙ”ති.

තත්ථ මිටීලග්ගහන්ති මිටීලායං පතිට්ඨිතගෙනං, චතුරි වා සඬගහවත්ථුහි මිටීලායං සඬගාහකං. සමච්ඡරෙති තවෙව ගුණකථං කටේන්තා නිසින්නාති.

තං සුත්වා රාජා “අදිට්ඨපුබ්බං දෙවලොකඤ්ච පස්සිස්සාමි, මාතලිස්ස ව මෙ සඬගහො කතො භවිස්සති, ගච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා අන්තෙපුරඤ්ච මහාජනඤ්ච ආමන්තෙන්වා “අහං නචිරස්සෙව ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ අප්පමන්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථා”ති වත්වා රථං අභිරුහි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

447. “තතො රාජා තරමානො, වෙදෙහො මිටීලග්ගහො;
ආසනා චුට්ඨහිත්වාන, පමුබො රථමාරුහි.

448. “අභිරුළ්භං රථං දිබ්බං, මාතලි එතදබ්‍රවි;
කෙන තං නෙමි මග්ගෙන, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා”ති.

තත්ථ පමුබොති උත්තමො, අභිමුබො වා, මහාජනස්ස පිට්ඨිං දත්වා ආරුළ්භොති අත්ථො. යෙන වානි යෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා යත්ථ පාපකම්මන්තා වසන්ති, තං ධානං සක්කා දට්ඨුං, යෙන වා ගන්ත්වා යෙ පුඤ්ඤකම්මා නරා වසන්ති, තෙසං ධානං සක්කා දට්ඨුං, එතෙසු ද්විසු කෙන මග්ගෙන තං නෙමි. ඉදං සො සක්කෙන අනාණත්තොපි අත්තනො දුතච්ඡෙසදස්සන්තං ආහ.

අථ නං රාජා “මයා ද්වෙ ධානානි අදිට්ඨපුබ්බානි, ද්වෙපි පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ආහ –

449. “උභයෙනෙව මං නෙහි, මාතලි දෙවසාරථී;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා”ති.

තතො මාතලි “ද්වෙපි එකපභාරෙනෙව න සක්කා දස්සෙතුං, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති පුච්ඡන්තො පුන ගාථමාහ –

450. “කෙන තං පඨමං නෙමි, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා”ති.

නිරයකණ්ඩං

තතො රාජා “අහං අවස්සං දෙවලොකං ගමිස්සාමි, නිරයං තාව පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

451. “නිරයෙ තාව පස්සාමි, ආවාසෙ පාපකම්මීනං;
ධානානි ලුද්දකම්මානං, දුස්සිලානඤ්ච යා ගති”ති.

තත්ථ යා ගතීති යා එතෙසං නිබ්බන්ති, තඤ්ච පස්සාමිති.

අථස්ස වෙතරණිං නදිං තාව දස්සෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

452. “දස්සෙසි මාතලි රඤ්ඤො, දුග්ගං වෙතරණිං නදිං;
කුටීනං බාරසංයුත්තං, තත්තං අග්ගිසිඬුපම”න්ති.

තත්ථ වෙතරණින්ති හික්ඛවෙ, මාතලි රඤ්ඤො කථං සුත්වා නිරයාහිමුබං රථං පෙසෙන්වා කම්මපච්චයෙ උතුනා සමුට්ඨිතං වෙතරණිං නදිං තාව දස්සෙසි. තත්ථ නිරයපාලා ජලිතානි අසිසත්තිතොමරහින්දිවාලමුග්ගරාදීනි ආවුධානි

ගහෙන්වා තෙරයිකසත්තෙ පහරන්ති විජ්ඣන්ති විහෙයෙන්ති. තෙ තං දුක්ඛං අසහන්තා වෙතරණියං පතන්ති. සා උපරි භින්දිලාලප්පමාණාහි සකණ්ටකාහි වෙන්තලතාහි සඤ්ජන්තා. තෙ තත්ථ ඛහුනි වස්සසහස්සානි පච්චිංසු. තෙසු පජ්ජලන්තෙසු බුරුධාරාතිබ්බෙසු කණ්ටකෙසු ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකා හොන්ති. තෙසං හෙට්ඨා තාලක්ඛන්ධප්පමාණානි පජ්ජලිතඅයසුලානි උට්ඨහන්ති. තෙරයිකසත්තා ඛහුං අද්ධානං චිතිනාමෙන්වා වෙන්තලතාහි ගළින්වා සුලෙසු පතිත්වා විද්ධසරීරා සුලෙසු ආවුණිතමච්ඡා විය වීරං පච්චන්ති. තානි සුලානිපි පජ්ජලන්ති, තෙරයිකසත්තාපි පජ්ජලන්ති. සුලානං හෙට්ඨා උදකපිට්ඨෙ ජලිතානි බුරුධාරාසදිසානි තිබ්බානි අයොපොක්ඛරපත්තානි හොන්ති. තෙ සුලෙහි ගළින්වා අයපොක්ඛරපත්තෙසු පතිත්වා වීරං දුක්ඛවෙදනං අනුභවන්ති. තතො ඛාරොදකෙ පතන්ති, උදකං පජ්ජලති, තෙරයිකසත්තාපි පජ්ජලන්ති, ධුමොපි උට්ඨහති. උදකස්ස පන හෙට්ඨා නදීතලං බුරුධාරාහි සඤ්ජන්තං. තෙ “හෙට්ඨා නු ඛො කිදිස”න්ති උදකෙ නිමුජ්ජන්වා බුරුධාරාසු ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකා හොන්ති. තෙ තං මහාදුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා මහන්තං හෙරවං වීරවන්තා විවරන්ති. කදාවි අනුසොතං වුස්භන්ති, කදාවි පටිසොතං. අප් නෙ තීරෙ යීතා නිරයපාලා උසුසත්තිතොමරාදිනි උක්ඛිපිත්වා මච්ඡෙ විය විජ්ඣන්ති. තෙ දුක්ඛවෙදනාප්පත්තා මහාවීරවං රවන්ති. අප් නෙ පජ්ජලිතෙහි අයබලිසෙහි උද්ධරිත්වා පරිකඩ්ඪිත්වා පජ්ජලිතඅයපට්ඨියං නිපජ්ජාපෙත්වා තෙසං මුඛෙ තත්තං අයොගුළ්භං පක්ඛිපන්ති.

ඉති නිමිරාජා වෙතරණියං මහාදුක්ඛපිළිනෙ තෙරයිකසත්තෙ දිස්වා භීතතසිතො සඩ්ධකම්පිතහදයො හුන්වා “කිං නාමෙතෙ සත්තා පාපකම්මං අකංසු”ති මාතලිං පුච්ඡී. සොපිස්ස බ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො ආහ -

453. “නිමි හවෙ මාතලිමජ්ඣභාසප්, දිස්වා ජනං පතමානං විදුග්ගෙ;
භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා වෙතරණිං පතන්ති.

454. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

455. “යෙ දුබ්බලෙ බලවන්තා ජීවලොකෙ, හිං සන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං, තෙමෙ ජනා වෙතරණිං පතන්ති”ති.

තත්ථ චින්දති අහං අත්තතො අනිස්සරො හුන්වා භයසන්තකො විය ජාතො. දිස්වානි පතමානං දිස්වා. ජානන්ති භික්ඛවෙ, සො මාතලි සයං ජානන්තො තස්ස අජානතො අක්ඛාසි. දුබ්බලෙති සරීරබලභොගබලආණාබලවිරහිතෙ. බලවන්තානි තෙහි බලෙහි සමන්තාගතා. හිංසන්තිති පාණිප්පහාරාදිහි කිලමෙන්නි. රොසෙන්තිති නානප්පකාරෙහි අක්කොසවත්ථුනි අක්කොසන්ති සටෙන්නි. පසවෙත්වානි ජනෙත්වා, කත්වානි අත්ථො.

එවං මාතලි තස්ස පඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා රඤ්ඤා වෙතරණිනිරයෙ දිට්ඨෙ තං පදෙසං අන්තරධාපෙත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා සුතබාදිහි බාදනට්ඨානං දස්සෙත්වා තං දිස්වා භීතෙන රඤ්ඤා පඤ්ඤං පුට්ඨො බ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

456. “සාමා ව සොණා සබලා ව ගිජ්ඣා, කාකොලසඩ්ඪසා අදන්ති හෙරවා;
භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනෙ කාකොලසඩ්ඪසා අදන්ති.

457. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

458. “යෙ කෙවිමෙ මච්ඡරිනො කදරියා, පරිභාසකා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
හිං සන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං;
තෙමෙ ජනෙ කාකොලසඩ්ඪසා අදන්ති”ති.

ඉතො පරෙසු පඤ්ඤෙසු වෙච බ්‍යාකරණෙසු ව එසෙව නයො. තත්ථ සාමානි රත්තවණ්ණා. සොණානි සුතබා. සබලා වානි කබරවණ්ණා ව, සෙතකාලපීතලොහිතවණ්ණා වානි එවං පඤ්චවණ්ණසුනබෙ දස්සෙති. තෙ කිර මහාහත්ථීප්පමාණා ජලිතඅයපට්ඨියං තෙරයිකසත්තෙ මීගෙ විය අනුබන්ධිත්වා පිණ්ඩිකමංසෙසු ඩංසිත්වා තෙසං නිගාචුතප්පමාණං සරීරං ජලිතඅයපට්ඨියං පාතෙත්වා මහාරවං රවන්තානං ද්විති පුරිමපාදෙහි උරං අක්කමිත්වා අට්ඨිමෙව සෙසෙත්වා මංසං ලුඤ්චිත්වා බාදන්ති. ගිජ්ඣානි මහාහණ්ඩසකට්ඨප්පමාණා ලොහතුණ්ඩා ගිජ්ඣා. එතෙ තෙසං කණයසදිසෙහි තුණ්ඩෙහි අට්ඨිනි භින්දිත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං බාදන්ති. කාකොලසඩ්ඪසානි ලොහතුණ්ඩකාකගණා. තෙ අතිවිය භයානකා දිට්ඨෙ දිට්ඨෙ බාදන්ති. යෙමෙ ජනෙති යෙ ඉමෙ තෙරයිකසත්තෙ කාකොලසඩ්ඪසා බාදන්ති, ඉමෙ නු මච්චා කිං නාම පාපං අකංසුති පුච්ඡී. මච්ඡරිනොති අඤ්ඤෙසං අදායකා. කදරියානි පරෙ දෙන්තෙපි පටිසෙධකා ථද්ධමච්ඡරිනො. සමණබ්‍රාහ්මණානන්ති සමිතබාහිතපාපානං.

459. “සපොතිභුතා පට්ඨිං කමන්ති, තත්තෙහි බන්ධෙහි ව පොථයන්ති;
භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා බන්ධනා සයන්ති.

460. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

461. “යෙ ජීවලොකස්මි සුපාපධම්මිනො, නරඤ්ච නාරිඤ්ච අපාපධම්මං;
භිං සන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා ඛන්ධහතා සයන්ති”ති.

තත්ථ සජොතිභූතානි පජ්ජලිතසරිරා. පථවින්ති පජ්ජලිතං නවයොජනබහලං අයපථවිං. කමන්තිති අක්කමන්ති.
ඛන්ධෙහි ව පොඨයන්තිති නිරයපාලා අනුබන්ධිත්වා තාලජපමාණෙහි ජලිතඅයක්ඛන්ධෙහි ජඩ්ඝාදිසු පහරිත්වා
පාතෙන්වා තෙහෙව ඛන්ධෙහි පොඨයන්ති, වුණ්ණවිවුණ්ණං කරොන්ති. සුපාපධම්මිනොති අත්තනා සුට්ඨ පාපධම්මා
හුත්වා. අපාපධම්මන්ති සීලාචාරාදිසම්පන්නං, නිරපරාධං වා.

462. “අභිගාරකාසුං අපරෙ චුණන්ති, නරා රුදන්තා පරිදඬ්ඨගන්තා;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිං මකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අභිගාරකාසුං චුණන්ති.

463. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

464. “යෙ කෙවි පුගාය ධනස්ස හෙතු, සක්ඛිං කරිත්වා ඉණං ජාපයන්ති;
තෙ ජාපයිත්වා ජනතං ජනින්ද, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා අභිගාරකාසුං චුණන්ති”ති.

තත්ථ අභිගාරකාසුන්ති සම්ම මාතලි, කෙ නාමෙතෙ අපරෙ වජං අපවිසන්තියො ගාවො විය සම්පරිවාරෙන්වා
නිරයපාලෙහි ජලිතඅයගුළෙහි පොටියමානා අභිගාරකාසුං පතන්ති. තත්ථ ව නෙසං යාව කට්ඨපමාණා නිමුග්ගානං
මහතිහි අයපච්ඡිහි ආදාය උපරිඅභිගාරෙ ඔකිරන්ති, අථ නෙ අභිගාරෙ සම්පට්ඨිත්වං අසක්කොන්තා රොදන්තා
දඬ්ඨගන්තා චුණන්ති විධුනන්ති, කම්මබලෙන වා අත්තනො සීසෙ අභිගාරෙ චුණන්ති ඔකිරන්තිති අත්ථො. පුගාය
ධනස්සාති ඔකාසෙ සති දානං වා දස්සාම, පූජං වා පවත්තෙස්සාම, විහාරං වා කරිස්සාමාති සංකඩ්ඨිත්වා යපිතස්ස
පුගසන්තකස්ස ධනස්ස හෙතු. ජාපයන්තිති තං ධනං යථාරුචි බාදිත්වා ගණපෙට්ඨකානං ලඤ්ජං දත්වා “අසුකට්ඨානෙ
ඵත්තකං වයකරණං ගතං, අසුකට්ඨානෙ අම්භෙහි ඵත්තකං දින්ත”න්ති කුටසක්ඛිං කරිත්වා තං ඉණං ජාපයන්ති
විනාසෙන්ති.

465. “සජොතිභූතා ජලිතා පදිත්තා, පදිස්සති මහති ලොහකුම්භි;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අවංසිරා ලොහකුම්භිං පතන්ති.

466. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

467. “යෙ සීලවන්තං සමණං බ්‍රාහ්මණං වා, භිංසන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, තෙමෙ ජනා අවංසිරා ලොහකුම්භිං පතන්ති”ති.

තත්ථ පදිත්තානිආදිත්තා. මහතිහි පබ්බතජපමාණා කජ්ජෙන සණ්ඨිතලොහරසෙන සම්පුණ්ණා. අවංසිරාති
භයානකෙහි නිරයපාලෙහි උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්වා බිපියමානා තං ලොහකුම්භිං පතන්ති. සීලවන්තන්ති
සීලආචාරගුණසම්පන්නං.

468. “ලුඤ්චන්ති ගිවං අථ වෙය්යිත්වා, උණ්හොදකස්මිං පකිලෙදයිත්වා;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා ලුත්තසිරා සයන්ති.

469. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

470. “යෙ ජීවලොකස්මි සුපාපධම්මිනො, පක්ඛි ගහෙන්වාන විහෙය්යිත්වා තෙ;
විහෙය්යිත්වා සකුණං ජනින්ද, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා ලුත්තසිරා සය”න්ති.

තත්ථ ලුඤ්චන්තිති උජ්ජාටෙන්ති. අථ වෙය්යිත්වාති ජලිතලොහයොත්තෙහි අධොමුඛං වෙය්යිත්වා.
උණ්හොදකස්මින්ති කජ්ජෙන සණ්ඨිතලොහඋදකස්මිං. පකිලෙදයිත්වාති තෙමෙන්වා බිපිත්වා. ඉදං චුත්තං හොති –
සම්ම මාතලි, යෙසං ඉමෙ නිරයපාලා ජලිතලොහයොත්තෙහි ගිවං වෙය්යිත්වා තිගාවුතජපමාණං සරිරං ඔනාමෙන්වා
තං ගිවං සම්පරිවත්තකං ලුඤ්චිත්වා ජලිතඅයදණ්ඩෙහි ආදාය ඵකස්මිං ජලිතලොහරසෙ පක්ඛිපිත්වා තුට්ඨහට්ඨා
හොන්ති, තාය ව ගිවාය ලුඤ්චිතාය පුත සීසෙන සද්ධිං ගිවා උජ්ජජ්ජතියෙව. කිං නාමෙතෙ කම්මං කරිංසු? ඵතෙ හි මෙ

දිස්වා හයං උප්පජ්ජති. පක්ඛි ගහෙත්වාන විභෙදයන්තිති මහාරාජ, යෙ ජීවලොකස්මිං සකුණෙ ගහෙත්වා පක්ඛෙ ලුඤ්චිත්වා ගීවං වෙදෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා බාදන්ති වා වික්කිණන්ති වා, තෙ ඉමෙ ලුත්තසිරා සයන්තිති.

471. “පහුතතොයා අනිගාධකුලා, නදී අයං සන්දති සුප්පතිත්ථා;
සම්මාහිතත්තා මනුජා පිචන්ති, පිතඤ්ච තෙසං භුස හොති පානි.
472. “භයඤ්චි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, පිතඤ්ච තෙසං භුස හොති පානි.
473. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.
474. “යෙ සුද්ධධඤ්ඤං පලාසෙන මිස්සං, අසුද්ධකම්මා කයිනො දදන්ති;
සම්මාහිතත්තාන පිපාසිතානං, පිතඤ්ච තෙසං භුස හොති පානි”ති.

තත්ථ අනිගාධකුලානි අගම්භීරතිරා. සුප්පතිත්ථානි සොහනෙහි තිත්ථෙහි උපෙනා. භුස හොතිති විභිභුසං සම්පජ්ජති. පානීති පානියං. තස්මිං කිර පදෙසෙ පහුතසලිලා රමණීයා නදී සන්දති, තෙරයිකසත්තා අග්ගිසන්තාපෙන තත්තා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා බාහා පග්ගය්හ ජලිතලොහපථං මද්දන්තා තං නදිං ඔතරන්ති, තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තීරා පජ්ජලන්ති, පානීයං භුසපලාසභාවං ආපජ්ජිත්වා පජ්ජලති. තෙ පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා තං ජලිතං භුසපලාසං බාදන්ති. තං තෙසං සකලසරීරං ඤාපෙන්වා අධොභාගෙන නික්ඛමති. තෙ තං දුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා බාහා පග්ගය්හ කන්දන්ති. සුද්ධධඤ්ඤන්ති විභිආදිසත්තවිධං පරිසුද්ධධඤ්ඤං. පලාසෙන මිස්සන්ති පලාසෙන වා භුසෙන වා වාලුකාමත්තිකාදීහි වා මිස්සකං කත්වා . අසුද්ධකම්මානි කිලිට්ඨකායවච්චිමනොකම්මා. කයිනොති “සුද්ධධඤ්ඤං දස්සාමි”ති කයිකස්ස හත්ථතො මූලං ගහෙත්වා තථාරූපං අසුද්ධධඤ්ඤං දදන්ති.

475. “උසුභි සත්තීහි ව තොමරෙහි, දුභයානි පස්සානි තුදන්ති කන්දන්තං;
භයඤ්චි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයන්ති.
476. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.
477. “යෙ ජීවලොකස්මිං අසාධුකම්මිනො, අදින්තමාදාය කරොන්ති ජීවිකං;
ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං, අපේළකඤ්චාපි පසුං මහිංසං;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං, තෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයන්ති”ති.

තත්ථ දුභයානිති උභයානි. තුදන්තිති විජ්ඣන්ති. කන්දන්තන්ති කන්දන්තානං. ඵරුසා නිරයපාලා අරඤ්ඤෙ ලුද්දා මිගං විය සම්පරිවාරෙත්වා උසුආදීහි නානාවුධෙහි ද්වෙ පස්සානි තුදන්ති, සරීරං ඡීද්දාවඡීද්දං පුරාණපණ්ණං විය බායති. අදින්තමාදායානිපරසත්තකං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකං සන්ධිවිෂේදාදීහි වෙච වඤ්චනය ව ගහෙත්වා ජීවිකං කප්පෙන්ති.

478. “ගීවාය බද්ධා කිස්ස ඉමෙ පුනෙකෙ, අඤ්ඤෙ චිකන්තා බිලකතා සයන්ති;
භයඤ්චි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා බිලකතා සයන්ති.
479. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.
480. “ඔරබ්භිකා සුකරිකා ව මච්ඡිකා, පසුං මහිංසඤ්ච අපේළකඤ්ච;
හත්ත්වාන සුනෙසු පසාරයිංසු, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා බිලකතා සයන්ති”ති.

තත්ථ ගීවාය බද්ධානි මහන්තෙහි ජලිතලොහයොත්තෙහි ගීවාය බන්ධිත්වා ආකඩ්ඪිත්වා අයපථවියං පාතෙන්වා නානාවුධෙහි කොට්ටියමානෙ දිස්වා පුච්ඡි. අඤ්ඤෙ චිකන්තානි අඤ්ඤෙ පත බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්තා. බිලකතානි ජලිතෙසු අයඵලකෙසු යපෙන්වා මංසං විය පොත්ථනියා කොට්ටෙන්වා පුඤ්ජකතා හුන්වා සයන්ති. මච්ඡිකානි මච්ඡසාතකා. පසුන්ති ගාටිං. සුනෙසු පසාරයිංසුති මංසං වික්කිණිත්වා ජීවිකකප්පනත්ථං සුනාපණෙසු යපෙසුං.

481. “රහදො අයං මුත්තකරිසපුරො, දුග්ගන්ධරූපො අසුචි පුති වානි;
බුදාපරෙතා මනුජා අදන්ති, භයඤ්චි මං චින්දති සුත දිස්වා;
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී, ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං;
යෙමෙ ජනා මුත්තකරිසභක්ඛා.
482. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;

විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසි ජානතො.

483. “යෙ කෙවිමෙ කාරණිකා විරොසකා, පරෙසං තිංසාය සදා නිව්ට්ඨා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, මිත්තද්දුනො මිල්ලමදන්ති බාලා”ති;

තත්ථ බුද්ධපරෙතා මනුජා අදන්තීති එතෙ තෙරයිකා සත්තා ජාතකෙන ථුට්ඨා බුදුං සහිතුං අසක්කොන්තා පක්කුටීතං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං කප්පෙන සංඝඨිතං පුරාණමිල්ලං පිණ්ඩං පිණ්ඩං කත්වා අදන්ති බාදන්ති. කාරණිකාති කාරණකාරකා. විරොසකාති මිත්තසුභජ්ජානමපි විභෙදකා. මිත්තද්දුනොති යෙ තෙසඤ්ඤෙව ගෙහෙ බාදිත්වා භුඤ්ජිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා සගිත්වා පුන මාසකභාපණං නාම ආභරාපෙන්නි, ලඤ්ජං ගණ්හන්ති, තෙ මිත්තදුසකා බාලා එවරූපං මිල්ලං බාදන්ති, මහාරාජාති.

484. “රහදො අයං ලොහිතපුබ්බපුරො, දුග්ගන්ධරූපො අසුචි පුත්ති වාති;
සම්මාහිතත්තා මනුජා පිවන්ති, භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා;
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී, ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං;
යෙමෙ ජනා ලොහිතපුබ්බහක්ඛා.

485. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසි ජානතො.

486. “යෙ මාතරං වා පිතරං වා ජීවලොකෙ, පාරාජිකා අරහන්තෙ භනන්ති;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, තෙමෙ ජනා ලොහිතපුබ්බහක්ඛා”ති.

තත්ථ සම්මාහිතත්තාති සත්තාපෙන පිළිතා. පාරාජිකාති පරාජිකා ජරාජිණ්ණෙ මාතාපිතරො ඝාතෙත්වා ගිහිභාවෙයෙව පාරාජිකං පත්තා. අරහන්තෙති පුජාවිසෙසස්ස අනුච්ඡවිකෙ. භනන්තීති දුක්කරකාරකෙ මාතාපිතරො මාරෙන්නි. අපිව “අරහන්තෙ”ති පදෙන බුද්ධසාවකෙපි සඬගණ්හාති.

අපරස්මිම්පි උස්සදන්තරයෙ නිරයපාලා තෙරයිකානං තාලජපමාණෙන ජලිතඅයබලිසෙන ජීවිතං විජ්ඣිත්වා ආකඬ්ඡිත්වා තෙ සත්තෙ ජලිතඅයපථවියං පාතෙත්වා උසභවම්මං විය පත්ථරිත්වා සඬකුසතෙන භනන්ති. තෙ ථලෙ බිත්තමච්ඡා විය එන්දන්ති, තඤ්ච දුක්ඛං සහිතුං අසක්කොන්තා රොදන්තා පරිදෙවන්තා මුඛෙන බෙළං මුඤ්චන්ති. තස්මිං රාජා මාතලිනා දස්සිතෙ ආහ –

487. “ජීවිත ව පස්ස බලිසෙන විද්ධං, විහතං යථා සඬකුසතෙන වම්මං;
එන්දන්ති මච්ඡා ථලම්හි බිත්තා, මුඤ්චන්ති බෙළං රුදමානා කිමෙනෙ.

488. “භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා වඬ්කසස්තා සයන්ති”ති.

489. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසි ජානතො.

490. “යෙ කෙවි සන්ධානගතා මනුස්සා, අග්ගෙත අග්ගං කයං භාපයන්ති;
කුටෙන කුටං ධනලොභහෙතු, ඡන්තං යථා වාරිවරං වධාය.

491. “න හි කුටකාරිස්ස භවන්ති තාණා, සකෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතස්ස;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, තෙමෙ ජනා වඬ්කසස්තා සයන්ති”ති.

තත්ථ කිමෙනෙති කිංකාරණා එතෙ. වඬ්කසස්තාති ගිලිතබලිසා. සන්ධානගතාති සන්ධානං මරියාදං ගතා, අග්ගපනකට්ඨානෙ ධීතාති අත්ථො. අග්ගෙත අග්ගන්ති තං තං අග්ගං ලඤ්ජං ගහෙත්වා හත්ථිඅස්සාදීනං වා ජාතරූපරජතාදීනං වා තෙසං තෙසං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකානං අග්ගං භාපෙන්නි. කයන්ති තං භාපෙන්නා කායිකානං කයං භාපෙන්නි, සතෙ දාතබ්බෙ පණ්ණාසං දාපෙන්නි, ඉතරං තෙහි සද්ධිං විහජිත්වා ගණ්හන්ති. කුටෙන කුටන්ති තුලාකුටාදීසු තං තං කුටං. ධනලොභහෙතුති ධනලොභෙන එතං කුටකම්මං කරොන්ති. ඡන්තං යථා වාරිවරං වධායාති තං පන කම්මං කරොන්තාපි මධුරවාචාය තථා කතභාවං පටිච්ඡන්තං කත්වා යථා වාරිවරං මච්ජං වධාය උපගච්ඡන්තා බලිසං ආමිසෙන පටිච්ඡන්තං කත්වා තං වධෙන්නි, එවං පටිච්ඡන්තං කත්වා තං කම්මං කරොන්ති. න හි කුටකාරිස්සාති පටිච්ඡන්තං මම කම්මං, න තං කොච්ඡා ජානාතීති මඤ්ඤමානස්ස හි කුටකාරිස්ස තාණා නාම න භොන්ති. සො තෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතො පතිට්ඨං න ලභති.

492. “නාරි ඉමා සම්පරිහින්තගත්තා, පග්ගස්ස කන්දන්ති භුජෙ දුපච්චා;
සම්මක්ඛිතා ලොහිතපුබ්බලිත්තා, ගාවො යථා ආඝාතනෙ විකන්තා;
තා භූමිභාගස්මිං සදා නිබාතා, බන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා.

493. “භයඤ්ඤි මං චින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමා නු නාරියො කිමකංසු පාපං, යා භූමිභාගස්මිං සදා නිබාතා;
බන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා.

494. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

495. “කොලින්තියායො ඉධ ජීවලොකෙ, අසුද්ධකම්මා අසනං අචාරුං;
තා දිත්තරූපා පති විජ්ජහාය, අඤ්ඤං අචාරුං රතිබ්බිඛහෙනු;
තා ජීවලොකස්මිං රමාපයින්වා, ඛන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා”ති.

තත්ථ නාරිති ඉත්තියො. සම්පරිභින්නගත්තාති සුචුළු සමන්තතො භින්නසරීරා. දුප්ඵවාති දුප්ජාතිකා විරූපා ජෙගුවිජා. ආසාතනෙති ගාවසාතට්ඨානෙ. විකන්තාති ඡින්නසිසා ගාවො විය පුබ්බලොභිතලිත්තා හුත්වා . සදා නිබ්බානාති නිව්චං ජලිතඅයපට්ඨයං කට්මත්තං පවෙසෙත්වා නිබ්බන්ධා යපිතා විය ධීතා. ඛන්ධාතිවත්තන්ති සම්ම මාතලි, තා නාරියො එතෙ පබ්බතක්ඛන්ධා අතික්කමන්ති. තාසං කිර එවං කට්ඨපමාණං පවිසිත්වා ධීතකාලෙ පුරත්තියාය දිසාය ජලිතඅයපබ්බතො සමුට්ඨගිත්වා අසනි විය විරවන්තො ආගන්ත්වා සරීරං සණ්ඨකරණී විය පිසන්තො ගවිජති. තස්මිං අතිවත්තිත්වා පවිජ්ජමපස්සෙ ධීතෙ පුත ව තාසං සරීරං පාතු භවති. තා දුක්ඛං අධිවාසෙනුං අසක්කොන්තියො බාහා පග්ගය්හ කන්දන්ති. සෙසදිසාසු චුට්ඨිතෙසු ජලිතපබ්බතෙසුපි එසෙව නයො. ද්වෙ පබ්බතා සමුට්ඨාය උච්ඡ්වසිකං විය පිළෙන්නි, ලොභිතං පක්කුටීතං සන්දති. කදාචි තයො පබ්බතා සමුට්ඨාය පිළෙන්නි. කදාචි වත්තාරො පබ්බතා සමුට්ඨාය තාසං සරීරං පිළෙන්නි. තෙනාහ “ඛන්ධාතිවත්තන්ති”ති.

කොලින්තියායොති කුලෙ පතිට්ඨිතා කුලධිතරො. අසනං අචාරුන්ති අසඤ්ඤතකම්මං කරිංසු. දිත්තරූපාති සයරූපා ධුත්තජාතිකා හුත්වා. පති විජ්ජහායාති අත්තනො පතිං පජහිත්වා. අචාරුන්ති අගමංසු. රතිබ්බිඛහෙනුති කාමරතිහෙනු වෙව බිබ්බාහෙනු ව. රමාපයින්වාති පරපුරිසෙහි සද්ධිං අත්තනො විත්තං රමාපයින්වා ඉධ උපපන්නා. අථ තාසං සරීරං ඉමෙ ඛන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතාති.

496. “පාදෙ ගහෙන්වා කිස්ස ඉමෙ පුනෙකෙ, අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති.

497. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

498. “යෙ ජීවලොකස්මිං අසාධුකම්මිනො, පරස්ස දාරානි අතික්කමන්ති;
තෙ තාදිසා උත්තමභණ්ඩපේනා, තෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති.

499. “තෙ වස්සපුගානි බහුනි තත්ථ, නිරයෙසු දුක්ඛං වෙදනං වෙදයන්ති;
න හි පාපකාරිස්ස භවන්ති තාණා, සකෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතස්ස;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, තෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති”ති.

තත්ථ නරකෙති ජලිතඅභිගාරපුණ්ණෙ මහාආවාටෙ. තෙ කිර වජං අපවිසන්තියො ගාවො විය නිරයපාලෙහි නානාවුධානි ගහෙන්වා විජ්ඣියමානා පොථියමානා යදා තං නරකං උපගවිජන්ති, අථ තෙ නිරයපාලා උද්ධංපාදෙ කන්වා තත්ථ පාතයන්ති බිපන්ති. එවං තෙ පාතියමානෙ දිස්වා පුච්ඡන්තො එවමාහ. උත්තමභණ්ඩපේනාති මනුස්සෙහි පියාසිතස්ස වරහණ්ඩස්ස පේනකා.

එවඤ්ච පත වත්වා මාතලිසඬිගාහකො තං නිරයං අන්තරධාපෙන්වා රථං පුරතො පෙසෙත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිකානං පච්චනට්ඨානං නිරයං දස්සෙසි. තෙන පුට්ඨො වස්ස වියාකාසි.

500. “උච්චාවචාමෙ විවිධා උපක්කමා, නිරයෙසු දිස්සන්ති සුඤ්ජාරරූපා;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා;
බරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති.

501. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

502. “යෙ ජීවලොකස්මිං සුපාපදිට්ඨිනො, විස්සාසකම්මානි කරොන්ති මොහා;
පරඤ්ච දිට්ඨිසු සමාදපෙන්නි, තෙ පාපදිට්ඨිං පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා, බරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති”ති.

තත්ථ උච්චාවචාමෙති උච්චා අච්චා ඉමෙ, බුද්දකා ව මහන්නා වාති අත්ථො. උපක්කමාති කාරණජපයොගා. සුපාපදිට්ඨිනොති “නත්ථි දිත්ත”න්තිආදිකාය දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සුචුළු පාපදිට්ඨිනො. විස්සාසකම්මානීති තාය දිට්ඨියා විස්සාසෙන තන්තිස්සිතා හුත්වා නානාවුධානි පාපකම්මානි කරොන්ති. තෙමෙති තෙ ඉමෙ ජනා එවරූපං දුක්ඛං අනුභවන්ති.

ඉති රඤ්ඤො මිච්ඡාදිට්ඨිකානං පච්චනනිරයං ආචික්ඛි. දෙවලොකෙපි දෙවගණා රඤ්ඤො ආගමනමග්ගං ඔලොකයමානා සුඛමිමායං දෙවසභායං නිසිදිංසුයෙව. සක්කොපි “කිං නු ඛො, මාතලි, විරායති”ති උපධාරෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා “මාතලි, අත්තනො දුතච්ඡෙසං දස්සෙතුං ‘මහාරාජ, අසුකකම්මං කත්වා අසුකනිරයෙ නාම පච්චන්ති’ති නිරයෙ දස්සෙන්නො විවරති, නිමිරඤ්ඤො පන අප්පමෙව ආයු ඛියෙථ, නිරයදස්සනං නාස්ස පරියන්තං ගච්ඡෙය්‍යා”ති එකං මහාජවං දෙවපුත්තං පෙසෙසි “ත්වං ‘සිසං රාජානං ගහෙත්වා ආගච්ඡතු’ති මාතලිස්ස වදෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නො ජවෙන ගන්ත්වා ආරොවෙසි. මාතලි, තස්ස වචනං සුත්වා “න සක්කා විරායතු”න්ති රඤ්ඤො එකපභාරෙතෙව චතුසු දිසාසු බහු නිරයෙ දස්සෙත්වා ගාථමාහ –

503. “විදිතානි තෙ මහාරාජ, ආවාසං පාපකම්මිනං;
 යානානි ලුද්දකම්මානං, දුස්සිලානඤ්ච යා ගති;
 උය්‍යාහි දානි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, ඉමං පාපකම්මිනං සත්තානං ආවාසං දිස්වා ලුද්දකම්මානඤ්ච යානානි තයා විදිතානි. දුස්සිලානඤ්ච යා ගති නිබ්බන්ති, සාපි තෙ විදිතා. ඉදානි දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ දිබ්බසම්පත්තිං දස්සනත්ථං උය්‍යාහි ගච්ඡාහි, මහාරාජානි.

නිරයකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

සග්ගකණ්ඩං

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලි දෙවලොකාහිමුඛං රථං පෙසෙසි. රාජා දෙවලොකං ගච්ඡන්තො ද්වාදසයොජනිකං මණිමයං පඤ්චවුප්පිකං සබ්බාලඬ්ඛිකාරපටිමණ්ඩිතං උය්‍යානපොක්ඛරණිසම්පන්නං කප්පරුක්ඛපරිවුතං බිරණියා දෙවධිතාය ආකාසට්ඨකච්චමානං දිස්වා, තඤ්ච දෙවධිතරං අන්තොකුටාගාරෙ සයනපිට්ඨෙ නිසින්තං අච්ඡරාසහස්සපරිවුතං මණිසිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්ති. දිස්වා මාතලිං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ. ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

504. “පඤ්චවුප්පං දිස්සතිදං විමානං, මාලාපිළන්ධා සයනස්ස මජ්ඣකෙ;
 තත්ථච්ඡති නාරි මහානුභාවා, උච්චාවචං ඉද්ධි විකුබ්බමානා.

505. “චිත්ති හි මං චිත්තදති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
 අයං නු නාරි කිමකාසි සාධුං, යා මොදති සග්ගපත්තා විමානෙ.

506. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
 විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

507. “යදි තෙ සුතා බිරණි ජීවලොකෙ, ආමායදාසි අහු බ්‍රාහ්මණස්ස;
 සා පත්තකාලං අතිථිං විදිත්වා, මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දි;
 සංයමා සංවිභාගා ච, සා විමානස්මි මොදති”ති.

තත්ථ පඤ්චවුප්පන්ති පඤ්චභි කුටාගාරෙහි සමන්තාගතං. මාලාපිළන්ධානි මාලාදිහි සබ්බාහරණෙහි පටිමණ්ඩිතානි අත්ථො. තත්ථච්ඡති තස්මිං විමානෙ අච්ඡති. උච්චාවචං ඉද්ධි විකුබ්බමානානි නානප්පකාරං දෙවිද්ධිං දස්සයමානා. දිස්වාති එතං දිස්වා ධිතං මං චිත්ති චිත්තදති පටිලහති, චිත්තිසන්තකො විය හොමි තුට්ඨියා අතිභුතත්තානි අත්ථො. ආමායදාසිති ගෙහදාසියා කුච්ඡිමිහි ජානදාසි. අහු බ්‍රාහ්මණස්සානි සා කිර කස්සපදසබලස්ස කාලෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාසි අහොසි. සා පත්තකාලන්ති තෙන බ්‍රාහ්මණෙන අට්ඨ සලාකහත්තානි සඬ්ඝස්ස පරිච්චන්තානි අහෙසුං. සො ගෙහං ගන්ත්වා “ස්වෙ පට්ඨාය එකෙකස්ස හික්ඛුස්ස එකෙකං කභාපණග්ගසකං කත්වා අට්ඨ සලාකහත්තානි සම්පාදෙය්‍යාසි”ති බ්‍රාහ්මණිං ආහ. සා “සාමී, හික්ඛු නාම ධුත්තො, නාහං සක්ඛිස්සාමි”ති පටික්ඛිපි. ධිතරොපිස්ස පටික්ඛිපිංසු. සො දාසිං “සක්ඛිස්සසි අම්මා”ති ආහ. සා “සක්ඛිස්සාමි අය්‍යා”ති සම්පට්චින්නො සක්කච්චං යාගුඛජ්ජකහත්තාදිනි සම්පාදෙත්වා සලාකං ලභිත්වා ආගතං පත්තකාලං අතිථිං විදිත්වා හරිතගොමයුපලිත්තෙ කතපුජ්ජපභාරෙ සුපඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා යථා නාම විජ්ජවාසා ආගතං පුත්තං මාතා සකිං අභිනන්දති, තථා නිච්චකාලං අභිනන්දති, සක්කච්චං පරිච්ඡති, අත්තනො සත්තකම්පි කිඤ්චි දෙති. සංයමා සංවිභාගා වානි සා සීලවති අහොසි වාගවති ච, තස්මා තෙන සීලෙන චෙව වාගෙන ච ඉමස්මිං විමානෙ මොදති. අථ වා සංයමානි ඉන්ද්‍රියදමනා.

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලි පුරතො රථං පෙසෙත්වා සොණදින්නදෙවපුත්තස්ස සත්ත කතකච්චමානානි දස්සෙසි. සො තානි ච තස්ස ච සිරිසම්පත්තිං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡි. ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

508. “දද්දල්ලමානා ආහෙන්නි, විමානා සත්ත නිම්මිතා;
 තත්ථ යක්ඛො මහිද්ධිකො, සබ්බාහරණභූමිතො;
 සමන්තා අනුපරියාති, නාරිගණපුරක්ඛතො.

509. “චිත්ති හි මං චිත්තදති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
 අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදති සග්ගපත්තො විමානෙ.

510. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.
511. “සොණදින්නො ගහපති, එස දානපති අහු;
එස පබ්බජිතුද්දිස්ස, විහාරෙ සත්ත කාරයි.
512. “සක්කව්චං තෙ උපට්ඨාසි, භික්ඛවො තත්ථ වාසිකෙ;
අවිජාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදිපියං;
අදාසි උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.
513. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමි;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨංභිගසුසමාගතං.
514. “උපොසථං උපවසි, සදා සිලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිභාගා ව, සො විමානස්මි මොදති”ති.

තත්ථ දද්දල්ලමානාති ජලමානා. ආහෙත්තීති තරුණසුරියො විය ඔභාසන්නි. තත්ථාති තෙසු පටිපාටියා ධීතෙසු සත්තසු විමානෙසු. යක්ඛොති එකො දෙවපුත්තො. සොණදින්නොති මහාරාජ, අයං පුබ්බෙ කස්සපදසබ්ලස්ස කාලෙ කාසිරට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්මිං නිගමෙ සොණදින්නො නාම ගහපති දානපති අහොසි. සො පබ්බජිතෙ උද්දිස්ස සත්ත විහාරකුටියො කාරෙත්වා තත්ථ වාසිකෙ භික්ඛු වතුහි පව්වයෙහි සක්කව්චං උපට්ඨාසි, උපොසථඤ්ච උපවසි, නිව්චං සිලෙසු ව සංවුතො අහොසි. සො තතො චචිත්වා ඉදුපපන්නො මොදතිති අත්ථො. එත්ථ ව පාටිභාරියපක්ඛන්ති ඉදං පන අට්ඨමිඋපොසථස්ස පව්වුග්ගමනානුගමනවසෙන සත්තමිනවමියො, වාතුද්දසිපන්නරස්මිනං පව්වුග්ගමනානුගමනවසෙන තෙරසිපාටිපදෙ ව සන්ධාය වුත්තං.

එවං සොණදින්නස්ස කතකම්මං කට්ඨත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා එලිකවිමානං දස්සෙසි. තං උබ්බෙධතො පඤ්චවිසතියොජනං අනෙකසතෙහි සත්තරතනමයත්ථමහෙහි සමන්නාගතං, අනෙකසතකුටාගාරපටිමණ්ඩිතං, කිඨ්ඨිකිණිකජාලාපරික්ඛිත්තං, සමුස්සිතසුචණ්ණරජනමයධජං, නානාපුජ්ජවිචිත්තඋයානවනවිභූසිතං, රමණීයපොක්ඛරණිසමන්නාගතං, නව්වගිතවාදිතාදිසු ඡෙකාහි අවිජරාහි සම්පරිකිණ්ණං. තං දිස්වා රාජා තාසං අවිජරානං කතකම්මං පුච්ඡි, ඉතරොපිස්ස ඛ්‍යාකාසි.

515. “පභාසති මිදං ඛ්‍යමිහං, එලිකාසු සුනිම්මිතං;
නාරිවරගණාකිණ්ණං, කුටාගාරවරොචිතං;
උපෙනං අන්තපානෙහි, නව්වගිතෙහි වුභයං.
516. “චිත්ති හි මං චිත්තති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යා මොදරෙ සග්ගපන්නා විමානෙ.
517. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.
518. “යා කාවි නාරියො ඉධ ජීවලොකෙ, සිලවන්නියො උපාසිකා;
දානෙ රතා නිව්චං පසන්නචිත්තා, සව්වෙ ධීතා උපොසථෙ අජ්ජමත්තා;
සංයමා සංවිභාගා ව, තා විමානස්මි මොදරෙ”ති.

තත්ථ ඛ්‍යමිහන්ති විමානං, පාසාදොති වුත්තං හොති. එලිකාසුනි එලිකහිත්තිසු. නාරිවරගණාකිණ්ණන්ති වරනාරිගණෙහි ආකිණ්ණං. කුටාගාරවරොචිතන්ති වරකුටාගාරෙහි ඔචිතං සමොචිතං, වඩ්ඪිතන්ති අත්ථො. උභයන්ති උභයෙහි. “යා කාවි”ති ඉදං කිඤ්චාපි අනියමෙත්වා වුත්තං, තා පන කස්සපබුද්ධසාසනෙ ඛාරාණසියං උපාසිකා හුත්වා ගණබන්ධනෙන එතාති වුත්තජ්ජකාරාති පුඤ්ඤාති කත්වා තං දිබ්බසම්පන්නිං පන්නාති වෙදිතබ්බා.

අට්ඨස්ස සො පුරතො රථං පෙසෙත්වා එකං රමණීයං මණිවිමානං දස්සෙසි. තං සමෙ භූමිභාගෙ පතිට්ඨිතං උබ්බෙධසම්පන්නං මණිපබ්බතො විය ඔභාසමානං තිට්ඨති, දිබ්බගිතවාදිතනින්නාදිතං බහුහි දෙවපුත්තෙහි සම්පරිකිණ්ණං. තං දිස්වා රාජා තෙසං දෙවපුත්තානං කතකම්මං පුච්ඡි, ඉතරොපිස්ස ඛ්‍යාකාසි.

519. “පභාසති මිදං ඛ්‍යමිහං, වෙචරියාසු නිම්මිතං;
උපෙනං භූමිභාගෙහි, විහත්තං භාගසො මිතං.
520. “ආළම්බරා මුද්දිභගා ව, නව්වගිතා සුචාදිතා;
දිබ්බා සද්දා නිව්ජරන්ති, සවනීයා මනොරමා.
521. “නාහං එවංගතං ජාතු, එවංසුරුවිරං පුරෙ;
සද්දං සමභිජානාමි, දිට්ඨං වා යදි වා සුතං.
522. “චිත්ති හි මං චිත්තති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;

ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යෙ මොදරෙ සග්ගපත්තා විමානෙ.

523. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

524. “යෙ කෙච් මච්චා ඉධ ජීවලොකෙ, සීලවත්තා උපාසකා;
ආරාමෙ උද්දානෙ ව, පපා සඬකමනානි ව;
අරහත්තෙ සිතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයුං.

525. “වීරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදංසු උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

526. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

527. “උපොසථං උපවසුං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සංයමා සංවිහාගා ව, තෙ විමානස්මි මොදරෙ”ති.

තත්ථ චෙඨරියාසුති චෙඨරියභිත්තිසු. භූමිභාගෙහීති රමණියෙහි භූමිභාගෙහි උපෙතං. ආලම්බරා මුදිඬගා වානි එතෙ ද්වෙ එත්ථ වජ්ජන්ති. නච්චගීතා සුවාදිතානි නානප්පකාරානි නච්චානි චෙව ගීතානි ව අපරෙසම්පි තුරියානං සුවාදිතානි චෙත්ථ පචත්තන්ති. එවංගතන්ති එවං මනොරමභාවං ගතං. “යෙ කෙච්”ති ඉදම්පි කාමං අනියමෙත්වා චුත්තං, තෙ පන කස්සපබුද්ධකාලෙ බාරාණසිවාසිනො උපාසකා හුත්වා ගණබන්ධනෙන එතානි පුඤ්ඤානි කත්වා තං සම්පත්තිං පත්තානි චෙදිතබ්බා. තත්ථ පටිපාදයුන්ති පටිපාදයිංසු, තෙසං අදංසුති අත්ථො. පච්චයන්ති ගිලානපච්චයං. අදංසුති එවං නානප්පකාරකං දානං අදංසුති.

ඉතිස්ස සො තෙසං කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා අපරම්පි එලිකවිමානං දස්සෙසි. තං අනෙකකුටාගාරපටිමණ්ඩිතං, නානාකුසුමසඤ්ජන්තදිබ්බතරුණවනපටිමණ්ඩිතතීරාය, විවිධවිභඩ්ගමනින්තාදිතාය නිම්මලසලිලාය නදියා පරික්ඛිත්තං, අච්ඡරාගණපරිවුත්තස්සෙකස්ස පුඤ්ඤවතො නිවාසභූතං. තං දිස්වා රාජා තස්ස කතකම්මං පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

528. “පභාසති මීදං බ්‍යමිහං, එලිකාසු සුනිම්මිතං;
නාරිවරගණාකිණ්ණං, කුටාගාරවරොචිතං.

529. “උපෙතං අන්තපානෙහි, නච්චගීතෙහි චූභයං;
නජ්ජො වානුපරියාති, නානාපුජ්ඵදුමායුතා.

530. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කිංමකාසි සාධුං, යො මොදතී සග්ගපත්තො විමානෙ.

531. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

532. “මිටීලායං ගහපති, එස දානපතී අහු;
ආරාමෙ උද්දානෙ ව, පපා සඬකමනානි ව;
අරහත්තෙ සිතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

533. “වීරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

534. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

535. “උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිහාගා ව, සො විමානස්මි මොදති”ති.

තත්ථ නජ්ජොති වචනවිපල්ලාසො, එකා නදී තං විමානං පරික්ඛිපිත්වා ගතානි අත්ථො. නානාපුජ්ඵදුමායුතානි සා නදී නානාපුජ්ඵෙහි දුමෙහි ආයුතා. මිටීලායන්ති එස මහාරාජ, කස්සපබුද්ධකාලෙ මිටීලනගරෙ එකො ගහපති දානපති අහොසි. සො එතානි ආරාමරොපනාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තොති.

එවමස්ස තෙන කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා අපරම්පි එලිකවිමානං දස්සෙසි. තං පුරිමවිමානතො අතිරෙකාය නානාපුජ්ඵල්ලසඤ්ජන්තාය තරුණවනසටාය සමන්තාගතං. තං දිස්වා රාජා තාය සම්පත්තියා සමන්තාගතස්ස දෙවපුත්තස්ස කතකම්මං පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

536. “පභාසති මීදං බ්‍යමිහං, එලිකාසු සුනිම්මිතං;

නාරිවරගණාකිණිණං, කුටාගාරවරොචිතං.

537. “උපෙනං අන්තපානෙහි, නව්වගීතෙහි වුහයං;
නජ්ජො වානුපරියාති, නානාපුජ්ඵලායුතා.
538. “රාජායතනා කපිත්ථා ව, අමීඛා සාලා ව ජම්බුයො;
තින්දුකා ව පියාලා ව, දුමා නිව්වඵලා ඛහු.
539. “චිත්ති හි මං චිත්තති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කම්මකාසි සාධුං, යො මොදති සත්ථපත්තො විමානො.
540. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානනො.
541. “මිට්ඨායං ගහපති, එස දානපති අහු;
ආරාමෙ උදපානෙ ව, පපා සඬකමනාති ව;
අරහත්තෙ සිතිහුතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.
542. “විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුහුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.
543. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.
544. “උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිභාගා ව, සො විමානස්මි මොදති”ති.

තත්ථ මිට්ඨායන්ති එස, මහාරාජ, කස්සපබුද්ධකාලෙ විදෙහරට්ඨෙ මිට්ඨනගරෙ එකො ගහපති දානපති අහොසි.
සො එතාති පුඤ්ඤාති කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තොති.

එවමස්ස තෙන කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා පුරිමසදිසමෙව අපරමිපි වෙළිරියවිමානං
දස්සෙත්වා තත්ථ සම්පත්තිං අනුභවත්තස්ස දෙවපුත්තස්ස කතකම්මං පුට්ඨො ආචික්ඛි.

545. “පභාසති මිදං ඛ්‍යම්භං, වෙළිරියාසු නිම්මිතං;
උපෙනං භුමිභාගෙහි, විහත්තං භාගසො මිතං.
546. “ආලම්බරා මුදිඬගා ව, නව්වගීතා සුවාදිතා;
දිඛ්‍යා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සවතියා මනොරමා.
547. “නාහං එවංගතං ජාතු, එවංසුරුචිරං පුරෙ;
සද්දං සමභිජානාමි, දිට්ඨං වා යදි වා සුතං.
548. “චිත්ති හි මං චිත්තති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කම්මකාසි සාධුං, යො මොදති සත්ථපත්තො විමානො.
549. “තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානනො.
550. “ඛාරාණසියං ගහපති, එස දානපති අහු;
ආරාමෙ උදපානෙ ව, පපා සඬකමනාති ව;
අරහත්තෙ සිතිහුතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.
551. “විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුහුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.
552. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.
553. “උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිභාගා ව, සො විමානස්මි මොදති”ති.

අථස්ස පුරතො රථං පෙසෙත්වා ඛාලසුරියසන්තිහං කතකම්මානං දස්සෙත්වා තත්ථ නිවාසිනො දෙවපුත්තස්ස
සම්පත්තිං පුට්ඨො ආචික්ඛි.

554. “යථා උදයමාදිච්චො, හොති ලොහිතකො මහා;
තථුපමං ඉදං ඛ්‍යම්භං, ජාතරූපස්ස නිම්මිතං.

555. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදති සග්ගපත්තො විමානෙ.

556. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

557. “සාවත්ථියං ගහපති, එස දානපති අහු;
ආරාමෙ උද්දානෙ ව, පපා සඬකමනානි ව;
අරහන්තෙ සිතිහුතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

558. “විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුහුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

559. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

560. “උපොසථං උපවසී, සදා සිලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිහාගා ව, සො විමානස්මි මොදති”ති.

තත්ථ උදයමාදිච්චොති උග්ගච්ඡන්තො ආදිච්චො. සාවත්ථියන්ති කස්සපචුද්ධකාලෙ සාවත්ථීනගරෙ එකො ගහපති දානපති අහොසි. සො එතානි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තොති.

එවං තෙන ඉමෙසං අට්ඨන්තං විමානානං කථිතකාලෙ සක්කො දෙවරාජා “මාතලි, අතිවිය විරායති”ති අපරමපි ජවනදෙවපුත්තං පෙසෙසි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා ආරොවෙසි. සො තස්ස වචනං සුත්වා “න සක්කා ඉදානි විරායිතු”න්ති චතුසු දිසාසු එකජ්ජහාරෙනෙව බහුති විමානානි දස්සෙසි. රඤ්ඤා ව තත්ථ සම්පත්තිං අනුභවන්තානං දෙවපුත්තානං කතකම්මං පුට්ඨො ආචික්ඛි.

561. “වෙභායසාමෙ බහුකා, ජාතරූපස්ස නිමිමිතා;
දද්දල්ලමානා ආහෙන්ති, විජ්ජුවඛහසන්තරෙ.

562. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යෙ මොදරෙ සග්ගපත්තා විමානෙ.

563. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

564. “සද්ධාය සුනිව්ච්චාය, සද්ධම්මෙ සුජ්ජවෙදිතෙ;
අකංසු සත්ථු වචනං, සම්මාසම්චුද්ධසාසනෙ;
තෙසං එතානි යානානි, යානි ත්වං රාජ පස්සසී”ති.

තත්ථ වෙභායසාමෙති වෙභායසා ඉමෙ ආකාසෙයෙව සංශ්ඨිතා. ආකාසට්ඨකවිමානා ඉමෙති වදති.
විජ්ජුවඛහසන්තරෙති සනවලාහකන්තරෙ ජලමානා විජ්ජු විය. සුනිව්ච්චායානි මග්ගෙන ආගතන්තා සුජ්ජනිට්ඨිතාය. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, එතෙ පුරෙ නියානිකෙ කස්සපචුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා පරිසුද්ධසීලා සමණධම්මං කරොන්තා සොතාපත්තිඵලං සවිජ්ඣන්තවා අරහන්තං නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තා තතො චුතා ඉමෙසු කතකවිමානෙසු උජ්ජන්තා. එතෙසං කස්සපචුද්ධසාවකානං තානි යානානි, යානි ත්වං, මහාරාජ, පස්සසීති.

එවමස්ස ආකාසට්ඨකවිමානානි දස්සෙත්වා සක්කස්ස සන්තිකං ගමනත්ථාය උස්සාහං කරොන්තො ආහ –

565. “විදිතානි තෙ මහාරාජ, ආවාසං පාපකම්මිතං;
අථො කල්‍යාණකම්මානං, යානානි විදිතානි තෙ;
උය්‍යාහි දානි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ ආවාසන්ති මහාරාජ, තයා පට්ඨමෙව නෙරයිකානං ආවාසං දිස්වා පාපකම්මානං යානානි විදිතානි, ඉදානි පන ආකාසට්ඨකවිමානානි පස්සන්නෙන අථො කල්‍යාණකම්මානං යානානි විදිතානි, ඉදානි දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ සම්පත්තිං දට්ඨුං උය්‍යාහි ගච්ඡාහීති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා සිනෙරුං පරිවාරෙත්වා යීතෙ සත්ත පරිභණ්ඩපබ්බතෙ දස්සෙසි. තෙ දිස්වා රඤ්ඤා මාතලිස්ස පුට්ඨභාවං ආචිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

566. “සහස්සයුත්තං හයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
යායමානො මහාරාජා, අද්දා සීදන්තරෙ නගෙ;
දිස්වානාමන්තයි සුතං, ඉමෙ කෙ නාම පබ්බතා”ති.

තත්ථ භයවාහිත්ති භයෙහි වාහියමානං. දිබ්බයානමධිට්ඨිතොති දිබ්බයානෙ යිතො හුත්වා. අද්දාති අද්දස. සිදන්තරෙති සිදාමභාසමුද්දස්ස අන්තරෙ. තස්මිං කිර මභාසමුද්දෙ උදකං සුබ්බමං, මොරපිඤ්ජමත්තමිපි පක්ඛිත්තං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති සිදතෙව, තස්මා සො “සිදාමභාසමුද්දො”ති වුවිච්ඡිති. තස්ස අන්තරෙ. නගෙති පබ්බතෙ. කෙ නාමාති කෙ නාම නාමෙන ඉමෙ පබ්බතාති.

එවං නිමිරඤ්ඤා පුට්ඨො මාතලි දෙවපුත්තො ආහ –

568. “සුදස්සනො කරවිකො, ඊසධරො යුගන්ධරො;
නෙමිත්ථරො විනතකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බ්‍රහා.

569. “එතෙ සිදන්තරෙ නගා, අනුපුබ්බසමුග්ගතා;
මහාරාජානමාවාසා, යාති ත්වං රාජ පස්සසි”ති.

තත්ථ සුදස්සනොති අයං, මහාරාජ, එතෙසං සබ්බබාහිරො සුදස්සනො පබ්බතො නාම, තදන්තරෙ කරවිකො නාම, සො සුදස්සනතො උච්චතරො . උභින්නමිපි පන තෙසං අන්තරෙ එකොපි සිදන්තරමභාසමුද්දො. කරවිකස්ස අන්තරෙ ඊසධරො නාම, සො කරවිකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. ඊසධරස්ස අන්තරෙ යුගන්ධරො නාම, සො ඊසධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. යුගන්ධරස්ස අන්තරෙ නෙමිත්ථරො නාම, සො යුගන්ධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. නෙමිත්ථරස්ස අන්තරෙ විනතකො නාම, සො නෙමිත්ථරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. විනතකස්ස අන්තරෙ අස්සකණ්ණො නාම, සො විනතකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. අනුපුබ්බසමුග්ගතාති එතෙ සිදන්තරමභාසමුද්දෙ සත්ත පබ්බතා අනුපට්ඨාපාටියා සමුග්ගතා සොපානසදිසා හුත්වා යිතා. යාතීති යෙ ත්වං, මහාරාජ, ඉමෙ පබ්බතෙ පස්සසි, එතෙ චතුණ්ණං මහාරාජානං ආවාසාති.

එවමස්ස වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං දස්සෙත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා තාවතිංසභවනස්ස විත්තකුට්ඨාරකොට්ඨකං පරිවාරෙත්වා යිතා ඉන්ද්‍රපටිමා දස්සෙසි. තං දිස්වා රාජා පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

570. “අනෙකරූපං රූචිරං, නානාවිත්‍රං පකාසති;
ආකිණ්ණං ඉන්ද්‍රසදිසෙහි, බ්‍යග්ගෙහෙව සුරක්ඛිතං.

571. “විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමං නු ද්වාරං කිමභඤ්ඤමාහු, මනොරමං දිස්සති දුරතොව.

572. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විජාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

573. ““චිත්‍රකුට්ඨො”ති යං ආහු, දෙවරාජපවෙසනං;
සුදස්සනස්ස ගිරිතො, ද්වාරඤ්ඤෙනං පකාසති.

574. “අනෙකරූපං රූචිරං, නානාවිත්‍රං පකාසති;
ආකිණ්ණං ඉන්ද්‍රසදිසෙහි, බ්‍යග්ගෙහෙව සුරක්ඛිතං;
පවිසෙතෙන රාජීසි, අරජං භූමිමක්කමා”ති.

තත්ථ අනෙකරූපන්ති අනෙකජාතිකං. නානාවිත්‍රන්ති නානාරතනවිත්‍රං. පකාසතීති කිං නාම එතං පඤ්ඤායති. ආකිණ්ණන්ති සම්පරිපුණ්ණං. බ්‍යග්ගෙහෙව සුරක්ඛිතන්ති යථා නාම බ්‍යග්ගෙහි වා සිහෙහි වා මභාවනං, එවං ඉන්ද්‍රසදිසෙහෙව සුරක්ඛිතං. තාසඤ්ච පන ඉන්ද්‍රපටිමානං ආරක්ඛණත්ථාය යපිතභාවො එකකනිපාතෙ කුලාවකජාතකෙ (ජා. 1.1.31) චුත්තනයෙන ගහෙනබ්බො. කිංමභඤ්ඤමාහුති කින්තාමං වදන්ති. පවෙසනන්ති නික්ඛන්තප්පවෙසනත්ථාය නිමිමිතං. සුදස්සනස්සාති සොහනදස්සනස්ස සිනෙරුගිරිතො. ද්වාරං හෙතන්ති එතං සිනෙරුමත්ථකෙ පතිට්ඨිතස්ස දසසහස්සයොජනිකස්ස දෙවනගරස්ස ද්වාරං පකාසති, ද්වාරකොට්ඨකො පඤ්ඤායතීති අත්ථො. පවිසෙතෙනාති එතෙන ද්වාරෙන දෙවනගරං පවිස. අරජං භූමිමක්කමාති අරජං සුවණ්ණරජතමණ්ඩයං නානාපුප්ඵෙහි සමාකිණ්ණං දිබ්බභූමිං දිබ්බයානෙන අක්කම, මහාරාජාති.

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලි රාජානං දෙවනගරං පවෙසෙසි. තෙන චුත්තං –

575. “සහස්සයුත්තං භයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
යායමානො මහාරාජා, අද්දා දෙවසහං ඉද්”න්ති.

සො දිබ්බයානෙ යිතොව ගච්ඡන්තො සුධම්මාදෙවසහං දිස්වා මාතලිං පුච්ඡී, සොපිස්ස ආවික්ඛි.

576. “යථා සරදෙ ආකාසෙ, නිලොභාසො පදිස්සති;
තපුපමං ඉදං බ්‍යමිහං, වෙළරියාසු නිමිමිතං.

577. “චිත්ති හි මං චිත්තේ සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමං තු ඛ්‍යාමිහං කිමහඤ්ඤමාහු, මනොරමං දිස්සති දුරතොව.

578. “තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

579. “‘සුධම්මා’ ඉති යං ආහු, පස්සෙසා දිස්සතෙ සභා;
වෙළුරියාරුචිරා චිත්‍රා, ධාරයන්ති සුනිම්මිතා.

580. “අට්ඨංසා සුකතා ථම්මා, සබ්බෙ වෙළුරියාමයා;
යත්ථ දෙවා තාවතිංසා, සබ්බෙ ඉන්ද්‍රපුරොහිතා.

581. “අත්ථං දෙවමනුස්සානං, චිත්තයන්තා සමච්ඡරෙ;
පටිසෙකෙන රාජීසි, දෙවානං අනුමොදනන්ති.

තත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං, දෙවසභං අද්දසාති අත්ථො. පස්සෙසාති පස්ස ඵසා. වෙළුරියා රුචිරාති රුචිරවෙළුරියා. චිත්‍රාති නානාරතනචිත්‍රා. ධාරයන්තීති ඉමං සභං එතෙ අට්ඨංසාදිහෙදා සුකතා ථම්මා ධාරයන්ති. ඉන්ද්‍රපුරොහිතාති ඉන්ද්‍රං පුරොහිතං පුරෙවාරිකං කත්වා පරිවාරෙත්වා ධීතා දෙවමනුස්සානං අත්ථං චිත්තයන්තා අච්ඡන්ති. පටිසෙකෙනාති ඉමිතා මග්ගෙන යත්ථ දෙවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුමොදන්තා අච්ඡන්ති, තං යානං දෙවානං අනුමොදනං පටිස.

දෙවාපි බො තස්සාගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තාව නිසීදිංසු. තෙ “රාජා ආගතො”ති සුත්වා දිබ්බගන්ධවාසපුප්ඵත්ථා යාව චිත්තකුට්ඨවාරකොට්ඨකා පටිමග්ගං ගන්ත්වා මහාසත්තං දිබ්බගන්ධමාලාදීහි පූජයන්තා සුධම්මාදෙවසභං ආනයිංසු. රාජා රථා ඔතරිත්වා දෙවසභං පාවිසි. දෙවා ආසනෙන නිමන්තයිංසු. සක්කොපි ආසනෙන වෙච කාමෙහි ව නිමන්තෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

582. “තං දෙවා පටිනන්දිංසු, දිස්වා රාජානමාගතං;
ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
නිසීද දානි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ.

583. “සක්කොපි පටිනන්දිත්ථ, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
නිමන්තයිත්ථ කාමෙහි, ආසනෙන ව වාසවො.

584. “සාධු බොසි අනුප්පත්තො, ආවාසං වසවත්තිනං;
වස දෙවෙසු රාජීසි, සබ්බකාමසම්ථිසු;
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු, භුඤ්ජ කාමෙ අමානුසෙ”ති.

තත්ථ පටිනන්දිංසුති සම්පියායිංසු, භට්ඨතුට්ඨාව හුත්වා සම්පට්ච්ඡිංසු. සබ්බකාමසම්ථිසුති සබ්බෙසං කාමානං සම්ථිසුත්තෙසු.

ඵචං සක්කෙන දිබ්බකාමෙහි වෙච ආසනෙන ව නිමන්තිතො රාජා පටික්ඛිපන්තො ආහ –

585. “යථා යාවිතකං යානං, යථා යාවිතකං ධනං;
ඵචං සම්පදමෙවෙතං, යං පරතො දානපච්චයා.

586. “න වාහමෙතමිච්ඡාමි, යං පරතො දානපච්චයා;
සයංකතාති පුඤ්ඤාති, තං මෙ ආවෙණිකං ධනං.

587. “සොහං ගන්ත්වා මනුස්සෙසු, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමවරියාය, සංයමෙන දමෙන ව;
යං කත්වා සුඛිතො හොති, න ව පච්ඡානුනප්පති”ති.

තත්ථ යං පරතො දානපච්චයාති යං පරතො තස්ස පරස්ස දානපච්චයා තෙන දින්නත්තා ලබ්භති, තං යාවිතකසදිසං හොති, තස්මා නාහං එතං ඉච්ඡාමි. සයංකතාතීති යානි පන මයා අත්තනා කතාති පුඤ්ඤාති, තමෙව මම පරෙහි අසාධාරණත්තා ආවෙණිකං ධනං අනුගාමියධනං. සමවරියායාති තීහි ද්වාරෙහි සමවරියාය. සංයමෙනාති සීලරක්ඛණෙන. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන.

ඵචං මහාසත්තො දෙවානං මධුරසද්දෙන ධම්මං දෙසෙසි. ධම්මං දෙසෙන්තොයෙව මනුස්සගණනාය සත්ත දිවසාති යත්වා දෙවගණං කොසෙන්වා දෙවගණමප්ඤ්ඤා ධීතොව මාතලිස්ස ගුණං කට්ඨන්තො ආහ –

588. “බහුපකාරො නො භවං, මාතලි දෙවසාරථී;
යො මෙ කල්‍යාණකම්මානං, පාපානං පටිදස්සයි”ති.

තත්ප් යො මෙ කල්‍යාණකම්මානං, පාපානං පටිදස්සයිති යො එස මය්හං කල්‍යාණකම්මානං දෙවානඤ්ච යානානි පාපකම්මානං තෙරයිකානඤ්ච පාපානි යානානි දස්සෙයිති අත්ථො.

සග්ගකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

අප් රාජා සක්කං ආමන්තෙත්වා “ඉච්ඡාමහං, මහාරාජ, මනුස්සලොකං ගන්තු”න්ති ආහ. සක්කො “තෙන හි, සම්ම මාතලි, නිමිරාජානං තත්ථෙව මිටීලං තෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා රථං උපට්ඨාපෙසි. රාජා දෙවගණෙහි සද්ධිං සම්මොදිත්වා දෙවෙ නිවත්තාපෙත්වා රථං අභිරුහි. මාතලි රථං පෙසෙන්නො පාවිනදිසාභාගෙන මිටීලං පාපුණි. මහාජනො දිබ්බරථං දිස්වා “රාජා නො ආගතො”ති පමුදිතො අහොසි. මාතලි මිටීලං පදක්ඛිණං කත්වා තස්මිංයෙව සීහපඤ්ජරෙ මහාසත්තං ඔකාරොත්වා “ගච්ඡාමහං, මහාරාජා”ති ආපුච්ඡිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාජනොපි රාජානං පරිවාරොත්වා “කිදිසො, දෙව, දෙවලොකො”ති පුච්ඡි. රාජා දෙවතානඤ්ච සක්කස්ස ව දෙවරඤ්ඤො සම්පත්තිං වණ්ණෙත්වා “තුම්හෙපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථ, එවං තස්මිං දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සථා”ති මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි.

සො අපරභාගෙ කප්පකෙන පලිතස්ස ජාතභාවෙ ආරොචිතෙ පලිතං සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරාපෙත්වා තත්ථෙව යපෙත්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං පටිච්ඡාපෙසි. තෙන ව “කස්මා, දෙව, පබ්බජිස්සසි”ති චුත්තෙ –

“උත්තමඬිගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාහුභුතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. –

ගාථං වත්වා පුරිමරාජානො විය පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව අම්බවනෙ විහරන්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. තස්සෙවං පබ්බජිතභාවං ආවිකරොන්තො සත්ථා ඔසානගාථමාහ –

589. “ඉදං වත්වා නිමිරාජා, වෙදෙහො මිටීලග්ගහො;
පුට්ඨස්සද්දං යජිත්වාන, සංයමං අජ්ඣුපාගමී”ති.

තත්ප් ඉදං වත්වාති “උත්තමඬිගරුහා මය්හං”න්ති ඉමං ගාථං වත්වා. පුට්ඨස්සද්දං යජිත්වානාති මහාදානං දත්වා. සංයමං අජ්ඣුපාගමීති සීලසංයමං උපගතො.

පුත්තො පනස්ස කාළාරජනකො නාම තං වංසං උපච්ඡිත්ථි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, මාතලි ආනන්දො, වතුරාසිති ඛත්තියසහස්සානි බුද්ධපරිසා, නිමිරාජා පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

[542] 5. උමඬිගජාතකවණ්ණනා නිමිජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

පඤ්චාලො සබ්බසෙනායාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකදිවසඤ්ඤි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා තථාගතස්ස පඤ්ඤාපාරමිං වණ්ණයන්තා නිසිදිංසු “මහාපඤ්ඤො, ආවුසො, තථාගතො පුට්ඨපඤ්ඤො ගම්භීරපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බෙධිකපඤ්ඤො පරප්පවාදමද්දනො, අත්තනො පඤ්ඤානුභාවෙන කුට්ඨන්තාදයො බ්‍රාහ්මණො, සභියාදයො පරිබ්බාජකො, අඬුලිමාලාදයො වොරෙ, ආළවකාදයො යක්ඛෙ, සක්කාදයො දෙවෙ, බ්‍රහ්මාදයො බ්‍රහ්මානො ව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනෙ අකාසි, බහුජනකායෙ පබ්බජ්ජං දත්වා මග්ගඵලෙසු පට්ඨාපෙසි, එවං මහාපඤ්ඤො, ආවුසො, සත්ථා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව පඤ්ඤවා, අතීතෙපි අපරිපක්ක ඤාණෙ බොධිඤ්ඤාණත්ථාය වරියං වරන්තොපි පඤ්ඤවායෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං වෙදෙහො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකා වත්තාරො පණ්ඩිතා අහෙසුං සෙනකො, පුක්කුසො, කාමින්දො, දෙවින්දො වාති. තදා රාජා බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිගහණදිවසෙ පට්ඨස්සාලෙ එවරුපං සුපිනං අද්දස – රාජධිගණෙ වතුසු කොණෙසු වත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධා මහාපාකාරප්පමාණා උට්ඨාය පජ්ජලන්ති. තෙසං මජ්ඣෙ ඛජ්ජොපනකප්පමාණො අග්ගික්ඛන්දො උට්ඨහිත්වා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව වත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධෙ අතික්කමිත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨාය සකලචක්කවාළං ඔභාසෙත්වා යීතො, භූමියං පතීතො සාසපබ්බජමත්තමිපි පඤ්ඤායති. තං සදෙවකා ලොකා සමාරකා සබ්‍රහ්මකා ගන්ධමාලාදිහි පුජෙත්ති, මහාජනො ජාලන්තරෙතෙව වරති, ලොමකුපමත්තමිපි උණ්හං න ගණ්භාති. රාජා ඉමං සුපිනං දිස්වා භීතකසිතො උට්ඨාය “කිං නු බො මෙ භවිස්සති”ති වින්තෙන්නො නිසින්නකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි.

වත්තාරොපි පණ්ඩිතා පාතොවාගන්ත්වා “කච්චි, දෙව, සුඛං සයිත්ථා”ති සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡිංසු. සො “කුතො මෙ සුඛසෙය්‍යං ලද්ධ”න්ති වත්වා “එවරුපො මෙ සුපිනො දිට්ඨො”ති සබ්බං කපෙසි. අප් නං සෙනකපණ්ඩිතො “මා භායි, මහාරාජ, මඬගලසුපිනො එස, චුද්ධි වො භවිස්සති”ති වත්වා “කිං කාරණා ආවරියා”ති චුත්තෙ “මහාරාජ, අම්හෙ වත්තාරො පණ්ඩිතෙ අභිභවිත්වා අඤ්ඤො වො පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති, මයඤ්භි වත්තාරො පණ්ඩිතා වත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධා විය, තෙසං මජ්ඣෙ උප්පන්නො අග්ගික්ඛන්ධො විය අඤ්ඤො පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති, සො සදෙවකෙ ලොකෙ අසද්දියො භවිස්සති”ති වත්වා “ඉදානි පනෙස කුභි”න්ති චුත්තෙ “මහාරාජ, අජ්ජ තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණෙන වා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙන වා භවිතබ්බ”න්ති අත්තනො සිජ්ජබලෙන දිබ්බවක්ඛුනා දිට්ඨො විය බ්‍යාකාසි. රාජාපි තතො පට්ඨාය තං වචනං අනුස්සරි.

මිට්ඨිලායං පන චතුසු ද්වාරෙසු පාචිනයවමජ්ඣකො, දක්ඛිණයවමජ්ඣකො, පච්ඡිමයවමජ්ඣකො, උත්තරයවමජ්ඣකොති වත්තාරො ගාමා අගෙසුං. තෙසු පාචිනයවමජ්ඣකෙ සිරිවඩ්ඪනො නාම සෙට්ඨි පටිවසති, සුමනදෙවි නාමස්ස භරියා අහොසි. මහාසත්තො තං දිවසං රඤ්ඤා සුපිනස්ස දිට්ඨවෙලාය තාවතිංසභවනතො වචිත්වා තස්සා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්භි. තස්මිංයෙව කාලෙ අපරෙපි දෙවපුත්තසභස්සා තාවතිංසභවනතො වචිත්වා තස්මිංයෙව ගාමෙ සෙට්ඨානුසෙට්ඨිතං කුලෙසු පටිසන්ධිං ගණ්භිංසු. සුමනදෙවිපි දසමාසච්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි. තස්මිං බණෙ සක්කො මනුස්සලොකං ඔලොකෙන්තො මහාසත්තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනභාවං ඤත්වා “ඉමං චුද්ධිකුරං සදෙවකෙ ලොකෙ පාකටං කාතුං වට්ටති”ති මහාසත්තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තක්ඛණෙ අදිස්සමානකායෙන ගන්ත්වා තස්ස භත්තං ඵකං ඔසධසට්ඨකං යපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාසත්තො තං මුට්ඨිං කත්වා ගණ්භි. තස්මිං පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තෙ මාතු අජ්ජමත්තකමපි දුක්ඛං නාහොසි, ධමකරණතො උදකමිච සුබෙන නික්ඛමි.

සා තස්ස භත්තං ඔසධසට්ඨකං දිස්වා “තාත, කිං තෙ ලද්ධ”න්ති ආහ. “ඔසධං, අම්මා”ති දිබ්බොසධං මාතු භත්තං යපෙසි. යපෙත්වා ච පන “අම්ම, ඉදං ඔසධං යෙන කෙනචි ආබාධෙන ආබාධිකානං දෙථා”ති ආහ. සා තුට්ඨපභට්ඨා සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිතො ආරොවෙසි. තස්ස පන සත්තවස්සිකො සිසාබාධො අත්ථි. සො තුට්ඨපභට්ඨො හුත්වා “අයං මාතුකුච්ඡිතො ජායමානො ඔසධං ගහෙන්වා ආගතො, ජාතක්ඛණෙයෙව මාතරා සද්ධිං කපෙසි, එවරුපෙන පුඤ්ඤවතා දින්නං ඔසධං මහානුභාවං භවිස්සති”ති චින්තෙන්වා තං ඔසධං ගහෙන්වා නිසදායං සංසිත්වා ථොකං නලාටෙ මක්ඛෙසි. තස්මිං බණෙ තස්ස සත්තවස්සිකො සිසාබාධො පසුමපත්තතො උදකං විය නිවන්තිත්වා ගතො. සො “මහානුභාවං ඔසධ”න්ති සොමනස්සජ්ජත්තො අහොසි. මහාසත්තස්ස ඔසධං ගහෙන්වා ආගතභාවො සබ්බන්තං පාකටො ජාතො. යෙ කෙචි ආබාධිකා, සබ්බෙ සෙට්ඨිස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ඔසධං යාවන්ති. සබ්බෙසං නිසදායං සංසිත්වා ථොකං ගහෙන්වා උදකෙන ආලොලෙන්වා දෙති. දිබ්බොසධෙන සරිරෙ මක්ඛිතමත්තෙයෙව සබ්බාබාධා චූපසම්මන්ති. සුබ්බා මනුස්සා “සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිතො ගෙහෙ ඔසධස්ස මහන්තො ආනුභාවො”ති වණ්ණයන්තා පක්කමිංසු. මහාසත්තස්ස පන නාමග්ගහණදිවසෙ මහාසෙට්ඨි “මම පුත්තස්ස අය්‍යකාදීනං න නාමෙන අත්ථො අත්ථි, ජායමානස්ස ඔසධං ගහෙන්වා ආගතත්තා ඔසධනාමකොච හොතු”ති වත්වා “මහොසධකුමාරො”ත්ථෙවස්ස නාමමකාසි.

ඉදඤ්චස්ස අහොසි “මම පුත්තො මහාපුඤ්ඤො, න එකකොච නිබ්බන්තිස්සති, ඉමිනා සද්ධිං ජාතදාරකෙහි භවිතබ්බ”න්ති. සො ඔලොකාපෙන්තො දාරකසභස්සානං නිබ්බන්තභාවං සුත්වා සබ්බෙසමපි කුමාරකානං පිළන්ධනානි දත්වා ධාතියො දාපෙසි “පුත්තස්ස මෙ උපට්ඨාකා භවිස්සන්ති”ති. බොධිසත්තෙන සද්ධිංයෙව තෙසං මඬගලට්ඨානෙ මඬගලං කාරෙසි. දාරකෙ අලඬකරිත්වා මහාසත්තස්ස උපට්ඨාතුං ආනෙන්ති. බොධිසත්තො තෙහි සද්ධිං කිළන්තො වඩ්ඪිත්වා සත්තවස්සිකකාලෙ සුවණ්ණපට්ඨා විය අභිරුපො අහොසි. අප්ස්ස ගාමමජ්ඣෙ තෙහි සද්ධිං කිළන්තස්ස භත්ථිඅස්සාදිසු ආගච්ඡන්තෙසු කිළාමණ්ඩලං හිජ්ජති. වාතාතපපහරණකාලෙ දාරකා කිලමන්ති. එකදිවසඤ්ච තෙසං කිළන්තානංයෙව අකාලමෙසො උට්ඨති. තං දිස්වා නාගබලො බොධිසත්තො ධාවිත්වා එකසාලං පාවිසි. ඉතරෙ දාරකා පච්ඡතො ධාවන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පාදෙසු පහරිත්වා උපක්ඛලිත්වා පතිතා ජණ්ණකහෙදාදීනි පාපුණිංසු. බොධිසත්තොපි “ඉමස්මිං යානෙ කිළාසාලං කාතුං වට්ටති, එවං වාතෙ වා වස්සෙ වා ආතපෙ වා ආගතෙ න කිලමිස්සාමා”ති චින්තෙන්වා තෙ දාරකෙ ආහ – “සම්මා, ඉමස්මිං යානෙ වාතෙ වා වස්සෙ වා ආතපෙ වා ආගතෙ යානනිසජ්ජසයනක්ඛමං එකං සාලං කාරෙස්සාම, එකෙකං කභාපණං ආහරථා”ති. තෙ තථා කරිංසු.

මහාසත්තො මහාවඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙන්වා “ඉමස්මිං යානෙ සාලං කරොහි”ති සභස්සං අදාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා සභස්සං ගහෙන්වා බාණුකණ්ටකෙ කොට්ටෙන්වා භූමිං සමං කාරෙන්වා සුත්තං පසාරෙසි. මහාසත්තො තස්ස සුත්තපසාරණවිධානං අනාරාධෙන්තො “ආවරිය, එවං අපසාරෙන්වා සාධුකං පසාරෙහි”ති ආහ. සාමි, අහං අත්තනො සිජ්ජානුරුපෙන පසාරෙසිං, ඉතො අඤ්ඤං න ජානාමිති. ‘එත්තකං අජානන්තො ත්වං අම්භාකං ධනං ගහෙන්වා සාලං කපං කරිස්සසි, ආහර, සුත්තං පසාරෙන්වා තෙ දස්සාමි’ති ආහරාපෙන්වා සයං සුත්තං පසාරෙසි. තං විස්සකම්මදෙවපුත්තස්ස පසාරිතං විය අහොසි. තතො වඩ්ඪකිං ආහ “එවං පසාරතුං සක්ඛිස්සසි”ති? “න සක්ඛිස්සාමි”ති. “මම විචාරණාය පන කාතුං සක්ඛිස්සසි”ති. “සක්ඛිස්සාමි, සාමි”ති. මහාසත්තො යථා තස්සා සාලාය එකස්මිං පදෙසෙ අනාථානං වසනට්ඨානං හොති, එකස්මිං අනාථානං ඉත්ථිනං විජායනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකසමණබ්‍රාහ්මණානං වසනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකමනුස්සානං වසනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකවාණිජානං හණ්ඩට්ඨපනට්ඨානං හොති, තථා සබ්බානි යානානි බහිමුඛානි කත්වා සාලං විචාරෙසි. තත්තෙව

කිළාමණ්ඩල, තත්ප්ව විනිවිඡය, තත්ප්ව ධම්මසහං කාරෙසි. කතිපාහෙනෙව නිට්ඨිතාය සාලාය විත්තකාරෙ පක්කොසාපෙත්වා සයං විවාරෙත්වා රමණියං විත්තකම්මං කාරෙසි. සාලා සුධම්මාදෙවසභාපටිභාගා අහොසි.

තතො “න එත්තකෙන සාලා සොහති, පොක්ඛරණං පන කාරෙතුං වට්ටති”ති පොක්ඛරණං ඛණාපෙත්වා ඉට්ඨකවඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා සයං විවාරෙත්වා සහස්සවඩ්ඪකං සතතිත්ථං පොක්ඛරණං කාරෙසි. සා පඤ්චවිධපද්මසඤ්ජන්තා නන්දාපොක්ඛරණී විය අහොසි. තස්සා තීරෙ පුජ්ථඵලධරෙ නානාරුක්ඛෙ රොපාපෙත්වා නන්දනවනකප්පං උය්‍යානං කාරෙසි. තමෙව ච සාලං නිස්සාය ධම්මිකසමණ්‍යාභිමණානඤ්චෙව ආගන්තුකගම්කාදීනඤ්ච දානවත්තං පට්ඨපෙසි. තස්ස සා කිරියා සබ්බත්ථ පාකටා අහොසි. බහු මනුස්සා ඔසරන්ති. මහාසත්තො සාලාය නිසිදිත්වා සම්පත්තසම්පත්තානං කාරණාකාරණං යුත්තායුත්තං කට්ඨෙසි, විනිවිඡයං යපෙසි, බුද්ධුප්පාදකාලො විය අහොසි.

වෙදෙහරාජාපි සත්තවස්සව්වයෙන “වත්තාරො පණ්ඩිතා ‘අම්භෙ අභිභවිත්වා පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති’ති මෙ කථංසිංසු, කත්ථං සො එතරහී”ති සරිත්වා “තස්ස වසනට්ඨානං ජානාමා”ති වතුහි ද්වාරෙහි වත්තාරො අම්ච්චෙව පෙසෙසි. සෙසද්වාරෙහි නික්ඛන්තා අම්ච්චා මහාසත්තං න පස්සිංසු. පාවිනද්වාරෙන නික්ඛන්තො අම්ච්චො පන සාලාදීනි දිස්වා “පණ්ඩිතෙන නාම ඉමිස්සා සාලාය කාරකෙන වා කාරාපකෙන වා භවිතබ්බ”න්ති විත්තෙත්වා මනුස්සෙ පුච්ඡී “අයං සාලා කතරවඩ්ඪකිනා කතා”ති? මනුස්සා “නායං වඩ්ඪකිනා කතා, සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිපුත්තෙන මහොසධපණ්ඩිතෙන අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන විවාරෙත්වා කතා”ති වදිංසු. “කතිවස්සො පන පණ්ඩිතො”ති? “පරිපුණ්ණසත්තවස්සො”ති. අම්ච්චො රඤ්ඤා දිට්ඨසුපිනදිවසනො පට්ඨාය වස්සං ගණෙත්වා “රඤ්ඤා දිට්ඨසුපිනෙන සමෙති, අයමෙව සො පණ්ඩිතො”ති රඤ්ඤා දූතං පෙසෙසි “දෙව, පාවිනයවමජ්ඣකගාමෙ සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො නාම සත්තවස්සිකොව සමානො ඵලරූපං නාම සාලං විවාරෙසි, පොක්ඛරණං උය්‍යානඤ්ච කාරෙසි, ඉමං පණ්ඩිතං ගහෙත්වා ආනෙමී”ති. රාජා තං කථං සුත්වා වතුට්ඨවිත්තො හුත්වා සෙනකං පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “කිං, ආවරිය, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති පුච්ඡී. සො ලාභං මච්ඡරායන්තො “මහාරාජ, සාලාදීනං කාරාපිතමත්තෙන පණ්ඩිතො නාම න භොති, යො කොච්චි එතානි කාරෙති, අප්පමත්තකං එත”න්ති ආහ. සො තස්ස කථං සුත්වා “භවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙනා”ති තුණ්හි හුත්වා “තත්ප්ව වසන්තො පණ්ඩිතං වීමංසතු”ති අම්ච්චස්ස දූතං පටිපෙසෙසි. තං සුත්වා අම්ච්චො තත්ප්ව වසන්තො පණ්ඩිතං වීමංසි.

සත්තදාරකපඤ්ඤා

තත්‍රිදං වීමංසතුද්දානං –

“මංසං ගොණො ගන්ථි සුත්තං, පුත්තො ගොතො රට්ඨන ව;
දණ්ඨො සිසං අහී වෙව, කුක්කුටො මණි විජායනං;
ඔදනං වාලුකඤ්චාපි, තළාකුය්‍යානං ගද්දහො මණි”ති.

තත්ථ මංසන්ති එකදිවසං බොධිසත්තෙ කිළාමණ්ඩලං ගච්ඡන්තෙ එකො සෙනො සුනඵලකතො මංසපෙසිං ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තං දිස්වා දාරකා “මංසපෙසිං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමා”ති සෙනං අනුබන්ධිංසු. සෙනො ඉතො විතො ව ධාවති. තෙ උද්ධං ඔලොකෙන්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො ගච්ඡන්තා පාසාණාදිසු උපක්ඛලිත්වා කිලමන්ති. අථ නෙ පණ්ඩිතො ආහ “ඡඩ්ඛාපෙස්සාමි න”න්ති. “ඡඩ්ඛාපෙහි සාමී”ති. “තෙන හි පස්සමා”ති සො උද්ධං අනොලොකෙන්වා වාතවෙගෙන ධාවිත්වා සෙනස්ස ඡායං අක්කමිත්වා පාණිං පහරිත්වා මහාරවං රචි. තස්ස තෙජෙන සො සද්දො සෙනස්ස කුච්ඡියං විනිවිජ්ඣිත්වා නිච්ඡාරිතො විය අහොසි. සො හිතො මංසං ඡඩ්ඛෙසි. මහාසත්තො ඡඩ්ඛිතභාවං ඤාත්වා ඡායං ඔලොකෙන්තොව භූමියං පතිතුං අදත්වා ආකාසෙයෙව සම්පට්චිඡී. තං අච්ඡරියං දිස්වා මහාජනො නදන්තො වග්ගන්තො අප්ථොට්ඨන්තො මහාසද්දං අකාසි. අම්ච්චො තං පවත්තිං ඤාත්වා රඤ්ඤා දූතං පෙසෙසි “පණ්ඩිතො ඉමිනා උපායෙන මංසපෙසිං ඡඩ්ඛාපෙසි, ඉදං දෙවො ජානාතු”ති. තං සුත්වා රාජා සෙනකං පුච්ඡී “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති? සො වින්තෙසි “තස්ස ඉධාගතකාලතො පට්ඨාය මයං නිප්පහා භවිස්සාම, අත්ථිභාවම්පි තො රාජා න ජානිස්සති, න තං ආනෙතුං වට්ටති”ති. සො බලවලාභමච්ඡරියතාය “මහාරාජ, එත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න භොති, අප්පමත්තකං කිඤ්චි එත”න්ති ආහ. රාජා මජ්ඣන්තොව හුත්වා “තත්ප්ව නං වීමංසතු”ති පුන පෙසෙසි.

ගොණොති එකො පාවිනයවමජ්ඣකගාමවාසී පුරිසො “වස්සෙ පතිතෙ කසිස්සාමී”ති ගාමන්තරතො ගොණෙ කිණිත්වා ආනෙත්වා ගෙහෙ වසාපෙත්වා පුනදිවසෙ ගොවරත්ථාය තිණ්‍යුමිං ආනෙත්වා ගොණපිට්ඨෙ නිසින්තො කිලන්තරූපො ඔතරිත්වා රුක්ඛමූලෙ නිපන්තොව නිද්දං ඔක්කමී. තස්මිං බණෙ එකො වොරො ගොණෙ ගහෙත්වා පලායි. සො පබුජ්ඣිත්වා ගොණෙ අපස්සන්තො ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්වා ගොණෙ ගහෙත්වා පලායන්තං වොරං දිස්වා වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා “කුහිං මෙ ගොණෙ නෙසී”ති ආහ. “මම ගොණෙ අත්තනො ඉච්ඡිතට්ඨානං නෙමී”ති. තෙසං විවාදං සුත්වා මහාජනො සන්තිපති. පණ්ඩිතො තෙසං සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්තානං සද්දං සුත්වා උභොපි පක්කොසාපෙත්වා තෙසං කිරියං දිස්වා “අයං වොරො, අයං ගොණසාමිකො”ති ජානාති. ජානන්තොපි “කස්මා විචදමා”ති පුච්ඡී. ගොණසාමිකො ආහ – “සාමී, ඉමෙ අහං අසුකගාමතො අසුකස්ස නාම භත්ථතො කිණිත්වා

ආනන්දා ගෙන වසාපෙන්වා ගොවරත්ථාය තිණහුම් නෙසිං, තත්ථ මම පමාදං දිස්වා අයං ගොණෙ ගහෙන්වා පලායි. ස්වාහං ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්තො ඉමං දිස්වා අනුබන්ධිත්වා ගණ්හිං, අසුකගාමවාසිනො මයා එතෙසං කිණිත්වා ගතිතභාවං ජානන්ති”ති. වොරො පන “මමෙතෙ සරජාතිකා, අයං මුසා හණති”ති ආහ.

අථ නෙ පණ්ඩිතො “අහං වො අඩ්ඛං ධම්මෙන විනිවිජ්නිස්සාමි, යස්සථ මෙ විනිවිජ්ජයෙ”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, සාමි, යස්සාමා”ති චුත්තෙ “මහාජනස්ස මනං ගණ්හිතුං වට්ඨති”ති පයමං වොරං පුච්ඡි “තයා ඉමෙ ගොණා කිං බාදාපිතා කිං පායිතා”ති? “යාගුං පායිතා තිලපිට්ඨඤ්ච මාසෙ ව බාදාපිතා”ති. තතො ගොණසාමිකං පුච්ඡි. සො ආහ – “සාමි, කුතො මෙ දුග්ගතස්ස යාගුආදීනි ලද්ධානි, තිණමෙව බාදාපිතා”ති. පණ්ඩිතො තෙසං කථං පරිසං ගාභාපෙන්වා පියඬගුපන්නානි ආහරාපෙන්වා කොට්ටාපෙන්වා උදකෙන මද්දාපෙන්වා ගොණෙ පායෙසි. ගොණා තිණමෙව ඡඩ්ඛයිංසු. පණ්ඩිතො “පස්සපෙන”න්ති මහාජනස්ස දස්සෙන්වා වොරං පුච්ඡි “ත්වං වොරොසි, න වොරොසි”ති? සො “වොරොමිහි”ති ආහ. “තෙන හි ත්වං ඉතො පට්ඨාය මා එවරුපමකාසි”ති ඔවදි. බොධිසත්තස්ස පරිසා පන තං හත්ථපාදෙහි කොට්ටෙන්වා දුබ්බලමකාසි. අථ නං පණ්ඩිතො “දිට්ඨධම්මෙයෙව තාව ඉමං දුක්ඛං ලභසි, සම්පරායෙ පන නිරයාදීසු මහාදුක්ඛං අනුභවිස්සසි, සම්ම, ත්වං ඉතො පට්ඨාය පජහෙනං කම්ම”න්ති වත්වා තස්ස පඤ්ච සීලානි අදාසි. අමච්චො තං පවත්තිං යථාභූතං රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා සෙනකං පුච්ඡි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. “ගොණඅඩ්ඛං නාම, මහාරාජ, යෙ කෙච්චි විනිවිජ්ජන්ති, ආගමෙහි තාවා”ති චුත්තෙ රාජා මජ්ඣන්තො හුත්වා පුන තථෙව සාසනං පෙසෙසි. සබ්බට්ඨානෙසුපි එවං වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං පන උද්දානමත්තමෙව විහජිත්වා දස්සයිස්සාමාති.

ගන්ථිති එකා දුග්ගතිත්ථි නානාවණ්ණෙහි සුත්තෙහි ගන්ථිකෙ බන්ධිත්වා කතං සුත්තගන්ථිතපිළන්ධනං ගීවතො මොවෙන්වා සාටකස්ස උපරි යපෙන්වා න්භායිතුං පණ්ඩිතෙන කාරිතපොක්ඛරණිං ඔතරි. අපරා තරුණිත්ථි තං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙන්වා උක්ඛිපිත්වා “අම්ම, අතිවිය සොහනං ඉදං කිත්තකෙන තෙ කතං, අහමිපි අත්තනො එවරුපං කරිස්සාමි, ගීවාය පිළන්ධිත්වා පමාණං තාවස්ස උපධාරෙමි”ති වත්වා තාය උපුච්ඡිත්තතාය “උපධාරෙහි”ති චුත්තෙ ගීවාය පිළන්ධිත්වා පක්කාමි. ඉතරා තං දිස්වා සීසං උත්තරිත්වා සාටකං නිවාසෙන්වා උපධාවිත්වා “කහං මෙ පිළන්ධනං ගහෙන්වා පලායිස්සසි”ති සාටකෙ ගණ්හි. ඉතරා “නාහං තව සත්තකං ගණ්හාමි, මම ගීවායමෙව පිළන්ධන”න්ති ආහ. මහාජනො තං සුත්වා සන්තිපති. පණ්ඩිතො දාරකෙහි සද්ධිං කීළන්තො තාසං කලහං කත්වා සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්තිතං සද්දං සුත්වා “කිං සද්දො එසො”ති පුච්ඡිත්වා උභින්නං කලහකාරණං සුත්වා පක්කොසාපෙන්වා ආකාරෙනෙව වොරිඤ්ච අවොරිඤ්ච ඤත්වාපි තමත්ථං පුච්ඡිත්වා “අහං වො ධම්මෙන විනිවිජ්නිස්සාමි, මම විනිවිජ්ජයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාම, සාමි”ති චුත්තෙ පයමං වොරිං පුච්ඡි “ත්වං ඉමං පිළන්ධනං පිළන්ධන්ති කතරගන්ධං විලිම්පසි”ති? “අහං නිච්චං සබ්බසංභාරකං විලිම්පාමි”ති. සබ්බසංභාරකො නාම සබ්බගන්ධෙහි යොජෙන්වා කතගන්ධො. තතො ඉතරං පුච්ඡි. සා ආහ “කුතො, සාමි, ලද්ධො දුග්ගතාය මය්හං සබ්බසංභාරකො, අහං නිච්චං පියඬගුපුප්ඵගන්ධමෙව විලිම්පාමි”ති. පණ්ඩිතො උදකපාතිං ආහරාපෙන්වා තං පිළන්ධනං තත්ථ පක්ඛිපාපෙන්වා ගන්ධිකං පක්කොසාපෙන්වා “එතං ගන්ධං උපසිඬ්ඝිත්වා අසුකගන්ධභාවං ජානාහි”ති ආහ. සො උපසිඬ්ඝන්තො පියඬගුපුප්ඵභාවං ඤත්වා ඉමං එකකනිපාතෙ ගාට්ඨාහ –

“සබ්බසංභාරකො නත්ථි, සුද්ධං කඬගු පවායති;
අලිකං භාසනියං ධුත්ති, සච්චමාහු මහල්ලිකා”ති. (ජා. 1.1.110);

තත්ථ ධුත්තිති ධුත්තිකා. ආහුති ආහ, අයමෙව වා පායො.

එවං මහාසත්තො තං කාරණං මහාජනං ජානාපෙන්වා “ත්වං වොරිසි, න වොරිසි”ති පුච්ඡිත්වා වොරිභාවං පටිජානාපෙසි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස පණ්ඩිතභාවො පාකටො ජාතො.

සුත්තන්ති එකා කප්පාසක්ඛෙන්තරක්ඛිකා ඉත්ථි කප්පාසක්ඛෙන්තං රක්ඛන්ති තත්ථෙව පරිසුද්ධං කප්පාසං ගහෙන්වා සුමුමසුත්තං කන්තිත්වා ගුළං කත්වා උච්ඡඩ්ගෙ යපෙන්වා ගාමං ආගච්ඡන්ති “පණ්ඩිතස්ස පොක්ඛරණියං න්භායිස්සාමි”ති තීරං ගන්ත්වා සාටකං මුඤ්චිත්වා සාටකස්ස උපරි සුත්තගුළං යපෙන්වා ඔතරිත්වා පොක්ඛරණියං න්භායති. අපරා තං දිස්වා ලුද්ධච්ඡිත්තතාය තං ගහෙන්වා “අහො මනාපං සුත්තං, අම්ම, තයා කත”න්ති අච්ඡරං පහරිත්වා ඔලොකෙන්ති විය උච්ඡඩ්ගෙ කත්වා පක්කාමි. සෙසං පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. පණ්ඩිතො පයමං වොරිං පුච්ඡි “ත්වං ගුළං කරොන්ති අන්තො කිං පක්ඛිපිත්වා අකාසි”ති? “කප්පාසඵලට්ඨිමෙව සාමි”ති. තතො ඉතරං පුච්ඡි. සා “සාමි තිම්බරුඅට්ඨි”න්ති ආහ. සො උභින්නං වචනං පරිසං ගාභාපෙන්වා සුත්තගුළං නිබ්බෙයාපෙන්වා තිම්බරුඅට්ඨිං දිස්වා තං වොරිභාවං සංපට්චිජාපෙසි. මහාජනො හට්ඨතුට්ඨො “සුචිතිවිජ්ජො අඩ්ඛො”ති සාධුකාරසහස්සානි පවත්තෙසි.

පුත්තොති එකදිවසං එකා ඉත්ථි පුත්තං ආදාය මුඛධොවනත්ථාය පණ්ඩිතස්ස පොක්ඛරණිං ගන්ත්වා පුත්තං න්භාපෙන්වා අත්තනො සාටකෙ නිසිදාපෙන්වා අත්තනො මුඛං ධොවිතුං ඔතරි. තස්මිං බණෙ එකා යක්ඛිනී තං දාරකං දිස්වා බාදිතුකාමා හුත්වා ඉත්ථිවෙසං ගහෙන්වා “සභායිකෙ, සොහනි වතායං දාරකො, තවෙසො පුත්තො”ති පුච්ඡිත්වා “ආමා”ති චුත්තෙ “පායෙමි න”න්ති වත්වා “පායෙහි”ති චුත්තා තං ගහෙන්වා ටොකං කීලාපෙන්වා ආදාය පලායි. ඉතරා තං දිස්වා ධාවිත්වා “කුහිං මෙ පුත්තං නෙසි”ති ගණ්හි. යක්ඛිනී “කුතො තයා පුත්තො ලද්ධො, මමෙසො

පුත්තෝ”ති ආහ. තා කලහං කරොන්තියො සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්ති. පණ්ඩිතො තං කලහසද්දං සුත්වා පක්කොසාපෙත්වා “කිමෙන”න්ති පුච්ඡී. තා තස්ස එතමන්ථං ආරොවෙසුං. තං සුත්වා මහාසත්තො අක්ඛිනං අනිම්මසාය වෙව රත්තතාය ව නිරාසඬ්ඤාය ව ඡායාය අභාවතාය ව “අයං යක්ඛිනී”ති ඤාත්වාපි “මම චිතිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති චුත්තෙ භූමියං ලෙඛං කඬ්ඨයිත්වා ලෙඛාමජ්ඣෙ දාරකං නිපජ්ජාපෙත්වා යක්ඛිනිං හත්ථෙසු, මාතරං පාදෙසු ගාභාපෙත්වා “ද්වෙපි කඬ්ඨිත්වා ගණ්හථං, කඬ්ඨිතුං සක්කොන්තියා එව පුත්තෝ”ති ආහ.

තා උභොපි කඬ්ඨිංසු. දාරකො කඬ්ඨියමානො දුක්ඛජ්ජත්තො හුත්වා චිරචි. මාතා හදයෙන එලිතෙන විය හුත්වා පුත්තං මුඤ්චිත්වා රොදමානා අට්ඨාසි. පණ්ඩිතො මහාජනං පුච්ඡී “අම්හො, දාරකෙ, මාතු හදයං මුදුකං හොති, උදාහු අමාතු”ති. “මාතු හදයං මුදුකං හොති”ති. “කිං දානි දාරකං ගහෙත්වා ධීතා මාතා හොති, උදාහු විස්සජ්ජෙත්වා ධීතා”ති? “විස්සජ්ජෙත්වා ධීතා පණ්ඩිතා”ති. “ඉමං පන දාරකචොරිං තුම්හෙ ජානාමා”ති? “න ජානාම, පණ්ඩිතා”ති. අථ නෙ පණ්ඩිතො ආහ – “යක්ඛිනී එසා, එතං බාදිතුං ගණ්හී”ති. “කථං ජානාසි, පණ්ඩිතා”ති. “අක්ඛිනං අනිම්මසාය වෙව රත්තතාය ව නිරාසඬ්ඤාය ව ඡායාය අභාවෙන ව නික්කරුණතාය වා”ති. අථ නං පුච්ඡී “කාසි ත්ව”න්ති? “යක්ඛිනීම්හි සාමී”ති. “කස්මා ඉමං දාරකං ගණ්හී”ති? “බාදිතුං ගණ්හාමි, සාමී”ති. “අන්ධබාලෙ, ත්වං පුබ්බෙපි පාපකම්මං කත්වා යක්ඛිනී ජානාසි, ඉදානි පුනපි පාපං කරොසි, අහො අන්ධබාලාසි”ති වත්වා තං පඤ්චසිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය එවරුපං පාපකම්මං මා අකාසි”ති වත්වා තං උයොපෙසි. දාරකමාතාපි දාරකං ලභිත්වා “චිරං ජීවතු සාමී”ති පණ්ඩිතං ථොමෙත්වා පුත්තං ආදාය පක්කාමි.

ගොතොති එකො කිර ලකුණ්ඩකත්තා ගොතො, කාලවණ්ණතා ව කාලොති ගොතකාලො නාම පුරිසො සත්තසංවච්ඡරානි කම්මං කත්වා හරියං ලභි. සා නාමෙන දීඝතාලා නාම. සො එකදිවසං තං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, පුච්ඛාදනීයං පවාහි, මාතාපිතරො දට්ඨුං ගම්ස්සාමා”ති වත්වා “කිං තෙ මාතාපිතූහි”ති තාය පටික්ඛිත්තොපි යාවතතියං වත්වා පුච්ඛාදනීයං පවාපෙත්වා පාටෙයාඤ්චෙව පණ්ණාකාරඤ්ච ආදාය තාය සද්ධිං මග්ගං පටිපන්නො අන්තරාමග්ගෙ උත්තානවාහිනිං එකං නදිං අද්දස. තෙ පන ද්වෙපි උදකභීරුකජාතිකාව, තස්මා තං උත්තරිතුං අවිසහන්තා තිරෙ අට්ඨංසු. තදා දීඝපිට්ඨි නාමෙකො දුග්ගතපුරිසො අනුච්චරන්තො තං යානං පාපුණි. අථ නං තෙ දිස්වා පුච්ඡිංසු “සම්ම, අයං නදී ගම්භීරා උත්තානා”ති. සො තෙසං කථං සුත්වා උදකභීරුකභාවං ඤාත්වා “සම්ම, අයං නදී ගම්භීරා බහුවණ්ඩමච්ඡාකිණ්ණා”ති ආහ. “සම්ම, කථං ත්වං ගම්ස්සසි”ති? සො ආහ – “සංසුමාරමකරානං අම්හෙහි පරිවයො අත්ථි, තෙන තෙ අම්හෙ න විහෙයෙත්ති”ති. “තෙන හි, සම්ම, අම්හෙපි නෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡී. අථස්ස තෙ ඛජ්ජහොජනං අදංසු. සො කතහත්තකිච්චො “සම්ම, කං පඨමං නෙමී”ති පුච්ඡී. සො ආහ – “තව සභායිකං පඨමං නෙහි, මං පච්ඡා නෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තං බන්ධෙ කත්වා පාටෙයාඤ්චෙව පණ්ණාකාරඤ්ච ගහෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා ථොකං ගන්ත්වා උක්කුටිකො නිසිදිත්වා පක්කාමි.

ගොතකාලො තිරෙ ධීතොව “ගම්භීරාවතායං නදී, එවං දීඝස්සපි නාම එවරුපා, මය්හං පන අපසස්භාව හවිස්සති”ති චිත්තෙසි. ඉතරොපි තං නදීමජ්ඣං නෙත්වා “හද්දෙ, අහං තං පොසෙස්සාමි, සම්පන්නවත්ථාලඬ්ඤාරා දාසිදාසපරිචුතා විචරිස්සසි, කිං තෙ අයං ලකුණ්ඩකවාමනකො කරිස්සති, මම වචනං කරොහී”ති ආහ. සා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තතො සාමිකෙ සිනෙහං හින්දිත්වා තංඛණඤ්ඤෙව තස්මිං පටිබද්ධචිත්තා හුත්වා “සාමි, සචෙ මං න ඡඩ්ඛෙස්සසි, කරිස්සාමි තෙ වචන”න්ති සම්පට්චිඡී. “හද්දෙ, කිං වදෙසි, අහං තං පොසෙස්සාමි”ති. තෙ පරතීරං ගන්ත්වා උභොපි සමග්ගා සම්මොදමානා “ගොතකාලං පභාය තිට්ඨ ත්ව”න්ති වත්වා තස්ස පස්සන්තස්සෙව බාදනීයං බාදන්තා පක්කම්මංසු. සො දිස්වා “ඉමෙ එකතො හුත්වා මං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායන්ති මඤ්ඤෙ”ති අපරාපරං ධාවන්තො ථොකං ඔතරිත්වා හයෙන නිවත්තිත්වා පුන තෙසු කොපෙන “ජීවාමි වා මරාමි වා”ති උල්ලඬ්ඨිත්වා නදියං පතිතො උත්තානභාවං ඤාත්වා නදිං උත්තරිත්වා වෙගෙන තං පාපුණිත්වා “අම්හො දුට්ඨචොර, කුහිං මෙ හරියං නෙසි”ති ආහ. ඉතරොපි තං “අරෙ දුට්ඨචාමනක, කුතො තව හරියා, මමෙසා හරියා”ති වත්වා ගීවායං ගහෙත්වා බිපි. සො දීඝතාලං හත්ථෙ ගහෙත්වා”තිට්ඨ ත්වං කුහිං ගච්ඡසි, සත්ත සංවච්ඡරානි කම්මං කත්වා ලද්ධහරියා මෙසි”ති වත්වා තෙන සද්ධිං කලහං කරොන්තො සාලාය සන්තිකං පාපුණි. මහාජනො සන්තිපති.

පණ්ඩිතො “කිං සද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡිත්වා තෙ උභොපි පක්කොසාපෙත්වා වචනජ්ජට්ඨවනං සුත්වා “මම චිතිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති චුත්තෙ පඨමං දීඝපිට්ඨිං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කොනාමොසි”ති පුච්ඡී. “දීඝපිට්ඨිකො නාම, සාමී”ති. “හරියා තෙ කා නාමා”ති? සො තස්සා නාමං අජානන්තො අඤ්ඤං කට්ඨෙ. “මාතාපිතරො තෙ කෙ නාමා”ති? “අසුකා නාමා”ති. “හරියාය පන තෙ මාතාපිතරො කෙ නාමා”ති? සො අජානිත්වා අඤ්ඤං කට්ඨෙ. තස්ස කථං පරිසං ගාභාපෙත්වා තං අපනෙත්වා ඉතරං පක්කොසාපෙත්වා පුරිමනයෙනෙව සබ්බෙසං නාමානි පුච්ඡී. සො යථාභූතං ජානන්තො අවිරජ්ඣිත්වා කට්ඨෙ. තම්පි අපනෙත්වා දීඝතාලං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කා නාමා”ති පුච්ඡී. “දීඝතාලා නාම සාමී”ති. “සාමිකො තෙ කොනාමො”ති? සා අජානන්ති අඤ්ඤං කට්ඨෙ. “මාතාපිතරො තෙ කෙ නාමා”ති. “අසුකා නාම සාමී”ති. “සාමිකස්ස පන තෙ මාතාපිතරො කෙ නාමා”ති? සාපි විලපන්ති අඤ්ඤං කට්ඨෙ. ඉතරෙ ද්වෙ පක්කොසාපෙත්වා මහාජනං පුච්ඡී “කිං ඉම්ස්සා දීඝපිට්ඨිස්ස වචනෙන සමෙති, උදාහු ගොතකාලස්ස පණ්ඩිතා”ති. “අයං එතිස්සා සාමිකො, ඉතරො වොරො”ති. අථ නං “වොරොසි, න වොරොසි”ති පුච්ඡී. “ආම, සාමි, වොරොමිහි”ති වොරභාවං සම්පට්චිඡී. පණ්ඩිතස්ස චිතිච්ඡයෙන ගොතකාලො අත්තතො හරියං ලභිත්වා මහාසත්තං ථොමෙත්වා තං ආදාය පක්කාමි. පණ්ඩිතො දීඝපිට්ඨිමාහ “මා පුන එවමකාසි”ති.

රටේන වානි එකදිවසං එකො පන පුරිසො රටේ නිසිදිත්වා මුබ්බොවනත්ථාය නික්බම්. තස්මිං බණෙ සක්කො ආවජ්ජෙත්තො පණ්ඩිතං දිස්වා “මහොසධබුද්ධඛුරුස්ස පඤ්ඤානුභාවං පාකටං කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා මනුස්සවෙසෙනාගන්ත්වා රථස්ස පච්ඡාභාගං ගහෙන්වා පායාසි. රටේ නිසින්නො පුරිසො “තාන, කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “තුම්හෙ උපට්ඨාතු”න්ති වුත්තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා යානා ඔරුස්හ සරිරකිව්වත්ථාය ගතො. තස්මිං බණෙ සක්කො රථං අභිරුහිත්වා වෙගෙන පාපෙසි. රථසාමිකො පන සරිරකිව්වං කත්වා නික්බන්තො සක්කං රථං ගහෙන්වා පලායන්තං දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා “තිට්ඨ තිට්ඨ, කුහිං මෙ රථං නෙසි”ති වත්වා “තච රටො අඤ්ඤො භවිස්සති, අයං පන මම රටො”ති වුත්තෙ තෙන සද්ධිං කලහං කරොන්තො සාලාද්වාරං පත්තො. පණ්ඩිතො “කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා තෙ පක්කොසාපෙත්වා ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා නිබ්බයනාය වෙච අක්ඛිනං අනිම්සනාය ච “අයං සක්කො, අයං රථසාමිකො”ති අඤ්ඤාසි, එවං සන්තෙපි විවාදකාරණං පුච්ඡිත්වා “මම විනිවිජයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති වුත්තෙ “අහං රථං පාපෙස්සාමි, තුම්හෙ ද්වෙපි රථං පච්ඡතො ගහෙන්වා ගච්ඡට්, රථසාමිකො න විස්සජ්ජෙස්සති, ඉතරො විස්සජ්ජෙස්සති”ති වත්වා පුරිසං ආණාපෙසි “රථං පාපෙහි”ති. සො තථා අකාසි.

ඉතරෙපි ද්වෙ පච්ඡතො ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. රථසාමිකො ථොකං ගන්ත්වා විස්සජ්ජෙත්වා යීතො, සක්කො පන රටේන සද්ධිං ගන්ත්වා රටේනෙව සද්ධිං නිවත්ති. පණ්ඩිතො මනුස්සෙ ආවික්ඛි “අයං පුරිසො ථොකං ගන්ත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා යීතො, අයං පන රටේන සද්ධිං ධාවිත්වා රටේනෙව සද්ධිං නිවත්ති, නෙවස්ස සරිරෙ සෙදබ්බන්දුමත්තම්පි අත්ථි, අස්සාසපස්සාසොපි නත්ථි, අභිතො අනිම්සනෙන්තො, එස සක්කො දෙවරාජා”ති. අථ නං “සක්කො දෙවරාජාසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, පණ්ඩිතා”ති වුත්තෙ “කස්මා ආගතොසි”ති වත්වා “තවෙච පඤ්ඤාපකාසනත්ථං පණ්ඩිතා”ති වුත්තෙ “තෙන හි මා පුන ඵ්වමකාසි”ති ඔවදති. සක්කොපි සක්කානුභාවං දස්සෙන්තො ආකාසෙ යත්වා “සුවිනිවිජ්ජතො පණ්ඩිතෙන අධිබො”ති පණ්ඩිතස්ස ථුතිං කත්වා සකට්ඨානමෙච ගතො. තදා සො අමච්චො සයමෙච රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, පණ්ඩිතෙන ඵ්වං රථඅධිබො සුවිනිවිජ්ජතො, සක්කොපි තෙන පරාජිතො, කස්මා පුරිසවිසෙසං න ජානාසි, දෙවා”ති ආහ. රාජා සෙනකං පුච්ඡි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. සො ලාභමච්ඡරෙන “මහාරාජ, එත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න හොති, ආගමෙට් තාව විමංසිත්වා ජානිස්සාමා”ති ආහ.

සත්තදාරකපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

ගදුහපඤ්ඤො

දණ්ඩොති අට්ඨකදිවසං රාජා “පණ්ඩිතං විමංසිස්සාමා”ති බදිරදණ්ඩං ආහරාපෙත්වා තතො විදන්ථිං ගහෙන්වා වුත්තකාරෙ පක්කොසාපෙත්වා සුට්ඨු ලිබාපෙත්වා පාවිනයවමජ්ඣකගාමං පෙසෙසි “පාවිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො කිර පණ්ඩිතා, ‘ඉමස්ස බදිරදණ්ඩස්ස ඉදං අග්ගං, ඉදං මූල’න්ති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඩො”ති. ගාමවාසිනො සන්තිපතිත්වා ජාතිතුං අසක්කොන්තා සෙට්ඨිතො කථංසිංසු “කදාවි මහොසධපණ්ඩිතො ජානෙය්‍ය, පක්කොසාපෙත්වා තං පුච්ඡට්”ති. සෙට්ඨි පණ්ඩිතං කීළාමණ්ඩලා පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “තාන, මයං ජාතිතුං න සක්කොම, අපි නු ත්වං සක්ඛිස්සසි”ති පුච්ඡි. තං සුත්වා පණ්ඩිතො වින්තෙසි “රඤ්ඤො ඉමස්ස අග්ගෙන වා මූලෙන වා පයොජනං නත්ථි, මම විමංසනත්ථාය පෙසිතං භවිස්සති”ති. වින්තෙන්වා ච පන “ආහරට්, තාන, ජානිස්සාමි”ති ආහරාපෙත්වා හත්ථෙන ගහෙන්වා ච “ඉදං අග්ගං ඉදං මූල”න්ති ඤත්වාපි මහාජනස්ස හදයග්ගහණත්ථං උදකපාතිං ආහරාපෙත්වා බදිරදණ්ඩකස්ස මජ්ඣෙ සුත්තෙන බන්ධිත්වා සුත්තකොටියං ගහෙන්වා බදිරදණ්ඩකං උදකපිට්ඨෙ යපෙසි. මූලං භාරියනාය පයමං උදකෙ නිමුජ්ජි. තතො මහාජනං පුච්ඡි “රුක්ඛස්ස නාම මූලං භාරියං හොති, උදාහු අග්ග”න්ති? “මූලං පණ්ඩිතා”ති. තෙන හි ඉමස්ස පයමං නිමුග්ගං පස්සට්, එතං මූලන්ති ඉමාය සඤ්ඤාය අග්ගඤ්ච මූලඤ්ච ආවික්ඛි. ගාමවාසිනො “ඉදං අග්ගං ඉදං මූල”න්ති රඤ්ඤො පහිණිංසු. රාජා “කො ඉමං ජානාති”ති පුච්ඡිත්වා “සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිනො පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො”ති සුත්වා “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති පුච්ඡි. අධිවාසෙහි, දෙව, අඤ්ඤානපි උපායෙන නං විමංසිස්සාමාති.

සීසන්ති අට්ඨකදිවසං ඉත්ථියා ච පුරිසස්ස වානි ද්වෙ සීසානි ආහරාපෙත්වා “ඉදං ඉත්ථිසීසං, ඉදං පුරිසසීසන්ති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඩො”ති පහිණිංසු. ගාමවාසිනො අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො දිස්වාච අඤ්ඤාසි. කථං ජානාති? පුරිසසීසෙ කිර සිබ්බිති උජුකාව හොති, ඉත්ථිසීසෙ සිබ්බිති වඩ්ඪා හොති, පරිවත්තිත්වා ගච්ඡති. සො ඉමිනා අභිඤ්ඤාණෙන “ඉදං ඉත්ථියා සීසං, ඉදං පුරිසස්ස සීස”න්ති ආවික්ඛි. ගාමවාසිනොපි රඤ්ඤො පහිණිංසු. සෙසං පුරිමසදිසමෙච.

අභිති අට්ඨකදිවසං සප්පඤ්ච සප්පිනිඤ්ච ආහරාපෙත්වා “අයං සප්පො, අයං සප්පිනිති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඩො”ති වත්වා ගාමවාසිනං පෙසෙසු. ගාමවාසිනො අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො දිස්වාච ජානාති. සප්පස්ස හි නඩ්ගට්ඨං ථූලං හොති, සප්පිනියා තනුකං හොති, සප්පස්ස සීසං ථූලං හොති, සප්පිනියා තනුකං හොති, සප්පස්ස අක්ඛිති මහන්තානි, සප්පිනියා බුද්දකානි, සප්පස්ස සොවත්තිකො පරාබද්ධො හොති, සප්පිනියා විච්ඡින්නකො. සො ඉමෙහි අභිඤ්ඤාණෙහි “අයං සප්පො, අයං සප්පිනි”ති ආවික්ඛි. සෙසං වුත්තනයමෙච.

කුක්කුටොති අපේකදිවසං “පාච්ඤායවමජ්ඣකගාමවාසිනො අමහාකං සබ්බසෙනං පාදවිසාණං සීසකකුඛං තයො කාලෙ අනනික්කමිත්වා නදන්තං උසභං පෙසෙන්නු, නො වෙ පෙසෙන්නි, සහස්සදණ්ඩො”ති පභිණිංසු. තෙ අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො ආභ – “රාජා වො සබ්බසෙනං කුක්කුටං ආභරාපෙසි, සො හි පාදනබ්බිකතාය පාදවිසාණො නාම, සීසවුළතාය සීසකකුඛො නාම, තික්ඛන්තුං වස්සන්තො තයො කාලෙ අනනික්කමිත්වා නදති නාම, තස්මා එවරූපං කුක්කුළං පෙසෙපා”ති ආභ. තෙ පෙසයිංසු.

මණිති සක්කෙන කුසරඤ්ඤා දින්නො මණික්ඛන්ධො අට්ඨස්සු යානෙස්ස වඩ්ඪකො හොති. තස්ස පුරාණස්සත්තං ඡින්නං, කොචි පුරාණස්සත්තං නිහරිත්වා නවස්සත්තං පවෙසෙතුං න සක්කොති, තස්මා එකදිවසං “ඉමස්මා මණික්ඛන්ධා පුරාණස්සත්තං නිහරිත්වා නවස්සත්තං පවෙසෙන්නු”ති පෙසයිංසු. ගාමවාසිනො පුරාණස්සත්තං නිහරිත්වා නවස්සත්තං පවෙසෙතුං අසක්කොත්තා පණ්ඩිතස්ස ආචික්ඛිංසු. සො “මා චිත්තයිත්ථ, මධුං ආභරපා”ති ආභරාපෙත්වා මණිනො ද්විස්ස පස්සෙස්ස මධුනා ඡීද්දං මක්ඛෙන්වා කම්බලස්සත්තං වට්ටෙන්වා කොටියං මධුනා මක්ඛෙන්වා ටොකං ඡීද්දෙ පවෙසෙත්වා කිපිල්ලිකානං නික්ඛමනට්ඨානෙ යපෙසි. කිපිල්ලිකා මධුගන්ධෙන නික්ඛමිත්වා මණිමිති පුරාණස්සත්තං බාදමානා ගන්ත්වා කම්බලස්සත්තකොටියං ඩංසිත්වා කඩ්ඪන්තා එකෙන පස්සෙන නිහරිංසු. පණ්ඩිතො පවෙසිතභාවං ඤත්වා “රඤ්ඤො දෙපා”ති ගාමවාසිනං අදාසි. තෙ රඤ්ඤො පෙසයිංසු. සො පවෙසිතඋපායං සුත්වා තුස්සි.

විජායනන්ති අපේකදිවසං රඤ්ඤො මඩ්ගලඋසභං බහු මාසෙ බාදාපෙත්වා මහොදරං කත්වා විසාණානි ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හලිද්දියා ත්භාපෙත්වා ගාමවාසිනං පභිණිංසු “තුමිහෙ කිර පණ්ඩිතා, අයඤ්ච රඤ්ඤො මඩ්ගලඋසභො පතිට්ඨිතගබ්භො, එතං විජායාපෙත්වා සවච්ඡකං පෙසෙප්, අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඩො”ති. ගාමවාසිනො “න සක්කා ඉදං කාතුං, කිං නු බො කරිස්සාමා”ති පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො “ඉමිනා එකෙන පඤ්ඤපටිභාගෙන හවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙන්වා “සක්ඛිස්සප් පනෙකං රඤ්ඤා සද්ධිං කප්පනසමත්ථං විසාරදං පුරිසං ලද්ධු”න්ති පුච්ඡි. “න ගරු එතං, පණ්ඩිතා”ති. “තෙන හි නං පක්කොසපා”ති. තෙ පක්කොසිංසු. අප් නං මහාසත්තො “එහි, හො පුරිස, ත්වං තව කෙසෙ පිට්ඨියං විකිරිත්වා නානප්පකාරං බලවපරිදෙවං පරිදෙවන්තො රාජද්වාරං ගච්ඡ, අඤ්ඤෙහි පුච්ඡිතොපි කිඤ්චි අවත්වාප් පරිදෙව, රඤ්ඤා පන පක්කොසාපෙත්වා පරිදෙවකාරණං පුච්ඡිතොප් සමානො ‘පිතා මෙ දෙව විජායිතුං න සක්කොති, අප්ප සත්තමො දිවසො, පටිසරණං මෙ හොති, විජායනුපායමස්ස කරොහි’ති වත්වා රඤ්ඤා ‘කිං විලපසි අට්ඨානමෙනං, පුරිසා නාම විජායන්තා තත්ථි’ති චුත්තෙ ‘සවෙ දෙව, එවං තත්ථි, අප් කස්මා පාච්ඤායවමජ්ඣකගාමවාසිනො කප්පං මඩ්ගලඋසභං විජායාපෙස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාසි”ති ආභ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තපා අකාසි. රාජා “කෙනිදං පඤ්ඤපටිභාගං චිත්තිත”න්ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

ඔදනන්ති අපරස්මිං දිවසෙ “පණ්ඩිතං විමංසිස්සාමා”ති “පාච්ඤායවමජ්ඣකගාමවාසිනො අමහාකං අට්ඨඩ්ඪගසමන්තාගතං අමිබ්බෙදනං පචිත්වා පෙසෙන්නු. තත්ත්වානි අට්ඨඩ්ඪගානි – න තණ්ඩුලෙහි, න උදකෙන, න උක්ඛලියා, න උද්ධනෙන, න අග්ගිනා, න දාරුහි, න ඉත්ථියා න පුරිසෙන, න මග්ගෙනාති. අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඩො”ති පභිණිංසු. ගාමවාසිනො තං කාරණං අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො “මා චිත්තයිත්ථා”ති වත්වා “න තණ්ඩුලෙහි කණිකං ගාභාපෙත්වා, න උදකෙනාති හිමං ගාභාපෙත්වා, න උක්ඛලියාති අඤ්ඤං නවමත්තිකාභාජනං ගාභාපෙත්වා, න උද්ධනෙනාති බාණුකෙ කොට්ටාපෙත්වා, න අග්ගිනාති පකතිඅග්ගිං පභාය අරණිඅග්ගිං ගාභාපෙත්වා, න දාරුහිති පණ්ණානි ගාභාපෙත්වා අමිබ්බෙදනං පවාපෙත්වා නවභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා ලඤ්ඡිත්වා, න ඉත්ථියා න පුරිසෙනාති පණ්ඩිකෙන උක්ඛිපාපෙත්වා, න මග්ගෙනාති මහාමග්ගං පභාය ජඩ්ඝමග්ගෙන රඤ්ඤො පෙසෙපා”ති ආභ. තෙ තපා කරිංසු. රාජා “කෙන පනෙස පඤ්ඤො ඤාතො”ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

වාලුකන්ති අපරස්මිං දිවසෙ පණ්ඩිතස්ස විමංසනත්ථං ගාමවාසිනං පභිණිංසු “රාජා දොලාය කිළිතුකාමො, රාජකුලෙ පුරාණයොත්තං ඡින්නං, එකං වාලුකයොත්තං වට්ටෙන්වා පෙසෙන්නු, අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඩො”ති. තෙ පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. පණ්ඩිතො “ඉමිනාපි පඤ්ඤපටිභාගෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති ගාමවාසිනො අස්සාසෙන්වා වචනකුසලෙ ද්වෙ තයො පුරිසෙ පක්කොසාපෙත්වා “ගච්ඡප් තුමිහෙ, රාජානං වදෙප් ‘දෙව, ගාමවාසිනො තස්ස යොත්තස්ස තනුකං වා පුලං වා පමාණං න ජානන්ති, පුරාණවාලුකයොත්තතො විදන්ථිමත්තං වා චතුර්ඛගුලමත්තං වා බණ්ඩං පෙසෙප්, තං ඔලොකෙන්වා තෙන පමාණෙන වට්ටෙස්සන්ති’ති. සවෙ, වො රාජා ‘අමහාකං සරෙ වාලුකයොත්තං නාම න කදාචි සුතපුබ්බ’න්ති වදති, අප් නං ‘සවෙ, මහාරාජ, වො එවරූපං න සක්කා කාතුං, පාච්ඤායවමජ්ඣකගාමවාසිනො කප්පං කරිස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාපා”ති පෙසෙසි. තෙ තපා කරිංසු. රාජා “කෙන චිත්තිතං පඤ්ඤපටිභාග”න්ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

තළාකන්ති අපරස්මිං දිවසෙ පණ්ඩිතස්ස විමංසනත්ථං “රාජා උදකකිළං කිළිතුකාමො, පඤ්චවිධපද්‍රුමසච්ඡන්තං පොක්ඛරණිං පෙසෙන්නු, අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඩො”ති ගාමවාසිනං පෙසයිංසු. තෙ පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙස්සං. සො “ඉමිනාපි පඤ්ඤපටිභාගෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙන්වා වචනකුසලෙ කතිපයෙ මනුස්සෙ පක්කොසාපෙත්වා “එප් තුමිහෙ උදකකිළං කිළිත්වා අක්ඛිති රත්තානි කත්වා අල්ලකෙසා අල්ලවත්ථා කද්දමමක්ඛිතසරීරා යොත්තදණ්ඩලෙඩ්ඩුහත්ථා රාජද්වාරං ගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතභාවං රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා කතොකාසා පටිසිත්වා ‘මහාරාජ, තුමිහෙහි කිර පාච්ඤායවමජ්ඣකගාමවාසිනො පොක්ඛරණිං පෙසෙන්නුති පභිතා මයං තුමිහාකං අනුච්ඡිකං මහන්තං පොක්ඛරණිං ආදාය ආගතා. සා පන අරඤ්ඤවාසිකත්තා නගරං දිස්වා ද්වාරපාකාරපරිබාඅට්ටාලකාදීනි

ඔලොකෙත්වා භීතතසිතා යොත්තානි ඡින්දිත්වා පලායිත්වා අරඤ්ඤමෙව පට්ඨායා, මයං ලෙඩ්බුද්ධත්වාදීහි පොථෙත්තාපි නිවත්තෙනුං න සක්ඛිමිහා, තුම්භාකං අරඤ්ඤා ආනීතං පුරාණපොක්ඛරණිං පෙසෙථ, තාය සද්ධිං යොජෙත්වා හරිස්සාමා’ති වත්වා රඤ්ඤාන කදාවි මම අරඤ්ඤතො ආනීතපොක්ඛරණි නාම භූතපුබ්බා, න ච මයා කස්සචි යොජෙත්වා ආහරණත්ථාය පොක්ඛරණි පෙසිතපුබ්බා’ති චුත්තෙ ‘සචෙ, දෙව, චො ඵලං න සක්කා කාතුං, පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො කථං පොක්ඛරණිං පෙසෙස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාථා’ති වත්වා පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු. රාජා පණ්ඩිතෙන ඤාතභාවං සුත්වා තුස්සි.

උය්‍යානන්ති පුනෙකදිවසං “මයං උය්‍යානකීළං කිළිතුකාමා, අම්භාකඤ්ච පුරාණඋය්‍යානං පරිජිණ්ණං, ඔහග්ගං ජාතං, පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො සුපුප්ඵිතතරුණරුක්ඛසඤ්ජන්තං නචඋය්‍යානං පෙසෙත්තු’ති පභිණිංසු. ගාමවාසිනො පණ්ඩිතස්ස ආරොචෙසුං. පණ්ඩිතො “ඉම්නාපි පඤ්ඤාපටිභාගෙනෙව භවිතබ්බ”න්ති තෙ සමස්සාසෙත්වා මනුස්සෙ පෙසෙත්වා පුරිමනෙයෙනෙව කථාපෙසි.

තදාපි රාජා තුස්සිත්වා සෙනකං පුච්ඡි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. සො ලාභමච්ඡරියෙන “ඵත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න භොති, ආගමෙථ, දෙවා”ති ආහ. තස්ස තං වචනං සුත්වා රාජා චිත්තෙසි “මහොසධපණ්ඩිතො සත්තදාරකපඤ්ඤෙහි මම මනං ගණ්හි, ඵචරුපෙසුපිස්ස ගුය්‍යපඤ්ඤාච්ඡස්සජ්ජනෙසු චෙව පඤ්ඤාපටිභාගෙසු ච බුද්ධස්ස විය බ්‍යාකරණං, සෙනකො ඵචරුපං පණ්ඩිතං ආනෙතුං න දෙති, කිං මෙ සෙනකෙන, ආනෙස්සාමි න”න්ති. සො මහත්තෙන පටිචාරෙන තං ගාමං පායාසි. තස්ස මඩ්ගලඅස්සං අභිරුහිත්වා ගච්ඡන්තස්ස අස්සස්ස පාදො ඵලිතභූමියා අත්තරං පටිසිත්වා භිජ්ඡි. රාජා තතොච නිවත්තිත්වා නගරං පාට්ඨි. අථ නං සෙනකො උපසඩ්ධමිත්වා පුච්ඡි “මහාරාජ, පණ්ඩිතං කිං ආනෙතුං පාචිනයවමජ්ඣකගාමං අගමිත්ථා”ති. “ආම, පණ්ඩිතා”ති. “මහාරාජ, තුම්භෙ මං අනත්ථකාමං කත්වා පස්සථ, ‘ආගමෙථ තාථා’ති චුත්තෙපි අභිතුරිතා නික්ඛමිත්ථ, පයමගමනෙනෙව මඩ්ගලඅස්සස්ස පාදො භින්නො”ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා තුණ්හි හුත්වා පුනෙකදිවසං තෙන සද්ධිං මන්තෙසි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. දෙව, සයං අගන්ත්වා දූතං පෙසෙථ “පණ්ඩිත, අම්භාකං තච සන්තිකං ආගච්ඡන්තානං අස්සස්ස පාදො භින්නො, අස්සතරං වා නො පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා”ති. “යදි අස්සතරං පෙසෙස්සති, සයං ආගමිස්සති. සෙට්ඨතරං පෙසෙත්තො පිතරං පෙසෙස්සති, අයමෙකො නො පඤ්ඤො භවිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථ්වා තථා කත්වා දූතං පෙසෙසි. පණ්ඩිතො දූතස්ස වචනං සුත්වා “රාජා මමඤ්චෙව පිතරඤ්ච පස්සිතුකාමො”ති චිත්තෙත්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “තාත, රාජා තුම්භෙ චෙව මමඤ්ච දට්ඨකාමො, තුම්භෙ පයමතරං සෙට්ඨසහස්සපරිචුතා ගච්ඡථ, ගච්ඡන්තා ච තුච්ඡන්තා අගන්ත්වා නවසප්පිපුරං වන්දනකරණ්ඩකං ආදාය ගච්ඡථ. රාජා තුම්භෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ‘ගහපති පතිරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදාහි’ති වක්ඛති, අථ තුම්භෙ තථාරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදෙය්‍යාථ. තුම්භාකං නිසින්තකාලෙ අහං ආගමිස්සාමි, රාජා මයාපි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ‘පණ්ඩිත, තවානුරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදා’ති වක්ඛති, අථාහං තුම්භෙ ඔලොකෙස්සාමි, තුම්භෙ තාය සඤ්ඤාය ආසනා වුට්ඨාය ‘තාත මහොසධ, ඉමස්මිං ආසනෙ නිසීදා’ති වදෙය්‍යාථ, අජ්ජ නො ඵකො පඤ්ඤො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථ්වා චුත්තනෙයෙනෙව ගන්ත්වා අත්තනො ද්වාරෙ යීතභාවං රඤ්ඤො ආරොචාපෙත්වා “පටිසතු”ති චුත්තෙ පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි.

රාජා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “ගහපති, තචපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො කුහි”න්ති පුච්ඡි. “පච්ඡතො ආගච්ඡති, දෙවා”ති. රාජා “පච්ඡතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා තුට්ඨමානසො හුත්වා “මහාසෙට්ඨි අත්තනො යුත්තාසනං ඤත්වා නිසීදා”ති ආහ. සො අත්තනො යුත්තාසනං ඤත්වා ඵකමන්තං නිසීදි. මහාසත්තොපි අලඬකතපටියත්තො දාරකසහස්සපරිචුතො අලඬකතරෙථ නිසීදිත්වා නගරං පටිසන්තො පටිබාපිට්ඨෙ වරමානං ඵකං ගද්දහං දිස්වා ථාමසම්පන්නෙ මාණ්ඩෙ පෙසෙසි “අම්භො, ඵතං ගද්දහං අනුබන්ධිත්වා යථා සද්දං න කරොති, ඵචමස්ස මුඛබන්ධනං කත්වා කිලඤ්ජෙන වෙයෙත්වා තස්මිං ඵකෙනත්ථරණෙන පටිච්ඡාදෙත්වා අංසෙනාදාය ආගච්ඡථා”ති. තෙ තථා කරිංසු. බොධිසත්තොපි මහත්තෙන පටිචාරෙන නගරං පාට්ඨි. මහාජනො “ඵස කිර සිරිවඩ්ඪ්භනසෙට්ඨිනො පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො නාම, ඵස කිර ජායමානො ඔසධසට්ඨකං හත්ථෙන ගහෙත්වා ජාතො, ඉම්නා කිර ඵත්තකානං වීමංසනපඤ්ඤානං පඤ්ඤාපටිභාගො ඤාතො”ති මහාසත්තං අභිත්ථවන්තො ඔලොකෙත්තොපි තිත්තිං න ගච්ඡති. සො රාජද්වාරං ගන්ත්වා පටිචෙදෙසි. රාජා සුත්වාච හට්ඨතුට්ඨො “මම පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො ඛිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති ආහ. සො දාරකසහස්සපරිචුතො පාසාදං අභිරුහිත්වා රාජානං වන්දිත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වාච සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “පණ්ඩිත, පතිරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදා”ති ආහ. අථ සො පිතරං ඔලොකෙසි. අථස්ස පිතාපි ඔලොකිතසඤ්ඤාය උට්ඨාය “පණ්ඩිත, ඉමස්මිං ආසනෙ නිසීදා”ති ආහ. සො තස්මිං ආසනෙ නිසීදි.

තං තත්ථ නිසින්තං දිස්වාච සෙනකපුක්කුසකාමීන්ද්‍රෙචින්දා චෙව අඤ්ඤෙ ච අන්ධබාලා පාණිං පහරිත්වා මහාහසිතං හසිත්වා “ඉමං අන්ධබාලං ‘පණ්ඩිතො’ති වදිංසු, සො පිතරං ආසනා වුට්ඨාපෙත්වා සයං නිසීදති, ඉමං ‘පණ්ඩිතො’ති වත්තුං අයුත්ත”න්ති පරිහාසං කරිංසු. රාජාපි දුම්මුබ්බො අනත්තමනො අහොසි. අථ නං මහාසත්තො පුච්ඡි “කිං, මහාරාජ, දුම්මුබ්බත්ථා”ති ? “ආම පණ්ඩිත, දුම්මුබ්බොමිහි, සචනමෙව තෙ මනාපං, දස්සනං පන අමනාපං ජාත”න්ති. “කිං කාරණා, මහාරාජා”ති ? “පිතරං ආසනා වුට්ඨාපෙත්වා නිසින්තත්තා”ති. “කිං පන ත්ථං, මහාරාජ, ‘සබ්බට්ඨානෙසු පුත්තෙහි පිතරොච උත්තමා’ති මඤ්ඤසි”ති. “ආම, පණ්ඩිතා”ති. අථ මහාසත්තො “නනු, මහාරාජ,

තුම්හෙහි අම්භාකං ‘අස්සතරං වා පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා’ති සාසනං පහින”න්ති වත්වා ආසනා වුට්ඨාය තෙ මාණුවෙ ඔලොකෙන්වා “තුම්හෙහි ගහිතං ගදුහං ආනෙටා”ති ආණාපෙන්වා රඤ්ඤො පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙන්වා “මහාරාජ, අයං ගදුහො කිං අග්ගති”ති පුච්ඡි. “පණ්ඩිත, සචෙ උපකාරකො, අට්ඨ කභාපණෙ අග්ගති”ති. “ඉමං පටිච්ච ජාතො ආජානියවළවාය කුච්ඡිමිහි වුට්ඨඅස්සතරො කිං අග්ගති”ති? “අනග්ගො පණ්ඩිතා”ති. “දෙව, කස්මා එවං කට්ඨං, නනු තුම්හෙහි ඉදානෙව වුත්තං ‘සබ්බට්ඨානෙසු පුත්තෙහි පිතරොව උත්තමා’ති. සචෙ තං සච්චං, තුම්භාකං වාදෙ අස්සතරතො ගදුහොව උත්තමො හොති, කිං පන, මහාරාජ, තුම්භාකං පණ්ඩිතා එත්තකම්පි ජානිතුං අස්සක්කොන්තා පාණිං පහරිත්වා හස්සන්ති, අහො තුම්භාකං පණ්ඩිතානං පඤ්ඤාසම්පන්නි, කුතො වො එතෙ ලද්ධා”ති වත්තාරො පණ්ඩිතෙ පරිහසිත්වා රාජානං ඉමාය එකකතිපාතෙ ගාථාය අජ්ඣමාසි –

“හංවි තුවං එවමඤ්ඤසි ‘සෙය්‍යො, පුත්තෙන පිතා’ති රාජසෙට්ඨ;
හන්දස්සතරස්ස තෙ අයං, අස්සතරස්ස හි ගදුහො පිතා”ති. (ජා. 1.1.111);

තස්සත්ථො – යදි, ත්වං රාජසෙට්ඨ, සබ්බට්ඨානෙසු සෙය්‍යො පුත්තෙන පිතාති එවං මඤ්ඤසි, තච අස්සතරතොපි අයං ගදුහො සෙය්‍යො හොතු. කිං කාරණා? අස්සතරස්ස හි ගදුහො පිතාති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො ආහ – “මහාරාජ , සචෙ පුත්තතො පිතා සෙය්‍යො, මම පිතරං ගණ්හං. සචෙ පිතිතො පුත්තො සෙය්‍යො, මං ගණ්හං තුම්භාකං අත්ථායා”ති. රාජා සොමනස්සජ්ජන්තො අහොසි. සබ්බා රාජපරිසාපි “සුකට්ඨො පණ්ඩිතෙන පඤ්ඤො”ති උන්තදන්තා සාධුකාරසහස්සානි අදංසු, අඬුලිථොටා වෙච වෙලුක්ඛෙපා ච පචත්තිංසු . වත්තාරො පණ්ඩිතාපි දුම්මුඛා පජ්ඣායන්තාව අහෙසු. නනු මාතාපිතුනං ගුණං ජානන්තො බොධිසත්තෙන සදිසො නාම නත්ථි , අප් සො කස්මා එවමකාසිති? න සො පිතු අවමානනත්ථාය, රඤ්ඤො පන “අස්සතරං වා පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා”ති පෙසිතං, තස්මා තස්සෙව පඤ්ඤස්ස ආවිභාවත්ථං අත්තතො ච පණ්ඩිතභාවස්ස ඤාපනත්ථං චතුත්තඤ්ච පණ්ඩිතානං අජ්ජට්ඨානකරණත්ථං එවමකාසිති.

ගදුහපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

එකුනට්ඨිතිමපඤ්ඤො

රාජා තුස්සිත්වා ගන්ධොදකපුණ්ණං සුවණ්ණහිඬ්ඤාරං ආදාය “පාචිනයවමජ්ඣකගාමං රාජහොගෙන පරිභුඤ්ජතු”ති සෙට්ඨස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙන්වා “සෙසසෙට්ඨිතො එතස්සෙව උපට්ඨාකා හොන්තු”ති වත්වා බොධිසත්තස්ස මාතු ච සබ්බාලඬ්ඤාරෙ පෙසෙන්වා ගදුහපඤ්ඤෙ පසන්තො බොධිසත්තං පුත්තං කත්වා ගණ්හිතුං සෙට්ඨිං අවොච – “ගහපති, මහොසධපණ්ඩිතං මම පුත්තං කත්වා දෙහි”ති. “දෙව, අතිතරුණො අයං, අජ්ජාපිස්ස මුඛෙ ධීරගන්ධො වායති, මහල්ලකකාලෙ තුම්භාකං සන්තිකෙ හවිස්සති”ති. “ගහපති, ත්වං ඉතො පට්ඨාය එතස්මිං නිරාලයො හොති, අයං අජ්ජතග්ගෙ මම පුත්තො, අහං මම පුත්තං පොසෙතුං සක්ඛිස්සාමි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති තං උය්‍යාපෙසි. සො රාජානං වන්දිත්වා පණ්ඩිතං ආලිඬ්ගිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙන්වා සීසෙ වුම්බිත්වා “තාත, අජ්ජමන්තො හොහි”ති ඔවාදමස්ස අදාසි. සොපි පිතරං වන්දිත්වා “තාත, මා වින්තයිත්වා”ති අස්සාසෙන්වා පිතරං උය්‍යාපෙසි. රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡි “තාත, අන්තොහන්තිකො හවිස්සසි, උදාහු ඛහිහන්තිකො”ති. සො “මහා මෙ පරිවාරො, තස්මා ඛහිහන්තිකෙන මයා හවිතුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා “ඛහිහන්තිකො හවිස්සාමි, දෙවා”ති ආහ. අප්ස්ස රාජා අනුරූපං ගෙහං දාපෙන්වා දාරකසහස්සං ආදිං කත්වා පරිබ්බයං දාපෙන්වා සබ්බපරිභොගෙ දාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය රාජානං උපට්ඨාසි.

රාජාපි නං විමංසිතුකාමො අහොසි. තදා ච නගරස්ස දක්ඛිණද්වාරතො අවිදුරෙ පොක්ඛරණිතිරෙ එකස්මිං තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ මණිරතනං අහොසි. තස්ස ඡායා පොක්ඛරණියං පඤ්ඤාසි. මහාජනො “පොක්ඛරණියං මණි අත්ථි”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. සො සෙනකං ආමන්තෙන්වා “පොක්ඛරණියං කිර මණිරතනං පඤ්ඤායති, කථං තං ගණ්හාපෙස්සාමා”ති පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, උදකං නිහරාපෙන්වා ගණ්හිතුං වට්ඨති”ති වුත්තෙ “තෙන හි, ආවරිය, එවං කරොහි”ති තස්සෙව භාරමකාසි. සො බහු මනුස්සෙ සන්තිපාතාපෙන්වා උදකඤ්ච කද්දමඤ්ච නිහරාපෙන්වා භූමිං හින්දිත්වාපි මණිං නාද්දස. පුන පුණ්ණාය පොක්ඛරණියා මණිච්ඡායා පඤ්ඤාසි . සො පුනපි තථා කත්වා න ච අද්දස. තතො රාජා පණ්ඩිතං ආමන්තෙන්වා “තාත, පොක්ඛරණියං එකො මණි පඤ්ඤායති, සෙනකො උදකඤ්ච කද්දමඤ්ච නිහරාපෙන්වා භූමිං හින්දිත්වාපි නාද්දස, පුන පුණ්ණාය පොක්ඛරණියා පඤ්ඤායති, සක්ඛිස්සසි තං මණිං ගණ්හාපෙතු”න්ති පුච්ඡි. සො “තෙනං, මහාරාජ, ගරු, එප් දස්සෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං තුස්සිත්වා “පස්සිස්සාමි අජ්ජ පණ්ඩිතස්ස ඤාණබල”න්ති මහාජනපරිවුතො පොක්ඛරණිතිරං ගතො.

මහාසත්තො තීරෙ යත්වා මණිං ඔලොකෙන්තො “නායං මණි පොක්ඛරණියං, තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ මණිනා හවිතබ්බ”න්ති ඤාත්වා “නත්ථි, දෙව, පොක්ඛරණියං මණි”ති වත්වා “නනු උදකෙ පඤ්ඤායති”ති වුත්තෙ “තෙන හි උදකපාතිං ආහරා”ති උදකපාතිං ආහරාපෙන්වා “පස්සං, දෙව, නායං මණි පොක්ඛරණියංයෙව පඤ්ඤායති, පාතියම්පි පඤ්ඤායති”ති වත්වා “පණ්ඩිත, කත්ථ පන මණිනා හවිතබ්බ”න්ති වුත්තෙ “දෙව, පොක්ඛරණියම්පි පාතියම්පි ඡායා ව පඤ්ඤායති, න මණි, මණි පන තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ අත්ථි, පුරිසං ආණාපෙන්වා ආහරාපෙහි”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා මණිං ආහරාපෙසි. සො ආහරිත්වා පණ්ඩිතස්ස අදාසි. පණ්ඩිතො තං ගහෙන්වා

රඤ්ඤෝ හත්ථෙ ධපෙසි. තං දිස්වා මහාජනෝ පණ්ඩිතස්ස සාධුකාරං දන්වා සෙනකං පරිභාසන්තෝ “මණ්ණිකං තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ අත්ථි, සෙනකබාලො ඛණ්ණ මනුස්සෙ පොක්ඛරණිමෙව භින්දාපෙසි, පණ්ඩිතෙන නාම මහොසධසදිසෙන භවිතබ්බං”න්ති මහාසත්තස්ස ථුතිමකාසි. රාජාපිස්ස තුට්ඨො අත්තනො ගීවාය පිළන්ධනං මුත්තාහාරං දන්වා දාරකසහස්සානම්පි මුත්තාවලියො දාපෙසි. බොධිසත්තස්ස ච පරිවාරස්ස ච ඉමිනා පරිහාරෙන උපට්ඨානං අනුජානිති.

එකුනවිසතිමපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

කකණ්ටකපඤ්ඤා

පුනෙකදිවසං රාජා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං උය්‍යානං අගමාසි. තදා එකො කකණ්ටකො තොරණග්ගෙ වසති. සො රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ජී. රාජා තස්ස තං කිරියං ඔලොකෙන්වා “පණ්ඩිත, අයං කකණ්ටකො කිං කරොති”ති පුච්ඡී. මහාසත්තෝ “මහාරාජ, තුමිහෙ සෙවති”ති ආහ. “සචෙ එවං අමිහාකං සෙවති, එතස්ස මා නිජ්ඵලො හොතු, හොගමස්ස දාපෙහි”ති. “දෙව, තස්ස හොගෙන කිව්වං නත්ථි, බාදනියමත්තං අලමෙතස්සා”ති. “කිං පනෙස, බාදති”ති? “මංසං දෙවා”ති. “කිත්තකං ලද්ධං වට්ටති”ති? “කාකණිකමත්තග්ගෙනකං දෙවා”ති. රාජා එකං පුරිසං ආණාපෙසි “රාජදායො නාම කාකණිකමත්තං න වට්ටති, ඉමස්ස නිබද්ධං අඩ්ඨමාසග්ගෙනකං මංසං ආහරිත්වා දෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය තථා අකාසි. සො එකදිවසං උපොසථෙ මාසානෙ මංසං අලභිත්වා තමෙව අඩ්ඨමාසකං විජ්ඣිත්වා සුත්තෙන ආවුනිත්වා තස්ස ගීවායං පිළන්ධි. අට්ඨස්ස තං නිස්සාය මානො උජ්ජජ්ජී. තං දිවසමෙව රාජා පුන මහොසධෙන සද්ධිං උය්‍යානං අගමාසි. සො රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වාපි ධනං නිස්සාය උජ්ජන්තමානවසෙන “වෙදෙහ, ත්වං නු බො මහද්ධනො, අහං නු බො”ති රඤ්ඤා සද්ධිං අත්තානං සමං කරොන්තො අනොතරිත්වා තොරණග්ගෙයෙව සීසං වාලෙන්තො නිපජ්ජී. රාජා තස්ස තං කිරියං ඔලොකෙන්වා “පණ්ඩිත, එස පුබ්බෙ විය අජ්ජ න ඔතරති, කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“නායං පුරෙ උන්නමති, තොරණග්ගෙ කකණ්ටකො;
මහොසධ චිජානාහි, කෙන ථද්ධො කකණ්ටකො”ති. (ජා. 1.2.39);

තත්ථ උන්නමති යථා අජ්ජ අනොතරිත්වා තොරණග්ගෙයෙව සීසං වාලෙන්තො උන්නමති, එවං පුරෙ න උන්නමති. කෙන ථද්ධොති කෙන කාරණෙන ථද්ධබාවං ආපන්නොති.

පණ්ඩිතො තස්ස වචනං සුත්වා “මහාරාජ, උපොසථෙ මාසානෙ මංසං අලභන්තෙන රාජපුරිසෙන ගීවාය බද්ධං අඩ්ඨමාසකං නිස්සාය තස්ස මානෙන භවිතබ්බං”න්ති ඤාත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“අලද්ධපුබ්බං ලද්ධාන, අඩ්ඨමාසං කකණ්ටකො;
අතිමඤ්ඤති රාජානං, වෙදෙහං මිථිලග්ගහ”න්ති. (ජා. 1.2.40);

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තං පුරිසං පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡී. සො යථාභූතං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා තං කථං සුත්වා “කඤ්චි අපුච්ඡිත්වා ව සබ්බඤ්ඤාද්ධොන විය පණ්ඩිතෙන කකණ්ටකස්ස අජ්ඣාසයො ඤාතො”ති අතිවිය පසිදිත්වා පණ්ඩිතස්ස චතුසු ද්වාරෙසු සුඛකං දාපෙසි. කකණ්ටකස්ස පන කුජ්ඣිත්වා වත්තං භාරෙතුං ආරහි. පණ්ඩිතො පන “මා භාරෙහි මහාරාජා”ති තං නිවාරෙසි.

කකණ්ටකපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

සිරිකාළකණ්ණිකපඤ්ඤා

අපේකො මිථිලවාසී පිඩගුත්තරො නාම මාණවො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං සික්ඛන්තො ඛිජ්ජමෙව සික්ඛි. සො අනුයොගං දන්වා “ගච්ඡාමහ”න්ති ආවරියං ආපුච්ඡී. තස්මිං පන කුලෙ “සචෙ වයජ්ජන්තා ධිතා හොති, ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස දාතබ්බා”ති වත්තං ව, තස්මා තස්ස ආවරියස්ස වයජ්ජන්තා එකා ධිතා අත්ථි, සා අභිරුපා දෙවච්ඡරාපට්ඨාගා. අථ නං ආවරියො “ධිතරං තෙ, තාත, දස්සාමි, තං ආදාය ගමිස්සසි”ති ආහ. සො පන මාණවො දුබ්භගො කාළකණ්ණි, කුමාරිකා පන මහාපුඤ්ඤා. තස්ස තං දිස්වා චිත්තං න අල්ලියති. සො තං අරොචෙන්තොපි “ආවරියස්ස වචනං න භින්දිස්සාමි”ති සම්පට්ඨි. ආවරියො ධිතරං තස්ස අදාසි. සො රත්තිභාගෙ අලඬිකතසිරිසයෙන නිපන්නො තාය ආගන්ත්වා සයනං අභිරුල්භමත්තාය අට්ටියමානො හරායමානො ජිගුච්ඡමානො පකම්පමානො ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ජී. සාපි ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නිපජ්ජී, සො උට්ඨාය සයනං අභිරුහි. සාපි පුන සයනං අභිරුහි, සො පුන සයනා ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ජී. කාළකණ්ණි නාම සිරියා සද්ධිං න සමෙති. කුමාරිකා සයනෙයෙව නිපජ්ජී, සො භූමියං සසී.

එවං සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා තං ආදාය ආවරියං වන්දිත්වා නික්බ්‍යේ, අත්තරාමග්ගෙ ආලාපසල්ලාපමත්තම්පි නත්ථි. අනිච්ඡමානාව උභොපි මිථිලං සම්පන්නා. අප්පිඩගුත්තරො නගරා අවිදුරෙ ඵලසම්පන්නං උදුම්බරරුක්ඛං දිස්වා බුද්ධාය පිළිනො තං අභිරුහිත්වා ඵලානි බාදි. සාපි ඡාතජ්ඣක්කා රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා “සාමි, මය්හමිපි ඵලානි පාතෙවා”ති ආහ. කිං තච හත්ථපාදා නත්ථි, සයං අභිරුහිත්වා බාදාති. සා අභිරුහිත්වා බාදි. සො තස්සා අභිරුල්භවාටං ඤාත්වා බිජ්ජං ඔතරිත්වා රුක්ඛං කණ්ටකෙහි පරික්ඛිපිත්වා “මුත්තොම්හි කාළකණ්ණියා”ති වත්වා පලායි. සාපි ඔතරිතුං අසක්කොන්ති තත්ථෙව නිසීදි. අප් රාජා උය්‍යානෙ කිළින්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසින්තො සායන්හසමයෙ නගරං පවිසන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “සපරිග්ගහා, අපරිග්ගහා”ති පුච්ඡාපෙසි. සාපි “අත්ථි මෙ, සාමි, කුලදත්තිකො පති, සො පන මං ඉධ නිසීදාපෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා පලාතො”ති ආහ. අමච්චො තං කාරණං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අසාමිකහණ්ඩං නාම රඤ්ඤො පාපුණාති”ති තං ඔතාරෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා නිවෙසනං තෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තස්ස පියා අභොසි මනාපා. උදුම්බරරුක්ඛෙ ලද්ධත්තා “උදුම්බරදෙවි”ත්ථෙවස්සා නාමං සඤ්ජානිංසු.

අපේකදිවසං රඤ්ඤො උය්‍යානගමනත්ථාය ද්වාරගාමවාසිකෙහි මග්ගං පටිජග්ගාපෙසුං. පිඩගුත්තරොපි හතිං කරොන්තො කච්ඡං බන්ධිත්වා කුද්දාලෙන මග්ගං තච්ඡි. මග්ගෙ අනිට්ඨිතෙයෙව රාජා උදුම්බරදෙවියා සද්ධිං රපේ නිසීදිත්වා නික්බ්‍යේ. උදුම්බරදෙවි කාළකණ්ණියං මග්ගං තච්ඡන්තං දිස්වා “ඵවරුපං සිරිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි අයං කාළකණ්ණිය”ති තං ඔලොකෙන්ති හසි. රාජා හසමානං දිස්වා කුජ්ඣිත්වා “කස්මා හසි”ති පුච්ඡි. දෙව, අයං මග්ගතච්ඡකො පුරිසො මය්හං පොරාණකසාමිකො, එස මං උදුම්බරරුක්ඛං ආරොපෙත්වා කණ්ටකෙහි පරික්ඛිපිත්වා ගතො, ඉමාහං ඔලොකෙන්වා “ඵවරුපං සිරිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි කාළකණ්ණිය අය”න්ති වින්තෙන්වා හසින්ති. රාජා “ත්ථං මුසාවාදං කට්ඨෙ, අඤ්ඤං කඤ්චි පුරිසං දිස්වා තයා හසිතං හච්ඡන්ති, තං මාරෙස්සාමි”ති අසිං අග්ගහෙසි. සා හයස්පත්තා “දෙව, පණ්ඩිතෙ තාව පුච්ඡවා”ති ආහ. රාජා සෙනකං පුච්ඡි “සෙනක, ඉමිස්සා වචනං ත්ථං සද්දහසි”ති. “න සද්දහාමි, දෙව, කො නාම ඵවරුපං ඉත්ථීරතනං පහාය ගමිස්සති”ති. සා තස්ස කථං සුත්වා අතිරෙකතරං භීතා අභොසි. අප් රාජා “සෙනකො කිං ඡානාති, පණ්ඩිතං පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“ඉත්ථි සියා රූපවතී, සා ච සීලවතී සියා;
පුරිසො තං න ඉච්ඡෙය්‍යා, සද්දහාසි මහොසධා”ති. (ජා. 1.2.83);

තත්ථ සීලවතීති ආචාරගුණසම්පන්නා.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො ගාථමාහ –

“සද්දහාමි මහාරාජ, පුරිසො දුබ්භගො සියා;
සිරි ච කාළකණ්ණිය ච, න සමෙන්ති කුදාවන”න්ති. (ජා. 1.2.84);

තත්ථ න සමෙන්තීති සමුද්දස්ස ඔරිමතිරපාරිමතිරානි විය ච ගගනතලපථවිතලානි විය ච න සමාගච්ඡන්ති.

රාජා තස්ස වචනෙන තං කාරණං සුත්වා තස්සා න කුජ්ඣි, හදයමස්ස නිබ්බායි. සො තස්ස තුස්සිත්වා “සචෙ පණ්ඩිතො නාහච්ඡස්ස, අජ්ජාහං බාලසෙනකස්ස කථාය ඵවරුපං ඉත්ථීරතනං භීතො අස්සං, තං නිස්සාය මයා ඵසා ලද්ධා”ති සතසහස්සෙන පූජං කාරෙසි. දෙවිපි රාජානං වන්දිත්වා “දෙව, පණ්ඩිතං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධං, ඉමාහං කනිට්ඨහානිකට්ඨානෙ යපෙතුං වරං යාවාමි”ති ආහ. “සාධු, දෙව, ගණ්හාහි, දම්මි තෙ වර”න්ති. “දෙව, අජ්ජ පට්ඨාය මම කනිට්ඨං විනා කිඤ්චි මධුරරසං න බාදිස්සාමි, ඉතො පට්ඨාය වෙලාය වා අවෙලාය වා ද්වාරං විවරාපෙත්වා ඉමස්ස මධුරරසං පෙසෙතුං ලහනකවරං ගණ්හාමි”ති. “සාධු, හද්දෙ, ඉමඤ්ච වරං ගණ්හාහි”ති.

සිරිකාළකණ්ණියපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

මෙණ්ඩකපඤ්ඤො

අපරස්මිං දිවසෙ රාජා කතපාතරාසො පාසාදස්ස දීඝන්තරෙ වඩ්ඤ්ඤානො වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙන්තො එකං ඵලකඤ්ච සුනඤ්ච මිත්තසන්ථං කරොන්තං අද්දස. සො කිර ඵලකො හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිස්ස පුරතො ඛිත්තං අනාමට්ඨනිණං බාදි. අප් නං හත්ථිගොපකා පොථෙත්වා නිහරිංසු. සො විරචිත්වා පලායි. අප් නං එකො පුරිසො වෙගෙනාගන්ත්වා පිට්ඨියං දණ්ඩෙන තිරියං පහරි. සො පිට්ඨිං ඔනාමෙන්වා වෙදනාප්පත්තො හුත්වා ගන්ත්වා රාජගෙහස්ස මහාහිත්තිං නිස්සාය පිට්ඨිකාය නිපජ්ජි. තං දිවසමෙව රඤ්ඤො මහානසෙ අට්ඨිවම්මාදිති බාදිත්වා වඩ්ඤ්ඤානො හත්තකාරකෙ හත්තං සම්පාදෙන්වා බහි යත්වා සරිරෙ සෙදං නිබ්බාපෙන්තෙ මච්ඡමංසගන්ධං ඝායිත්වා තණ්හං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො මහානසං පවිසිත්වා භාජනපිඩානං පාතෙන්වා මංසං බාදි. අප් හත්තකාරකො භාජනසද්දෙන පවිසිත්වා තං දිස්වා ද්වාරං පිදහිත්වා තං ලෙඩ්ඤ්ඤාදණ්ඩාදිති පොථෙසි. සො බාදිතමංසං මුඛෙනෙව ඡඩ්ඛෙත්වා විරචිත්වා නික්බ්‍යේ. හත්තකාරකොපි තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤාත්වා අනුබන්ධිත්වා පිට්ඨියං දණ්ඩෙන තිරියං පහරි. සො වෙදනාප්පත්තො පිට්ඨිං ඔනාමෙන්වා එකං පාදං උක්ඛිපිත්වා ඵලකස්ස නිපන්තට්ඨානමෙව පාවිසි. අප් නං ඵලකො “සම්ම, කිං පිට්ඨිං ඔනාමෙන්වා ආගච්ඡසි, කිං තෙ වාතො විජ්ඣති”ති

පුවිඡ්. සුනබොයි “ත්වමපි පිටධීං ඔනාමෙත්වා නිපන්තොසි, කිං තෙ වාතො විජ්ඣති”ති පුවිඡ්. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අත්තනො පවත්තිං ආරොවෙසුං.

අප් නං එළකො පුවිඡ් “කිං පන ත්වං පුන භත්තගෙහං ගන්තුං සක්ඛිස්සසි සම්මා”ති? “න සක්ඛිස්සාමි, සම්ම, ගතස්ස මෙ ජීවිතං නත්ථි”ති. “ත්වං පන පුන භත්ථිසාලං ගන්තුං සක්ඛිස්සසි”ති. “මයාපි තත්ථං ගන්තුං න සක්කා, ගතස්ස මෙ ජීවිතං නත්ථි”ති. තෙ “කථං නු බො මයං ඉදානි ජීවිස්සාමා”ති උපායං වින්තෙසුං. අප් නං එළකො ආහ – “සවෙ මයං සමග්ගවාසං වසිතුං සක්කොම, අත්ථෙකො උපායො”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. “සම්ම, ත්වං ඉතො පට්ඨාය භත්ථිසාලං යාහි, “නායං තිණං බාදති”ති තයි භත්ථිගොපකා ආසඩ්ඛං න කරිස්සන්ති, ත්වං මම තිණං ආහරෙය්‍යාසි. අභමපි භත්තගෙහං පවිසිස්සාමි, “නායං මංසබාදකො”ති භත්තකාරකො මයි ආසඩ්ඛං න කරිස්සති, අහං තෙ මංසං ආහරිස්සාමි”ති. තෙ “සුන්දරො උපායො”ති උභොපි සම්පට්ඨිඡ්සු. සුනබො භත්ථිසාලං ගන්ත්වා තිණකලාපං ඩංසිත්වා ආගන්ත්වා මහාහිත්තිපිට්ඨිකාය යිපෙසි. ඉතරොපි භත්තගෙහං ගන්ත්වා මංසබ්බං මුඛපුරං ඩංසිත්වා ආනෙත්වා තත්ථෙව යිපෙසි. සුනබො මංසං බාදි, එළකො තිණං බාදි. තෙ ඉමිනා උපායෙන සමග්ගා සම්මොදමානා මහාහිත්තිපිට්ඨිකාය වසන්ති. රාජා තෙසං මිත්තසන්ථවං දිස්වා වින්තෙසි “අදිට්ඨපුබ්බං වත මෙ කාරණං දිට්ඨං, ඉමෙ පව්චාමිත්තා හුත්වාපි සමග්ගවාසං වසන්ති. ඉදං කාරණං ගහෙත්වා පඤ්ඤං කත්වා පඤ්ච පණ්ඩිතෙ පුවිඡ්ස්සාමි, ඉමං පඤ්ඤං අජානන්තං රට්ඨා පබ්බාපෙස්සාමි, තං ජානන්තස්ස ‘එවරුපො පණ්ඩිතො නත්ථි’ති මහාසක්කාරං කරිස්සාමි. අජ්ජ තාව අවෙලා, ස්වෙ උපට්ඨානං ආගතකාලෙ පුවිඡ්ස්සාමි”ති. සො පුනදිවසෙ පණ්ඩිතෙසු ආගන්ත්වා නිසින්තෙසු පඤ්ඤං පුවිඡ්න්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යෙසං න කදාපි භූතපුබ්බං, සබ්බං සත්තපදම්පිමස්මි ලොකෙ;
ජාතා අමිත්තා දුට්ඨෙ සභායා, පටිසන්ධාය වරන්ති කිස්ස හෙතු”ති. (ජා. 1.12.94);

තත්ථ පටිසන්ධායාති සද්දහිත්වා සට්ඨා හුත්වා.

ඉදඤ්ච පන වත්වා පුන එවමාහ –

“යදි මෙ අජ්ජ පාතරාසකාලෙ, පඤ්ඤං න සක්කුණොය්‍යාථ වත්තුමෙතං;
රට්ඨා පබ්බාපෙස්සාමි වො සබ්බෙ, න හි මත්ථො දුප්පඤ්ඤජාතිකෙහි”ති. (ජා. 1.12.95);

තදා පන සෙනකො අග්ගාසනෙ නිසින්තො අභොසි, පණ්ඩිතො පන පරියන්තෙ නිසින්තො. සො තං පඤ්ඤං උපධාරොන්තො තමත්ථං අදිස්වා වින්තෙසි “අයං රාජා දන්ධධාතුකො ඉමං පඤ්ඤං වින්තෙත්වා සඩ්ධිරිතුං අසමත්ථො, කිඤ්චිදෙව, තෙන දිට්ඨං භවිස්සති, එකදිවසං ඔකාසං ලභන්තො ඉමං පඤ්ඤං නිහරිස්සාමි, සෙනකො කෙනවි උපායෙන අජ්ජෙකදිවසමත්තං අධිවාසාපෙතු”ති. ඉතරොපි වත්තාරො පණ්ඩිතා අන්ධකාරගබ්භං පටිට්ඨා විය න කිඤ්චි පස්සිංසු. සෙනකො “කා නු බො මහොසධස්ස පවත්ති”ති බොධිසත්තං ඔලොකෙසි. සොපි තං ඔලොකෙසි. සෙනකො බොධිසත්තස්ස ඔලොකිතාකාරෙනෙව තස්ස අධිප්පායං ඤත්වා “පණ්ඩිතස්සපි න උපට්ඨාති, තෙනෙකදිවසං ඔකාසං ඉච්ඡති, පුරෙස්සාමිස්ස මනොරථ”න්ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං විස්සාසෙන මහාහසිතං භසිත්වා “කිං, මහාරාජ, සබ්බෙව අමිහෙ පඤ්ඤං කථෙතුං අසක්කොන්තෙ රට්ඨා පබ්බාපෙස්සසි, එතමපි ‘එකො ගණ්ඨිපඤ්ඤො’ති ත්වං සල්ලක්ඛෙසි, න මයං එතං කථෙතුං න සක්කොම, අපිව බො ථොකං අධිවාසෙහි. ගණ්ඨිපඤ්ඤො එස, න සක්කොම මහාජනමජ්ඣෙ කථෙතුං, එකමන්තෙ වින්තෙත්වා පට්ඨා තුම්භාකං කථෙස්සාම , ඔකාසං නො දෙහි”ති මහාසත්තං ඔලොකෙත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“මහාජනසමාගමම්හි සොරෙ, ජනකොලාහලසඩ්ධිමම්හි ජාතෙ;
විකිඛිත්තමනා අනෙකචිත්තා, පඤ්ඤං න සක්කුණොම වත්තුමෙතං.

“එකග්ගචිත්තාච එකමෙකා, රහසි ගතා අත්ථං නිවිත්තයිත්වා;
පව්චෙකෙ සම්මසිත්වාන ධීරා, අප් වක්ඛන්ති ජනින්ද එතමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.12.96-97);

තත්ථ සම්මසිත්වානාති කායචිත්තව්චෙකෙ ධීරා ඉමෙ ධීරා ඉමං පඤ්ඤං සම්මසිත්වා අප් වො එතං අත්ථං වක්ඛන්ති.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා අනත්තමනො හුත්වාපි “සාධු වින්තෙත්වා කථෙථ, අකථෙත්තෙ පන වො පබ්බාපෙස්සාමි”ති තජ්ජෙසියෙව. වත්තාරො පණ්ඩිතා පාසාදා ඔතරිංසු. සෙනකො ඉතරෙ ආහ – “සම්මා, රාජා සුමුමපඤ්ඤං පුවිඡ්, අකථිතෙ මහන්තං භයං භවිස්සති, සප්පායභොජනං භුඤ්ඡිත්වා සම්මා උපධාරෙථා”ති. තෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහං ගතා. පණ්ඩිතොපි උට්ඨාය උදුම්බරදෙවියා සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙවි, අජ්ජ වා හියොයා වා රාජා කත්ථං වීරං අට්ඨාසි”ති පුවිඡ්. “තාත, දීසන්තරෙ වාතපානෙන ඔලොකෙත්තො වඩ්ඣමති”ති. තනො පණ්ඩිතො වින්තෙසි “රඤ්ඤා ඉමිනා පස්සෙන කිඤ්චි දිට්ඨං භවිස්සති”ති. සො තත්ථං ගන්ත්වා බහි ඔලොකෙත්තො එළකසුනබානං කිරියං දිස්වා “ඉමෙ දිස්වා රඤ්ඤා පඤ්ඤො අභිසඩ්ධිතො”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා ගෙහං ගතො. ඉතරොපි තයො වින්තෙත්වා කිඤ්චි අදිස්වා සෙනකස්ස සන්තිකං අගමංසු. සො තෙ පුවිඡ් “දිට්ඨො වො පඤ්ඤො”ති.

“න දිට්ඨො ආවරියා”ති. “යදි එවං රාජා වො පබ්බාපෙස්සති, කිං කරිස්සං”ති? “තුම්හෙහි පන දිට්ඨො”ති? “අහම්පි න පස්සාමි”ති. “තුම්හෙසු අපස්සන්තෙසු මයං කිං පස්සාම, රඤ්ඤො පන සන්තිකො ‘චිත්තෙන්වා කට්ඨස්සාමා’ති සිහනාදං නදිත්වා ආගතම්හා, අකථිතෙ අම්හෙ රාජා කුප්ඤ්ඤාසති, කිං කරොම, අයං පඤ්ඤො න සක්කා අම්හෙහි දට්ඨං, පණ්ඩිතෙන පන සහගුණං සහස්සගුණං සහසහස්සගුණං කත්වා චිත්තිතො භවිස්සති, එට් තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමා”ති තෙ චත්තාරො පණ්ඩිතා බොධිසත්තස්ස සරද්ධාරං ආගතභාවං ආරොවාපෙන්වා “පවිසන්තු පණ්ඩිතා”ති චුත්තෙ ගෙහං පවිසිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං ධීතා මහාසත්තං පුච්ඡිංසු “කිං පන, පණ්ඩිත, චිත්තිතො පඤ්ඤො”ති? “ආම, චිත්තිතො, මයි අචිත්තෙන්තෙ අඤ්ඤො කො චිත්තයිස්සති”ති. “තෙන හි පණ්ඩිත අම්හාකම්පි කට්ඨං”ති.

පණ්ඩිතො “සවාහං එතෙසං න කට්ඨස්සාමි, රාජා තෙ රට්ඨා පබ්බාපෙස්සති, මං පන සත්තහි රතනෙහි පුපෙස්සති, ඉමෙ අන්ධබාලා මා චිත්තස්සන්තු, කට්ඨස්සාමි තෙස”න්ති චිත්තෙන්වා තෙ චත්තාරොපි නිවාසනෙ නිසීදාපෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්භාපෙන්වා රඤ්ඤො දිට්ඨතං අජානාපෙන්වා “රඤ්ඤො පුච්ඡිතකාලෙ එවං කට්ඨස්සාමා”ති චතුන්නම්පි චතස්සො ගාථායො බන්ධිත්වා පාළිමෙව උග්ගණ්භාපෙන්වා උය්‍යාපෙසි. තෙ දුතියදිවසෙ රාජපට්ඨානං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිංසු. රාජා සෙනකං පුච්ඡි “ඤානො තෙ, සෙනක, පඤ්ඤො”ති? “මහාරාජ, මයි අජානන්තෙ අඤ්ඤො කො ජානිස්සති”ති. “තෙන හි කට්ඨං”ති. “සුඤ්ඤාපදො”ති සො උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“උග්ගපුත්තරාජපුත්තියානං, උරබ්භස්ස මංසං පියං මනාපං;
න සුනබස්ස තෙ අදෙන්ති මංසං, අට් මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤා සබ්බාමස්සා”ති. (ජා. 1.12.98);

තත්ථ උග්ගපුත්තරාජපුත්තියානන්ති උග්ගතානං අමච්චපුත්තානඤ්ඤෙව රාජපුත්තානඤ්ඤෙව.

ගාථං චත්වාපි සෙනකො අත්ථං න ජානාති. රාජා පන අත්තනො දිට්ඨභාවෙන පජානාති, තස්මා “සෙනකෙන තාව ඤානො”ති පුක්කුසං පුච්ඡි. සොපිස්ස “කිං අහම්පි අපණ්ඩිතො”ති චත්වා උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“චම්මං චිහනන්ති එළකස්ස, අස්සපිට්ඨන්තරස්සුබස්ස හෙතු;
න ච තෙ සුනබස්ස අත්ථරන්ති, අට් මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤා සබ්බාමස්සා”ති. (ජා. 1.12.99);

තස්සපි අත්ථො අපාකට්ඨායෙව. රාජා පන අත්තනො පාකට්ඨතා “ඉම්නාපි පුක්කුසෙන ඤානො”ති කාමිත්ථං පුච්ඡි. සොපි උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“ආවෙල්ලිතසිඬ්ඨිකො හි මෙණ්ඩො, න ච සුනබස්ස විසාණකානි අත්ථි;
තිණහක්ඛො මංසභොජනො ච, අට් මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤා සබ්බාමස්සා”ති. (ජා. 1.12.100);

රාජා “ඉම්නාපි ඤානො”ති දෙචින්දං පුච්ඡි. සොපි උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“තිණමාසි පලාසමාසි මෙණ්ඩො, න ච සුනබො තිණමාසි නො පලාසං;
ගණ්භෙයා සුඤ්ඤා සසං බිළාරං, අට් මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤා සබ්බාමස්සා”ති. (ජා. 1.12.101);

තත්ථ තිණමාසි පලාසමාසීති තිණබාදකො වෙව පණ්ණබාදකො ච. නො පලාසන්ති පණ්ණම්පි න බාදති.

අට් රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡි – “තාත, ත්වම්පි ඉමං පඤ්ඤං ජානාසී”ති? “මහාරාජ, අවිචිතො යාව භවග්ගා මං ධපෙන්වා කො අඤ්ඤො එතං ජානිස්සති”ති. “තෙන හි කට්ඨං”ති. “සුඤ්ඤා මහාරාජා”ති තස්ස පඤ්ඤස්ස අත්තනො පාකට්ඨාවං පකාසෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

“අට්ඨඬ්ඨපදො චතුප්පදස්ස, මෙණ්ඩො අට්ඨනබො අදිස්සමානො;
ඡාදියමාහරති අයං ඉමස්ස, මංසං ආහරති අයං අමුස්ස.

“පාසාදවරගතො විදෙහසෙට්ඨො, විතිහාරං අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානං;
අද්දක්ඛි කිර සක්ඛිකං ජනින්දො, බුහුක්කස්ස පුණ්ණංමුබස්ස වෙත”න්ති. (ජා. 1.12.102-103);

තත්ථ අට්ඨඬ්ඨපදොති බ්‍යාඤ්ජනකුසලතාය එළකස්ස චතුප්පාදං සන්ධායාහ. මෙණ්ඩොති එළකො. අට්ඨනබොති එකකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං බුරානං වසෙනතං චුත්තං. අදිස්සමානොති මංසං ආහරණකාලෙ අපඤ්ඤායමානො. ඡාදියන්ති ගෙහච්ඡදනං. තිණන්ති අත්ථො. අයං ඉමස්සාති සුනබො එළකස්ස. විතිහාරන්ති විතිහරණං. අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භොජනානං. මෙණ්ඩො හි සුනබස්ස භොජනං හරති, සො තස්ස විතිහරති, සුනබොපි තස්ස හරති, ඉතරො විතිහරති. අද්දක්ඛිති තං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානං විතිහරණං.

සක්කිකං අත්තනො පච්චක්ඛං කත්වා අද්දස. බුහුක්කස්සාති භුහුති සද්දකරණසුනබස්ස. පුණ්ණංමුබස්සාති මෙණ්ඩස්ස. ඉමෙසං එතං මිත්තසන්ථවං රාජා සයං පස්සිති.

රාජා ඉතරෙහි බොධිසත්තං නිස්සාය ඤාතභාවං අජානන්තො “පඤ්ච පණ්ඩිතා අත්තනො අත්තනො ඤාණබලෙන ජානිංසු”ති මඤ්ඤමානො සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ලාභා වත මෙ අනප්පරුපා, යස්ස මෙදිසා පණ්ඩිතා කුලමිති;
පඤ්භස්ස ගම්භිරගතං නිපුණමත්ථං, පටිච්ඡක්ඛන්ති සුභාසිතෙන ධීරා”ති. (ජා. 1.12.104);

තත්ථ පටිච්ඡක්ඛන්ති සුභාසිතෙන තෙ විදිත්වා කට්ඨන්ති.

අථ නෙසං “තුට්ඨෙත නාම තුට්ඨාකාරො කත්තබ්බො”ති තං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අස්සතරිරට්ඨව ඵකමෙකං, ඵිතං ගාමවරඤ්ච ඵකමෙකං;
සබ්බෙසං වො දම්මී පණ්ඩිතානං, පරමප්පතීතමනො සුභාසිතෙනා”ති. (ජා. 1.12.105);

ඉති වත්වා තෙසං තං සබ්බං දාපෙසි.

ද්වාදසනිපාතෙ මෙණ්ඩකපඤ්භො නිට්ඨිතො.

සිරිමන්තපඤ්භො

උදුම්බරදෙවී පත ඉතරෙහි පණ්ඩිතං නිස්සාය පඤ්භස්ස ඤාතභාවං ඤත්වා “රඤ්ඤා මුග්ගං මාසෙන නිබ්බිසෙසකං කරොන්තෙන විය පඤ්චන්තං සමකොව සක්කාරො කතො, නනු මය්හං කනිට්ඨස්ස විසෙසං සක්කාරං කාතුං වට්ඨති”ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡී “දෙව, කෙන වො පඤ්භො කථිතො”ති? “පඤ්චහි පණ්ඩිතෙහි, හද්දෙ”ති. “දෙව, වත්තාරො ජනා තං පඤ්භං කං නිස්සාය ජානිංසු”ති? “න ජානාමි, හද්දෙ”ති. “මහාරාජ, කිං තෙ ජානන්ති, පණ්ඩිතො පත ‘මා නස්සන්තු ඉමෙ බාලා’ති පඤ්භං උග්ගණ්භාපෙසි, තුම්හෙ සබ්බෙසං සමකං සක්කාරං කරොථ, අයුත්තමෙතං, පණ්ඩිතස්ස විසෙසකං කාතුං වට්ඨති”ති. රාජා “අත්තානං නිස්සාය ඤාතභාවං න කට්ඨෙසි”ති පණ්ඩිතස්ස තුස්සිත්වා අතිරෙකතරං සක්කාරං කාතුකාමො වින්තෙසි “හොතු මම පුත්තං ඵකං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා කථිතකාලෙ මහන්තං සක්කාරං කරිස්සාමි”ති. සො පඤ්භං වින්තෙත්තො සිරිමන්තපඤ්භං වින්තෙත්වා ඵකදිවසං පඤ්චන්තං පණ්ඩිතානං උපට්ඨානං ආගන්ත්වා සුබතිස්සිත්තකාලෙ සෙනකං ආහ – “සෙනක, පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි”ති. “පුච්ඡ දෙවා”ති. රාජා සිරිමන්තපඤ්භෙ පට්ඨං ගාථමාහ –

“පඤ්ඤායුපෙතං සිරියා විහිතං, යසස්සිතං වාපි අපෙතපඤ්ඤං;
පුච්ඡාමි තං සෙනක ඵතමත්ථං, කමෙත්ථ සෙය්‍යො කුසලා වදන්ති”ති. (ජා. 1.15.83);

තත්ථ කමෙත්ථ සෙය්‍යොති ඉමෙසු ද්විසු කතරං පණ්ඩිතා සෙය්‍යොති වදන්ති.

අයඤ්ච කිර පඤ්භො සෙනකස්ස වංසානුගතො, තෙන නං ඛිප්පමෙව කට්ඨෙසි –

“ධීරා ව බාලා ව භවෙ ජනින්ද, සිප්පපපන්නා ව අසිප්පිතො ව;
සුජාතිමන්තොපි අජාතිමස්ස, යසස්සිතො පෙසකරා භවන්ති;
ඵතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිතො සිරිමා ව සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.84);

තත්ථ පඤ්ඤො නිහිතොති පඤ්ඤවා නිහිතො, ඉස්සරොව උත්තමොති අත්ථො.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා ඉතරෙ තයො අපුච්ඡිත්වා සඛිසනවකං හුත්වා නිසින්නං මහොසධපණ්ඩිතං ආහ –

“තුචම්පි පුච්ඡාමි අනොමපඤ්ඤ, මහොසධ කෙවලධම්මදස්සි;
බාලං යසස්සිං පණ්ඩිතං අප්පහොගං, කමෙත්ථ සෙය්‍යො කුසලා වදන්ති”ති. (ජා. 1.15.85);

තත්ථ කෙවලධම්මදස්සිති සබ්බධම්මදස්සි.

අථස්ස මහාසත්තො “සුණ, මහාරාජා”ති වත්වා කට්ඨෙසි –

“පාපානි කම්මානි කරොති බාලො, ඉධමෙව සෙය්‍යො ඉති මඤ්ඤමානො;

ඉඳිලොකදස්සි පරලොකමදස්සි, උභයත්ථ ඛාලො කලිමග්ගහෙසි;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙයොයා න යසස්සි ඛාලො”ති. (ජා. 1.15.86);

තත්ථ ඉධමෙව සෙයොයාති ඉඳිලොකෙ ඉස්සරියමෙව මය්හං සෙට්ඨන්ති මඤ්ඤමානො. කලිමග්ගහෙසිති ඛාලො ඉස්සරියමානෙන පාපකම්මං කත්වා නිරයාදිං උපපජ්ජන්තො පරලොකෙ ව පුන තතො ආගන්ත්වා නිවකුලෙ දුක්ඛභාවං පත්වා නිබ්බන්තමානො ඉඳිලොකෙ වාති උභයත්ථ පරාජයමෙව ගණ්හාති. එතම්පි කාරණං අභං දිස්වා පඤ්ඤාසම්පන්නොව උත්තමො, ඉස්සරො පන ඛාලො න උත්තමොති වදාමි.

එවං චූත්තෙ රාජා සෙනකං ඔලොකෙන්වා “නනු මහොසධො පඤ්ඤවන්තමෙව උත්තමොති වදති”ති ආහ. සෙනකො “මහාරාජ, මහොසධො දහරො, අජ්ජාපිස්ස මුඛෙ ඛිරගන්ධො වායති, කිමෙස ජානාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“නිසිප්පමෙතං විදධාති හොගං, න ඛන්ධුවා න සරිරවණ්ණො යො;
පස්සෙළමුගං සුඛමෙධමානං, සිරි හි නං හජ්ජෙ ගොරචින්දං;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව සෙයොයා”ති.

තත්ථ එළමුගන්ති පග්ගරිතලාලමුඛං. ගොරචින්දන්ති සො කිර තස්මිංයෙව නගරෙ අසිතිකොට්ඨිහවො සෙට්ඨි විරූපො. නාස්ස පුත්තො න ව ධිතා, න කිඤ්චි සිප්පං ජානාති. කට්ඨන්තස්සපිස්ස හනුකස්ස උභොහිපි පස්සෙහි ලාලාධාරා පග්ගරති. දෙවච්ඡරා විය ද්වෙ ඉත්ථියො සබ්බාලඬිකාරෙහි විභුසිතා සුපුප්ඵිතාති නිලුප්පලාති ගහෙන්වා උභොසු පස්සෙසු ධිතා තං ලාලං නිලුප්පලෙහි සම්පට්ඨිත්වා නිලුප්පලාති වාතපානෙන ඡඩ්ඛෙන්ති. සුරාසොණ්ඩාපි පානාගාරං පටිසන්තා නිලුප්පලෙහි අත්ථෙ සති තස්ස ගෙහද්වාරං ගන්ත්වා “සාමි ගොරචින්ද, සෙට්ඨි”ති වදන්ති. සො තෙසං සද්දං සුත්වා වාතපානෙ ධන්වා “කිං, තාතා”ති වදති. අට්ඨස්ස ලාලාධාරා පග්ගරති. තා ඉත්ථියො තං නිලුප්පලෙහි සම්පට්ඨිත්වා නිලුප්පලාති අන්තරවිථියං ඛිපන්ති. සුරාධුත්තා තාති ගහෙන්වා උදකෙන වික්ඛාලෙන්වා පිළන්ධිත්වා පානාගාරං පටිසන්ති. එවං සිරිසම්පන්නො අහොසි. සෙනකො තං උදාහරණං කත්වා දස්සෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං, තාත, මහොසධපණ්ඩිතා”ති ආහ. පණ්ඩිතො “දෙව, කිං සෙනකො ජානාති, ඔදනසිත්ථට්ඨානෙ කාකො විය දධිං පාතුං ආරද්ධසුනබො විය ව යසමෙව පස්සති, සීසෙ පතන්තං මහාමුග්ගරං න පස්සති, සුණ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ලද්ධා සුඛං මජ්ජති අප්පපඤ්ඤො, දුක්ඛෙන චුට්ඨොපි පමොහමෙති;
ආගන්තුතා දුක්ඛසුඛෙන චුට්ඨො, පට්ඨෙති වාරිවරොව සම්මෙ;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙයොයා න යසස්සි ඛාලො”ති. (ජා. 1.15.88);

තත්ථ සුඛන්ති ඉස්සරියසුඛං ලභිත්වා ඛාලො පමජ්ජති, පමන්තො සමානො පාපං කරොති. දුක්ඛෙනාති කායිකචෙතසිකදුක්ඛෙන. ආගන්තුතාති න අප්ඤ්ඤාතිකෙන. සත්තානඤ්ඤි සුඛම්පි දුක්ඛම්පි ආගන්තුකමෙව, න නිව්ච්චන්තං. සම්මෙති උදකා උද්ධරිත්වා ආතපෙ ඛිත්තමච්චො විය.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං ආවරියා”ති ආහ. සෙනකො “දෙව, කිමෙස ජානාති, තිට්ඨන්තු තාව මනුස්සා, අරඤ්ඤ ජාතරුක්ඛෙසුපි ඵලසම්පන්නමෙව බහු විහඬිගමා හජන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“දුමං යථා සාදුඵලං අරඤ්ඤො, සමන්තතො සමභිසරන්ති පක්ඛි;
එවම්පි අධිභං සධනං සහොගං, බහුජ්ජනො හජති අත්ථහෙතු;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව සෙයොයා”ති. (ජා. 1.15.89);

තත්ථ බහුජ්ජනොති මහාජනො.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං තාතා”ති ආහ. පණ්ඩිතො “කිමෙස මහොදරො ජානාති, සුණ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“න සාධු බලවා ඛාලො, සාහසා වින්දතෙ ධනං;
කන්දන්තමෙතං දුම්මෙධං, කඩ්ඞන්ති නිරයං භුසං;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙයොයා න යසස්සි ඛාලො”ති. (ජා. 1.15.90);

තත්ථ සාහසාති සාහසෙන සාහසිකකම්මං කත්වා ජනං පිළෙන්වා ධනං වින්දති. අථ නං නිරයපාලා කන්දන්තමෙව දුම්මෙධං බලවච්චෙන නිරයං කඩ්ඞන්ති.

පුන රඤ්ඤා “කිං සෙනකා”ති වුත්තෙ සෙනකො ඉමං ගාථමාහ –

“යා කාවි නජ්ජො ගඬගමභිස්සවන්ති, සබ්බාව නා නාමගොත්තං ජහන්ති;
ගඬගා සමුද්දං පටිපජ්ජමානා, න බායතෙ ඉද්ධං පඤ්ඤොපි ලොකෙ;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤො නිභිනො සිරිමාව සෙය්‍යා”ති. (ජා. 1.15.91);

තත්ථ නජ්ජොති නින්නා හුත්වා සන්දමානා අන්තමසො කුන්තදියොපි ගඬගං අභිස්සවන්ති. ජහන්තිති ගඬගාත්වෙව සබ්බාං ගවිජන්ති, අත්තනො නාමගොත්තං ජහන්ති. න බායතෙති සාපි ගඬගා සමුද්දං පටිපජ්ජමානා න පඤ්ඤායති, සමුද්දොත්වෙව නාමං ලභති. එවමෙව මහාපඤ්ඤොපි ඉස්සරස්සන්තිකං පත්තො න බායති න පඤ්ඤායති, සමුද්දං පටිට්ඨගඬගා විය හොති.

පුන රාජා “කිං පණ්ඩිතා”ති ආහ. සො “සුඤ්ඤ, මහාරාජා”ති වත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“යමෙතමක්ඛා උද්ධං මහන්තං, සවන්ති නජ්ජො සබ්බකාලමසබ්බාං;
සො සාගරො නිච්චමුළාරවෙගො, වෙලං න අච්චෙති මහාසමුද්දො.

“එවම්පි බාලස්ස පජ්ජිතාති, පඤ්ඤං න අච්චෙති සිරි කදාවි;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යා න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.92-93);

තත්ථ යමෙතමක්ඛාති යං එතං අක්ඛාසි වදෙසි. අසබ්බාන්ති අගණනං. වෙලං න අච්චෙතිති උළාරවෙගොපි හුත්වා ඌමිසහස්සං උක්ඛිපිත්වාපි වෙලං අතික්කමිතුං න සක්කොති, වෙලං පත්වා අවස්සං සබ්බා ඌමියො භිජ්ජන්ති. එවම්පි බාලස්ස පජ්ජිතාතිති බාලස්ස වචනානිපි එවමෙව පඤ්ඤවන්තං අතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, තං පත්වාච භිජ්ජන්ති. පඤ්ඤං න අච්චෙතිති පඤ්ඤවන්තං සිරිමා නාම නාතික්කමති. න භි කොචි මනුජො අත්ථානත්ථෙ උප්පන්තකඬබො තංඡන්දනත්ථාය පඤ්ඤවන්තං අතික්කමිත්වා බාලස්ස ඉස්සරස්ස පාදමූලං ගවිජති, පඤ්ඤවන්තස්ස පන පාදමූලෙයෙව විනිච්ඡයො නාම ලබ්භතිති.

තං සුත්වා රාජා “කථං සෙනකා”ති ආහ. සො “සුඤ්ඤ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“අසඤ්ඤතො වෙපි පරෙසමත්ථං, භණාති සන්ධානගතො යසස්සි;
තස්සෙව තං රුහති ඤාතිමජ්ඣෙ, සිරි භි නං කාරයතෙ න පඤ්ඤා;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤො නිභිනො සිරිමාව සෙය්‍යා”ති. (ජා. 1.15.94);

තත්ථ අසඤ්ඤතො වෙපිති ඉස්සරො භි සවෙපි කායාදිභි අසඤ්ඤතො දුස්සිලො. සන්ධානගතොති විනිච්ඡයෙ ධීතො හුත්වා පරෙසං අත්ථං භණති, තස්මිං විනිච්ඡයමණ්ඩලෙ මහාපරිවාරපරිවුත්තස්ස මුසාවාදං වත්වා සාමිකම්පි අස්සාමිකං කරොන්තස්ස තස්සෙව තං වචනං රුහති. සිරි භි නං තථා කාරයතෙ න පඤ්ඤා, තස්මා පඤ්ඤො නිභිනො, සිරිමාව සෙය්‍යාති වදාමි.

පුන රඤ්ඤා “කිං, තාතා”ති වුත්තෙ පණ්ඩිතො “සුඤ්ඤ, දෙව, බාලසෙනකො කිං ජානාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“පරස්ස වා අත්තනො වාපි හෙතු, බාලො මුසා භාසති අප්පපඤ්ඤො;
සො නින්දිතො හොති සභාය මජ්ඣෙ, පච්ඡාපි සො දුග්ගතිගාමී හොති;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යා න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.95);

තතො සෙනකො ඉමං ගාථමාහ –

“අත්ථම්පි වෙ භාසති භූරිපඤ්ඤො, අනාල්භියො අප්පධනො දලිද්දො;
න තස්ස තං රුහති ඤාතිමජ්ඣෙ, සිරි ව පඤ්ඤාණවතො න හොති;
එතම්පි දිස්වාන අභං වදාමි, පඤ්ඤො නිභිනො සිරිමාව සෙය්‍යා”ති. (ජා. 1.15.96);

තත්ථ අත්ථම්පිති කාරණම්පි වෙ භාසති. ඤාතිමජ්ඣෙති පරිසමජ්ඣෙ. පඤ්ඤාණවතොති මහාරාජ, පඤ්ඤාණවන්තස්ස සිරිසොභග්ගප්පත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පකතියා විජ්ජමානාපි සිරි නාම න හොති. සො භි තස්ස සන්තිකෙ සූරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකො විය බායතිති දස්සෙති.

පුන රඤ්ඤා “කිදිසං, තාතා”ති වුත්තෙ පණ්ඩිතො “කිං ජානාති, සෙනකො, ඉධලොකමත්තමෙව ඔලොකෙති, න පරලොක”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“පරස්ස වා අත්තනො වාපි හෙතු, න භාසති අලිකං භූරිපඤ්ඤො;
සො පුජිතො හොති සභාය මජ්ඣෙ, පච්ඡාපි සො සුග්ගතිගාමී හොති;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.97);

තතො සෙනකො ගාථමාහ —

“හත්ථි ගවාස්සා මණ්ඩුණ්ඩලා ව, ථියො ව ඉද්ධෙසු කුලෙසු ජාතා;
සබ්බාව තා උපභොගා භවන්ති, ඉද්ධස්ස පොසස්ස අනිද්ධිමන්තො;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.98);

තත්ථ ඉද්ධස්සාති ඉස්සරස්ස. අනිද්ධිමන්තොති න කෙවලං තා නාරියොව, අථ බො සබ්බෙ අනිද්ධිමන්තොපි සත්තා තස්ස උපභොගා භවන්ති.

තතො පණ්ඩිතො “කිං එස ජානාති”ති වත්වා එකං කාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“අසංවිහිතකම්මන්තං, බාලං දුම්මෙධමන්තිනං;
සිරි ජහති දුම්මෙධං, ජිණ්ණංව උරගො තවං;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි;
පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.99);

තත්ථ “සිරි ජහති”ති පදස්ස වෙතියජාතකෙන (ජා. 1.8.45 ආදයො) අත්ථො වණ්ණෙනබ්බො.

අථ සෙනකො රඤ්ඤො “කිදිස”න්ති චුත්තෙ “දෙව, කිං එස තරුණදාරකො ජානාති, සුණාථා”ති වත්වා “පණ්ඩිතං අප්පට්භානං කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ —

“පඤ්ච පණ්ඩිතා මයං හද්දන්තෙ, සබ්බෙ පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා;
ත්වං තො අභිභුයා ඉස්සරොසි, සක්කොව භූතපති දෙවරාජා;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.100);

ඉදං කිර සුත්වා රාජා “සාධුරූපං සෙනකෙන කාරණං ආහතං, සක්ඛිස්සති නු බො මෙ පුත්තො ඉමස්ස වාදං භින්දිත්වා අඤ්ඤං කාරණං ආහරිතු”න්ති වින්තෙන්වා “කිදිසං පණ්ඩිතා”ති ආහ. සෙනකෙන කිර ඉමස්මිං කාරණෙ ආහතෙ යථෙත්වා බොධිසත්තං අඤ්ඤො තං වාදං භින්දිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, තස්මා මහාසත්තො අත්තනො ඤාණබලෙන තස්ස වාදං භින්දන්තො “මහාරාජ, කිමෙස බාලො ජානාති, යසමෙව ඔලොකෙති, පඤ්ඤාය විසෙසං න ජානාති, සුණාථා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“දාසොව පඤ්ඤස්ස යසස්සි බාලො, අත්ථෙසු ජාතෙසු තථාවිධෙසු;
යං පණ්ඩිතො නිපුණං සංවිධෙති, සම්මොහමාපජ්ජති තත්ථ බාලො;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.101);

තත්ථ අත්ථෙසුති කිච්චෙසු ජාතෙසු. සංවිධෙතිති සංවිදහති.

ඉති මහාසත්තො සිනෙරූපාදතො සුවණ්ණවාලුකං උද්ධරන්තො විය ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය ව නයකාරණං දස්සෙසි. එවං මහාසත්තෙන පඤ්ඤානුභාවං දස්සෙන්වා කථිතෙ රාජා සෙනකං ආහ — “කිදිසං, සෙනක, සක්කොන්තො උත්තරිපි කථෙහි”ති. සො කොට්ඨෙ යපිතධඤ්ඤං විය උග්ගහිතකං බෙපෙන්වා අප්පට්භානො මඩ්ඩුභූතො පජ්ඣායන්තො නිසීදි. සචෙ හි සො අඤ්ඤං කාරණං ආහරෙය්‍ය, න ගාථාසහස්සෙනපි ඉමං ජාතකං නිට්ඨායෙථ. තස්ස පන අප්පට්භානස්ස ධීතකාලෙ ගම්භිරං ඔසං ආනෙන්තො විය මහාසත්තො උත්තරිපි පඤ්ඤමෙව වණ්ණෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“අද්ධා හි පඤ්ඤොව සතං පසත්ථා, කන්තා සිරි භොගරතා මනුස්සා;
ඤාණඤ්ච බුද්ධානමතුලාරූපං, පඤ්ඤං න අච්චෙති සිරි කදාවි”ති. (ජා. 1.15.102);

තත්ථ සතන්ති බුද්ධාදීනං සප්පුරිසානං. භොගරතාති මහාරාජ, යස්මා අන්ධබාලමනුස්සා භොගරතාව, තස්මා තෙසං සිරි කන්තා. යසො නාමෙස පණ්ඩිතෙහි ගරහිතො බාලානං කන්තොති වායං අත්ථො භිසජාතකෙන (ජා. 1.14.78 ආදයො) වණ්ණෙනබ්බො. බුද්ධානන්ති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානඤ්ච ඤාණං. කදාවීති කිස්මිඤ්ච කාලෙ ඤාණවන්තං සිරි නාම නාතික්කමති, දෙවති.

තං සුත්වා රාජා මහාසත්තස්ස පඤ්ඤාකරණෙන තුට්ඨො සනවස්සං වස්සෙන්තො විය මහාසත්තං ධනෙන පුපෙන්තො ඉමං ගාථමාහ -

“යං තං අපුච්ඡිමහ අකිත්තයි නො, මහොසධ කෙවලධම්මදස්සි;
ගවං සහස්සං උසහඤ්ච නාගං, ආජඤ්ඤයුත්තෙ ව රටෙ දස ඉමෙ;
පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො, දදාමි තෙ ගාමවරානි සොළසා”ති. (ජා. 1.15.103);

තත්ථ උසහඤ්ච නාගන්ති තස්ස ගවං සහස්සස්ස උසහං කත්වා අලඬකතපටියත්තං ආරොහනියං නාගං දමිමිති.

විසතිනිපාතෙ සිරිමන්තපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

ජන්තපට්ඨපඤ්ඤො

තතො පට්ඨාය බොධිසත්තස්ස යසො මහා අහොසි. තං සබ්බං උදුම්බරදෙවියෙව විචාරෙසි. සා තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ වින්තෙසි “මම කනිට්ඨො මහල්ලකො ජාතො, යසොපිස්ස මහා අහොසි, ආවාහමස්ස කාතුං වට්ටති”ති. සා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජා “සාධු ජානාපෙහි න”න්ති ආහ. සා තං ජානාපෙත්වා තෙන සම්පට්ඨිතෙ “තෙන හි, තාත, තෙ කුමාරිකං ආනෙමි”ති ආහ. අප් මහාසත්තො “කදාපි ඉමෙහි ආනිතා මම න රුච්චෙය්‍ය, සයමෙව තාව උපධාරෙමි”ති වින්තෙත්වා එවමාහ - “දෙවි, කතිපාහං මා කිඤ්චි රඤ්ඤො වදෙට්, අහං එකං කුමාරිකං සයං පරියෙසිත්වා මම විත්තරුචිතං තුම්මාකං ආවික්ඛිස්සාමි”ති. “එවං කරොහි, තාතා”ති. සො දෙවි. වන්දිත්වා අත්තතො සරං ගන්ත්වා සභායකානං සඤ්ඤං දන්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන තුන්තවායඋපකරණානි ගහෙත්වා එකකොව උත්තරද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උත්තරයවමජ්ඣකං පායාසි. තදා පන තත්ථ එකං පොරාණසෙට්ඨිකුලං පරික්ඛිණං අහොසි. තස්ස කුලස්ස ධිතා අමරාදෙවි නාම අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා පුඤ්ඤවති. සා තං දිවසං පාතොව යාගුං පවිත්වා ආදාය “පිතු කසනට්ඨානං ගමිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජි. මහාසත්තො තං ආගච්ඡන්ති. දිස්වා “සබ්බලක්ඛණසම්පන්නායං ඉත්ථි, සවෙ අපරිග්ගහා, ඉමාය මෙ පාදපරිවාරිකාය හවිතුං වට්ටති”ති වින්තෙසි.

සාපි තං දිස්වා ව “සවෙ එවරුපස්ස පුරිසස්ස ගෙහෙ හවෙය්‍යං, සක්කා මයා කුටුම්භං සණ්ඨාපෙතු”න්ති වින්තෙසි.

අප් මහාසත්තො - “ඉමිස්සා සපරිග්ගහාපරිග්ගහභාවං න ජානාමි, හත්ථමුට්ඨියා නං පුච්ඡිස්සාමි, සවෙ එසා පණ්ඨිතා හවිස්සති, ජානිස්සති. නො වෙ, න ජානිස්සති, ඉධෙව නං ඡඩ්ඬෙත්වා ගච්ඡාමි”ති වින්තෙත්වා දුරෙ යිතොව හත්ථමුට්ඨිමකාසි. සාපි “අයං මම සසාමිකාසාමිකභාවං පුච්ඡති”ති ඤත්වා හත්ථං පසාරෙසි. සො අපරිග්ගහභාවං ඤත්වා සම්පං ගන්ත්වා “හද්දෙ, කා නාම ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “සාමි, අහං අතිතෙ වා අනාගතෙ වා එතරහි වා යං නත්ථි, තත්තාමිකා”ති. “හද්දෙ, ලොකෙ අමරා නාම නත්ථි, ත්වං අමරා නාම හවිස්සසි”ති. “එවං, සාමි”ති. “හද්දෙ, කස්ස යාගුං හරිස්සසි”ති? “පුබ්බදෙවතාය, සාමි”ති. “හද්දෙ, පුබ්බදෙවතා නාම මාතෘපිතරො, තව පිතු යාගුං හරිස්සසි මඤ්ඤෙ”ති. “එවං, සාමි”ති. “හද්දෙ, තව පිතා කිං කරොති”ති? “සාමි, එකං ද්විධා කරොති”ති. “එකස්ස ද්විධාකරණං නාම කසනං, තව පිතා කසති”ති. “එවං, සාමි”ති. “කතරස්මිං පන යානෙ තෙ පිතා කසති”ති? “යත්ථ සකිං ගතා න එන්ති, තස්මිං යානෙ, සාමි”ති. “සකිං ගතානං න පච්චාගමනට්ඨානං නාම සුසානං, සුසානසන්තිකෙ කසති, හද්දෙ”ති. “එවං, සාමි”ති. “හද්දෙ, අජ්ජෙව එස්සසි”ති. “සවෙ එස්සති, න එස්සා”මි. “නො වෙ එස්සති, එස්සාමි, සාමි”ති. “හද්දෙ, පිතා තෙ මඤ්ඤෙ නදීපාරෙ කසති, උදකෙ එන්තෙ න එස්සසි, අනෙත්තෙ එස්සසි”ති. “එවං, සාමි”ති. එත්තකං නාම මහාසත්තො ආලාපසල්ලාපං කරොති.

අප් තං අමරාදෙවි “යාගුං පිච්ඡස්සසි, සාමි”ති නිමන්තෙසි. මහාසත්තො “පයමමෙව පටික්ඛිපනං නාම අවමඬගල”න්ති වින්තෙත්වා “ආම, පිච්ඡස්සාමි”ති ආහ. සා පන යාගුසටං ඔතාරෙසි. මහාසත්තො වින්තෙසි “සවෙ පාතිං අධොවිත්වා හත්ථධොවනං අදන්වා දස්සති, එත්ථෙව නං පභාය ගමිස්සාමි”ති. සා පන පාතිං ධොවිත්වා පාතියා උදකං ආහරිත්වා හත්ථධොවනං දත්වා තුච්ඡපාතිං හත්ථෙ අට්ඨපෙත්වා භූමියං යපෙත්වා සටං ආලුලෙත්වා යාගුයා පුරෙසි, තත්ථ පන සිත්ථානි මහන්තානි. අප් තං මහාසත්තො ආහ “කිං, හද්දෙ, අතිබහලා යාගු”ති. “උදකං න ලද්ධං, සාමි”ති. “කෙදාරෙ උදකං න ලද්ධං හවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති. “එවං, සාමි”ති. සා පිතු යාගුං යපෙත්වා බොධිසත්තස්ස අදාසි. සො යාගුං පිච්ඡිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා “හද්දෙ, තුය්හං මාතු ගෙහං ගමිස්සාමි, මග්ගං මෙ ආවික්ඛා”ති ආහ. සා “සාධු”ති වත්වා මග්ගං ආවික්ඛන්ති එකකතිපාතෙ ඉමං ගාථමාහ -

“යෙන සත්තුබ්බිලඬගා ව, දිගුණපලාසො ව පුජ්ඣිතො;
යෙන දදාමි තෙන වදාමි, යෙන න දදාමි න තෙන වදාමි;
එස මග්ගො යවමජ්ඣකස්ස, එතං අන්තපට්ඨං විජානාහි”ති. (ජා. 1.1.112);

තස්සත්ථො - “සාමි, අන්තොගාමං පටිසිත්වා එකං සත්තුආපණං පස්සිස්සසි, තතො කඤ්ඡිකාපණං, තෙසං පුරතො දිගුණපණ්ණො කොවිළාරො සුපුජ්ඣිතො, තස්මා ත්වං යෙන සත්තුබ්බිලඬගා ව කොවිළාරො ව පුජ්ඣිතො, තෙන ගන්ත්වා කොවිළාරමුලෙ යත්වා දක්ඛිණං ගණ්ඨ වාමං මුඤ්ච, එස මග්ගො යවමජ්ඣකස්ස යවමජ්ඣකගාමෙ යිතස්ස

අම්මාකං ගෙහස්ස, එතං එවං පටිච්ඡාදෙන්වා මයා චුත්තං ඡන්තපථං පටිච්ඡන්තපථං ඡන්තපථං වා පටිච්ඡන්තකාරණං විජානාහි”ති. එත්ථ හි යෙන දදාමීති යෙන හත්ථෙන දදාමි, ඉදං දක්ඛණහත්ථං සන්ධාය චුත්තං, ඉතරං වාමහත්ථං. එවං සා තස්ස මග්ගං ආවික්ඛිත්වා පිතු යාගුං ගහෙන්වා අගමාසි.

ඡන්තපථපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

අමරාදෙවිපරියෙසනා

සොපි තාය කථිතමග්ගෙනෙව තං ගෙහං ගතො. අථ නං අමරාදෙවියා මාතා දිස්වා ආසනං දන්වා “යාගුං පිටිස්සසි, සාමි”ති ආහ. “අම්ම, කනිට්ඨහගිනියා මෙ අමරාදෙවියා ථොකා යාගු මෙ දින්තා”ති. තං සුත්වා සා “ධිතු මෙ අත්ථාය ආගතො හවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. මහාසත්තො තෙසං දුග්ගහභාවං ජානන්තොපි “අම්ම, අහං තුන්නවායො, කිඤ්ච සිබ්බිතබ්බසුත්තකං අත්ථි”ති පුට්ඨි. “අත්ථි, සාමි, මූලං පන නත්ථි”ති? “අම්ම මූලෙන කම්මං නත්ථි, ආනෙහි, සිබ්බිස්සාමි න”න්ති. සා ජිණ්ණසාධකානි ආහරිත්වා අදාසි. බොධිසත්තො ආහවාහටං නිට්ඨාපෙසියෙව. පුඤ්ඤවතො හි කිරියා නාම සම්ප්ඤ්ඤායෙව. අථ නං ආහ “අම්ම, විචිහාගෙන ආරොවෙය්‍යාසි”ති. සා සකලගාමං ආරොවෙසි. මහාසත්තො තුන්නවායකම්මං කත්වා එකාගෙනෙව සහස්සං කභාපණං උප්පාදෙසි. මහල්ලිකාපිස්ස පාතරාසහත්තං පවිත්වා දත්වා “තාත, සායමාසං කිත්තකං පවාමි”ති ආහ. “අම්ම, යත්තකා ඉමස්මිං ගෙහෙ භුඤ්ජන්ති, තෙසං පමාණො”ති. සා අනෙකසුපබ්බාඤ්ජනං බහුහත්තං පටි. අමරාදෙවිපි සායං සීසෙන දාරුකලාපං, උච්ඡිධිගෙන පණ්ණං ආදාය අරඤ්ඤතො ආගන්ත්වා පුරගෙහද්වාරෙ දාරුකලාපං නික්ඛිපිත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන ගෙහං පාවිසි. පිතෘපිස්සා සායතරං ආගමාසි. මහාසත්තො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජි. ඉතරා මාතෘපිතරො භොජෙත්වා පච්ඡා සයං භුඤ්ජිත්වා මාතෘපිතුනං පාදෙ ධොවිත්වා මහාසත්තස්ස පාදෙ ධොවි.

සො තං පරිග්ගණ්හන්තො කතිපාහං තත්ථෙව වසි. අථ නං විමංසන්තො එකදිවසං ආහ – “හද්දෙ, අඬ්ඬනාලිකතණ්ඩුලෙ ගහෙන්වා තතො මය්හං යාගුඤ්ච පුච්ඤ්ච හත්තඤ්ච පවාහි”ති. සා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙන්වා මූලතණ්ඩුලෙහි හත්තං, මජ්ඣිමතණ්ඩුලෙහි යාගුං, කණකාහි පුච්චං පවිත්වා තදනුරූපං සුපබ්බාඤ්ජනං සම්පාදෙන්වා මහාසත්තස්ස සබ්බාඤ්ජනං යාගුං අදාසි. සා යාගු මුඛෙ යටිතමත්තාව සත්ත රසහරණසහස්සානි ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො තස්සා විමංසනත්ථමෙව “හද්දෙ, යාගුං පච්ඡං අජානන්ති කිමත්ථං මම තණ්ඩුලෙ නාසෙසි”ති කුද්ධො විය සහ බෙළෙන නිට්ඨුහිත්වා භූමියං පාතෙසි. සා තස්ස අකුප්ඤ්ඤාව “සාමි, සවෙ යාගු න සුන්දරා, පුච්චං බාදා”ති පුච්චං අදාසි. තම්පි තථෙව අකාසි. “සවෙ, සාමි, පුච්චං න සුන්දරං, හත්තං භුඤ්ජා”ති හත්තං අදාසි. හත්තම්පි තථෙව කත්වා “හද්දෙ, ත්වං පච්ඡං අජානන්ති මම සත්තකං කිමත්ථං නාසෙසි”ති කුද්ධො විය තිණ්පි එකතො මද්දිත්වා සීසතො පට්ඨාය සකලසරිරං ලිම්පිත්වා “ගච්ඡ, ද්වාරෙ නිසීදාහි”ති ආහ. සා අකුප්ඤ්ඤාව “සාධු, සාමි”ති ගන්ත්වා තථා අකාසි. සො තස්සා නිහතමානභාවං ඤත්වා “හද්දෙ, එහි”ති ආහ. සා අකුප්ඤ්ඤාව එකවචනෙනෙව ආගතා. මහාසත්තො පන ආගච්ඡන්තො කභාපණසහස්සෙන සද්ධිං එකසාධකසුගං තම්බුලපසිබ්බකෙ යථෙත්වා ආගතො. අථ සො තං සාධකං නිහරිත්වා තස්සා හත්ථෙ යථෙත්වා “හද්දෙ, තච සභාගිකාහි සද්ධිං න්භාගිත්වා ඉමං සාධකං නිවාසෙත්වා එහි”ති ආහ. සා තථා අකාසි.

පණ්ඩිතො උප්පාදිතධනඤ්ච, ආහතධනඤ්ච සබ්බං තස්සා මාතෘපිතුනං දන්වා සමස්සාසෙන්වා සසුරෙ ආපුච්ඡිත්වා තං ආදාය නගරාහිමුඛො අගමාසි. අන්තරාමග්ගෙ තස්සා විමංසනත්ථාය ඡත්තඤ්ච උපාහනඤ්ච දන්වා එවමාහ – “හද්දෙ, ඉමං ඡත්තං ගහෙන්වා අත්තානං ධාරෙහි, උපාහනං අභිරුහිත්වා යාහි”ති. සා තං ගහෙන්වා තථා අකත්වා අබ්භොකාසෙ සුරියසන්තාපෙ ඡත්තං අධාරෙත්වා වනන්තෙ ධාරෙත්වා ගච්ඡති, උලට්ඨානෙ උපාහනං පටිමුඤ්චිත්වා උදකට්ඨානං සම්පත්තකාලෙ අභිරුහිත්වා ගච්ඡති. බොධිසත්තො තං කාරණං දිස්වා පුට්ඨි “කිං, හද්දෙ, උලට්ඨානෙ උපාහනං පටිමුඤ්චිත්වා උදකට්ඨානෙ අභිරුහිත්වා ගච්ඡසි, සුරියසන්තාපෙ ඡත්තං අධාරෙත්වා වනන්තෙ ධාරෙත්වා”ති? සා ආහ – “සාමි, උලට්ඨානෙ කණ්ටකාදීනි පස්සාමි, උදකට්ඨානෙ මච්ඡකච්ඡපකණ්ටකාදීනි න පස්සාමි, තෙසු පාදෙ පටිට්ඨෙසු දුක්ඛවෙදනා භවෙය්‍ය, අබ්භොකාසෙ සුක්ඛරුක්ඛකණ්ටකාදීනි නත්ථි, වනන්තරං පටිට්ඨානං පන සුක්ඛරුක්ඛදණ්ඩාදිකෙසු මත්ථකෙ පතිතෙසු දුක්ඛවෙදනා භවෙය්‍ය, තස්මා තානි පටිඝාතනත්ථාය එවං කරොමි”ති.

බොධිසත්තො ද්විති කාරණෙහි තස්සා කථං සුත්වා තුස්සිත්වා ගච්ඡන්තො එකස්මිං යානෙ ඵලසම්පන්නං එකං බදරරුක්ඛං දිස්වා බදරරුක්ඛමූලෙ නිසීදි. සා බදරරුක්ඛමූලෙ නිසීන්තං මහාසත්තං දිස්වා “සාමි, අභිරුහිත්වා බදරඵලං ගහෙන්වා බාදාහි, මය්හම්පි දෙහි”ති ආහ. “හද්දෙ, අහං කිලමාමි, අභිරුහිතුං න සක්කොමි, ත්වමෙව අභිරුහා”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා බදරරුක්ඛං අභිරුහ්ණ සාධන්තරෙ නිසීදිත්වා ඵලං ඔචිති. බොධිසත්තො තං ආහ – “හද්දෙ, ඵලං මය්හං දෙහි”ති. සා “අයං පුරිසො පණ්ඩිතො වා අපණ්ඩිතො වා විමංසිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තං ආහ “සාමි, උණ්හඵලං බාදිස්සසි, උදාහු සීතඵල”න්ති? සො තං කාරණං අජානන්තො විය එවමාහ – “හද්දෙ, උණ්හඵලෙන මෙ අත්ථො”ති. සා ඵලානි භූමියං බිපිත්වා “සාමි, බාදා”ති ආහ. බොධිසත්තො තං ගහෙන්වා ධමෙන්තො බාදි. පුන විමංසමානො තං එවමාහ – “හද්දෙ, සීතලං මෙ දෙහි”ති. අථ සා බදරඵලානි තිණ්ණමියා උපරි බිපි. සො තං ගහෙන්වා බාදිත්වා “අයං දාරිකා අතිවිය පණ්ඩිතා”ති වින්තෙත්වා තුස්සි. අථ මහාසත්තො තං ආහ – “හද්දෙ, බදරරුක්ඛතො ඔතරාහි”ති. සා මහාසත්තස්ස වචනං සුත්වා රුක්ඛතො ඔතරිත්වා සටං ගහෙන්වා නදිං ගන්ත්වා උදකං ආනෙත්වා මහාසත්තස්ස අදාසි. මහාසත්තො පිටිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා තතො උට්ඨාය ගච්ඡන්තො නගරමෙව සම්පත්තො.

අප සො නං වීමංසනත්ථාය දොවාරිකස්ස ගෙහෙ යපෙත්වා දොවාරිකස්ස හරියාය ආවික්ඛිත්වා අත්තනො නිවෙසනං ගන්ත්වා පුරිසෙ ආමන්තෙත්වා “අසුකගෙහෙ ඉන්ථිං යපෙත්වා ආගතොමිති, ඉමං සහස්සං ආදාය ගන්ත්වා නං වීමංසනං”ති සහස්සං දත්වා පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු. සා ආහ – “ඉදං මම සාමිකස්ස පාදරජමිපි න අග්ඝති”ති. තෙ ආගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසුං. පුනපි යාවතතියං පෙසෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ මහාසත්තො තෙයෙව “තෙන හි නං හත්ථෙ ගහෙත්වා කඩ්ඞන්තා ආනෙටා”ති ආහ. තෙ තථා කරිංසු. සා මහාසත්තං මහාසම්පත්තියං ධීනං න සඤ්ජානි, නං ඔලොකෙත්වා ව පන හසි වෙව රොදි ව. සො උභයකාරණං පුච්ඡි. අප්ප නං සා ආහ – “සාමි, අහං හසමානා තව සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා ‘අයං අකාරණෙන න ලද්ධා, පුරිමහවෙ කුසලං කත්වා ලද්ධා, අහො පුඤ්ඤානං ඵලං නාමා’ති හසිං. රොදමානා පන ‘ඉදානි පරස්ස රක්ඛිතගොපිතචත්ථුමිහි අපරජ්ඣත්වා නිරයං ගම්ඝසති’ති තයි කාරුඤ්ඤෙන රොදි”න්ති.

සො නං වීමංසිත්වා සුද්ධභාවං ඤත්වා “ගච්ඡට්ඨං තත්ථෙව නෙටා”ති වත්වා පෙසෙත්වා පුන තුන්නවායවෙසං ගහෙත්වා ගන්ත්වා තාය සද්ධිං සයිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව රාජකුලං පවිසිත්වා උදුම්බරදෙවියා ආරොවෙසි. සා රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා අමරාදෙවිං සබ්බාලකාරෙහි අලඞ්ඤකරිත්වා මහායොග්ගෙ නිසීදාපෙත්වා මහත්තෙන සක්කාරෙන මහාසත්තස්ස ගෙහං නෙත්වා මඩගලං කාරෙසි. රාජා බොධිසත්තස්ස සහස්සමූලං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. දොවාරිකෙ ආදිං කත්වා සකලනගරවාසීනො පණ්ණාකාරෙ පහිණිංසු. අමරාදෙවිපි රඤ්ඤා පහිනං පණ්ණාකාරං ද්විධා හින්දිත්වා එකං කොට්ඨාසං රඤ්ඤො පෙසෙසි. එතෙනුපායෙන සකලනගරවාසීනම්පි පණ්ණාකාරං පෙසෙත්වා නගරං සඩ්ගණ්හි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්තො රඤ්ඤො අත්ථඤ්ඤි ධම්මඤ්ඤි අනුසාසි.

අමරාදෙවිපරියෙසනා නිවසීතා.

සබ්බරතනට්ඨනවණ්ණනා

අට්ඨකදිවසං සෙනකො ඉතරෙ තයො අත්තනො සන්තිකං ආගතෙ ආමන්තෙසි “අම්හො, මයං ගහපතිපුත්තස්ස මහොසධස්සෙව නප්පහොම, ඉදානි පන තෙන අත්තනා ඛාත්තරා හරියා ආනිතා, කිත්ති නං රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දෙය්‍යාමා”ති. “ආචරිය, මයං කිං ජානාම, ත්වංයෙව ජානාහි”ති. “හොතු මා චිත්තයිත්ථ, අත්ථෙකො උපායො, අහං රඤ්ඤො වූළාමණිං ටෙතෙත්වා ආහරිස්සාමි, පුක්කුස, ත්වං සුවණ්ණමාලං ආහර, කාමීන්ද, ත්වං කම්බලං, දෙවින්ද, ත්වං සුවණ්ණපාදුකන්ති එවං මයං චත්තාරොපි උපායෙන තානි ආහරිස්සාම, තතො අම්හාකං ගෙහෙ අට්ඨපෙත්වා ගහපතිපුත්තස්ස ගෙහං පෙසෙස්සාමා”ති. අප්ප බො තෙ චත්තාරොපි තථා කරිංසු. තෙසු සෙනකො තාව වූළාමණිං තක්කසට්ඨෙ පක්ඛිපිත්වා දාසියා හත්ථෙ යපෙත්වා පෙසෙසි “ඉමං තක්කසට්ඨං අඤ්ඤෙසං ගණ්හන්තානං අදත්වා සවෙ මහොසධස්ස ගෙහෙ ගණ්හාති, සට්ඨෙව සද්ධිං දෙහි”ති. සා පණ්ඩිතස්ස සරද්ධාරං ගන්ත්වා “තක්කං ගණ්හට්ඨ, තක්කං ගණ්හට්ඨා”ති අපරාපරං වරති.

අමරාදෙවි ද්වාරෙ ධීතා තස්සා කිරියං දිස්වා “අයං අඤ්ඤත්ථ න ගච්ඡති, හවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙනා”ති ඉඞ්ඟිතසඤ්ඤාය දාසියො පටික්කමාපෙත්වා සයමෙව “අම්ම, එහි තක්කං ගණ්හිස්සාමි”ති පක්කොසිත්වා තස්සා ආගතකාලෙ දාසීනං සඤ්ඤං දත්වා තාසු අනාගච්ඡන්තිසු “ගච්ඡ, අම්ම, දාසියො පක්කොසාහි”ති තමෙව පෙසෙත්වා තක්කසට්ඨෙ හත්ථං ඔතාරෙත්වා මණිං දිස්වා තං දාසිං පුච්ඡි “අම්ම, ත්වං කස්ස සන්තකා”ති? “අයො, සෙනකපණ්ඩිතස්ස දාසීමිහි”ති. තතො තස්සා නාමං තස්සා ව මාතුයා නාමං පුච්ඡිත්වා “අසුකා නාමා”ති චුත්තෙ “අම්ම, ඉමං තක්කං කතිමූල”න්ති පුච්ඡි. “අයො, චතුනාළික”න්ති. “තෙන හි, අම්ම, ඉමං තක්කං මෙ දෙහි”ති වත්වා “අයො, තුම්හෙසු ගණ්හන්තිසු මූලෙන මෙ කො අත්ථො, සට්ඨෙව සද්ධිං ගණ්හට්ඨා”ති චුත්තෙ “තෙන හි යාහි”ති තං උයොපෙත්වා සා “අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ සෙනකාවරියො අසුකාය නාම දාසියා ධීතාය අසුකාය නාම හත්ථෙ රඤ්ඤො වූළාමණිං පහෙනකත්ථාය පහිණි”ති පණ්ණෙ ලිඛිත්වා තක්කං ගණ්හි. පුක්කුසොපි සුවණ්ණමාලං සුමනපුප්ඵවඩ්ඤාටකෙ යපෙත්වා සුමනපුප්ඵෙන පටිච්ඡාදෙන්වා තට්ඨෙව පෙසෙසි. කාමීන්දොපි කම්බලං පණ්ණපච්ඡියං යපෙත්වා පණ්ණෙහි ඡාදෙන්වා පෙසෙසි. දෙවින්දොපි සුවණ්ණපාදුකං යවකලාපත්තරෙ බන්ධිත්වා පෙසෙසි. සා සබ්බානිපි තානි ගහෙත්වා පණ්ණෙ අක්ඛරානි ආරොපෙත්වා මහාසත්තස්ස ආවික්ඛිත්වා යපෙසි.

තෙපි චත්තාරො පණ්ඩිතා රාජකුලං ගන්ත්වා “කිං, දෙව, තුම්හෙ වූළාමණිං න පිළන්ධට්ඨා”ති ආහංසු. රාජා “පිළන්ධස්සාමි ආහරට්ඨා”ති පුරිසෙ ආහ. තෙ මණිං න පස්සිංසු, ඉතරානිපි න පස්සිංසුයෙව. අප්ප තෙ චත්තාරො පණ්ඩිතා “දෙව, තුම්හාකං ආහරණානි මහොසධස්ස ගෙහෙ අත්ථි, සො තානි සයං වළඤ්ඤෙති, පටිසත්තු තෙ මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො”ති තං හින්දිංසු. අප්පස්ස අත්ථවරකා මනුස්සා සීසං ගන්ත්වා ආරොවෙසුං. සො “රාජානං දිස්වා ජානිස්සාමි”ති රාජුපට්ඨානං අගමාසි. රාජා කුජ්ඣත්වා “කො ජානිස්සති, කිං හවිස්සති කිං කරිස්සති”ති අත්තානං පස්සිතුං නාදාසි. පණ්ඩිතො රඤ්ඤො කුද්ධභාවං ඤත්වා අත්තනො නිවෙසනමෙව ගතො. රාජා “නං ගණ්හට්ඨා”ති ආණාපෙසි. පණ්ඩිතො අත්ථවරකානං වචනං සුත්වා “මයා අපගන්තුං වට්ටති”ති අමරාදෙවියා සඤ්ඤං දත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නගරා නික්ඛමිත්වා දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමං ගන්ත්වා තස්මිං කුම්භකාරකම්මං අකාසි. නගරෙ “පණ්ඩිතො පලාතො”ති එකකොලාහලං ජානං.

සෙනකාදයොපි චත්තාරො ජනා තස්ස පලාතභාවං ඤත්වා “මා චිත්තයිත්ථ, මයං කිං අපණ්ඩිතා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අජානාපෙත්වා අමරාදෙවියා පණ්ණාකාරං පහිණිංසු සා තෙහි චතුහි පෙසිතපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා

“අසුක-අසුකවෙලාය ආගව්‍ෂතු” ති වත්වා එකං කුපං බණාපෙත්වා ගුප්තාසිනො සහ උදකෙන තත්ථ පුරෙත්වා ගුප්තපස්ස උපරිතලෙ යන්තඵලකාහි පිදහිත්වා කිළඤ්ජෙන පටිච්ඡාදෙත්වා සබ්බං නිට්ඨාපෙසි. අප් සෙනකො සායන්හසමයෙ න්හත්වා අත්තනං අලඬකරිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තස්ස ගෙහං අගමාසි. සො සරද්ධාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. සා “එහි, ආවරියා” ති ආහ. සො ගන්ත්වා තස්සා සන්තිකෙ අට්ඨාසි. සා එවමාහ – “සාමී, ඉදානි අහං තව වසං ගතා, අත්තනො සරිරං අන්භායිත්වා සයිතුං අයුත්ත” ති. සො තස්සා වචනං සුත්වා “සාධු” ති සම්පට්චිඡි. සා නික්ඛමිත්වා උදකපුරං සංගහෙත්වා ආසිත්තා විය “එහි, ආවරිය, න්භානත්ථාය ඵලකානි ආරුහා” ති වත්වා තස්ස ඵලකානි අභිරුද්ධං ධීතකාලෙ ගෙහං පටිසිත්වා ඵලකකොටියං අක්කමිත්වා ගුප්තපෙ පානෙසි.

පුක්කසොපි සායන්හසමයෙ න්හත්වා අලඬකරිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා සරද්ධාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. එකා පරිවාරිකා ඉත්ථි අමරාදෙවියා ආරොවෙසි. සා තස්සා වචනං සුත්වා “එහි, ආවරිය, අත්තනො සරිරං අන්භායිත්වා සයිතුං අයුත්ත” ති ආහ. සො “සාධු” ති සම්පට්චිඡි. සා නික්ඛමිත්වා උදකපුරං සංගහෙත්වා ආසිඤ්චමානා විය “එහි, ආවරිය, න්භානත්ථාය ඵලකානි අභිරුහා” ති ආහ. තස්ස ඵලකානි අභිරුද්ධං ධීතකාලෙ සා ගෙහං පටිසිත්වා ඵලකානි ආකඩ්ඪිත්වා ගුප්තපෙ පානෙසි. පුක්කසං සෙනකො “කො එසො” ති පුච්ඡි. “අහං පුක්කසො” ති. “ත්වං කො නාම මනුස්සො” ති? “අහං සෙනකො” ති අඤ්ඤමඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා අට්ඨංසු. තථා ඉතරෙ ද්වෙපි තත්ථෙව පානෙසි. සබ්බෙපි තෙ ජෙගුච්ඡෙ ගුප්තපෙ අට්ඨංසු. සා විභාතාය රත්තියා තතො උක්ඛිපාපෙත්වා, වත්තාරොපි ජනෙ බුරමුණ්ඬෙ කාරාපෙත්වා තණ්ඩුලානි ගාභාපෙත්වා උදකෙන තෙමෙත්වා කොට්ටාපෙත්වා වුණ්ණං බහලයාගුං පවාපෙත්වා මද්දිත්වා සීසතො පට්ඨාය සකලසරිරං විලිම්පාපෙත්වා තුලපිටුනි ගාභාපෙත්වා තත්ථෙව සීසතො පට්ඨාය ඔකිරාපෙත්වා මහාදුක්ඛං පාපෙත්වා කිලඤ්ජකුච්ඡියං නිපජ්ජාපෙත්වා වෙයෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙතුකාමා හුත්වා තෙහි සද්ධිං වත්තාරි රතනානි ගාභාපෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා – “දෙව, සෙනවානරං නාම මහාපණ්ණාකාරං පටිග්ගණ්හථා” ති වත්වා වත්තාරි කිලඤ්ජානි රඤ්ඤො පාදමුලෙ ය්පාපෙසි. අප් රාජා විවරාපෙත්වා සෙනමක්කටසදියෙ වත්තාරොපි ජනෙ පස්සි. අප් සබ්බෙ මනුස්සා “අහො අදිට්ඨපුබ්බා, අහො මහාසෙනවානරා” ති වත්වා මහාහසිතං හසිංසු. තෙ වත්තාරොපි මහාලජ්ජා අහෙසුං.

අප් අමරාදෙවි අත්තනො සාමිනො නිද්දොසභාවං කට්ඨන්ති රාජානං ආහ – “දෙව, මහොසධපණ්ඩිතො න වොරො, ඉමෙ වත්තාරොව වොරා. එතෙසු හි සෙනකො මණ්ඩොරො, පුක්කසො සුවණ්ණමාලාවොරො, කාමින්දො කම්බලවොරො, දෙවින්දො සුවණ්ණපාදුකාවොරො. ඉමෙ වොරා අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ අසුකදාසිධිතානං අසුකදාසිතං හත්ථෙ ඉමානි රතනානි පහිණන්ති. ඉමං පණ්ණං පස්සප්, අත්තනො සන්තකඤ්ච ගණ්හප්, වොරෙ ව, දෙව, පට්චිජ්ඨා” ති. සා වත්තාරොපි ජනෙ මහාවිජ්ජකාරං පාපෙත්වා රාජානං වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහමෙව ගතා. රාජා බොධිසත්තස්ස පලාතභාවෙන තස්මිං ආසඩ්ඪාය ව අඤ්ඤෙසං පණ්ඩිතපතිමන්තිතං අභාවෙන ව තෙසං කිඤ්චි අවත්වා “පණ්ඩිතා න්භාපෙත්වා අත්තනො ගෙහානි ගව්ඡ්ථා” ති පෙසෙසි. වත්තාරො ජනා මහාවිජ්ජකාරං පත්වා රාජානං වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහමෙව ගතා.

සබ්බරතනට්ඨනා නිට්ඨිතා.

බජ්ජොපනකපඤ්ඤා

අප්ස්ස ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං අස්සුණන්ති “කිං නු බො කාරණ” ති ආවජ්ජමානා තං කාරණං ඤත්වා “පණ්ඩිතස්ස ආනයනකාරණං කරස්සාමි” ති වින්තෙත්වා රත්තිභාගෙ ඡත්තපිණ්ඩිකං විවරිත්වා රාජානං චතුක්කතිපාතෙ දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ ආගතෙ “හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි” ති ආදිකෙ වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. රාජා අජානන්තො “අහං න ජානාමි, අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡස්සාමි” ති එකදිවසං ඔකාසං යාමිත්වා පුනදිවසෙ “ආගව්ඡන්තු” ති චතුන්තං පණ්ඩිතානං සාසනං පෙසෙසි. තෙහි “මයං බුරමුණ්ඩා වීරීං ඔතරන්තා ලජ්ජාමා” ති වුත්තෙ රාජා වත්තාරො නාළිපට්ටෙ පෙසෙසි “ඉමෙ සීසෙසු කත්වා ආගව්ඡන්තු” ති. තදා කිර තෙ නාළිපට්ටා උජ්ජන්තා. තෙ ආගන්ත්වා පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසිදිංසු. අප් රාජා “සෙනක, අජ්ජ රත්තිභාගෙ ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මං වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, අහං පන අජානන්තො ‘පණ්ඩිතෙ පුච්ඡස්සාමි’ ති අවචං, කට්ඨෙ මෙ තෙ පඤ්ඤෙ” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි, මුඛඤ්ච පරිසුම්භති;

ස වෙ රාජ පියො භොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සමි” ති. (ජා. 1.4.197);

සෙනකො අජානන්තො “කිං හන්ති, කථං හන්ති” ති තං තං විලපිත්වා නෙව අන්තං පස්සි, න කොටිං පස්සි. සෙසාපි අජ්ජට්ඨානා අහෙසුං. අප් රාජා විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා පුන රත්තිභාගෙ දෙවතාය “පඤ්ඤො තෙ ඤාතො” ති පුට්ඨො “මයා වත්තාරො පණ්ඩිතා පුට්ඨා, තෙපි න ජානිංසු” ති ආහ. දෙවතා “කිං තෙ ජානිස්සන්ති, ය්පෙත්වා මහොසධපණ්ඩිතං අඤ්ඤො කොචි එතෙ පඤ්ඤෙ කට්ඨං සමන්ථො නාම නත්ථි. සවෙ තං පක්කොසාපෙත්වා එතෙ පඤ්ඤෙ න කථාපෙස්සමි, ඉමිනා තෙ ජලිතෙන අයකුටෙන සීසං හින්දිස්සාමි” ති රාජානං තජ්ජෙත්වා “මහාරාජ,

අග්ගිනා අත්ථෙ සති ඛජ්ජොපනකං ධම්මං න වට්ඨති, බීරෙන අත්ථෙ සති විසාණං දුග්ගං න වට්ඨති”ති වත්ථා ඉමං පඤ්චකනිපාතෙ ඛජ්ජොපනකපඤ්ඤං උදාහරි -

“කො නු සන්තම්හි පජ්ජොතෙ, අග්ගිපරියෙසනං වරං;
අද්දක්ඛි රත්ති ඛජ්ජොතං, ජාතවෙදං අමඤ්ඤං.

“ස්වස්ස ගොමයචුණ්ණානි, අභිමත්ථං තිණානි ව;
විපරිත්තාය සඤ්ඤාය, නාසක්ඛි පජ්ජලෙනවෙ.

“එවම්පි අනුපායෙන, අත්ථං න ලභතෙ මිගො;
විසාණතො ගවං දොහං, යත්ථ බීරං න චින්දති.

“විවිධෙහි උපායෙහි, අත්ථං පජ්ජොත්ති මාණවා;
නිග්ගහෙන අමිත්තානං, මිත්තානං පග්ගහෙන ව.

“සෙනාමොක්ඛපලාහෙන, වල්ලභානං නයෙන ව;
ජගතිං ජගතිපාලා, ආවසන්ති වසුන්ධර”න්ති. (ජා. 1.5.75-79);

තත්ථ සන්තම්හි පජ්ජොතෙහි අග්ගිමිහි සන්තෙ. වරන්ති වරන්තො. අද්දක්ඛිති පස්සි, දිස්වා ව පන වණ්ණසාමඤ්ඤතාය ඛජ්ජොපනකං “ජාතවෙදො අයං භවිස්සති”ති අමඤ්ඤන්ථ. ස්වස්සාති සො අස්ස ඛජ්ජොපනකස්ස උපරි සුබ්බමානි ගොමයචුණ්ණානි වෙව තිණානි ව. අභිමත්ථන්ති භත්ථෙහි සංසිත්වා ආකිරන්තො ජණ්ණුකෙහි භූමියං පතිට්ඨාය මුඛෙන ධමන්තො ජාලෙස්සාමි නන්ති විපරිත්තාය සඤ්ඤාය වායමන්තොපි ජාලෙතුං නාසක්ඛි. මිගොති මිගසදිසො අන්ධබාලො එවං අනුපායෙන පරියෙසන්තො අත්ථං න ලභති. යත්ථානි යස්මිං විසාණෙ බීරමෙව නත්ථී, තතො ගාවිං දුහන්තො විය ව අත්ථං න චින්දති. සෙනාමොක්ඛපලාහෙනාති සෙනාමොක්ඛානං අමච්චානං ලාහෙන. වල්ලභානන්ති පියමනාපානං විස්සාසිකානං අමච්චානං නයෙන ව. වසුන්ධරන්ති වසුසඬ්ඛානානං රතනානං ධාරණතො වසුන්ධරන්ති ලද්ධනාමං ජගතිං ජගතිපාලා රාජානො ආවසන්ති.

න තෙ තයා සදිසා හුත්වා අග්ගිමිහි විජ්ජමානෙයෙව ඛජ්ජොපනකං ධමන්ති. මහාරාජ, ත්වං පන අග්ගිමිහි සති ඛජ්ජොපනකං ධමන්තො විය, තුලං ඡඩ්ඛෙත්වා භත්ථෙන තුලයන්තො විය, බීරෙන අත්ථෙ ජාතෙ විසාණතො දුහන්තො විය ව, සෙනකාදයො පුච්ඡසි, එතෙ කිං ජානන්ති. ඛජ්ජොපනකසදිසා හෙතෙ. අග්ගික්ඛන්ධසදිසො මහොසධො පඤ්ඤාය ජලති, තං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡ. ඉමෙ තෙ පඤ්ඤෙ අජානන්තස්ස ජීවිතං නත්ථීති රාජානං තජ්ජෙත්වා අන්තර්ධාසි.

ඛජ්ජොපනකපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

භූරිපඤ්ඤො

අථ රාජා මරණභයතජ්ජිතො පුනදිවසෙ වත්තාරො අමච්චෙව පක්කොසාපෙත්වා “තාතා, තුම්හෙ වත්තාරො වතුසු රථෙසු යත්ථා වතුහි නගරද්වාරෙහි නික්ඛම්ත්වා යත්ථ මම පුත්තං මහොසධපණ්ඩිතං පස්සං, තත්ථෙවස්ස සක්කාරං කත්වා බිජ්ජං ආනෙට්වා”ති ආණාපෙසි. තෙපි වත්තාරො එකෙකෙන ද්වාරෙන නික්ඛම්ංසු. තෙසු තයො ජනා පණ්ඩිතං න පස්සිංසු. දක්ඛිණද්වාරෙන නික්ඛන්තො පන දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමෙ මහාසත්තං මත්තිකං ආහරිත්වා ආවරියස්ස වක්කං වට්ඨෙත්වා මත්තිකාමක්ඛිතසරිරං පලාලපිට්ඨකෙ නිසිදිත්වා මුට්ඨිං මුට්ඨිං කත්වා අප්පසුපං යවහත්තං භුඤ්ජමානං පස්සි. කස්මා පනෙස එතං කම්මං අකාසිති? රාජා කිර “නිස්සංසයං පණ්ඩිතො රජ්ජං ගණ්හිස්සති”ති ආසඬ්ඛති. “සො ‘කුම්භකාරකම්මෙන ජීවති’ති සුත්වා නිරාසඬ්ඛකො භවිස්සති”ති චින්තෙත්වා එවමකාසිති. සො අමච්චං දිස්වා අත්තතො සන්තිකං ආගතභාවං ඤත්වා “අජ්ජ මය්හං යසො පුත පාකතිකො භවිස්සති, අමරාදෙවියා සම්පාදිතං නානග්ගරසභොජනමෙව භුඤ්ජිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා ගහිතං යවහත්තපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙත්වා උට්ඨාය මුඛං වික්ඛාලෙත්වා නිසිදි. තස්මිං ඛණෙ සො අමච්චො තං උපසඬ්ඛමි. සො පන සෙනකපක්ඛිකො, තස්මා නං සටෙන්නො “පණ්ඩිත, ආවරියසෙනකස්ස වචනං නියානිකං, තව නාම යසෙ පරිභීතෙ තථාරූපා පඤ්ඤා පතිට්ඨා හොතුං නාසක්ඛි, ඉදානි මත්තිකාමක්ඛිතො පලාලපිට්ඨෙ නිසිදිත්වා එවරූපං භත්තං භුඤ්ජසි”ති වත්ථා දසකනිපාතෙ භූරිපඤ්ඤෙ පඨමං ගාමමාහ -

“සච්චං කිර, ත්වං අපි භූරිපඤ්ඤ, යා තාදිසි සිරි ධිති මති ව;
න තායතෙභාවචසුපතිනං, යො යවකං භුඤ්ජසි අප්පසුප”න්ති. (ජා. 1.10.145);

තත්ථ සච්චං කිරාති යං ආවරියසෙනකො ආහ, තං කිර සච්චමෙව. සිරිති ඉස්සරියං. ධිතිති අබ්භොවිජ්ජන්තචිරියං. න තායතෙභාවචසුපතිනන්ති අභාවස්ස අවුඬ්ඨියා වසං උපනිතං තං න රක්ඛති න ගොපෙති, පතිට්ඨා හොතුං න සක්කොති. යවකන්ති යවහත්තං.

අප්‍රං මහාසත්තො “අන්ධබල, අහං අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන පුන නං යසං පාකතිකං කාතුකාමො එවං කරොමි”ති වත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“සුඛං දුක්ඛෙන පරිපාවයන්තො, කාලාකාලං විචිනං ඡන්දජන්තො;
අත්ථස්ස ද්වාරානි අවාපුරන්තො, තෙනාහං තුස්සාමි යවොදනෙන.

“කාලඤ්ච ඤාත්වා අභිජීහනාය, මන්තෙහි අත්ථං පරිපාවයිත්වා;
විජම්භිස්සං සිහවිජම්භිතානි, තායිද්ධියා දක්ඛයි මං පුනාපි”ති. (ජා. 1.10.146-147);

තත්ථ දුක්ඛෙනානි ඉමිනා කායිකවෙතසිකදුක්ඛෙන අත්තනො පොරාණකසුඛං පටිපාකතිකකරණෙන පරිපාවයන්තොවධිසේන්තො. කාලාකාලන්ති අයං පටිච්ඡන්තො හුත්වා වරණකාලො, අයං අප්පටිච්ඡන්තොනි එවං කාලඤ්ච අකාලඤ්ච විචිනන්තො රඤ්ඤො කුද්ධකාලෙ ඡන්තෙන වරිතබ්බන්ති ඤාත්වා ඡන්දෙන අත්තනො රුචියා ඡන්තො පටිච්ඡන්තො හුත්වා කුම්භකාරකම්මෙන ජීවන්තො අත්තනො අත්ථස්ස කාරණසංඛාතානි ද්වාරානි අවාපුරන්තො විහරාමි, තෙන කාරණෙනාහං යවොදනෙන තුස්සාමිති අත්ථො. අභිජීහනායානි වීරියකරණස්ස. මන්තෙහි අත්ථං පරිපාවයිත්වානි අත්තනො ඤාණබලෙන මම යසං වධිසේන්වා මනොසිලාතලෙ විජම්භමානො සිහො විය විජම්භිස්සං, තාය ඉද්ධියා මං පුනාපි ත්වං පස්සිස්සසිති.

අප්‍රං අමච්චො ආහ – “පණ්ඩිත, ඡන්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා රාජානං පඤ්ඤං පුච්ඡි. රාජා වත්තාරො පණ්ඩිතෙ පුච්ඡි. තෙසු එකොපි තං පඤ්ඤං කට්ඨං නාසක්ඛි, තස්මා රාජා තව සන්තිකං මං පභිණි”ති. “එවං සන්තෙ පඤ්ඤාය ආනුභාවං කස්මා න පස්සසි, එවරුපෙ හි කාලෙ න ඉස්සරියං පතිට්ඨා හොති, පඤ්ඤාසම්පන්නොව පතිට්ඨා හොති”ති මහාසත්තො පඤ්ඤාය ආනුභාවං වණ්ණෙසි. අමච්චො රඤ්ඤො “පණ්ඩිතං දිට්ඨට්ඨානෙයෙව සක්කාරං කත්වා ආනෙථා”ති දින්නං කභාපණසහස්සං මහාසත්තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. කුම්භකාරො “මහොසධපණ්ඩිතො කිර මයා පෙසකාරකම්මං කාරිතො”ති භයං ආපජ්ජි. අප්‍රං මහාසත්තො “මා භායි, ආවරිය, බහුපකාරො ත්වං අමිහාක”න්ති අස්සාසෙත්වා සහස්සං දත්වා මත්තිකාමක්ඛිතෙනෙව සරිරෙන රථෙ නිසීදිත්වා නගරං පාවිසි. අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා “තාත, කුභිං පණ්ඩිතො දිට්ඨො”ති චුත්තෙ “දෙව, දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමෙ කුම්භකාරකම්මං කත්වා ජීවති, තුම්භෙ පක්කොසථානි සුත්වාච අන්භායිත්වා මත්තිකාමක්ඛිතෙනෙව සරිරෙන ආගතො”ති ආහ. රාජා “සවෙ මයංහං පච්චත්ථිකො අස්ස, ඉස්සරියවිධිනා වරෙය්‍යා, නායං මම පච්චත්ථිකො”ති චින්තෙත්වා “මම පුත්තස්ස ‘අත්තනො සරං ගන්ත්වා න්හත්වා අලඬකරිත්වා මයා දින්නවිධානෙන ආගච්ඡතු’ති වදෙය්‍යාථා”ති ආහ. තං සුත්වා පණ්ඩිතො තථා කත්වා ආගන්ත්වා “පච්ඡතු”ති චුත්තෙ පච්ඡිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා පටිසන්ථාරං කත්වා පණ්ඩිතං විමංසන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“සුඛිපි හෙකෙ න කරොන්ති පාපං, අවණ්ණසංසග්ගහයා පුනෙකෙ;
පහු සමානො විපුලත්ථවින්ති, කිං කාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛ”න්ති. (ජා. 1.10.148);

තත්ථ සුඛිති පණ්ඩිත, එකච්චෙ “මයං සුඛිනො සම්පන්නඉස්සරියා, අලං නො එත්තකෙනා”ති උත්තරි ඉස්සරියකාරණා පාපං න කරොන්ති, එකච්චෙ “එවරුපස්ස නො යසදායකස්ස සාමිකස්ස අපරජ්ඣන්තානං අවණ්ණො භවිස්සති”ති අවණ්ණසංසග්ගහයා න කරොන්ති. එකො න සමත්ථො හොති, එකො මන්දපඤ්ඤො, ත්වං පන සමත්ථො ව විපුලත්ථවින්ති ව, ඉච්ඡන්තො පන සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජමිපි කාරෙය්‍යාසි. කිං කාරණා මම රජ්ජං ගහෙත්වා දුක්ඛං න කරොසිති.

අප්‍රං බොධිසත්තො ආහ –

“න පණ්ඩිතා අත්තසුඛස්ස හෙතු, පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති;
දුක්ඛෙන ඵුට්ඨා බලිතාපි සන්තා, ඡන්දා ව දොසා න ජහන්ති ධම්ම”න්ති. (ජා. 1.10.149);

තත්ථ බලිතාපිති සම්පන්නිතො බලිත්වා විපත්තියං ඨිතසභාවා හුත්වාපි. න ජහන්ති ධම්මන්ති පවෙණියධම්මමිපි සුවරිතධම්මමිපි න ජහන්ති.

පුන රාජා තස්ස විමංසනත්ථං බත්තියමායං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යෙන කෙනවි වණ්ණෙන, මුදුනා දාරුණෙන වා;
උද්ධරෙ දිනමත්තානං, පච්ඡා ධම්මං සමාවරෙ”ති. (ජා. 1.10.150);

තත්ථ දිනන්ති දුග්ගතං අත්තානං උද්ධරිත්වා සම්පන්නියං යපෙය්‍යානි.

අප්‍රස්ස මහාසත්තො රුක්ඛුපමං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසිදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාධං භඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො”ති. (ජා. 1.10.151);

එවඤ්ච පන වත්වා – “මහාරාජ, යදි පරිභ්‍රාන්තරුක්ඛස්ස සාධං භඤ්ජන්තොපි මිත්තදුබ්බො හොති , යෙහි තුම්භෙහි මම පිතා උළාරෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපිතො, අභඤ්ච මහන්තෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහිතො, තෙසු තුම්භෙසු අපරජ්ඣාත්තො අහං කථං නාම මිත්තදුබ්බො න භවෙයා”න්ති සබ්බථාපි අත්තනො අමිත්තදුබ්බිභාවං කථෙත්වා රඤ්ඤො විත්තාවාරං වොදෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යස්සාපි ධම්මං පුරිසො විජඤ්ඤා, යෙ වස්ස කඬ්ඛං විනයන්ති සන්තො;
තං හිස්ස දීපඤ්ච පරායණඤ්ච, න තෙන මෙත්තිං ජරයෙට්ඨ පඤ්ඤො”ති. (ජා. 1.10.152);

තස්සත්ථො – මහාරාජ, යස්ස ආවරියස්ස සන්තිකා යො පුරිසො අප්පමත්තකම්පි ධම්මං කාරණං ඡානෙයා, යෙ වස්ස සන්තො උප්පන්නං කඬ්ඛං විනයන්ති, තං තස්ස පතිට්ඨානට්ඨෙත දීපඤ්චෙව පරායණඤ්ච, තාදිසෙන ආවරියෙන සද්ධිං පණ්ඩිතො මිත්තභාවං නාම න ජීරෙයා න නාසෙයා.

ඉදානි තං ඔවදන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“අලසො ගිහි කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.

“නිසම්ම ඛන්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරිනො රාජ, යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති”ති. (ජා. 1.10.153-154);

තත්ථ න සාධුති න සුන්දරො. අනිසම්මකාරීති කිඤ්චි සුත්වා අනුපධාරෙත්වා අත්තනො පච්චක්ඛං අකත්වා කාරකො. යසො කිත්ති වානි ඉස්සරියපරිවාරො ව ගුණකිත්ති ව එකන්තෙන වඩ්ඪති.

භූරිපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

දෙවතාපඤ්ඤො

එවං චූත්තෙ රාජා මහාසත්තං සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා සයං නිවාසනෙ නිසිදිත්වා ආහ – “පණ්ඩිත, සෙනවිජත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මං වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡී, තෙ අහං න ඡානාමි. වත්තාරොපි පණ්ඩිතා න ඡානිංසු, කථෙහි මෙ, තාත, තෙ පඤ්ඤෙ”ති. මහාරාජ, ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා වා හොතු, වාතුමහාරාජිකාදයො වා හොත්තු, යෙන කෙනවි පුච්ඡිතපඤ්ඤං අහං කථෙතුං සක්කොමි. වද, මහාරාජ, දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙති. අථ රාජා දෙවතාය පුච්ඡිතනියාමෙනෙව කථෙත්තො පයමං ගාථමාහ –

“හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි, මුඛඤ්ච පරිසුම්භති;
ස වෙ රාජ පියො හොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසි”ති. (ජා. 1.4.197);

තත්ථ හන්තිති පහරති. පරිසුම්භතීති පහරතියෙව. ස වෙති සො එවං කරොන්තො පියො හොති. කං තෙන ත්වාහිපස්සසිති තෙන පහරණකාරණෙන පියං කතමං පුග්ගලං ත්වං, රාජ, අහිපස්සසිති.

මහාසත්තස්ස තං කථං සුත්වාච ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දො විය අත්ථො පාකටො අහොසි. අථ මහාසත්තො “සුණ, මහාරාජ, යදා හි මාතුඅඬකෙ නිපන්තො දහරකුමාරො භට්ඨතුට්ඨො කීළන්තො මාතරං හත්ථපාදෙහි පහරති, කෙසෙ ලුඤ්චති, මුට්ඨිනා මුඛං පහරති, තදා නං මාතා ‘වොරපුත්තක, කථං ත්වං නො එවං පහරසි’ති ආදීනි පෙමසිනෙභවසෙනෙව වත්වා පෙමං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති ආලිඬගිත්වා ථනන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුඛං පරිවුමන්ති. ඉති සො තස්සා එවරූපෙ කාලෙ පියතරො හොති, තථා පිතුනොපි”ති එවං ගගනමජ්ඣෙ සූරියං උට්ඨාපෙත්තො විය පාකටං කත්වා පඤ්ඤං කථෙසි. තං සුත්වා දෙවතා ඡත්තපිණ්ඩිකං විවරිත්වා නික්ඛමිත්වා උපඩ්ඪං සරිරං දස්සෙත්වා “සුකටීතො පණ්ඩිතෙන පඤ්ඤො”ති මධුරස්සරෙන සාධුකාරං දත්වා රතනවඩ්ඝකාටකං පුරෙත්වා දිබ්බපුප්ඵගන්ධවාසෙහි බොධිසත්තං පුජෙත්වා අත්තරධායි. රාජාපි පණ්ඩිත. පුජ්ථාදීහි පුජෙත්වා ඉතරං පඤ්ඤං යාවිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චූත්තෙ දුතියං ගාථමාහ –

“අක්කොසති යථාකාමං, ආගමඤ්චස්ස ඉච්ඡති;
ස වෙ රාජ පියො හොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසි”ති. (ජා. 1.4.198);

අථස්ස මහාසත්තො – “මහාරාජ, මාතා වචනපෙසනං කාතුං සමත්ථං සත්තට්ඨවස්සිකං පුත්තං ‘තාත, බෙත්තං ගච්ඡ, අත්තරාපණං ගච්ඡා’ති ආදීනි වත්වා ‘අම්ම, සවෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච බාදනියං හොජනියං දස්සසි, ගම්ස්සාමි’ති චූත්තෙ

‘සාධු, පුත්ත, ගණ්භාහි’ති වත්වා දෙනි. සො දාරකො තං බාදිත්වා බහි ගන්ත්වා දාරකෙහි සද්ධිං කිළිත්වා මාතුපෙසනං න ගච්ඡති. මාතරා “තාත, ගච්ඡාහි”ති චුත්තෙ සො මාතරං ‘අම්ම, ත්වං සීතාය සරච්ඡායාය නිසීදසී, කිං පන අහං තව බහි පෙසනකම්මං කරිස්සාමි, අහං තං වඤ්චෙමි’ති වත්වා හත්ථවිකාරමුඛවිකාරෙ කත්වා ගතො. සා ගච්ඡන්තං දිස්වා කුප්ඤ්ඤිත්වා දණ්ඩකං ගහෙත්වා ‘ත්වං මම සන්තකං බාදිත්වා ඛේත්තෙ කිච්චං කාතුං න ඉච්ඡමි’ති තප්පෙන්ති වෙගෙන පලායන්තං අනුබන්ධිත්වා පාපුණ්ණිකං අසක්කොන්ති ‘වොරා තං බණ්ඩාබණ්ඩං ඡන්දන්තු’ති ආදීනි වත්වා යථාකාමං අක්කොසති පරිභාසති. යං පන මුඛෙන හණති, තථා හදයෙ අප්පමන්තකම්පි න ඉච්ඡති, ආගමනඤ්චස්ස ඉච්ඡති, සො දිවසභාගං කිළිත්වා සායං ගෙහං පටිසිතුං අවිසහන්තො ඤාතකානං සන්තිකං ගච්ඡති. මාතෘපිස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති අනාගච්ඡන්තං දිස්වා ‘පටිසිතුං න විසහති මඤ්ඤෙ’ති සොකස්ස හදයං පුරෙත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ඤාතිසරෙ උපධාරෙන්නි පුත්තං දිස්වා ආලිඛිගිත්වා සීසෙ වුම්ඛිත්වා උභොහි හත්ථෙහි දළ්භං ගහෙත්වා ‘තාත පියපුත්තක, මම වචනං හදයෙ යපෙසී’ති අතිරෙකතරං පෙමං උප්පාදෙසී. එවං, මහාරාජ, මාතුයා කුද්ධකාලෙ පුත්තො පියතරො නාම භොති”ති දුතියං පඤ්භං කට්ඨෙයි. දෙවතා තට්ඨෙ පුපෙසී.

රාජාපි පුපෙත්වා තතියං පඤ්භං යාචිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චුත්තෙ තතියං ගාථමාහ –

“අබ්භක්ඛාති අභුතෙන, අලිකෙනාභිසාරයෙ;
ස වෙ රාජ පියො භොති, කං තෙන ත්වාභිපස්සමි”ති. (ජා. 1.4.199);

අට්ඨස්ස මහාසත්තො “රාජ, යදා උභො ජයම්පතිකා රහොගතා ලොකස්සාදරනියා කිළන්තා ‘හද්දෙ, තව මයි පෙමං නත්ථී, හදයං තෙ බහි ගත’න්ති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, අලිකෙන සාරෙන්නි වොදෙන්ති, තදා තෙ අතිරෙකතරං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පියායන්ති. එවමස්ස පඤ්භස්ස අත්ථං ජානාහි”ති කට්ඨෙයි. දෙවතා තට්ඨෙ පුපෙසී.

රාජාපි පුපෙත්වා ඉතරං පඤ්භං යාචිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චුත්තෙ චතුත්ථං ගාථමාහ –

“හරං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
අඤ්ඤදත්ථුහරා සන්තා, තෙ වෙ රාජ පියො භොන්ති;
කං තෙන ත්වාභිපස්සමි”ති. (ජා. 1.4.200);

අට්ඨස්ස මහාසත්තො “මහාරාජ, අයං පඤ්භො ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙ සන්ධාය චුත්තො. සද්ධානි හි කුලානි ඉධලොකපරලොකං සද්දහිත්වා දෙන්ති වෙච දාතුකාමානි ව භොන්ති, තානි තථාරූපෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ යාවන්තෙපි ලද්ධං හරන්තෙ භුඤ්ජන්තෙපි දිස්වා ‘අම්මෙහෙයෙව යාවන්ති, අම්මාකංයෙව සන්තකානි අන්තපානාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති’ති තෙසු අතිරෙකතරං පෙමං කරොන්ති. එවං බො, මහාරාජ, අඤ්ඤදත්ථුහරා සන්තා එකංසෙන යාවන්තා වෙච ලද්ධං හරන්තා ව සමානා පියා භොන්ති”ති කට්ඨෙයි. ඉමස්මිං පන පඤ්භෙ කට්ඨෙ දෙවතා තට්ඨෙ පුපෙත්වා සාධුකාරං දත්වා සත්තරත්තපුරං රතනවඩකොටකං “ගණ්භ, මහාපණ්ඩිතා”ති මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ බිපි. රාජාපිස්ස අතිරෙකතරං පුජං කරොන්තො අතිවිය පසිදිත්වා සෙනාපතිට්ඨානං අදාසී. තතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස යසො මහා අභොසී.

දෙවතාපඤ්භො නිට්ඨිතො.

පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්භො

පුත තෙ වත්තාරො පණ්ඩිතා “අම්මො, ගහපතිපුත්තො ඉදානි මහන්තතරො ජාතො, කිං කරොමා”ති මන්තයිංසු. අථ නෙ සෙනකො ආහ – “භොතු දිට්ඨො මෙ උපායො, මයං ගහපතිපුත්තං උපසඩ්ධකම්මිත්වා ‘රහස්සං නාම කස්ස කට්ඨෙවං වට්ටති’ති පුච්ඡිස්සාම, සො ‘න කස්සචි කට්ඨෙබ්බ’න්ති වක්ඛති. අථ නං ‘ගහපතිපුත්තො තෙ, දෙව, පච්චත්ථිකො ජාතො’ති පරිභින්දිස්සාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි පණ්ඩිතා තස්ස සරං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “පණ්ඩිත, පඤ්භං පුච්ඡිතුකාමම්මා”ති වත්වා “පුච්ඡ්වා”ති චුත්තෙ සෙනකො පුච්ඡී “පණ්ඩිත, පුරිසෙන නාම කත්ථ පතිට්ඨාතබ්බ”න්ති? “සච්චෙ පතිට්ඨාතබ්බ”න්ති. “සච්චෙ පතිට්ඨිතෙන කිං උප්පාදෙතබ්බ”න්ති? “ධනං උප්පාදෙතබ්බ”න්ති. “ධනං උප්පාදෙත්වා කිං කාතබ්බ”න්ති? “මන්තො ගහෙතබ්බො”ති. “මන්තං ගහෙත්වා කිං කාතබ්බ”න්ති? “අත්තතො රහස්සං පරස්ස න කට්ඨෙබ්බ”න්ති. තෙ “සාධු පණ්ඩිතා”ති වත්වා තුට්ඨමානසා හුත්වා “ඉදානි ගහපතිපුත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමා”ති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො තෙ පච්චත්ථිකො ජාතො”ති වදිංසු. “නාහං තුම්මාකං වචනං සද්දහාමි, න සො මය්හං පච්චත්ථිකො හවිස්සති”ති. සච්චං, මහාරාජ, සද්දහථ, අසද්දහන්තො පන තමෙව පුච්ඡථ “පණ්ඩිත, අත්තතො රහස්සං නාම කස්ස කට්ඨෙබ්බ”න්ති? සච්චෙ පච්චත්ථිකො න හවිස්සති, “අසුකස්ස නාම කට්ඨෙබ්බ”න්ති වක්ඛති. සච්චෙ පච්චත්ථිකො හවිස්සති, “කස්සචි න කට්ඨෙබ්බං, මනොරොපෙ පරිපුණ්ණෙ කට්ඨෙබ්බ”න්ති වක්ඛති. තදා අම්මාකං වචනං සද්දහිත්වා නික්කඩ්ඛා හවෙය්‍යාථාති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිතීත්වා එකදිවසං සබ්බෙසු සමාගන්ත්වා නිසින්තෙසු විසතිනිපාතෙ පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්භෙ පඨමං ගාථමාහ –

“පඤ්ච පණ්ඩිතා සමාගතාත්ථ, පඤ්භා මෙ පටිභාති තං සුඤ්ඤාථ;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, කස්සෙවාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.315);

එවං චූත්තෙ සෙනකො “රාජානම්පි අම්භාකංයෙව අබ්භන්තරෙ පක්ඛිපිස්සාමී”ති වින්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ —

“ත්ථං ආචිකරොහි භූමිපාල, හත්තා භාරසහො තුවං වදෙනං;
තව ඡන්දරුචීනි සම්මසිත්වා, අථ වක්ඛන්ති ජනින්ද පඤ්ච ධීරා”ති. (ජා. 1.15.316);

තත්ථ හත්තාති ත්ථං අම්භාකං සාමිකො වෙව උප්පන්තස්ස ව භාරස්ස සහො, පඨමං තාව ත්වමෙව එතං වදෙහි.
තව ඡන්දරුචීනිති පච්ඡා තව ඡන්දඤ්චෙව රුච්චනකාරණානි ව සම්මසිත්වා ඉමෙ පඤ්ච පණ්ඩිතා වක්ඛන්ති.

අථ රාජා අත්තනො කිලෙසවසිකතාය ඉමං ගාථමාහ —

“යා සීලවතී අනඤ්ඤාදෙය්‍යා, හත්තුව්ඡන්දවසානුගා පියා මනාපා;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, හරියායාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.317);

තත්ථ අනඤ්ඤාදෙය්‍යාති කිලෙසවසෙන අඤ්ඤෙන න ථෙතිතබ්බා.

තතො සෙනකො “ඉදානි රාජානං අම්භාකං අබ්භන්තරෙ පක්ඛිපිම්භා”ති තුස්සිත්වා සයංකතකාරණමෙව
දීපෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“යො කිච්ඡගතස්ස ආතුරස්ස, සරණං හොති ගතී පරායණඤ්ච;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, සබ්බෙනොවාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.318);

අථ රාජා පුක්කුසං පුච්ඡී “කථං, පුක්කුස, පස්සසි, නිත්ථියං වා පසංසියං වා රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බ”න්ති? සො
කථෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“පෙට්ඨො අථ මජ්ඣිමො කනිට්ඨො, යො වෙ සීලසමාහිතො ධීතත්තො;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, භාතුවාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.319);

තත්ථ ධීතත්තොති ධීතසභාවො නිබ්බිසෙවනො.

තතො රාජා කාමින්දං පුච්ඡී “කථං කාමින්ද පස්සසි, රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බ”න්ති? සො කථෙන්තො ඉමං
ගාථමාහ —

“යො වෙ පිතුහදයස්ස පද්ධගු, අනුජාතො පිතරං අනොමපඤ්ඤො;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, පුත්තස්සාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.320);

තත්ථ පද්ධගුති පෙසනකාරකො යො පිතුස්ස පෙසනං කරොති, පිතු විත්තස්ස වසෙ වත්තති, ඔවාදක්ඛමො
හොතීති අත්ථො. අනුජාතොති තයො පුත්තා අනිජාතො ව අනුජාතො ව අවජාතො වාති. අනුප්පන්තං යසං
උප්පාදෙන්තො අනිජාතො, කුලභාරො අවජාතො, කුලපවෙණිරක්ඛකො පන අනුජාතො. තං සන්ධාය එවමාහ.

තතො රාජා දෙවින්දං පුච්ඡී — “කථං දෙවින්ද, පස්සසි, රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බ”න්ති? සො අත්තනො
කතකාරණමෙව කථෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“මාතා ද්විපදාජනින්දසෙට්ඨ, යා නං පොසෙති ඡන්දසා පියෙන;
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා, මාතුයාචිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.15.321);

තත්ථ ද්විපදාජනින්දසෙට්ඨාති ද්විපදානං සෙට්ඨ, ජනින්ද. ඡන්දසා පියෙනාති ඡන්දෙන වෙව පෙමෙන ව.

එවං තෙ පුච්ඡිත්වා රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡී “කථං පස්සසි, පණ්ඩිත, රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බ”න්ති. “මහාරාජ,
යාව අත්තනො ඉච්ඡිතං න නිප්ප්ප්පති, තාව පණ්ඩිතො අධිවාසෙය්‍යා, කස්සචි න කථෙය්‍යා”ති සො ඉමං ගාථමාහ —

“ගුය්‍යස්ස හි ගුය්‍යමෙව සාධු, න හි ගුය්‍යස්ස පසත්ථමාවිකම්මං;
අනිප්ඵන්නතා සහෙය්‍යා ධීරො, නිප්ඵන්නොව යථාසුඛං භණෙය්‍යා”ති. (ජා. 1.15.322);

තත්ව අනිප්පන්නතානි මහාරාජ, යාව අත්තනො ඉච්ඡිතං න නිප්පජ්ජති, තාව පණ්ඩිතො අධිවාසෙය්‍යා, න කස්සවි කට්ඨෙය්‍යානි.

පණ්ඩිතෙන පන එවං චුත්තෙ රාජා අනත්තමනො අහොසි. සෙනකො රාජානං ඔලොකෙසි, රාජාපි සෙනකමුඛං ඔලොකෙසි. බොධිසත්තො තෙසං කිරියං දිස්වාච ජානි “ඉමෙ චත්තාරො ජනා පඨමමෙව මං රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දිංසු, වීමංසනාවසෙන පඤ්ඤො පුච්ඡිතො භවිස්සති”ති. තෙසං පන කට්ඨෙය්‍යානාඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඨගතො, දිපා ජලිතා. පණ්ඩිතො “රාජකම්මානි නාම භාරියානි, න පඤ්ඤායති ‘කිං භවිස්සති’ති, ඛිප්පමෙව ගත්තුං වට්ටති”ති උට්ඨායාසනා රාජානං චන්දිත්වා නික්ඛම්ත්වා චින්තෙසි “ඉමෙසු එකො ‘සභායකස්ස කට්ඨෙය්‍යා වට්ටති’ති ආහ , එකො ‘භාතුස්ස, එකො පුත්තස්ස, එකො මාතු කට්ඨෙය්‍යා වට්ටති’ති ආහ. ඉමෙහි එතං කතමෙව භවිස්සති, දිට්ඨමෙව කට්ඨිතන්ති මඤ්ඤාමි, හොතු අප්පෙච එතං ජානිස්සාමි”ති. තෙ පන චත්තාරොපි අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු රාජකුලා නික්ඛම්ත්වා රාජනිවෙසනද්වාරෙ එකස්ස භත්තඅම්බණස්ස පිටියෙ නිසිදිත්වා කිච්චකරණියානි මන්තෙත්වා සරානි ගච්ජන්ති. තස්මා පණ්ඩිතො “අහං එතෙසං චතුත්තං රහස්සං අම්බණස්ස හෙට්ඨා නිපජ්ජිත්වා ජානිතුං සක්කුණෙය්‍යා”න්ති චින්තෙත්වා තං අම්බණං උක්ඛිපාපෙත්වා අත්ථරණං අත්ථරාපෙත්වා අම්බණස්ස හෙට්ඨා පවිසිත්වා පුරිසානං සඤ්ඤා අදාසි “තුම්හෙ චතුසු පණ්ඩිතෙසු මන්තෙත්වා ගතෙසු ආගන්ත්වා මං ආනෙය්‍යාමා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පක්කම්භෙ. සෙනකොපි රාජානං ආහ – “මහාරාජ, අම්භාකං වචනං න සද්දහථ, ඉදානි කිං කරිස්සමා”ති. සො තස්ස වචනං ගහෙත්වා අනිසාමෙත්වාච භීතතසිතො හුත්වා “ඉදානි කිං කරොම, සෙනක පණ්ඩිතා”ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, පපඤ්චං අකත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා ගහපතිපුත්තං මාරෙතුං වට්ටති”ති. රාජා “සෙනක, යපෙත්වා තුම්හෙ අඤ්ඤො මම අත්ථකාමො නාම නත්ථි, තුම්හෙ අත්තනො සුහදෙ ගහෙත්වා ද්වාරන්තරෙ යත්වා ගහපතිපුත්තස්ස පාතොච උපට්ඨානං ආගච්ජන්තස්ස ඛග්ගෙන සිසං ඡින්දමා”ති අත්තනො ඛග්ගරතනං අදාසි. තෙ “සාධු, දෙව, මා භාසි, මයං තං මාරෙස්සාමා”ති චත්වා නික්ඛම්ත්වා “දිට්ඨා නො පච්චාමිත්තස්ස පිටියි”ති භත්තඅම්බණස්ස පිටියෙ නිසිදිංසු. තතො සෙනකො ආහ “අම්භො, කො ගහපතිපුත්තං මාරෙස්සති”ති. ඉතරෙ “තුම්හෙයෙව ආවරිය, මාරෙමා”ති තස්සෙව භාරං කරිංසු.

අථ නෙ සෙනකො පුච්ඡි “තුම්හෙ ‘රහස්සං නාම අසුකස්ස අසුකස්ස කට්ඨෙය්‍යා’න්ති වදං, කිං වො එතං කතං, උදාහු දිට්ඨං සුත”න්ති? “කතං එතං, ආවරියා”ති. තුම්හෙ “රහස්සං නාම සභායකස්ස කට්ඨෙය්‍යා”න්ති වදං, “කිං වො එතං කතං, උදාහු දිට්ඨං සුත”න්ති? “කතං එතං මයා”ති? “කට්ඨෙය්‍යා, ආවරියා”ති. “ඉමස්මිං රහස්සෙ රඤ්ඤො ඤාතෙ ජීවිතං මෙ නත්ථි”ති. “මා භායථ ආවරිය, ඉධ තුම්භාකං රහස්සහෙදකො නත්ථි, කට්ඨෙය්‍යා”ති. සො නබෙන අම්බණං කොට්ටෙත්වා “අත්ථි නු බො ඉමස්ස හෙට්ඨා ගහපතිපුත්තො”ති ආහ. “ආවරිය, ගහපතිපුත්තො අත්තනො ඉස්සරියෙන එවරුපං යානං න පවිසිස්සති, ඉදානි යසෙන මත්තො භවිස්සති, කට්ඨෙය්‍යා තුම්හෙ”ති. සෙනකො තාව අත්තනො රහස්සං කට්ඨෙය්‍යා ආහ – “තුම්හෙ ඉමස්මිං නගරෙ අසුකං නාම වෙසිං ජානාමා”ති? “ආම, ආවරියා”ති. “ඉදානි සා පඤ්ඤායති”ති. “න පඤ්ඤායති, ආවරියා”ති. “අහං සාලවනුය්‍යානෙ තාය සද්ධිං පුරිසකිච්චං කත්වා තස්සා පිළන්ධනෙසු ලොහෙන තං මාරෙත්වා තස්සායෙව සාටකෙන භණ්ඩිකං කත්වා ආහරිත්වා අම්භාකං සරෙ අසුකභූමිකාය අසුකෙ නාම ගබ්භෙ නාගදන්තකෙ ලග්ගෙසිං, වළඤ්ඤෙතුං 3 විසභාමි, පුරාණභාවමස්ස ඔලොකෙමි, එවරුපං අපරාධකම්මං කත්වා මයා එකස්ස සභායකස්ස කට්ඨිතං, න තෙන කස්සවි කට්ඨිතපුබ්බං, ඉමිනා කාරණෙන ‘සභායකස්ස ගුය්හං කට්ඨෙය්‍යා’න්ති මයා කට්ඨිත”න්ති. පණ්ඩිතො තස්ස රහස්සං සාධුකං චත්ථපෙත්වා සල්ලක්ඛෙසි.

පුක්කුසොපි අත්තනො රහස්සං කට්ඨෙය්‍යා ආහ – “මම උභරුයා කුට්ඨං අත්ථි, කනිට්ඨො මෙ පාතොච කඤ්චි අජානාපෙත්වා තං ධොවිත්වා හෙසජ්ජෙන මක්ඛෙත්වා උපරි පිලොතිකං දත්වා බන්ධති. රාජා මයි මුදුචිත්තො ‘එහි පුක්කුසා’ති මං පක්කොසිත්වා යෙභුය්‍යෙන මම උභරුයායෙව සයති , සවෙ පන එතං රාජා ජානෙය්‍යා, මං මාරෙය්‍යා. තං මම කනිට්ඨං යපෙත්වා අඤ්ඤො ජානන්තො නාම නත්ථි, තෙන කාරණෙන ‘රහස්සං නාම භාතු කට්ඨෙය්‍යා’න්ති මයා චුත්ත”න්ති. කාමීන්දොපි අත්තනො රහස්සං කට්ඨෙය්‍යා ආහ – “මං කාලපක්ඛෙ උපොසථදිවසෙ නරදෙවො නාම යක්ඛො ගණ්භානි, අහං උම්මත්තකසුනබො විය වීරවාමි, ස්වාහං තමත්ථං පුත්තස්ස කට්ඨෙය්‍යා. සො මම යක්ඛෙන ගහිතභාවං ඤාත්වා මං අත්තොගෙගබ්භෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා නික්ඛම්ත්වා මම සද්දං පට්ඨිජාදනත්ථං ද්වාරෙ සමජ්ජං කාරෙසි, ඉමිනා කාරණෙන ‘රහස්සං නාම පුත්තස්ස කට්ඨෙය්‍යා’න්ති මයා චුත්ත”න්ති. තතො තයොපි දෙවින්දං පුච්ඡිංසු. සො අත්තනො රහස්සං කට්ඨෙය්‍යා ආහ – “මයා මණිපහංසනකම්මං කරොන්තෙන රඤ්ඤො සන්තකං සක්කෙන කුසරඤ්ඤො දින්නං, සිරිපවෙසනං මඬගලමණිරතනං ථෙවෙත්වා මාතුයා දින්නං. සා කඤ්චි අජානාපෙත්වා මම රාජකුලං පවිසනකාලෙ තං මය්හං දෙති, අහං තෙන මණිනා සිරිං පවෙසෙත්වා රාජනිවෙසනං ගච්ජාමි. රාජා තුම්හෙහි සද්ධිං අකට්ඨෙය්‍යා පඨමතරං මයා සද්ධිං කට්ඨෙය්‍යා. දෙවසිකං අට්ඨං, සොළස, ද්වන්තිංසු, චතුසට්ඨි කභාපණෙ මම පරිබ්බයත්ථාය දෙති . සවෙ තස්ස මණිරතනස්ස ඡන්තභාවං රාජා ජානෙය්‍යා, මය්හං ජීවිතං නත්ථි, ඉමිනා කාරණෙන ‘රහස්සං නාම මාතු කට්ඨෙය්‍යා’න්ති මයා චුත්ත”න්ති.

මහාසත්තො සබ්බෙසම්පි ගුය්හං අත්තනො පච්චක්ඛං අකාසි . තෙ පන අත්තනො උදරං ථාලෙත්වා අත්තං බාහිරං කරොන්තා විය රහස්සං අඤ්ඤමඤ්ඤං කට්ඨෙය්‍යා “තුම්හෙ අප්පමත්තා පාතොච ආගච්ජං, ගහපතිපුත්තං මාරෙස්සාමා”ති උට්ඨාය පක්කම්භෙ. තෙසං ගතකාලෙ පණ්ඩිතස්ස පුරිසා ආගන්ත්වා අම්බණං උක්ඛිපිත්වා මහාසත්තං ආදාය පක්කම්භෙ. සො සරං ගන්ත්වා න්හත්වා අලඬකරිත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා “අප්ප මෙ භගිනි උදුම්බරදෙවී රාජගෙහතො සාසනං පෙසෙස්සති”ති ඤාත්වා ද්වාරෙ පච්චායිකං පුරිසං යපෙසි “රාජගෙහතො ආගතං

සිසං පවෙසෙත්වා මම දස්සෙය්‍යාසි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා සයනපිටියෙ නිපජ්ජී. තස්මිං බණෙ රාජාපි සයනපිටියෙ නිපන්තොව පණ්ඩිතස්ස ගුණං සරිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතො සත්තවස්සිකකාලතො පටියාය මං උපට්ඨන්තො න කිඤ්චි මය්හං අනත්ථං අකාසි, දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙ අසති ජීවිතං මෙ ලද්ධං න සියා. වෙරිපච්චාමිත්තානං වචනං ගහෙත්වා ‘අසමධුරං පණ්ඩිතං මාරොථා’ති බග්ගං දෙන්තෙන අයුත්තං මයා කතං, ස්වෙ දානි නං පස්සිතුං න ලභිස්සාමි”ති සොකං උප්පාදෙසි. සරිරතො සෙදා මුච්චිංසු. සො සොකසමජ්ජිතො විත්තස්සාදං න ලභි. උදුම්බරදෙවිපි තෙන සද්ධිං එකසයනගතා නං ආකාරං දිස්වා “කිං නු බො මය්හං කොචි අපරාධො අත්ථී, උදාහු දෙවස්ස කිඤ්චි සොකකාරණං උප්පන්තං, පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති ඉමං ගාථමාහ –

“කිං ත්වං විමනොසි රාජසෙට්ඨ, ද්විපදජනිත්ද වචනං සුණොම මෙනං;
කිං විත්තයමානො දුම්මනොසි, නුත දෙවි අපරාධො අත්ථී මය්හ”න්ති. (ජා. 1.15.323);

අථ රාජා කථෙන්නො ගාථමාහ –

“පණ්ඨෙ වජ්ඣො මහොසධොති, ආණත්තො මෙ වමාය භූරිපඤ්ඤො;
තං විත්තයමානො දුම්මනොස්මි, න හි දෙවි අපරාධො අත්ථී තුය්හ”න්ති. (ජා. 1.15.324);

තත්ථ ආණත්තොති හද්දෙ, වත්තාරො පණ්ඩිතා “මහොසධො මම පච්චත්ථිකො”ති කථයිංසු. මයා තථතො අච්චිතිත්වා “වධෙථ න”න්ති භූරිපඤ්ඤො වධාය ආණත්තො. තං කාරණං විත්තයමානො දුම්මනොස්මිති.

තස්සා තස්ස වචනං සුත්වාච මහාසත්තෙ සිනෙහෙන පබ්බතමත්තො සොකො උප්පජ්ජී. තතො සා විත්තෙසි “එකෙන උපායෙන රාජානං අස්සාසෙත්වා රඤ්ඤො නිද්දං ඔක්කමනකාලෙ මම කනිට්ඨස්ස සාසනං පභිණ්ස්සාමි”ති. අථ සා “මහාරාජ, තයාවෙනං කතං ගහපතිපුත්තං මහත්තෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපෙන්තෙන, තුම්හෙහි සො සෙනාපතිට්ඨානෙ යපිතො, ඉදානි කිර සො තුම්හාකංයෙව පච්චත්ථිකො ජාතො, න බො පන පච්චත්ථිකො බුද්දකො නාම අත්ථී, මාරෙතබ්බොව, තුම්හෙ මා විත්තයිත්ථා”ති රාජානං අස්සාසෙසි. සො තනුභූතසොකො නිද්දං ඔක්කමි. දෙවි උට්ඨාය ගබ්හං පටිසිත්වා “තාත මහොසධ, වත්තාරො පණ්ඩිතා තං පරිහින්දිංසු, රාජා කුද්ධො ස්වෙ ද්වාරන්තරෙ තං වධාය ආණාපෙසි, ස්වෙ රාජකුලං මා ආගච්ඡෙය්‍යාසි, ආගච්ඡන්තො පන නගරං හත්ථගතං කත්වා සමත්ථො හුත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති පණ්ණං ලිඛිත්වා මොදකස්ස අත්තො පක්ඛිපිත්වා මොදකං සුත්තෙන වෙයෙත්වා නවභාජනෙ කත්වා ඡාදෙත්වා ලඤ්ඤෙත්වා අත්ථවාරිකාය දාසියා අදාසි “ඉමං මොදකං ගහෙත්වා මම කනිට්ඨස්ස දෙහි”ති. සා තථා අකාසි. “රත්තිං කථං නික්ඛන්තා”ති න විත්තෙතබ්බං. රඤ්ඤා පයමමෙව දෙවියා වරො දින්නො, තෙන න නං කොචි නිවාරෙසි. බොධිසත්තො පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා නං උයොයාපෙසි. සා පුත ආගන්ත්වා දින්නභාවං ආරොවෙසි. තස්මිං බණෙ දෙවි ආගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං නිපජ්ජී. මහාසත්තොපි මොදකං හින්දිත්වා පණ්ණං වාචෙත්වා තමත්ථං ඤත්වා කත්තබ්බකිච්චං විවාරෙත්වා සයනෙ නිපජ්ජී.

ඉතරෙපි වත්තාරො ජනා පාතොව බග්ගං ගහෙත්වා ද්වාරන්තරෙ යත්වා පණ්ඩිතං අපස්සන්තා දුම්මනා හුත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “කිං පණ්ඩිතා මාරිතො වො ගහපතිපුත්තො”ති චුත්තෙ “න පස්සාම, දෙවා”ති ආහංසු. මහාසත්තොපි අරුණුග්ගමනෙයෙව නගරං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා තත්ථ තත්ථ ආරක්ඛං යපෙන්වා මහාජනපරිවුතො රථං ආරුය්හ මහත්තෙන පරිවාරෙන රාජද්වාරං අගමාසි. රාජා සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා බහි ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. අථ මහාසත්තො රථා ඔතරිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා විත්තෙසි “ස්වෙ අයං මම පච්චත්ථිකො හවෙය්‍ය, න මං වන්දෙය්‍යා”ති. අථ නං පක්කොසාපෙන්වා රාජා ආසනෙ නිසිදි. මහාසත්තොපි එකමන්තං නිසිදි. වත්තාරොපි පණ්ඩිතා තත්ථෙව නිසිදිංසු. අථ නං රාජා කිඤ්චි අජානන්තො විය “තාත, ත්වං හියොයා ගන්ත්වා ඉදානි ආගච්ඡසි, කිං මං පරිච්චජ්ජි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“අභිදොසගතො දානි එහිසි, කිං සුත්වා කිං සඬකතෙ මනො තෙ;
කො තෙ කිමවොච භූරිපඤ්ඤ, ඉඬ්ඝ වචනං සුණොම බුහි මෙන”න්ති. (ජා. 1.15.325);

තත්ථ අභිදොසගතොති හියොයා පයමයාමෙ ගතො ඉදානි ආගතො. කිං සඬකතෙති කිං ආසඬකතෙ. කිමවොචාති කිං රඤ්ඤො සන්නිකං මා ගමීති තං කොචි අවොච.

අථ නං මහාසත්තො “මහාරාජ, තයා මෙ වතුන්නං පණ්ඩිතානං වචනං ගහෙත්වා වධො ආණත්තො, තෙනාහං න එමි”ති වොදෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“පණ්ඨෙ වජ්ඣො මහොසධොති, යදි තෙ මන්තයිතං ජනිත්ද දොසං;
හරියාය රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.326);

තත්ථ යදි තෙති යස්මා තයා. මන්තයිතන්ති කථිතං. දොසන්ති අභිදොසං, රත්තිභාගෙහි අත්ථො. කස්ස කථිතන්ති? හරියාය. ත්වඤ්ඤි හියොයා තස්සා ඉමමත්ථං රහොගතො අසංසි. ගුය්හං පාතුකතන්ති තස්සා එවරූපං අත්තනො රහස්සං පාතුකතං. සුතං මමෙතන්ති මයා පනෙතං තස්මිං බණෙයෙව සුතං.

රාජා තං සුත්වා “ඉමාය තඬිඛණඤ්ඤෙව සාසනං පහිතං භවිස්සති”ති කුද්ධො දෙවිං ඔලොකෙසි. තං ඤාත්වා මහාසත්තො “කිං, දෙව, දෙවියා කුජ්ඣට්ඨ, අහං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං සබ්බං ජානාමි. දෙව, කුම්භාකං තාව රහස්සං දෙවියා කථිතං හොතු, ආවරියසෙනකස්ස පුක්කුසාදීනං වා රහස්සං මම කෙන කථිතං, අහං එතෙසම්පි රහස්සං ජානාමියෙවා”ති සෙනකස්ස තාව රහස්සං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යං සාලවනස්මිං සෙනකො, පාපකම්මං අකාසි අසබ්භිරූපං;
සබ්බොව රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.327);

තත්ථ අසබ්භිරූපන්ති අසාධුජාතිකං ලාමකං අකුසලකම්මං අකාසි. ඉමස්මිංයෙව හි නගරෙ අසුකං නාම වෙසිං සාලවනුයානෙ පුරිසකිච්චං කත්වා තං මාරෙත්වා අලඬිකාරං ගහෙත්වා තස්සායෙව සාටකෙන භණ්ඩිකං කත්වා අත්තනො සරෙ අසුකට්ඨානෙ නාගදන්තකෙ ලග්ගෙත්වා යපෙසි. සබ්බොවාති අට්ඨං, මහාරාජ, එකස්ස සභායකස්ස රහොගතො හුත්වා අක්කාසි, තම්පි මයා සුතං. නාහං දෙවස්ස පච්චත්ථිකො, සෙනකොයෙව. යදි තෙ පච්චත්ථිකෙන කම්මං අත්ථි, සෙනකං ගණ්භාපෙහිති.

රාජා සෙනකං ඔලොකෙත්වා “සච්චං, සෙනකා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, දෙවා”ති චුත්තෙ තස්ස බන්ධනාගාරප්පවෙසනං ආණාපෙසි. පණ්ඩිතො පුක්කුසස්ස රහස්සං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“පුක්කුසපුරිසස්ස තෙ ජනිත්ද, උප්පන්නො රොගො අරාජයුත්තො;
භාතුච්ච රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.328);

තත්ථ අරාජයුත්තොති මහාරාජ, එතස්ස කුට්ඨරොගො උප්පන්නො, සො රාජානං පත්තුං අයුත්තො, ජුපනානුච්චිකො න හොති. කුම්භෙ ව “පුක්කුසස්ස උරු මුදුකො”ති යෙභුයොන තස්ස උරුම්හි නිපජ්ජට්. සො පනෙස වණ්ඛන්ධපිලොතිකාය එස්සො, දෙවාති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං පුක්කුසා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි බන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. පණ්ඩිතො කාමීන්දස්සපි රහස්සං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“ආබාධොයං අසබ්භිරූපො, කාමීන්දො නරදෙවෙන චුට්ඨො;
පුත්තස්ස රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.329);

තත්ථ අසබ්භිරූපොති යෙන සො ආබාධෙන චුට්ඨො උම්මත්තකසුනබො විය විරචති, සො නරදෙවයක්ඛාබාධො අසබ්භිජාතිකො ලාමකො, රාජකුලං පවිසිතුං න යුත්තො, මහාරාජාති වදති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං කාමීන්දා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි බන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. පණ්ඩිතො දෙවින්දස්සපි රහස්සං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අට්ඨවඩ්ඛං මණ්ඨරතනං උළාරං, සක්කො තෙ අදදා පිනාමහස්ස;
දෙවින්දස්ස ගතං තදජ්ජ හත්ථං, මාතුච්ච රහොගතො අසංසි;
ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.330);

තත්ථ පිනාමහස්සාති තච පිනාමහස්ස කුසරාජස්ස. තදජ්ජ හත්ථන්ති තං මඩ්ගලසම්මතං මණ්ඨරතනං අජ්ජ දෙවින්දස්ස හත්ථගතං, මහාරාජාති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං දෙවින්දා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි බන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. එවං “බොධිසත්තං වධිස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා සබ්බෙපි තෙ බන්ධනාගාරං පච්චියා. බොධිසත්තො “මහාරාජ, ඉමිනා කාරණෙනාහං ‘අත්තනො ගුය්හං පරස්ස න කට්ඨනබ්බ’න්ති වදාමි, වදන්තා පන මහාවිනාසං පත්තා”ති වත්වා උත්තරි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

“ගුය්හස්ස හි ගුය්හමෙව සාධු, න ගුය්හස්ස පසත්ථමාවිකම්මං;
අනිජ්චන්නතා සහෙයා ධිරො, නිජ්චන්නොව යථාසුඛං භණෙයා.

“න ගුය්හමත්ථං විචරෙයා, රක්ඛෙයා නං යථා නිධිං;
න හි පාතුකතො සාධු, ගුය්හො අත්ථො පජානතා.

“ථියා ගුය්හං න සංසෙයා, අමිත්තස්ස ව පණ්ඩිතො;
යො වාමිසෙන සංභිරො, හදයත්ථෙන්නො ව යො නරො.

“ගුණමත්ථං අසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො;
මත්තභෙදභයා තස්ස, දාසභූතො තිතික්ඛති.

“යාවත්තො පුරිසස්සත්ථං, ගුණං ජානන්ති මන්තිනං;
තාවත්තො තස්ස උබ්බෙගා, තස්මා ගුණං න විස්සජෙ.

“විච්චිව භාසෙය්‍යා දිවා රහස්සං, රත්තිං ගිරං නාතිවෙලං පමුඤ්චෙ;
උපස්සුතිකා හි සුඤ්ඤාත්ති මන්තං, තස්මා මන්තො ඛිජ්ජමුපෙති හෙද”න්ති. (ජා. 1.15.331-336);

තත්ථ අමිත්තස්ස වාති ඉත්ථියා ව පච්චත්ථිකස්ස ව න කට්ඨෙය්‍යා. සංභීරොති යො ව යෙන කෙනවි ආමිසෙන සංභීරති උපලාපති සඬග්ගං ගච්ඡති, තස්සපි න සංසෙය්‍යා. හදයත්ථෙතොති යො ව අමිත්තො මිත්තපතිරූපකො මුඛෙන අඤ්ඤං කට්ඨෙති, හදයෙන අඤ්ඤං වින්තෙති, තස්සපි න සංසෙය්‍යා. අසම්බුද්ධන්ති පරෙහි අඤ්ඤාතං.

“අසම්බොධ”න්තිපි පාඨො, පරෙසං බොධෙතූං අයුත්තන්ති අත්ථො. තිතික්ඛති තස්ස අක්කොසමිපි පරිභාසමිපි පහාරමිපි දාසො විය හුත්වා අධිවාසෙති. මන්තිනන්ති මන්තිනං, මන්තිනං වා අන්තරෙ යාවත්තො ජානන්තිති අත්ථො. තාවත්තොති තෙ ගුණජානනකෙ පටිච්ච තත්තකා තස්ස උබ්බෙගා සන්තාසා උප්පජ්ජන්ති. න විස්සජෙති න විස්සජ්ජෙය්‍යා පරං න ජානාපෙය්‍යා. විච්චිවාති සචෙ දිවා රහස්සං මන්තෙතූකාමො හොති, විචිත්තං ඔකාසං කාරෙත්වා සුප්පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ මන්තෙය්‍යා. නාතිවෙලන්ති රත්තිං රහස්සං කට්ඨෙත්තො පන අතිවෙලං මරියාදාතික්කන්තං මහාසද්දං කරොත්තො ගිරං තප්පමුඤ්චෙය්‍යා. උපස්සුතිකා හීති මන්තනට්ඨානං උපගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදීසු යත්වා සොතාරො. තස්මාති මහාරාජ, තෙන කාරණෙන සො මන්තො ඛිජ්ජමෙව හෙදමුපාගමීති.

රාජා මහාසත්තස්ස කථං සුත්වා “එතෙ සයං රාජවෙරිනො හුත්වා පණ්ඩිතං මම වෙරිං කරොන්ති”ති කුජ්ඣිත්වා “ගච්ඡට්ඨ නෙ නගරා නික්ඛමාපෙත්වා සුලලෙසු වා උත්තාසෙට්ඨ, සිසානි වා තෙසං ඡිත්ථං”ති ආණාපෙසි. තෙසු පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වතුක්කෙ වතුක්කෙ කසාහි පහාරසහස්සං දත්වා නියමානෙසු පණ්ඩිතො “දෙව, ඉමෙ තුම්භාකං පොරාණකා අමච්චා, බමට්ඨ නෙසං අපරාධ”න්ති රාජානං බමාපෙසි. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “සාධු”ති තෙ පක්කොසාපෙත්වා තස්සෙව දාසෙ කත්වා අදාසි. සො පන තෙ තත්ථෙව භුජිස්සෙ අකාසි. රාජා “තෙන හි මම විජිතෙ මා වසන්තු”ති පබ්බාජනියකම්මං ආණාපෙසි. පණ්ඩිතො “බමට්ඨ, දෙව, එතෙසං අන්ධබාලානං දොස”න්ති බමාපෙත්වා තෙසං යානන්තරාති පුන පාකතිකාති කාරෙසි. රාජා “පච්චාමිත්තෙසුපි තාවස්ස එවරූපා මෙත්තා භවති, අඤ්ඤෙසු ජනෙසු කථං න භවිස්සති”ති පණ්ඩිතස්ස අතිවිය පසන්තො අහොසි. තතො පට්ඨාය වත්තාරො පණ්ඩිතා උද්ධතදායා විය සප්පා නිබ්බිසා හුත්වා කිඤ්චි කට්ඨං නාසක්ඛිංසු.

පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

නිට්ඨිතා ව පරිහින්දකථා.

සුද්ධපරාජයකණ්ඩං

තතො පට්ඨාය පණ්ඩිතොව රඤ්ඤො අත්ථස්ථ ධම්මඤ්ච අනුසාසති. සො වින්තෙසි “රඤ්ඤො සෙනජන්තමත්තමෙව, රජ්ජං පන අහමෙව විචාරෙමි, මයා අප්පමත්තෙන භවිතුං වට්ඨති”ති. සො නගරෙ මහාපාකාරං නාම කාරෙසි, තථා අනුපාකාරඤ්ච ද්වාරට්ටාලකෙ අන්තරට්ටාලකෙ උදකපරිඨං කද්දමපරිඨං සුක්ඛපරිඨන්ති තිස්සො පරිබායො කාරෙසි, අන්තොනගරෙ ජිණ්ණගෙහානි පටිසඬ්ඛරාපෙසි, මහාපොක්ඛරණියො කාරෙත්වා තාසු උදකනිධානං කාරෙසි, නගරෙ සබ්බකොට්ඨාගාරානි ධඤ්ඤස්ස පුරාපෙසි, හිමවත්තප්පදෙසතො කුලුපකතාපසෙහි කුලුසකුමුදබ්ඡානි ආහරාපෙසි, උදකනිද්ධමනානි සොධාපෙත්වා තත්ථ රොපාපෙසි, බහිනගරෙපි ජිණ්ණසාලාපටිසඬ්ඛරණකම්මං කාරෙසි. කිං කාරණා? අනාගතභයපටිබාහනත්ථං. තතො තතො ආගතවාණිජකෙපි “සම්මා, තුම්භෙ කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානතො”ති චුත්තෙ “තුම්භාකං රඤ්ඤො කිං පිය”න්ති පුච්ඡිත්වා “අසුකං නාමා”ති චුත්තෙ තෙසං සම්මානං කාරෙත්වා උය්‍යාපෙත්වා අත්තතො එකසතෙ යොධෙ පක්කොසාපෙත්වා “සම්මා, මයා දින්තෙ පණ්ණාකාරෙ ගහෙත්වා එකසතරාජධානියො ගන්ත්වා ඉමෙ පණ්ණාකාරෙ අත්තතො පියකාමතාය තෙසං රාජුනං දත්වා තෙයෙව උපට්ඨහන්තා තෙසං කිරියං වා මන්තං වා ඤත්වා මය්හං සාසනං පෙසෙත්තා තත්ථෙව වසට්ඨ, අහං වො පුත්තදාරං පොසෙස්සාමි”ති වත්වා කෙසඤ්චි කුණ්ඩලෙ, කෙසඤ්චි පාදුකායො, කෙසඤ්චි බග්ගෙ, කෙසඤ්චි සුවණ්ණමාලායො අක්ඛරානි ඡිත්ථිත්වා “යදා මම කිච්චං අත්ථි, තදා පඤ්ඤායන්තු”ති අධිට්ඨන්ති තෙසං හත්ථෙ දත්වා පෙසෙසි. තෙ තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං තෙසං රාජුනං පණ්ණාකාරං දත්වා “කෙනත්ථෙතාගතා”ති චුත්තෙ “තුම්භෙව උපට්ඨාතුං ආගතම්හා”ති වත්වා “කුතො ආගතත්ථා”ති පුට්ඨා ආගතට්ඨානං අවත්වා අඤ්ඤානි යානානි ආචික්ඛිත්වා “තෙන හි සාධු”ති සම්පටිච්ඡිතෙ උපට්ඨහන්තා තෙසං අබ්භන්තරිකා අහෙසුං.

තදා කපිලරට්ඨෙ සඬ්ඛලකො නාම රාජා ආවුධානි සප්පාපෙසි, සෙනං සඬ්ඛඩ්ඪි. තස්ස සන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසො පණ්ඩිතස්ස සාසනං පෙසෙසි “සාමි, මයං ඉධ පවත්තිං ‘ඉදං නාම කරිස්සති’ති න ජානාම, ආවුධානි සප්පාපෙති, සෙනං සඬ්ඛඩ්ඪති, තුම්භෙ පුරිසවිසෙසෙ පෙසෙත්වා ඉදං පවත්තිං තථතො ජානාමා”ති. අථ

මහාසත්තෝ සුවපොතකං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, කපිලරට්ඨේ සඬබලකො නාම රාජා ආවුධානි සජ්ජාපෙසි, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා ‘ඉමං නාම කරොති’ති තථතො ඤත්වා සකලජම්බුදීපං ආභිෂේඛිත්වා මයං පවත්තිං ආභරාහී”ති වත්වා මධුලාපේ බාදාපෙන්වා මධුපානියං පායෙන්වා සතපාකසහස්සපාකෙහි තෙලෙහි පක්ඛන්තරං මක්ඛෙන්වා පාවිනසීහපඤ්ජරෙ යන්වා විස්සජ්ජෙසි. සොපි තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස පුරිසස්ස සන්තිකා තස්ස රඤ්ඤො පවත්තිං තථතො ඤත්වා සකලජම්බුදීපං පරිගණන්තො කපිලරට්ඨේ උත්තරපඤ්චාලනගරං පාපුණි. තදා තත්ථ චූළනිබ්බන්දන්තො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස කෙවට්ටො නාම බ්‍රාහ්මණො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසති, පණ්ඩිතො ඛාත්තො. සො පච්චුසකාලෙ පබ්බජ්ඣන්වා දීපාලොකෙන අලඬකතජපටියන්තං සිරිගඬහං ඔලොකෙන්තො අත්තනො මහන්තං යසං දිස්වා “අයං මම යසො, කස්ස සන්තකො”ති වින්තෙත්වා “න අඤ්ඤස්ස සන්තකො චූළනිබ්බන්දන්තස්ස, එවරුපං පන යසදායකං රාජානං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජානං කාතුං වට්ටති, අහඤ්ච අග්ගපුරොහිතො භවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතොව න්හන්වා භුඤ්ජිත්වා අලඬකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, සුඛං සයං”ති සුඛසෙයාං පුච්ඡිත්වා “ආම, පණ්ඩිතා”ති චුත්තෙ රාජානං “දෙව, මන්තෙතඛිඛං අත්ථී”ති ආහ. “වද, ආචරියා”ති. “දෙව, අත්තොනගරෙ රහො නාම න සක්කා ලද්ධං, උයානං ගච්ඡාමා”ති. “සාධු, ආචරියා”ති රාජා තෙන සද්ධිං උයානං ගන්ත්වා බලකායං බහි යපෙන්වා ආරක්ඛං කාරෙන්වා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං උයානං පච්ඡිත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ නිසීදි.

තදා සුවපොතකොපි තං කිරියං දිස්වා “භවිතඛිඛමෙන්ථ කාරණෙන, අජ්ජ පණ්ඩිතස්ස ආචක්ඛිතඛිඛයුත්තකං කිඤ්චි සුණ්ඤ්සාමි”ති උයානං පච්ඡිත්වා මඬගලසාලරුක්ඛස්ස පත්තන්තරෙ නිලිසිත්වා නිසීදි. රාජා “කට්ඨං, ආචරියා”ති ආහ. “මහාරාජ, තව කණ්ණෙ ඉතො කරොහි, චතුක්කණ්ණොව මන්තො භවිස්සති. සචෙ, මහාරාජ, මම වචනං කරෙයාසි, සකලජම්බුදීපෙ තං අග්ගරාජානං කරොමි”ති. සො මහාතණ්හතාය තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සජ්ජන්තො හුත්වා “කට්ඨං, ආචරිය, කරිස්සාමි තෙ වචන”න්ති ආහ. “දෙව, මයං සෙනං සඬකඬ්ඪිත්වා පයමං බුද්දකනගරං රුමිහිත්වා ගණ්හිස්සාම, අහඤ්ච චූළද්වාරෙන නගරං පච්ඡිත්වා රාජානං වක්ඛාමි – මහාරාජ, තව යුද්ධෙන කිච්චං නත්ථී, කෙවලං අම්මාකං රඤ්ඤො සන්තකො හොහි, තව රජ්ජං තචෙව භවිස්සති, යුජ්ඣන්තො පන අම්මාකං බලවාහනස්ස මහන්තතාය එකන්තෙන පරාජිස්සසි”ති. “සචෙ මෙ වචනං කරිස්සති, සඬගණ්හිස්සාම නං. නො වෙ, යුජ්ඣන්තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා ද්වෙ සෙනා ගහෙන්වා අඤ්ඤං නගරං ගණ්හිස්සාම, තතො අඤ්ඤන්ති එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙන්වා ‘ජයපානං පිච්ඡිස්සාමා’ති වත්වා එකසතරාජානො අම්මාකං නගරං ආනෙත්වා උයානෙන ආපානමණ්ඩපං කාරෙන්වා තත්ථ නිසීන්තෙ විසම්ඤ්ජකං සුරං පායෙන්වා සඛිඛෙපි තෙ රාජානො ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා එකසතරාජධානීසු රජ්ජං අම්මාකං හත්ථගතං කරිස්සාම. එවං ත්වං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා භවිස්සසි”ති. සොපි “සාධු, ආචරිය, එවං කරිස්සාමි”ති වදති. “මහාරාජ, චතුක්කණ්ණො මන්තො නාම, අයඤ්ච මන්තො න සක්කා අඤ්ඤෙන ජානිතුං, තස්මා පපඤ්චං අකත්වා සීසං නික්ඛමාමා”ති. රාජා තුස්සිත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිජි.

සුවපොතකො තං සුත්වා තෙසං මන්තපරියොසානෙ සාඛායං ඔලම්ඛකං ඔතාරෙන්තො විය කෙවට්ටස්ස සීසෙ ඡකණ්ඩිණ්ඩං පානෙන්වා “කිමෙක”න්ති මුඛං විවරිත්වා උද්ධං ඔලොකෙන්තස්ස අපරමපි මුඛෙ පානෙන්වා “කිරි කිරි”ති සද්දං විරවන්තො සාඛතො උජ්ජතිත්වා “කෙවට්ට, ත්වං චතුක්කණ්ණොමන්තොති මඤ්ඤසි, ඉදානෙව ඡක්කණ්ණො ජාතො, පුන අට්ඨකණ්ණො භවිත්වා අනෙකසතකණ්ණොපි භවිස්සති”ති වත්වා “ගණ්හථ, ගණ්හමා”ති වදන්තාඤ්ඤෙව වාතචෙගෙන මීරීලං ගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස නිවෙසනං පාචිසි. තස්ස පන ඉදං වත්තං – සචෙ කුතොච ආහතසාසනං පණ්ඩිතස්සෙව කට්ඨෙඛිඛං හොති, අට්ඨස්ස අංසකුටෙ ඔතරති, සචෙ අමරාදෙවියාපි සොතුං වට්ටති, උච්ඡඬගෙ ඔතරති, සචෙ මහාජනෙන සොතඛිඛං, භූමියං ඔතරති. තදා සො පණ්ඩිතස්ස අංසකුටෙ ඔතරි. තාය සඤ්ඤාය “රහස්සෙන භවිතඛිඛ”න්ති මහාජනො පටික්කමි. පණ්ඩිතො තං ගහෙන්වා උපරිපාසාදතලං අභිරුය්හ “කිං තෙ, තාත, දිට්ඨං සුත”න්ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස සො “අහං, දෙව, සකලජම්බුදීපෙ විවරන්තො අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ කිඤ්චි ගුය්හං න පස්සාමි, උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පන චූළනිබ්බන්දන්තස්ස පුරොහිතො කෙවට්ටො නාම බ්‍රාහ්මණො රාජානං උයානං නෙත්වා චතුක්කණ්ණොමන්තං ගණ්හි. අටාහං සාඛන්තරෙ නිසීදිත්වා තෙසං මන්තං සුණිත්වා මන්තපරියොසානෙ තස්ස සීසෙ ව මුඛෙ ව ඡකණ්ඩිණ්ඩං පානෙන්වා ආගතොමි”ති වත්වා සඛිඛං කට්ඨෙ. ‘රඤ්ඤො සම්පට්චිජිත’න්ති චුත්තෙ “සම්පට්චිජි, දෙවා”ති ආහ.

අට්ඨස්ස පණ්ඩිතො කත්තඛිඛයුත්තකං සක්කාරං කරිත්වා තං මුදුපච්චන්ථරණෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ සුට්ඨු සයාපෙන්වා “කෙවට්ටො මම මහොසඬස්ස පණ්ඩිතභාවං න ජානාති මඤ්ඤෙ, අහං න දානිස්ස මන්තස්ස මත්ථකං පාපුණිතුං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නගරතො දුග්ගතකුලානි නිහරාපෙන්වා බහි නිවාසාපෙසි, රට්ඨජනපද්ද්වාරගාමෙසු සමිද්ධානි ඉස්සරියකුලානි ආහරිත්වා අත්තොනගරෙ නිවාසාපෙසි, බහුං ධනධඤ්ඤං කාරෙසි. චූළනිබ්බන්දන්තොපි කෙවට්ටස්ස වචනං ගහෙන්වා සෙනඬගපරිවුතො ගන්ත්වා එකං බුද්දකනගරං පරික්ඛිපි. කෙවට්ටොපි චුත්තනයෙනෙව තත්ථ පච්ඡිත්වා තං රාජානං සඤ්ඤාපෙන්වා අත්තනො සන්තකමකාසි. ද්වෙ සෙනා එකතො කත්වා තතො අඤ්ඤං නගරං රුමිහති. එතෙනුපායෙන පටිපාටියා සඛිඛානි තානි නගරානි ගණ්හි. එවං චූළනිබ්බන්දන්තො කෙවට්ටස්ස ඔවාදෙ ධීතො, යපෙන්වා වෙදෙහරාජානං සෙසරාජානො සකලජම්බුදීපෙ අත්තනො සන්තකෙ අකාසි. බොධිසත්තස්ස පන උපනික්ඛිත්තකපුරිසා “චූළනිබ්බන්දන්තෙන එත්තකානි නගරානි ගහිතානි, අජ්ජමන්තො හොතු”ති නිව්චං සාසනං පහිණිංසු. සොපි තෙසං “අහං ඉධ අජ්ජමන්තො වසාමි, තුම්හෙපි අනුක්කණ්ණන්තා අජ්ජමන්තො හුත්වා වසාමා”ති පටිපෙසෙසි.

වුළුනිබ්බුන්දන්තො සත්තදිවසසත්තමාසාධකෙනි සත්තසංචරිතරෙහි විදෙහරජ්ජං වජ්ජේත්වා සෙසං සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහේත්වා කෙවට්ටං ආහ - “ආවරිය, මිටීලායං විදෙහරජ්ජං ගණ්හාමා”ති. “මහාරාජ, මහොසධපණ්ඩිතස්ස වසනනගරෙ රජ්ජං ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සාම. සො හි එවං ඤාණසම්පන්නො එවං උපායකුසලො”ති සො චිත්ථාරෙන්වා වන්දමණ්ඩලං උට්ඨාපෙන්තො විය මහොසධස්ස ගුණෙ කට්ඨෙ. අයඤ්ඤි සයම්පි උපායකුසලොව, තස්මා “මිටීලනගරං නාම දෙව අප්පමන්තකං, සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං අම්මාකං පහොති, කිං නො එතෙනා”ති උපායෙනෙව රාජානං සල්ලක්ඛාපෙසි. සෙසරාජානොපි “මයං මිටීලරජ්ජං ගහේත්වා ජයපානං පිවිස්සාමා”ති වදන්ති. කෙවට්ටො තෙපි නිවාරෙන්වා “විදෙහරජ්ජං ගහේත්වා කිං කරිස්සාම, සොපි රාජා අම්මාකං සත්තකොව, තස්මා නිවත්තවා”ති තෙ උපායෙනෙව බොධෙසි. තෙ තස්ස වචනං සුත්වා නිවත්තිංසු. මහාසත්තස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා සාසනං පෙසයිංසු “බ්‍රහ්මදන්තො එකසතරාජපරිවුතො මිටීලං ආගච්ඡන්තොව නිවත්තිත්වා අත්තනො නගරමෙව ගතො”ති. සොපි තෙසං “ඉතො පට්ඨාය තස්ස කිරියං ජානන්තු”ති පටිපෙසෙසි. බ්‍රහ්මදන්තොපි කෙවට්ටෙන සද්ධිං “ඉදානි කිං කරිස්සාමි”ති මන්තෙන්වා “ජයපානං පිවිස්සාමා”ති චුත්තෙ උය්‍යානං අලඬකරිත්වා වාටිසතෙසු වාටිසහස්සෙසු සුරං යටෙට්, නානාවිධානි ව මච්ඡමංසාදීනි උපනෙට්වා”ති සෙවකෙ ආණාපෙසි. උපනික්ඛිත්තකපුරිසා තං පවත්තිං පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසුං. තෙ පන “විසෙන සුරං යොජේත්වා රාජානො මාරෙතුකාමො”ති න ජානිංසු. මහාසත්තො පන සුවපොතකස්ස සන්තිකා සුතත්තා තථතො ජානිත්වා “නෙසං සුරාපානදිවසං තථතො ජානිත්වා මම පෙසෙට්වා”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු.

පණ්ඩිතො “මාදිසෙ ධරමානෙ එත්තකානං රාජුනං මරණං අයුත්තං, අවස්සයො නෙසං භවිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා සහජානං යොධසහස්සං පක්කොසාපෙන්වා “සම්මො, වුළුනිබ්බුන්දන්තො කිර උය්‍යානං අලඬකාරාපෙන්වා එකසතරාජපරිවුතො සුරං පාතුකාමො, තුම්හෙ තත්ථ ගන්ත්වා රාජුනං ආසනෙසු පඤ්ඤන්තෙසු කිස්මිඤ්චි අනිසින්තෙයෙව ‘වුළුනිබ්බුන්දන්තස්ස අනන්තරං මහාරහං ආසනං අම්මාකං රඤ්ඤොව දෙට්වා’ති වදන්තා ගහේත්වා තෙසං පුරිසෙහි ‘තුම්හෙ කස්ස පුරිසා’ති චුත්තෙ ‘විදෙහරාජස්සා’ති වදෙය්‍යාට්. තෙ තුම්හෙහි සද්ධිං ‘මයං සත්තදිවසසත්තමාසාධකානි සත්තවස්සානි රජ්ජං ගණ්හන්තා එකදිවසම්පි විදෙහරාජානං න පස්සාම, කිං රාජා නාමෙස, ගච්ඡට් පරියන්තෙ ආසනං ගණ්හට්වා’ති වදන්තා කලහං කරිස්සන්ති. අට් තුම්හෙ ‘යටෙත්වා බ්‍රහ්මදන්තං අඤ්ඤො අම්මාකං රඤ්ඤො උත්තරිතරො ඉධ නත්ථි’ති කලහං වඩ්ඪෙත්වා අම්මාකං රඤ්ඤො ආසනමත්තම්පි අලහන්තා ‘න දානි වො සුරං පාතුං මච්ඡමංසං බාදිතුං දස්සාමා’ති නදන්තා වග්ගන්තා මහාසොසං කරොන්තා තෙසං සත්තාසං ජනෙන්තා මහන්තෙහි ලෙඩ්ඬුදණ්ඨෙහි සබ්බවාටියො හින්දිත්වා මච්ඡමංසං විජ්ජකිරිත්වා අපරිභොගං කත්වා ජවෙන සෙනාය අන්තරං පටිසිත්වා දෙවනගරං පටිට්ඨා අසුරා විය උල්ලොළං උට්ඨාපෙන්වා ‘මයං මිටීලනගරෙ මහොසධපණ්ඩිතස්ස පුරිසා, සක්කොන්තා අම්මෙ ගණ්හට්වා’ති තුම්හාකං ආගතභාවං ජානාපෙන්වා ආගච්ඡට්වා”ති පෙසෙසි. තෙ “සාඬු”ති තස්ස වචනං සම්පට්චින්නවා වන්දිත්වා සත්තද්ධිපඤ්ඤාවුධා නික්ඛමිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා නන්දනවනම්ව අලඬකඋය්‍යානං පටිසිත්වා සමුස්සිතසෙතච්ඡන්තෙ එකසතරාජපල්ලඬකෙ ආදිං කත්වා අලඬකතප්පටියන්තං සිරිට්ඨවං දිස්වා මහාසත්තෙන චුත්තනියාමෙනෙව සබ්බං කත්වා මහාජනං සඬබොහෙත්වා මිටීලාහිමුඛා පක්කම්සු. රාජපුරිසාපි තං පවත්තිං තෙසං රාජුනං ආරොවෙසුං. වුළුනිබ්බුන්දන්තොපි “එවරුපස්ස නාම මෙ විසයොගස්ස අන්තරායො කතො”ති කුජ්ඣි. රාජානොපි “අම්මාකං ජයපානං පාතුං නාදාසි”ති කුජ්ඣිංසු. බලකායාපි “මයං අමුලකං සුරං පාතුං න ලභිමිහා”ති කුජ්ඣිංසු.

වුළුනිබ්බුන්දන්තො තෙ රාජානො ආමන්තෙන්වා “එට්, හො, මිටීලං ගන්ත්වා විදෙහරාජස්ස බග්ගෙන සීසං ඡින්දිත්වා පාදෙහි අක්කමිත්වා නිසින්තා ජයපානං පිවිස්සාම, සෙනං ගමනසජ්ජං කරොට්වා”ති වත්වා පුන රහොගතො කෙවට්ටස්සපි එතමත්ථං කටෙන්වා “අම්මාකං එවරුපස්ස මන්තස්ස අන්තරායකරං පච්චාමිත්තං ගණ්හිස්සාම, එකසතරාජුනං අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය පරිවුතා ගච්ඡාම, එට්, ආවරියා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො අත්තනො පණ්ඩිතභාවෙන චිත්තෙසි “මහොසධපණ්ඩිතං ජිනිතුං නාම න සක්කා, අම්මාකංයෙව ලජ්ජිතබ්බං භවිස්සති, නිවත්තාපෙස්සාමි න”න්ති. අට් නං එවමාහ - “මහාරාජ, න එස විදෙහරාජස්ස ථාමො, මහොසධපණ්ඩිතස්ස සංවිධානමෙතං, මහානුභාවො පනෙස, තෙන රක්ඛිතා මිටීලා සීහරක්ඛිතගුහා විය න සක්කා කෙනචි ගහෙතුං, කෙවලං අම්මාකං ලජ්ජනකං භවිස්සති, අලං තත්ථ ගමනෙනා”ති. රාජා පන බත්තියමානෙන ඉස්සරියමදෙන මත්තො හුත්වා “කිං සො කරිස්සති”ති වත්වා එකසතරාජපරිවුතො අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සද්ධිං නික්ඛමි. කෙවට්ටොපි අත්තනො කථං ගණ්හාපෙතුං අසක්කොන්තො “රඤ්ඤො පච්චනිකචුත්ති නාම අයුත්තා”ති තෙන සද්ධිංයෙව නික්ඛමි. තෙපි යොධා එකරත්තෙනෙව මිටීලං පත්වා අත්තනා කතකිච්චං පණ්ඩිතස්ස කථයිංසු. පයමං උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපිස්ස සාසනං පහිණිංසු. “වුළුනිබ්බුන්දන්තො ‘විදෙහරාජානං ගණ්හිස්සාමි’ති එකසතරාජපරිවුතො ආගච්ඡති, පණ්ඩිතො අප්පමන්තො හොතු, අජ්ජ අසුකට්ඨානං නාම ආගතො, අජ්ජ අසුකට්ඨානං, අජ්ජ නගරං පාපුණ්ණස්සති”ති පණ්ඩිතස්ස නිබ්දං පෙසෙන්නියෙව. තං සුත්වා මහාසත්තො අප්පමන්තො අහොසි. විදෙහරාජා පන “බ්‍රහ්මදන්තො කිර ඉමං නගරං ගහෙතුං ආගච්ඡති”ති පරම්පරසොසෙන අස්සොසි.

අට් බ්‍රහ්මදන්තො අග්ගපදොසෙයෙව උක්කාසතසහස්සෙන ධාරියමානෙන ආගන්ත්වා සකලනගරං පරිවාරෙසි. අට් නං හත්ථිපාකාරරට්ඨාකාරාදිහි පරික්ඛිපාපෙන්වා තෙසු තෙසු යානෙසු බලගුම්බං යටෙසි. මනුස්සා උන්නාදෙන්තා අප්ථොටෙන්තා සෙලෙන්තා නච්චන්තා ගජ්ජන්තා තජ්ජෙන්තා මහාසොසං කරොන්තා අට්ඨංසු. දීපොභාසෙන චෙව අලඬකාරොභාසෙන ව සකලසත්තයොජනිකා මිටීලා එකොභාසා අහොසි. හත්ථිඅස්සරට්ඨුරියානං සද්දෙන පට්ඨියා හිජ්ජනකාලො විය අහොසි. වත්තාරො පණ්ඩිතා උල්ලොළසද්දං සුත්වා අජානන්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, උල්ලොළසද්දො ජාතො, න බො පන මයං ජානාම, කිං නාමෙතං, වීමංසිතුං වට්ටති”ති ආහංසු. තං සුත්වා

රාජා “වුළුනිබුන්මදන්තො නු බො ආගතො භවෙය්‍යා” ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්තො තස්සාගමනභාවං ඤත්වා භික්ෂුසිතො “නත්ථි අම්මාකං ජීවිතං, සබ්බෙ තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති” ති තෙහි සද්ධිං සල්ලපන්තො නිසීදි. මහාසත්තො පන තස්සාගමනභාවං ඤත්වා සිහො විය අජම්භිතො සකලනගරෙ ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා “රාජානං අස්සාසෙස්සාමි” ති රාජනිවෙසනං අභිරුහිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා පටිලද්ධස්සාසො හුත්වා “යපෙත්වා මම පුත්තං මහොසධපණ්ඩිතං අඤ්ඤො මං ඉමම්මා දුක්ඛා මොවෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි” ති වින්තෙන්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො ආහ –

590. “පඤ්චාලො සබ්බසෙනාය, බුන්මදන්තොයමාගතො;
සායං පඤ්චාලියා සෙනා, අප්පමෙය්‍යා මහොසධ.

591. “වීරිමති පත්තිමති, සබ්බසඬිගාමකොවිදා;
ඔහාරිනී සද්දවතී, හෙරිසඬිඛප්පබොධනා.

592. “ලොහවිජ්ජාලඬිකාරාහා, ධජිනී වාමරොහිනී;
සිප්පියෙහි සුසම්පන්නා, සුරෙහි සුප්පතිට්ඨිතා.

593. “දසෙත්ථ පණ්ඩිතා ආහු, භූරිපඤ්ඤා රහොගමා;
මාතා එකාදසී රඤ්ඤො, පඤ්චාලියං පසාසති.

594. “අටෙත්ථෙකසතං ඛත්තා, අනුයන්තා යසස්සිතො;
අවජින්නරට්ඨා බ්‍යථිතා, පඤ්චාලියං වසං ගතා.

595. “යංවදා තක්කරා රඤ්ඤො, අකාමා පියභාණිතො;
පඤ්චාලමනුයායන්ති, අකාමා වසිනො ගතා.

596. “තාය සෙනාය මිථිලා, තිසන්ධිපරිවාරිතා;
රාජධානී විදෙහානං, සමන්තා පරිබඤ්ඤති.

597. “උද්ධං තාරකජාතාව, සමන්තා පරිවාරිතා;
මහොසධ විජානාහි, කථං මොක්ඛො භවිස්සති” ති.

තත්ථ සබ්බසෙනායානි සබ්බාය එකසතරාජනායිකාය අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ඩසඬිබාය සෙනාය සද්ධිං ආගතො කිර, තාතානි වදති. පඤ්චාලියානි පඤ්චාලරඤ්ඤො සන්තකා. වීරිමතිනි වීරියා ආනිතෙ දබ්බසම්මානෙර ගහෙන්වා විවරන්තෙන වඩ්ඪකිගණෙන සමන්තාගතා. පත්තිමතිනි පදසඤ්චරෙන බලකායෙන සමන්තාගතා. සබ්බසඬිගාමකොවිදානි සබ්බසඬිගාමෙ කුසලා. ඔහාරිනීනි පරසෙනාය අන්තරං පවිසිත්වා අපඤ්ඤායන්තාව පරසිසං ආහරිතුං සමත්ථා. සද්දවතීනි දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තා. හෙරිසඬිඛප්පබොධනානි “එථ යාථ යුජ්ඣුථා” ති ආදීනි තත්ථ වචිභෙදෙන ජානාපෙතුං න සක්කා, තාදිසානි පනෙත්ථ කිව්වානි හෙරිසඬිඛසද්දෙහෙව බොධෙන්ති ති හෙරිසඬිඛප්පබොධනා. ලොහවිජ්ජාලඬිකාරාහානි එත්ථ ලොහවිජ්ජානි ලොහසිප්පානි. සත්තරතනපටිමණ්ඩිතානං කවචවම්මජාලිකාසිසකරණිකාදිනං එතං නාමං. අලඬිකාරානි රාජමහාමත්තාදිනං අලඬිකාරා. තස්මා ලොහවිජ්ජාහි වෙච අලඬිකාරෙහි ව භාසතිනි ලොහවිජ්ජාලඬිකාරාහානි අයමෙත්ථ අත්ථො. ධජිනීනි සුවණ්ණාදිපටිමණ්ඩිතෙහි නානාවත්ථසමුප්පලෙහි රථාදිසු සමුස්සිතධපෙති සමන්තාගතා. වාමරොහිනීනි හත්ථි ව අස්සෙ ව ආරොහන්තා වාමපස්සෙන ආරොහන්ති, තෙන “වාමරොහිනී” ති වුවචන්ති, තෙහි සමන්තාගතා, අපරිමිතහත්ථිඅස්සසමාකිණ්ණානි අත්ථො. සිප්පියෙහිනි හත්ථිසිප්පඅස්සසිප්පාදිසු අට්ඨාරසසු සිප්පෙසු නිප්පත්තිං පත්තෙහි සුවුට්ඨ සමන්තාගතා සුසමාකිණ්ණා. සුරෙහිනි තාත, එසා කිර සෙනා සිහසමානපරක්කමෙහි සුරයොධෙහි සුප්පතිට්ඨිතා.

ආහුනි දස කිරෙත්ථ සෙනාය පණ්ඩිතානි වදන්ති. භූරිපඤ්ඤානි පථවිසමාය විපුලාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. රහොගමානි රහො ගමනසීලා රහො නිසීදිත්වා මන්තනසීලා. තෙ කිර එකාහද්විහං වින්තෙතුං ලහන්තා පථවිං පරිවත්තෙතුං ආකාසෙ ගණ්හිතුං සමත්ථා. එකාදසීනි තෙහි කිර පණ්ඩිතෙහි අතිරෙකතරපඤ්ඤා පඤ්චාලරඤ්ඤො මාතා. සා තෙසං එකාදසී හුත්වා පඤ්චාලියං සෙනං පසාසති අනුසාසති.

එකදිවසං කිරෙකො පුරිසො එකං තණ්ඩුලනාළිඤ්ච පුට්ඨකහත්තඤ්ච කභාපණ්ඩසහස්සඤ්ච ගහෙන්වා “නදිං තරිස්සාමි” ති ඔතිණ්ණො නදිමජ්ඣං පත්වා තරිතුං අසක්කොන්තො තීරෙ ධීතෙ මනුස්සෙ එවමාහ – “අම්මො, මම හත්ථෙ එකා තණ්ඩුලනාළි පුට්ඨකහත්තං කභාපණ්ඩසහස්සඤ්ච අත්ථි, ඉතො යං මය්හං රුච්චති, තං දස්සාමි. යො සක්කොති, යො මං උත්තාරෙතු” ති. අටෙකො ථාමසම්පන්නො පුරිසො ගාල්හං නිවාසෙන්වා නදිං ඔගාහෙන්වා තං හත්ථෙ ගහෙන්වා පරතීරං උත්තාරෙන්වා “දෙහි මෙ දාතබ්බ”න්ති ආහ. “යො තණ්ඩුලනාළිං වා පුට්ඨකහත්තං වා ගණ්හාහි” ති . “සම්ම, අහං ජීවිතං අගණෙත්වා තං උත්තාරෙසිං, න මෙ එතෙහි අත්ථො, කභාපණ්ඩං මෙ දෙහි” ති. අහං “ඉතො මය්හං යං රුච්චති, තං දස්සාමි” ති අවචං, ඉදානි මය්හං යං රුච්චති, තං දම්මි, ඉච්ඡන්තො ගණ්හාති. යො සම්පෙ ධීතස්ස එකස්ස කටෙසි. යොපි තං “එස අත්තතො රුච්චනකං තව දෙති, ගණ්හා” ති ආහ. යො “අහං න ගණ්හිස්සාමි” ති තං ආදාය විනිච්ඡයං ගන්ත්වා විනිච්ඡයාමච්චානං ආරොවෙසි. තෙපි සබ්බං සුත්වා තට්ථොහංසු. යො තෙසං විනිච්ඡයෙන අතුට්ඨො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජාපි විනිච්ඡයාමච්චෙ

පක්කොසාපෙන්වා තෙසං සන්තිකෙ උභින්නං වචනං සුත්වා විනිවිජ්ජිතුං අජානන්තො අත්තනො ජීවිතං පහාය නදිං ඔතිණ්ණං පරජ්ජාපෙසි.

තස්මිං ඛණෙ රඤ්ඤො මාතා වලාකදෙවී නාම අවිදුරෙ නිසින්නා අහොසි. සා රඤ්ඤො දුබ්බිනිවිජ්ජිතභාවං ඤාත්වා “තාත, ඉමං අඩ්ඨං ඤාත්වා ව සුට්ඨු විනිවිජ්ජිත”න්ති ආහ. “අම්ම, අහං එත්තකං ජානාමි. සවෙ තුම්හෙ උත්තරිතරං ජානාමි, තුම්හෙව විනිවිජ්ජිතං”ති. සා “එවං කරස්සාමි”ති වත්වා තං පුරිසං පක්කොසාපෙන්වා “එහි, තාත, තව හත්ථගතානි තිණ්පි භූමියං යපෙහි”ති පටිපාටියා යපාපෙන්වා “තාත, ත්වං උදකෙ වුය්හමානො ඉමස්ස කිං කට්ඨෙ”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉදං නාමයො”ති වුත්තෙ “තෙන හි තව රුච්චනකං ගණ්හා”ති ආහ. සො සහස්සත්ථවිකං ගණ්හි. අප් නං සා ථොකං ගතකාලෙ පක්කොසාපෙන්වා “තාත, සහස්සං තෙ රුච්චති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ආම, රුච්චති”ති වුත්තෙ “තාත, තයා ‘ඉතො යං මය්හං රුච්චති, තං දස්සාමි’ති ඉමස්ස වුත්තං, න වුත්ත”න්ති ප්‍රච්ඡිත්වා “වුත්තං දෙවී”ති වුත්තෙ “තෙන හි ඉමං සහස්සං එතස්ස දෙහි”ති වත්වා දාපෙසි. සො රොදන්තො පරිදෙවන්තො අදාසි. තස්මිං ඛණෙ රාජා අමච්චා ව තුස්සිත්වා සාධුකාරං පවත්තයිංසු. තතො පටියාය තස්සා පණ්ඩිතභාවො සබ්බත්ථ පාකටො ජාතො. තං සන්ධාය විදෙහරාජා “මාතා එකාදසී රඤ්ඤො”ති ආහ.

ඛත්තාති ඛත්තියා. අවිජ්ජිත්තරට්ඨාති වුළුනිබ්බන්ධන්තෙන අවිජ්ජිත්තරට්ඨා ගතිතරට්ඨා. බ්‍යථිතාති මරණභයහීනා අඤ්ඤං ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්තා. පඤ්චාලියං වසං ගතාති එතස්ස පඤ්චාලරඤ්ඤො වසං ගතාති අත්ථො. සාම්ච්චනත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. යංවදා තක්කරාති යං මුඛෙන වදන්ති, තං රඤ්ඤො කාතුං සක්කොන්තාව. වසිනො ගතාති පුබ්බෙ සයංවසිනො ඉදානි පතස්ස වසං ගතාති අත්ථො. තිස්සන්ධිති පඨමං හත්ථිපාකාරෙන පරික්ඛිත්තා, තතො රථපාකාරෙන, තතො අස්සපාකාරෙන, තතො යොධපත්තිපාකාරෙන පරික්ඛිත්තාති ඉමෙහි වතුහි සබ්බෙපෙහි තිස්සන්ධිහි පරිවාරිතා. හත්ථි රථපාකාරෙහි අන්තරං එකො සන්ධි, රථඅස්සානං අන්තරං එකො සන්ධි, අස්සපත්තිනං අන්තරං එකො සන්ධි. පරිඛඤ්ඤාතිති බ්‍යාසිති. ඉමඤ්ඤි ඉදානි උප්පාටෙන්වා ගණ්හිතුකාමා විය සමන්තතො ඛනන්ති. උද්ධං තාරකජාතාවාති තාත, යාය සෙනාය සමන්තා පරිවාරිතා, සා අනෙකසතසහස්සදණ්ඩදීපිකාහි උද්ධං තාරකජාතා විය බායති. විජානාහීති තාත මහොසධපණ්ඩිත, අවිචිතො යාව හවග්ගා අඤ්ඤො තයා සදිසො උපායකුසලො පණ්ඩිතො නාම නත්ථි, පණ්ඩිතභාවො නාම එවරුපෙසු යානෙසු පඤ්ඤායති, තස්මා ත්වමෙව ජානාහි, කපං අම්හාකං ඉතො දුක්ඛා පමොක්ඛො හවිස්සතිති.

ඉමං රඤ්ඤො කපං සුත්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “අයං රාජා අතිවිය මරණභයහීනො, ගිලානස්ස බො පන වෙජ්ජො පටිසරණං, ඡාතස්ස භොජනං, පිපාසිතස්ස පානියං, ඉමස්සපි මං යපෙන්වා අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති. අප් මහාසත්තො මනොසිලාතලෙ නදන්තො සිහො විය “මා භායි, මහාරාජ, රජ්ජසුඛං අනුභව, අහං ලෙඩ්ඬුං

ගහෙත්වා කාකං විය, ධනුං ගහෙත්වා මක්කටං විය ව, ඉමං අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ණසඬ්ඛං සෙනං උදරෙ බන්ධසාටකානම්පි අස්සාමිකං කත්වා පලාපෙස්සාමි”ති වත්වා නවමං ගාථමාහ –

598. “පාදෙ දෙව පසාරෙහි, භුඤ්ජ කාමෙ රමස්සු ව;
හිත්වා පඤ්චාලියං සෙනං, බ්‍රහ්මදත්තො පලායිති”ති.

තස්සත්ථො – “දෙව, ත්වං යථාසුඛං අත්තනො රජ්ජසුඛසඬ්ඛානෙ තෙ පාදෙ පසාරෙහි, පසාරෙන්තො ව සඩ්ගාමෙ විත්තං අකත්වා භුඤ්ජ, කාමෙ රමස්සු ව, එස බ්‍රහ්මදත්තො ඉමං සෙනං ඡඩ්ඛෙන්වා පලායිස්සති”ති.

එවං පණ්ඩිතො රාජානං සමස්සාසෙත්වා වන්දිත්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා නගරෙ ඡණ්ඨෙරිං වරාපෙන්වා නාගරෙ ආහ – “අම්මො, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, සත්තාහං මාලාගන්ධවිලෙපනපානභොජනාදීනි සම්පාදෙන්වා ඡණ්ඨෙරිං පටියපෙට්ඨං. තත්ථ තත්ථ මනුස්සා යථාරූපං මහාපානං පිවන්තු, ගන්ධබ්බං කරොන්තු, වාදෙන්තු වග්ගන්තු සෙලෙන්තු නදන්තු නච්චන්තු ගායන්තු අප්ථොටෙන්තු, පරිබ්බයො පන වො මම සන්තකොව හොතු, අහං මහොසධපණ්ඩිතො නාම, පස්සිස්සට්ඨ මෙ ආනුභාව”න්ති. තෙ තථා කරිංසු. තදා ගීතවාදිතාදිසද්දං බහිනගරෙ ධීතා සුණන්ති, වුළද්වාරෙන මනුස්සා නගරං පවිසන්ති. යපෙන්වා පටිසත්තුං දිට්ඨං දිට්ඨං න ගණ්හන්ති, තස්මා සඤ්චාරො න ඡිජ්ජති, නගරං පටිට්ඨමනුස්සා ඡණ්ඨෙරිනිස්සිතං ජනං පස්සන්ති.

වුළුනිබ්බන්ධන්තොපි නගරෙ කොලාහලං සුත්වා අමච්චෙ එවමාහ – “අම්මො, අම්මෙසු අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ණියා සෙනාය නගරං පරිවාරෙන්වා ධීතෙසු නගරවාසිනං භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථි, ආනන්දිතා සොමනස්සප්පත්තා අප්ථොටෙන්ති නදන්ති සෙලෙන්ති නච්චන්ති ගායන්ති, කිං නාමෙත”න්ති? අප් නං උපතික්ඛිත්තකපුරිසා මුසාවාදං කත්වා එවමාහංසු “දෙව, මයං එකෙන කම්මෙන වුළද්වාරෙන නගරං පවිසිත්වා ඡණ්ඨිස්සිතං මහාජනං දිස්වා ප්‍රච්ඡිමිතා ‘අම්මො , සකලජම්බුදීපරාජානො ආගන්ත්වා තුම්හාකං නගරං පරික්ඛිපිත්වා ධීතා, තුම්හෙ පන අතිපමත්තා, කිං නාමෙත’න්ති? තෙ එවමාහංසු ‘අම්මො, අම්මාකං රඤ්ඤො කුමාරකාලෙ එකො මනොරථො අහොසි සකලජම්බුදීපරාජුහි නගරෙ පරිවාරිතෙ ඡණං කරස්සාමිති, තස්ස අජ්ජ මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තස්මා ඡණ්ඨෙරිං වරාපෙන්වා සයං මහාතලෙ මහාපානං පිවති””ති.

රාජා තෙසං කථං සුත්වා කුප්ඤ්ඤිත්වා සෙනං ආණාපෙසි – “හොත්තො, ගච්ඡං, ඛිජ්ජං ඉතො විතො ව නගරං අවත්ථරිත්වා පරිබං භිත්තිත්වා පාකාරං මද්දන්තා ද්වාරට්ඨාලකෙ භිත්තිත්තා නගරං පටිසිත්වා සකට්ඨෙති කුමභණ්ඩානි විය මහාජනස්ස සීසානි ගණ්හං, විදෙහරඤ්ඤො සීසං ආහරං” ති. තං සුත්වා සුරයොධා නානාවුධහත්ථා ද්වාරසමීපං ගත්ත්වා පණ්ඩිතස්ස පුරිසෙහි සක්ඛරවාලුකකලසිඤ්ඤවනපාසාණපනනාදීහි උපද්ද්වතා පටික්කමන්ති. “පාකාරං භිත්තිස්සාමා” ති පරිබං ඔතිණ්ණෙපි අන්තරට්ඨාලකෙසු යිතා උසුසත්තිතොමරාදීහි විජ්ඣන්තා මහාවිනාසං පාපෙන්ති. පණ්ඩිතස්ස යොධා වුළුනිබුන්මදන්තස්ස යොධෙ හත්ථවිකාරාදීනි දස්සෙත්වා නානප්පකාරෙහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති තජ්ජෙන්ති. “කුමභෙ කිලමන්තා හත්තං අලහන්තා ථොකං පිට්ඨස්සං ඛාදිස්සං” ති සුරාපිට්ඨකානි වෙව මච්ඡමංසසුලානි ව පසාරෙත්වා සයමෙව පිටන්ති ඛාදන්ති, අනුපාකාරෙ වඩ්ඤමන්ති. ඉතරෙ කිඤ්චි කාතුං අසක්කොන්තා වුළුනිබුන්මදන්තස්ස සන්තිකං ගත්ත්වා “දෙව, යපෙන්වා ඉද්ධිමන්තෙ අඤ්ඤෙහි නිද්ධරිතුං න සක්කා” ති වදිංසු.

රාජා චතුපඤ්චාහං වසිත්වා ගහෙනබ්බසුත්තකං අපස්සන්තො කෙවට්ටං පුච්ඡී “ආවරිය, නගරං ගණ්හිතුං න සක්කොම, එකොපි උපසඩ්ධමිතුං සමත්ථො නත්ථී, කිං කාතබ්බ” ති. කෙවට්ටො “හොතු, මහාරාජ, නගරං නාම බහිඋදකං හොති, උදකක්ඛයෙන නං ගණ්හිස්සාම, මනුස්සා උදකෙන කිලමන්තා ද්වාරං විවරිස්සන්ති” ති ආහ. සො “අත්ථෙසො උපායො” ති සමිපට්ඨි. තතො පට්ඨාය උදකං පචෙසෙතුං න දෙන්ති. පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා පණ්ණං ලිඛිත්වා කණ්ඩෙ බන්ධිත්වා තං පවත්තිං පෙසෙසුං. තෙනපි පයමමෙව ආණත්තං “යො යො කණ්ඩෙ පණ්ණං පස්සති, සො සො මෙ ආහරතු” ති. අපෙකො පුරිසො තං දිස්වා පණ්ඩිතස්ස දස්සෙසි. සො තං පවත්තිං ඤාත්වා “න මෙ පණ්ඩිතභාවං ජානන්ති” ති සට්ඨිහත්ථං වෙථං ද්විධා ථාලෙත්වා පරිසුද්ධං සොධාපෙන්වා පුන එකතො කත්වා වම්මෙන බන්ධිත්වා උපරි කලලෙන මක්ඛෙන්වා හිමවන්තො ඉද්ධිමන්තතාපසෙහි ආනිතං කුද්දසකුමුදබ්ඡං පොක්ඛරණ්ණිරෙ කලලෙසු රොපාපෙන්වා උපරි වෙථං යපාපෙන්වා උදකස්ස පුරාපෙසි. එකරත්තෙනෙව වඩ්ඤිත්වා පුප්ථං වෙථමත්ථකතො උග්ගන්ත්වා රතනමත්තං අට්ඨාසි.

අප් නං උප්පාටෙන්වා “ඉදං වුළුනිබුන්මදන්තස්ස දෙථා” ති අත්තතො පුරිසානං දාපෙසි. තෙ තස්ස දණ්ඩකං වලයං කත්වා “අම්හො, බුන්මදන්තස්ස පාදමුලිකා ජාතකෙන මා මරිත්ථ, ගණ්හෙත්තං උප්පලං පිළුන්ධිත්වා දණ්ඩකං කුච්ඡිපුරං ඛාදං” ති වත්වා බිපිංසු. තමෙකො පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසො උට්ඨාය ගණ්හි, අප් තං රඤ්ඤො සන්තිකං ආහරිත්වා “පස්සං, දෙව, ඉමස්ස දණ්ඩකං, න නො ඉතො පුබ්බෙ එවං දිසදණ්ඩකො දිට්ඨපුබ්බො” ති වත්වා “මිනං න” ති වුත්තෙ පණ්ඩිතස්ස පුරිසා සට්ඨිහත්ථං දණ්ඩකං අසීතිහත්ථං කත්වා මිනිංසු. පුන රඤ්ඤො “කත්ථෙතං ජාත” ති වුත්තෙ එකො මුසාවාදං කත්වා එවමාහ – “දෙව, අහං එකදිවසං පිපාසිතො හුත්වා ‘සුරං පිට්ඨස්සාමී’ ති වුළුද්වාරෙන නගරං පට්ටියො, නාගරානං උදකකිළුත්ථාය කතං මහාපොක්ඛරණ්ණං පස්සිං, මහාජනො නාවාය නිසීදිත්වා පුප්ථානි ගණ්හාති. තත්ථ ඉදං තීරජ්ජදෙසෙ ජාතං, ගම්භීරට්ඨානෙ ජාතස්ස පන දණ්ඩකො සතහත්ථො භවිස්සති” ති.

තං සුත්වා රාජා කෙවට්ටං ආහ – “ආවරිය, න සක්කා උදකක්ඛයෙන ඉදං ගණ්හිතුං, හරථෙකං උපාය” ති. “තෙන හි, දෙව, ධඤ්ඤක්ඛයෙන ගණ්හිස්සාම, නගරං නාම බහිධඤ්ඤං හොති” ති. එවං හොතු ආවරියාති, පණ්ඩිතො පුරිමනෙයෙනෙව තං පවත්තිං ඤාත්වා “න මෙ කෙවට්ටබ්බාහ්මණො පණ්ඩිතභාවං ජානාති” ති අනුපාකාරමත්ථකෙ කලලං කත්වා වීහිං තත්ථ රොපාපෙසි. බොධිසත්තානං අධිජ්ජායො නාම සමිජ්ඣන්ති වීහි එකරත්තෙනෙව වුට්ඨාය පාකාරමත්ථකෙ නීලා හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. තං දිස්වා වුළුනිබුන්මදන්තො “අම්හො, කිමෙන පාකාරමත්ථකෙ නීලං හුත්වා පඤ්ඤායති” ති පුච්ඡී. පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසො රඤ්ඤො වචනං මුඛතො ජීවිහං ලුඤ්චන්තො විය ගහෙන්වා “දෙව, ගහපතිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො අනාගතභයං දිස්වා පුබ්බෙව රට්ඨතො ධඤ්ඤං ආහරාපෙන්වා කොට්ඨාගාරාදීනි පුරාපෙන්වා සෙසධඤ්ඤං පාකාරපස්සෙ නික්ඛිපාපෙසි. තෙ කිර වීභයො ආතපෙන සුක්ඛන්තා වස්සෙන තෙමෙන්තා තත්ථෙව සස්සං ජනෙසුං. අහං එකදිවසං එකෙන කම්මෙන වුළුද්වාරෙන පටිසිත්වා පාකාරමත්ථකෙ වීහිරාසිතො වීහිං හත්ථෙත ගහෙන්වා වීරියං ජඩ්ඛෙන්තෙ පස්සිං. අප් තෙ මං පරිභාසන්තා ‘ඡාතොසි මඤ්ඤෙ, වීහිංසාටකදසන්තෙ බන්ධිත්වා තව ගෙහං හරිත්වා කොට්ටෙන්වා පවාපෙන්වා භුඤ්ජාහි’ ති වදිංසු” ති ආරොවෙසි.

තං සුත්වා රාජා කෙවට්ටං “ආවරිය, ධඤ්ඤක්ඛයෙනපි ගණ්හිතුං න සක්කා, අයමිපි අනුපායො” ති ආහ. “තෙන හි, දෙව, දාරුක්ඛයෙන ගණ්හිස්සාම, නගරං නාම බහිදාරුකං හොති” ති. “එවං හොතු, ආවරියා” ති. පණ්ඩිතො පුරිමනෙයෙනෙව තං පවත්තිං ඤාත්වා පාකාරමත්ථකෙ වීහිං අතික්කමිත්වා පඤ්ඤායමානං දාරුරාසිං කාරෙසි. පණ්ඩිතස්ස මනුස්සා වුළුනිබුන්මදන්තස්ස පුරිසෙහි සද්ධිං පරිභාසං කරොන්තා “සචෙ ඡාතත්ථ, යාගුහත්තං පවිත්වා භුඤ්ජං” ති මහත්තමහත්තානි දාරුනි බිපිංසු. රාජා “පාකාරමත්ථකෙන දාරුනි පඤ්ඤායන්ති, කිමෙන” ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, ගහපතිපුත්තො කිර මහොසධපණ්ඩිතො අනාගතභයං දිස්වා දාරුනි ආහරාපෙන්වා කුලානං පච්ඡාගෙහෙසු යපාපෙන්වා අතිරෙකානි පාකාරං නිස්සාය යපාපෙසි” ති උපනික්ඛිත්තකානඤ්ඤෙව සන්තිකා වචනං සුත්වා කෙවට්ටං ආහ – “ආවරිය, දාරුක්ඛයෙනපි න සක්කා අම්හෙහි ගණ්හිතුං, ආහරථෙකං උපාය” ති. “මා චිත්තයිත්ථ, මහාරාජ, අඤ්ඤො උපායො අත්ථී” ති. “ආවරිය, කිං උපායො නාමෙස, නාහං තව උපායස්ස අන්තං පස්සාමි, න සක්කා අම්හෙහි වෙදෙහං ගණ්හිතුං, අම්හාකං නගරමෙව ගමිස්සාමා” ති. “දෙව, ‘වුළුනිබුන්මදන්තො එකසතබ්බතියෙහි සද්ධිං වෙදෙහං ගණ්හිතුං නාසක්ඛි’ ති අම්හාකං උප්පනකං භවිස්සති, කිං පන මහොසධොව පණ්ඩිතො, අහමිපි පණ්ඩිතොයෙව, එකං ලෙසං කරිස්සාමි” ති. “කිං ලෙසො නාම, ආවරියා” ති. “ධම්මයුද්ධං නාම

කරිස්සාම, දෙවා” කි. “කිමෙතං ධම්මයුද්ධං නාමා” කි? “මහාරාජ න සෙනා යුද්ධස්සන්ති, ද්විත්තං පන රාජ්‍යං ද්වෙ පණ්ඩිතා එකට්ඨානෙ භවිස්සන්ති. තෙසු යො වන්දිස්සති, තස්ස පරාජයො භවිස්සති. මහොසධො පන ඉමං මන්තං න ජානාති, අහං මහල්ලකො, සො දහරො, මං දිස්වාච වන්දිස්සති, තදා විදෙහො පරාජිතො නාම භවිස්සති, අථ මයං විදෙහං පරාජෙත්වා අත්තනො නගරමෙව ගමිස්සාම, එවං නො ලජ්ජනකං න භවිස්සති. ඉදං ධම්මයුද්ධං නාමා” කි.

පණ්ඩිතො තම්පි රහස්සං පුරිමනසෙනෙව ඤාත්වා “සවෙ කෙවට්ටස්ස පරජ්ජාමි, නාහං පණ්ඩිතොස්මි” කි චිත්තෙසි. චූළනිබ්බන්ධෙත්තොපි “සොහනො, ආවරිය, උපායො” කි වත්වා “ස්වෙ ධම්මයුද්ධං භවිස්සති, ද්විත්තම්පි පණ්ඩිතානං ධම්මෙන ජයපරාජයො භවිස්සති. යො ධම්මයුද්ධං න කරිස්සති, සොපි පරාජිතො නාම භවිස්සති” කි පණ්ණං ලිබාපෙත්වා චූළද්වාරෙන වෙදෙහස්ස පෙසෙසි. තං සුත්වා වෙදෙහො පණ්ඩිතං පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආචික්ඛි. තං පවත්තිං සුත්වා පණ්ඩිතො “සාධු, දෙව, ස්වෙ පාතොව පච්ඡිමද්වාරෙ ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං සජ්ජෙස්සන්ති, ‘ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං ආගච්ඡතු’ කි පෙසෙථා” කි ආහ. තං සුත්වා රාජා ආගතදුක්ඛස්සෙව හත්ථෙ පණ්ණං අදාසි. පණ්ඩිතො පුනරිවසෙ “කෙවට්ටස්සෙව පරාජයො හොතු” කි පච්ඡිමද්වාරෙ ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං සජ්ජාපෙසි. තෙපි බො එකසත්තපුරිසා “කො ජානාති, කිං භවිස්සති” කි පණ්ඩිතස්ස ආරක්ඛත්ථාය කෙවට්ටං පරිවාරයිංසු. තෙපි එකසත්තරාජානො ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං ගන්ත්වා පාවිනදිසං ඔලොකෙන්තා අට්ඨංසු, තථා කෙවට්ටබ්බාත්මණොපි.

බොධිසත්තො පන පාතොව ගන්ධොදකෙන න්හත්වා සතසහස්සග්ගසනකං කාසිකවත්ථං නිවාසෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන රාජද්වාරං ගන්ත්වා “පටිසතු මෙ පුත්තො” කි චුත්තෙ පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං යත්වා “කුභිං ගමිස්සසි, තාතා” කි චුත්තෙ “ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං ගමිස්සාමි” කි ආහ. “කිං ලද්ධං වට්ටති” කි? “දෙව, කෙවට්ටබ්බාත්මණං මණිරතනෙන වඤ්චෙතුකාමොම්භි, අට්ඨවඤ්ඤං මණිරතනං ලද්ධං වට්ටති” කි. “ගණ්හ, තාතා” කි. සො තං ගහෙත්වා රාජානං වන්දිත්වා රාජනිවෙසනා ඔතිණ්ණො සහජාතෙහි යොධසහස්සෙහි පරිවුතො නවුතිකභාජණසහස්සග්ගසනකං සෙනසින්ධවයුත්තං රථවරමාරුග්ග පාතරාසවෙලාය ද්වාරසමීපං පාපුණි. කෙවට්ටො පන “ඉදානි ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති” කි තස්සාගමනං ඔලොකෙන්තොයෙව අට්ඨාසි, ඔලොකනෙන දිසගිවතං පත්තො විය අහොසි, සුරියතෙජෙන සෙදා මුච්චන්ති. මහාසත්තොපි මහාපරිවාරතාය මහාසමුද්දො විය අජ්ඣාත්ථරන්තො කෙසරසිහො විය අජමිහිතො විගතලොමහංසො ද්වාරං විවරාපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම රථා ඔරුග්ග සිහො විය විජමිහමානො පායාසි. එකසත්තරාජානොපි තස්ස රුපසිරිං දිස්වා “එස කිරි සිරිවඩ්ඪිසනසෙට්ඨිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො පඤ්ඤාය සකලජම්බුදිපෙ අදුතියො” කි උක්කුට්ඨිසහස්සානි පවත්තයිංසු.

සොපි මරුගණපරිවුතො විය සක්කො අනොමෙන සිරිවිභවෙන තං මණිරතනං හත්ථෙන ගහෙත්වා කෙවට්ටාහිමුබො අගමාසි. කෙවට්ටොපි තං දිස්වාච සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො පටිවුග්ගමනං කත්වා එවමාහ – “පණ්ඩිත මහොසධ, මයං ද්වෙ පණ්ඩිතා, අම්භාකං තුම්භෙ නිස්සාය එත්තකං කාලං වසන්තානං තුම්භෙහි පණ්ණාකාරමත්තම්පි න පෙසිතපුබ්බං, කස්මා එවමකත්ථා” කි? අථ නං මහාසත්තො “පණ්ඩිත, තුම්භාකං අනුච්ඡවිකං පණ්ණාකාරං ඔලොකෙන්තා අජ්ජ මයං ඉමං මණිරතනං ලභිමිහා, හන්ද, ඉමං මණිරතනං ගණ්හථ, එවරුපං නාම අඤ්ඤං මණිරතනං නත්ථි” කි ආහ. සො තස්ස හත්ථෙ ජලමානං මණිරතනං දිස්වා “දාතුකාමො මෙ භවිස්සති” කි චිත්තෙන්වා “තෙන හි, පණ්ඩිත, දෙහි” කි හත්ථං පසාරෙසි. මහාසත්තො “ගණ්හාහි, ආවරියා” කි බිපිත්වා පසාරිතහත්ථස්ස අඬුලුසු පාතෙසි. බ්බාත්මණො ගරුං මණිරතනං අඬුලුහි ධාරෙතුං නාසක්ඛි. මණිරතනං පරිගළිත්වා මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ පති. බ්බාත්මණො ලොහෙන “ගණ්හිස්සාමි න” න්ති තස්ස පාදමූලෙ ඔණනො අහොසි. අථස්ස මහාසත්තො උට්ඨාතුං අදත්වා එකෙන හත්ථෙන බන්ධට්ඨිකෙ, එකෙන පිට්ඨිකච්ඡායං ගහෙත්වා “උට්ඨෙථ ආවරිය, උට්ඨෙථ ආවරිය, අහං අතිදහරො තුම්භාකං නත්තුමත්තො, මා මං වන්දථා” කි වදන්තො අපරාපරං කත්වා මුබං භූමියං සංසිත්වා ලොහිතමක්ඛිතං කත්වා “අන්ධබාල, ත්වං මම සන්තිකා වන්දනං පට්ඨාසිසි” කි ගීවායං ගහෙත්වා බිපි. සො උසහමත්තෙ යානෙ පතිත්වා උට්ඨාය පලාසි. මණිරතනං පන මහාසත්තස්ස මනුස්සායෙව ගණ්හිංසු.

බොධිසත්තස්ස පන “උට්ඨෙථ ආවරිය, උට්ඨෙථ ආවරිය, මා මං වන්දථා” කි වට්ඨිසොසො සකලපරිසං ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. “කෙවට්ටබ්බාත්මණො මහොසධස්ස පාදෙ වන්දති” කි පුරිසාපිස්ස එකජ්ජහාරෙනෙව උන්තාදාදීනි අකංසු. බ්බන්ධෙත්තං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො කෙවට්ටං මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ ඔණනං අද්දසංසුයෙව. තෙ “අම්භාකං පණ්ඩිතෙන මහොසධො වන්දිතො, ඉදානි පරාජිතම්භා, න නො ජීවිතං දස්සති” කි අත්තනො අත්තනො අස්සෙ අභිරුහිත්වා උත්තරපඤ්චාලාහිමුබා පලාසිතුං ආරභිංසු. තෙ පලායන්තෙ දිස්වා බොධිසත්තස්ස පුරිසා “චූළනිබ්බන්ධෙත්තො එකසත්තබ්බන්ති යෙ ගහෙත්වා පලායති” කි පුන උක්කුට්ඨිමකංසු. තං සුත්වා තෙ රාජානො මරණභයහිතා හියොසාමත්තාය පලායන්තා සෙනභිගං හින්දිංසු. බොධිසත්තස්ස පුරිසාපි නදන්තා වග්ගන්තා සුට්ඨුත්තරං කොලාහලමකංසු. මහාසත්තො සෙනභිගපරිවුතො නගරමෙව පාවිසි. චූළනිබ්බන්ධෙත්තස්ස සෙනාපි තියොජනමත්තං පක්ඛන්දි.

කෙවට්ටො අස්සං අභිරුග්ග නලාටෙ ලොහිතං පුඤ්ජමානො සෙනං පත්වා අස්සපිට්ඨියං නිසින්තොව “හොන්තො මා පලායථ, හොන්තො මා පලායථ, නාහං ගහපතිපුත්තං වන්දාමි, තිට්ඨථ තිට්ඨථා” කි ආහ. සෙනා අසද්දහන්තා අට්ඨත්වා ආගච්ඡන්තං කෙවට්ටං අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා “පාපධම්ම දුට්ඨබ්බාත්මණ, ‘ධම්මයුද්ධං නාම කරිස්සාමි’ කි වත්වා නත්තුමත්තං අජ්ජහොන්තම්පි වන්දති, නත්ථි තව කත්තබ්බ” න්ති කථං අසුණන්තා විය ගච්ඡන්තෙව. සො වෙගෙන ගන්ත්වා සෙනං පාපුණිත්වා “හොන්තො වචනං සද්දහථ මස්භං, නාහං තං වන්දාමි,

මණරතනෙන මං වඤ්චෙසි”ති සබ්බෙසි තෙ රාජානො නානාකාරණෙහි සම්බොධෙත්වා අත්තනො කථං ගණ්භාපෙත්වා තථා භින්නං සෙනං පටිනිවත්තෙසි. සා පන තාව මහති සෙනා සචෙ එකෙකපංසුමුට්ඨිං වා එකෙකලෙඩ්ඬුං වා ගහෙත්වා නගරාහිමුඛා බිපෙය්‍යා, පරිබං පුරෙත්වා පාකාරජපමාණා රාසි භවෙය්‍යා. බොධිස්ත්තානං පන අධිජපායො නාම සමීප්ඤ්ඤායෙව, තස්මා එකොපි පංසුමුට්ඨිං වා ලෙඩ්ඬුං වා නගරාහිමුඛං බිපත්තො නාම නාහොසි. සබ්බෙසි තෙ නිවත්තිත්වා අත්තනො අත්තනො බන්ධාචාරට්ඨානමෙව පච්චාගමීංසු .

රාජා කෙවට්ටං පුච්ඡි “කිං කරොම, ආචරියා”ති. “දෙව, කස්සචි චූළද්වාරෙන නික්බමිතුං අදත්වා සඤ්චාරං ඡිත්ථාම, මනුස්සා නික්බමිතුං අලහන්තා උක්කණ්ඨිත්වා ද්වාරං විවරිස්සන්ති, අථ මයං පච්චාමිත්තං ගණ්භිස්සාමා”ති. පණ්ඩිතො තං පචන්ති. පුරිමනෙයෙනෙව ඤත්වා චිත්තෙසි “ඉමෙසු චිරං ඉධෙව වසන්තෙසු එසුකං නාම නත්ථි. උපායෙනෙව තෙ පලාපෙතුං වට්ටති”ති. සො “මන්තෙන තෙ පලාපෙස්සාමි”ති එකං මන්තකුසලං උපධාරෙත්තො අනුකෙවට්ටං නාම බ්‍රාහ්මණං දිස්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “ආචරිය, අම්භාකං එකං කම්මං නිද්ධරිතුං වට්ටති”ති ආහ. “කිං කරොම, පණ්ඩිත, වදෙහි”ති. “ආචරිය, තුම්හෙ අනුපාකාරෙ යත්වා අම්භාකං මනුස්සානං පමාදං ඔලොකෙත්වා අත්තරත්තරා බ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං පුච්චෙත්මංසාදිති බිපිත්වා “අම්භො, ඉදඤ්චිදඤ්ච ඛාදං මා උක්කණ්ඨං, අඤ්ඤං කතිපාහං වසිතුං වායමථ, නගරවාසිනො පඤ්ජරෙ බද්ධකුක්කුටා විය උක්කණ්ඨිනා නවිරස්සෙව වො ද්වාරං විවරිස්සන්ති. අථ තුම්හෙ වෙදෙහඤ්ච දුට්ඨගහපතිපුත්තඤ්ච ගණ්භිස්සං”ති වදෙය්‍යාථ . අම්භාකං මනුස්සා තං කථං සුත්වා තුම්හෙ අක්කොසිත්වා තජ්ජෙත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං පස්සන්තානඤ්ඤෙව තුම්හෙ හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා වෙළෙඳෙසිකාදිහි පහරන්තා විය හුත්වා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා පඤ්ච චූළා ගාභාපෙත්වා ඉට්ඨකචුණ්ණෙන ඔකිරාපෙත්වා කණ්චිරමාලං කණ්ණෙ කත්වා කතිපයපහාරෙ දත්වා පිට්ඨියං රාජියො දස්සෙත්වා පාකාරං ආරොපෙත්වා සික්කාය පක්ඛිපිත්වා යොත්තෙන ඔතාරෙත්වා “ගච්ඡ මන්තහෙදක, වොරා”ති චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං දස්සන්ති. තෙ තං රඤ්ඤො සන්තිකං ආනෙස්සන්ති. රාජා තං දිස්වා “කො තෙ අපරාධො”ති පුච්ඡස්සති. අථස්ස එවං වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, මයංහං පුබ්බෙ යසො මහත්තො, ගහපතිපුත්තො මන්තහෙදකො”ති මං කුප්ඤ්ඤා රඤ්ඤො කථෙත්වා සබ්බං මෙ විභවං අච්ඡින්නදි, “අහං මම යසහෙදකස්ස ගහපතිපුත්තස්ස සීසං ගණ්භාපෙස්සාමි”ති තුම්භාකං මනුස්සානං උක්කණ්ඨිතමොවනෙන එතෙසං ධීතානං බාදනියං වා හොජනියං වා දෙමි. එත්තකෙන මං පොරාණවෙරං හදෙසෙ කත්වා ඉමං බ්‍යසනං පාපෙසි. “තං සබ්බං තුම්භාකං මනුස්සා ජානන්ති, මහාරාජා”ති නානාජපකාරෙහි තං සද්දහාපෙත්වා විස්සාසෙ උජ්ජන්තෙ වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, තුම්හෙ මමං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය මා චිත්තයිත්ථ. ඉදානි වෙදෙහස්ස ව ගහපතිපුත්තස්ස ව ජීවිතං නත්ථි, අහං ඉමස්මිං නගරෙ පාකාරස්ස ටීරට්ඨානදුබ්බලට්ඨානඤ්ච පරිබායං කුම්භීලාදීනං අත්ථිට්ඨානඤ්ච නත්ථිට්ඨානඤ්ච ජානාමි, න විරස්සෙව වො නගරං ගහෙත්වා දස්සාමි”ති. අථ සො රාජා සද්දහිත්වා තුම්භාකං සක්කාරං කරිස්සති, සෙනාවාහනඤ්ච පට්චිජාපෙස්සති. අථස්ස සෙනං වාළකුම්භීලට්ඨානෙසුයෙව ඔතාරෙය්‍යාථ. තස්ස සෙනා කුම්භීලහයෙන න ඔතරිස්සති, තදා තුම්හෙ රාජානං උපසඬකම්ත්වා “තුම්භාකං සෙනාය, දෙව, ගහපතිපුත්තෙන ලඤ්ජො දින්නො, සබ්බෙ රාජානො ව ආචරියකෙවට්ටඤ්ච ආදිං කත්වා න කෙනචි ලඤ්ජො අග්ගහිතො නාම අත්ථි. කෙවලං එතෙ තුම්හෙ පරිචාරෙත්වා වරන්ති, සබ්බෙ පන ගහපතිපුත්තස්ස සන්තකාව, අහමෙකොව තුම්භාකං පුරිසො. සචෙ මෙ න සද්දහං, සබ්බෙ රාජානො අලඬකරිත්වා මං දස්සනාය ආගච්ඡන්තු”ති පෙසෙථ. “අථ නෙසං ගහපතිපුත්තෙන අත්තනො නාමරූපං ලිඛිත්වා දින්නෙසු වත්ථාලඬකාරබග්ගාදිසු අක්ඛරානි දිස්වා නිට්ඨං ගච්ඡෙය්‍යාථා”ති වදෙය්‍යාථ. සො තථා කත්වා තානි දිස්වා නිට්ඨං ගන්ත්වා භිතතසිතො තෙ රාජානො උය්‍යාපෙත්වා “ඉදානි කිං කරොම පණ්ඩිත”ති තුම්හෙ පුච්ඡස්සති. තමෙනං තුම්හෙ එවං වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො බහුමායො. සචෙ අඤ්ඤානි කතිපයදිවසානි වසිස්සං, සබ්බං වො සෙනං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා තුම්හෙ ගණ්භිස්සති. තස්මා පපඤ්චං අකත්වා අජ්ජෙව මජ්ඣිමයාමානන්තරෙ අස්සපිට්ඨියං නිසිදිත්වා පලායිස්සාම, මා නො පරහත්ථෙ මරණං හොතු”ති. සො තුම්භාකං වචනං සුත්වා තථා කරිස්සති. තුම්හෙ තස්ස පලායනවෙලාය නිවත්තිත්වා අම්භාකං මනුස්සෙ ජානාපෙය්‍යාථාති.

තං සුත්වා අනුකෙවට්ටබ්‍රාහ්මණො “සාධු පණ්ඩිත, කරිස්සාමි තෙ වචන”න්ති ආහ. “තෙන හි කතිපයපහාරෙ සහිතුං වට්ටති”ති. “පණ්ඩිත , මම ජීවිතඤ්ච හත්ථපාදෙ ව යපෙත්වා සෙසං අත්තනො රූචිවසෙන කරොහි”ති. සො තස්ස ගෙහෙ මනුස්සානං සක්කාරං කාරෙත්වා අනුකෙවට්ටං චුත්තනයෙන විජ්ජකාරං පාපෙත්වා යොත්තෙන ඔතාරෙත්වා බ්‍රහ්මදත්තමනුස්සානං දාපෙසි. අථ තෙ තං ගහෙත්වා තස්ස දස්සෙසුං. රාජා තං විමංසිත්වා සද්දහිත්වා සක්කාරමස්ස කත්වා සෙනං පට්චිජාපෙසි. සොපි තං වාළකුම්භීලට්ඨානෙසුයෙව ඔතාරෙති. මනුස්සා කුම්භීලෙහි බජ්ජමානා අට්ඨාලකට්ඨිතෙහි මනුස්සෙහි උසුසන්තිතොමරෙහි විජ්ඣියමානා මහාවිනාසං පාපුණන්ති. තතො පට්ඨාය කොචි හයෙන උපගන්තුං න සක්කොති. අනුකෙවට්ටො රාජානං උපසඬකම්ත්වා “තුම්භාකං අත්ථාය යුජ්ඣානකා නාම නත්ථි, සබ්බෙහි ලඤ්ජො ගහිතො, අසද්දහන්තො පක්කොසාපෙත්වා නිවත්ථවත්ථාදිසු අක්ඛරානි ඔලොකෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා සබ්බෙසං වත්ථාදිසු අක්ඛරානි දිස්වා “අද්ධා ඉමෙහි ලඤ්ජො ගහිතො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “ආචරිය, ඉදානි කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, අඤ්ඤං කාතබ්බං නත්ථි. සචෙ පපඤ්චං කරිස්සං, ගහපතිපුත්තො වො ගණ්භිස්සති, ආචරියකෙවට්ටොපි කෙවලං නලාටෙ වණං කත්වා වරති, ලඤ්ජො පන එතෙනපි ගහිතො. අයඤ්ඤි මණරතනං ගහෙත්වා තුම්හෙ තියොජනං පලාපෙසි, පුන සද්දහාපෙත්වා නිවත්තෙසි, අයම්පි පරිහින්දකොව. එකරත්තිවාසොපි මයංහං න රූචිවති, අජ්ජෙව මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ පලායිතුං වට්ටති, මං යපෙත්වා අඤ්ඤො තච සුභදයො නාම නත්ථි”ති චුත්තෙ “තෙන හි ආචරිය තුම්හෙයෙව මෙ අස්සං කජ්ජෙත්වා යානසජ්ජං කරොථා”ති ආහ.

බ්‍රාහ්මණෝ තස්ම නිවිෂයෙන පලායනභාවං ඤාත්වා “මා භාගි, මහාරාජා”ති අස්සාසෙන්වා බහි නික්බමිත්වා උපනික්ඛිත්තකපුරිසානං “අප්ප රාජා පලායස්සති, මා නිද්දායිත්වා”ති ඔවාදං දත්වා රඤ්ඤො අස්සො යථා ආකඛිඪිතො සුට්ඨුතරං පලායති, එවං අවකප්පනාය කප්පෙන්වා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ “කප්පිතො, දෙව, අස්සො, වෙලං ජානාහි”ති ආහ. රාජා අස්සං අභිරුහිත්වා පලායි. අනුකෙවට්ටොපි අස්සං අභිරුහිත්වා තෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො විය ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තො. අවකප්පනාය කප්පිතාසං ආකඛිඪියමානොපි රාජානං ගහෙන්වා පලායි. අනුකෙවට්ටො සෙනාය අන්තරං පවිසිත්වා “චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො පලාතො”ති උක්ඛුට්ඨිමකාසි. උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපි අත්තනො මනුස්සෙහි සද්ධිං උපසොසිංසු. සෙසරාජානො තං සුත්වා “මහොසධපණ්ඩිතො ද්වාරං විවරිත්වා නික්බන්තො භවිස්සති, න නො දානි ජීවිතං දස්සති”ති භීතතස්සිතා උපහොගපරිහොගණ්ඩානිපි අනොලොකෙන්වා ඉතො විතො ව පලායිංසු. මනුස්සා “රාජානො පලායන්ති”ති සුට්ඨුතරං උපසොසිංසු. තං සුත්වා ද්වාරට්ඨාලකාදිසු ධීතාපි උන්නාදිංසු අප්පොට්ඨිංසු. ඉති තස්මිං බණෙ පට්ඨි විය භිජ්ජමානා සමුද්දො විය සඬබ්බුහිතො සකලනගරං අන්තො ව බහි ව එකනින්නාදං අහොසි. අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ඩසඬබ්බා මනුස්සා “මහොසධපණ්ඩිතෙන කීර බ්‍රහ්මදත්තො එකසතරාජානො ව ගතිනා”ති මරණභයභීතා අත්තනො අත්තනො උදරබද්ධසාටකමිපි ජඩ්ඛෙන්වා පලායිංසු. බන්ධාවාරට්ඨානං තුව්ඡං අහොසි. චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො එකසතෙ බත්තියෙ ගහෙන්වා අත්තනො නගරමෙව ගතො. පුනදිවසෙ පන පාතොව නගරද්වාරානි විවරිත්වා බලකායා නගරා නික්බමිත්වා මහාවිලොපං දිස්වා “කිං කරොම, පණ්ඩිතා”ති මහාසත්තස්ස ආරොවයිංසු. සො ආහ – “එතෙහි ජඩ්ඛිතං ධනං අම්භාකං පාපුණාති, සබ්බෙසං රාජුතං සත්තකං අම්භාකං රඤ්ඤො, දෙව, සෙට්ඨිනඤ්ඤං කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණස්ස ව සත්තකං අම්භාකං ආහරට්, අවසෙසං පන නගරවාසිනො ගණ්හන්තු”ති. තෙසං මහග්ගසරත්තභණ්ඩමෙව ආහරන්තානං අඬ්ඪමාසො විනිවත්තො. සෙසං පන චතුරි මාසෙහි ආහරිංසු. මහාසත්තො අනුකෙවට්ටස්ස මහන්තං සක්කාරමකාසි. තතො පට්ඨාය ව කීර මිටීලවාසිනො බහු හිරඤ්ඤසුවණ්ණා ජාතා. බ්‍රහ්මදත්තස්සපි තෙහි රාජුති සද්ධිං උත්තරපඤ්චාලනගරෙ වසන්තස්ස එකවස්සං අතීතං.

බ්‍රහ්මදත්තස්ස යුද්ධපරාජයකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

සුවකණ්ඩං

අපේකදිවසං කෙවට්ටො ආදාසෙ මුඛං ඔලොකෙන්තො නලාටෙ වණං දිස්වා “ඉදං ගහපතිපුත්තස්ස කම්මං, තෙනාහං එත්තකානං රාජුතං අන්තරෙ ලජ්ජාපිතො”ති විත්තෙන්වා සමුප්පන්නකොධො හුත්වා “කදා නු බවස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං සමත්ථො භවිස්සාමි”ති විත්තෙන්තො “අත්ථෙසො උපායො, අම්භාකං රඤ්ඤො ධීතා පඤ්චාලවන්දී නාම උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරාපටිභාගා, තං විදෙහරඤ්ඤො දස්සාමා”ති වත්වා “වෙදෙහං කාමෙන පලොභෙන්වා ගිලිතබ්බිසං විය මච්ඡං සද්ධිං මහොසධොන ආනෙන්වා උහො තෙ මාරෙන්වා ජයපානං පිට්ඨිසාමා”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා රාජානං උපසඬකමිත්වා ආහ – “දෙව, එකො මන්තො අත්ථි”ති. “ආවරිය, තව මන්තං නිස්සාය උදරබද්ධසාටකස්සපි අස්සාමිතො ජාතමිහා, ඉදානි කිං කරිස්සාමි, තුණ්හි හොහි”ති. “මහාරාජ, ඉමිනා උපායෙන සදිසො අඤ්ඤො නත්ථි”ති. “තෙන හි භණාහි”ති. “මහාරාජ, අම්භෙහි ද්විතියෙව එකතො භවිතුං වට්ටති”ති. “එවං හොතු”ති. අප් තං බ්‍රාහ්මණො උපරිපාසාදනලං ආරොපෙන්වා ආහ – “මහාරාජ, විදෙහරාජානං කිලෙසෙන පලොභෙන්වා ඉධානෙන්වා සද්ධිං ගහපතිපුත්තෙන මාරෙස්සාමා”ති. “සුන්දරො, ආවරිය, උපායො, කථං පන තං පලොභෙන්වා ආනෙස්සාමා”ති? “මහාරාජ, ධීතා වො පඤ්චාලවන්දී උත්තමරූපධරා, තස්සා රූපසම්පන්නිං වාතුරියච්චාසෙන කච්ඡි ගීතං බන්ධාපෙන්වා තානි කඬ්ඛානි මිටීලායං ගායාපෙන්වා ‘එවරූපං ඉත්ථීරතනං අලහන්තස්ස විදෙහනරින්දස්ස කිං රජ්ජෙතා’ති තස්ස සවනසංසග්ගෙනෙව පටිබද්ධභාවං ඤාත්වා අහං තත්ථ ගන්ත්වා දිවසං වචන්ථපෙස්සාමි. සො මයි දිවසං වචන්ථපෙන්වා ආගතෙ ගිලිතබ්බිසො විය මච්ඡො ගහපතිපුත්තං ගහෙන්වා ආගමිස්සති, අප් තෙ මාරෙස්සාමා”ති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා “සුන්දරො උපායො, ආවරිය, එවං කරිස්සාමා”ති සම්පට්ඨි. තං පන මන්තං චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස සයනපාලිකා සාලිකා සුත්වා පච්චක්ඛමකාසි. රාජා නිපුණෙ කබ්බකාරෙ පක්කොසාපෙන්වා බහුං ධනං දත්වා ධීතරං තෙසං දස්සෙන්වා “තාතා, එතිස්සා රූපසම්පන්නිං නිස්සාය කබ්බං කරොවා”ති ආහ. තෙ අතිමනොහරානි ගීතානි බන්ධිත්වා රාජානං සාවයිංසු. රාජා තුස්සිත්වා බහුං ධනං තෙසං අදාසි. කච්ඡිතං සන්තිකා නටා සික්ඛිත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ ගායිංසු. ඉති තානි විත්ථාරිතානි අහෙසු. තෙසු මනුස්සානං අන්තරෙ විත්ථාරිතත්තං ගතෙසු රාජා ගායකෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාතා, තුම්භෙ මහාසකුණෙ ගහෙන්වා රත්තිභාගෙ රුක්ඛං අභිරුස්භ තත්ථ නිසින්තා ගායිත්වා පච්චුසකාලෙ තෙසං ගීවාසු කංසතාලෙ බන්ධිත්වා තෙ උප්පානෙන්වා ඔතරවා”ති. සො කීර “පඤ්චාලරඤ්ඤො ධීතු සරිරවණ්ණං දෙවතාපි ගායන්ති”ති පාකට්ඨාචකරණත්ථං තථා කාරෙසි. පුන රාජා කච්ඡි පක්කොසාපෙන්වා “තාතා, ඉදානි තුම්භෙ ‘එවරූපා කුමාරිකා ජම්බුදීපතලෙ අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො නානුවජ්ජිකා, මිටීලායං වෙදෙහරඤ්ඤො අනුවජ්ජිකා’ති රඤ්ඤො ව ඉස්සරියං ඉමාය ව රූපං වණ්ණෙන්වා ගීතානි බන්ධවා”ති ආහ. තෙ තථා කත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු.

රාජා තෙසං ධනං දත්වා පුන ගායකෙ පක්කොසාපෙන්වා “තාතා, මිටීලං ගන්ත්වා තත්ථ ඉමිනාව උපායෙන ගායවා”ති පෙසෙසි. තෙ තානි ගායන්තා අනුපුබ්බෙන මිටීලං ගන්ත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ ගායිංසු. තානි සුත්වා මහාජනො උක්ඛුට්ඨිසහස්සානි පවත්තෙන්වා තෙසං බහුං ධනං අදාසි. තෙ රත්තිසමයෙ රුක්ඛෙසුපි ගායිත්වා පච්චුසකාලෙ සකුණානං ගීවාසු කංසතාලෙ බන්ධිත්වා ඔතරන්ති. ආකාසෙ කංසතාලසද්දං සුත්වා “පඤ්චාලරාජධීතු

සර්වඥත්වය ගෑයන්නී” කි සකලනගරෙ එකකොලාහලං අහොසි. රාජා සුත්වා ගෑයකෙ පක්කොසාපෙත්වා අත්තොනිවෙසනෙ සමජ්ජං කාරොත්වා “එවරුපං කිර උත්තමරුපධරං ධීතරං චූළනිරාජා මය්හං දාතුකාමො” කි තුස්සිත්වා තෙසං බහුං ධනං අදාසි. තෙ ආගන්ත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ආරොවෙසුං. අප්පං කෙවට්ටො ආහ – “ඉදානි, මහාරාජ, දිවසං වචන්ථපනත්ථාය ගමිස්සාමි” කි. “සාධු, ආචරිය, කිං ලද්ධං වට්ටනි” කි? “ථොකං පණ්ණාකාර” න්ති. “තෙන හි ගණ්හා” කි දාපෙසි. සො තං ආදාය මහත්තෙන පරිවාරෙන වෙදෙහරට්ඨං පාපුණි. තස්සාගමනං සුත්වා නගරෙ එකකොලාහලං ජාතං “චූළනිරාජා කිර වෙදෙහො ව මිත්තසන්ථවං කරිස්සන්ති, චූළනිරාජා අත්තනො ධීතරං අමිහාකං රක්ඛෙඤ්ඤා දස්සති, කෙවට්ටො දිවසං වචන්ථපෙතුං එති” කි. වෙදෙහරාජාපි සුණි, මහාසත්තොපි, සුත්වාන පනස්ස එතදහොසි “තස්සාගමනං මය්හං න රුච්චති, තථතො නං ජානිස්සාමි” කි. සො චූළනිසන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසානං සාසනං පෙසෙසි “ඉමමත්ථං තථතො ජානිත්වා පෙසෙත්තු” කි. අප්පං තෙ “මයමෙතං තථතො න ජානාම, රාජා ව කෙවට්ටො ව සයනගබ්භෙ නිසීදිත්වා මත්තෙන්ති, රක්ඛෙඤ්ඤා පන සයනපාලිකා සාලිකා සකුණිකා එතමත්ථං ජානෙය්‍යා” කි පටිපෙසයිංසු.

තං සුත්වා මහාසත්තො චින්තෙසි “යථා පච්චාමිත්තානං ඔකාසො න හොති, එවං සුවිහත්තං කත්වා සුසජ්ජිතං නගරං අහං කෙවට්ටස්ස දට්ඨං න දස්සාමි” කි. සො නගරද්වාරතො යාව රාජගෙහා, රාජගෙහතො ව යාව අත්තගෙහා, ගමනමග්ගං උභොසු පස්සෙසු කිලඤ්ජෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා මත්ථකෙපි කිලඤ්ජෙහි පටිච්ඡාදාපෙත්වා චිත්තකම්මං කාරාපෙත්වා භූමියං පුප්ඵානි විකිරිත්වා පුණ්ණසංඝො ධර්මපාපෙත්වා කදලියො ඛන්ධාපෙත්වා ධජෙ පග්ගණ්හාපෙසි. කෙවට්ටො නගරං පවිසිත්වා සුවිහත්තං නගරං අපස්සන්තො “රක්ඛෙඤ්ඤා මෙ මග්ගො අලඬකාරාපිතො” කි චින්තෙන්වා නගරස්ස අදස්සන්තථං කතභාවං න ජානි. සො ගන්ත්වා රාජානං දිස්වා පණ්ණාකාරං පටිච්ඡාපෙත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං නිසීදිත්වා රක්ඛෙඤ්ඤා කතසක්කාරසම්මානො ආගතකාරණං ආරොවෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

599. “රාජා සන්ථවකාමො තෙ, රතනානි පවෙච්ජති;
ආගච්ජන්තු ඉතො දුතා, මඤ්ජුකා පියභාණිනො.

600. “භාසන්තු මුදුකා වාචා, යා වාචා පටිනන්දිතා;
පඤ්චාලො ව විදෙහො ව, උභො එකා භවන්තු තෙ” කි.

තත්ථ සන්ථවකාමොති මහාරාජ, අමිහාකං රාජා තයා සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කාතුකාමො. රතනානීති ඉන්ද්‍රියානං අත්තනො ධීතරං ආදිං කත්වා තුම්භාකං සබ්බරතනානි දස්සති. ආගච්ජන්තුති ඉතො පටිඨාය කිර උත්තරපඤ්චාලනගරතො පණ්ණාකාරං ගහෙන්වා මධුරවචනා පියභාණිනො දුතා ඉධ ආගච්ජන්තු, ඉතො ව තත්ථ ගච්ජන්තු. එකා භවන්තුති ගබ්ගොදකං විය යමුනොදකෙන සද්ධිං සංසන්දන්තා එකසදිසාව හොන්තුති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මහාරාජ, අමිහාකං රාජා අඤ්ඤං මහාමත්තං පෙසෙතුකාමො හුත්වාපි ‘අඤ්ඤො මනාපං කත්වා සාසනං ආරොවෙතුං න සක්ඛිස්සති’ කි මං පෙසෙසි ‘ආචරිය, තුම්භෙ රාජානං සාධුකං පබ්බාදෙන්වා ආදාය ආගච්ජන්තු’ කි, ගච්ජන්තු රාජසෙට්ඨ අභිරුපඤ්ච කුමාරිකං ලභිස්සන්තු, අමිහාකඤ්ච රක්ඛෙඤ්ඤා සද්ධිං මිත්තභාවො පතිට්ඨහිස්සති” කි ආහ. සො තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨමානසො “උත්තමරුපධරං කිර කුමාරිකං ලභිස්සාමි” කි සවනසංසග්ගෙන බජ්ඣන්ත්වා “ආචරිය, තුම්භාකඤ්ච කිර මහොසධපණ්ඩිතස්ස ව ධම්මසුද්ධෙ විවාදො අහොසි, ගච්ජන්තු පුත්තං මෙ පස්සන්තු, උභොපි පණ්ඩිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙත්වා මත්තෙන්වා එථා” කි ආහ. තං සුත්වා කෙවට්ටො “පස්සිස්සාමි පණ්ඩිත” න්ති තං පස්සිතුං අගමාසි. මහාසත්තොපි තං දිවසං “තෙන මෙ පාපධම්මෙන සද්ධිං සල්ලාපො මා හොතු” කි පාතොව ථොකං සජ්ජිං පිට්ඨි, ගෙහමිපිස්ස බහලෙන අල්ලගොමයෙන ලෙපාපෙසි, ථම්මෙ තෙලෙන මක්ඛෙසි, තස්ස නිපන්තමඤ්චකං ධරෙත්වා සෙසානි මඤ්චපිඨාදිනි නිහරාපෙසි.

සො මනුස්සානං සඤ්ඤමදාසි “තාතා, බ්‍රාහ්මණෙ කථෙතුං ආරද්ධෙ එවං වදෙය්‍යාථ ‘බ්‍රාහ්මණ, මා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං කථයිත්ථ, අජ්ජ තෙන තිබ්බසජ්ජි පිට්ඨි’ න්ති. මයි ව තෙන සද්ධිං කථනාකාරං කරොන්තෙපි ‘දෙව තිබ්බසජ්ජි තෙ පිට්ඨං, මා කථෙථා’ කි මං නිවාරෙථා” කි. එවං විවාරෙන්වා මහාසත්තො රත්තපටං නිවාරෙන්වා සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු මනුස්සෙ ධරෙත්වා සත්තමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ පටමඤ්චකෙ නිපජ්ජි. කෙවට්ටොපිස්ස පටමද්වාරකොට්ඨකෙ ධන්වා “කහං පණ්ඩිතො” කි පුට්ඨි. අප්පං තෙ මනුස්සා “බ්‍රාහ්මණ, මා සද්දමකරි, සවෙපි ආගච්ජතුකාමො, තුණ්හි හුත්වා එහි, අජ්ජ පණ්ඩිතෙන තිබ්බසජ්ජි පිට්ඨං, මහාසද්දං කාතුං න ලබ්භති” කි ආහංසු. සෙසද්වාරකොට්ඨකෙසුපි තං තථෙව ආහංසු. සො සත්තමද්වාරකොට්ඨකං අතික්කම්ත්වා පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං අගමාසි. පණ්ඩිතො කථනාකාරං දස්සෙසි. අප්පං තං මනුස්සා “දෙව, මා කථයිත්ථ, තිබ්බසජ්ජි තෙ පිට්ඨං, කිං තෙ ඉමිතා දුට්ඨබ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං කථිතො” කි වත්වා වාරයිංසු. ඉති සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නෙව නිසීදිතුං, න ආසනං නිස්සාය ධීතට්ඨානං ලභි, අල්ලගොමයං අක්කම්ත්වා අට්ඨාසි.

අප්පං තං ඔලොකෙන්වා එකො අක්ඛිති නිමිලි, එකො හමුකං උක්ඛිපි, එකො කප්පරං කණ්ඩුසි. සො තෙසං කිරියං ඔලොකෙන්වා මඬකුභුතො “ගච්ඡාමහං පණ්ඩිතා” කි වත්වා අපරෙන “අරෙ දුට්ඨබ්‍රාහ්මණ, ‘මා සද්දමකාසි’ කි චුත්තො සද්දමෙව කරොසි, අට්ඨිති තෙ භින්දිස්සාමි” කි චුත්තෙ භීතතසිතො හුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙසි. අප්පං තං අඤ්ඤො වෙළුපෙසිකාය පිට්ඨියං තාලෙසි, අඤ්ඤො ගීවායං ගහෙන්වා බිපි, අඤ්ඤො පිට්ඨියං හත්ථතලෙන පහරි. සො දිපිමුඛා මුත්තම්ගො විය භීතතසිතො නික්ඛම්ත්වා රාජගෙහං ගතො. රාජා චින්තෙසි “අජ්ජ මම පුත්තො ඉමං පවත්ති” සුත්වා

තුටියො හවිස්සති, ද්විත්තං පණ්ඩිතානං මහතියා ධම්මසාකච්ඡාය හවිතබ්බං, අජ්ජ උභො අඤ්ඤාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මපෙස්සන්ති, ලාභා වත මෙ”ති. සො කෙවට්ටං දිස්වා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං සංසන්දනාකාරං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

601. “කථං නු කෙවට්ට මහොසධෙන, සමාගමො ආසි තදිඨ්ඨි ධුහි;
කච්චි තෙ පටිනිජ්ඣන්තො, කච්චි තුටියො මහොසධො”ති.

තත්ථ පටිනිජ්ඣන්තොති ධම්මසුද්ධමණ්ඩලෙ පවත්තවිග්ගහස්ස වූපසමනත්ථං කච්චි ත්වං තෙන, සො ච තයා නිජ්ඣන්තො බ්‍රහ්මපිතො. කච්චි තුටියොති කච්චි තුම්භාකං රඤ්ඤා පෙස්සිතං පවත්තිං සුත්වා තුටියොති.

තං සුත්වා කෙවට්ටො “මහාරාජ, තුම්භෙ ‘පණ්ඩිතො’ති තං ගහෙන්වා විවරථ, තතො අසප්පුරිසතරො නාම නත්ථි”ති ගාථමාහ —

602. “අනරියරූපො පුරිසො ජනිත්ද, අසම්මොදකො ථද්ධො අසබ්භිරූපො;
යථා මූගො ච බධිරො ච, න කිඤ්චිත්ථං අභාසථා”ති.

තත්ථ අසබ්භිරූපොති අපණ්ඩිතජාතිකො. න කිඤ්චිත්ථන්ති මයා සහ කිඤ්චි අත්ථං න භාසිත්ථ, තෙනෙව නං අපණ්ඩිතොති මඤ්ඤාමිති බොධිසත්තස්ස අගුණං කට්ඨෙසි.

රාජා තස්ස වචනං අනභිනන්දිත්වා අප්පටික්කොසිත්වා තස්ස ච තෙන සද්ධිං ආගතානඤ්ච පරිබ්බසඤ්චෙව නිවාසගෙහඤ්ච දාපෙත්වා “ගච්ඡවාචරිය, විස්සමථා”ති තං උය්‍යාපෙත්වා “මම පුත්තො පණ්ඩිතො පටිසන්ථාරකුසලො, ඉම්මා කිර සද්ධිං නෙව පටිසන්ථාරං අකාසි, න තුට්ඨිං පච්චෙදෙසි. කිඤ්චි තෙන අනාගතභයං දිට්ඨං හවිස්සති”ති සයමෙව කථං සමුට්ඨාපෙසි —

603. “අද්ධා ඉදං මන්තපදං සුදුද්දසං, අත්ථො සුද්ධො නරවිරියෙන දිට්ඨො;
තථා හි කායො මම සම්පවෙධති, හිත්වා සයං කො පරහත්ථමෙස්සති”ති.

තත්ථ ඉදන්ති යං මම පුත්තෙන දිට්ඨං, අද්ධා ඉදං මන්තපදං අඤ්ඤෙන ඉතරපුරිසෙන සුදුද්දසං. නරවිරියෙනාති වීරියවන්තෙන මහොසධපණ්ඩිතෙන සුද්ධො අත්ථො දිට්ඨො හවිස්සති. සයන්ති සකං රට්ඨං හිත්වා කො පරහත්ථං ගමිස්සති.

“මම පුත්තෙන බ්‍රාහ්මණස්ස ආගමනෙ දොසො දිට්ඨො හවිස්සති. අයඤ්භි ආගච්ඡන්තො න මිත්තසන්ථවත්ථාය ආගමිස්සති, මං පන කාමෙන පලොභෙන්වා නගරං නෙත්වා ගණ්හනත්ථාය ආගතෙන හවිතබ්බං. තං අනාගතභයං දිට්ඨං හවිස්සති පණ්ඩිතො”ති තස්ස තමත්ථං ආවජ්ජෙත්වා භීතතස්සිතස්ස නිසින්නකාලෙ චත්තාරො පණ්ඩිතා ආගමිංසු. රාජා සෙනකං පුච්ඡී “සෙනක, රුච්චති තෙ උත්තරපඤ්චාලනගරං ගන්ත්වා වූළනිරාජස්ස ධිතු ආනයන”න්ති? කිං කට්ඨං මහාරාජ, න හි සිරිං ආගච්ඡන්තිං දණ්ඩෙන පහරිත්වා පලාපෙතුං වට්ටති. සචෙ තුම්භෙ තත්ථ ගන්ත්වා තං ගණ්හිස්සථ, ය්‍පෙත්වා වූළනිබ්බන්ධන්තං අඤ්ඤො තුම්භෙහි සමො ජම්බුදිපතලෙ න හවිස්සති. කිං කාරණා? පෙට්ඨරාජධිත්‍යාය ගතිතත්තා. සො හි “සෙසරාජානො මම මනුස්සා, චෙදෙහො ඵකොව මයා සදිසො”ති සකලජම්බුදිපෙ උත්තමරූපධරං ධිතරං තුම්භාකං දාතුකාමො ජාතො, කරොථස්ස වචනං. මයම්පි තුම්භෙ නිස්සාය වත්ථාලඤ්ඤාලෙ ලහිස්සාමාති. රාජා සෙසෙපි පුච්ඡී. තෙපි තට්ඨ කට්ඨං. තස්ස තෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තස්සෙව කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණො අත්තතො නිවාසගෙහා නික්ඛමිත්වා “රාජානං ආමන්තෙත්වා ගමිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා “මහාරාජ, න සක්කා අම්භෙහි පපඤ්චං කාතුං, ගමිස්සාම මයං නරින්දා”ති ආහ. රාජා තස්ස සක්කාරං කත්වා තං උය්‍යාපෙසි. මහාසත්තො තස්ස ගමනභාවං ඤාත්වා න්හත්වා අලඤ්ඤාත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං ආගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. රාජා වින්තෙසි “පුත්තො මෙ මහොසධපණ්ඩිතො මහාමන්ති මන්තපාරධිගතො අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අත්ථං ජානාති. අම්භාකං තත්ථ ගන්තුං යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා පණ්ඩිතො ජානිස්සති”ති. සො අත්තතා පයමං වින්තිතං අචත්වා රාගරත්තො මොහමුළ්භො හුත්වා තං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

604. “ජන්තඤ්භි එකාව මති සමෙති, යෙ පණ්ඩිතා උත්තමභූරිපත්තා;
යානං අයානං අථ වාපි යානං, මහොසධ ත්වම්පි මතිං කරොහි”ති.

තත්ථ ජන්තන්ති පණ්ඩිත, කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණස්ස ච මම ච ඉමෙසඤ්ච චතුන්නන්ති ජන්තං අම්භාකං එකාව මති එකොයෙව අජ්ඣාසයො ගඬිගොදකං විය යමුනොදකෙන සංසන්දති සමෙති. යෙ මයං ජපි ජනා පණ්ඩිතා උත්තමභූරිපත්තා, තෙසං නො ජන්තම්පි වූළනිරාජධිතු ආනයනං රුච්චතිති. යානන්ති ඉධෙව වාසො. මතිං කරොහිති අම්භාකං රුච්චනකං නාම අජ්ජමාණං, ත්වම්පි වින්තෙහි, කිං අම්භාකං ආවාහත්ථාය තත්ථ යානං, උදාහු අයානං, අදු ඉධෙව වාසො රුච්චතිති.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො “අයං රාජා අතිවිය කාමගිද්ධො අත්ථබ්බාලභාවෙන ඉමෙසං චතුන්නං වචනං ගණ්හාති, ගමනෙ දොසං කට්ඨන්වා නිවත්තෙස්සාමි න”ති වින්තෙත්වා වතස්සො ගාථායො අභාසි —

605. “ජානාසි බො රාජ මහානුභාවො, මහබ්බලො වූළනිබ්බන්ධන්තො;

රාජා ව නං ඉච්ඡති මාරණත්ථං, මිභං යථා ඔක්කවරෙන ලුද්දො.

606. “යථාපි මච්ඡො ඛළිසං, වඬිකං මංසෙන ඡාදිතං;
ආමග්ගිද්ධො න ඡානාති, මච්ඡො මරණමත්තනො.

607. “එවමෙව කුචං රාජ, චූළනෙය්‍යස්ස ධිතරං;
කාමග්ගිද්ධො න ඡානාසී, මච්ඡොව මරණමත්තනො.

608. “සචෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, ඛිජ්ජමත්තං ජභිස්සසි;
මිභං පන්ථානුබන්ධංව, මහන්තං භයමෙස්සති”ති.

තත්ථ රාජාති විදෙහං ආලපති. මහානුභාවොති මහායසො. මහබ්බලොති අට්ඨරසඅක්කොභණ්ඩබ්බෙන බලෙන සමන්තාගතො. මාරණත්ථන්ති මාරණස්ස අත්ථාය. ඔක්කවරෙනාති ඔක්කවාරිකාය මිභියා. ලුද්දො හි එකං මිභිං සික්ඛාපෙත්වා රජ්ජකෙන බන්ධිත්වා අරඤ්ඤං නෙත්වා මිභානං ගොවරට්ඨානෙ යථෙසි. සා බාලමිභං අත්තනො සන්තිකං ආනෙතුකාමා සකසඤ්ඤාය රාගං ජනෙත්ති විරවති. තස්සා සද්දං සුත්වා බාලමිභො මිගගණපරිවුතො වනගුම්බෙ නිපන්තො සෙසමිගිසු සඤ්ඤං අකත්වා තස්සා සද්දස්සවනසංසග්ගෙන බද්ධො වුට්ඨාය නික්ඛමිත්වා ගිවං උක්ඛිපිත්වා කිලෙසවසෙන තං මිභිං උපගන්ත්වා ලුද්දස්ස පස්සං දත්වා තිට්ඨති. තමෙනං සො තිබ්ණාය සත්තියා විජ්ඣිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති. තත්ථ ලුද්දො විය චූළනිරාජා, ඔක්කවාරිකා විය අස්ස ධිතා, ලුද්දස්ස භත්ථෙ ආවුධං විය කෙවට්ටබ්බාහ්මණො. ඉති යථා ඔක්කවරෙන ලුද්දො මිභං මාරණත්ථාය ඉච්ඡති, එවං සොපි රාජා තං ඉච්ඡති අත්ථො.

ආමග්ගිද්ධොති බ්‍යාමසතගම්හිරෙ උදකෙ වසන්තොපි තස්මිං ඛළිසස්ස වඬිකට්ඨානං ඡාදෙත්වා ධිතෙ ආමසඬ්ඛාතෙ ආමිසෙ ගිද්ධො හුත්වා ඛළිසං ගිලති, අත්තනො මරණං න ඡානාති. ධිතරන්ති චූළනිබාළිසිකස්ස කෙවට්ටබ්බාහ්මණස්ස වචනඛළිසං ඡාදෙත්වා ධිතං ආමිසසදිසං. තස්ස රඤ්ඤො ධිතරං කාමග්ගිද්ධො හුත්වා මච්ඡො අත්තනො මරණසඬ්ඛාතං ආමිසං විය න ඡානාසී. පඤ්චාලන්ති උත්තරපඤ්චාලනගරං. අත්තන්ති අත්තානං. පන්ථානුබන්ධන්ති යථා ගාමද්වාරමග්ගං අනුබන්ධමිගං මහන්තං භයමෙස්සති, තඤ්ඤි මිභං මාරණත්ථාය ආවුධාති ගහෙත්වා නික්ඛන්තෙසු මනුස්සෙසු යෙ යෙ පස්සන්ති, තෙ තෙ මාරෙත්ති, එවං උත්තරපඤ්චාලනගරං ගච්ඡන්තමිපි තං මහන්තං මරණභයං එස්සති උපගමිස්සතිති.

එවං මහාසත්තො වතුහි ගාථාහි රාජානං නිග්ගණ්හිත්වා කථෙසි. සො රාජා තෙන අතිවිය නිග්ගහිතොව “අයං මං අත්තනො දාසං විය මඤ්ඤති, රාජාති සඤ්ඤමිපි න කරොති, අග්ගරාජෙන ‘ධිතරං දස්සාමි’ති මම සන්තිකං පෙසිතං ඤත්වා එකමිපි මඬිගලපට්ඨසංයුත්තං කථං අකථෙත්වා මං ‘බාලමිගො විය, ගිලිතඛළිසමච්ඡො විය පන්ථානුබන්ධමිගො විය, මරණං පාපුණ්ණස්සති’ති වදති”ති කුජ්ඣිත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

609. “මයමෙව බාලමිභසෙ එළමුගා, යෙ උත්තමත්ථානි තයි ලපිමිහා;
කිමෙව ත්ථං නඬිගලකොට්ඨඬිඬො, අත්ථානි ඡානාසී යථාපි අඤ්ඤෙ”ති.

තත්ථ බාලමිභසෙති බාලාමිභ. එළමුගාති ලාලමුබා මයමෙව. උත්තමත්ථානීති උත්තමඉන්ටීරතනපටිලාභකාරණානි. තයි ලපිමිහාති තච සන්තිකෙ කථයිමිහා. කිමෙවාති ගරභත්ථෙ නිපාතො. නඬිගලකොට්ඨඬිඬොති ගහපතිපුත්තො දහරකාලතො පට්ඨාය නඬිගලකොට්ඨං වහන්තොයෙව වඬිඬති, තමත්ථං සන්ධාය “ත්ථං ගහපතිකම්මමෙව ඡානාසී, න බන්තියානං මඬිගලකම්ම”න්ති ඉමිනා අධිජ්ජායෙනෙවමාහ. අඤ්ඤෙති යථා කෙවට්ටො වා සෙනකාදයො වා අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතා ඉමානි බන්තියානං මඬිගලත්ථානි ඡානන්ති, තථා ත්ථං තානි කිං ඡානාසී, ගහපතිකම්මජානනමෙව තවානුවිජ්ජිකන්ති.

ඉති නං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා “ගහපතිපුත්තො මම මඬිගලන්තරායං කරොති, නිහරථ න”න්ති නිහරාපෙතුං ගාථමාහ –

610. “ඉමං ගලෙ ගහෙත්වාන, නාසෙථ විජ්ජා මම;
යො මෙ රත්තලාභස්ස, අත්තරායාය භාසති”ති.

සො රඤ්ඤො කුද්ධභාවං ඤත්වා “සචෙ බො පන මං කොච්චි රඤ්ඤො වචනං ගහෙත්වා භත්ථෙ වා ගිවාය වා පරාමසෙය්‍යා, තං මෙ අලං අස්ස යාවජීවං ලජ්ජිතුං, තස්මා සයමෙව නික්ඛමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රාජානං වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං ගතො. රාජාපි කෙවලං කොධවසෙනෙව වදති, බොධිසත්තෙ පන ගරුචිත්තතාය න කඤ්චි තථා කාතුං ආණාපෙසි. අථ මහාසත්තො “අයං රාජා බාලො අත්තනො හිතාහිතං න ඡානාති, කාමග්ගිද්ධො හුත්වා ‘තස්ස ධිතරං ලභිස්සාමියෙවා’ති අනාගතභයං අජානිත්වා ගච්ඡන්තො මහාවිනාසං පාපුණ්ණස්සති. නාස්ස කථං හදයෙ කාතුං වට්ටති, බහුපකාරො මෙ එස මහායසදායකො, ඉමස්ස මයා පච්චයෙන භවිතුං වට්ටති. පඨමං බො පන සුචපොතකං පෙසෙත්වා තථතො ඤත්වා පච්ඡා අහං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සුචපොතකං පෙසෙසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

611. “තතො ව සො අපක්කම්ම, වෙදෙහස්ස උපන්තිකා;
අථ ආමන්තයි දුතං, මාධරං සුචපණ්ඩිතං.

612. “එහි සම්ම හරිතපක්ඛ, වෙය්‍යාවච්චං කරොහි මෙ;
අත්ථි පඤ්චාලරාජස්ස, සාළිකා සයනපාලිකා.
613. “තං ඛන්ධනෙන පුච්ඡස්සු, සා හි සබ්බස්ස කොවිදා;
සා තෙසං සබ්බං ජානාති, රඤ්ඤො ව කොසියස්ස ව.
614. “ආමොති සො පටිස්සුත්වා, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
අගමාසි හරිතපක්ඛො, සාළිකාය උපන්නිකං.
615. “තතො ව බො සො ගන්ත්වාන, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
අථාමන්තයි සුසරං, සාළිකං මඤ්ජුභාණිකං.
616. “කච්චි තෙ සුසරෙ ඛමනීයං, කච්චි වෙස්සෙ අනාමයං;
කච්චි තෙ මධුනා ලාජා, ලබ්භතෙ සුසරෙ තුවං.
617. “කුසලඤ්චෙව මෙ සම්ම, අපො සම්ම අනාමයං;
අපො මෙ මධුනා ලාජා, ලබ්භතෙ සුවපණ්ඩිත.
618. “කුතො නු සම්ම ආගම්ම, කස්ස වා පභිතො තුවං;
න ව මෙසි ඉතො පුබ්බෙ, දිට්ඨො වා යදි වා සුතො”ති.

තත්ථ හරිතපක්ඛාති හරිතපත්තසමානපක්ඛා. වෙය්‍යාවච්චන්ති “එහි, සම්මා”ති චූත්තෙ ආගන්ත්වා අඬකෙ නිසින්තං “සම්ම, අඤ්ඤෙන මනුස්සභූතෙන කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං මමෙකං වෙය්‍යාවටිකං කරොහි”ති ආහ.

“කිං කරොමි, දෙවා”ති චූත්තෙ “සම්ම, කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණස්ස දුතෙය්‍යනාගතකාරණං යපෙත්වා රාජානඤ්ච කෙවට්ටඤ්ච අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, උභොව රඤ්ඤො සයනගබ්භෙ නිසින්තා මන්තයිංසු. තස්ස පන අත්ථි පඤ්චාලරාජස්ස සාළිකා සයනපාලිකා. සා කිරි තං රහස්සං ජානාති, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තාය සද්ධිං මෙටුනපටිසංයුත්තං විස්සාසං කත්වා තෙසං තං රහස්සං ඛන්ධනෙන පුච්ඡස්සු. තං සාළිකං පටිච්ඡන්තෙ පදෙසෙ යථා තං කොචි න ජානාති, එවං පුච්ඡ. සවෙ හි තෙ කොචි සද්දං සුභාති, ජීවිතං තෙ නත්ථි, තස්මා පටිච්ඡන්තෙ යානෙ සණිකං පුච්ඡා”ති. සා තෙසං සබ්බන්ති සා තෙසං රඤ්ඤො ව කොසියගොත්තස්ස ව කෙවට්ටස්සාති ද්වින්තමිපි ජනානං සබ්බං රහස්සං ජානාති.

ආමොකීති භික්ඛවෙ, සො සුවපොතකො පණ්ඩිතෙන පුරිමනයෙනෙව සක්කාරං කත්වා පෙසිතො “ආමො”ති තස්ස පටිස්සුත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා විවට්ඨිහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා වාතවෙගෙන සිවිරට්ඨෙ අරිට්ඨපුරං නාම ගන්ත්වා තත්ථ පවත්තිං සල්ලක්ඛෙත්වා සාළිකාය සන්නිකං ගතො. කථං? සො හි රාජනිවෙසනස්ස කඤ්චනප්‍රපිකාය නිසිදිත්වා රාගනිසිසිතං මධුරරවං රචි. කිං කාරණං? ඉමං සද්දං සුත්වා සාළිකා පටිරවිස්සති, තාය සඤ්ඤාය තස්සා සන්නිකං ගමිස්සාමිති. සාපි තස්ස සද්දං සුත්වා රාජසයනස්ස සන්නිකෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ නිසින්තා රාගරත්තචිත්තා හුත්වා නික්ඛත්තුං පටිරචි. සො ථොකං ගන්ත්වා පුනථපුනං සද්දං කත්වා තාය කතසද්දානුසාරෙන කමෙන සිහපඤ්ජරඋම්මාරෙ යත්වා පරිස්සයාභාවං ඔලොකෙත්වා තස්සා සන්නිකං ගතො. අථ නං සා “එහි, සම්ම, සුවණ්ණපඤ්ජරෙ නිසිදා”ති ආහ. සො ගන්ත්වා නිසිදි. ආමන්තයිති එවං සො ගන්ත්වා මෙටුනපටිසංයුත්තං විස්සාසං කත්තුකාමො හුත්වා තං ආමන්තෙසි. සුසරන්ති කඤ්චනපඤ්ජරෙ වසනතාය සුන්දරසරං. වෙස්සෙති වෙස්සිකෙ වෙස්සජාතිකෙ. සාළිකා කිරි සකුණෙසු වෙස්සජාතිකා නාම, තෙන තං එවං ආලපති. තුවන්ති සුසරෙ තං පුච්ඡාමි “කච්චි තෙ මධුනා සද්ධිං ලාජා ලබ්භති”ති. ආගම්මාති සම්ම, කුතො ආගන්ත්වා ඉධ පටිට්ඨොති පුච්ඡති. කස්ස වාති කෙන වා පෙසිතො ත්වං ඉධාගතොති.

සො තස්සා වචනං සුත්වා “සවාහං ‘මිථිලතො ආගතො’ති වක්ඛාමි, එසා මරණමාපන්නාපි මයා සද්ධිං විස්සාසං න කරිස්සති. සිවිරට්ඨෙ බො පන අරිට්ඨපුරං සල්ලක්ඛෙත්වා ආගතො, තස්මා මුසාවාදං කත්වා සිවිරාජෙන පෙසිතො හුත්වා තතො ආගතභාවං කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

619. “අභොසිං සිවිරාජස්ස, පාසාදෙ සයනපාලකො;
තතො සො ධම්මිකො රාජා, බද්ධෙ මොවෙසි ඛන්ධනා”ති.

තත්ථ බද්ධෙති අත්තතො ධම්මිකතාය සබ්බෙ බද්ධකෙ ඛන්ධනා මොවෙසි. එවං මොවෙත්තො මමිපි සද්දභිත්වා “මුඤ්චං න”න්ති මොවාපෙසි. සොහං විච්චා සුවණ්ණපඤ්ජරා නික්ඛමිත්වාපි බහිපාසාදෙ යත්ථිච්ඡාමි, තත්ථ ගොචරං ගහෙත්වා සුවණ්ණපඤ්ජරෙයෙව වසාමි. යථා ත්වං, න එවං නිව්චකාලං පඤ්ජරෙයෙව අච්ඡාමිති.

අථස්ස සා අත්තතො අත්ථාය සුවණ්ණතට්ටකෙ යපිතෙ මධුලාපෙ වෙව මධුරොදකඤ්ච දත්වා “සම්ම, ත්වං දුරතො ආගතො, කෙනත්ථෙත ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡි. සො තස්සා වචනං සුත්වා රහස්සං සොතුකාමො මුසාවාදං කත්වා ආහ –

620. “තස්ස මෙකා දුතියාසි, සාළිකා මඤ්ජුහාණිකා;
තං තත්ථ අවධි සෙනො, පෙක්ඛනො සුසරෙ මමා”ති.

තත්ථ තස්ස මෙකාති තස්ස මය්හං එකා. දුතියාසිති පුරාණදුතියිකා අහොසි.

අප් නං සා පුච්ඡි “කථං පන තෙ හරියං සෙනො අවධි”ති? සො තස්සා ආචික්ඛන්තො “සුඤ්ඤා භද්දෙ, එකදිවසං අම්භාකං රාජා උදකකිළං ගච්ඡන්තො මම්පි පක්කොසි. අපාහං හරියං ආදාය තෙන සද්ධිං ගන්ත්වා කිළින්වා සායන්භසමයෙ තෙනෙව සද්ධිං පච්චාගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිංයෙව පාසාදං අභිරුක්ඛ සරිරං සුක්ඛාපනත්ථාය හරියං ආදාය සිහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා කුටාගාරකුච්ඡියං නිසිදිං. තස්මිං ඛණෙ එකො සෙනො කුටාගාරා නික්ඛන්තො අම්භෙ ගණ්ඨිතුං පක්ඛන්දි. අහං මරණභයභීතො වෙගෙන පලායිං. සා පන තදා ගරුගඛිභා අහොසි, තස්මා වෙගෙන පලායිතුං නාසක්ඛි. අප් සො මය්හං පස්සන්තස්සෙව තං මාරත්වා ආදාය ගතො. අප් මං තස්සා සොකෙන රොදමානං දිස්වා අම්භාකං රාජා ‘සම්ම, කිං රොදසි’ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා ‘මා බාළ්භං, සම්ම, රොදසි, අඤ්ඤං හරියං පරියෙසාහි’ති වත්වා ‘කිං, දෙව, අඤ්ඤාය අනාවාරාය දුස්සිලාය හරියාය ආනිතාය, තතොපි එකකෙනෙව වරිතුං වර’න්ති චුත්තෙ ‘සම්ම, අහං එකං සකුණිකං සිලාවාරසම්පන්නං අස්සොසිං, තව හරියාය සදිසමෙව. චූළනිරාජස්ස හි සයනපාලිකා සාළිකා එවරුපා, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තස්සා මනං පුච්ඡිත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා සවෙ තෙ රුච්චති, ආගන්ත්වා අම්භාකං ආචික්ඛ. අපාහං වො විවාහං කත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං ආනෙස්සාමා’ති වත්වා මං ඉධ පහිණි, තෙනමිති කාරණෙනාගතො”ති වත්වා ගාථං ආහ –

621. “තස්සා කාමා හි සම්මන්තො, ආගතොස්මි තවන්ති කෙ;
සවෙ කරෙය්‍ය ඔකාසං, උභයොව වසාමසෙ”ති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සප්පත්තා අහොසි. එවං සන්තෙපි අත්තනො පියභාවං අජානාපෙත්වා අනිච්ඡමානා විය ආහ –

622. “සුවොව සුචිං කාමෙය්‍ය, සාළිකො පන සාළිකං;
සුවස්ස සාළිකායෙව, සංවාසො හොති කිදිසො”ති.

තත්ථ සුවොති සම්ම සුවපණ්ඩිත, සුවොව සුචිං කාමෙය්‍ය. කිදිසොති අසමානජාතිකානං සංවාසො නාම කිදිසො හොති. සුවො හි සමානජාතිකං සුචිං දිස්වා විරසන්ථවම්පි සාළිකං ජහිස්සති, සො පියවිජ්ජයොගො මහතො දුක්ඛාය භවිස්සති, අසමානජාතිකානං සංවාසො නාම න සමෙතිති.

ඉතරො තං සුත්වා “අයං මං න පටික්ඛිපති, පරිහාරමෙව කරොති, අද්ධා මං ඉච්ඡිස්සති, නානාවිධාහි නං උපමාහි සද්දහාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

623. “යොයං කාමෙ කාමයති, අපි වණ්ඩාලිකාමපි;
සබ්බො හි සදිසො හොති, නත්ථි කාමෙ අසාදිසො”ති.

තත්ථ වණ්ඩාලිකාමපිති වණ්ඩාලිකං අපි. සදිසොති විත්තසදිසතාය සබ්බො සංවාසො සදිසොව හොති. කාමස්මිඤ්ඤි විත්තමෙව පමාණං, න ජාතිති.

එවඤ්ඤා පන වත්වා මනුස්සෙසු තාව නානාජාතිකානං සමානභාවදස්සනත්ථං අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො අනන්තරං ගාථමාහ –

624. “අත්ථි ජම්පාවතී නාම, මාතා සිවිස්ස රාජිනො;
සා හරියා වාසුදෙවස්ස, කණ්ඨස්ස මහෙසී පියා”ති.

තත්ථ ජම්පාවතීති සිවිරඤ්ඤො මාතා ජම්පාවතී නාම වණ්ඩාලි අහොසි. සා කණ්ඨායනගොත්තස්ස දසභාතිකානං ජෙට්ඨකස්ස වාසුදෙවස්ස පියා මහෙසී අහොසි. සො කිරෙකදිවසං ද්වාරවතීතො නික්ඛමිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො නගරං පටිසන්තිං එකමන්තෙ ධීතං අභිරුපං එකං වණ්ඩාලිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “කිං ජාතිකා”ති පුච්ඡාපෙත්වා “වණ්ඩාලජාතිකා”ති සුත්වාපි පටිබද්ධවිත්තතාය අසාමිකභාවං පුච්ඡාපෙත්වා “අසාමිකා”ති සුත්වා තං ආදාය තතො නිවත්තිත්වා නිවෙසනං තෙත්වා අග්ගමහෙසීං අකාසි. සා සිවිං නාම පුත්තං විජායි. සො පිතු අච්චයෙන ද්වාරවතියං රජ්ජං කාරෙසි. තං සන්ධායෙන චුත්තං.

ඉති සො ඉමං උදාහරණං ආහරිත්වා “එවරුපොපි නාම ඛන්තියො වණ්ඩාලියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි, අම්භෙසු තිරච්ඡානගතෙසු කිං වත්තබ්බං, අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංවාසරොචනංයෙව පමාණං”න්ති වත්වා අපරම්පි උදාහරණං ආහරන්තො ආහ –

625. “රට්ඨවතී කම්පුරිසී, සාපි වච්ඡං අකාමසී;
මනුස්සො මිගියා සද්ධිං, නත්ථි කාමෙ අසාදිසො”ති.

තත්ථ චච්ඡන්ති එවංනාමකං තාපසං. කථං පන සා තං කාමෙසීති? අතීතස්මිඤ්ඤි එකො බ්‍රාහ්මණො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා මහන්තං යසං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසී. තස්ස පණ්ණසාලතො අවිදුරෙ එකිස්සා ගුහාය බහු කින්නරා වසන්ති. තත්ථෙව එකො මක්කටකො ද්වාලෙ වසති. සො ජාලං විනෙන්වා තෙසං සීසං හින්දිත්වා ලොහිතං පිවති. කින්නරා නාම දුබ්බලා හොන්ති හිරුකජාතිකා. සොපි මක්කටකො අතිවිසාලො. තෙ තස්ස කිඤ්චි කාතුං අසක්කොන්තා තං තාපසං උපසඬකමිත්වා කතපට්ඨන්ථාරා ආගතකාරණං පුට්ඨා “දෙව, එකො මක්කටකො ජීවිතං නො හනති, තුම්හෙ යපෙත්වා අම්භාකං අඤ්ඤං පටිසරණං න පස්සාම, තං මාරත්වා අම්භාකං සොත්ථිභාවං කරොහි”ති ආහංසු. තං සුත්වා තාපසො “අපෙඨ න මාදිසා පාණාතිපාතං කරොන්ති”ති අපසාදෙසී. තෙසු රට්ඨවති නාම කින්නරී අහිරුපා පාසාදිකා අසාමිකා අහොසී. තෙ තං අලඬකරිත්වා තාපසස්ස සන්තිකං නෙන්වා “දෙව, අයං තෙ පාදපරිවාරිකා හොතු, අම්භාකං පච්චාමිත්තං වධෙහි”ති ආහංසු. තාපසො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙන්වා ගුහාද්වාලෙ යත්වා ගොවරත්ථාය නික්කන්තං මක්කටකං මුග්ගරෙන පොටෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසී. සො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්තො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිත්වා තත්ථෙව කාලමකාසී. එවං සා තං කාමෙසී. සුවපොතකො ඉමං උදාහරණං ආහරිත්වා “චච්ඡතාපසො තාව මනුස්සො හුත්වා තිරච්ඡානගතාය කින්නරියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසී, කිමඬගං පන අම්භාකං? මයඤ්ඤි උහො පක්ඛිනොව තිරච්ඡානගතාවා”ති දීපෙන්තො “මනුස්සො මිගියා සද්ධි”න්ති ආහ. එවං මනුස්සා තිරච්ඡානගතාහි සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්ති, තත්ථි කාමෙ අසාදිසො නාම, විත්තමෙව පමාණන්ති කපෙසී.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “සාමී, විත්තං නාම සබ්බකාලං එකසද්ධං න හොති, පියවිජ්ජයොගස්ස භායාමී”ති ආහ. සොපි සුවපොතකො ඉත්ථිමායාසු කුසලො, තෙන තං විමංසන්තො පුන ගාථමාහ –

626. “හන්ද බවාහං ගමිස්සාමි, සාළිකෙ මඤ්ජුභාණිකෙ;
පච්චක්ඛානුපදඤ්ඤෙතං, අතිමඤ්ඤසි නුන ම”න්ති.

තත්ථ පච්චක්ඛානුපදං හෙතන්ති යං ත්වං වදෙසී, සබ්බමෙතං පච්චක්ඛානස්ස අනුපදං, පච්චක්ඛානකාරණං පච්චක්ඛානකොට්ඨාසො පනෙස. අතිමඤ්ඤසි නුන මන්ති “නුන මං ඉච්ඡති අය”න්ති ත්වං මං අතික්කමිත්වා මඤ්ඤසි, මය්හං සාරං න ජානාසී. අහඤ්ඤි රාජපුත්තො, න මය්හං හරියා දුල්ලභා, අඤ්ඤං හරියං පරියෙසිස්සාමිති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා හිජ්ජමානහදයා විය තස්ස සහ දස්සනෙනෙව උප්පන්නකාමරතියා අනුඩස්භමානා විය හුත්වාපි අත්තතො ඉත්ථිමායා අතිච්ඡමානා විය හුත්වා දියඩ්ඪං ගාථමාහ –

627. “න සිරි තරමානස්ස, මාධර සුවපණ්ඩිත;
ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව රාජාන දක්ඛසී;
සොස්සි සද්දං මුදිඬගානං, ආනුභාවඤ්ච රාජිනො”ති.

තත්ථ න සිරිති සම්ම සුවපණ්ඩිත, තරමානස්ස සිරි නාම න හොති, තරමානෙන කතකම්මං න සොහති, “සරාවාසො ව නාමෙස අතිගරුකො”ති වින්තෙන්වා තුලෙන්වා කාතබ්බො. ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව මහන්තෙන යසෙන සමන්තාගතං අම්භාකං රාජානං පස්සිස්සසී. සොස්සිති සායන්භසමයෙ කින්නරිසමානලීලාහි උත්තමරූපධරාහි නාරිහි වජ්ජමානානං මුදිඬගානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ගීතවාදිතානං සද්දං ත්වං සුණිස්සසී, රඤ්ඤො ව ආනුභාවං මහන්තං සිරිසොහග්ගං පස්සිස්සසී. “සම්ම, කිං ත්වං තුරිතොසී, කිං ලෙසමිපි න ජානාසී, අච්ඡස්සු තාව, පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති.

අථ තෙ සායන්භසමනන්තරෙ මෙටුනසංවාසං කරිංසු, සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසං වසිංසු. අථ නං සුවපොතකො “න ඉදානෙසා මය්හං රහස්සං ගුහිස්සති, ඉදානි නං පුච්ඡිත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා “සාළිකෙ”ති ආහ. “කිං, සාමී”ති? “අහං කිඤ්චි තෙ වත්තුකාමොමිහි”ති. “වද, සාමී”ති. “හොතු, අජ්ජ අම්භාකං මඬගලදිවසො, අඤ්ඤතරස්මි දිවසෙ ජානිස්සාමී”ති. “සවෙ මඬගලපටිසංයුත්තා කථා භවිස්සති, කපෙහි. නො වෙ, මා කපෙහි සාමී”ති. “මඬගලකථාවෙසා, හද්දෙ”ති. “තෙන හි කපෙහි”ති. අථ නං “හද්දෙ, සවෙ සොතුකාමා භවිස්සසී, කපෙස්සාමි තෙ”ති වත්වා තං රහස්සං පුච්ඡන්තො දියඩ්ඪං ගාථමාහ –

628. “යො නු බ්බායං තිබ්බො සද්දො, තිරොජනපදෙ සුතො;
ධිතා පඤ්චාලරාජස්ස, ඔසධි විය වණ්ණිති;
තං දස්සති විදෙහානං, සො විවාහො භවිස්සති”ති.

තස්සත්ථො – යො නු බ්බො අයං සද්දො තිබ්බො බහලො, තිරොජනපදෙ සුතො පරරට්ඨෙසු ජනපදෙසු විස්සුතො පඤ්ඤාතො පාකටො පත්ථටො. කින්නි? ධිතා පඤ්චාලරාජස්ස ඔසධිතාරකා විය විරොවමානා තාය එව සමානවණ්ණිති අත්ථි, තං සො විදෙහානං දස්සති, සො විවාහො භවිස්සති. යො සො එවං පත්ථටො සද්දො, අහං තං සුත්වා වින්තෙසි “අයං කුමාරිකා උත්තමරූපධරා, විදෙහරාජාපි චූළනිරඤ්ඤො පටිසන්තු අහොසී. අඤ්ඤෙ බහු රාජානො චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස වසවත්තිනො සන්ති, තෙසං අදත්වා කිං කාරණා විදෙහස්ස ධිතරං දස්සති”ති?

සා තස්ස වචනං සුත්වා එවමාහ – “සාමී, කිං කාරණා මඬගලදිවසෙ අවමඬගලං කපෙසී”ති? “අහං, හද්දෙ, ‘මඬගල’න්ති කපෙමි, ත්වං ‘අවමඬගල’න්ති කපෙසී, කිං නු බ්බො එත”න්ති? “සාමී, අමිත්තානම්පි තෙසං එවරූපා මඬගලකිරියා මා හොතු”ති. “කපෙහි තාව හද්දෙ”ති. “සාමී, න සක්කා කපෙතු”න්ති. “හද්දෙ, තයා විදිතං රහස්සං

මම අකථිකකාලතො පටියාය නත්ථි අමිහාකං සමග්ගසංවාසො”ති. සා තෙන නිජ්ජිළියමානා “තෙන හි, සාමි, සුඤ්ඤානී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

629. “එදිසො මා අමිත්තානං, විවාහො භොතු මාධරු;
යථා පඤ්චාලරාජස්ස, වෙදෙනෙහි භවිස්සති”ති.

ඉමං ගාථං වත්වා පුත තෙන “හද්දෙ, කස්මා එවරුපං කථං කථෙසි”ති චූත්තෙ “තෙන හි සුඤ්ඤානී, එත්ථ දොසං තෙ කථෙස්සාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

630. “ආනයිත්වාන වෙදෙහං, පඤ්චාලානං රථෙසහො;
තතො නං ඝාතයිස්සති, නස්ස සබ්බ භවිස්සති”ති.

තත්ථ තතො නං ඝාතයිස්සති යදා සො ඉමං නගරං ආගතො භවිස්සති, තදා තෙන සද්ධිං සබ්බභාවං මිත්තධම්මං න කරිස්සති, දට්ඨුම්පිස්ස ධිතරං න දස්සති. එකො කිරස්ස පන අත්ථධම්මානුසාසකො මහොසධපණ්ඩිතො නාම අත්ථි, තෙන සද්ධිං තං ඝාතෙස්සති. තෙ උභො ජනෙ ඝාතෙත්වා ජයපානං පිටිස්සාමාති කෙවට්ටො රඤ්ඤා සද්ධිං මන්තෙත්වා තං ගණිතත්වා ආගන්තුං ගතොති.

එවං සා ගුරුමත්තං නිස්සෙසං කත්වා සුවපණ්ඩිතස්ස කථෙසි. තං සුත්වා සුවපණ්ඩිතො “ආචරියො කෙවට්ටො උපායකුසලො, අච්ඡරියං තස්ස රඤ්ඤො එවරුපෙන උපායෙන ඝාතන”න්ති කෙවට්ටං වණ්ණෙත්වා “එවරුපෙන අවමඬගලෙන අමිහාකං කො අත්ථො, තුණ්හිභූතා සයාමා”ති වත්වා ආගමනකම්මස්ස නිජ්ජන්ති. ඤාත්වා තං රත්ති. තාය සද්ධිං වසිත්වා “හද්දෙ, අහං සිවිරට්ඨං ගන්ත්වා මනාපාය භරියාය ලද්ධභාවං සිවිරඤ්ඤො දෙවියා ව ආරොවෙස්සාමි”ති ගමනං අනුජානාපෙතුං ආහ –

631. “හන්ද ඛො මං අනුජානාහි, රත්තියො සත්තමත්තියො;
යාවාහං සිවිරාජස්ස, ආරොවෙමි මහෙසිනො;
ලද්ධො ව මෙ ආවසථො, සාළිකාය උපන්තික”න්ති.

තත්ථ මහෙසිනොති මහෙසියා වස්ස. ආවසථොති වසනටියානං. උපන්තිකන්ති අථ නෙ “එථ තස්සා සත්තිකං ගච්ඡාමා”ති වත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ ඉධානෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි, යාව මමාගමනං, තාව මා උක්කණ්ඨිති.

තං සුත්වා සාළිකා තෙන වියොගං අනිච්ඡමානාපි තස්ස වචනං පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්ති අනන්තරං ගාථමාහ –

632. “හන්ද ඛො තං අනුජානාමි, රත්තියො සත්තමත්තියො;
සචෙ ත්වං සත්තරත්තෙන, නාගච්ඡසි මමන්තිකෙ;
මඤ්ඤෙ ඔක්කන්තසත්තං මං, මතාය ආගමිස්සසි”ති.

තත්ථ මඤ්ඤෙ ඔක්කන්තසත්තං මන්ති එවං සත්තෙ අහං මං අපගතජීවිතං සල්ලක්ඛෙමි. සො ත්වං අට්ඨමෙ දිවසෙ අනාගච්ඡන්තො මයි මතාය ආගමිස්සසි, තස්මා මා පපඤ්චං අකාසිති.

ඉතරොපි “හද්දෙ, කිං වදෙසි, මය්හමිපි අට්ඨමෙ දිවසෙ තං අපස්සන්තස්ස කුතො ජීවිත”න්ති වාචාය වත්වා හදයෙන පන “ජීව වා ත්වං මර වා, කිං තයා මය්හ”න්ති වින්තෙත්වා උට්ඨාය ථොකං සිවිරට්ඨාහිමුඛො ගන්ත්වා නිවත්තිත්වා මිටීලං ගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස අංසකුටෙ ඔතරිත්වා මහාසත්තෙන පන තාය සඤ්ඤාය උපරිපාසාදං ආරොපෙත්වා පුට්ඨො සබ්බං තං පවත්තිං පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසි. සොපිස්ස පුරිමනයෙනෙව සබ්බං සක්කාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

633. “තතො ව ඛො සො ගන්ත්වාන, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
මහොසධස්ස අක්ඛාසි, සාළිකාවචනං ඉද”න්ති.

තත්ථ සාළිකාවචනං ඉදන්ති ඉදං සාළිකාය වචනන්ති සබ්බං විත්ථාරෙත්වා කථෙසිති.

සුවඛණ්ඩං නිට්ඨිතං.

මහාඋමඬගකණ්ඩං

තං සුත්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “රාජා මම අනිච්ඡමානස්සෙව ගමිස්සති, ගන්ත්වා ව පන මහාවිනාසං පාපුණිස්සති. අථ මය්හං ‘එවරුපස්ස නාම යසදායකස්ස රඤ්ඤො වචනං හදයෙ කත්වා තස්ස සඬගහං නාකාසි’ති ගරහාපි උප්පජ්ජිස්සති, මාදිසෙ පණ්ඩිතෙ විජ්ජමානෙ කිංකාරණා එස නස්සිස්සති, අහං රඤ්ඤො පුරෙතරමෙව ගන්ත්වා චූළනිං දිස්වා සුවිහත්තං කත්වා විදෙහරඤ්ඤො නිවාසත්ථාය නගරං මාපෙත්වා ගාචුතමත්තං ජඩ්ඝඋමඬගං,

අඩිපයොපනිකඤ්ච මහාඋමඬිගං, කාරෙත්වා චූළනිරඤ්ඤො ධීතරං අභිසිඤ්චිත්වා අමහාකං රඤ්ඤොපාදපරිවාරිකං කත්වා අට්ඨාරසඅක්කොභණ්ඩසධිබෙහි බලෙහි එකසතරාජ්ජු පරිවාරෙත්වා ධීතෙස්වෙව අමහාකං රාජානං රාහුමුඛතො වන්දං විය මොවෙත්වා ආදායාගමනං නාම මම භාරො”ති. තස්සෙව චිත්තෙන්තස්ස සරිරෙ පිති උප්පජ්ජී. සො පිතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ඉමං උපඨිසගාපමාහ –

634. “යස්සෙව සරෙ භුඤ්ජෙය්‍යා හොගං, තස්සෙව අත්ථං පුරිසො වරෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – යස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ පුරිසො මහන්තං ඉස්සරියං ලභිත්වා හොගං භුඤ්ජෙය්‍යා, අක්කොසන්තස්සපි පහරන්තස්සපි ගලෙ ගහෙන්වා නික්කඩ්ඨන්තස්සපි තස්සෙව අත්ථං හිතං වුඩ්ඪිං පණ්ඩිතො කායද්වාරාදීහි තිහි ද්වාරෙහි වරෙය්‍යා. න හි මිත්තදුබ්බිකම්මං පණ්ඩිතෙහි කාතබ්බන්ති.

ඉති චිත්තෙන්වා සො න්හත්වා අලඬිකරිත්වා මහන්තෙන යසෙන රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො ආහ – “කිං, දෙව, ගච්ඡිස්සප් උත්තරපඤ්චාලනගර”න්ති? “ආම, තාත, පඤ්චාලවන්දිං අලහන්තස්ස මම කිං රජ්ජෙන, මා මං පරිච්චජී, මයා සද්ධිංයෙව එහි. තත්ථ අමහාකං ගතකාරණා ද්වෙ අත්ථා නිප්පජ්ජිස්සන්ති, ඉත්ථීරතනඤ්ච ලච්ඡාමි, රඤ්ඤො ව මෙ සද්ධිං මෙන්ති පතිට්ඨහිස්සති”ති. අප් නං පණ්ඩිතො “තෙන හි, දෙව, අහං පුරෙ ගන්ත්වා තුම්මාකං නිවෙසනානි මාපෙස්සාමි, තුම්මෙ මයා පහිතසාසනෙන ආගච්ඡෙය්‍යාපා”ති වදන්තො ද්වෙ ගාපා අභාසි –

“හන්දාහං ගච්ඡාමි පුරෙ ජනිත්ද, පඤ්චාලරාජස්ස පුරං සුරම්මං;
නිවෙසනානි මාපෙතුං, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො.

635. “නිවෙසනානි මාපෙත්වා, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
යදා තෙ පහිණෙය්‍යාමි, තදා එය්‍යාසි බත්තියා”ති.

තත්ථ වෙදෙහස්සාති තව විදෙහරාජස්ස. එය්‍යාසිති ආගච්ඡෙය්‍යාසිති.

තං සුත්වා රාජා “න කිර මං පණ්ඩිතො පරිච්චජති”ති හට්ඨකුට්ඨො හුත්වා ආහ – “තාත, තව පුරෙ ගච්ඡන්තස්ස කිං ලද්ධුං වට්ටති”ති? “බලවාහනං, දෙවා”ති. “යත්තකං ඉච්ඡයි, තත්තකං ගණ්හ, තාතා”ති. “චත්තාරි බන්ධනාගාරානි විවරාපෙත්වා වොරානං සධ්බලිකබන්ධනානි හින්දාපෙත්වා තෙපි මයා සද්ධිං පෙසෙප් දෙවා”ති. “යථාරුචි කරොහි, තාතා”ති. මහාසත්තො බන්ධනාගාරද්වාරානි විවරාපෙත්වා සුරෙ මහායොධෙ ගතට්ඨානෙ කම්මං නිප්ඵාදෙතුං සමත්ථෙ නිහරාපෙත්වා “මං උපට්ඨහපා”ති වත්වා තෙසං සක්කාරං කාරෙත්වා වඩ්ඪකිකම්මාරවම්මකාරඉට්ඨකපාසාණකාරචිත්තකාරාදයො නානාසිප්පකුසලා අට්ඨාරස සෙනියො ආදාය වාසිපරසුකුද්දාලබ්භිත්තිආදීනි බහුනි උපකරණානි ගාහාපෙත්වා මහාබලකායපරිවුතො නගරා නික්බ්බි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

636. “තතො ව පායාසි පුරෙ මහොසධො, පඤ්චාලරාජස්ස පුරං සුරම්මං;
නිවෙසනානි මාපෙතුං, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො”ති.

මහාසත්තොපි ගච්ඡන්තො යොජනන්තරෙ යොජනන්තරෙ එකෙකං ගාමං නිවෙසෙන්වා එකෙකං අමච්චං. “තුම්මෙ රඤ්ඤො පඤ්චාලවන්දිං ගහෙන්වා නිවත්තකාලෙ හත්ථීඅස්සරථෙ කප්පෙන්වා රාජානං ආදාය පච්චාමිත්තෙ පටිබාහන්තා ඛිප්පං මිටීලං පාපෙය්‍යාපා”ති වත්වා යපෙසි. ගඩ්ගාතිරං පන පත්වා ආනන්දකුමාරං පක්කොසාපෙන්වා “ආනන්ද, ත්වං තිණි වඩ්ඪකිසතානි ආදාය උද්ධංගඬිගං ගන්ත්වා සාරදාරුනි ගාහාපෙත්වා තිසතමත්තා නාවා මාපෙත්වා නගරස්සත්ථාය තත්ථෙව තච්ඡාපෙන්වා සල්ලහුකානං දාරුනං නාවාය පුරාපෙත්වා ඛිප්පං ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති පෙසෙසි. සයං පන නාවාය ගඬිගං තරිත්වා ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය පදසඤ්ඤායෙව ගණෙන්වා “ඉදං අඩ්ඨයොජනට්ඨානං, එත්ථ මහාඋමඬිගො හවිස්සති, ඉමස්මිං යානෙ රඤ්ඤො නිවෙසනනගරං හවිස්සති, ඉතො පට්ඨාය යාව රාජගෙහා ගාවුතමත්තෙ යානෙ ජඩ්ඝඋමඬිගො හවිස්සති”ති පරිච්ඡින්නිත්වා නගරං පාචිසි. චූළනිරාජා බොධිසත්තස්ස ආගමනං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණිස්සති, පච්චාමිත්තානං පිට්ඨිං පස්සිස්සාමි, ඉමස්මිං ආගතෙ වෙදෙහොපි න විරස්සෙව ආගමිස්සති, අප් නෙ උහොපි මාරෙත්වා සකලජම්බුදීපතලෙ එකරජ්ජං කරිස්සාමි”ති පරමකුට්ඨිං පත්තො අහොසි. සකලනගරං සඩ්බුහි “එස කිර මහොසධපණ්ඩිතො, ඉමිනා කිර එකසතරාජානො ලෙඩ්බුනා කාකා විය පලාපිතා”ති.

මහාසත්තො නාගරෙසු අත්තතො රූපසම්පත්තිං පස්සන්තෙසුයෙව රාජද්වාරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පටිවෙදෙන්වා “පච්ඡතු”ති වුත්තෙ පච්ඡිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අප් නං රාජා පටිසන්ථාරං කත්වා “තාත, රාජා කදා ආගමිස්සති”ති පුච්ඡි. “මයා පෙසිතකාලෙ, දෙවා”ති. “ත්වං පන කිමත්ථං ආගතොසි”ති. “අමහාකං රඤ්ඤො නිවෙසනං මාපෙතුං, දෙවා”ති. “සාධු, තාතා”ති. අප්ස්ස සෙනාය පරිබ්බයං දාපෙන්වා මහාසත්තස්ස මහන්තං සක්කාරං කාරෙත්වා නිවෙසනගෙහං දාපෙන්වා “තාත, යාව තෙ රාජා නාගච්ඡති, තාව අනුක්කණ්ඨමානො අමහාකම්පි කත්තබ්බයුත්තකං කරොන්තොව වසාහි ත්ව”න්ති ආහ. සො කිර රාජනිවෙසනං අභිරුහන්තොව මහාසොපානපාදමුලෙ යත්වා “ඉධ ජඩ්ඝඋමඬිගද්වාරං හවිස්සති”ති සල්ලක්බෙසි. අප්ස්ස එතදහොසි “රාජා ‘අමහාකම්පි කත්තබ්බයුත්තකං කරොහි’ති වදති, උමඬිගෙ බණියමානෙ යථා ඉදං සොපානං න ඔසක්කති, තථා කාතුං වට්ටති”ති. අප් රාජානං එවමාහ – “දෙව, අහං පච්ඡන්තො සොපානපාදමුලෙ යත්වා නවකම්මං ඔලොකෙන්තො

මහාසොපාන දොස පස්සිං. සචෙ තෙ රුච්චති, අභං දාරුනි ලහන්තො මනාපං කත්වා අත්ථරෙයා”න්ති. “සාධු, පණ්ඩිත, අත්ථරාහී”ති. සො “ඉධ උමඛගද්වාරං භවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා නං පොරාණසොපානං හරිත්වා යත්ථ උමඛගද්වාරං භවිස්සති, තත්ථ පංසුනො අපනනත්ථාය ඵලකසන්ථාරං කාරෙත්වා යථා සොපානං න ඔසක්කති, ඵචං නිච්චලං කත්වා සොපානං අත්ථරි. රාජා තං කාරණං අජානන්තො “මම සිනෙහෙන කරොති”ති මඤ්ඤි.

ඵචං තං දිවසං තෙනෙව නවකම්මෙන චිතිනාමෙත්වා පුනදිවසෙ රාජානං ආහ – “දෙව, සචෙ අම්මාකං රඤ්ඤො වසනට්ඨානං ජානෙය්‍යාම, මනාපං කත්වා පට්ඨග්ගෙය්‍යාමා”ති. සාධු, පණ්ඩිත, යථෙත්වා මම නිවෙසනං සකලනගරෙ යං නිවෙසනං ඉච්ඡාමි, තං ගණ්හාති. මහාරාජ, මයං ආගන්තුකා, තුම්මාකං බහු වල්ලභා යොධා, තෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහෙසු ගය්හමානෙසු අම්මෙහි සද්ධිං කලහං කරිස්සන්ති. “තදා, දෙව, තෙහි සද්ධිං මයං කිං කරිස්සාමා”ති? “තෙසං වචනං මා ගණ්හ. යං ඉච්ඡාමි, තං යානමෙව ගණ්හාපෙහී”ති. “දෙව, තෙ පුනප්පුනං ආගන්ත්වා තුම්මාකං කට්ඨස්සන්ති, තෙන තුම්මාකං චිත්තසුඛං න ලභිස්සති. සචෙ පන ඉච්ඡෙය්‍යාම, යාව මයං නිවෙසනාති ගණ්හාම, තාව අම්මාකංයෙව මනුස්සා දොවාරිකා අස්සු. තතො තෙ ද්වාරං අලභිත්වා නාගමිස්සන්ති. ඵචං සත්තෙ තුම්මාකම්පි චිත්තසුඛං ලභිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

මහාසත්තො සොපානපාදමුලෙ සොපානසීසෙ මහාද්වාරෙති සබ්බත්ථ අත්තනො මනුස්සෙයෙව යථෙත්වා “කස්සචි පට්ඨිතුං මා අදත්ථා”ති වත්වා අථ රඤ්ඤො මාතු නිවෙසනං ගන්ත්වා “භින්දනාකාරං දස්සෙමා”ති මනුස්සෙ ආණාපෙසි. තෙ ද්වාරකොට්ඨකාලින්දතො පට්ඨාය ඉට්ඨකා ව මත්තිකා ව අපනෙතුං ආරභිංසු. රාජමාතා තං පවත්තිං සුත්වා ආගන්ත්වා “කිස්ස, තාතා, මම ගෙහං භින්දමා”ති ආහ. “මහොසධපණ්ඩිතො භින්දාපෙත්වා අත්තනො රඤ්ඤො නිවෙසනං කාතුකාමො”ති. “යදි ඵචං ඉධෙව වසමා”ති. “අම්මාකං රඤ්ඤො මහන්තං බලවාහනං, ඉදං නප්පහොති, අඤ්ඤං මහන්තං ගෙහං කරිස්සාමා”ති. “තුම්මෙ මං න ජානාම, අභං රාජමාතා, ඉදානි පුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ජානිස්සාමි”ති. “මයං රඤ්ඤො වචනෙන භින්දාම, සක්කොන්ති වාරෙහී”ති. සා කුප්ඤ්ඤිත්වා “ඉදානි වො කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති රාජද්වාරං අගමාසි. අථ නං “මා පට්ඨා”ති දොවාරිකා වාරයිංසු. “අභං රාජමාතා”ති. “න මයං තං ජානාම, මයං රඤ්ඤො ‘කස්සචි පට්ඨිතුං මා අදත්ථා’ති ආණත්තා, ගච්ඡ ත්ව”න්ති. සා ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්ති නිවත්තිත්වා අත්තනො නිවෙසනං ඔලොකෙත්ති අට්ඨාසි. අථ නං ඵකො පුරිසො “කිං ඉධ කරොසි, ගච්ඡසි, න ගච්ඡසි”ති ගීවාය ගහෙත්වා භූමියං පාතෙසි.

සා චිත්තෙසි “අද්ධා ඉමෙ රඤ්ඤො ආණත්තා භවිස්සන්ති, ඉතරථා ඵචං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති, පණ්ඩිතස්සෙව සන්තිකං ගච්ඡිස්සාමි”ති. සා ගන්ත්වා “තාත මහොසධ, කස්මා මම නිවෙසනං භින්දාපෙසි”ති ආහ. සො තාය සද්ධිං න කට්ඨෙ, සන්තිකෙ ධීතො පුරිසො පනස්ස “දෙව, කිං කට්ඨෙ”ති ආහ. “තාත, මහොසධපණ්ඩිතො කස්මා මම ගෙහං භින්දාපෙති”ති? “වෙදෙහරඤ්ඤො වසනට්ඨානං කාතු”න්ති. “කිං, තාත, ඵචං මහන්තෙ නගරෙ අඤ්ඤත්ථ නිවෙසනට්ඨානං න ලබ්හති”ති මඤ්ඤති. “ඉමං සතසහස්සං ලඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ගෙහං කාරෙතු”ති. “සාධු, දෙව, තුම්මාකං ගෙහං විස්සජ්ජාපෙස්සාමි, ලඤ්ඤස්ස ගතිතභාවං මා කස්සචි කට්ඨිත්ථ. මා නො අඤ්ඤෙපි ලඤ්ඤං දත්වා ගෙහාති විස්සජ්ජාපෙතුකාමා අහෙසු”න්ති. සාධු, තාත, “රඤ්ඤො මාතා ලඤ්ඤං අදාසි”ති මය්හම්පි ලජ්ජනකමෙව, තස්මා න කස්සචි කට්ඨස්සාමිති. සො “සාධු”ති තස්සා සන්තිකා සතසහස්සං ගහෙත්වා ගෙහං විස්සජ්ජාපෙත්වා කෙට්ටස්ස ගෙහං අගමාසි. සොපි ද්වාරං ගන්ත්වා වෙළුපෙසිකාහි පිට්ඨිවම්මුප්පාටනං ලභිත්වා ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්තො පුන ගෙහං ගන්ත්වා සතසහස්සමෙව අදාසි. ඵතෙනුපායෙන සකලනගරෙ ගෙහට්ඨානං ගණ්හන්තෙන ලඤ්ඤං ගහෙත්වා ලද්ධකභාපණානඤ්ඤෙව නව කොට්ඨො ජාතා.

මහාසත්තො සකලනගරං විවරිත්වා රාජකුලං අගමාසි. අථ නං රාජා පුච්ඡි “කිං, පණ්ඩිත, ලද්ධං තෙ වසනට්ඨාන”න්ති? “මහාරාජ, අදෙන්නා නාම නත්ථි, අපිව බො පන ගෙහෙසු ගය්හමානෙසු කිලමන්ති. තෙසං පියවිජ්ජයොගං කාතුං අම්මාකං අයුත්තං. බහිනගරෙ ගාචුතමත්තෙ යානෙ ගඬිගාය ව නගරස්ස ව අත්තරෙ අසුකට්ඨානෙ අම්මාකං රඤ්ඤො වසනගරං කරිස්සාමි”ති. තං සුත්වා රාජා “අත්තොනගරෙ යුජ්ඤිතුම්පි දුක්ඛං, නෙව සකසෙනා, න පරසෙනා ඤාතුං සක්කා. බහිනගරෙ පන සුඛං යුද්ධං කාතුං, තස්මා බහිනගරෙයෙව තෙ කොට්ටෙත්වා මාරෙස්සාමා”ති තුස්සිත්වා “සාධු, පණ්ඩිත, තයා සල්ලක්ඛිතට්ඨානෙයෙව කාරෙහී”ති ආහ. “මහාරාජ, අභං කාරෙස්සාමි, තුම්මාකං පන මනුස්සෙහි දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය අම්මාකං නවකම්මට්ඨානං නාගන්තබ්බං. ආගච්ඡන්තා හි කලහං කරිස්සන්ති, තෙනෙව තුම්මාකඤ්ඤං අම්මාකඤ්ඤං චිත්තසුඛං න භවිස්සති”ති. “සාධු, පණ්ඩිත, තෙන පස්සෙන නිසඤ්චාරං කාරෙහී”ති. “දෙව, අම්මාකං හත්ථි උදකාහිරතා උදකෙයෙව කිළිස්සන්ති. උදකෙ ආචිලෙ ජාතෙ ‘මහොසධස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පසන්නං උදකං පාතුං න ලභාමා’ති සචෙ නාගරා කුප්ඤ්ඤස්සන්ති, තම්පි සහිතබ්බ”න්ති. රාජා “විස්සත්ථා තුම්මාකං හත්ථි කිළන්තු”ති වත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “යො ඉතො නික්ඛමිත්වා මහොසධස්ස නගරමාපිතට්ඨානං ගච්ඡති, තස්ස සහස්සදණ්ඩො”ති.

මහාසත්තො රාජානං වත්දිත්වා අත්තනො පරිසං ආදාය නික්ඛමිත්වා යථාපරිච්ඡින්නට්ඨානෙ නගරං මාපෙතුං ආරභි. පාරගඬිගාය වග්ගලිං නාම ගාමං කාරෙත්වා හත්ථිඅස්සරථවාහනඤ්ඤෙව ගොබ්බිබ්බද්දඤ්ඤෙව තත්ථ යථෙත්වා නගරකරණං විචාරෙත්තො “ඵත්තකා ඉදං කරොන්තු”ති සබ්බකම්මානි විහජිත්වා උමඛගකම්මං පට්ඨපෙසි. මහාඋමඛගද්වාරං ගඬිගාතිත්ථෙ අහොසි. සට්ඨිමත්තානි යොධසතානි මහාඋමඛගං බණන්ති. මහන්තෙහි වම්මපසිබ්බකෙහි වාලුකපංසුං හරිත්වා ගඬිගාය පාතෙත්ති. පාතිතපාතිතං පංසුං හත්ථි මද්දන්ති, ගඬිගා ආච්චා සන්දති. නගරවාසිනො “මහොසධස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පසන්නං උදකං පාතුං න ලභාම, ගඬිගා ආච්චා සන්දති, කිං නු

බො එත”න්ති වදන්ති. අථ නෙසං පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා ආරොවෙන්ති “මහොසධස්ස කිර හත්ථි උදකං කීළන්තා ගඬගාය කද්දමං කරොන්ති, තෙන ගඬගා ආචලා සන්දති”ති.

බොධිසත්තානං අධිප්පායො නාම සමිජ්ඣකානි, තස්මා උමඬගෙ මුලානි වා බාණ්ණකානි වා මරුමිබානි වා පාසාණානි වා සබ්බෙපි භූමියං පවිසිංසු. ජඩ්ඝඋමඬගස්ස ද්වාරං තස්මිංයෙව නගරෙ අහොසි. තිණි පුරිසසතානි ජඩ්ඝඋමඬගං බණන්ති, වම්මපසිබ්බකෙහි පංසුංහරිත්වා තස්මිං නගරෙ පාතෙන්ති. පාතිතපාතිතං උදකෙන මද්දාපෙන්වා පාකාරං විනන්ති, අඤ්ඤානි වා කම්මානි කරොන්ති. මහාඋමඬගස්ස පවිසනද්වාරං නගරෙ අහොසි අට්ඨාරසහන්ථුබ්බෙධෙන යන්තයුත්තද්වාරෙන සමන්තාගතං. තඤ්ඤි එකාය ආණියා අක්කන්තාය පිටියති, එකාය ආණියා අක්කන්තාය විවරියති. මහාඋමඬගස්ස ද්විසු පස්සෙසු ඉට්ඨකාහි විනිත්වා සුධාකම්මං කාරෙසි, මත්ථකෙ ඵලකෙන ඡන්තං කාරෙත්වා උල්ලොකං මත්තිකාය ලිම්පාපෙන්වා සෙතකම්මං කාරෙත්වා විත්තකම්මං කාරෙසි. සබ්බානි පනෙන්ථ අසිති මහාද්වාරානි චතුසට්ඨි වුළද්වාරානි අහෙසුං, සබ්බානි යන්තයුත්තානෙව. එකාය ආණියා අක්කන්තාය සබ්බානෙව පිටියන්ති, එකාය ආණියා අක්කන්තාය සබ්බානෙව විවරියන්ති. ද්විසු පස්සෙසු අනෙකසන්දිපාලයා අහෙසුං, තෙපි යන්තයුත්තායෙව. එකස්මිං විවරියමානෙ සබ්බෙ විවරියන්ති, එකස්මිං පිටියමානෙ සබ්බෙ පිටියන්ති. ද්විසු පස්සෙසු එකසතානං බත්තියානං එකසතසයනගබ්භා අහෙසුං. එකෙකස්මිං ගබ්භෙ නානාවණ්ණපච්චත්ථරණත්ථතං එකෙකං මහාසයනං සමුස්සිතසෙතච්ඡන්තං, එකෙකං මහාසයනං නිස්සාය එකෙකං මාතුගාමරූපකං උත්තමරූපධරං පතිට්ඨිතං. තං හත්ථෙන අපරාමසිත්වා “මනුස්සරූප”න්ති න සක්කා ඤාතුං, අපිච උමඬගස්ස උහොසු පස්සෙසු කුසලා විත්තකාරා නානප්පකාරං විත්තකම්මං කරිංසු. සක්කවිලාසසිනෙරුසත්තපරිණ්ඩවක්කවාළසාගරසත්තමහාසර- චතුමහාදීප-හිමවන්ත-අනොතත්තසර- මනොසිලාතල චන්දිමසුරිය-වාතුමහාරාජිකාදිජකාමාවචරසම්පත්තියොපි සබ්බා උමඬගෙයෙව දස්සයිංසු. භූමියං රජතපට්ඨවණ්ණා වාලුකා ඔකිරිංසු, උපරි උල්ලොකපද්මානි දස්සෙසු. උහොසු පස්සෙසු නානප්පකාරෙ ආපණෙපි දස්සයිංසු. තෙසු තෙසු යානෙසු ගන්ධදාමපුප්ඵදාමාදීනි ඔලම්බෙන්වා සුධම්මාදෙවසහං විය උමඬගං අලඬකරිංසු.

තානිපි බො තිණි වඩ්ඪකිසතානි තිණි නාවාසතානි බන්ධිත්වා නිට්ඨිතපරිකම්මානං දබ්බසම්භාරානං පුරෙන්වා ගඬගාය ආහරිත්වා පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසුං. තානි සො නගරෙ උපයොගං නෙන්වා “මයා ආණන්තදිවසෙයෙව ආහරෙය්වා”ති වත්වා නාවා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපාපෙසි. නගරෙ උදකපරිබා, කද්දමපරිබා, සුක්ඛපරිබානි තිස්සො පරිබායො කාරෙසි. අට්ඨාරසහන්ථො පාකාරො ගොපුරට්ටාලකො රාජනිවෙසනානි හත්ථිසාලාදයො පොක්ඛරණියොති සබ්බමෙතං නිට්ඨං අගමාසි. ඉති මහාඋමඬගො ජඩ්ඝඋමඬගො නගරන්ති සබ්බමෙතං චතුහි මාසෙහි නිට්ඨිතං. අථ මහාසත්තො චතුමාසව්චයෙන රඤ්ඤො ආගමනත්ථාය දුතං පාහෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

637. “නිවෙසනානි මාපෙන්වා, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
අථස්ස පාහිණි දුතං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
එහි දානි මහාරාජ, මාපිතං තෙ නිවෙසන”න්ති.

තත්ථ පාහිණිති පෙසෙසි.

රාජා දුතස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨවිත්තො හුත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරා නික්ඛමී. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

638. “තතො ව රාජා පායාසි, සෙනාය චතුරඬ්ඨියා;
අනන්තවාහනං දට්ඨුං, ඒතං කපිලියං පුර”න්ති.

තත්ථ අනන්තවාහනන්ති අපරිමිතහත්ථිඅස්සාදිවාහනං. කපිලියං පුරන්ති කපිලරට්ඨෙ මාපිතං නගරං.

සො අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා ගඬගාතීරං පාපුණි. අථ නං මහාසත්තො පව්වුග්ගන්ත්වා අත්තනා කතනගරං පවෙසෙසි. සො තත්ථ පාසාදවරගතො නානග්ගරසහොජනං භුඤ්ජිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා සායන්භසමයෙ අත්තනො ආගතභාවං ඤාපෙතුං වුළනිරඤ්ඤො දුතං පෙසෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

639. “තතො ව බො සො ගන්ත්වාන, බුහ්මදත්තස්ස පාහිණි;
ආගතොස්මි මහාරාජ, තච පාදානි වන්දිතුං.

640. “දදාහි දානි මෙ හරියං, නාරිං සබ්බඬගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසිගණපුරක්ඛත”න්ති.

තත්ථ වන්දිතුන්ති වෙදෙහො මහල්ලකො, වුළනිරාජා තස්ස පුත්තනත්තමත්තොපි න හොති, කිලෙසවසෙන මුච්ඡිතො පන හුත්වා “ජාමාතරෙන නාම සසුරො වන්දනියො”ති වින්තෙන්වා තස්ස විත්තං අජානන්තොව වන්දනසාසනං පහිණි. දදාහි දානීති අහං තයා “ධිතරං දස්සාමි”ති පක්කොසාපිතො, තං මෙ ඉදානි දෙහිති පහිණි. සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තන්ති සුවණ්ණාලඬකාරෙන පටිමණ්ඩිතං.

වුළුනිරාජා දූතස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සප්පත්තො “ඉදානි මෙ පච්චාමිත්තො කුභිං ගමිස්සති, උභින්නම්පි නෙසං සීසානි ඡින්දිත්වා ජයපානං පිට්ඨිසාමා”ති වින්තෙත්වා කෙවලං සොමනස්සං දස්සෙන්තො දූතස්ස සක්කාරං කත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

641. “ස්වාගතං තෙව වෙදෙහ, අපො තෙ අදුරාගතං;
නක්ඛත්තඤ්ඤෙව පරිපුච්ඡ, අහං කඤ්ඤං දදාමි තෙ;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති.

තත්ථ වෙදෙහානි වෙදෙහස්ස සාසනං සුත්වා තං පුරතො ධීතං විය ආලපති. අථ වා “එවං බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තන්ති වදෙහි”ති දූතං ආණාපෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා දූතො වෙදෙහස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මඬගලකිරියාය අනුච්ඡවිකං නක්ඛත්තං කිර ජානාහි, රාජා තෙ ධීතරං දෙති”ති ආහ. සො “අප්පෙව නක්ඛත්තං සොහන”න්ති පුන දූතං පහිණි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

642. “තතො ව රාජා වෙදෙහො, නක්ඛත්තං පරිපුච්ඡථ;
නක්ඛත්තං පරිපුච්ඡිත්වා, බ්‍රහ්මදත්තස්ස පාහිණි.

643. “දදාහි දානි මෙ හරියං, නාරිං සබ්බඬගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති.

වුළුනිරාජාපි –

644. “දදාමි දානි තෙ හරියං, නාරිං සබ්බඬගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති. –

ඉමං ගාථං වත්වා “ඉදානි පෙසෙමි, ඉදානි පෙසෙමි”ති මුසාවාදං කත්වා එකසතරාජුතං සඤ්ඤං අදාසි “අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සද්ධිං සබ්බෙ යුද්ධසජ්ජා හුත්වා නික්ඛමන්තු, අප්ප උභින්නම්පි පච්චත්ථිකානං සීසානි ඡින්දිත්වා ස්වෙ ජයපානං පිට්ඨිසාමා”ති. තෙ සබ්බෙපි නික්ඛමිංසු. සයං නික්ඛන්තො පන මාතරං වලාකදෙව්ඤ්ඤෙව අග්ගමහෙසිං, නන්දාදෙව්ඤ්ඤෙව, පුත්තං පඤ්චාලවන්දඤ්ඤෙව, ධීතරං පඤ්චාලවන්දඤ්ඤෙව වත්තාරො ජනෙ ඔරොධෙහි සද්ධිං පාසාදෙ නිවාසාපෙන්වා නික්ඛමි. බොධිසත්තොපි වෙදෙහරඤ්ඤො වෙව තෙන සද්ධිං ආගතසෙනාය ව මහන්තං සක්කාරං කාරෙසි . කෙවි මනුස්සා සුරං පිවන්ති, කෙවි මච්ඡමංසාදිනි බාදන්ති, කෙවි දුරමග්ගා ආගතත්තා කිලන්තා සයන්ති. විදෙහරාජා පන සෙනකාදයො වත්තාරො පණ්ඩිතෙ ගහෙන්වා අමච්චගණපරිවුතො අලඬකතමහාතලෙ නිසිදි.

වුළුනිරාජාපි අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සබ්බං තං නගරං තිසන්තිං වතුසබ්බෙපං පරික්ඛිපිත්වා අනෙකසතසහස්සාහි උක්කානි ධාරියමානාහි අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තයෙව ගහණසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. තං ඤත්වා මහාසත්තො අත්තනො යොධානං තිණි සනානි පෙසෙසි “තුම්හෙ ජඩ්ඝඋමඬගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො මාතරඤ්ඤෙව අග්ගමහෙසිඤ්ඤෙව පුත්තඤ්ඤෙව ධීතරඤ්ඤෙව ජඩ්ඝඋමඬගෙන ආනෙන්වා මහාඋමඬගෙන නෙන්වා උමඬගද්වාරතො බහි අකත්වා අන්තොඋමඬගෙයෙව යපෙන්වා යාව අම්භාකං ආගමනා රක්ඛන්තා තත්ථ යත්වා අම්භාකං ආගමනකාලෙ උමඬගා නිහරිත්වා උමඬගද්වාරෙ මහාවිසාලමාළකෙ යපෙථා”ති. තෙ තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා ජඩ්ඝඋමඬගෙන ගන්ත්වා සොපානපාදමුලෙ එලකසන්ථරණං උග්ගාටෙන්වා සොපානපාදමුලෙ සොපානසීසෙ මහාතලෙහි එත්තකෙ යානෙ ආරක්ඛමනුස්සෙ ව බුජ්ජාදිපරිවාරිකායො ව හත්ථපාදෙසු බන්ධන්වා මුඛඤ්ඤෙව පිදහිත්වා තත්ථ තත්ථ පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපෙන්වා රඤ්ඤො පටියන්තං බාදනීයභොජනීයං කිඤ්චි බාදිත්වා කිඤ්චි හින්දිත්වා වුණ්ණවිවුණ්ණං කත්වා අපරිභොගං කත්වා ජඩ්ඬෙන්වා උපරිපාසාදං අහිරුහිංසු. තදා වලාකදෙව් නන්දාදෙව්ඤ්ඤෙව රාජපුත්තඤ්ඤෙව රාජධීතරඤ්ඤෙව ගහෙන්වා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති මඤ්ඤමානා අත්තනා සද්ධිං එකසයනෙයෙව සයාපෙසි. තෙ යොධා ගබ්භද්වාරෙ යත්වා පක්කොසිංසු. සා නික්ඛමිත්වා “කිං, තාතා”ති ආහ. “දෙව්, අම්භාකං රාජා වෙදෙහඤ්ඤෙව මහොසඬඤ්ඤෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා සකලජම්බුදීපෙ එකරජ්ජං කත්වා එකසතරාජපරිවුතො මහන්තෙන යසෙන අප්ප මහාජයපානං පිවන්තො තුම්හෙ වත්තාරොපි ජනෙ ගහෙන්වා ආනෙහි”ති අම්හෙ පහිණිති.

තෙපි තෙසං වචනං සද්දහිත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා සොපානපාදමුලං අගමිංසු. අථ නෙ ගහෙන්වා ජඩ්ඝඋමඬගං පවිසිංසු. තෙ ආහංසු “මයං එත්තකං කාලං ඉධ වසන්තා ඉමං වීථිං න ඔතිණ්ණපුබ්බා”ති. “දෙව්, ඉමං වීථිං න සබ්බදා ඔතරන්ති, මඬගලවීථි නාමෙසා, අප්ප මඬගලදිවසභාවෙන රාජා ඉම්භා මග්ගෙන ආනෙතුං ආණාපෙසි”ති. තෙ තෙසං වචනං සද්දහිංසු. අපෙකච්චෙ තෙ වත්තාරො ගහෙන්වා ගවිණිංසු. එකච්චෙ නිවත්තිත්වා රාජනිවෙසනෙ රතනගබ්භෙ විවරිත්වා යථිච්ඡිතං රතනසාරං ගහෙන්වා ආගමිංසු. ඉතරෙපි වත්තාරො බන්තියා පුරතො මහාඋමඬගං පත්වා අලඬකතදෙවසහං විය උමඬගං දිස්වා “රඤ්ඤො අත්ථාය සජ්ජිත”න්ති සඤ්ඤං කරිංසු. අථ නෙ ගඬගාය අවිදුරයානං නෙන්වා අන්තොඋමඬගෙයෙව අලඬකතගබ්භෙ නිසිදාපෙන්වා එකච්චෙ ආරක්ඛං ගහෙන්වා අවිණිංසු. එකච්චෙ තෙසං ආනිතභාවං ඤාපෙතුං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. සො තෙසං කථං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති සොමනස්සජාතො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජාපි කිලෙසාතුරතාය

“ඉදානි මෙ ධිතරං පෙසෙස්සති, ඉදානි මෙ ධිතරං පෙසෙස්සති” ති පල්ලඤ්ඤානො උට්ඨාය වාතපානෙන ඔලොකෙන්තො අනෙකෙහි උක්කාසනසහස්සෙහි එකොභාසං ජාතං නගරං මහනියා සෙනාය පරිවුතං දිස්වා ආසඩ්ඛිතපරිසඩ්ඛිතො “කිං නු ඛො එත” න්ති පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං මන්තෙන්තො ගාථමාහ —

645. “හත්ථි අස්සා රථා පත්ති, සෙනා තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
උක්කා පදිත්තා ඤායන්ති, කිං නු මඤ්ඤන්ති පණ්ඩිතා” ති.

තත්ථ කිං නු මඤ්ඤන්තිති වුළුනිරාජා අම්භාකං තුට්ඨො, උදාහු කුද්ධො, කිං නු පණ්ඩිතා මඤ්ඤන්තිති පුව්ඡි.

තං සුත්වා සෙනකො ආහ — “මා වින්තයිත්ථ, මහාරාජ, අතිබහු උක්කා පඤ්ඤායන්ති, රාජා තුම්භාකං දාතුං ධිතරං ගහෙන්වා එති මඤ්ඤෙ” ති. පුක්කුසොපි “තුම්භාකං ආගන්තුකසක්කාරං කාතුං ආරක්ඛං ගහෙන්වා යීතො භවිස්සති” ති ආහ. එවං තෙසං යං යං රුච්චති, තං තං කථයිංසු. රාජා පන “අසුකට්ඨානෙ සෙනා තිට්ඨන්තු, අසුකට්ඨානෙ ආරක්ඛං ගණ්හථ, අප්පමත්තා හොථා” ති වදන්තානං සද්දං සුත්වා ඔලොකෙන්තො සන්තද්ධපඤ්චාවුධං සෙනං පස්සිත්වා මරණභයභීතො හුත්වා මහාසත්තස්ස කථං පච්චාසිසන්තො ඉතරං ගාථමාහ —

646. “හත්ථි අස්සා රථා පත්ති, සෙනා තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
උක්කා පදිත්තා ඤායන්ති, කිං නු කාහන්ති පණ්ඩිතා” ති.

තත්ථ කිං නු කාහන්ති පණ්ඩිතාති පණ්ඩිත, කිං නාම වින්තෙසි, ඉමා සෙනා අම්භාකං කිං කරිස්සන්තිති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “ඉමං අන්ධබාලං ථොකං සන්තාසෙන්වා පච්ඡා මම පඤ්ඤාබලං දස්සෙන්වා අස්සාසෙස්සාමි” ති වින්තෙන්වා ආහ —

647. “රක්ඛති තං මහාරාජ, වුළුනෙය්‍යො මහබ්බලො;
පදුට්ඨො බ්‍රහ්මදත්තෙන, පාතො තං ඝාතයිස්සති” ති.

තං සුත්වා සබ්බෙ මරණභයතප්පිතා ජාතා. රඤ්ඤො කණ්ඩො සුස්සි මුඛෙ බෙළො පරිඡ්ඡි, සරිරෙ දාහො උප්පජ්ඡි. සො මරණභයභීතො පරිදෙවන්තො ද්වෙ ගාථා ආහ —

648. “උබ්බෙධති මෙ හදයං, මුඛඤ්ච පරිසුස්සති;
නිබ්බුතිං නාධගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසොච ආතපෙ.

649. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අත්ථො ඤායති නො බහි;
එවම්පි හදයං මය්හං, අන්තො ඤායති නො බහි” ති.

තත්ථ උබ්බෙධති තාත මහොසධපණ්ඩිත, හදයං මෙ මහාවාතප්පහරිතං විය පල්ලවං කම්පති. අන්තො ඤායතිති සො “උක්කා විය මය්හං හදයමංසං අබ්බන්තරෙ ඤායති, බහි පන න ඤායති” ති පරිදෙවති.

මහාසත්තො තස්ස පරිදෙව්තසද්දං සුත්වා “අයං අන්ධබාලො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මම වචනං න අකාසි, භියො නං නිග්ගණ්භිස්සාමි” ති වින්තෙන්වා ආහ —

650. “පමත්තො මන්තනාතිතො, භින්තමන්තොසි ඛත්තිය;
ඉදානි ඛො තං තායන්තු, පණ්ඩිතා මන්තිතො ජනා.

651. “අකත්වාමච්චස්ස වචනං, අත්ථකාමභිතෙසිනො;
අත්තපිතිරතො රාජා, මිගො කුට්ඨෙ ඔභිතො.

652. “යථාපි මච්ඡො බළිසං, වඩ්ඤං මංසෙන ඡාදිතං;
ආමග්ගිද්ධො න ජානාති, මච්ඡො මරණමත්තතො.

653. “එවමෙව තුවං රාජ, වුළුනෙය්‍යස්ස ධිතරං;
කාමග්ගිද්ධො න ජානාසි, මච්ඡොව මරණමත්තතො.

654. “සචෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, ඛප්පමත්තං ජහිස්සසි;
මිගං පන්ථානුබන්ධංව, මහන්තං භයමෙස්සති.

655. “අනරියරුපො පුරිසො ජනිත්ද, අභිව උච්ඡඩ්ගගතො ධසෙය්‍යා;
න තෙන මිත්තිං කයිරාථ ධිරො, දුක්ඛො භවෙ කාපුරිසෙන සඩ්ගමො.

656. “යදෙව ජඤ්ඤා පුරිසං ජනිත්ද, සීලවායං බහුස්සුතො;
තෙනෙව මිත්තිං කයිරාථ ධිරො, සුඛො භවෙ සප්පුරිසෙන සඩ්ගමො” ති.

තත්ථ පමත්තොති මහාරාජ, ත්වං කාමෙන පමත්තො. මන්තනාතීතොති මයා අනාගතභයං දිස්වා පඤ්ඤාය පරිච්ඡන්දිත්වා මන්තිතමන්තනං අතික්කමන්තො. භින්තමන්තොති මන්තනාතික්කන්තත්තායෙව භින්තමන්තො, යො වා තෙ සෙනකාදිහි සද්ධිං මන්තො ගහිතො, එසො භින්තොතිපි භින්තමන්තොසි ජාතො. පණ්ඩිතාති ඉමෙ සෙනකාදයො චත්තාරො ජනා ඉදානි තං රක්ඛන්තු, පස්සාමි නෙසං බලන්ති දීපෙති. අකත්වාමච්චස්සාති මම උත්තමඅච්චස්ස චචනං අකත්වා. අත්තපිතිරතොති අත්තනො කිලෙසපිතියා අභිරතො හුත්වා. මීගො කුටෙව ඔභිතොති යථා නාම නිවාපලොභෙන ආගතො මීගො කුටපාසෙ බජ්ඣති, එවං මම චචනං අග්ගභන්තො “පඤ්චාලචන්දිං ලභිස්සාමි”ති කිලෙසලොභෙන ආගන්ත්වා ඉදානි කුටපාසෙ බද්ධො මීගො විය ජාතොසිති.

“යථාපි මච්චො”ති ගාථාද්වයං “තදා මයා අයං උපමා ආභතා”ති දස්සෙතුං වුත්තං. “සචෙ ගච්ඡසි”ති ගාථාපි “න කෙවලං එත්තකමෙව, ඉමමිපි අහං ආහරි”න්ති දස්සෙතුං වුත්තං. අනරියරූපොති කෙවට්ටබ්බාත්මණසදිසො අසප්පුරිසජාතිකො නිල්ලජ්ජපුරිසො. න තෙන මිත්තින්ති තාදිසෙන සද්ධිං මිත්තිධම්මං න කයිරාථ, ත්වං පන කෙවට්ටෙන සද්ධිං මිත්තිධම්මං කත්වා තස්ස චචනං ගණ්හි. දුක්ඛොති එවරූපෙන සද්ධිං සඬගමො නාම එකචාරම්පි කතො ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි මහාදුක්ඛාවභනතො දුක්ඛො නාම හොති. යදෙවාති යං එව, අයමෙව වා පායො. සුඛොති ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි සුඛොයෙව.

අථ නං “පුන එවරූපං කරිස්සති”ති සුට්ඨුතරං නිග්ගණ්හන්තො පුබ්බෙ රඤ්ඤා කට්ඨකථං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො –

657. “බාලො තුවං එළමුගොසි රාජ, යො උත්තමත්ථානි මයි ලපිත්ථො;
කිමෙවහං නඬගලකොට්ඨඬිසො, අත්ථානි ජානාමි යථාපි අඤ්ඤෙ.

658. “ඉමං ගලෙ ගහෙත්වාන, නාසෙථ විජිතා මම;
යො මෙ රතනලාභස්ස, අත්තරායාය භාසති”ති. –

ඉමා ද්වෙ ගාථා චත්වා “මහාරාජ, අහං ගහපතිපුත්තො, යථා තව අඤ්ඤෙ සෙනකාදයො පණ්ඩිතා අත්ථානි ජානන්ති, තථා කිමෙව අහං ජානිස්සං, අගොචරො එස මය්හං, ගහපතිසිප්පමෙවාහං ජානාමි, අයං අත්ථො සෙනකාදිනං පණ්ඩිතානං පාකටො හොති, අජ්ජ තෙ අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ඩිකාය සෙනාය පරිවාරිතස්ස සෙනකාදයො අචස්සයා හොන්තු, මං පන ගීවායං ගහෙත්වා නික්කඩ්ඪිතුං ආණාපෙසි, ඉදානි මං කස්මා පුච්ඡසි”ති එවං සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්හි.

තං සුත්වා රාජා චින්තෙසි “පණ්ඩිතො මයා කට්ඨදොසමෙව කට්ඨෙති. පුබ්බෙව හි ඉදං අනාගතභයං ජානි, තෙන මං අතිවිය නිග්ගණ්හානි, න බො පනායං එත්තකං කාලං නික්කම්මකොව අච්ඡිස්සති, අචස්සං ඉමිනා මය්හං සොත්ථිභාවො කතො භවිස්සති”ති. අථ නං පරිග්ගණ්හන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

659. “මහොසධ අතීතෙන, නානුවිජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා,
කිං මං අස්සංච සම්බද්ධං, පතොදෙනෙව විජ්ඣසි.

660. “සචෙ පස්සසි මොක්ඛං වා, බෙමං වා පන පස්සසි;
තෙනෙව මං අනුසාස, කිං අතීතෙන විජ්ඣසි”ති.

තත්ථ නානුවිජ්ඣන්තිති අතීතදොසං ගහෙත්වා මුඛසත්තිහි න විජ්ඣන්ති. අස්සංච සම්බද්ධන්ති සත්තුසෙනාය පරිවුත්තනා සුට්ඨු බන්ධිත්වා යපිතං අස්සං විය කිං මං විජ්ඣසි. තෙනෙව මන්ති එවං තෙ මොක්ඛො භවිස්සති, එවං බෙමන්ති තෙනෙව සොත්ථිභාවෙන මං අනුසාස අස්සාසෙහි, තඤ්ඤි යපෙත්වා අඤ්ඤං මෙ පටිසරණං නත්ථිති.

අථ නං මහාසත්තො “අයං රාජා අතිවිය අන්ධබාලො, පුරිසවිසෙසං න ජානාති, ථොකං කිලමෙත්වා පච්ඡා තස්ස අචස්සයො භවිස්සමි”ති චින්තෙත්වා ආහ –

661. “අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්කරං දුරහිසම්භවං;
න තං සක්කොපි මොවෙනුං, ත්වං පජානස්සු බත්තිය.

662. “සන්ති වෙභායසා නාගා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්සුං, යස්ස හොන්ති තථාවිධා.

663. “සන්ති වෙභායසා අස්සා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්සුං, යස්ස හොන්ති තථාවිධා.

664. “සන්ති වෙභායසා පක්ඛි, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්සුං, යස්ස හොන්ති තථාවිධා.

665. “සන්ති වෙභායසා යක්ඛා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්සුං, යස්ස හොන්ති තථාවිධා.

666. “අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්කරං දුරභිසම්භවං;
න තං සක්කොම් මොවෙතුං, අන්තලික්ඛෙන ඛත්තියා”ති.

තත්ථ කම්මන්ති මහාරාජ, ඉදං ඉතො තව මොවනං නාම අතීතං, මනුස්සෙහි කත්තබ්බකම්මං අතීතං. දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති නෙව කාතුං, න සම්භවිතුං සක්කා. න තං සක්කොම්ති අහං තං ඉතො මොවෙතුං න සක්කොම්. ත්වං පජානස්සු ඛත්තියාති මහාරාජ, ත්වමෙවෙත්ථ කත්තබ්බං ජානස්සු. වෙභායසාති ආකාසෙන ගමනසමත්ථා. නාගාති හත්ථිනො. යස්සාති යස්ස රඤ්ඤො. තථාච්චාති ඡද්දන්තකුලෙ වා උපොසථකුලෙ වා ජානා නාගා හොන්ති, තං රාජානං තෙ ආදාය ගව්ශෙය්‍යුං. අස්සාති වලාහකඅස්සරාජකුලෙ ජානා අස්සා. පක්ඛිති ගරුල්භං සන්ධායාහ. යක්ඛාති සානාගිරාදයො යක්ඛා. අන්තලික්ඛෙනාති අන්තලික්ඛෙන මොවෙතුං න සක්කොම්, තං ආදාය ආකාසෙන මිථිලං නෙතුං න සක්කොම්ති අත්ථො.

රාජා තං සුත්වා අප්පට්ඨානො නිසිදි. අථ සෙනකො වින්තෙසි “ඉදානි රඤ්ඤො වෙව අම්භාකඤ්ච යපෙත්වා පණ්ඩිතං අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, රාජා පනස්ස කථං සුත්වා මරණභයතප්පිතො කිඤ්චි වත්තුං න සක්කොති, අහං පණ්ඩිතං යාවස්සාම්”ති. සො යාවත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

667. “අතීරදස්සි පුරිසො, මහන්තෙ උදකණ්ණවෙ;
යත්ථ සො ලහතෙ ගාධං, තත්ථ සො වින්දතෙ සුඛං.

668. “එවං අම්භඤ්ච රඤ්ඤො ව, ත්වං පතිට්ඨා මහොසධ;
ත්වං නොසි මන්තිනං සෙට්ඨො, අම්භෙ දුක්ඛා පමොවයා”ති.

තත්ථ අතීරදස්සිති සමුද්දෙ භින්තනාවො තීරං අපස්සන්තො. යත්ථාති ඌම්චෙගබ්භාහතො විවරන්තො යම්භි පදෙසෙ පතිට්ඨං ලහති. පමොවයාති පුබ්බෙපි මිථිලං පරිවාරත්වා ධීතකාලෙ තයාව පමොවිතම්භා, ඉදානිපි ත්වමෙව අම්භෙ දුක්ඛා මොවෙහිති යාවි.

අථ නං නිග්ගණ්හන්තො මහාසත්තො ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි –

669. “අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්කරං දුරභිසම්භවං;
න තං සක්කොම් මොවෙතුං, ත්වං පජානස්සු සෙනකා”ති.

තත්ථ පජානස්සු සෙනකාති සෙනක, අහං න සක්කොම්, ත්වං පන ඉමං රාජානං ආකාසෙන මිථිලං නෙහිති.

රාජා ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්තො මරණභයතප්පිතො මහාසත්තෙන සද්ධිං කථෙතුං අසක්කොන්තො “කදාචි සෙනකොපි කිඤ්චි උපායං ජානෙය්‍ය, පුච්ඡස්සාම් තාව න”න්ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

670. “සුඤ්ඤාහි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
සෙනකං දානි පුච්ඡාම්, කිං කිච්චං ඉධ මඤ්ඤසි”ති.

තත්ථ කිං කිච්චන්ති කිං කාතබ්බයුත්තකං ඉධ මඤ්ඤසි, මහොසධෙනම්භි පරිච්චන්තො, යදි ත්වං ජානාසි, වදෙහිති.

තං සුත්වා සෙනකො “මං රාජා උපායං පුච්ඡති, සොහනො වා හොතු මා වා, කථෙස්සාම් එකං උපාය”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

671. “අග්ගිං වා ද්වාරතො දෙම, ගණ්භාමසෙ විකන්තනං;
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, ඛිප්පං භිස්සාම ජීවිතං;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, චිරං දුක්ඛෙන මාරයි”ති.

තත්ථ ද්වාරතොති ද්වාරං පිදහිත්වා තත්ථ අග්ගිං දෙම. විකන්තනන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විකන්තනං සත්ථං ගණ්භාම. භිස්සාමාති ජීවිතං ඛිප්පං ජහිස්සාම, අලඬිකතපාසාදොයෙව නො දාරුචිතකො භවිස්සති.

තං සුත්වා රාජා අනත්තමනො “අත්තනො පුත්තදාරස්ස එවරුපං විතකං කරොහි”ති වත්වා පුක්කුසාදයො පුච්ඡි. තෙපි අත්තනො පතිරුපා බාලකථායෙව කථයිංසු. තෙන චුත්තං –

672. “සුඤ්ඤාහි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
පුක්කුසං දානි පුච්ඡාම්, කිං කිච්චං ඉධ මඤ්ඤසි.

673. “විසං බාදිත්වා මීයාම, ඛිප්පං භිස්සාම ජීවිතං;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, චිරං දුක්ඛෙන මාරයි.

674. “සුඤ්ඤානි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
කාමීන්දං දානි පුච්ඡාමි, කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසි.
675. “රජ්ජයා බජ්ඣමි ථියාම, පපාතා පපතාමසෙ;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, චිරං දුක්ඛෙන මාරයි.
676. “සුඤ්ඤානි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
දෙවින්දං දානි පුච්ඡාමි, කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසි.
677. “අග්ගිං වා ද්වාරතො දෙම, ගණ්භාමසෙ විකන්තනං;
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, බ්‍රහ්මං භික්ඛාම ජීවිතං;
න නො සක්කොති මොවෙනුං, සුඛෙනෙව මහොසධො”ති.

අපිව එතෙසු දෙවින්දො “අයං රාජා කිං කරොති, අග්ගිමිහි සන්තෙ බජ්ජොපනකං ධමනි, යපෙත්වා මහොසධං අඤ්ඤො ඉධ සොන්ථිභාවං කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අයං තං අපුච්ඡිත්වා අමිහෙ පුච්ඡති, මයං කිං ජානාමා”ති වින්තෙත්වා අඤ්ඤං උපායං අපස්සන්තො සෙනකෙන කථිතමෙව කථෙත්වා මහාසත්තං වණ්ණෙණන්තො ද්වෙ පාදෙ ආහ. තත්‍රායං අධිප්පායො – “මහාරාජ, මයං සබ්බෙසි පණ්ඩිතමෙව යාවාම. සවෙ පන යාවියමානොපි න නො සක්කොති මොවෙනුං සුඛෙනෙව මහොසධො, අප්පං සෙනකස්ස වචනං කරිස්සාමා”ති.

තං සුත්වා රාජා පුබ්බෙ බොධිසත්තස්ස කථිතදොසං සරිත්වා තෙන සද්ධිං කථෙතුං අසක්කොන්තො තස්ස සුඤ්ඤානස්සෙව පරිදෙවන්තො ආහ –

678. “යථා කදලිනො සාරං, අන්වෙසං නාධිගච්ඡති;
එවං අන්වෙසමානා නං, පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ.
679. “යථා සිම්බලිනො සාරං, අන්වෙසං නාධිගච්ඡති;
එවං අන්වෙසමානා නං, පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ.
680. “අදෙසෙ වත නො වුට්ඨං, කුඤ්ඤරානං වනොදකෙ;
සකාසෙ දුම්මනුස්සානං, බාලානං අවිජානනං.
681. “උබ්බෙධනි මෙ භදයං, මුඛඤ්ඤං පරිසුස්සති;
නිබ්බුතං නාධිගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසොව ආතපෙ.
682. “කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො බහි;
එවම්පි භදයං මය්හං, අන්තො ක්කායති නො බහි”ති.

තත්ථ කදලිනොති යථා කදලික්ඛන්ධස්ස නිස්සාරත්තා සාරත්ථිකො පුරිසො අන්වෙසන්තොපි තතො සාරං නාධිගච්ඡති, එවං මයං ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චනුපායං පඤ්ඤං පඤ්ඤං පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා අන්වෙසමානාපි පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ. අමිහෙහි පුච්ඡිතං උපායං අජානන්තා අස්සුඤ්ඤානා විය ජාතා, මයං තං පඤ්ඤං නාධිගච්ඡාමි. දුතියගාථායපි එසෙව නයො. කුඤ්ඤරානං වනොදකෙති යථා කුඤ්ඤරානං නිරුද්ධකෙ යානෙ වුට්ඨං අදෙසෙ වුට්ඨං නාම හොති, තෙ හි තථාරූපෙ නිරුද්ධකෙ වනගහනෙ පදෙසෙ වසන්තා බ්‍රහ්මෙව පච්චාමිත්තානං වසං ගච්ඡන්ති, එවං අමිහෙහිපි ඉමෙසං දුම්මනුස්සානං බාලානං සන්තිකෙ වසන්තෙහි අදෙසෙ වුට්ඨං. එත්තකෙසු හි පණ්ඩිතෙසු එකොපි මෙ ඉදානි පටිසරණං නත්ථිති නානාවිධෙන විලපති.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො “අයං රාජා අනිවිය කිලමති. සවෙ නං න අස්සාසෙස්සාමි, භදයෙන ඵලිතෙන මරිස්සති”ති වින්තෙත්වා අස්සාසෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

683. “තතො සො පණ්ඩිතො ධිරො, අත්ථදස්සි මහොසධො;
වෙදෙහං දුක්ඛිතං දිස්වා, ඉදං වචනමබ්බුචි.
684. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, රාහුග්ගහංව වන්දිමං.
685. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, රාහුග්ගහංව සුරියං.
686. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, පඨකෙ සන්තංව කුඤ්ඤරං.
687. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, පෙළාබද්ධංව පන්තගං.
688. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, පක්ඛිං බද්ධංව පඤ්ඤරෙ.

689. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රටෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව.
690. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රටෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, සයොග්ගඛලවාහනං.
691. “මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රටෙසහ;
පඤ්චාලං වාහයිස්සාමි, කාකසෙනංව ලෙඩ්ඛිනා.
692. “අද්ද පඤ්ඤා කිමත්ථියා, අමච්චො වාපි තාදිසො;
යො තං සම්බාධපක්ඛන්දං, දුක්ඛා න පරිමොවයෙ”ති.

තත්ථ ඉදන්ති දවඩාහදඩ්ඨෙ අරඤ්ඤෙ සනවස්සං වස්සාපෙන්නො විය නං අස්සාසෙන්නො ඉදං “මා ත්වං භායි, මහාරාජා”ති ආදිකං වචනං අබ්බුට්ඨං. තත්ථ සන්නන්ති ලග්ගං. පෙළාබද්ධන්ති පෙළාය අබ්බන්තරගතං සප්පං. පඤ්චාලන්ති එතං එවං මහන්තිමිපි පඤ්චාලරඤ්ඤො සෙනං. වාහයිස්සාමිති පලාපෙස්සාමි . අද්දති නාමත්ථෙ නිපාතො, පඤ්ඤා නාම කිමත්ථියාති අත්ථො. අමච්චො වාපි තාදිසොති තාදිසො පඤ්ඤාය සම්පන්නො අමච්චො වාපි කිමත්ථියො, යො තං එවං මරණසම්බාධප්පත්තං දුක්ඛා න පරිමොවයෙ. මහාරාජ, අහං පඨමතරං ආගච්ඡන්තො නාම කිමත්ථං ආගතොති මඤ්ඤසි. මා භායි, අහං තං ඉමමිහා දුක්ඛා මොවයිස්සාමිති අස්සාසෙසි.

සොපි තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි මෙ ජීවිතං ලද්ධ”න්ති අස්සාසං පටිලභි. බොධිසත්තෙන සීහනාදෙ කතෙ සබ්බෙ ව තුස්සිංසු. අප්ථං සෙනකො පුච්ඡි “පණ්ඩිත, ත්වං සබ්බෙ අමහෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො කෙනුපායෙන ගමිස්සසි”ති? “අලඛිකතඋමඛිගෙන නෙස්සාමි, තුමහෙ ගමනසප්පා හොථා”ති වත්වා උමඛිගද්වාරවිවරණත්ථං යොධෙ ආණාපෙන්නො ගාථමාහ –

693. “එථ මාණවා උට්ඨෙථ, මුඛං සොධෙථ සන්ධිනො;
වෙදෙහො සහමච්චෙහි, උමඛිගෙන ගමිස්සති”ති.

තත්ථ මාණවාති තරුණාධිවචනං. මුඛං සොධෙථාති උමඛිගද්වාරං විවරථ. සන්ධිනොති සරසන්ධිනො ව ද්වාරං සොධෙථ, එකසතානං සයනගබ්භානං ද්වාරං විවරථ, අනෙකසතානං දීපාලයානං ද්වාරං විවරථාති.

තෙ උට්ඨාය උමඛිගද්වාරං විවරිංසු. සකලො උමඛිගො එකොභාසො අලඛිකතදෙවසහා විය විරොචි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

694. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, පණ්ඩිතස්සානුචාරිනො;
උමඛිගද්වාරං විවරිංසු, යන්තයුත්තෙ ව අග්ගලෙ”ති.

තත්ථ අනුචාරිනොති වෙය්‍යාවච්චකරා. යන්තයුත්තෙ ව අග්ගලෙති සුවිසරිකසම්පන්නානි ව ද්වාරකවාටානි.

තෙ උමඛිගද්වාරං විවරිත්වා මහාසත්තස්ස ආරොවෙසුං. සො රඤ්ඤො සඤ්ඤමදාසි “කාලො, දෙව, පාසාදා ඔතරථා”ති. තං සුත්වා රාජා ඔතරි. අප්ථං සෙනකො සීසතො නාළිපට්ටං අපනෙත්වා සාටකං ඔමුඤ්චිත්වා කච්ඡං දළ්භං බන්ධි. අප්ථං මහාසත්තො දිස්වා “සෙනක, කිං කරොසි”ති පුච්ඡි. “පණ්ඩිත, උමඛිගෙන ගච්ඡන්තෙහි නාම වෙධනං මොචෙත්වා කච්ඡං දළ්භං බන්ධිත්වා ගන්තබ්බ”න්ති . “සෙනක, ‘උමඛිගං පටිසන්තො ඔනමිත්වා ජණ්ණකෙහි පතිට්ඨාය පටිසිස්සාමි’ති මා සඤ්ඤමකාසි. සචෙ හත්ථිනා ගන්තුකාමොසි, හත්ථිං අභිරුද්ධ ගච්ඡාහි. සචෙ අස්සෙන ගන්තුකාමොසි, අස්සං අභිරුද්ධ ගච්ඡාහි. උච්චො උමඛිගො අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධො විසාලද්වාරො, ත්වං යථාරුචියා අලඛිකතප්පටියන්තො රඤ්ඤො පුරතො ගච්ඡාහි”ති ආහ. බොධිසත්තො කිර සෙනකස්ස ගමනං පුරතො විචාරෙත්වා රාජානං මජ්ඣෙ කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. කිං කාරණං? රාජා අලඛිකතඋමඛිගං ඔලොකෙන්නො මා සණ්කං අගමාසිති. උමඛිගෙ මහාජනස්ස යාගුහත්තබ්බාදනියාදීනි අප්පමාණානි අහෙසුං. තෙ මනුස්සා බාදන්තා පිටන්තා උමඛිගං ඔලොකෙන්නා ගච්ඡන්ති. මහාසත්තො “යාථ මහාරාජ, යාථ මහාරාජා”ති වොදෙන්නො පච්ඡතො යාති. රාජා අලඛිකතදෙවසහං විය උමඛිගං ඔලොකෙන්නො යාති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

695. “පුරතො සෙනකො යාති, පච්ඡතො ව මහොසධො;
මජ්ඣෙ ව රාජා වෙදෙහො, අමච්චපරිවාරිනො”ති.

රඤ්ඤො ආගතභාවං ඤාත්වා තෙ මාණවා රාජමාතරඤ්ච දෙවිඤ්ච පුත්තඤ්ච ධිතරඤ්ච උමඛිගා නිහරිත්වා මහාවිසාලමාළකෙ යපෙසුං. රාජාපි බොධිසත්තෙන සද්ධිං උමඛිගා නික්ඛමි. තෙ රාජානඤ්ච පණ්ඩිතඤ්ච දිස්වා “නිස්සංසයං පරහත්ථං ගතමිහා, අමහෙ ගහෙත්වා ආගතෙහි පණ්ඩිතස්ස පුරිසෙහි හචිතබ්බ”න්ති මරණභයනප්පිතා මහාවිරවං විරවිංසු. චූළනිරාජාපි කිර වෙදෙහරඤ්ඤො පලායනභයෙන ගඛිගානො ගාචුතමත්තට්ඨානෙ අට්ඨාසි. සො සන්නිසින්නාය රත්තියා තෙසං විරවං සුත්වා “නන්දාදෙවියා විය සද්දො”ති වත්තුකාමොපි “කුචිං නන්දාදෙවිං පස්සිස්සසි”ති පරිභාසභයෙන න කිඤ්චි ආහ. මහාසත්තො පත තස්මිං යානෙ පඤ්චාලචන්දිං කුමාරිකං රතනරාසිමිහි යපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා “මහාරාජ, ත්වං ඉමිස්සා කාරණා ආගතො, අයං තෙ අග්ගමහෙසි හොතු”ති ආහ. තිණ්

නාවාසතානි උපට්ඨාපෙසු, රාජා විසාලමාළකා ඔතරිත්වා අලඬිකතනාවං අභිරුහි. තෙපි වත්තාරො ඛත්තියා නාවං අභිරුහිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

696. “උමඬිගා නික්ඛමිත්ථාන, වෙදෙහො නාවමාරුහි;
අභිරුල්භඤ්ච තං ඤත්වා, අනුසාසි මහොසධො.

697. “අයං තෙ සසුරො දෙව, අයං සස්සු ජනාධිප;
යථා මාතු පටිපත්ති, එවං තෙ හොතු සස්සුයා.

698. “යථාපි නියකො භාතා, සඋදරියො එකමාතුකො;
එවං පඤ්චාලවන්දො තෙ, දයිතබ්බො රටෙසහ.

699. “අයං පඤ්චාලවන්දී තෙ, රාජපුත්ති අභිච්ඡිතා;
කාමං කරොහි තෙ තාය, හරියා තෙ රටෙසහා”ති.

තත්ථ අනුසාසිති එවං කිරස්ස අහොසි “කදාචි එසො කුප්ඤ්ඤිත්වා චූළනිරඤ්ඤො මාතරං මාරෙය්‍ය, අභිරුපාය නන්දාදෙවියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙය්‍ය, රාජකුමාරං වා මාරෙය්‍ය, පටිඤ්ඤමස්ස ගණ්ඨිස්සාමි”ති. තස්මා “අයං තෙ”ති ආදීනි වදන්තො අනුසාසි. තත්ථ අයං තෙ සසුරොති අයං තව සසුරස්ස චූළනිරඤ්ඤො පුත්තො පඤ්චාලවන්දියා කනිට්ඨභාතිකො, අයං තෙ ඉදානි සසුරො. අයං සස්සුති අයං ඉමිස්සා මාතා නන්දාදෙවී නාම තව සස්සු. යථාමාතුති යථා මාතු පුත්තා වත්තප්පට්ඨත්තං කරොන්ති, එවං තෙ එතිස්සා හොතු, බලවතිං මාතුසඤ්ඤං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මා නං කදාචි ලොභචිත්තෙන ඔලොකෙහි. නියකොති අප්ඤ්ඤාතිකො එකපිතරා ජාතො. එකමාතුකොති එකමාතරා ජාතො. දයිතබ්බොති පියාධිතබ්බො. හරියාති අයං තෙ හරියා, මා එතිස්සා අවමානං අකාසිති රඤ්ඤො පටිඤ්ඤං ගණ්ඨි.

රාජාපි “සාධු”ති සම්පට්ඨිඡී. රාජමාතරං පන ආරබ්භ කිඤ්චි න කටෙසි. කිං කාරණං? තස්මා මහල්ලකභාවෙනෙව. ඉදං පන සබ්බං බොධිසත්තො තීරෙ යත්ථාව කටෙසි. අප්ථං නං රාජා මහාදුක්ඛතො මුත්තතාය ගන්තුකාමො හුත්වා “තාත, ත්ථං තීරෙ ධීතොව කටෙසි”ති වත්ථා ගාථමාහ -

700. “ආරුය්භ නාවං තරමානො, කිං නු තීරමිහි තිට්ඨසි;
කිච්ඡා මුත්තාමිහ දුක්ඛතො, යාම දානි මහොසධා”ති.

මහාසත්තො “දෙව, තුම්හෙහි සද්ධිං ගමනං නාම මය්භං අයුත්ත”න්ති වත්ථා ආහ -

701. “නෙස ධම්මො මහාරාජ, යොහං සෙනාය නායකො;
සෙනාධිගං පරිභාපෙත්වා, අත්තානං පරිමොචයෙ.

702. “නිවෙසනමිහි තෙ දෙව, සෙනාධිගං පරිභාපිතං;
තං දින්නං බ්‍රහ්මදත්තෙන, ආනයිස්සං රටෙසහා”ති.

තත්ථ ධම්මොති සභාවො. නිවෙසනමිහිති තං නගරං සන්ධායාහ. පරිමොචයෙති පරිමොචෙය්‍යං. පරිභාපිතන්ති ඡඩ්ඬිතං. තෙසු හි මනුස්සෙසු දුරමග්ගං ආගතත්තා කෙච්ඡි කිලන්තා නිද්දං ඔක්කන්තා කෙච්ඡි බාදන්තා පිචන්තා අම්භාකං නික්ඛන්තභාවමිපි න ජානිංසු, කෙච්ඡි ගිලානා. මයා සද්ධිං වත්තාරො මාසෙ කම්මං කත්වා මම උපකාරකා මනුස්සා වෙන්ථ බහු, න සක්කා මයා එකමනුස්සමිපි ඡඩ්ඬිතවා ගන්තුං, අහං පන නිවත්තිත්වා සබ්බමිපි තං තව සෙනං බ්‍රහ්මදත්තෙන දින්නං අප්පට්ඨිද්ධං ආනෙස්සාමි. තුම්හෙ, මහාරාජ, කත්ථචි අවිලම්බන්තා සීසං ගච්ඡථ. මයා එවා අත්තරාමග්ගෙ හත්ථිවාහනාදීනි යපිතානි, කිලන්තකිලන්තානි පහාය සමත්ථසමත්ථෙහි සීසං මිටීලමෙව පටිසථාති.

තතො රාජා ගාථමාහ -

703. “අප්පසෙනො මහාසෙනං, කථං විග්ගය්භ යස්සසි;
දුබ්බලො බලවන්තෙන, විහඤ්ඤිස්සසි පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ විග්ගය්භාති පරිප්ඵරිත්වා. විහඤ්ඤිස්සසිති හඤ්ඤිස්සසි.

තතො බොධිසත්තො ආහ -

704. “අප්පසෙනොපි වෙ මන්ති, මහාසෙනං අමන්තිනං;
ඡිනාති රාජා රාජානො, ආදිච්චොවුදයං තම”න්ති.

තත්ථ මන්තිති මන්තාය සමන්තාගතො පඤ්ඤවා උපායකුසලො. අමන්තිනන්ති අනුපායකුසලං ඡිනාති, පඤ්ඤවා දුප්පඤ්ඤං ඡිනාති. රාජා රාජානොති එකොපි ව එවරුපො රාජා බහුපි දුප්පඤ්ඤරාජානො ඡිනාතියෙව. යථා

කින්ති? ආදිව්වොවුදයං තමන්ති, යථා ආදිව්වො උදයන්තො තමං විද්ධංසෙත්වා ආලොකං දස්සෙති, එවං ජිනාති වෙව සුරියො විය විරොවති ව.

ඉදං වත්වා මහාසත්තො රාජානං “ගච්ඡට්තුමිහෙ”ති වන්දිත්වා උයොපෙසි. සො “මුත්තො වතම්හි අමිත්තභත්ථතො, ඉමිස්සා ව ලද්ධත්තා මනොරථොපි මෙ මත්ථකං පත්තො”ති බොධිසත්තස්ස ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා උප්පන්නපිතිපාමොජ්ජො පණ්ඩිතස්ස ගුණෙ සෙනකස්ස කථෙන්නො ගාමමාහ —

705. “සුසුඛං වත සංවාසො, පණ්ඩිතෙහිති සෙනක;
පක්ඛිව පඤ්ඡරෙ ඛද්ධෙ, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තභත්ථත්තගතෙ, මොවයි නො මහොසධො”ති.

තත්ථ සුසුඛං වතාති අතිසුඛං වත ඉදං, යො සංවාසො පණ්ඩිතෙහි. ඉතීති කාරණත්ථෙ නිපානො. ඉදං චුත්තං හොති — යස්මා අමිත්තභත්ථගතෙ මොවයි නො මහොසධො, තස්මා, සෙනක, වදාමි. සුසුඛං වත ඉදං, යො එස පණ්ඩිතෙහි සංවාසොති.

තං සුත්වා සෙනකොපි පණ්ඩිතස්ස ගුණෙ කථෙන්නො ආහ —

706. “එවමෙතං මහාරාජ, පණ්ඩිතා හි සුඛාවහා;
පක්ඛිව පඤ්ඡරෙ ඛද්ධෙ, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තභත්ථත්තගතෙ, මොවයි නො මහොසධො”ති.

අථ වෙදෙහරාජා නදිං උත්තරිත්වා යොජනන්තරෙ යොජනන්තරෙ මහාසත්තෙන කාරිතගාමං සම්පත්තො. තත්ත්වස්ස බොධිසත්තෙන යපිතමනුස්සා හත්ථිවාහනාදීති වෙව අන්තපානාදීති ව අදංසු. සො කිලන්තෙ හත්ථිඅස්සරථාදයො යපෙත්වා ඉතරෙ ආදාය තෙහි සද්ධිං අඤ්ඤං ගාමං පාපුණි. එතෙනුපායෙන යොජනසතිකං මග්ගං අතික්කමිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව මිටීලං පාවිසි. මහාසත්තොපි උමඛිගද්වාරං ගන්ත්වා අත්තනා සන්නද්ධග්ගං ඔමුඤ්චිත්වා උමඛිගද්වාරෙ වාලුකං වියුහිත්වා යපෙසි. යපෙත්වා ව පත උමඛිගං පවිසිත්වා උමඛිගෙන ගන්ත්වා නගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුය්හ ගන්ධොදකෙන න්හත්වා නානග්ගරසහොජනං භුඤ්ජිත්වා සයනවරගතො “මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තො”ති ආවජ්ජෙන්නො නිපජ්ජි. අථ තස්සා රත්තියා අවිවයෙන චූළතිරාජා සෙනඬගං විවාරයමානො තං නගරං උපාගමි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

707. “රක්ඛිත්වා කසිණං රත්තිං, චූළනෙයො මහබ්බලො;
උදෙන්තං අරුණුග්ගස්මිං, උපකාරිං උපාගමි.
708. “ආරුය්හ පවරං නාගං, බලවන්තං සට්ඨිභායනං;
රාජා අවොව පඤ්චාලො, චූළනෙයො මහබ්බලො.
709. “සන්නද්ධො මණ්ඩමිමෙන, සරමාදාය පාණිනා;
පෙසියෙ අජ්ඣාසිත්ථ, පුපුගුමිබෙ සමාගතෙ”ති.

තත්ථ කසිණන්ති සකලං නිස්සෙසං. උදෙන්තන්ති උදෙන්තෙ. උපකාරින්ති පඤ්චාලනගරං උපාදාය මහාසත්තෙනකාරිතත්තා “උපකාරි”ති ලද්ධනාමකං තං නගරං උපාගමි. අවොවාති අත්තනො සෙනං අවොව. පෙසියෙති අත්තනො පෙසනකාරකෙ. අජ්ඣාසිත්ථාති අධිඅභාසිත්ථ, පුරෙතරමෙව අභාසිත්ථ, පුපුගුමිබෙති බහුසු සිප්පෙසු පතිට්ඨිතෙ අනෙකසිප්පජානනකෙති.

ඉදානි තෙ සරුපතො දස්සෙතුමාහ —

710. “හත්ථාරොහෙ අනිකට්ඨෙ, රටීකෙ පත්තිකාරකෙ;
උපාසනම්හි කතභත්ථෙ, වාලවෙධෙ සමාගතෙ”ති.

තත්ථ උපාසනම්හිති ධනුසිප්පෙ. කතභත්ථෙති අවිරජ්ඣනවෙධිකාය සම්පන්නභත්ථෙ.

ඉදානි රාජා වෙදෙහං ජීවග්ගාහං ගණ්භාපෙතුං ආණාපෙන්නො ආහ —

711. “පෙසෙථ කුඤ්ඡරෙ දන්ති, බලවන්තෙ සට්ඨිභායනෙ;
මද්දන්තු කුඤ්ඡරා නගරං, වෙදෙහෙන සුමාපිතං.
712. “වච්ඡදන්තමුඛා සෙනා, තික්ඛග්ගා අට්ඨිවෙධිනො;
පණුන්නා ධනුවෙගෙන, සම්පන්නතුතරිතරා.
713. “මාණවා වම්මිනො සුරා, විත්තදණ්ඩයුතාමුඛා;
පක්ඛන්දිනො මහානාගා, හත්ථිනං හොන්තු සම්මුඛා.

714. “සත්තියො තෙලධොතායො, අවිච්ඡන්තා පහස්සරා;
විජ්ජොතමානා තිට්ඨන්තු, සතරංසිව තාරකා.
715. “ආවුධබලවන්තානං, ගුණිකායුරධාරිනං;
එතාදිසානං යොධානං, සඬගාමෙ අපලායිනං;
වෙදෙහො කුතො මුච්චිස්සති, සවෙ පක්ඛිව කාහිති.
716. “තිංස මෙ පුරිසනාවුත්තො, සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතා;
යෙසං සමං න පස්සාමි, කෙවලං මහිමං වරං.
717. “නාගා ව කප්පිතා දන්තී, බලවන්තො සට්ඨිභායනා;
යෙසං ඛන්ධෙසු සොහන්ති, කුමාරා වාරුදස්සනා.
718. “පිතාලඬකාරා පිතවසනා, පිතුත්තරනිවාසනා;
නාගඛන්ධෙසු සොහන්ති, දෙවපුත්තාව නන්දනෙ.
719. “පාඨිනවණ්ණා නෙත්තිංසා, තෙලධොතා පහස්සරා;
නිට්ඨිතා නරධිරෙහි, සමධාරා සුනිස්සිතා.
720. “වෙල්ලාලිනො චිතමලා, සික්කායසමයා දළා;
ගහිතා බලවන්තෙහි, සුප්පභාරප්පභාරිහි.
721. “සුවණ්ණභරුසම්පන්නා, ලොහිතකවිජුපධාරිතා;
විවත්තමානා සොහන්ති, විජ්ජුවබ්භසනන්තරෙ.
722. “පටාකා වම්මිනො සුරා, අසිවම්මස්ස කොවිදා;
ධනුග්ගහා සික්ඛිතරා, නාගඛන්ධෙ නිපාතිනො.
723. “එතාදිසෙහි පරික්ඛිත්තො, නත්ථි මොක්ඛො ඉතො තව;
පභාවං තෙ න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිටීලං වජෙ”ති.

තත්ථ දන්තීති සම්පන්නදන්තෙ. වච්ඡදන්තමුඛාති නිබ්බදනසදිසමුඛා. පණුන්නාති විස්සට්ඨා. සම්පන්නතුතරිකරාති එවරුපා සරා ඉතරිකරා සම්පන්නතු සමාගච්ඡන්තු. සනමෙසවස්සං විය සරවස්සං වස්සට්ඨාති ආණාපෙසි. මාණවාති තරුණයොධා. වම්මිනොති වම්මහත්ථා. විත්තදණ්ඩයුතාවුධාති විත්තදණ්ඩයුත්තෙහි ආවුධෙහි සමන්තාගතා. පක්ඛන්දිනොති සඬගාමපක්ඛන්දිකා. මහානාගාති මහානාගෙසු කොඤ්චනාදං කත්වා ආගච්ඡන්තෙසුපි නිච්චලා යත්වා තෙසං දන්තෙ ගහෙන්වා ලුඤ්චිතුං සමත්ථා යොධා. සතරංසිව තාරකාති සතරංසි විය ඔසධිතාරකා. ආවුධබලවන්තානන්ති ආවුධබලෙන යුත්තානං සමන්තාගතානං. ගුණිකායුරධාරිනන්ති ගුණි වුව්චති කවචං, කවචාති වෙච කායුරාභරණාති ව ධාරෙන්තානං, කවචසඬබාතාති වා කායුරාති ධාරෙන්තානං. සවෙ පක්ඛිව කාහිතීති සවෙපි පක්ඛි විය ආකාසෙ පක්ඛන්දනං කරිස්සති, තථාපි කිං මුච්චිස්සතීති වදති.

තිංස මෙ පුරිසනාවුත්තොති පුරිසානං තිංසසහස්සාති නවුතිසතාති තිංසනාවුත්තොති වුව්චන්ති. සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතාති එත්තකා මය්හං පරෙසං හත්ථතො ආවුධං ගහෙන්වා පච්චාමිත්තානං සිසපාතනසමත්ථා එකෙකං විචිතිත්වා ගහිතා අතිවත්තිනො යොධාති දස්සෙති. කෙවලං මහිමං වරන්ති සකලමිපි ඉමං මහිං වරන්තො යෙසං සමං සදිසං න පස්සාමි, කුතො උත්තරිතරං, තෙයෙව මෙ යොධා එත්තකාති දස්සෙති. වාරුදස්සනාති වාරු වුව්චති සුවණ්ණං, සුවණ්ණවණ්ණාති අත්ථො. පිතාලඬකාරාති පිතවණ්ණසුවණ්ණාලඬකාරා. පිතවසනාති පිතවණ්ණසුවණ්ණවත්ථා. පිතුත්තරනිවාසනාති පිතඋත්තරාසඬගනිවත්ථා. පාඨිනවණ්ණාති පාසාණමච්ඡසදිසා. නෙත්තිංසාති බග්ගා. නරධිරෙහිති පණ්ඩිතපුරිසෙහි. සුනිස්සිතාති සුනිසිතා අතිතිබ්ණා.

වෙල්ලාලිනොති ධීතමජ්ඣන්තිකෙ සුරියො විය විජ්ජොතමානා. සික්කායසමයාති සත්ත වාරෙ කොඤ්චසකුණෙ බාදාපෙන්වා ගහිතෙන සික්කායසෙන කතා. සුප්පභාරප්පභාරිහිති දළ්භප්පභාරෙහි යොධෙහි. ලොහිතකවිජුපධාරිතාති ලොහිතවණ්ණාය කොසියා සමන්තාගතා. පටාකාති ආකාසෙ පරිවත්තනසමත්ථා. සුරාති ජාතිසුරා. අසිවම්මස්ස කොවිදාති එතෙසං ගහණෙ කුසලා. ධනුග්ගහාති ධනුග්ගහකා. සික්ඛිතරාති එතස්මිං ධනුග්ගහණෙ අතිවිය සික්ඛිතා. නාගඛන්ධෙ නිපාතිනොති හත්ථික්ඛන්ධෙ බග්ගෙන ජිත්ථිත්වා නිපාතනසමත්ථා. නත්ථි මොක්ඛොති අම්භො, වෙදෙහ, ත්වං පයමං තාව ගහපතිපුත්තස්සානුභාවෙන මුත්තොසි, ඉදානි පන නත්ථි තව මොක්ඛොති වදති. පභාවං තෙති ඉදානි තෙ රාජානුභාවං න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිටීලං ගම්ස්සසි බ්ජපං, ජාලෙ පට්ටිධම්මචො විය ජාතොසිති.

වුළුනිරාජා වෙදෙහං තජ්ජෙන්තො “ඉදානි නං ගණ්ඨිස්සාමි”ති වජිරඩ්ඤාසෙන නාගං වොදෙන්තො “ගණ්ඨථ, හින්දථ, විජ්ඣථ”ති සෙනං ආණාපෙන්තො උපකාරිතගරං අවත්ථරන්තො විය උපාගමි. අථ නං මහාසත්තස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙන්වා පරිවාරයිංසු. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො සිරිසයනා වුව්ඨාය කතසරීරප්පට්ඨග්ගෙන භුත්තපාතරාසො අලඬකතප්පට්ඨන්තො සතසහස්සග්ගනකං කාසිකවත්ථං නිවාසෙන්වා රත්තකම්බලං එකංසෙ කරිත්වා සත්තරතනවිචිත්තං

වලඤ්ජනදණ්ඩකං ආදාය සුවණ්ණපාදුකං ආරුශ්භ දෙවච්ඡරාය විය අලඬකතඉන්රියා වාලබ්ජනියා බ්ජියමානො අලඬකතපාසාදෙ සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා චූළනිරඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙත්තො සක්කදෙවරාජලීලාය අපරාපරං වඩකම්. චූළනිරාජාපි තස්ස රූපසිරිං ඔලොකෙන්වා විත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි, “ඉදානි නං ගණ්ඨිස්සාමි”ති තුරිතතුරිතොව හත්ථිං පෙසෙසි. පණ්ඩිතො විත්තෙසි “අයං ‘වෙදෙහො මෙ ලද්ධො’ති සඤ්ඤාය තුරිතතුරිතොව ආගච්ඡති, න ජානාති අත්තනො පුත්තදාරං ගහෙන්වා අමිහාකං රඤ්ඤො ගතභාවං, සුවණ්ණාදාසසදිසං මම මුඛං දස්සෙත්වා කට්ඨස්සාමි තෙන සද්ධි”න්ති. සො වාතපානෙ ධීතොව මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙන්වා තෙන සද්ධිං කට්ඨෙත්තො ආහ –

724. “කිං නු සන්තරමානොව, නාගං පෙසෙසි කුඤ්ජරං;
පහට්ඨරූපො ආපතසි, සිද්ධත්ථොස්මිති මඤ්ඤසි.

725. “ඔහරෙතං ධනුං වාපං, බුරුප්පං පටිසංහර;
ඔහරෙතං සුභං වම්මං, වෙඨරියමණිසන්ථත”න්ති.

තත්ථ කුඤ්ජරන්ති සෙට්ඨං. පහට්ඨරූපොති හට්ඨතුට්ඨවිත්තො සොමනස්සජාතො. ආපතසිති ආගච්ඡසි. සිද්ධත්ථොස්මිති නිජ්ජන්තත්ථොස්මි, මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තොති මඤ්ඤසි. ඔහරෙතන්ති ඉමං වාපසඩ්ධාතං ධනුං ඔහර, අවහර, ඡඩ්ඛෙහි, කො නු තෙ එතෙනත්ථො. පටිසංහරාති අපනෙත්වා අඤ්ඤස්ස වා දෙහි, පටිච්ඡන්තො වා යානො යපෙහි, කිං බුරුප්පෙන කරිස්සසි. වම්මන්ති එතං වම්මම්පි අපනෙහි. ඉදං තයා හියොයා පටිමුක්කං හවිස්සති, ඡඩ්ඛෙහි නං, මා තෙ සරිරං උප්පණ්ඩුකං අහොසි, අකිලමෙන්වා පානොව නගරං පටිසාහිති රඤ්ඤො සද්ධිං කෙළිමකාසි.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “ගහපතිපුත්තො මයා සද්ධිං කෙළිං කරොති, අජ්ජ තෙ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති තං තජ්ජෙන්තො ගාථමාහ –

726. “පසන්නමුඛවණ්ණොසි, මහිතපුබ්බඤ්ච භාසසි;
හොති ඛො මරණකාලෙ, එදිසි වණ්ණසම්පදා”ති.

තත්ථ මහිතපුබ්බඤ්චාති පයමං මහිතං කත්වා පච්ඡා භාසන්තො මහිතපුබ්බමෙව භාසසි, මං කිස්මිඤ්චි න ගණෙසි. හොති ඛොති මරණකාලෙ නාම වණ්ණසම්පදා හොතියෙව, තස්මා ත්වං විරොවසි, අජ්ජ තෙ සිසං ඡින්දිත්වා ජයපානං පිටිස්සාමාති.

එවං තස්ස තෙන සද්ධිං කථනකාලෙ මහාබලකායො මහාසත්තස්ස රූපසිරිං දිස්වා “අම්හො, අම්හාකං රාජා මහොසධපණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙති, කිං නු ඛො කට්ඨසි, එතෙසං කථං සුණිස්සාමා”ති රඤ්ඤො සන්තිකමෙව අගමාසි. පණ්ඩිතොපි තස්ස කථං සුත්වා “න මං ‘මහොසධපණ්ඩිතො’ති ජානාසි. නාහං අත්තානං මාරෙතුං දස්සාමි, මන්තො තෙ, දෙව, හින්තො, කෙවට්ටෙන ව තයා ව හදයෙන වින්තිතං න ජාතං, මුඛෙන කථිතමෙව ජාත”න්ති පකාසෙන්තො ආහ –

727. මොසං තෙ ගජ්ජිතං රාජ, හින්තමන්තොසි බත්තිය;
දුග්ගණ්ණොසි තයා රාජා, බඵ්ඨකෙනෙව සින්ධවො.

728. “තිණ්ණො හියොයා රාජා ගඬිගං, සාමච්චො සපරිජ්ජනො;
හංසරාජං යථා ධඩ්ඛො, අනුජ්ජවං පතිස්සසි”ති.

තත්ථ හින්තමන්තොසිති යො තයා කෙවට්ටෙන සද්ධිං සයනගබ්භෙ මන්තො ගහිතො, තං මන්තං න ජානාතිති මා සඤ්ඤං කරි, පගෙව සො මයා ඤානො, හින්තමන්තො අසි ජාතො. දුග්ගණ්ණොසි තයාති මහාරාජ, තයා අම්හාකං රාජා අස්සබඵ්ඨකෙන සින්ධවො විය දුග්ගණ්ණොසි, බඵ්ඨකං ආරුල්ලෙන ජවසම්පන්නං ආජාතියං ආරුශ්භ ගච්ඡන්තො විය ගහෙතුං න සක්කාති අත්ථො. බඵ්ඨකො විය හි කෙවට්ටො, තං ආරුල්ලපුරිසො විය ත්වං, ජවසම්පන්නො සින්ධවො විය අහං, තං ආරුල්ලපුරිසො විය අම්හාකං රාජාති දස්සෙති. තිණ්ණො හියොයාති හියොයාව උත්තිණ්ණො. සො ව ඛො සාමච්චො සපරිජ්ජනො, න එකකොව පලායිත්වා ගතො. අනුජ්ජවන්ති සවෙ පන ත්වං තං අනුජ්ජවිස්සසි අනුබන්ධිස්සසි, අථ යථා සුවණ්ණහංසරාජං අනුජ්ජවන්තො ධඩ්ඛො අත්තරාව පතිස්සති, එවං පතිස්සසි, අත්තරාව විනාසං පාපුණ්ණස්සසිති වදති.

ඉදානි සො අජමහිතකෙසරසිහො විය උදාහරණං ආහරන්තො ආහ –

729. “සිඬිගාලා රත්තිභාගෙන, චුල්ලං දිස්වාන කිංසුකං;
මංසපෙසිති මඤ්ඤන්තා, පරිබ්බුල්ලා මිගාධමා.

730. “විතිවත්තාසු රත්තිසු, උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ;
කිං සුකං චුල්ලිතං දිස්වා, ආසව්ජන්තා මිගාධමා.

731. “එවමෙව තුවං රාජ, වෙදෙහං පරිවාරිය;
ආසව්ජින්නො ගමිස්සසි, සිඬගාලා කිංසුකං යථා”ති.

තත්ථ දිස්වානාති වන්දාලොකෙන ඔලොකෙන්වා. පරිබ්‍රහ්මභාති පාතොව මංසපෙසිං බාදිත්වා ගමිස්සාමාති පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. චිතිවත්තාසුති තෙ යාසු යාසු රත්තිසු එවං අට්ඨංසු, තාසු තාසු රත්තිසු අතීතාසු. දිස්වාති සුරියාලොකෙන කිංසුකං දිස්වා “න ඉදං මංස”න්ති ඤාත්වා ඡින්නාසා හුත්වා පලායිංසු. සිඬගාලාති යථා සිඬගාලා කිංසුකං පරිවාරෙන්වා ආසව්ජින්නා ගතා, එවං තුවමිපි ඉධ වෙදෙහරඤ්ඤො නත්ථිභාවං ඤාත්වා ආසව්ජින්නො හුත්වා ගමිස්සසි, සෙනං ගහෙන්වා පලායිස්සසිති දීපෙති.

රාජා තස්ස අජම්භිතවචනං සුත්වා චිත්තෙසි “අයං ගහපතිපුත්තො අතිසුරො හුත්වා කට්ඨෙසි, නිස්සංසයං වෙදෙහො පලාතො හවිස්සති”ති. සො අතිවිය කුප්ඤ්ඤිත්වා “පුබ්බෙ මයං ගහපතිපුත්තං නිස්සය උදරසාටකස්සපි අස්සාමිකා ජාතා, ඉදානි තෙන අමිහාකං හත්ථගතො පච්චාමිත්තො පලාපිතො, බහුස්ස වත නො අනත්ථස්ස කාරකො, උභින්නං කත්තබ්බකාරණං ඉමස්සෙව කරිස්සාමි”ති තස්ස කාරණං කාතුං ආණාපෙන්නො ආහ –

732. “ඉමස්ස හත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡින්දද;,
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොවයි.

733. “ඉමං මංසංව පාතබ්‍යං, සුලෙ කත්වා පචන්තු නං;
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොවයි.

734. “යථාපි ආසහං වම්මං, පට්ඨා විතනියති;
සිහස්ස අපො බ්‍යග්ගස්ස, හොති සඬකුසමාහතං.

735. “එවං තං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සාමි සත්තියා;
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොවයි”ති.

තත්ථ පාතබ්‍යන්ති පාවයිතබ්බං පචිතබ්බයුත්තකං මිගාදීනං මංසං විය ඉමං ගහපතිපුත්තං සුලෙ ආවුණිත්වා පචන්තු. සිහස්ස අපො බ්‍යග්ගස්සාති එතෙසඤ්ච යථා වම්මං සඬකුසමාහතං හොති, එවං හොතු. වෙධයිස්සාමිති විජ්ඣාපෙස්සාමි.

තං සුත්වා මහාසත්තො හසිතං කත්වා “අයං රාජා අත්තනො දෙවියා ව බන්ධවානඤ්ච මයා මිලීලං පහිතභාවං න ජානාති, තෙන මෙ ඉමං කම්මකාරණං විවාරෙති, කොධවසෙන බො පන මං උසුනා වා විජ්ඣෙය්‍යා, අඤ්ඤං වා අත්තනො රුච්චනකං කරෙය්‍යා, සොකාතුරං ඉමං වෙදනාප්පත්තං කත්වා හත්ථිපිට්ඨෙයෙව විසඤ්ඤං නං නිපජ්ජාපෙතුං තං කාරණං ආරොවෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ආහ –

736. “සවෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං පඤ්චාලවන්දස්ස, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

737. “සවෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං පඤ්චාලවන්දියා, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

738. “සවෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

739. “සවෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

740. “සවෙ මංසංව පාතබ්‍යං, සුලෙ කත්වා පචිස්සසි;
එවං පඤ්චාලවන්දස්ස, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

741. “සවෙ මංසංව පාතබ්‍යං, සුලෙ කත්වා පචිස්සසි;
එවං පඤ්චාලවන්දියා, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

742. “සවෙ මංසංව පාතබ්‍යං, සුලෙ කත්වා පචිස්සසි;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

743. “සවෙ මංසංව පාතබ්‍යං, සුලෙ කත්වා පචිස්සසි;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

744. “සවෙ මං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සසි සත්තියා;
එවං පඤ්චාලවන්දස්ස, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.

745. “සවෙ මං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සසි සත්තියා;
එවං පඤ්චාලවන්දියා, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.

746. “සවෙ මං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සසි සත්තියා;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.
747. “සවෙ මං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සසි සත්තියා;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො වෙධයිස්සති;
එවං නො මන්තිතං රහො, වෙදෙහෙන මයා සහ.
748. “යථාපි පලසතං වම්මං, කොන්තිමන්තාසුනිට්ඨිතං;
උපෙනි තනුතාණාය, සරානං පටිහන්තවෙ.
749. “සුඛාවහො දුක්ඛනුදො, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
මතිං තෙ පටිහඤ්ඤාමි, උසුං පලසතෙන වා”ති.

තත්ථ ඡෙදයිස්සති “පණ්ඩිතස්ස කිර වුළුනිනා හත්ථපාදා ඡින්නා”ති සුත්වා ව ඡෙදයිස්සති. පුත්තදාරස්සාති මම එකස්ස ඡින්නපච්චයා තව ද්වින්නං පුත්තානඤ්චෙව අග්ගමහෙසියා වාති තිණ්ණම්පි ජනානං අම්මාකං රාජා ඡෙදයිස්සති. එවං නො මන්තිතං රහොති මහාරාජ, මයා ව වෙදෙහරාජෙන ව එවං රහසි මන්තිතං “යං යං ඉධ මය්හං වුළුනිරාජා කාරෙති, තං තං තත්ථ තස්ස පුත්තදාරානං කාතබ්බ”න්ති. පලසතන්ති පලසතප්පමාණං බහු බාරෙ බාදාපෙන්වා මුදුභාවං උපනිතං වම්මං. කොන්තිමන්තාසුනිට්ඨිතන්ති කොන්තිමන්තා වුවිච්චි වම්මකාරස්සත්ථං, තාය කන්තනලිඛිතානං වසෙන කතන්තා සුට්ඨු නිට්ඨිතං. තනුතාණායාති යථා තං වම්මං සඬගාමෙ සරානං පටිහන්තවෙ සරිරතාණං උපෙනි, සරෙ පටිහනිත්වා සරිරං රක්ඛති. සුඛාවහොති මහාරාජ, අහම්පි අම්මාකං රඤ්ඤො පච්චාමිත්තානං වාරණත්ථෙන තං සරපරිත්තාණවම්මං විය සුඛාවහො. දුක්ඛනුදොති කායිකසුඛවෙනසිකසුඛඤ්ච ආවහාමි, දුක්ඛඤ්ච නුදෙමි. මනින්ති තස්මා තව මතිං පඤ්ඤං උසුං තෙන පලසතවම්මෙන විය අත්තනො මනියා පටිහනිස්සාමිති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “ගහපතිපුත්තො කිං කට්ඨෙති, යථා කිර අහං එකස්ස කරිස්සාමි, එවං වෙදෙහරාජා මම පුත්තදාරානං කම්මකාරණං කරිස්සති, න ජානාති මම පුත්තදාරානං ආරක්ඛස්ස සුසංවිහිතභාවං, ‘ඉදානි මාරෙස්සති’ති මරණභයෙන විලපති, නාස්ස චචනං සද්දහාමි”ති. මහාසත්තො “අයං මං මරණභයෙන කට්ඨෙති මඤ්ඤති, ජානාපෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙන්වා ආහ -

750. “ඉඬ්ඝ පස්ස මහාරාජ, සුඤ්ඤං අන්තෙපුරං තව;
ඔරොධා ව කුමාරා ව, තව මාතා ව බත්තිය;
උමඬිගා නිහරිත්වාන, වෙදෙහස්සුපනාමිතා”ති.

තත්ථ උමඬිගාති මහාරාජ, මයා අත්තනො මාණුවෙ පෙසෙන්වා පාසාදා ඔතරාපෙන්වා ජඩ්ඝඋමඬිගෙන ආහරාපෙන්වා මහාඋමඬිගා නිහරිත්වා බන්ධවා තෙ වෙදෙහස්ස උපනාමිතාති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “පණ්ඩිතො අතිවිය දළ්භං කත්වා කට්ඨෙති, මයා ව රත්තිභාගෙ ගඬිගාපස්සෙ නන්දාදෙවියා සද්දො විය සුතො, මහාපඤ්ඤො පණ්ඩිතො කදාචි සච්චං භණෙය්‍යා”ති. සො උප්පන්නබලවසොකොපි සතිං උපට්ඨාපෙන්වා අසොචන්තො විය එකං අමච්චං පක්කොසාපෙන්වා ජානනත්ථාය පෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ -

751. “ඉඬ්ඝ අන්තෙපුරං මය්හං, ගන්ත්වාන විචිනාථ නං;
යථා ඉමස්ස චචනං, සච්චං වා යදි වා මුසා”ති.

සො සපරිවාරො රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා ද්වාරං විචරිත්වා අත්තො පවිසිත්වා හත්ථපාදෙ බන්ධිත්වා මුඛඤ්ච පිදහිත්වා නාගදන්තකෙසු ඔලග්ගිතෙ අන්තෙපුරපාලකෙ ව බුජ්ජවාමනකාදයො ව භාජනානි හින්දිත්වා තත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණබාදනීයභොජනීයඤ්ච රතනසරද්වාරානි විචරිත්වා කතරතනවිලොපං විචට්ඨ්වාරං සිරිගබ්භඤ්ච යථාච්චට්ඨෙති එව වාතපානෙහි පවිසිත්වා චරමානං කාකගණඤ්ච ජඩ්ඝිතගාමසදිසං සුසානභූමියං විය ව නිස්සිරිකං රාජනිවෙසනඤ්ච දිස්වා පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙන්තො ආහ -

752. “එවමෙනං මහාරාජ, යථා ආහ මහොසධො;
සුඤ්ඤං අන්තෙපුරං සබ්බං, කාකපට්ටනකං යථා”ති.

තත්ථ කාකපට්ටනකං යථාති මච්ඡගන්ධෙන ආගතෙහි කාකගණෙහි සමාකිණ්ණො සමුද්දතීරෙ ජඩ්ඝිතගාමකො විය.

තං සුත්වා රාජා චතුත්තං ජනානං පියවිජ්ජයොගසම්භවෙන සොකෙන කම්පමානො “ඉදං මම දුක්ඛං ගහපතිපුත්තං නිස්සාය උප්පන්න”න්ති දණ්ඩෙන සට්ටිතො ආසිච්චො විය බොධිසත්තස්ස අතිවිය කුජ්ඣි. මහාසත්තො තස්සාකාරං දිස්වා “අයං රාජා මහායසො කදාචි කොධවසෙන ‘කිං මම එතෙහි’ති බත්තියමානෙන මං විභෙදෙය්‍යා, යංනුනාහං නන්දාදෙවිං ඉමිනා අදිට්ඨපුබ්බං විය කරොන්තො තස්සා සරිරවණ්ණං වණ්ණෙය්‍යාං. අථ සො තං අනුස්සරිත්වා ‘සවාහං මහොසධං මාරෙස්සාමි, එවරූපං ඉන්ථීරතනං න ලහිස්සාමි, අමාරෙන්තො පුන තං ලහිස්සාමි’ති අත්තනො හරියාය සිනෙහෙන න කිඤ්ච මය්හං කරිස්සති”ති වින්තෙන්වා අත්තනො අනුරක්ඛණත්ථං

පාසාදෙ ධීතොව රත්තකම්බලන්තරා සුවණ්ණවණ්ණං බාහුං නිහරිත්වා තස්සා ගතමග්ගාවික්ඛනවසෙන
වණ්ණෙන්තො ආහ -

753. “ඉතො ගතා මහාරාජ, නාරී සබ්බභිගසොහනා;
කොසම්බඵලකසුස්සොණී, භංසගග්ගරහාණීනී.

754. “ඉතො නිතා මහාරාජ, නාරී සබ්බභිගසොහනා;
කොසෙය්‍යවසනා සාමා, ජාතරූපසුමෙබලා.

755. “සුරත්තපාදා කල්‍යාණී, සුවණ්ණමණිමෙබලා;
පාරෙවතක්ඛී සුතනු, බිම්බොට්ඨා තනුමජ්ඣමා.

756. “සුජාතා භුජලට්ඨීව, වෙදීව තනුමජ්ඣමා;
දීඝස්සා කෙසා අසිතා, ඊසකග්ගපවෙල්ලිතා.

757. “සුජාතා මිග්ගපාව, හෙමන්තග්ගිසිඛාරිව;
තදීව ගිරිදුග්ගෙසු, සඤ්ජන්තා බුද්දවෙළුභි.

758. “නාගනාසුරු කල්‍යාණී, පරමා තිම්බරුත්ථනී;
නාතිදීසා නාතිරස්සා, නාලොමා නාතිලොමසා”ති.

තත්ථ ඉතොති උමඨගං දස්සෙති. කොසම්බඵලකසුස්සොණීති විසාලකඤ්චනඵලකං විය සුන්දරසොණී.
භංසගග්ගරහාණීනීති ගොවරත්ථාය විවරත්තානං භංසපොතකානං විය ගග්ගරෙන මධුරෙන සරෙන සමන්තාගතා.
කොසෙය්‍යවසනාති කඤ්චනඛිතකොසෙය්‍යවත්ථවසනා. සාමාති සුවණ්ණසාමා. පාරෙවතක්ඛීති පඤ්චසු පසාදෙසු
රත්තට්ඨානෙ පාරෙවතසකුණිසදිසක්ඛී. සුතනුති සොහනසරීරා. බිම්බොට්ඨාති බිම්බඵලං විය
සුරජීනමට්ටොට්ඨපරියොසානා. තනුමජ්ඣමාති කරමිතතනුමජ්ඣමා. සුජාතා භුජලට්ඨීවාති විජමිහනකාලෙ
වාතෙරිතරත්තපල්ලවිලාසිති සුජාතා භුජලතා විය විරොචති. වෙදීවාති කඤ්චනවෙදී විය තනුමජ්ඣමා.
ඊසකග්ගපවෙල්ලිතාති ඊසකං අග්ගෙසු ඔනතා. ඊසකග්ගපවෙල්ලිතා වා නෙත්තිංසාය අග්ගං විය විනතා.

මිග්ගපාවාති පබ්බතසානුමිති සුජාතා එකවස්සිකඛාග්ගපොතිකා විය විලාසකුත්තිසුත්තා. හෙමන්තග්ගිසිඛාරිවාති
ඔභාසසම්පන්නතාය හෙමන්තෙ අග්ගිසිඛා විය සොහති. බුද්දවෙළුභීති යථා බුද්දකෙහි උදකවෙළුභි සඤ්ජන්තා නදී
සොහති, එවං තනුකලොමාය ලොමරාජියා සොහති. කල්‍යාණීති ඡවිමංසකෙසන්භාරුඅට්ඨිනං වසෙන පඤ්චවිධෙන
කල්‍යාණෙන සමන්තාගතා. පරමා තිම්බරුත්ථනීති තිම්බරුත්ථනී පරමා උත්තමා, සුවණ්ණඵලකෙ
යපිතසුවණ්ණවණ්ණතිම්බරුඵලද්වයමිවස්සා සුසණ්ඨානසම්පන්නං නිරන්තරං ඵනසුගලං.

එවං මහාසත්තෙ තස්සා රූපසිරිං වණ්ණෙන්තෙව තස්ස සා පුබ්බෙ අදිට්ඨපුබ්බා විය අභොසි, බලවසිනෙහං
උප්පාදෙසි. අථස්ස සිනෙහුප්පත්තිභාවං ඤත්වා මහාසත්තො අනන්තරං ගාථමාහ -

759. “නන්දාය නුන මරණෙන, නන්දසි සිරිවාහන;
අහඤ්ච නුන නන්දා ව, ගච්ඡාම සමසාධන”න්ති.

තත්ථ සිරිවාහනාති සිරිසම්පන්නවාහන මහාරාජ, නුන ත්වං එවං උත්තමරූපධරාය නන්දාය මරණෙන නන්දසිති
වදති. ගච්ඡාමාති සවෙ හි ත්වං මං මාරෙස්සසි, එකංසෙනෙව අමිහාකං රාජා නන්දං මාරෙස්සති. ඉති නන්දා ව අහඤ්ච
යමස්ස සන්තිකං ගමිස්සාම, යමො අමිහෙ උහො දිස්වා නන්දං මය්‍හමෙව දස්සති, තස්ස තුය්‍හං මං මාරෙත්වා තාදිසං
ඉත්ථීරතනං අලභන්තස්ස කිං රජ්ජෙන, නාහං අත්තතො මරණෙන පරිහානිං පස්සාමි, දෙවාති.

ඉති මහාසත්තො එත්තකෙ යානෙ නන්දමෙව වණ්ණෙසි, න ඉතරෙ තයො ජනෙ. කිංකාරණා? සත්තා හි නාම
පියහරියාසු විය සෙසෙසු ආලයං න කරොන්ති, මාතරං වා සරන්තො පුත්තධීතරොපි සරිස්සති තස්මා තමෙව
වණ්ණෙසි, රාජමාතරං පන මහල්ලිකාභාවෙන න වණ්ණෙසි. ඤාණසම්පන්නෙ මහාසත්තෙ මධුරස්සරෙන
වණ්ණෙන්තෙයෙව නන්දාදෙවී ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ධීතා විය අභොසි. තතො රාජා වින්තෙසි “යපෙත්වා
මහොසධං අඤ්ඤො මම හරියං ආනෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී”ති. අථස්ස නං සරන්තස්ස සොකො උප්පජ්ජී. අථ නං
මහාසත්තො “මා වින්තයිත්ථ, මහාරාජ, දෙවී ව තෙ පුත්තො ව මාතා ව තයොපි ආගච්ඡිස්සන්ති, මම ගමනමෙවෙන්ථ
පමාණං, තස්මා ත්වං අස්සාසං පටිලභ, නරින්දා”ති රාජානං අස්සාසෙසි. අථ රාජා වින්තෙසි “අහං අත්තතො නගරං
සුරක්ඛිතං සුගොපිතං කාරාපෙත්වා ඉමං උපකාරිනගරං එත්තකෙන බලවාහනෙන පරික්ඛිපිත්වා ව ධීතො. අයං පන
පණ්ඩිතො එවං සුගොපිතාපි මම නගරා දෙවිඤ්ච මෙ පුත්තඤ්ච මාතරඤ්ච ආනෙත්වා වෙදෙහස්ස දාපෙසි. අමිහෙසු ව
එවං පරිවාරෙත්වා ධීතෙස්වෙව එකස්සපි අජානන්තස්ස වෙදෙහං සසෙනාවාහනං පලාපෙසි. කිං නු බො දිබ්බමායං
ජානාති, උදාහු වක්ඛුමොහන”න්ති. අථ නං පුච්ඡන්තො ආහ -

760. “දිබ්බං අධියසෙ මායං, අකාසි වක්ඛුමොහනං;
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොචයි”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අභං දිබ්බමායං ජානාමි, පණ්ඩිතා හි නාම දිබ්බමායං උග්ගණ්හිත්වා භයෙ සම්පත්තෙ අත්තානම්පි පරම්පි දුක්ඛතො මොවයන්තියෙවා”ති වත්වා ආහ –

761. “අධියන්ති මහාරාජ, දිබ්බමායිධ පණ්ඩිතා;
තෙ මොවයන්ති අත්තානං, පණ්ඩිතා මන්තිනො ජනා.

762. “සන්ති මාණවපුත්තා මෙ, කුසලා සන්ධිජෙදකා;
යෙසං කතෙන මග්ගෙන, වෙදහො මිථිලං ගතො”ති.

තත්ථ දිබ්බමායිධාති දිබ්බමායං ඉධ. මාණවපුත්තාති උපට්ඨාකතරුණයොධා. යෙසං කතනාති යෙහි කතෙන. මග්ගෙනාති අලඬකතලමඬගෙන.

තං සුත්වා රාජා “අලඬකතලමඬගෙන කිර ගතො, කිදිසො නු බො උමඬගො”ති උමඬගං දට්ඨුකාමො අහොසි. අථස්ස ඉච්ඡිතං ඤත්වා මහාසත්තො “රාජා උමඬගං දට්ඨුකාමො, දස්සෙස්සාමිස්ස උමඬග”න්ති දස්සෙන්තො ආහ –

763. “ඉඬ්ඝ පස්ස මහාරාජ, උමඬගං සාධු මාපිතං;
හත්ථිනං අථ අස්සානං, රථානං අථ පත්තිනං;
ආලොකභූතං තිට්ඨන්තං, උමඬගං සාධු මාපිත”න්ති.

තත්ථ හත්ථිනන්ති ඉට්ඨකකම්මචිත්තකම්මවසෙන කතානං එතෙසං හත්ථිආදීනං පන්තිහි උපසොහිතං අලඬකතදෙවසභාසදිසං එකොභාසං හුත්වා තිට්ඨන්තං උමඬගං පස්ස, දෙව්නි.

එවඤ්ච පන වත්වා “මහාරාජ, මම පඤ්ඤාය මාපිතෙ වන්දස්ස ව සූරියස්ස ව උට්ඨිතට්ඨානෙ විය පාකටෙ අලඬකතලමඬගෙ අසීතිමහාද්වාරාති වතුසට්ඨිවුළද්වාරාති එකසතසයනගඛිහෙ අනෙකසතදීපගඛිහෙ ව පස්ස, මයා සද්ධිං සමග්ගො සම්මොදමානො හුත්වා අත්තනො බලෙන සද්ධිං උපකාරිනගරං පවිස, දෙවා”ති නගරද්වාරං විවරාපෙසි. රාජා එකසතරාජපරිවාරො නගරං පාවිසි. මහාසත්තො පාසාදා ඔරුය්භ රාජානං වන්දිත්වා සපරිවාරං ආදාය උමඬගං පාවිසි. රාජා අලඬකතදෙවසභං විය උමඬගං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ වණ්ණෙන්තො ආහ –

764. “ලාභා වත විදෙහානං, යස්සිමෙදිසා පණ්ඩිතා;
සරෙ වසන්ති විජිතෙ, යථා ත්වංසි මහොසධා”ති.

තත්ථ විදෙහානන්ති එවරුපානං පණ්ඩිතානං ආකරස්ස උට්ඨානට්ඨානභූතස්ස විදෙහානං ජනපදස්ස ලාභා වත. යස්සිමෙදිසාති යස්ස ඉමෙ එවරුපා පණ්ඩිතා උපායකුසලා සන්තිකෙ වා එකසරෙ වා එකජනපදෙ වා එකරට්ඨෙ වා වසන්ති, තස්සපි ලාභා වත. යථා ත්වංසීති යථා ත්වං අසි, තාදිසෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිංයෙව එකරට්ඨෙ වා එකජනපදෙ වා එකනගරෙ වා එකසරෙ වා වසිතුං ලහන්ති. තෙසං විදෙහරට්ඨවාසීනඤ්චෙව මිථිලනගරවාසීනඤ්ච තයා සද්ධිං එකතො වසිතුං ලහන්තානං ලාභා වතාති වද්ති.

අථස්ස මහාසත්තො එකසතසයනගඛිහෙ දස්සෙති. එකස්ස ද්වාරෙ විවටෙ සබ්බෙසං විවරියති. එකස්ස ද්වාරෙ පිදහිතෙ සබ්බෙසං පිටියති. රාජා උමඬගං ඔලොකෙන්තො පුරතො ගච්ඡති, පණ්ඩිතො පන පච්ඡතො. සබ්බා සෙනා උමඬගමෙව පාවිසි. රාජා උමඬගතො නික්ඛමි. පණ්ඩිතො තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා සයං නික්ඛමීත්වා අඤ්ඤෙසං නික්ඛමීතුං අදන්වා උමඬගද්වාරං පිදහන්තො ආණිං අක්කමි. තාවදෙව අසීතිමහාද්වාරාති වතුසට්ඨිවුළද්වාරාති එකසතසයනගඛිහද්වාරාති අනෙකසතදීපගඛිහද්වාරාති ව එකජපහාරෙතෙව පිදහිංසු. සකලො උමඬගො ලොකන්තරියනිරයො විය අන්ධකාරො අහොසි. මහාජනො හීතතසිතො අහොසි. මහාසත්තො හියොසා උමඬගං පවිසන්තො යං බග්ගං වාලුකෙ යපෙසි, තං ගහෙන්වා භූමිතො අට්ඨාරසහන්ථුබ්බෙධං ආකාසං උල්ලඬසිත්වා ඔරුය්භ රාජානං හත්ථෙ ගහෙන්වා අසිං උග්ගිරිත්වා තාසෙන්වා “මහාරාජ, සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං කස්ස රජ්ජ”න්ති පුච්ඡි. සො හිතො “තුය්ගමෙව පණ්ඩිතා”ති වත්වා “අභයං මෙ දෙහි”ති ආහ. “මා භායින්ථ, මහාරාජ, නාහං තං මාරෙතුකාමතාය බග්ගං පරාමසිං, මම පඤ්ඤානුභාවං දස්සෙතුං පරාමසි”න්ති බග්ගං රඤ්ඤො අදාසි. අථ නං බග්ගං ගහෙන්වා ධීතං “මහාරාජ, සවෙ මං මාරෙතුකාමොසි, ඉදානෙව ඉමීනා බග්ගෙන මාරෙහි. අථ අභයං දාතුකාමො, අභයං දෙහි”ති ආහ. “පණ්ඩිත, මයා තුය්ගමිපි අභයං දින්තමෙව, ත්වං මා වින්තසි”ති අසිං යපෙන්වා උහොපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං අදුබ්භාය සපථං කරිංසු.

අථ රාජා බොධිසත්තං ආහ – “පණ්ඩිත, එවං ඤාණබලසම්පන්නො හුත්වා රජ්ජං කස්මා න ගණ්හාසි”ති? “මහාරාජ, අභං ඉච්ඡමානො අජ්ජෙව සකලජම්බුදීපෙ රාජානො මාරත්වා රජ්ජං ගණ්හෙයාං, පරං මාරත්වා ව යසග්ගහණං නාම පණ්ඩිතෙහි න පසත්ථ”න්ති. “පණ්ඩිත, මහාජනො ද්වාරං අලහමානො පරිදෙවති, උමඬගද්වාරං විවරිත්වා මහාජනස්ස ජීවිතදානං දෙහි”ති. සො ද්වාරං විවරි, සකලො උමඬගො එකොභාසො අහොසි. මහාජනො අස්සාසං පටිලභි. සබ්බෙ රාජානො අත්තනො සෙනාය සද්ධිං නික්ඛමීත්වා පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ආගමිංසු. සො රඤ්ඤො සද්ධිං විසාලමාලකෙ අට්ඨාසි. අථ නං තෙ රාජානො ආහංසු “පණ්ඩිත, තං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, සවෙ මුහුත්තං උමඬගද්වාරං න විවරිත්ථ, සබ්බෙසං තො තත්ථෙව මරණං අභවිස්සා”ති. “න මහාරාජානො ඉදානෙව තුම්හෙහි මඤ්ඤෙව නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, පුබ්බෙපි ලද්ධංයෙවා”ති. “කදා, පණ්ඩිතා”ති? “යපෙන්වා අම්හාකං

නගරං සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා උත්තරපඤ්චාලනගරං ගත්ත්වා උය්‍යානෙ ජයපානං පාතුං සුරාය පටියත්තකාලං සරථා”ති? “ආම, පණ්ඩිතා”ති. තදා එස රාජා කෙවට්ටෙන සද්ධිං දුම්මන්තිතෙන විසයොජ්ඣාය සුරාය චෙව මච්ඡමංසෙහි ච තුම්හෙ මාරෙතුං කිච්චමකාසි. අථාහං “මාදිසෙ පණ්ඩිතෙ ධර්මානෙ ඉමෙ අනාථමරණං මා මරන්තු”ති අත්තනො යොධෙ පෙසෙත්වා සබ්බභාජනානි භින්දාපෙත්වා එතෙසං මන්තං භින්දිත්වා තුම්හාකං ජීවිතදානං අදාසිත්ති.

තෙ සබ්බෙපි උබ්බිග්ගමානසා හුත්වා චූළනිරාජානං පුච්ඡිංසු “සච්චං කිර, මහාරාජා”ති? “ආම, මයා කෙවට්ටස්ස කථං ගහෙත්වා කතං, සච්චමෙව පණ්ඩිතො කථෙති”ති. තෙ සබ්බෙපි මහාසත්තං ආලිඬ්ගිත්වා “පණ්ඩිත, ත්වං සබ්බෙසං නො පතිට්ඨා ජාතො, තං නිස්සාය මයං ජීවිතං ලභිමිහා”ති සබ්බපසාධනෙහි මහාසත්තස්ස පූජං කරිංසු. පණ්ඩිතො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, පාපමිත්තසංසග්ගස්සෙව එස දොසො, ඉමෙ රාජානො බමාපෙථා”ති. රාජා “මයා දුප්පුරිසං නිස්සාය තුම්හාකං එවරුපං කතං, එස මය්හං දොසො, බමථ මෙ දොසං, පුන එවරුපං න කරිස්සාමි”ති බමාපෙසි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අච්චයං දෙසෙත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා අහෙසුං. අථ රාජා බහුනි බාදනීයභොජනීයගන්ධමාලාදීනි ආහරාපෙත්වා සබ්බෙහි සද්ධිං සත්තාහං උමඬිගෙයෙව කිළිත්වා නගරං පවිසිත්වා මහාසත්තස්ස මහාසක්කාරං කාරෙත්වා එකසතරාජපරිවුතො මහාතලෙ නිසිදිත්වා පණ්ඩිතං අත්තනො සන්තිකෙ වසාපෙතුකාමතාය ආහ –

765. “චුත්තිඤ්ච පරිහාරඤ්ච, දිගුණං භත්තවෙනතං;
දදාමි විපුලෙ භොගෙ, භුඤ්ජ කාමෙ රමස්සු ව;
මා විදෙහං පච්චගමා, කිං විදෙහො කරිස්සති”ති.

තත්ථ චුත්තින්ති යසනිස්සිතං ජීවිතචුත්තිං. පරිහාරන්ති ගාමනිගමදානං. භත්තන්ති නිවාපං. වෙනනන්ති පරිබ්බයං. භොගෙහි අඤ්ඤෙපි තෙ විපුලෙ භොගෙ දදාමි.

පණ්ඩිතො තං පටික්ඛිපන්තො ආහ –

766. “යො වජෙථ මහාරාජ, භත්තාරං ධනකාරණා;
උභින්තං භොති ගාරය්හො, අත්තනො ව පරස්ස ව;
යාව ජීවෙය්‍ය වෙදෙහො, නාඤ්ඤස්ස පුරිසො සියා.

767. “යො වජෙථ මහාරාජ, භත්තාරං ධනකාරණා;
උභින්තං භොති ගාරය්හො, අත්තනො ව පරස්ස ව;
යාව තිට්ඨෙය්‍ය වෙදෙහො, නාඤ්ඤස්ස විජිතෙ වසෙ”ති.

තත්ථ අත්තනො ව පරස්ස වාති එවරුපඤ්ඤා “ධනකාරණා මයා අත්තනො භත්තාරං පරිච්චජන්තෙන පාපං කත”න්ති අත්තාපි අත්තානං ගරහති, “ඉමිනා ධනකාරණා අත්තනො භත්තා පරිච්චත්තො, පාපධම්මො අය”න්ති පරොපි ගරහති. තස්මා න සක්කා තස්මිං ධරන්තෙ මයා අඤ්ඤස්ස විජිතෙ වසිතුන්ති.

අථ නං රාජා ආහ – “තෙන හි, පණ්ඩිත, තව රඤ්ඤො දිවඬිගතකාලෙ ඉධාගන්තුං පටිඤ්ඤං දෙහි”ති. සො “සාධු, දෙව, අහං ජීවන්තො ආගමිස්සාමි”ති ආහ. අථස්ස රාජා සත්තාහං මහාසක්කාරං කත්වා සත්තාහච්චයෙන පුන ආපුච්ඡනකාලෙ “අහං තෙ, පණ්ඩිත, ඉදඤ්චිදඤ්ච දම්මි”ති වදන්තො ගාථමාහ –

768. “දම්මි නික්ඛසහස්සං තෙ, ගාමාසිනිඤ්ච කාසිසු;
දාසිසතානි චත්තාරි, දම්මි හරියාසතඤ්ච තෙ;
සබ්බං සෙනඬිගමාදාය, සොත්ථිං ගච්ඡ මහොසධා”ති.

තත්ථ නික්ඛසහස්සන්ති පඤ්චසුවණ්ණෙන නික්ඛෙන නික්ඛානං සහස්සං. ගාමානි යෙ ගාමා සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ සහස්සසහස්සුට්ඨානකා, තෙ ව ගාමෙ තෙ දම්මි. කාසිසුති කාසිරට්ඨෙ. තං විදෙහරට්ඨස්ස ආසන්නං, තස්මා තත්ථස්ස අසිනිගාමෙ අදාසි.

සොපි රාජානං ආහ – “මහාරාජ, තුම්හෙ බන්ධවානං මා වින්තයිත්ථ, අහං මම රඤ්ඤො ගමනකාලෙයෙව ‘මහාරාජ, නන්දාදෙවිං මාතුට්ඨානෙ යපෙය්‍යාසි, පඤ්චාලවන්දං කතිට්ඨට්ඨානෙ’ති වත්වා ධිතාය තෙ අභිසෙකං දාපෙත්වා රාජානං උය්‍යොජෙසිං, මාතරඤ්ච දෙවිඤ්ච පුත්තඤ්ච සීසමෙව පෙසෙස්සාමි”ති. සො “සාධු, පණ්ඩිතා”ති අත්තනො ධිතු දාතබ්බානි දාසිදාසවත්ථාලඬිකාරසුවණ්ණෙහිරඤ්ඤාලඬිකතහත්ථිඅස්සරථාදීනි “ඉමානි තස්සා දදෙය්‍යාසි”ති මහාසත්තං පටිච්ඡාපෙත්වා සෙනාවාහනස්ස කත්තබ්බකිච්චං විචාරෙන්තො ආහ –

769. “යාව දදන්තු භත්ථිනං, අස්සානං දිගුණං විධං;
තජ්ජෙන්තු අත්තපානෙන, රථිකෙ පත්තිකාරකෙ”ති.

තත්ප් යාවානි න කෙවලං දිගුණමෙව, යාව පහොති, තාව හත්ථිනඤ්ච අස්සානඤ්ච යවගොධුමාදිවිධං දෙපානි වදති. තප්පෙත්තුනි යත්තකෙන තෙ අත්තරාමග්ගෙ අකිලන්තා ගච්ඡන්ති, තත්තකං දෙන්තා තප්පෙන්තු.

එවඤ්ච පන වත්වා පණ්ඩිතං උයොපෙන්තො ආහ –

770. “හත්ථි අස්සෙ රටෙ පත්ති, ගච්ඡෙවාදාය පණ්ඩිත;
පස්සතු තං මහාරාජා, වෙදෙහො මිටීලං ගත”න්ති.

තත්ප් මිටීලං ගතන්ති සොත්ථිනා තං මිටීලනගරං සම්පත්තං පස්සතු.

ඉති සො පණ්ඩිතස්ස මහත්තං සක්කාරං කත්වා උයොපෙසි. තෙපි එකසතරාජානො මහාසත්තස්ස සක්කාරං කත්වා ඛන්දුං පණ්ණාකාරං අදංසු. තෙසං සන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපි පණ්ඩිතමෙව පරිවාරයිංසු. සො මහත්තෙන පරිවාරෙන පරිවුතො මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අත්තරාමග්ගෙයෙව වුළුතිරඤ්ඤා දින්නගාමනො ආයං ආහරාපෙතුං පුරිසෙ පෙසෙත්වා විදෙහරට්ඨං සම්පාපුණි. සෙනකොපි කිත්තරාමග්ගෙ අත්තනො පුරිසං ය්පෙසි “වුළුතිරඤ්ඤො පුන ආගමනං වා අනාගමනං වා ජානිත්වා යස්ස කස්සචි ආගමනඤ්ච මය්හං ආරොවෙය්සාසී”ති. සො තියොජනමත්ප්කෙයෙව මහාසත්තං දිස්වා ආගන්ත්වා “පණ්ඩිතො මහත්තෙන පරිවාරෙන ආගච්ඡති”ති සෙනකස්ස ආරොවෙසි. සො තං සුත්වා රාජකුලං අගමාසි. රාජාපි පාසාදනලෙ ධීතො වාතපානෙන ඔලොකෙන්තො මහතිං සෙනං දිස්වා “මහොසධපණ්ඩිතස්ස සෙනා මන්දා, අයං අතිවිය මහති සෙනා දිස්සති, කිං නු ඛො වුළුතිරාජා ආගතො සීයා”ති භිතතසිතො තමත්ප්ං පුච්ඡන්තො ආහ –

771. “හත්ථි අස්සා රථා පත්ති, සෙනා පදිස්සතෙ මහා;
වතුරඬගිනි භිසරුපා, කිං නු මඤ්ඤස්සි පණ්ඩිතා”ති.

අප්පස්ස සෙනකො තමත්ප්ං ආරොවෙන්තො ආහ –

772. “ආනන්දො තෙ මහාරාජ, උත්තමො පටිදිස්සති;
සබ්බං සෙනඬගමාදාය, සොත්ථිං පත්තො මහොසධො”ති.

තං සුත්වා රාජා ආහ – “සෙනක, පණ්ඩිතස්ස සෙනා මන්දා, අයං පන මහති”ති. “මහාරාජ, වුළුතිරාජා තෙන පසාදිතො භවිස්සති, තෙනස්ස පසන්නෙන දින්නා භවිස්සති”ති. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “නගරං අලඬකරිත්වා පණ්ඩිතස්ස පච්චුත්ගමනං කරොන්තු”ති. නාගරා තථා කරිංසු. පණ්ඩිතො නගරං පවිසිත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අප් නං රාජා උට්ඨාය ආලිඬගිත්වා පල්ලඬකවරගතො පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ –

773. “යථා පෙතං සුසානස්මිං, ඡඩ්ඬෙන්වා වතුරො ජනා;
එවං කපිලයො තාමභ, ඡඩ්ඬයිත්වා ඉධාගතා.

774. “අප් ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා පන හෙතුනා;
කෙන වා අත්ප්ථානෙන, අත්තානං පරිමොවයි”ති.

තත්ප් වතුරො ජනානි පණ්ඩිත, යථා නාම කාලකතං වතුරො ජනා මඤ්චකෙන සුසානං නෙන්වා තත්ප් ඡඩ්ඬෙන්වා අනපෙක්ඛා ගච්ඡන්ති, එවං කපිලයො රට්ඨෙ තං ඡඩ්ඬෙන්වා මයං ඉමාගතානි අත්ථො. කෙන වණ්ණෙනානි කෙන කාරණෙන. හෙතුනානි පච්චයෙන. අත්ප්ථානෙනානි අත්ථෙන. අත්තානං පරිමොවයිති අමිත්තහත්ප්ගතො කෙන කාරණෙන පච්චයෙන කෙන අත්ථෙන ත්වං අත්තානං පරිමොවෙසිති පුච්ඡති.

තතො මහාසත්තො ආහ –

775. “අත්ප්ථං අත්ථෙන වෙදෙහ, මන්තං මන්තෙන ඛත්තිය;
පරිවාරයිං රාජානං, ඡම්බුදීපංව සාගරො”ති.

තස්සත්ථො – අහං, මහාරාජ, තෙන චිත්තිතං අත්ප්ථං අත්තනො චිත්තිතෙන අත්ථෙන, තෙන ව මන්තිතං මන්තං අත්තනො මන්තිතෙන මන්තෙන පරිවාරෙසිං. න කෙවලඤ්ච එත්තකමෙව, එකසතරාජපරිවාරං පන තං රාජානං ඡම්බුදීපං සාගරො විය පරිවාරයිස්සන්ති. සබ්බං අත්තනො කතකම්මං විත්ථාරෙන්වා කපෙසි.

තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සි. අප්පස්ස පණ්ඩිතො වුළුතිරඤ්ඤා අත්තනො දින්නං පණ්ණාකාරං ආචික්ඛන්තො ආහ –

776. “දින්නං නික්ඛසහස්සං මෙ, ගාමාසිති ව කාසිසු;
දාසිසතානි වත්තාරි, දින්නං හරියාසතඤ්ච මෙ;
සබ්බං සෙනඬගමාදාය, සොත්ථිනාමිහි ඉධාගතො”ති.

තනො රාජා අතිවිය තුට්ඨපහටියො මහාසත්තස්ස ගුණං වණ්ණෙන්නො තමෙව උදානං උදානෙසි -

777. “සුසුබං වත සංවාසො, පණ්ඩිතෙහීති සෙනක;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ බද්ධෙ මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තහත්ථත්තගතෙ, මොවයි නො මහොසධො”ති.

සෙනකොපි තස්ස වචනං සම්පට්ඨින්නො තමෙව ගාථමාහ -

778. “ඵවමෙතං මහාරාජ, පණ්ඩිතා හි සුබාවහා;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ බද්ධෙ, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තහත්ථත්තගතෙ, මොවයි නො මහොසධො”ති.

අථ රාජා නගරෙ ඡණ්ඨෙරිං වරාපෙත්වා “සත්තාහං මහාජණං කරොන්තු, යෙසං මයි සිනෙහො අත්ථී, තෙ සබ්බෙ පණ්ඩිතස්ස සක්කාරං සම්මානං කරොන්තු”ති ආණාපෙන්නො ආහ -

779. “ආහඤ්ඤන්තු සබ්බචිණා, හෙරියො දින්දිමානි ව;
ධමෙන්තු මාගධා සඬබ්බා, වග්ගු නදන්තු දුන්දුහී”ති.

තත්ථ ආහඤ්ඤන්තුති වාදියන්තු. මාගධා සඬබ්බාති මගධරටියෙ සඤ්ජාතා සඬබ්බා. දුන්දුහීති මහාහෙරියො.

අථ තෙ නාගරා ව ජානපදා ව පකතියාපි පණ්ඩිතස්ස සක්කාරං කාතුකාමා හෙරිසද්දං සුත්වා අතිරෙකකරං අකංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

780. “ඕරොධා ව කුමාරා ව, වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාහිභාරයුං.

781. “හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාහිභාරයුං.

782. “සමාගතා ජානපදා, නෙගමා ව සමාගතා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාහිභාරයුං.

783. “බහුජනො පසන්නොසි, දිස්වා පණ්ඩිතමාගතං;
පණ්ඩිතමිති අනුප්පත්තෙ, වෙලුක්ඛෙපො අවත්තථා”ති.

තත්ථ ඕරොධාති උදුම්බරදෙවිං ආදිං කත්වා අන්තෙපුරිකා. අහිභාරයුන්ති අහිභාරාපෙසුං, පහිණංසුති අත්ථො. බහුජනොති හික්ඛෙවෙ, නගරවාසීනො ව චතුර්වාරගාමවාසීනො ව ජනපදවාසීනො වාති බහුජනො පසන්නො අහොසි. දිස්වා පණ්ඩිතමාගතන්ති පණ්ඩිතං මිටීලං ආගතං දිස්වා. අවත්තථාති පණ්ඩිතමිති මිටීලං අනුප්පත්තෙ “අයං නො පයමමෙව පච්චාමිත්තවසං ගතං රාජානං මොවෙත්වා පෙසෙත්වා පච්ඡා ඵකසතරාජානො අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙත්වා සමග්ගෙ කත්වා වුළුතිං පසාදෙත්වා තෙන දින්තං මහන්තං යසං ආදාය ආගතො”ති තුට්ඨවිත්තෙන ජනෙන පවත්තිතො වෙලුක්ඛෙපො පවත්තථ.

අථ මහාසත්තො ඡණ්ඨාවසානෙ රාජකුලං ආගන්ත්වා “මහාරාජ, වුළුතිරඤ්ඤො මාතරඤ්ච දෙවිඤ්ච පුත්තඤ්ච සීසං පෙසෙතුං වට්ඨති”ති ආහ. “සාධු, තාත, පෙසෙහී”ති. සො තෙසං තිණ්ණං ජනානං මහන්තං සක්කාරං කත්වා අත්තනා සද්ධිං ආගතසෙනායපි සක්කාරං සම්මානං කාරෙත්වා තෙ තයො ජනෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන අත්තනො පුරිසෙහි සද්ධිං පෙසෙසි. රඤ්ඤා අත්තනො දින්තා සතහරියා ව චත්තාරි දාසිසතානි ව නන්දාදෙවියා සද්ධිං පෙසෙසි, අත්තනා සද්ධිං ආගතසෙනම්පි තෙහි සද්ධිංයෙව පෙසෙසි. තෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන උත්තරපඤ්චාලනගරං පාපුණිංසු. අථ රාජා මාතරං පුච්ඡ “කිං, අම්ම, වෙදෙහරාජෙන තෙ සඬගහො කතො”ති? “කිං තාත, කථෙසි, මං දෙවතායානෙ යපෙත්වා සක්කාරමකාසී, නන්දාදෙවිමිපි මාතුට්ඨානෙ යපෙසි, පඤ්චාලවන්දං කනිට්ඨභාතිකට්ඨානෙ යපෙසී”ති. තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සිත්වා බහුං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. තනො පට්ඨාය තෙ උහොපි සමග්ගා සම්මොදමානා වසිංසුති.

මහාඋමඬගඛණ්ඩං නිට්ඨිතං.

දකරක්ඛසපඤ්ඤො

පඤ්චාලවන්දී විදෙහරඤ්ඤා පියා අහොසි මනාපා. සා දුතියෙ සංවච්ඡරෙ පුත්තං විජායී. තස්ස දසමෙ සංවච්ඡරෙ වෙදෙහරාජා කාලමකාසී. බොධිසත්තො තස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්වා “දෙව, අහං තව අයාකස්ස වුළුතිරඤ්ඤො සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති ආපුච්ඡී. පණ්ඩිත, මා මං දහරං ජඬ්ඬෙත්වා ගමිත්ථ, අහං තං පිතුට්ඨානෙ යපෙත්වා සක්කාරං කරිස්සාමිති. පඤ්චාලවන්දීපි නං “පණ්ඩිත, තුම්භාකං ගතකාලෙ අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථී, මා ගමිත්ථා”ති යාවි. සොපි “මයා රඤ්ඤො පටිඤ්ඤා දින්තා, න සක්කා අගන්තු”න්ති මහාජනස්ස කලුනං පරිදෙවන්තස්සෙව අත්තනො

උපට්ඨාකෙ ගභේත්වා නගරා නික්බ්බන්වා උත්තරපඤ්චාලනගරං ගතො. රාජා තස්සාගමනං සුත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා මහත්තෙන සක්කාරෙන නගරං පච්චෙසේත්වා මහන්තං ගෙහං දත්වා යපෙන්වා පයමදින්තො අසීතිගාමෙ න අඤ්ඤං භොගං අදාසි. සො තං රාජානං උපට්ඨාසි.

තදා හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා රාජගෙහෙ භුඤ්ජති, සා පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා. තාය මහාසත්තො න දිට්ඨපුබ්බො, “මහොසධපණ්ඩිතො කිර රාජානං උපට්ඨාති” ති සද්දමෙව සුණාති. තෙනපි සා න දිට්ඨපුබ්බො, “හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා රාජගෙහෙ භුඤ්ජති” ති සද්දමෙව සුණාති. නන්දාදෙව් පන “පියවිජ්ජයොගං කත්වා අමිහෙ කිලමාපෙසි” ති බොධිසත්තෙ අනත්තමනා අහොසි. සා පඤ්චසතා වල්ලභින්ටියො ආණාපෙසි “මහොසධස්ස එකං දොසං උපධාරෙන්වා රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දිතුං වායමං” ති. තා තස්ස අත්තරං ඔලොකෙන්තියො විවරන්ති.

අටේකදිවසං සා පරිබ්බාජිකා භුඤ්ජිත්වා රාජගෙහා නික්බන්ති බොධිසත්තං රාජුපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං රාජධිගණෙ පස්සි. සො තං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. සා “අයං කිර පණ්ඩිතො, ජානිස්සාමි තාවස්ස පණ්ඩිතභාවං වා අපණ්ඩිතභාවං වා” ති හත්ථමුද්දාය පඤ්භං පුච්ඡන්ති බොධිසත්තං ඔලොකෙන්වා හත්ථං පසාරෙසි. සා කිර “කිදිසං, පණ්ඩිත, රාජා තං පරදෙසතො ආනෙන්වා ඉදානි පටිජග්ගති, න පටිජග්ගති” ති මනසාව පඤ්භං පුච්ඡි. බොධිසත්තො “අයං හත්ථමුද්දාය මං පඤ්භං පුච්ඡති” ති ඤත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො හත්ථමුට්ඨිං අකාසි. සො කිර “අයො, මම පටිඤ්ඤං ගභේත්වා පක්කොසිත්වා ඉදානි රාජා ගාල්හමුට්ඨිව ජාතො, න මෙ අපුබ්බං කිඤ්චි දෙති” ති මනසාව පඤ්භං විස්සජ්ජෙසි. සා තං කාරණං ඤත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා අත්තනො සිසං පරාමසි. තෙන ඉදං දස්සෙති “පණ්ඩිත, සචෙ කිලමසි, මයං විය කස්මා න පබ්බප්පසි” ති? තං ඤත්වා මහාසත්තො අත්තනො කුච්ඡිං පරාමසි. තෙන ඉදං දස්සෙති “අයො, මම පොසිතබ්බො පුත්තදාරා බහුතරා, තෙන න පබ්බජාමි” ති. ඉති සා හත්ථමුද්දාය පඤ්භං පුච්ඡිත්වා අත්තනො ආවාසමෙව අගමාසි. මහාසත්තොපි තං වන්දිත්වා රාජුපට්ඨානං ගතො.

නන්දාදෙවියා පයුත්තා වල්ලභින්ටියො සිහපඤ්ජරෙ යිතා තං කිරියං දිස්වා වුළුතිරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මහොසධො හෙරිපරිබ්බාජිකාය සද්ධිං එකතො හුත්වා තුම්භාකං රජ්ජං ගණ්හිතුකාමො, තුම්භාකං පච්චන්ටිකො භොති” ති පරිහින්දිංසු. රාජා ආහ – “කිං වො දිට්ඨං වා සුතං වා” ති? මහාරාජ, පරිබ්බාජිකා භුඤ්ජිත්වා ඔතරන්ති මහොසධං දිස්වා රාජානං හත්ථතලං විය බලමණ්ඩලං විය ව සමං කත්වා “රජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කාතුං සක්කොසි” ති හත්ථං පසාරෙසි. මහොසධොපි බග්ගග්ගණාකාරං දස්සෙන්තො “කතිපාහව්වයෙන සිසං ඡින්දිත්වා රජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කරිස්සාමි” ති මුට්ඨිං අකාසි. සා “සිසමෙව ඡින්දාහි” ති අත්තනො හත්ථං උක්ඛිපිත්වා සිසං පරාමසි. මහොසධො “මජ්ඣිමනිකායෙව නං ඡින්දිස්සාමි” ති කුච්ඡිං පරාමසි. අප්පමත්තා, මහාරාජ, හොථ, මහොසධං ඝාතෙතුං වට්ටකිති. සො තාසං කථං සුත්වා චින්තෙසි “න සක්කා පණ්ඩිතෙන මයි දුස්සිතුං, පරිබ්බාජිකං පුච්ඡිස්සාමි” ති.

සො පුනදිවසෙ පරිබ්බාජිකාය භුත්තකාලෙ තං උපසඩ්ධකමිත්වා පුච්ඡි “අයො, කච්චි තෙ මහොසධපණ්ඩිතො දිට්ඨො” ති? “ආම, මහාරාජ, හියොයා ඉතො භුඤ්ජිත්වා නික්බන්තියා දිට්ඨො” ති. “කොච්චි පන වො කථාසල්ලාපො අහොසි” ති. “මහාරාජ, සල්ලාපො නත්ථි, ‘සො පන පණ්ඩිතො’ ති සුත්වා ‘සචෙ පණ්ඩිතො, ඉදං ජානිස්සති’ ති හත්ථමුද්දාය නං පඤ්භං පුච්ඡන්ති ‘පණ්ඩිත, කච්චි තෙ රාජා පසාරිතහත්ථො, න සඬකුච්ඡිතහත්ථො, කච්චි තෙ සධිගණ්හාති’ ති හත්ථං පසාරෙසි. පණ්ඩිතො – ‘රාජා මම පටිඤ්ඤං ගභේත්වා පක්කොසිත්වා ඉදානි කිඤ්චි න දෙති’ ති මුට්ඨිමකාසි. අථාහං – ‘සචෙ කිලමසි, මයං විය කස්මා න පබ්බප්පසි’ ති සිසං පරාමසි. සො – ‘මම පොසෙතබ්බො පුත්තදාරා බහුතරා, තෙන න පබ්බජාමි’ ති අත්තනො කුච්ඡිං පරාමසිති. ‘පණ්ඩිතො, අයො, මහොසධො’ ති? ‘ආම, මහාරාජ, පට්ඨනලෙ පඤ්ඤාය තෙන සදිසො නාම නත්ථි’ ති. රාජා තස්සා කථං සුත්වා තං වන්දිත්වා උයොපෙසි. තස්සා ගතකාලෙ පණ්ඩිතො රාජුපට්ඨානං පච්චිට්ඨො. අථ නං පුච්ඡි “කච්චි තෙ, පණ්ඩිත, හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා දිට්ඨා” ති? “ආම, මහාරාජ, හියොයා ඉතො නික්බන්තිං පස්සිං, සා හත්ථමුද්දාය එවං මං පඤ්භං පුච්ඡි, අහඤ්චස්සා තථෙව විස්සජ්ජෙසි” ති තාය කට්ඨනතියාමෙනෙව කථෙසි. රාජා තං දිවසං පසිදිත්වා පණ්ඩිතස්ස සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි, සබ්බකිච්චානි තමෙව පටිච්ඡාපෙසි. තස්ස යසො මහා අහොසි.

රඤ්ඤො දින්තයසානන්තරමෙව සො චින්තෙසි “රඤ්ඤො එකජ්ජහාරෙනෙව මය්හං අතිමහන්තං ඉස්සරියං දින්තං, රාජානො බො පන මාරතුකාමාපි එවං කරොන්තියෙව, යංනුනාහං ‘මම සුහදයො වා නො වා’ ති රාජානං විමංසෙයාං, න බො පනඤ්ඤො ජානිතුං සක්ඛිස්සති, හෙරි පරිබ්බාජිකා ඤාණසම්පන්නා, සා එකෙනුපායෙන ජානිස්සති” ති. සො බහුනි ගන්ධමාලාදිනි ගභේත්වා පරිබ්බාජිකාය ආවාසං ගන්ත්වා තං පුජයිත්වා වන්දිත්වා “අයො, තුම්භෙහි රඤ්ඤො මම ගුණකථාය කට්ඨනදිවසතො පට්ඨාය රාජා අජ්ඣොත්ථරිත්වා මය්හං අතිමහන්තං යසං දෙති, තං බො පන ‘සභාවෙන වා දෙති, නො වා’ ති න ජානාමි, සාධු වතස්ස, සචෙ එකෙනුපායෙන රඤ්ඤො මයි සිනෙහභාවං ජානෙය්‍යාමා” ති ආහ. සා “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා පුනදිවසෙ රාජගෙහං ගච්ඡමානා දකරක්ඛසපඤ්භං නාම චින්තෙසි. එවං කිරස්සා අහොසි “අහං වරපුරිසො විය හුත්වා උපායෙන රාජානං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා ‘පණ්ඩිතස්ස සුහදයො වා, නො වා’ ති ජානිස්සාමි” ති. සා ගන්ත්වා කතහත්තකිච්චා නිසීදි. රාජාපි නං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තස්සා එතදහොසි “සචෙ රාජා පණ්ඩිතස්ස උපරි දුහදයො හවිස්සති, පඤ්භං පුට්ඨො අත්තනො දුහදයභාවං මහාජනමජ්ඣෙයෙව කථෙස්සති, තං අයුත්තං, එකමන්තෙ නං පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි” ති. සා “රහො පච්චාසිසාමි, මහාරාජා” ති ආහ. රාජා මනුස්සෙ පටික්කමාපෙසි. අථ නං සා ආහ – “මහාරාජ, තං පඤ්භං පුච්ඡාමි” ති. “පුච්ඡ, අයො, ජානන්තො කථෙස්සාමි” ති. අථ සා දකරක්ඛසපඤ්භෙ පයමං ගාථමාහ –

“සවෙ වො වුස්හමානානං, සත්තන්තං උදකණ්ණවෙ;
මනුස්සබලිමෙසානො, නාවං ගණ්භෙය්‍යා රක්ඛසො;
අනුපුබ්බං කථං දත්වා, මුඤ්චෙසි දකරක්ඛසා”ති. (ජා. 1.16.224);

තත්ථ සත්තන්තන්ති තුම්භාකං මාතා ව නන්දාදෙවී ව තිබ්ණමන්තිකුමාරො ව ධනුසෙබ්බහායො ව පුරොහිතො ව මහොසධො ව තුම්භෙ වාති ඉමෙසං සත්තන්තං. උදකණ්ණවෙති ගම්භීරචිත්ථතෙ උදකෙ. මනුස්සබලිමෙසානොති මනුස්සබලිං ගවෙසන්තො. ගණ්භෙය්‍යාති ථාමසම්පන්නො දකරක්ඛසො උදකං ද්විධා කත්වා නික්ඛමිත්වා තං නාවං ගණ්භෙය්‍යා, ගහෙත්වා ව පන “මහාරාජ, ඉමෙ ඡ ජනෙ මම අනුපටිපාටියා දෙහි, තං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වදෙය්‍යා. අථ ත්වං අනුපුබ්බං කථං දත්වා මුඤ්චෙසි දකරක්ඛසා, කං පයමං දත්වා...පෙ.... කං ඡට්ඨං දත්වා දකරක්ඛසතො මුඤ්චෙය්‍යාසිති?

තං සුත්වා රාජා අත්තනො යථාඡ්ඤාසයං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“මාතරං පයමං දජ්ජං, හරියං දත්වාන භාතරං;
තතො සභායං දත්වාන, පඤ්චමං දජ්ජං බ්‍රාහ්මණං;
ඡට්ඨාහං දජ්ජමත්තානං, නෙව දජ්ජං මහොසධං”න්ති. (ජා. 1.16.225);

තත්ථ ඡට්ඨාහන්ති අයො, පඤ්චමෙ බාදිතෙ අථාහං “හො දකරක්ඛස, මුබ්බං විවරා”ති වත්වා තෙන මුබ්බෙ විවට්ඨෙ දළ්භං කච්ඡං බන්ධිත්වා ඉමං රජ්ජසිරිං අගණෙත්වා “ඉදානි මං බාදා”ති තස්ස මුබ්බෙ පතෙය්‍යං, න ත්වෙව ජීවමානො මහොසධපණ්ඩිතං දදෙය්‍යන්ති, එත්තකෙන අයං පඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

එවං ඤාතං පරිබ්බාජිකාය රඤ්ඤො මහාසත්තෙ සුභද්‍යතං, න පන එත්තකෙනෙව පණ්ඩිතස්ස ගුණො වන්දො විය පාකට්ඨො හොති. තෙනස්සා එතදහොසි “අහං මහාජනමජ්ඣෙකං එතෙසං ගුණං කථයිස්සාමි, රාජා තෙසං අගුණං කට්ඨන්තො පණ්ඩිතස්ස ගුණං කට්ඨස්සති, එවං පණ්ඩිතස්ස ගුණො නහෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකට්ඨො භවිස්සති”ති. සා සබ්බං අන්තෙසුරජනං සන්නිපාතාපෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය පුන රාජානං තමෙව පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා තෙන තට්ඨෙව චුත්තෙ “මහාරාජ, ත්වං ‘මාතරං පයමං දස්සාමි’ති වද්සි, මාතා නාම මහාගුණා, තුය්හඤ්ච මාතා න අඤ්ඤෙසං මාතුසදිසා. බහුපකාරා තෙ එසා”ති තස්සා ගුණං කට්ඨන්ති ගාථාද්වයමාහ —

“පොසෙතා තෙ ජනෙත්ති ව, දීඝරත්තානුකම්පිකා;
ඡබ්භි තයි පදුස්සති, පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිති;
අඤ්ඤං උපනිසං කත්වා, වධා තං පරිමොචයි.

“තං තාදිසිං පාණදදිං, ඔරසං ගබ්භධාරිනිං;
මාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.226-227);

තත්ථ පොසෙතාති දහරකාලෙ ද්වෙ තයො වාරෙ න්භාපෙත්වා පායෙත්වා හොපෙත්වා තං පොසෙසි. දීඝරත්තානුකම්පිකාති විරකාලං මුදුනා හිතචිත්තෙන අනුකම්පිකා. ඡබ්භි තයි පදුස්සති යදා තයි ඡබ්භි නාම බ්‍රාහ්මණො පදුස්සි, තදා සා පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිති අඤ්ඤං තව පටිරූපකං කත්වා තං වධා පරිමොචයි.

චුළනිස්ස කිර මහාචුළනී නාම පිතා අහොසි. සා ඉමස්ස දහරකාලෙ පුරොහිතෙන සද්ධිං මෙථුනං පටිසෙවිත්වා රාජානං විසෙන මාරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසී හුත්වා එකදිවසං “අම්ම, ඡාතොම්හි”ති චුත්තෙ පුත්තස්ස ථාණිතෙන සද්ධිං පුච්ඡජ්ජකං දාපෙසි. අථ නං මක්ඛිකා පරිවාරයිංසු, සො “ඉමං නිම්මක්ඛිකං කත්වා බාදිස්සාමි”ති ථොකං පටික්කමිත්වා භූමියං ථාණිතබ්බන්දුනි පාතෙත්වා අත්තනො සන්නිකෙ මක්ඛිකා පොථෙත්වා පලාපෙසි. තා ගන්ත්වා ඉතරං ථාණිතං පරිවාරයිංසු. සො නිම්මක්ඛිකං කත්වා බජ්ජකං බාදිත්වා හත්ථං ධොවිත්වා මුබ්බං වික්ඛාලෙත්වා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො තස්ස තං කිරියං දිස්වා චිත්තෙසි “අයං දාරකො ඉදානෙව නිම්මක්ඛිකං ථාණිතං බාදති, චුඩ්ඪිජ්ජන්තො මම රජ්ජං න දස්සති, ඉදානෙව නං මාරෙස්සාමි”ති. සො දෙවියා තමත්ථං ආරොවෙසි.

සා “සාධු, දෙව, අහං තයි සිනෙහෙන අත්තනො සාමිකම්පි මාරෙසිං, ඉමිනා මෙ කො අත්ථො, මහාරාජ, එකම්පි අජානාපෙත්වා රහස්සෙන නං මාරෙස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණං වඤ්චෙත්වා “අත්ථෙසො උපායො”ති පණ්ඩිතං උපායකුසලං භත්තකාරකං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, මම පුත්තො චුළනිකුමාරො ව තව පුත්තො ධනුසෙබ්බකුමාරො ව එකදිවසං ජාතා එකතො කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතා පියසභායකා, ඡබ්භිබ්‍රාහ්මණො මම පුත්තං මාරෙතුකාමො, ත්වං තස්ස ජීවිතදානං දෙහි”ති වත්වා “සාධු, දෙව, කිං කරොමි”ති චුත්තෙ “මම පුත්තො අභිණ්භං තව ගෙහෙ හොතු, ත්වඤ්ච තෙ ව කතිපාහං නිරාසඬිකභාවත්ථාය මහානසෙයෙව සුපථ. තතො නිරාසඬිකභාවං ඤත්වා තුම්භාකං සයනට්ඨානෙ එළකට්ඨිනි යපෙත්වා මනුස්සානං සයනවෙලාය මහානසෙ අග්ගිං දත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා මම පුත්තඤ්ච තව පුත්තඤ්ච ගහෙත්වා අග්ගද්වාරෙතෙව නික්ඛමිත්වා තිරොරට්ඨං ගන්ත්වා මම පුත්තස්ස රාජපුත්තභාවො අනාවික්ඛිත්වා ජීවිතං අනුරක්ඛාමි”ති ආහ.

සො “සාධු” නි සම්පට්චිඡි. අප්පස සා රතනසාරං අදාසි. සො තථා කත්වා කුමාරඤ්ච පුත්තඤ්ච ආදාය මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං ගන්ත්වා රාජානං උපට්ඨාසි. සො පොරාණභත්තකාරකං අපනෙත්වා තස්ස නං යානං අදාසි. ද්වෙපි කුමාරා තෙන සද්ධිංයෙව රාජනිවෙසනං ගච්ඡන්ති. රාජා “කස්සෙතෙ පුත්තා කුමාරා” නි ප්‍රච්ඡි. භත්තකාරකො “මය්හං පුත්තා” නි ආහ. “නනු ද්වෙ අසද්ධිසා” නි? “ද්වින්තං ඉත්ථිතං පුත්තා, දෙවා” නි. තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විස්සාසිකා හුත්වා මද්දරඤ්ඤො ධිතාය සද්ධිං රාජනිවෙසනෙයෙව කිලන්ති. අප් වුළුනිකුමාරො ව රාජධිතා ව අභිණ්හදස්සනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. කිලනට්ඨානෙ කුමාරො රාජධිතරං ගෙණ්ඩුකම්පි පාසකම්පි ආහරාපෙති. අනාහරන්තිං සිසෙ පහරති, සා රොදති. අප්පසා සද්දං සුත්වා රාජා “කෙන මෙ ධිතා පහටා” නි වදති. ධාතියො ආගන්ත්වා ප්‍රච්ඡන්ති. කුමාරිකා “සවාහං ‘ඉමිනා පහටාමිහි’ නි වක්ඛාමි, පිතා මෙ එතස්ස රාජදණ්ඩං කරිස්සති” නි සිනෙහෙන න කට්ඨි, “නාහං කෙනවි පහටා” නි වදති.

අට්ඨකදිවසං මද්දරාජා නං පහරන්තං අද්දස. දිස්වානස්ස එතදහොසි “අයං කුමාරො න ව භත්තකාරකෙන සදිසො අභිරුපො පාසාදිකො අතිවිස අජම්භිතො, න ඉමිනා එතස්ස පුත්තෙන භවිතඛිඛ” නි. සො තතො පට්ඨාය තං පරිග්ගණ්හි. ධාතියො කිලනට්ඨානෙ බාදනියං ආහරිත්වා රාජධිතාය දෙන්ති, සා අඤ්ඤෙසම්පි දාරකානං දෙති. තෙ ජණ්ණුනා පතිට්ඨාය ඔනතා ගණ්හන්ති. වුළුනිකුමාරො පන ධීතකොව තස්සා භත්තො අච්ඡන්දිත්වා ගණ්හාති. රාජාපි තං කිරියං අද්දස. අට්ඨකදිවසං වුළුනිකුමාරස්ස ගෙණ්ඩුකො රඤ්ඤො වුළුසයනස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. කුමාරො තං ගණ්හන්තො අත්තනො ඉස්සරමානෙන “ඉමස්ස පච්චන්තරඤ්ඤො හෙට්ඨාසයනෙ න පවිසාමි” නි තං දණ්ඩකෙන නිහරිත්වා ගණ්හි. රාජා තම්පි කිරියං දිස්වා “නිච්ඡයෙනෙස න භත්තකාරකස්ස පුත්තො” නි තං පක්කොසාපෙත්වා “කස්සෙසො පුත්තො” නි ප්‍රච්ඡි. “මය්හං පුත්තො, දෙවා” නි. “අහං තව පුත්තඤ්ච අපුත්තඤ්ච ජානාමි, සභාවං මෙ කට්ඨි, තො වෙ කට්ඨි, ජීවිතං තෙ නත්ථි” නි බග්ගං උග්ගිරි. සො මරණභයහිතො “කට්ඨි, දෙව, රහො පන පච්චාසිසාමි” නි වත්වා රඤ්ඤො ඔකාසෙ කතෙ අභයං යාචිත්වා යථාභූතං ආරොවෙසි. රාජා තත්තො ඤත්වා අත්තනො ධිතරං අලඬකරිත්වා තස්ස පාදපරිවාරිකං කත්වා අදාසි.

ඉමෙසං පන පලාතදිවසෙ “භත්තකාරකො ව වුළුනිකුමාරො ව භත්තකාරකස්ස පුත්තො ව මහානසෙ පදිත්තෙයෙව දඩ්ඨා” නි සකලනගරෙ එකකොලාහලං අහොසි. වලාකදෙවිපි තං පවත්තිං සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ආරොවෙසි “දෙව, තුම්භාකං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තෙ කිර තයොපි භත්තගෙහෙයෙව දඩ්ඨා” නි. සො තුට්ඨභට්ඨො අහොසි. වලාකදෙවිපි “වුළුනිකුමාරස්ස අට්ඨිති” නි එළකස්ස අට්ඨිති ආහරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්වා ඡඩ්ඨාපෙසි. ඉමමත්ථං සන්ධාය පරිබ්බාජිකා “අඤ්ඤං උපනිසං කත්වා, වධා තං පරිමොචිමි” නි ආහ. සා හි එළකස්ස අට්ඨිති “මනුස්සඅට්ඨිති” නි දස්සෙත්වා තං වධා මොවෙසි. ඔරසන්ති යාය ත්වං උරෙ කත්වා වඩ්ඨිතො, තං ඔරසං පියං මනාපං. ගඛිභධාරිනින්ති යාය ත්වං කුච්ඡිනා ධාරිතො, තං එවරුපං මාතරං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සමිති.

තං සුත්වා රාජා “අයො, බහු මම මාතු ගුණා, අහඤ්චස්සා මම උපකාරභාවං ජානාමි, තතොපි පන මමෙව ගුණා බහුතරා” නි මාතු අගුණං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ —

“දහරා වියලඬකාරං, ධාරෙති අපිළන්ධනං;
දොචාරිකෙ අනිකට්ඨෙ, අතිවෙලං පජ්ජෙති.

“අටොපි පටිරාජුනං, සයං දුතානි සාසති;
මාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිතො” නි. (ජා. 1.16.228-229);

තත්ථ දහරා වියාති මහල්ලිකාපි හුත්වා තරුණි විය. ධාරෙති අපිළන්ධනන්ති පිළන්ධිතුං අයුත්තං අලඬකාරං ධාරෙති. සා කිර වජිරපුරිතං කඤ්චනමෙබලං පිළන්ධිත්වා රඤ්ඤො අමුවෙහි සද්ධිං මහාතලෙ නිසින්තකාලෙ අපරාපරං වඩ්ඨකමති, මෙබලාසද්දෙන රාජනිවෙසනං එකනින්තාදං හොති. පජ්ජෙති එසා දොචාරිකෙ ව භත්ථිආවරියාදිකෙ අනිකට්ඨෙ ව, යෙ එතිස්සා උච්ඡිට්ඨකම්පි භුඤ්ජිතුං අයුත්තරුපා, තෙපි ආමන්තෙත්වා තෙහි සද්ධිං අතිවෙලං මහාහසිතං භසති. පටිරාජුනන්ති අඤ්ඤෙසං රාජුනං. සයං දුතානි සාසති මම වචනෙන සයං පණ්ණං ලිඛිත්වා දුතෙපි පෙසෙති “මම මාතා කාමෙ පරිභුඤ්ජනවයස්මිංයෙව ධිතා, අසුකරාජා කිර ආගන්ත්වා තං ආනෙතු” නි. තෙ “මයං රඤ්ඤො උපට්ඨාකා, කස්මා නො එවං වදෙසි” නි පටිපණ්ණානි පෙසෙත්ති. තෙසු පරිසමජ්ඣෙ වාචියමානෙසු මම සිසං ඡින්දනකාලො විය හොති, මාතරං තෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අප් පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, මාතරං තාව ඉමිනා දොසෙන දෙහි, හරියා පන තෙ බහුපකාරා” නි තස්සා ගුණං කට්ඨන්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි —

“ඉත්ථිගුම්ඛස්ස පචරා, අච්චන්තං පියභාණිනි;
අනුග්ගතා සිලවතී, ඡායාව අනපායිනී.

“අක්කොධනා පුඤ්ඤවතී, පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිනි;
උබ්බරිං කෙන දොසෙන, අජ්ජාසි දකරක්ඛිතො” නි. (ජා. 1.16.230-231);

තත්ප් ඉත්ථිගුම්බස්සාති ඉත්ථිගණස්ස. අනුග්ගතාති දහරකාලතො පට්ඨාය අනුගතා. “අක්කොධනා”තිආදිකෙන පනස්සා ගුණෙ කට්ඨි. මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ වසනකාලෙ පහටාපි තව ආණාකරණහයෙන තයි සිනෙහෙන මාතාපිතුනං න කට්ඨි, එවමෙසා අක්කොධනා පුඤ්ඤවති පණ්ඩිතා අත්පදස්සිති. ඉදං දහරකාලෙ අක්කොධනාදිභාවං සන්ධායාහ. උබ්බරිත්ති ඔරොධං. එවං ගුණසම්පන්නං නන්දාදෙවිං කෙන දොසෙන දකරක්බස්සස්ස දස්සසිති වදති.

සො තස්සා අගුණං කට්ඨන්තො ආහ –

“බ්බිධාරතිසමාපන්නං, අනත්පවසමාගතං;
සා මං සකාන පුත්තානං, අයාවං යාවතෙ ධනං.

“සොහං දදාමි සාරත්තො, බහුං උච්චාවචං ධනං;
සුදුච්චපං වජ්ජිත්වාන, පච්ඡා සොවාමි දුම්මනො;
උබ්බරිං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.232-233);

තත්ප් අනත්පවසමාගතන්ති තාය බ්බිධාරතියා කාමකීළාය අනත්පකාරකානං කිලෙසානං වසං ආගතං මං විදිත්වා. සා මන්ති සා නන්දාදෙවි මං. සකාන පුත්තානන්ති යං මයා අත්තනො පුත්තධිතානඤ්ච හරියානඤ්ච දින්නං පිළන්ධනං, තං අයාවිතබ්බරුපං “මය්හං දෙහි”ති යාවති. පච්ඡා සොවාමිති සා දුතියදිවසෙ “ඉමානි පිළන්ධනානි රඤ්ඤා මෙ දින්නානි, ආහරට්ඨතානී”ති තෙසං රොදන්තානං ඔමුඤ්චිත්වා ගණ්භාති. අපාහං තෙ රොදමානෙ මම සන්තිකං ආගතෙ දිස්වා පච්ඡා සොවාමි. එවං දොසකාරිකා එසා. ඉමිනා නං දොසෙන දකරක්බස්සස්ස දස්සාමිති.

අප් නං පරිබ්බාජිකා “ඉමං තාව ඉමිනා දොසෙන දෙහි, කනිට්ඨො පන තෙ තිබ්බණමන්තිකුමාරො උපකාරකො, තං කෙන දොසෙන දස්සති”ති පුච්ඡන්ති ආහ –

“යෙනොච්ඡා ජනපදා, ආනීතා ව පටිග්ගහං;
ආහතං පරරජ්ජෙහි, අභිට්ඨාය බහුං ධනං.

ධනුග්ගහානං පවරං, සුරං තිබ්බණමන්තිනං;
භාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.234-235);

තත්ප් ඔච්ඡාති වඩ්ඪිතා. පටිග්ගහන්ති යෙන ව කුම්භෙ පරදෙසෙ වසන්තා පුන ගෙහං ආනීතා. අභිට්ඨායාති අභිභවිත්වා. තිබ්බණමන්තිනන්ති තිබ්බණපඤ්ඤං.

සො කිර මාතු බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං වසනකාලෙ ජාතො. අපස්ස වයප්පත්තස්ස බ්‍රාහ්මණො බග්ගං හත්ථෙ දත්වා “ඉමං ගහෙත්වා මං උපට්ඨහා”ති ආහ. සො බ්‍රාහ්මණං “පිතා මෙ”ති සඤ්ඤාය උපට්ඨාසි. අප් නං එකො අමච්චො “කුමාර, න ත්වං එතස්ස පුත්තො, තව කුච්ඡිගතකාලෙ වලාකදෙවි රාජානං මාරෙත්වා එතස්ස ඡත්තං උස්සාපෙසි, ත්වං මහාචුළනිරඤ්ඤො පුත්තො”ති ආහ. සො කුජ්ඣිත්වා “එකෙන උපායෙන නං මාරෙස්සාමි”ති රාජකුලං පවිසන්තො තං බග්ගං එකස්ස පාදමුලිකස්ස දත්වා අපරං “ත්වං රාජද්වාරෙ ‘මමෙසො බග්ගො’ති ඉමිනා සද්ධිං විවාදං කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා පාවිසි. තෙ කලහං කරිංසු. සො “කිං එස කලහො”ති එකං පුරිසං පෙසෙසි. සො ආගන්ත්වා “බග්ගත්ථායා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡි. සො කිර කුම්භෙහි මම දින්නබග්ගො පරස්ස සන්තකොති. “කිං වදෙසි, තාත, තෙන හි ආහරාපෙහි, සඤ්ජානිස්සාමි න”න්ති ආහ. සො තං ආහරාපෙත්වා කොසතො නික්කඩ්ඪිත්වා “පස්සටා”ති තං සඤ්ඤානාපෙන්නො විය උපගන්ත්වා එකප්පහාරෙතෙව තස්ස සීසං ඡින්නිත්වා අත්තනො පාදමුලෙ පාතෙසි. තතො රාජගෙහං පටිපග්ගිත්වා නගරං අලඬ්ඤ්චිත්වා තස්ස අභිසෙකෙ උපනීතෙ මාතා චුළනිකුමාරස්ස මද්දරට්ඨෙ වසනභාවං ආචික්ඛි. තං සුත්වා කුමාරො සෙනඬ්ගපරිවුතො තත්ප් ගන්ත්වා භාතරං ආනෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙසි. තතො පට්ඨාය තං “තිබ්බණමන්ති”ති සඤ්ජානිංසු. පරිබ්බාජිකා තං “එවරුපං භාතරං කෙන දොසෙන දකරක්බස්සස්ස දජ්ජාසි”ති පුච්ඡි.

රාජා තස්ස දොසං කට්ඨන්තො ආහ –

“යෙනොච්ඡා ජනපදා, ආනීතා ව පටිග්ගහං;
ආහතං පරරජ්ජෙහි, අභිට්ඨාය බහුං ධනං.

“ධනුග්ගහානං පවරො, සුරො තිබ්බණමන්ති ව;
මයාසං සුඛිතො රාජා, අතිමඤ්ඤති දාරකො.

“උපට්ඨානම්පි මෙ අයො, න සො එති යථා පුරෙ;
භාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.236-238);

තත්ථ පරරජ්ජෙහිනි ඉමස්ස පරරජ්ජතො ව බහු ධනං ආහතං, අයඤ්ච පරරජ්ජෙ වසන්තො පුන ඉමං ගෙහං ආනෙත්වා “එස මයා මහති යසෙ පතිට්ඨාපිතො”ති වදති. යථා පුරෙති පුබ්බෙ පාතොව ආගච්ඡති, ඉදානි පන න තථා එති. ඉමිනා නං දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථ පරිබ්බාජිකා “භාතු තාව කො දොසො භොතු, ධනුසෙබ්බමාරො පන තයි සිනෙහගුණයුත්තො බහුපකාරො”ති තස්ස ගුණං කට්ඨන්ති ආහ –

“එකරත්තෙන උභයො, ත්වඤ්චෙව ධනුසෙබ ව;
උභො ජාතෙත්ථ පඤ්චාලා, සභායා සුසමාවයා.

“වරියා තං අනුබන්ධිත්ථො, එකදුක්ඛසුඛො තව;
උස්සුක්කො තෙ දිවාරත්තිං, සබ්බකිච්චෙසු බ්‍යාවටො;
සභායං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.239-240);

තත්ථ ධනුසෙබ්බාති ධනුසෙබො ව, ධනුසෙබ්බමාරො වාති අත්ථො. එත්ථාති ඉධෙව නගරෙ. පඤ්චාලාති උත්තරපඤ්චාලනගරෙ ජාතත්තා එවංවොහාරා. සුසමාවයාති සුට්ඨ සමවයා. වරියා තං අනුබන්ධිත්ථොති දහරකාලෙ ජනපදවාරිකාය පක්කන්තං තං අනුබන්ධි, ඡායාව න විජ්ඣති. උස්සුක්කොති තව කිච්චෙසු රත්ථිත්ථිවං උස්සුක්කො ඡන්දජාතො නිච්චං බ්‍යාවටො. තං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථස්ස රාජා දොසං කට්ඨන්තො ආහ –

“වරියා මං අයං අයො, පජ්ජිත්ථො මයා සහ;
අජ්ජාපි තෙන වණ්ණෙන, අතිවෙලං පජ්ජස්සති.

“උබ්බරියාපිහං අයො, මන්තයාමි රහොගතො;
අනාමන්තො පටිසති, පුබ්බෙ අජ්ජට්ඨෙදිතො.

“උද්ධද්ධාරො කතොකාසො, අභිරිකං අනාදරං;
සභායං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.241-243);

තත්ථ අජ්ජාපි තෙන වණ්ණෙනාති යථා වරියාය පුබ්බෙ මං අනුබන්ධන්තො මයා අනාටෙන සද්ධිං එකතොව භුඤ්ජන්තො සයන්තො හත්ථං පහරිත්වා මහාහසිතං හසි, අජ්ජාපි තට්ඨෙව හසති, දුග්ගතකාලෙ විය මං මඤ්ඤති. අනාමන්තොති රහො නන්දාදෙවියා සද්ධිං මන්තෙත්තෙපි මයි අජානාපෙත්වා සහසාව පටිසති. ඉමිනා දොසෙන තං අභිරිකං අනාදරං දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථ පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, තව සභායකස්ස තාව එසො දොසො භොතු, පුරොහිතො පන තව බහුපකාරො”ති තස්ස ගුණං කට්ඨන්ති ආහ –

“කුසලො සබ්බනිමිත්තානං, රුතඤ්ඤ ආගතාගමො;
උජ්ජාතෙ සුපිනෙ යුත්තො, නිය්‍යානෙ ව පවෙසනෙ.

“පට්ඨො භූමන්තලික්ඛස්මිං, නක්ඛත්තපදකොච්චො;
බ්‍රාහ්මණං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.244-245);

තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති “ඉමිනා නිමිත්තෙන ඉදං භවිස්සති, ඉමිනා ඉද”න්ති එවං සබ්බනිමිත්තෙසු කුසලො. රුතඤ්ඤාති සබ්බරවං ජානාති. උජ්ජාතෙති වන්දග්ගාහසුරියග්ගාහඋක්කාපාතදිසාධාහාදිකෙ උජ්ජාතෙ. සුපිනෙ යුත්තොති සුපිනෙ ව තස්ස නිජ්ජන්තිජානනවසෙන යුත්තො. නිය්‍යානෙ ව පවෙසනෙති ඉමිනා නක්ඛත්තෙන නිය්‍යායිතබ්බං, ඉමිනා පටිසිතබ්බන්ති ජානාති. පට්ඨොති ඡෙකො පට්ඨලො, භූමියඤ්ච අන්තලික්ඛෙ ව දොසගුණෙ ජානිතුං සමත්ථො. නක්ඛත්තපදකොච්චොති අට්ඨවිසතියා නක්ඛත්තකොට්ඨාසෙසු ඡෙකො. තං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

රාජා තස්ස දොසං කට්ඨන්තො ආහ –

“පරිසායම්පි මෙ අයො, උම්මිලෙත්වා උදික්ඛති;
තස්මා අච්චහමුං ලුද්දං, දජ්ජාහං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.246);

තස්සත්ථො – අයො, එස මං පරිසමජ්ඣෙ ඔලොකෙන්තොපි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා කුද්ධො විය උදික්ඛති,
තස්මා එවං අතික්කම්ථවා ධීතහමුං අමනාපෙන උක්ඛිත්තහමුකං විය ලුද්දං භයානකං තං අහං දකරක්ඛසස්ස
දස්සාමිති.

තතො පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, ත්වං ‘මාතරං ආදිං කත්වා ඉමෙ පඤ්ච දකරක්ඛසස්ස දම්මී’ති වදසි, ‘එවරුපඤ්ච
සිරිවිභවං අගණෙත්වා අත්තනො ජීවිතම්පි මහොසධස්ස දම්මී’ති වදසි, කං තස්ස ගුණං පස්සසි”ති පුච්ඡන්ති ඉමා
ගාථායො ආහ –

“සසමුද්දපරියායං, මහිං සාගරකුණ්ඩලං;
වසුන්ධරං ආවසති, අමච්චපරිවාරිතො.

“වාතුරන්තො මහාරට්ඨො, විජිතාචී මහබ්බලො;
පථංඛා එකරාජාසි, යසො තෙ විපුලං ගතො.

“සොළසිත්ථිසහස්සානි, ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලා;
නානාජනපදා නාරී, දෙවකඤ්ඤුපමා සුභා.

“එවං සබ්බධ්වගසම්පන්නං, සබ්බකාමසම්ද්ධිතං;
සුඛිතානං පියං දීසං, ජීවිතං ආහු ඛත්තිය.

“අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා පන හෙතුනා;
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො, පාණං වජසි දුච්චජ”න්ති. (ජා. 1.16.247-251);

තත්ථ සසමුද්දපරියායන්ති සමුද්දමරියාදසඬ්ඛාතෙන සමුද්දපරික්ඛෙපෙන සමන්තාගතං. සාගරකුණ්ඩලන්ති
පරික්ඛින්නවා ධීතස්ස සාගරස්ස කුණ්ඩලභූතං. විජිතාචීති විජිතසඬ්ඛාතො. එකරාජාති අඤ්ඤස්ස අත්තනො සදිසස්ස
රඤ්ඤො අභාවතො එකොව රාජා. සබ්බකාමසම්ද්ධිතන්ති සබ්බෙසම්පි වත්ථුකාමකිලෙසකාමානං සම්ද්ධියා
සමන්තාගතානං. සුඛිතානන්ති එවරුපානං සුඛිතානං සත්තානං එවං සබ්බධ්වගසම්පන්නං ජීවිතං දීසමෙව පියං, න තෙ
අප්පං ජීවිතම්ච්ඡන්තිති පණ්ඩිතා වදන්ති. පාණන්ති එවරුපං අත්තනො ජීවිතං කස්මා පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො
වජසිති.

රාජා තස්සා කථං සුත්වා පණ්ඩිතස්ස ගුණං කට්ඨන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

“යතොපි ආගතො අයො, මම හත්ථං මහොසධො;
නාහිජානාමි ධීරස්ස, අණුමත්තම්පි දුක්කටං.

“සවෙ ව කිස්මිචි කාලෙ, මරණං මෙ පුරෙ සියා;
සො මෙ පුත්තෙ පපුත්තෙ ව, සුඛාපෙය්‍යා මහොසධො.

“අනාගතං පච්චුජ්ජන්නං, සබ්බමත්ථම්පි පස්සති;
අනාපරාධකම්මන්නං, න දජ්ජං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.252-254);

තත්ථ කිස්මිචිති කිස්මිඤ්චි කාලෙ. සුඛාපෙය්‍යානි සුඛස්මිංයෙව පතිට්ඨාපෙය්‍යා. සබ්බමත්ථන්ති එස අනාගතඤ්ච
පච්චුජ්ජන්නඤ්ච අතීතඤ්ච සබ්බං අත්ථං සබ්බඤ්ඤුද්ධො විය පස්සති. අනාපරාධකම්මන්නන්ති කායකම්මාදීසු
අපරාධරහිතං. න දජ්ජන්ති අයො, එවං අසමධුරං පණ්ඩිතං නාහං දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති එවං සො මහාසත්තස්ස
ගුණෙ වන්දමණ්ඩලං උද්ධරන්තො විය උක්ඛින්නවා කට්ඨසි.

ඉති ඉමං ජාතකං යථානුසන්ධිජ්ජන්නං. අථ පරිබ්බාජිකා වින්තෙසි “එත්තකෙනපි පණ්ඩිතස්ස ගුණා පාකටා න
හොන්ති, සකලනගරවාසීනං මජ්ඣෙ සාගරපිට්ඨෙ ආසිත්තතෙලං විජ්ජකිරන්ති විය තස්ස ගුණෙ පාකටෙ
කරිස්සාමි”ති රාජානං ගහෙන්වා පාසාදා ඔරුස්ස රාජධිගණෙ ආසනං පඤ්ඤපෙන්වා තත්ථ නිසීදාපෙන්වා නාගරෙ
සන්නිපාතාපෙන්වා පුන රාජානං ආදිතො පට්ඨාය දකරක්ඛසස්ස පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා තෙන හෙට්ඨා කථිතනියාමෙනෙව
කථිතකාලෙ නාගරෙ ආමන්තෙත්වා ආහ –

“ඉදං සුණාථ පඤ්චාලා, වුළුනෙය්‍යස්ස භාසිතං;
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො, පාණං වජති දුච්චජං.

“මාතු හරියාය භාතුච්ච, සබ්බො බ්‍රාහ්මණස්ස ව;
අත්තනො වාපි පඤ්චාලො, ඡන්නං වජති ජීවිතං.

“එවං මහත්ථිකා පඤ්ඤා, නිපුණා සාධුචිත්තිනි;
දිට්ඨධම්මභිතත්ථාය, සම්පරායසුඛාය වා”ති. (ජා. 1.16.255-257);

තත්ථ මහත්ථිකානි මහන්තං අත්ථං ගහෙන්වා යීතා. දිට්ඨධම්මභිතත්ථායානි ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භිතත්ථාය
ව පරලොකෙ සුඛත්ථාය ව භොතීති.

ඉති සා රතනසරස්ස මණ්ඩන්ධෙන කුටං ගණ්හන්ති විය මහාසත්තස්ස ගුණෙහි දෙසනාකුටං ගණ්හීති.

දකරක්ඛසපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තථාගතො පඤ්ඤවා, පුබ්බෙපි පඤ්ඤවායෙවා”ති
ජාතකං සමොධානෙන්තො ඔසානගාථා ආභ –

“හෙරි උප්පලවණ්ණාසි, පිතා සුද්ධොදනො අහු;
මාතා ආසි මහාමායා, අමරා බිම්බසුන්දරී.

“සුවො අහොසි ආනන්දො, සාරිපුත්තො ව චූළනී;
දෙවදත්තො ව කෙවට්ටො, වලාකා ථුල්ලනන්දිනී.

“පඤ්චාලවන්දී සුන්දරී, සාළිකා මල්ලිකා අහු;
අම්බට්ඨො ආසි කාමින්දො, පොට්ඨපාදො ව පුක්කුසො.

“පිලොනිකො ව දෙවින්දො, සෙනකො ආසි කස්සපො;
උදුම්බරා මඬිගලිකා, වෙදෙහො කාළ්දායකො;
මහොසධො ලොකනාථො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

උමඬිගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

(ජට්ඨො භාගො නිට්ඨිතො.)